Johannes Wilhelmus Mackie
Aedis Christi apud Oxon. Alumnus 1813.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS TESTAMENTUM GRÆCUM ex Versione SEPTUAGINTA Interpretum.

Juxta Exemplar *VATICANUM* Romæ editum.

CANTABRIGIÆ,
Excuſum per *Joannem Field*, Typographum Academicum. MDCLXV.

PRÆFATIO PARÆNETICA.

CUm multa ſint quæ de Verſione LXX virali, typis Academicis impreſsâ, dici poſſent, ea tantùm hoc loco tradenda duxi, quæ animum Theologiæ ſtudio addictum ad eam aſſiduè pervolvendam & accuratè perpendendam maximè impellant. Neque verò de ejus Antiquitate Dignitatéque quicquam impræſentiarum dicemus, de quibus Viri docti multa, hoc præſertim ſæculo, ſcripsêre; qui cùm maximè inter ſe diſſentiant, nihil adhuc ſatis certi & explorati videntur tradidiſſe.

Primò itaque Verſionem hanc frequentiùs conſulendam diligentiùſq; excutiendam arbitror, quò meliùs Veteris Teſtamenti mens intelligatur, & Moſis Prophetarúmq; ſenſus liquidior appareat. Cùm enim Textus Hebraicus, quemadmodum apud nos hodie extat, & vel Judæorum vel Chriſtianorum Commentariis enarratur, ſæpe obſcurus ſit; hi Interpretes facilem aliquando ſenſum, apertum, & concinnum præbent. Fateor equidem hunc explicandi modum, à Senioribus illis hauſtum, non in eo pretio apud pleroſque eſſe quo oportuit, ex opinione nimis pervulgatâ, Lxx viralem ſcilicet Verſionem eſſe ab Hebraicâ Veritate maximè alienam: eandemq; interpretandi rationẽ video multo invidioſiorẽ ab iis hominibus factam eſſe, qui cùm ſint Textui Maſoretico maximè infenſi, Authoritati LXX plurimum tribuere videri volunt; quales hoc ſæculo fuêre Morinus & Capellus, viri ſanè docti, ſed hypotheſibus ſuis nimis addicti, & ingenio ſuo nimium plerumque tribuentes. Quàm autem feliciter Seniores illi S. Scripturam ſint interpretati, vel indè luculenter apparebit, ſi conſideremus quàm infeliciter fuerint malæ interpretationis accuſati. S. quidem Hieronymus paſſim hanc Verſionem vituperat, ejuſque autoritatem labefactare conatur; ſed ſæpenumero ſine ratione. Legimus Gen. 25.8. ויגוע וימת אברהם quæ verba Seniores in hunc modum tranſtulerunt, καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραάμ. S. autem Hieronymus breviter hunc locum ita repræſentat, *Et mortuus eſt Abraham*, ſtatímq; ſubjungit, *Male in LXX Interpretibus addi-*

tum eſt, Et deficiens Abraham mortuus eſt, *quia non convenit Abrahæ deficere & imminui.* At neque *malè additum*, neque quidem *additum* eſt. Quis enim neſcit & ויגוע in Hebræo legi, & גוע rectè reddi per τὸ ἐκλείπειν, quod vocabulum non *imminutionem* Abrahæ, ſed Euphemiſmum continet, & placidam ac quietam mortem denotat. Ita certè Onkelos & Jonathan reddidere ואתנגיד ומית, & V. Interpres hîc S. Hieronymum deſeruit, transtulítque, *Et deficiens mortuus eſt*. Eſt igitur τὸ ἐκλείπειν Græcis Interpretibus *expirare, mori*. Quod non erat exagitandum, ſed obſervandum potiùs, ídq; ad intelligendum S. Lucam, apud quem c. 16.9. Chriſtus ita loquitur. Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. Licet enim & Alexandrinus & Cantabrigienſis MSS. aut ἐκλείπῃ aut ἐκλίπῃ legant, quam lectionem etiam Syrus eſt ſecutus cum Æthiopico, non dubito tamen quin ἐκλίπητε, ut reliqui omnes legunt, primò ſcriptum fuerit, & mutatum in ἐκλείπῃ ab iis qui hunc τοῦ ἐκλείπειν ſenſum non obſervaſſent: eſt enim ὅταν ἐκλίπητε Vulg. V. *cùm defeceritis*, loquendi modo LXX præſertim familiari, *cùm moriemini*, ſive ut rectè Theophylactus, ἵνα ὅταν ἐκλίπωμεν, καὶ ἀναχωρῶμεν ἐκ τοῦ βίου.

Ita Gen. 26, 17. Veteres ex Græco Latini, *Et abiit indè Iſaac, & venit in vallem Gerarum. & habitavit ibi.* Ad hæc S. Hieronymus, *Pro* valle torrentem *habet in Hebræo*: ſcilicet בנחל־גרר. At נחל tam *vallem* ſignificat quàm *torrentem*; locum nempe depreſſum, ſive aquis coopertus, ſive nudus ſit. Nulla igitur cauſa à voce Hebræa, ob quam non tam *vallis* quàm *torrens* verteretur. At rationem affert Doctiſſimus Pater ex contextu, miram ſanè. *Neque enim Iſaac, poſtquam magnificatus eſt, in valle habitare poterat.* Neque hâc importunâ objectione contentus, ad verſ. 19. *Et foderunt pueri Iſaac in valle Gerarum, & invenerunt ibi puteum aquæ vivæ*, hæc annotat, *Et hîc pro* valle torrens *ſcriptus eſt. Nunquam enim in valle invenitur puteus aquæ vivæ.* Mira quidem hæc philoſophia; mirum hæc à S. Hieronymo profecta, cujus Pſalmorum verſio juxta Hebraicam veritatem habet, *Qui emittis fontes è convallibus.* Fruſtra igitur hîc ſugillantur LXX, nec bene Vulgatus Interpres eos reliquit ut S. Hieronymum ſequeretur, unde Commentatorum pueriles errores pullularunt.

Legimus Geneſ. 28. 19. ואולם לוז שם העיר לראשונה LXX καὶ Οὐλαμλοὺζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον. Ad quem locum hæc habet S. Hier. in Traditionibus Hebraicis. *Ridiculè quidam verbum Hebraicum*

ulam

ulam *nomen esse urbis putant*, *cùm* ulam *interpretetur* prius, *Ordo itaque iste est lectionis*, Et vocavit nomen loci illius Bethel, & priùs Luza vocabulum erat civitatis. *Antiquæ omnes Scripturæ verbo* ulam, *sive* elem *plenæ sunt*, *quod nihil aliud signat nisi* antè, *aut* priùs, *vel* vestibulum, *sive* superliminare, *vel* postea. At οὐλαμ hîc non est nomen urbis, sed pars nominis: ut cùm apud Strabonem legimus, μεταξὺ ἡ Πολίχνης καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νεανδρίεια πάλαι non est nomen urbis, sed Σκήψει additum urbem significat, quæ Lx stadiis superiùs steterat quàm postea ἡ νέα Σκῆψις, ut Strabo loquitur. Neque ulla ex diversis significationibus τοῦ אולם huic loco convenit; non *vestibulum*, sive *superliminare*, non *postea*, imò nec *antè*, aut *priùs*; illud enim hîc לראשונה. Relinquitur igitur ut pertineat ad nomen urbis, quod LXX potuit esse notissimum, qui DC annis ante S. Hieronymum vixêre. De hac Urbe οὐλαμλοὺζ Eusebius in locis Hebraicis. αὕτη ἐστὶν ἡ καὶ κληθεῖσα Ζαβουλά, καὶ μετὰ ταῦτα Βαιθήλ. Ita Codex Bonfrerii, sed corruptus, ut ipse suspicatus est. At codex meus MS. κληθεῖσα Λοῦζα, quod sequentia firmant, δεδήλωται ἀνωτέρω. Nempe in voce Βαιθήλ, ἣ ἡ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο καὶ Λοῦζα, & in voce Λοῦζα, ἣν αὐτὴν ἐπονόμασεν Ἰακὼβ Βαιθήλ.

Pariter LXX malæ fidei frustra & sine ratione accusantur, Genes. 13. 13. *Et viri Sodomorum mali, & peccatores in conspectu Dei vehementer. Superfluè*, inquit S. Hieronymus, *hic in LXX Interpretibus additum est*, In conspectu Dei: *Siquidem Sodomorum coloni apud homines mali & peccatores erant. Ille autem dicitur* in conspectu Dei peccator, *qui potest apud homines justus videri*. At certè illa verba, *in conspectu Dei*, non sunt *superfluè addita*, sed ad interpretandum ליהוה in Hebræo. Neque mala est interpretatio, si accipiamus ליהוה pro לפני יהוה, ita Chald. קדם יי, ita Vulg. *peccatores coram Domino nimis*.

Quid quod Doctissimus Pater Aquilam *proselytum contentiosum*, Symmachum & Theodotionem *Judaizantes hæreticos* sæpe sequitur, & LXX Interpretibus præfert, ubi nulla omnino præferendi ratio comparet? Ut Psal. 49.7. *Pro eo quod nos diximus* turbati sumus, *Symmachus & Aquila transtulerunt* acceleravimus: & paulo post; *Pulchre autem, non ut in LXX habetur*, turbati sumus, *sed juxta Hebraicum* acceleravimus *dicitur*. Imò verò *juxta Hebraicum* ἐταράχθημεν *turbati sumus* dicitur, id enim omnino נבהלנו sonat. Licet enim בהל in Piel aut Hiphil *festinare*, aut *accelerare* significet, in Niphal tamen, *subito terrore percelli*, & *conturbari* denotat. Ut Psal. 6. 3. רפאני יהוה כי נבהלו עצמי

 באר

מאד ונפשי נבהלה ἰᾶσαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀςᾶ με, καὶ ἡ ψυχή με ἐταράχθη σφόδρα. Quem locum ipse S.Hieronymus juxta Hebraicam veritatem ita transtulit, *Sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea, & anima mea conturbata est valde.* Et Psal. 48. 6. נבהלו נחפזו ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, Hier. *conturbati sunt, admirati sunt.* Imò quod ulterius observandum est, ipse Doctissimus Pater, qui in Epistolâ ad Cyprianum ita Versionem LXX vituperat, in Versione suâ juxta Hebraicam veritatem Seniores sequitur. *Consumpti sumus in furore tuo, & in indignatione tua conturbati sumus.*

Gen. 38. 5. Vetus Latina Versio ex LXX facta *Hæc autem erat in Chazbi quando peperit eum.* Ad quæ verba S.Hier. Traditionibus Hebraicis in Genesin, *Verbum Hebræum hic pro loci vocabulo positum est, quod Aquila pro re transtulit dicens,* Et factum est ut mentiretur in partu, postquam genuit eum. *Postquam enim genuit Selom, stetit partus ejus.* כזבי Chazbi *ergo non nomen loci, sed* mendacium *dicitur.* At nec כזבי in Hebræo legitur; nec *mendacium,* si ita legeretur, significaret, quod est כזב. neque והיה בכזיב exponi possunt, *Et factum est in mentiendo,* sive *ut mentiretur,* cùm כזיב infinitivi formam non habeat. *Vocabulum* igitur *loci* agnoscit Onkelos, & cum eo R.Solomon & Aben-Ezra. Eusebius disertè l. de locis Hebraicis, Χασβεὶ, ἔνθα ἐτίχθη, ita Eus. à Bonfrerio editus, sed rectiùs MS. noster, Χασβὶ, ἔνθα ἐτέχθη τοῦ Ἰούδα παῖδες, δείκνυται νῦν ἐν ὁρίοις Ἐλευθεροπόλεως ἔρημος πλησίον Ὀδολλάμ. Frustra igitur hîc Aquila Senioribus præfertur, & vulgata Versio immeritò S.Hieronymum est secuta, *quo nato parere ultra cessavit.*

Gen. 2. 8. ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם LXX Καὶ ἐφύτευσεν Κύριος ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατ' ἀνατολάς. Omnia propriè, atque perspicuè. Ad hæc S.Hieronymus, *Pro* paradiso *in Hebræo* hortum *habet, id est* gan. At erat hortus ille arborum omni genere consitus, qui certè est παράδεισος. Quod vocabulum & locum hunc sine dubio rectè expressit, & ad superiorem sensum in N.Test. ideo est accommodatum. *Porrò,* inquit, Eden עדן deliciæ *interpretantur.* Rectè: Ita Hesyc. Ἐδὲμ, τρυφή. Et Suidas, v. Παράδεισος. Ἐδὲμ δὲ τροφὴ ἑρμηνεύεται, lege τρυφή. Ita Patres. *Pro quo Symmachus transtulit,* paradisum florentem. At hoc minus rectè; licet enim עדן *delicias* denotet, hîc tamen nomen loci est, quod ex adjunctâ præpositione patet: גן בעדן non est *paradisus florens,* neque בעדן ad גן proximè spectat,

ctat, sed ad יעו referri debet. Et nomen loci esse perspicuum est ex iis quæ dicuntur de Caino Gen. 4. 16. καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ. Rectè Eusebius de locis Hebraicis, Ἐδέμ, ὁ τῶ θεῖῳ παράδεισος τόπος εἰς ἀνατολάς· ἑρμηνεύεται ἡ τρυφή. Sed progreditur Doctissimus Pater, *Necnon quod sequitur*, contra orientem, *in Hebræo* mikedem מקדם *scribitur, quod aquila posuit* ἀπὸ ἀρχῆς, *& nos* ab exordio *possumus dicere; Symmachus verò* ἐκ πρώτης, *& Theodotion* ἐν πρώτοις, *quod & ipsum non* orientem, *sed* principium *significat. Ex quo manifestissimè comprobatur, quòd priusquam cœlum & terram Deus faceret, paradisum antè condiderat, sicut & legitur in Hebræo*, Plantaverat autem Deus Paradisum in Eden à principio. Ita Doctissimus Pater in sententiam incidit, Judaicorum Interpretum gratiâ ductus, cui nec Judæi ipsi favent.

Ex eodem fonte fluxerunt aliæ adversus Seniorum Interpretationem exceptiones. LXX Gen. 33. 2. Καὶ διεῖλεν (vel ἐπιδιεῖλεν) Ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν, καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ, καὶ [ἐπὶ] τὰς δύο παιδίσκας. *Et divisit pueros super Liam, & super Rachel, & super duas ancillas.* Ad hæc verba S. Hieronymus in Traditionibus Hebraicis, *Non, ut plerique existimant, tres turmas fecit, sed duas. Denique ubi nos habemus*, divisit, *Aquila posuit* ἡμίσευσεν, *id est*, dimidiavit; *ut unum cuneum faceret ancillarum cum parvulis suis, & alium Liæ & Rachel, quæ liberæ erant, cum filiis earum.* At melius LXX Hebræum ויחץ transtulerunt *divisit*, quàm Aquila *dimidiavit*; est enim חצה simpliciter *dividere*, in quotcunque partes divisio fiat, ut Jud. 9. 43. ויקח את-העם ויחצם לשלשה ראשים *Et tulit exercitum suum, & divisit in tres turmas.* Et Dan. 11. 4. תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים *Conteretur regnum ejus, & dividetur in quatuor ventos cœli.* Et quòd hoc ipso loco Jacobus diviserit filios suos in tres turmas, ex ipso textu patet; *divisit* enim *super Liam, & super Rachel, & super duas ancillas*, v. 1. *Et posuit utramque ancillam, & liberos earum in principio, Liam verò & filios ejus in secundo loco*, (Heb. אחרנים i. primis posteriores) *Rachel autem & Joseph novissimos* (Heb. אחרנים i. adhuc posteriores) *v. 2. Et appropinquantes ancillæ & filii earum incurvati sunt*, v. 6. *Accessit quoque Lia cum pueris suis, & cùm similiter adorassent, extremi* (Heb. ואחר Chald. ובתר-כן LXX καὶ μετὰ ταῦτα) *appropinquantes Joseph & Rachel adoraverunt*, v. 7.

Quid quod S. Hieronymus Interpretationem LXX tanquam impropriam sæpe rejicit, vel quòd malè ante ipsum

 fuerit

fuerit Latinè explicata, vel quòd eam ipse minùs rectè intellexerit. Cùm enim hæc Græca Versio prioribus Ecclesiæ sæculis fuerit sæpius translata, idque ab iis factum sit, qui linguæ Hebraicæ ignari, eam cum Textu Authentico conferre non potuerunt; fieri non potuit quin multa aliter Latinè exprimerentur, quàm Græca verba, quæ Hebræis semper respondebant, sonarent. Ut Psal. 127.2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, Veteres transtulerunt, *Labores fructuum tuorum manducabis*; Sensu nullo. *cùm in hoc loco non LXX Interpretes, sed Latini de Græci verbi ambiguitate decepti, καρποὺς* fructus *magis quàm* manus *interpretati sint, cùm καρποὶ* manus *quoque dicantur, quod Hebræo ponitur* capheca כפיך, ut rectè disserit S. Hieronymus Epist. 141. כף enim propriè *vola*, quæ est καρπός. Plena locutio, 1 Sam. 5.4. כפות ידיו οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Rectè Theodoretus, Ὁ δὲ Σύμμαχος, κόπον χειρῶν σου ἐσθίων ὡς εἶναι δῆλον ὅτι καὶ οἱ Ἑβδομήκοντα καρποὺς οὐ τὴν ἐπικαρπίαν ἐκάλεσαν, ἀλλὰ τὸ μόριον τῶν χειρῶν. Quod ideo fuit notandum, quia hic Latini Interpretis error pro correctione fœdam Senioribus corruptionem intulit. Cùm enim putarent meliùs dici *fructus laborum* aliquem manducare, quàm *labores fructuum*, etiam Græco Textui vim intulerunt & pro τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου scripserunt τοὺς καρποὺς τῶν πόνων σου, ut in Vetustissimo Alexandrino MS. legitur.

Malè igitur aliquando LXX in Latinum Sermonem sunt translati, & S. Hieronymus malam Translationem secutus, non Latino Interpreti, sed Senioribus ipsis imputat. Ut Gen. 34.25. *Et introgressi sunt civitatem diligenter, & interfecerunt omnem masculum.* Ad quæ verba Doctissimus Pater, *Pro eo quod in Græcis legitur ἀσφαλῶς, id est,* diligenter, *in Hebræo scriptum est* בטח beta, *id est,* audacter & confidenter. At ἀσφαλῶς non rectè vertitur *diligenter*; multo minus eo sensu hic capiendi sunt Seniores, qui Hebraicum בטח optimè exprimunt, sive ad Sichemitas, cum Paraphraste Chaldaico, sive ad Jacobi filios referatur. Est enim בטח propriè ἀσφάλεια, id est, non *diligentia*, sed *securitas*, & לבטח sive, per ellipsin, בטח ἀσφαλῶς, *securè*; ut Levit. 26. 5. וישבתם לבטח בארצכם καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, Habitabant Sichemitæ בטח *securè*, nihil mali metuentes; & ingressi sunt Jacobi filii, בטח *securè*, id est, sine periculo.

Legimus Gen. 49.21. Νεφθαλὶ στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος. Quæ verba sic Latinè exhibet S. Hieronymus, *Nephthalim virgultum resolutum*

dans

dans in generatione pulchritudinem. At neque στέλεχος *virgultum*, neque ἀνειμένον *resolutum*, neque γέννημα *generationem* significat. Ita Græcis Latina minimè respondent. Meliùs multo Latinè versa extant apud Ruffinum l. 2. de Benedictionibus, *Arbor remissa*, al. *emissa*, (*vel ut nostra exemplaria habent*) *vitis diffusa, proferens in fructibus decorem*: & rursus, *vel arbor diffusa vel vitis*. Apud S. Ambrosium, *Nephtalim vitis remissa porrigens in germine decorem*. Στέλεχος certè non est *virgultum*, quod propriè est à virgula, ut à *salice salictum*: Gloss. *Virgulta*, βλαστήματα, θάμνοι, & Græco-Lat. βλάστημα, *germen, virgultum*. Hîc autem στέλεχος aut arbor ipsa, aut ejus truncus, ex quo τὰ βλαστήματα seu *virgulta*: אילה enim *arbor*. Ἀνειμένον etiam non *resolutum* est, aut *remissum*, sed ab ἀνίημι quod *emittere* & *proferre* denotat, & ad plantas cùm spectat germinationem significat, & Hebræo שלחה optimè respondet; ut Psal. 80. 12. תשלח קצירה עד ים & Ezek. XVII. 6. ותשלח פארות & *emisit propagines*, & Jerem. XVII. 8. ועל יובל ישלח שרשיו Vulg. *ad humorem mittit radices suas*. Ita Dioscorides de Xiphio: *l. 4. c. 2.* καυλὸν δὲ ἀνίησι πηχυαῖον, καρπὸν δὲ στρογγύλον, ῥίζας β. Est igitur στέλεχος ἀνειμένον אילה שלחה *arbor* vel *truncus emissus, diffusus, germinans, propagines emittens*: cui optimè respondet γέννημα, illud scilicet quod emittitur, sive *fructus*, ut Ruffinus, sive *germen* potiùs, ut Ambrosius: *ramum* enim vel *frondem* significare videtur, ut respondeat אמיר. Atque ita hæc plana sunt, ut *designet historia Nephtalim rura possedisse arboribus nemorosa*, ut loquitur Ruffinus. Cùm si אילה שלחה cum S. Hieronymo sive *agrum irriguum*, sive *cervum emissum* interpreteris, posteriorem partem vaticinii cum priori vix unquam conciliaveris.

Rebeccam ita alloquitur Jacobus, Gen. 27. 12. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν. Vers. Lat. Rom. *Nè fortè attrectet me pater, & ero in conspectu ejus quasi spernens*. Ubi primum μήποτε non est *ne fortè*, sed *fortè*, idem quod Hebræum אולי, ita enim Græci cùm dubitant loqui solent. At verò quare Jacobus vereatur, ne appareat Patri *quasi spernens*, non video; non hanc expositionem vox Hebræa, non res ipsa admittit, sed alium omnino sensum postulat. Meliùs fortasse dices כמתעתע ab Aquila versum, ὡς καταμωκώμενος, *ut irridens*, aut à Symmacho, ὡς καταπαίζων, *ut illudens*, quem secutus est Vulgatus Interpres, quàm à LXX ὡς καταφρονῶν, *ut spernens*. Et rectè quidem, si καταφρονῶν tam frigidè interpretemur. Est sane

sanè ea vocis Græcæ usitata significatio, sed non sola, nec huic loco accommoda. LXX alibi vocem hanc Hebræam per μωκᾶσθαι & ἐμπαίζειν transtulêre, unde suam interpretationem Aquila & Symmachus hauserunt: hîc autem καταφρονεῖν potiùs usurparunt, ut huic loco magis accommodum. Hesy. καταφρονῶν, κατεβουλευόμενος, adversus aliquem consilium capiens, insidias struens, dolosè affectans, ut de Pisistrato loquitur Herodotus, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν, dolosè *affectans tyrannidem, tertiam seditionem excitavit.* Est itaque καταφρονεῖν idem quod ἐπίβουλος, *insidiator, deceptor, impostor, prævaricator.* Ut Pro. 13. 15. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν· ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων (Heb. בגדים *subdolorum, impostorum, callidè & perfidè agentium,* non autem *contemnentium*, ut vulgò redditur) ἐν ἀπωλείᾳ. Et Soph. 3. 4. οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί, *Prophetæ ejus* (non *portantes spiritum*, ut vulgò, πνευματοφόροι, sed פחזים πνευματοφόροι quasi *vento lati, desultorii*, ac) *leves; viri* (non *contemptores*, sed בגדות אנשי id est) *prævaricatores.*

Neque tantùm LXX viralis versio ad intelligendum Textum Hebræum utilis est inprimis & perquam necessaria, sed etiam ad ipsum Textum confirmandum, etiam eum aliquando, quem nunc habemus, Masoretharum diligentiâ conservatum, saltem quod ad literas spectat. Ut Gen. 14. 5. habemus scriptum בהם, at ætate S. Hieronymi legebatur, (ab ipso saltem) בחם. Ita ipse testatur in Traditionibus Hebraicis. *Porrò* בהם *pro quo dixerunt* (LXX) ἅμα αὐτοῖς, *hoc est* cum eis, *putaverunt scribi per* ה he, *ducti elementi similitudine*, *cùm per* ח *scriptum sit.* Beham *enim cùm per tres literas scribitur, si medium* ה *habet, interpretatur,* in eis; *si autem* ח heth, *at in præsenti, locum significat, id est,* in Ham. Aliter igitur legebat S. Hieronymus, quàm nos nunc legimus: ille בחם, nos בהם; sed lectioni hodiernæ patrocinantur LXX Interpretes, qui iisdem literis quibus & nos בהם legerunt, ut & codex Hebræorum Samaritanus; neque de loco qui diceretur *Ham*, puto, uspiam legitur.

Si igitur LXX Seniorum fama sine ratione non læderetur, si Judaizantes Hæretici sine causa iis haud præponerentur, si ipsi ex Græcæ linguæ copia & collatione cum Hebræo codice rectè intelligerentur, si denique non solùm quoties ab hodierno Textu discrepare videntur, sed etiam quoties cum eo consentiunt, ejusdemque lectionem literariam stabiliunt, perpenderemus, eorum Versionem ad Mosen & Prophetas probè intelligendos plurimum valere

lere nemo unquam dubitaret.

Secundò, Versio LXX viralis magni semper æstimanda, & in promptu Theologis habenda, quò testimonia ab Apostolis reliquisque Novi Fœderis Scriptoribus ad probandum Jesum esse Christum, & veritatem Christianæ Religionis illustrandam, ex Veteri Testamento deprompta confirmentur & ab omni exceptione liberentur. *Hoc enim generaliter observandum, quòd ubicunque Sancti Apostoli, aut Apostolici viri loquuntur ad populos, iis plerumque testimoniis abutuntur* (id est, *utuntur*) *quæ jam fuerant in gentibus divulgata* (sc. ex Interpretatione LXX) ut loquitur S. Hieronymus. Et rectè quidem observatum est Apostolos & Apostolicos viros, testimonia ex Græco usurpasse, cùm *loquerentur ad populos*; non tamen hoc cum restrictione accipiendum: ad quoscunque enim loquuntur, aut quocunq; modo scribunt, sæpe testimonia ex Seniorum Versione depromunt. S. Irenæus l. 3. c. 25. *Etenim Apostoli, cùm sint his omnibus vetustiores, consonant prædictæ Interpretationi, & Interpretatio consonat Apostolorum Traditioni. Etenim Petrus, & Johannes, & Matthæus, & Paulus, & reliqui deinceps, & horum sectatores prophetica omnia ita enunciaverunt quemadmodum Seniorum Interpretatio continet.* Quæ verba licèt, quod ad loca spectat, nimis universaliter dicta videantur, quod tamen ad Authores attinet, sunt verissima. Omnes enim plerumque, ubi Vetus Instrumentum advocant, Seniorum verbis loquuntur; neque an rectè id fecerint, dubitare nos finit Spiritus quo scripsere. Hoc autem consilium Dei, qui per Scriptores N. Testamenti loquitur, summâ cum veneratione recipiendum est: testimoniáque ab iis producta omni modo defendere nos potiùs decet, quàm Apostolos, reliquosq; Scriptores sacros, ut aliqui loquuntur, *excusare*.

Legimus Heb. 8. 9. (ubi Apostolus non loquitur ad populos, neque gentes quibus sola Græca Scriptura erat divulgata, sed Hebræos affatur, & Christum Mosi, & Novum Veteri Fœderi præferendum probat.) *Nam si illud prius culpâ vacasset, non utique secundi locus inquireretur. Vituperans autem eos dicit*, &c. Ὅτι αὐτοὶ ἐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Quæ sunt ipsissima LXX verba, ad argumentum Apostoli accommodata, ex Jer. 31. 32. quæ rem ipsam optimè explicant, & discrimen inter duo fœdera ostendunt, & Judæos Legi Mosaicæ adhærentes à Deo rejectos docent. Ubi non est excusandus Apostolus, sed defendenda LXX viralis versio; quæ authoritate Apostoli corroboratur. Neq; hic admittendus est Vulgatus Interpres, licet S. Hieronymum

mum ſequutus, qui hunc locum ita repræſentat, *pa-ctum, quod irritum fecerunt, & ego dominatus ſum eo-rum, dicit Dominus*: aut Paraphraſtes Chaldaicus, qui reddit, ואנא אתרעתי בהון *& ego compla-cui mihi in eis*: hac enim interpretatione non tantùm Judæorum rejectio obſcuratur, ſed etiam Veteris & Novi Fœderis diſcrepantia tollitur, ut ipſi etiam Interpretes Judaici fatentur. Eſt igitur omni-no Græca Verſio defendenda; idque faciendum ſi-ne præjudicio Textûs Hebraici: Neque enim le-gendum, cum Capello געלתי בם (quod nuſquam legitur, ſed potiùs געלתים) neque cum Hugone Grotio dicendum LXX legiſſe בחלתי, quæ vox ſemel quidem reperitur, cum ב conjuncta, Zach. 11. 8. גם נפשם בחלה בי, quem locum ita interpretati ſunt LXX, *καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ, ſiqui-dem & animæ eorum rugiebant ſuper me*, ut Theodoretus accepit, qui ita ſenſum expreſſit, ἐπειδὴ τοίνυν θηριωδῶς μοι προσῆλθον ὡσονεὶ βρυχώμενοι, καὶ τὴν ἐμὴν διψῶντες σφαγήν, vel ut in aliquibus libris legitur, ἐπορεύοντο, uti fortè legebat S. Hieronymus qui Latinè in hunc modum exhibet, *Siquidem & animæ eorum irruebant ſuper me*. Quocunque modo legas, veriſimile non eſt LXX Interpre-tes, qui locum Zachariæ ita ſunt interpretati, apud Je-remiam legiſſe בחלתי. Et Seniores proculdubio בעלתי ἠμέλησα tranſtulerunt, cùm & Judæis aſſe-rentibus, & Arabicâ linguâ teſtante, בעל *aſpernari, fa-ſtidire, repudiare* ſignificet, & contextus ipſe hanc ſignifi-cationem poſtulet.

Inſignis locus eſt Heb. 10. 38. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐ-τῷ. quibus verbis tanquam fundamento utitur, dum He-bræos ad perſeverantiam cohortatur. Sumpta autem ſunt ex Hab. 2. 4. ordine tantùm inverſo, quò meliùs eos à lapſu deterreat; idque ſecundum Verſionem LXX. Quod ideo fuit notandum, ut perſpicere poſſimus, qualis ſit illa obſervatio S. Hier. quam ad hunc Prophetæ locum protulit. *Porrò quòd Apoſtolus LXX magis teſtimonio abuſus eſt ad Romanos ſcribens*, Juſtus autem ex fide mea vivet, *& non eo quòd habetur in Hebraico, cauſa perſpicua eſt. Scri-bebat enim Romanis, qui Scripturas Hebraicas neſciebant; nec erat ei cura de verbis, cùm ſenſus eſſet in tuto, & dam-num ex eo præſens diſputatio non haberet. Alioqui ubi-cunque diverſus eſt ſenſus, & aliter ſcriptus eſt in Hebra-ico, aliter in LXX, nota eum his uti teſtimoniis quæ à Gameliele Doctore legis didicerat*. Ubi obſervandum pri-mò legiſſe S. Hieronymum c. 1. v. 17. ad Rom. *ex fide mea* cum

cùm nec in Græcis nec in Latinis codicibus ita nunc legatur, sed *ex fide* tantùm. Id autem mirum alicui videatur, quòd Doctissimus Pater, qui alibi solum S. Lucam testimoniis ex LXX deductis, ubi ab Hebræo discrepant, abuti contendit, id nunc de S. Paulo concedat, & rationem reddat, quòd Romanis scriberet, *qui Scripturas Hebraicas nesciebant*; acsi Corinthii, Galatæ, Ephesii reliquíque magis Hebraicam linguam callerent, quàm Romani. Mirum adhuc magis, quòd asserat S. Paulum alibi semper ex Hebraico testimonia petere, cùm ipse testetur *Pauli idcirco ad Hebræos Epistolæ contradictum esse, quòd ad Hebræos scribens utatur testimoniis, quæ in Hebræis voluminibus non habentur*. Mirum denique quòd solum locum ad Romanos citet, cùm hic ad Hebræos multò plura ex LXX habeat, eáque ab Hebraico, uti à S. Hieronymo intelligitur, multùm diversa. Ita enim LXX. Ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται, vel ut MS. Alex. ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται. At aliter sonabant Hebraica, vertente S. Hieronymo, *Ecce qui incredulus est, non erit recta anima ejus in semetipso: justus autem in fide suâ vivet.* Neq; hîc *excusandus* Apostolus, sed potiùs LXX viralis Versio approbanda ac defendenda est. S. quidem Hieronymus הנה עפלה *Ecce qui incredulus est* transtulit, sensum magis quàm verba respiciens; at cùm בו vertit *in semetipso*, alienam planè à mente Apostoli sententiam est amplexus: cùm verò idem בו in Commentario referat ad visionem præcedentem, multò adhuc magis cùm à LXX tum ab Apostolo recedit. Verba ejus sunt, *LXX dicentes* γράψον ὅρασιν, *id est*, scribe visionem, *& postea*, si defecerit sustine eum, quia veniens veniet & non tardabit; si subtraxerit se, non placebit animæ meæ in eo, *primum interpretati sunt* visionem *genere fœminino, quæ apud Hebræos, generis masculini est, Deinde secundum Hebraicum genus ubi declinatur masculinè*, sustine eum, *&* non placebit animæ meæ in eo, *ipsi quoque masculino genere declinaverunt: cùm utique debuerint juxta id quod primùm interpretati sunt*, visionem, *etiam in reliquis fœmininum genus ponere* visionis, *ut dicerent*, expecta eam, quia veniens veniet, quòd si se subtraxerit, non placebit animæ meæ in ea, *id est*, in visione. Mira hæc quidem explicatio Prophetæ, mira increpatio Seniorum. Neque verò moderna literalis expositio melior est, *Ecce elata est, non recta anima ejus in eo*: quæ quò referenda sint, aut ad quem finem dicta, quis divinare potest? Nos quidem textum Hebræum non solicitamus; sed secundum mentem Seniorum explicandum contendimus: נפש enim
non

non tantùm *elatum esse*, sed etiam, *subducere se*, & *occultare* significat, & cùm nominis naturam induit, non tantùm locum *excelsum* & *munitum* sed etiam *obscurum*, *absconditúmque* denotat, ut 2 Reg. 5. 24. ויבא אל העפל, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινὸν, vel ut Paraphrastes Chaldaicus, לאתר כסי, ut 2 Paralip. 33. 14. & τὸ ἄδυτον & τὸ ὄφλ habemus: & Mich. 4.7. turris עפל LXX dicitur αὐχμώδης, S. Hieronymo *nebulosa*. Est igitur, עפל *se subtrahere* præ metu & *occultare*, quod est ὑποστέλλεσθαι. Hesychius, & Suidas, ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς. Rectè igitur הנה עפלה reddi potest, *Ecce subducitur*, vel accipiendo הנה ut הן Chaldaicè sumitur, *si subductio*, vel ὑποστολὴ fiat, id est, *si quis se subducat*, ἐὰν ὑποστείληται. ישר autem sæpissimè ἀρέσκειν denotat, ut Num. 23. 27. אולי יישר בעיני האלהים εἰ ἀρέσῃ τῷ Θεῷ. Chald. Paraphrast. אם יהי רעוא מן קדם יי. Et Deut. 6. 18. ועשית הישר καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν, *Et fac quod placitum est*. Sive igitur נפשי sive נפשו legamus, facto à persona ad personam transitu, qui Interpretibus frequens est, rectè hæc verba, הנה עפלה לא ישרה נפשו בו ita transferentur, *si quis se subtraxerit, ille animo meo gratus non erit*. Illa autem verba, cùm Græcè, inverso ordine, ab Apostolo usurpantur, à Theodoro Beza haud bonâ fide sunt translata, *Justus autem ex fide vivet*; *at si* quis *se subduxerit, non est gratum animo meo*. Cùm enim pars posterior versiculi ad *justum* pertineat, ut rectè Theophylactus, ἐὰν δὲ ὑποστείληται ὁ δίκαιος, Beza eum duplici ratione excludere conatus est, primùm interserendo pronomen, *quis*, secundò ἐν αὐτῷ à personâ, cui competit, ad factum transferendo. Ex quo loco quàm suspecta esse debeat ejus Translatio, nemo nescit, qui quibus opinionibus in Theologiâ adhæserit novit. Utcunque sit, Scriptores Novi Testamenti, Spiritu S. actos, cùm ubique ferè testimonia ex Veteri Fœdere ipsis LXX verbis depromant, non tam excusandos esse sentio, quod nimis est dilutum: quin potiùs videndum annon textus Hebraicus eorum Interpretationem ferre possit, quo & Veteris Testamenti sensus rectiùs intelligatur, & Novi autoritas magis confirmetur.

Tertiò LXX viralis Versio non tantùm ad authoritatem Apostolorum conservandam plurimùm valet, verùm etiam ad Novum Instrumentum rectè intelligendum & accuratè explicandum perquam necessaria est. Scriptores enim Sacri Novi Fœderis non tantùm ex Veteri frequenter testimonia producunt, sed etiam Mosen & Prophetas ubique

ubique Doctrinæ Christianæ accommodant, resque Hebraico sermone ante descriptas Græcis verbis tradunt; quod fieri haud aliter fere potuit, quàm ut modi formulæque loquendi Hebræis familiares, Græcis incognitæ aut saltem inusitatæ, redderent eorum scripta iis qui Græcè tantùm scirent obscuriora. Hæc autem obscuritas tolli aut illustrari nullo alio modo potuit, quàm ex scientiâ idiomatum linguæ Hebraicæ quâ conscripti Codices Prophetici, quos Apostoli ubique fere respiciunt, & quâ locuti sunt Christi tempore Judæi, ab antiquiori purioriq; aliquantum deflexâ, ad quorum mores modosque loquendi disserendique sæpe sermonem accommodant. Hinc autem evenire necesse fuit, ut Græca Veteris Instrumenti Versio ad Scripta Apostolica intelligenda plurimùm conferret. In illam enim omnes Idiotismi Veteris linguæ Hebraicæ erant transfusi, in illâ Prophetarum sensus Græcè explicati; illi homines Græci, quibuscum præcipuè Apostolis negotium fuit, diu fuerant assueti; eámq; primò Divinâ providentiâ factam par est credere, ut qui passim & ubique eam legissent, ad percipienda Apostolorum dogmata, sermonesque intelligendos fierent aptiores.

Multa itaq; Græca sunt in Novo Fœdere vocabula quæ ex usu Græcæ linguæ intelligi non possunt, ex collatione autem cùm Hebræâ, & ex usu LXX Interpretum facilè intelliguntur. Quid σάρξ, quid πνεῦμα, apud Græcos Scriptores denotet, nemo nescit; at si omnes in universum sensus, quibus his vocabulis Græci usi sunt recenseantur, nullus omnino invenietur qui mentem Apostolorum attinget. Cùm enim בשר *carnem* propriè significet, eadem tamen vox ab Hebræis nonnunquam pro *homine* ipso, aliquando pro *humana natura*, sæpe pro ejusdem naturæ *imbecillitate*, aut etiam *vitiositate* usurpetur, & in hac sensuum varietate unicâ voce σαρκὸς à LXX reddatur; hinc evenire necesse est ut quoties Apostoli eo sensu usurpent, quem Græci Veteres haud agnoverunt, ex Hebræo idiomate & Versione LXX explicetur. Ut celebratissimo loco legitur, καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, quod sine ulla veterum Græcorum autoritate, & tamen rectè redditur, *Et verbum*, sive *sermo*, *homo factus est*, sive humanam naturam induit. Et ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ, i. *homo quisquam*, ut Psal. 144. 22. εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον. Hinc phrases modique loquendi Græcis incogniti, φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἐν σαρκὶ & κατὰ σάρκα εἶναι, κατὰ σάρκα περιπατεῖν, similesque plures. Ita cùm רוח latis propriè πνεῦμα, qualiter à Veteribus Græcis usurpatur, denotet, & præterea etiam

apud

apud Hebræos multa alia significata contineat, quæ apud Græcos haud comparent; cùm Apostoli eo sensu usurparunt, quem Græci Veteres haud agnoverunt, ex Hebræo idiomate, & Versione LXX explicandi sunt: ut Joh.3.6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Unde sciemus quid sit ῥῆμα Luc.1.37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα, nisi meminerimus scriptum Gen. 18.14. היפלא מיהוה דבר, quod LXX transtulerunt, μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; cùm דבר non tantùm *verbum*, sed *rem* seu *negotium* denotet? Unde cognosceremus quam vim apud Apostolum habeant τὸ δικαιοῦν, & τὸ δικαιοῦσθαι, nisi צדק eâ significatione usurpassent Hebræi, & iis verbis LXX reddidissent. Frustra apud Veteres Græcos quæras quid sit πιστεύειν τῷ Θεῷ, vel εἰς τὸν Θεὸν, quid sit εἰς τὸν Κύριον, vel πρὸς τὸν Θεὸν πίστις, quæ toties in Novo Fœdere inculcantur, & ex lectione Seniorum facilè intelliguntur. Quid esset ἀστεῖος τῷ Θεῷ, Act.7.20. unde conjiceremus, nisi LXX Hebræa ותרא אתו כי טוב ita reddidissent, ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον. Quis τὸν Κύριον pro Domino Deo accipiendum putaret, nisi ita Seniores locuti essent, quibus Κύριος est ὁ ὤν. Verùm hæc leviter tangere quàm latiùs prosequi potius esse duximus; sunt enim pene infinita.

Neque verò Sacra Scriptura tantùm futuro Theologo pernoscenda, sed & Ecclesiæ, tot ubique Sacrarum Literarum testimoniis ubique suffultæ, status cognoscendus, & SS. Patrum in hunc potissimùm finem evolvenda volumina. Quòd si Græcos Patres consuluerimus, quis eos de rebus Divinis disserentes intelliget, qui normam, quam semper in animo, dum scriberent, habuere, non antè cognitam atque perspectam habeat? aut quæ illis Scriptura Veteris Testamenti innotuit, præter eam quæ à LXX Senioribus edita est? Illam sanè, illam ubique respiciunt; illius authoritate nituntur, illius verba recitant, sententiam referunt, ut in Patrum operibus legendis cœcus planè sit qui eandem non noverit. Quis illa Clementis Romani, Apostolorum Discipuli intelliget, Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον; quis illa quæ sequuntur ut ex sacris Oraculis deprompta agnoscet, καὶ εἶπεν Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέλθωμεν εἰς πεδίον, nisi lacunam Hebræorum Codicum observet, & LXX versionem consulat, cui & Samaritanus, & Syrus suffragantur? Patricius Junius, licèt Græcè doctissimus, hæc S. Clementis verba, τὸ πλῆθος τῆς ἀπείρου θαλάσσης κατὰ τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ συσταθὲν εἰς τὰς συναγωγὰς οὐ παρεκβαίνει τὰ περιτεθειμένα αὐ-

τῆς κλῶθρα, minùs benè transtulit, *Immensi maris profunditas in cumulos coacervata claustra & repagula quibus vallatur non transgreditur*, quòd haud perspiceret Patrum antiquissimum Creationem respexisse, & LXX Interpretum verba usurpasse, quæ in Hebræo non habentur, Gen. 1.9. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν. Licet enim S. Basilius observet hæc verba fuisse obelo notata, nec in Hebræo Codice reperiantur, patet tamen ea ad Interpretationem LXX pertinere, & ad ipsa S. Clementem respexisse; & objectio ab Origene facta à Joanne Philopono jamdudum est diluta. In hunc igitur modum sententia S. Clementis fuit potiùs conformanda, *Moles immensi maris in ipsa sui creatione in congregationes suas collecta, repagula sibi circumposita non transgreditur.* Clementis Alexandrini Στρωματεῖς cùm ex variis Autorum Veterum sententiis, tum verò præcipuè ex sacris Scripturis sunt contexti: nec ullibi magis obscuri redduntur, quàm ubi Seniorum verba haud notantur, & à reliquis distinguuntur. *Lib.* 1. Παιδεία ἡ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται, interprete Herveto, *Disciplina vagatur inconfutabilis*; quæ verba & per se nihil significant, & ab Authoris instituto planè sunt aliena. Scripta autem sunt, quod Interpres haud observaverat, Pr. 10. 17. est autem eo loco ἀνεξέλεγκτος עוב תוכחת *increpationem deserens*, aut ut Vulg. *relinquens*, i. haud potens redarguere, convincere, refellere. Ita saltem Clemens Solomonem intellexit, ut ex ipsius verbis patet, Παιδεία ἡ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται, φησίν, καὶ χρὴ μετεῖναι τὸ ἐλεγκτικὸν εἶδος ἕνεκα τοῦ τὰς δόξας τὰς ἀπατηλὰς διαλύειν τῶν σοφιστῶν.

Sed & ad Latinos Patres non minùs quàm Græcos rectè intelligendos LXX viralis Versio perquam utilis est, imò necessaria. Quoties enim aliquid ex Veteri Fœdere citant, aut ad locum aliquem quocunque modo respiciunt, aut ipsi Seniores illos interpretantur, aut Latinam Interpretationem ex LXX Versione factam referunt. Quamvis enim fuerint quamplurimæ inter Latinos Patres Veteris Instrumenti Versiones, tamen ante S. Hieronymum nulla ex Hebræo Codice facta est, sed ex Græco omnes. *Qui enim Scripturas ex Hebræa lingua in Græcam verterunt numerari possunt, Latini autem Interpretes nullo modo. Ut enim cuique primis fidei temporibus in manus venit Codex Græcus, & aliquantulum facultatis sibi utriusque linguæ habere videbatur, ausus est interpretari*, ut loquitur S. Augustinus de Doct. Christ. l. 2. c. 2. Et de Civ. Dei, l. 18. c. 43. *Cùm fuerint & alii Interpretes, qui ex Hebræa lingua in Græcam sacra illa eloquia transtulerunt*

rant, hanc tamen quæ LXX *est, tanquam sola esset, sic recepit Ecclesia, eaque utuntur Græci populi Christiani, quorum plerique utrum alia sit aliqua ignorant. Ex hac LXX Interpretatione etiam in Latinam linguam interpretatum est, quod Ecclesiæ Latinæ tenent.* Omnes itaque Latinæ Veteris Instrumenti Versiones ante S. Hieronymum ex LXX Interpretibus sunt expressæ; atque ideò Latini Patres ubi locum aliquem inde proferunt, aut ad Mosen & Prophetas quoquo modo respiciunt, non aliter quàm ex illâ Interpretatione sunt intelligendi. Libros duos adversus Judæos scripsit ad Quirinum S. Cyprianus, ex utroque Fœdere, Veteri præcipuè, *excerptis capitulis & annexis*: hæc autem, quatenus Vetus Instrumentum spectant, non aliter quàm ex LXX Versione intelligi possunt. Quis mentem S. Ambrosii assequetur, qui in Oratione de obitu Theodosii de Helena in hunc modum loquitur, *Adoravit illum qui pependit in ligno, illum, inquam, qui sicut scarabæus clamavit, ut persecutoribus suis peccata condonaret*, nisi qui sciat eum ad illa Hab. 2, 11. respexisse, λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά; Unde & S. Ambrosio, & S. Augustino Christus appellatur *Scarabæus bonus*.

Denique Seniorum Lectio vel ideò urgenda, quòd in eâ veteris Græcæ literaturæ plurima supersint vestigia, & nonnulli ex Criticis Græcis aliter intelligi rectè non possint, nisi quando ad LXX respexerint observemus. Unus pro reliquis nobis erit Hesychius, quem nemo nisi in Senioribus versatissimus unquam intelliget. Apud eum legimus, Σόορ. τυρός. Unde, quia vocibus Laconicis scatet, è litera postrema colligere quis posset Laconum Dialectum esse; & ita Isaacus Casaubonus ad Athenæum scripsit. *Σόορ, vel Σόρορ, pro τυρὸς caseus*. At mihi dubium non est non Σόορ scripsisse Hesychium sed Σὸρ, idque vocabulorum series postulat, unde Casaubonus, *vel Σόρορ*, addidit: neque τυρὸς scripsisse eum autumo, aut *caseum* in animo habuisse; sed τύρος, atque adeò urbem Tyrum intellexisse. Ita enim legimus Ezech. 26. 2. ἀνθ' ὧν εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, & v. 3. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σόρ: utrobique autem Hebraicè legitur צר, quæ alibi à LXX τύρος redditur. Rectè igitur apud Hesychium Σὸρ, τύρος. Eusebius de locis Hebraicis, Σὸρ, τύρος, φοινίκης μητρόπολις, κλήρου Νεφθαλείμ. S. Hier. *Sor, Tyrus, metropolis Phœnices, in tribu Nephthalim.* Et Theodoretus l. 13. in Ezechielem, ἡ γὰρ τύρος Σὸρ τῇ ἐπιχωρίῳ προσαγορεύεται φωνῇ. Legimus apud eundem, Βαρακηνίζειν, ἀκάνθαις, σκόλοψι. & observat H. Stephanus legendum Βαρακηνίσιν, quia apud Suidam Βαρακηνίς, ἡ ἄκανθα. Verùm an vox

ipsa sit bene Græca, aut unde talem significationem sit sortita, non docet. Stephanus autem Glossographus antiquus MS. in expositione ἀνδιαθέτων γραφῶν, eadem in hunc modum scripsit, Βαρκηνίνησιν, ἀκάνθαις, σκόλοψι, (l. ex Hesychio σκόλοψι) unde statim colligimus vocem esse Scripturariam. Et quidem Jud. 8. 7. legimus, ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים, LXX καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς βαρκηνὶμ, ita Codex Romanus: Alexand. βορκομμεὶν, Ald. βορκοννεὶμ. Quod autem ἀκάνθας sive σκόλοπας eam vocem Veteres significare putarint, patet vel ex eo, quod Complut. & Oxon. habeant ἐν τοῖς τριβόλοις. Et Eusebius lib. de locis Hebraicis. Βορκοννεὶμ, Ἀκύλας τρέπει εἰς ἀκάνθας, Σύμμαχος εἰς τριβόλους. Ita Editio Bonfrerii, & S. Hieron. *Borconni, quod vertit Aquila in* spinas, *& Symmachus in* tribulos. Sed suspecta mihi vox illa τρέπει apud Bonfrerium; in meo enim Codice scribitur, Βορκοννεὶμ α' τραχυακάνθαις καὶ τριβόλους: ubi pro καὶ legendum σ', i. Symmachus, ut ex S. Hieronymi Versione constat. Βαρκανεὶμ igitur, vel ut Codex Alexandrinus ad versum 19. Βαρακηνεὶμ Græco casu reddito βαρακηνίων.

Apud eundem legimus, Μὴ ἀποσκορακίσησμε, μὴ ἀποδιέξησμε, μὴ ἀποδοκιμάσησμε, ubi omnia leviter sunt corrupta. Paulò correctiùs eadem pene apud Suidam, Μὴ ἀποσκορακίσης με, μὴ ἐκδιώξησμε, μὴ ἐς κόρακας ἐμβάλῃς. Hæc ad Scripturam Veterem pertinere docet nos Lexicon Vetus Scripturarium à Reverendo Archiepiscopo Armachano mihi concreditum, ubi inter vocabula ad Psalmorum explicationem pertinentia legimus, Μὴ ἀποσκορακίσης με, μὴ ἀποδοκιμάσης με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με. At nec in Editione Romana, nec in MS. Alexandrino tale quippiam invenitur. In Editionibus quidem Ald. & Complut. Psal. 26. 9, habentur, βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, quibus suffragatur B. Theodoretus. At Vulgatus Interpres lectionem Rom. & Alexand. μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με sequutus est, vertit enim, *ne derelinquas me, neque despicias me.* Adeò vetus est inter Codices LXX discrepantia. Certè Seniores אל תטשני transtulerunt μὴ ἀποσκορακίσῃς με, cæteri autem Interpr. μὴ ἀποῤῥίψῃς με, quæ verba Author Lex. Arm. pro explicatione posuerunt. Testis est B. Theod. τὸ μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἕτεροι οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταὶ, additq; ex eruditione Gentilium Seniores hoc vocabulum hausisse, τῆς Ἑλλάδος ἢ παιδείας οἱ ἑβδομήκοντα τοῦτο τὸ ὄνομα ἐντεθείκασι. τὸ γδ', ἐς κόρακας, ὕβρις τις ἦν παρὰ τοῖς

πάλαι

πάλαι ἀπὸ τινὸς μύθε γεγενημένη. Vult igitur à trito proverbio ἐς κόρακας, è fabula quadam nato (ut etiam Zenobius & Suidas testantur) dictum fuisse σκορακίζειν, (quæ vox benè Græca est, ab ipso Demosthene usurpata) & ἀποσκορακίζειν. Cui observationi Grammatici Veteres astipulantur. Zenobius, Σκορακίζειν, ἀντὶ τῦ, εἰς κόρακας πέμπειν, ἐκφαυλίζειν. Hesychius, Σκορακίζει, εἰς ἔρημον πέμπει, καὶ ἀρᾶται, ἀπὸ τῦ εἰς κόρακας πέμπειν, τὸ ἐκφαυλίζειν. Suidas, Σκορακίζειν, οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν, ἀπὸ τύτε γδ εἴρηται. Σκορακίζειν igitur ex proverbio factum est; non à LXX, ut innuere videtur B. Theodoretus, sed à Græcis Vetustioribus, à quibus acceperunt Seniores. Et frustra H.Stephanus ἀποσκορδίζω, *detraho*, novum in Lingua Græca verbum ex depravato Hesychii loco, ut solet, excogitavit, ἀποσκόρδιζον, ἀπωδύρατο. Legendum enim ἀποσκοράκισον, ut apud Etymologum legimus, ἀποσκοράκισον, ἀντὶ τῦ, ἀπόκρυψαι, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν. Diffiteri tamen non possumus Seniores aliquando voces nonnullas effingere atque formare, ad exprimenda verba Hebræa, quæ erant Græcis auribus inauditæ: Ut cùm apud Hesychium legimus, Ἐν μακρύμμασιν, ἐν ἀποστασίαις, quis Veterum Græcorum hæc intelligeret? quis quid velit sciret, nisi Seniores consuleret, qui ita in Esdræ Interpretatione loquuntur, 9.1. οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν. Hebr. בתועבתיהם, cùm ipsi soleant תועבה aut in ἀνομίαν, aut frequentiùs in βδέλυγμα vertere. Ideo autem in hoc capite per μάκρυμμα reddidisse videntur, quòd vers. 11. cum נדה sit conjuncta. ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν. Ut enim נדה τῇ תעבה accommodarent, per μάκρυμμα expresserunt, id est, *remotionem, separationem, elongationem*, quæ immunditiam & abominationem sequitur, נדה enim *remotio*, seu quicquid propter immunditiem removetur. Hinc נדה Senioribus ἄφεδρος. Hesy. Ἄφεδρος, ἀκαθαρσία. ut Lev. 15.19. ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς. Nonnunquam eadem ἀποκαθημένη redditur. Hesy. ἀποκαθημένη, αἱμοῤῥοῦσα, ut Ezech. 22.10. ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν. A μακρύνω igitur ut μεμακρυμμένον Psal. 55.1. ita & μάκρυμμα deduxerunt: quam vocem, opinor, certè expositionem ejus, frustra apud Veteres Græcæ linguæ Scriptores quæras.

Cùm igitur LXX viralis Versio ad Hebraicam Veritatem probè percipiendam, ad Authoritatem testimoniorum

um Apoſtolicorum confirmandam, ad nativum Novi Fœderis ſtylum rectè intelligendum, ad Græcos Latinosque Patres rite tractandos, ad ſcientiam denique linguæ Græcæ ipſamque Criticen adornandam tam ſit utilis atque neceſſaria, quis eam doctis omnibus, præſertim Theologis, non videt debere eſſe commendatiſſimam?

Quoniam autem hæc Seniorum Verſio, etiam S. Hieronymi tempore, *corrupta fuit atque violata*, danda eſt opera, ut ei priſtina puritas reſtitui & redintegrari poſſit. Certum eſt exemplaria quæ habemus, Complutenſe, Aldinum, Romanum plurimùm inter ſe & ab Alexandrino diſcrepare, alios etiam Codices aliquarum S. Scripturæ partium ſatis antiquos, nunc cum eorum aliquo, nunc cum nullo convenire. Optimè igitur fecerit, qui Codices omnes MSS. cum editis diligenter contulerit, qui varias Lectiones non tantùm ad Hebraicam Veritatem examinaverit, ſed cum antiquiſſimorum Judæorum Philonis & Joſephi, & Vetuſtiſſimorum Patrum Scriptis comparaverit, ac denique Expoſitiones eas, quæ apud Lexicographos Scripturarios etiamnum extant, vel potiùs delitescunt, inſpexerit, atque ita nobis Editionem LXX maximè puram adornaverit. Quale opus utinam aliquando Vir doctiſſimus Iſaacus Voſſius, qui optimè poteſt, efficeret ederétque.

J. P.

INDEX

Librorum Veteris Testamenti.

ΓΕΝΕΣΙΣ.

Κεφ. α΄. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

7 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

12 Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.

13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς.

15 Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς

γῆς· ϗ ἐγένετο οὕτως.
16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγά-
λους· τὸν φωστῆρα τὸν μέ-
γαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας,
ϗ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω
εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, ϗ τοὺς
ἀστέρας.
17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ
Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς
γῆς,
18 Καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέ-
ρας ϗ τῆς νυκτὸς, ϗ διαχω-
ρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς
ϗ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· ϗ
εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.
19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα,
ϗ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τε-
τάρτη.
20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξ-
αγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ
ψυχῶν ζωσῶν, ϗ πετεινὰ
πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ
στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· ϗ ἐγένε-
το οὕτως.
21 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὰ κήτη τὰ μεγάλα, ϗ πᾶ-
σαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν,
ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γέ-
νη αὐτῶν, ϗ πᾶν πετεινὸν
πτερωτὸν κατὰ γένος· ϗ εἶ-
δεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά.
22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ
Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε ϗ
πληθύνεσθε, ϗ πληρώσατε
τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσ-
σαις· ϗ τὰ πετεινὰ πλη-
θυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.
23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, ϗ
ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα πέμ-
πτη.
24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξ-
αγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν
κατὰ γένος, τετράποδα, καὶ
ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς
κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο
οὕτως.
25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος,
καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐ-
τῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ
τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ
Θεὸς, ὅτι καλά.
26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ποι-
ήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰ-
κόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁ-
μοίωσιν· ϗ ἀρχέτωσαν τῶν ἰ-
χθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ϗ τῶν
κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς,
καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα
Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν
ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.
28 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
ὁ Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε
ϗ πληθύνεσθε, ϗ πληρώσα-
τε τὴν γῆν, ϗ κατακυριεύ-
σατε αὐτῆς· ϗ ἄρχετε τῶν ἰ-
χθύων τῆς θαλάσσης, ϗ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ϗ πάν-
των τῶν κτηνῶν, ϗ πάσης
τῆς γῆς, ϗ πάντων τῶν ἑρ-
πετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς
γῆς.
29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἰδοὺ
δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον
σπόριμον σπεῖρον σπέρμα,
ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς·
πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
καρπὸν σπέρματος σπορί-
μου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν.
30 Καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πε-
τεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ
ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς,
ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζω-
ῆς, ϗ πάντα χόρτον χλωρὸν
εἰς βρῶσιν· ϗ ἐγένετο οὕτως.
31 Κα

31 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ
πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ
καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέ-
ρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα
ἕκτη.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐ-
ρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς
ὁ κόσμος αὐτῶν.
2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θε-
ὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ
κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβ-
δόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.
3 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς
τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην,
καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν
αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάν-
των τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρ-
ξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.
4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέ-
σεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐ-
γένετο· ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν,
5 Καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ
πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ
ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ
Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄν-
θρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι
αὐτήν.
6 Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ
τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.
7 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν
ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς,
καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς
ψυχὴν ζῶσαν.
8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς
παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀν-
τολάς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν
ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.
9 Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θε-
ὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον
ὡραῖον εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸν
εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδεί-
σου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι
γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.
10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύ-
εται ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν
παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφο-
ρίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.
11 Ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φισῶν·
οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν
γῆν Ευιλατ· ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ
χρυσίον.
12 Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς
ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ
ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πρά-
σινος.
13 Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ
τῷ δευτέρῳ, Γεῶν· οὗτος ὁ
κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰ-
θιοπίας.
14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρί-
τος, Τίγρις· οὗτος ὁ προ-
πορευόμενος κατέναντι Ἀσ-
συρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέ-
ταρτος, Εὐφράτης.
15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ
Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔ-
πλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν
τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς,
ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσ-
σειν.
16 Καὶ ἐνετείλατο Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέ-
γων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ
ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει
φαγῇ.
17 Ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γι-
νώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ
φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ᾗ δ' ἂν ἡ-
μέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θα-
νάτῳ ἀποθανεῖσθε.
18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θε-
ός, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄν-

θρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν.

19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.

21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς.

22 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα· καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ.

23 Καὶ εἶπεν Ἀδάμ, Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη.

24 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο.

Κεφ. γ'. 3.

Ὁ δὲ Ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί, Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;

2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει, Ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα.

3 Ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, Οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί, Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

5 Ἤδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν.

6 Καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.

7 Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.

8 Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ

ούσης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου.

9 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδὰμ, ποῦ εἶ;

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;

12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικὶ, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον.

14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ· καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.

16 Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε, Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει.

17 Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ.

19 Ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωὴ, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

22 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φαγῇ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη.

24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ,

βὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομ-
φαίαν, τὴν στρεφομένην φυ-
λάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς.

Κεφ. δʹ. 4.

ΑΔὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλ-
λαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Κάϊν·
καὶ εἶπεν, Ἐκτησάμην ἄν-
θρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ προσέθηκε τεκεῖν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ·
καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν
προβάτων· Κάϊν δὲ ἦν ἐργα-
ζόμενος τὴν γῆν.
3 Καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέ-
ρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν
καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ
Κυρίῳ.
4 Καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐ-
τὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν
προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν
στεάτων αὐτῶν· καὶ ἐπεῖδεν ὁ
Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς
δώροις αὐτοῦ.
5 Ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς
θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε· καὶ
ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συν-
έπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θε-
ὸς τῷ Κάϊν, Ἱνατί περίλυ-
πος ἐγένου; καὶ ἱνατί συν-
έπεσε τὸ πρόσωπόν σου;
7 Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσ-
ενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέ-
λῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον·
πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ
σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.
8 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄ-
βελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέ-
λθωμεν εἰς τὸ πεδίον·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς
ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν
ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
πρὸς Κάϊν, Ποῦ ἐστιν Ἄ-
βελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν,
Οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ
ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;
10 Καὶ εἶπε Κύριος, Τί
πεποίηκας; φωνὴ αἵματος
τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με
ἐκ τῆς γῆς.
11 Καὶ νῦν ἐπικατάρα-
τος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε
τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ
αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς
χειρός σου.
12 Ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν,
καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐ-
τῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ
τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.
13 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν, Μείζων ἡ
αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με.
14 Εἰ ἐκβάλλεις με σή-
μερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυ-
βήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων
καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με, ἀπο-
κτενεῖ με.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύ-
ριος ὁ Θεός, Οὐχ οὕτω
πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ
ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ
ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖ-
ον τῷ Κάϊν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν
αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα
αὐτόν.
16 Ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾤκη-
σεν ἐν γῇ Ναΐδ κατέναντι
Ἐδέμ.
17 Καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλα-
βοῦσα, ἔτεκε τὸν Ἐνώχ· καὶ
ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐ-
πωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
Ἐνώχ.

18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐ-
νὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ
ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ·
καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε
τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μα-
θουσάλα ἐγέννησε τὸν Λά-
μεχ.
19 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λά-
μεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ
μιᾷ, Ἀδά· καὶ ὄνομα τῇ
δευτέρᾳ, Σελλά.
20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν
Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰ-
κούντων ἐν σκηναῖς, κτηνο-
τρόφων.
21 Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ· οὗτος ἦν
ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ
κιθάραν.
22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔ-
τεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν
σφυροκόπος χαλκεὺς χαλ-
κοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ
Θόβελ, Νοεμά.
23 Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς
ἑαυτοῦ γυναιξὶν, Ἀδὰ καὶ
Σελλά, Ἀκούσατέ μου τῆς
φωνῆς γυναῖκες Λάμεχ, ἐν-
ωτίσασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι
ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦ-
μα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς
μώλωπα ἐμοί.
24 Ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδί-
κηται ἐκ Κάϊν· ἐκ δὲ Λάμεχ,
ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
25 Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔ-
αν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν, καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σὴθ, λέγουσα, Ἐξανέστησε
γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕ-
τερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέ-
κτεινε Κάϊν.
26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο
υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλ-
πισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνο-
μα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. έ. 5.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέ-
σεως ἀνθρώπων· ᾗ ἡ-
μέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν
Ἀδάμ· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐ-
ποίησεν αὐτόν.
2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποί-
ησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ Ἀδάμ, ᾗ ἡμέρᾳ
ἐποίησεν αὐτούς.
3 Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριά-
κοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ
ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ,
καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σήθ.
4 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀ-
δὰμ, ἃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆ-
σαι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἑ-
πτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας.
5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησε, τρι-
άκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη·
καὶ ἀπέθανεν.
6 Ἔζησε δὲ Σὴθ πέντε
καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐνώς.
7 Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼς,
ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια· καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας.
8 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Σὴθ, δώδεκα καὶ ἐν-
νακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
9 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἔτη
ἑκατὸν ἐνενήκοντα, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Καϊνᾶν.
10 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Και-
νᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ
ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν

υἱοὺς ϗ θυγατέρας.
11 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Ἐνὼς πέντε ἔτη
ϗ ἐννακόσια· ϗ ἀπέθανε.
12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβ-
δομήκοντα ϗ ἑκατὸν ἔτη, ϗ
ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
13 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μα-
λελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ
ἑπτακόσια ἔτη· ϗ ἐγέννησεν
υἱοὺς ϗ θυγατέρας.
14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ
ἐννακόσια· καὶ ἀπέθανε.
15 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ
πέντε ϗ ἑξήκοντα ϗ ἑκατὸν
ἔτη, ϗ ἐγέννησε τὸν Ἰά-
ρεδ.
16 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰ-
άρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ
ἑπτακόσια· ϗ ἐγέννησεν υἱοὺς
ϗ θυγατέρας.
17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη
πέντε καὶ ἐνενήκοντα ϗ ὀ-
κτακόσια· ϗ ἀπέθανε.
18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο
καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκα-
τὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐ-
νώχ.
19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνώχ,
ὀκτακόσια ἔτη· ϗ ἐγέννησεν
υἱοὺς ϗ θυγατέρας.
20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο ϗ ἑξή-
κοντα ϗ ἐννακόσια ἔτη· ϗ ἀ-
πέθανε.
21 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέν-
τε καὶ ἑξήκοντα ϗ ἑκατὸν
ἔτη, ϗ ἐγέννησε τὸν Μαθου-
σάλα.
22 Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ
τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐ-
τὸν τὸν Μαθουσάλα, διακό-
σια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς ϗ
θυγατέρας.
23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Ἐνώχ, πέντε καὶ
ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.
24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ
τῷ Θεῷ· καὶ οὐχ εὑρίσκετο,
ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θε-
ός.
25 Καὶ ἔζησε Μαθουσά-
λα ἑπτὰ ἔτη ϗ ἑξήκοντα καὶ
ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Λά-
μεχ.
26 Καὶ ἔζησε Μαθουσά-
λα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Λάμεχ, δύο καὶ ὀκτακόσια
ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας.
27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς ἔζη-
σεν, ἐννέα καὶ ἑξήκοντα καὶ
ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέ-
θανε.
28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀ-
κτὼ ϗ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν
υἱόν.
29 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων, Οὗ-
τος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ
τῶν ἔργων ἡμῶν, ϗ ἀπὸ τῶν
λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, ϗ
ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο
Κύριος ὁ Θεός.
30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε,
πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα ϗ
πέντε ἔτη· καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς ϗ θυγατέρας.
31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια
καὶ πεντηκοντατρία ἔτη· ϗ
ἀπέθανε.
32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεν-
τακοσίων· ϗ ἐγέννησε τρεῖς
υἱοὺς,

υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς·

2 Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο.

3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς, Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.

4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.

5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ διενοήθη.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς.

8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.

10 Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ.

11 Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

12 Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη· ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.

14 Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ.

15 Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς.

16 Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν· καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν.

17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα,

σπέρμα, ἐν ᾧ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει.

18 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

19 Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.

20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σε, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ.

21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν.

22 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, οὕτως ἐποίησε.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, Εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σε ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ·

3 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσεράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσεράκοντα νύκτας· καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

7 Εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς

9 Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου μηνὸς, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν.

12 Καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν.

14 Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ.

15 Εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ἐν ᾧ ἐστι πνεῦμα ζωῆς.

16 Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.

20 Πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.

21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀπέθανε.

23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἑρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.

24 Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ.

2 Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ

καταῤ-

κατεῤῥάχθησαν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,

3 Καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας· καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.

4 Τὸ δὲ ὕδωρ ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός.

5 Καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.

6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε.

7 Καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα· καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Καὶ οὐχ εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.

10 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν· καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας, κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός.

15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων,

16 Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ,

17 Καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

19 Καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

20 Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ

ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν
τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνε-
γκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον.
21 Καὶ ὠσφράνθη Κύριος
ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοη-
θεὶς, Οὐ προσθήσω ἔτι
καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ
τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων· ὅτι
ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πο-
νηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ
προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι
πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς
ἐποίησα.
22 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
γῆς, σπέρμα καὶ θερισμὸς,
ψῦχος καὶ καῦμα, θέρος
καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ
καταπαύσουσι.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν
Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐξάνεσθε
καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώ-
σατε τὴν γῆν, καὶ κατακυ-
ριεύσατε αὐτῆς.
2 Καὶ ὁ τρόμος, καὶ ὁ φό-
βος ὑμῶν, ἔσται ἐπὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάν-
τα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύ-
ας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖ-
ρας ὑμῖν δέδωκα.
3 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν, ὅ ἐστι
ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς
λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν
τὰ πάντα.
4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι
ψυχῆς οὐ φάγεσθε.
5 Καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷ-
μα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν θηρίων
ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς
ἀνθρώπου ἀδελφοῦ, ἐκζητή-
σω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.
6 Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀν-
θρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ ἐκχυθήσεται· ὅτι ἐν εἰ-
κόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄν-
θρωπον.
7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε
τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσα-
τε αὐτῆς.
8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ
Νῶε, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, λέγων,
9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι
τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ
τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑ-
μᾶς,
10 Καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώ-
σῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων, καὶ
ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ
μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν
ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
11 Καὶ στήσω τὴν διαθή-
κην μου πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ
ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι
ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυ-
σμοῦ· καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατα-
κλυσμὸς ὕδατος καταφθεῖ-
ραι πᾶσαν τὴν γῆν.
12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς πρὸς Νῶε, Τοῦτο τὸ
σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ
δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης, ἥ ἐστι μεθ' ὑ-
μῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους.
13 Τὸ τόξον μου τίθημι
ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς ση-
μεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συν-
νεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν
γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν
τῇ νεφέλῃ·

15 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ ϗ ὑμῶν, ϗ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί· ϗ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα.

16 Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ· ϗ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ ϗ τῆς γῆς, ϗ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, ϗ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν.

19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς· ϗ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, ϗ ἐμεθύσθη, ϗ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Χὰμ ὁ πατὴρ Χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ϗ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω.

23 Καὶ λαβόντες Σὴμ ϗ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, ϗ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, ϗ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ϗ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανὲς, ϗ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.

24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, ϗ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.

25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς· οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ· ϗ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ.

27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ· ϗ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· ϗ γενηθήτω Χαναὰν παῖς αὐτοῦ.

28 Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα.

29 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. ί. 10.

Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· ϗ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ, ϗ Μαγὼγ, ϗ Μαδοὶ, ϗ Ἰωύαν, ϗ Ἐλισὰ, ϗ Θοβὲλ, ϗ Μοσὸχ, ϗ Θείρας.

3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανὰζ, ϗ Ῥιφὰθ, ϗ Θοργαμά.

4 Καὶ υἱοὶ Ἰωύαν· Ἐλισὰ, ϗ Θαρσεῖς, Κήτιοι, Ῥόδιοι.

5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

6 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς, ϗ Μεσραΐν, Φοὺδ, καὶ Χαναάν.

7 Υἱ

7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβὰ, καὶ
Εὐϊλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ
Ῥεγμὰ, καὶ Σαβαθακά. Υἱοὶ
δὲ Ῥεγμά· Σαβὰ, καὶ Δα-
δάν.
8 Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νε-
βρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γί-
γας ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Οὗτος ἦν γίγας κυ-
νηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, Ὡς Νε-
βρὼδ γίγας κυνηγὸς ἐναντί-
ον Κυρίου.
10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν,
καὶ Ὀρὲχ, καὶ Ἀρχὰδ, καὶ
Χαλάννη, ἐν τῇ γῇ Σε-
ναάρ.
11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης
ἐξῆλθεν Ἀσσούρ· καὶ ᾠκο-
δόμησε τὴν Νινευῒ, καὶ
τὴν Ῥοωβὼθ πόλιν, καὶ τὴν
Χαλὰχ,
12 Καὶ τὴν Δασὲμ ἀνὰ
μέσον Νινευῒ, καὶ ἀνὰ μέσον
Χαλάχ· αὕτη ἡ πόλις με-
γάλη.
13 Καὶ Μεσραῒν ἐγέννη-
σε τοὺς Λουδιεὶμ, καὶ τοὺς Νε-
φθαλιεὶμ, καὶ τοὺς Ἐνεμετι-
εὶμ, καὶ τοὺς Λαβιεὶμ,
14 Καὶ τοὺς Πατροσωνι-
εὶμ, καὶ τοὺς Χασμωνιεὶμ, ὅ-
θεν ἐξῆλθε Φυλιστιεὶμ, καὶ
τοὺς Γαφθοριείμ.
15 Χαναὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ,
καὶ τὸν Χετταῖον,
16 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ
τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὸν Γεργε-
σαῖον,
17 Καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν
Ἀρουκαῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,
18 Καὶ τὸν Ἀράδιον, καὶ
τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμα-
θί· καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν
αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων.
19 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια
τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος
ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρὰ καὶ
Γάζαν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σο-
δόμων καὶ Γομόῤῥας, Ἀδαμὰ
καὶ Σεβωεὶν ἕως Δασά.
20 Οὗτοι υἱοὶ Χὰμ, ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας
αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐ-
τῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐ-
τῶν.
21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη
καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν
υἱῶν Ἔβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ
τοῦ μείζονος.
22 Υἱοὶ Σήμ· Ἐλὰμ, καὶ
Ἀσσοὺρ, καὶ Ἀρφαξὰδ, καὶ
Λοὺδ, καὶ Ἀρὰμ, καὶ Καϊνᾶν,
23 Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Οὒζ,
καὶ Οὒλ, καὶ Γατὲρ, καὶ Μο-
σόχ.
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέν-
νησε τὸν Καϊνᾶν· καὶ Καϊνᾶν
ἐγέννησε τὸν Σαλά· Σαλὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἔβερ.
25 Καὶ τῷ Ἔβερ ἐγεννή-
θησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἑνὶ,
Φαλέγ· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄ-
νομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰε-
κτάν.
26 Ἰεκτὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλμωδὰδ, καὶ Σαλὲθ, καὶ
τὸν Σαρμὼθ, καὶ Ἰαράχ,
27 Καὶ Ὀδοῤῥὰ, καὶ Αἰ-
βὴλ, καὶ Δεκλὰ,
28 Καὶ Εὐὰλ, καὶ Ἀβι-
μαὲλ, καὶ Σαβὰ,
29 Καὶ Οὐφεὶρ, καὶ Εὐ-
ειλὰ, καὶ Ἰωβάβ· πάντες οὗ-
τοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοί-
κησις αὐτῶν, ἀπὸ Μασσῆ ἕ-
ως ἐλθεῖν εἰς Σαφηρὰ ὄρος
ἀνατολῶν.

31 Οὗτοι υἱοὶ Σὴμ, ἐν
ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ
γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώ-
ραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν
αὐτῶν.
32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν
Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ
ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διε-
σπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ
τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυ-
σμόν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖ-
λος ἓν, καὶ φωνὴ μία
πᾶσι.
2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κι-
νῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν,
εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σενναὰρ,
καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.
3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ
πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε, πλιν-
θεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτή-
σωμεν αὐτὰς πυρί. Καὶ ἐ-
γένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς
λίθον· καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐ-
τοῖς ὁ πηλός.
4 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε, οἰ-
κοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν
καὶ πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ
ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ποιήσωμεν
ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ δια-
σπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώ-
που πάσης τῆς γῆς.
5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰ-
δεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύρ-
γον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων.
6 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ
γένος ἓν, καὶ χεῖλος ἓν
πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποι-
ῆσαι· καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ'
αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται
ποιεῖν.
7 Δεῦτε, καὶ καταβάντες
συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν
γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν
ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον.
8 Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς
Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσω-
πον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐ-
παύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
πόλιν καὶ τὸν πύργον.
9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄ-
νομα αὐτῆς, Σύγχυσις· ὅτι
ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ
χείλη πάσης τῆς γῆς· καὶ
ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς
Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς.
10 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Σήμ· καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν
ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρ-
φαξὰδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν
κατακλυσμόν.
11 Καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρ-
φαξὰδ, ἔτη πεντακόσια, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ ἀπέθανε.
12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ
ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη,
καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ,
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Καϊνᾶν, ἔτη τετρακόσια,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε
Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα
ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά·
καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεν-
νῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ, ἔτη
τριακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἀπέθανε.
14 Καὶ ἔζησε Σαλὰ ἑκα-
τὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Ἔβερ.
15 Καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ,
τριακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ ἑκα-
τὸν πεντήκοντα τέσσαρα ἔτη,
καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.
17 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλὲγ,
ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας καὶ ἀπέθανε.
18 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ τρι-
άκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Ῥαγαῦ.
19 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ῥα-
γαῦ, ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας καὶ ἀπέθανε.
20 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑ-
κατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη,
καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ.
21 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ,
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας· καὶ ἀπέθανε.
22 Καὶ ἔζησε Σερούχ ἑ-
κατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐ-
γέννησε τὸν Ναχώρ.
23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Να-
χὼρ, ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἀπέθανε.
24 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ ἔ-
τη ἑκατὸν ἑβδομηκονταεννέα,
καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρρα.
25 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ,
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Θάρρα, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσι-
πέντε, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.
26 Καὶ ἔζησε Θάρρα ἑβ-
δομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε
τὸν Ἄβραμ, καὶ τὸν Ναχὼρ,
καὶ τὸν Ἀῤῥάν.
27 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις
Θάρρα. Θάρρα ἐγέννησε τὸν
Ἄβραμ, καὶ τὸν Ναχὼρ, καὶ
τὸν Ἀῤῥάν· καὶ Ἀῤῥὰν ἐγέν-
νησε τὸν Λώτ.
28 Καὶ ἀπέθανεν Ἀῤῥὰν
ἐνώπιον Θάρρα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθη, ἐν
τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων.
29 Καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ
Ναχὼρ ἑαυτοῖς γυναῖκας·
ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ,
Σάρα· καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ
Ναχὼρ, Μαλχὰ, θυγάτηρ
Ἀῤῥὰν, καὶ πατὴρ Μαλχὰ,
καὶ πατὴρ Ἰεσχά.
30 Καὶ ἦν Σάρα στεῖρα,
καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει.
31 Καὶ ἔλαβε Θάρρα τὸν
Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν
Λὼτ υἱὸν Ἀῤῥὰν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν
νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἄ-
βραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐξή-
γαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας
τῶν Χαλδαίων, πορευθῆναι
εἰς γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον
ἕως Χαῤῥάν· καὶ κατῴκησεν
ἐκεῖ.
32 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Θάρρα ἐν γῇ Χαῤῥὰν,
διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέ-
θανε Θάρρα ἐν Χαῤῥάν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἄ-
βραμ, ἔξελθε ἐκ τῆς
γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγε-
νείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός σου· καὶ δεῦρο εἰς
τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.
2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔ-
θνος μέγα· καὶ εὐλογήσω
σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνο-
μά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημέ-
νος.
3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐ-
λογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρω-
μένους σε καταράσομαι· καὶ

ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ᾤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤῥάν.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαῤῥάν· καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν.

6 Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχὲμ, ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.

7 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

8 Καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθὴλ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν Βαιθὴλ κατὰ θάλασσαν, καὶ Ἀγγαὶ κατ' ἀνατολάς· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.

9 Καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ, καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἄβραμ Σάρα τῇ γυναικὶ, Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ.

12 Ἔσται οὖν ὡς ἂν ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ αὕτη· καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.

13 Εἰπὸν οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σὲ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ.

14 Ἐγένετο δὲ, ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα·

15 Καὶ ἴδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

16 Καὶ τῷ Ἄβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτήν· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχοι, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ ἡμίονοι, καὶ κάμηλοι.

17 Καὶ ἤτασεν Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἄβραμ.

18 Καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἄβραμ, εἶπε, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνή σου ἐστίν;

19 Ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ γυναῖκα· καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνή σου ἐναντίον σου· λαβὼν ἀπότρεχε.

20 Καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ ἀν-

ἀνθρώποις περὶ Ἄβραμ, συμπροπέμψαι αὐτὸν, ϗ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΑΝέβη δὲ Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς, ϗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ϗ πάντα τὰ αὐτοῦ, ϗ Λὼτ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Ἄβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι, ϗ ἀργυρίῳ, ϗ χρυσίῳ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθὴλ, ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ ϗ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί,

4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν· ϗ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετ᾽ Ἄβραμ ἦν πρόβατα, ϗ βόες, ϗ σκηναί.

6 Καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα· ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά· ϗ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα.

7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ, ϗ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ δὲ Χαναναῖοι ϗ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.

8 Εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λὼτ, Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ ϗ σοῦ, ϗ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου ϗ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου· ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἐσμὲν ἡμεῖς.

9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σού ἐστι; διαχωρίσθητι ἀπ᾽ ἐμοῦ· εἰ σὺ εἰς ἀριστερὰ, ἐγὼ εἰς δεξιά· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἀριστερά.

10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη, πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν Θεὸν Σόδομα ϗ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ, ϗ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.

11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου· ϗ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν· ϗ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12 Ἄβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ Χαναάν. Λὼτ δὲ κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, ϗ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις.

13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ ϗ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.

14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ᾽ αὐτοῦ, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ϗ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν ϗ λίβα ϗ ἀνατολὰς ϗ θάλασσαν·

15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτὴν ϗ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος.

16 Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, ϗ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται.

17 Ἀναστὰς διόδευσον τὴν

γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι σοὶ
δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί
σου εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Καὶ ἀποσκηνώσας Ἄ-
βραμ, ἐλθὼν κατῴκησε πα-
ρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμ-
βρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρὼμ· καὶ ᾠ-
κοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον
τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῇ Ἀμαρφὰλ
βασιλέως Σενναὰρ, καὶ Ἀρι-
ὼχ βασιλέως Ἐλλασὰρ, Χο-
δολλογομὸρ βασιλεὺς Ἐ-
λὰμ, καὶ Θαργὰλ βασιλεὺς
ἐθνῶν
2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ
Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων,
καὶ μετὰ Βαρσὰ βασιλέως Γο-
μόῤῥας, καὶ μετὰ Σενναὰρ βα-
σιλέως Ἀδαμὰ, καὶ μετὰ Συ-
μοβὸρ βασιλέως Σεβωεὶμ, καὶ
βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ
Σηγώρ.
3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν
ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἁλυ-
κήν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.
4 Δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδού-
λευσαν τῷ Χοδολλογομὸρ· τῷ
δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπ-
έστησαν.
5 Ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαι-
δεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλα-
γομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ'
αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γί-
γαντας τοὺς ἐν Ἀσταρὼθ,
καὶ Καρναῒν, καὶ ἔθνη ἰσχυ-
ρὰ ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀμ-
μαίους τοὺς ἐν Σαυῆ τῇ πό-
λει,
6 Καὶ τοὺς Χοῤῥαίους τοὺς ἐν
τοῖς ὄρεσι Σηεὶρ, ἕως τῆς τε-
ρεβίνθου τῆς Φαρὰν· ἥ ἐστιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ.
7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλ-
θον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρί-
σεως· αὕτη ἐστὶ Κάδης· καὶ
κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρ-
χοντας Ἀμαλὴκ, καὶ τοὺς Ἀ-
μοῤῥαίους τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ἀσασονθαμάρ.
8 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς
Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γο-
μόῤῥας, καὶ βασιλεὺς Ἀδα-
μὰ, καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ,
καὶ βασιλεὺς Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ
Σηγώρ· καὶ παρετάξαντο αὐ-
τοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοι-
λάδι τῇ ἁλυκῇ,
9 Πρὸς Χοδολλογομὸρ βα-
σιλέα Ἐλὰμ, καὶ Θαργὰλ βα-
σιλέα ἐθνῶν, καὶ Ἀμαρφὰλ
βασιλέα Σενναὰρ, καὶ Ἀρι-
ὼχ βασιλέα Ἐλλασὰρ· οἱ
τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς
πέντε.
10 Ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ
φρέατα ἀσφάλτου. Ἔφυγε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασι-
λεὺς Γομόῤῥας, καὶ ἐνέπεσαν
ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες
εἰς τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον.
11 Ἔλαβον δὲ τὴν ἵπ-
πον πᾶσαν τὴν Σοδόμων
καὶ Γομόῤῥας, καὶ πάντα τὰ
βρώματα αὐτῶν· καὶ ἀπῆλ-
θον.
12 Ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ
υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἄβραμ, καὶ
τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ· καὶ ἀ-
πῴχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν
Σοδόμοις.
13 Παραγενόμενος δὲ τῶν
ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγει-
λεν Ἄβραμ τῷ περάτῃ· αὐ-
τὸς δὲ κατῴκει παρὰ τῇ
δρυῒ τῇ Μαμβρῆ Ἀμοῤῥαῖος
τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσχὸλ, καὶ τοῦ ἀ-
δελφοῦ Αὐνάν· οἱ ἦσαν συν-
ωμόται τοῦ Ἄβραμ.

14 Ἀ-

14 Ἀκούσας δὲ Ἄβραμ ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν.

15 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ.

16 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν.

17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαβύ· τοῦτο ἦν τὸ πεδίον τῶν βασιλέων.

18 Καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου.

19 Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἄβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.

21 Εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἄβραμ, Δός μοι τοὺς ἄνδρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῷ.

22 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων, Ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,

23 Εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἄβραμ.

24 Πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ, Ἐσχὼλ, Αὐνὰν, Μαμβρῆ· οὗτοι λήψονται μερίδα.

Κεφ. ιέ. 15.

Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁράματι, λέγων, Μὴ φοβοῦ Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα.

2 Λέγει δὲ Ἄβραμ, Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.

3 Καὶ εἶπεν Ἄβραμ, Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα· ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με.

4 Καὶ εὐθὺς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὐ κληρονομήσει σε οὗτος· ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε.

5 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς·

τούς

τὰς· καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔσαι τὸ σπέρμα σου.

6 Καὶ ἐπίςευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥςε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι.

8 Εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;

9 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα, καὶ περιςεράν.

10 Ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.

11 Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ.

12 Περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκςασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ.

13 Καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἄβραμ, Γινώσκων γνώσῃ ὅτι πάροικον ἔσαι τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.

14 Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.

15 Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, ταφεὶς ἐν γήρει καλῷ.

16 Τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποςραφήσονται ὧδε· οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.

17 Ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγίνετο πρὸς δυσμὰς, φλὸξ ἐγένετο· καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρὸς, αἳ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ διαθήκην, λέγων, Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου·

19 Τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ τοὺς Κεδμωναίους,

20 Καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ῥαφαείμ,

21 Καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΣΑ'ρα δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ᾗ ὄνομα Ἄγαρ.

2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.

3 Καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην,

δίσκλω, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰ-
κῆσαι Ἄβραμ ἐν γῇ Χανα-
ὰν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ
ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.
4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄ-
γαρ, καὶ συνέλαβε· καὶ εἶ-
δεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει· καὶ
ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον
αὐτῆς.
5 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς
Ἄβραμ, Ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ·
ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην
μου εἰς τὸν κόλπον σου· ἰδοῦσα
δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμά-
σθην ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
σοῦ.
6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς
Σάραν, Ἰδοὺ, ἡ παιδίσκη σου
ἐν ταῖς χερσί σου· χρῶ αὐ-
τῇ ὡς ἄν σοι ἀρεστὸν ᾖ. Καὶ
ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα· καὶ
ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῆς.
7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος
Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕ-
δατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ
τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σοὺρ.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγ-
γελος Κυρίου, Ἄγαρ παιδί-
σκη Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ
ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν, Ἀπὸ
προσώπου Σάρας τῆς κυρί-
ας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.
9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου, Ἀποστράφηθι
πρὸς τὴν κυρίαν σου, καὶ
ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖ-
ρας αὐτῆς.
10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγ-
γελος Κυρίου, Πληθύνων
πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ
ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.
11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγ-
γελος Κυρίου, Ἰδοὺ, σὺ ἐν
γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰ-
σμαήλ· ὅτι ἐπήκουσε Κύριος
τῇ ταπεινώσει σου.
12 Οὗτος ἔσται ἄγροι-
κος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἐπὶ πάντας, καὶ αἱ χεῖ-
ρες πάντων ἐπ' αὐτόν·
καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοι-
κήσει.
13 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος
πρὸς αὐτὴν, Σὺ ὁ Θεὸς ὁ
ἐπιδών με· ὅτι εἶπε, Καὶ
γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα
μοι.
14 Ἕνεκεν τούτου ἐκάλεσε
τὸ φρέαρ, Φρέαρ οὗ ἐνώπιον
εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Κάδης
καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ.
15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ
Ἄβραμ υἱὸν, καὶ ἐκάλεσεν
Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ,
Ἰσμαήλ.
16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγ-
δοηκονταέξ, ἡνίκα ἔτεκεν Ἄ-
γαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΓένετο δὲ Ἄβραμ ἐτῶν
ἐννενηκονταεννέα· καὶ
ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ
Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπι-
ον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμ-
πτος.
2 Καὶ θήσομαι τὴν δια-
θήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ
ἀνὰ μέσον σοῦ· καὶ πληθυνῶ
σε σφόδρα.
3 Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλη-
σεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων,
4 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ, ἡ διαθήκη
μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσῃ πατὴρ
πλήθους ἐθνῶν.

5 Καὶ

5 Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.

6 Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

7 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

8 Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

10 Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.

11 Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

12 Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· καὶ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου.

13 Περιτομῇ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητος· καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

14 Καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνή σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

16 Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.

17 Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε· καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν τέξεται;

18 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου.

19 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

20 Περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα αὐτόν, καὶ αὐξανῶ αὐτόν, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν

σφό-

σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει· καὶ δώσω αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα.

21 Τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεταί σοι Σάῤῥα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

22 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους, καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.

24 Ἀβραὰμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν, ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν δεκατριῶν, ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

26 Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, περιετμήθη Ἀβραάμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ,

27 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῆ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.

2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. Καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἱστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἰδών, προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν,

3 Καὶ εἶπε, Κύριε, εἰ ἄρα εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου.

4 Ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν· καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον.

5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε. Καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὗ εἵνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. Καὶ εἶπεν, οὕτω ποίησον, καθὼς εἴρηκας.

6 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάῤῥαν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σπεῦσον, καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας.

7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβεν ἁπαλὸν μοσχάριον καὶ καλόν, καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό.

8 Ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ Σάῤῥα ἡ γυνή σου; ὁ δὲ ἀποκριθείς, εἶπεν, Ἰδού, ἐν τῇ σκηνῇ.

10 Εἶπε δέ, Ἐπαναστρέφων ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἕξει υἱὸν Σάῤῥα ἡ γυνή σου. Σάῤῥα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς, οὖσα ὄπισθεν αὐτοῦ.

11 Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύτεροι προβεβηκότες

ἡμερῶν· ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤ-
ῥᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα.
12 Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν
ἑαυτῇ, λέγουσα, Οὔπω μέν
μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ
κύριός μου πρεσβύτερος.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἀβραάμ, Τί ὅτι ἐγέλασε
Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα,
Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐ-
γὼ δὲ γεγήρακα.
14 Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ
τοῦ Θεοῦ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν
τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς
ὥρας· καὶ ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ
υἱός.
15 Ἠρνήσατο δὲ Σάῤῥα,
λέγουσα, Οὐκ ἐγέλασα· ἐ-
φοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ,
Οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας.
16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖ-
θεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν
ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας· Ἀβραὰμ δὲ συν-
επορεύετο μετ᾽ αὐτῶν συμ-
προπέμπων αὐτούς.
17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε,
Μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ
τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ;
18 Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος
ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πο-
λύ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν
αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς
γῆς.
19 Ἤδειν γὰρ ὅτι συντά-
ξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴ-
κῳ αὐτοῦ μεθ᾽ αὐτόν· καὶ φυ-
λάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου,
ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρί-
σιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύ-
ριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅ-
σα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.
20 Εἶπε δὲ Κύριος, Κραυ-
γὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πε-
πλήθυνται πρός με· καὶ αἱ ἁ-
μαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφό-
δρα.

21 Καταβὰς οὖν ὄψομαι,
εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν
τὴν ἐρχομένην πρός με, συν-
τελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ.
22 Καὶ ἀποστρέψαντες
ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς
Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν
ἑστηκὼς ἐναντίον Κυρίου.
23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβρα-
ὰμ, εἶπε, Μὴ συναπολέσῃς
δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς; καὶ ἔσται ὁ
δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής;
24 Ἐὰν ὦσι πεντήκοντα
δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολέσεις
αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν
τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα
δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν αὐτῇ;
25 Μηδαμῶς σὺ ποι-
ήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ
ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσε-
βοῦς· καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς
ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ
κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ
ποιήσεις κρίσιν;
26 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐὰν
ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκον-
τα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφή-
σω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάν-
τα τὸν τόπον δι᾽ αὐτούς.
27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβρα-
ὰμ εἶπε, Νῦν ἠρξάμην λα-
λῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐ-
γὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός.
28 Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν
οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς
τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς
ἕνεκεν τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν
πόλιν; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ
ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ
τεσσαρακονταπέντε.
29 Καὶ προσέθηκεν ἔτι
λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν,
Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσ-
σαράκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ
ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσ-
σαράκοντα.

30 Καὶ εἶπε, Μή τι Κύριε
ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν
ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν,
Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν
τριάκοντα.
31 Καὶ εἶπεν, Ἐπειδὰν
ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον,
ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι;
Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω,
ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι.
32 Καὶ εἶπε, Μή τι Κύριε
ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ; ἐὰν δὲ
εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ
εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνε-
κεν τῶν δέκα.
33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος,
ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀ-
βραὰμ· καὶ Ἀβραὰμ ἀπέ-
στρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. ιθʹ. 19.

Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι
εἰς Σόδομα ἑσπέρας·
Λὼτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν
πύλην Σοδόμων· ἰδὼν δὲ
Λὼτ, ἐξανέστη εἰς συνάντη-
σιν αὐτοῖς· καὶ προσεκύνησε
τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν,
2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κύριοι,
ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παι-
δὸς ὑμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ
νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ
ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς
τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν,
Οὐχὶ, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ
καταλύσομεν.
3 Καὶ κατεβιάσατο αὐτοὺς,
καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν· καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἀ-
ζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς, καὶ ἔ-
φαγον.
4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ, οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ Σοδο-
μῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκί-
αν, ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρε-
σβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.
5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λώτ·
καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, Ποῦ εἰ-
σιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες
πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε
αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγ-
γενώμεθα αὐτοῖς.
6 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ πρὸς
αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον,
τὴν δὲ θύραν προσέῳξεν ὀ-
πίσω αὐτοῦ.
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς,
Μηδαμῶς ἀδελφοὶ, μὴ πο-
νηρεύσησθε.
8 Εἰσὶ δέ μοι δύο θυ-
γατέρες, αἳ οὐκ ἔγνωσαν ἄν-
δρα· ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑ-
μᾶς, καὶ χρᾶσθε αὐταῖς κα-
θὰ ἂν ἀρέσκοι ὑμῖν· μόνον
εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ
ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἵνεκεν
εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην
τῶν δοκῶν μου.
9 Εἶπαν δὲ αὐτῷ, Ἀπό-
στα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροι-
κεῖν, μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν;
νῦν οὖν σε κακώσομεν μᾶλλον
ἢ ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζον-
το τὸν ἄνδρα τὸν Λὼτ σφό-
δρα· καὶ ἤγγισαν συντρίψαι
τὴν θύραν.
10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄν-
δρες τὰς χεῖρας εἰσεσπά-
σαντο τὸν Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς
εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ
οἴκου ἀπέκλεισαν.
11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας
ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπά-
ταξαν ἐν ἀορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν
ζητοῦντες τὴν θύραν.
12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες
πρὸς τὸν Λὼτ, Εἰσί σοι ὧδε
γαμβροὶ, ἢ υἱοὶ, ἢ θυγα-
τέρες; ἢ εἴ τις σοι ἄλλος ἐστὶν
ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ
τόπου τούτου,

 13 Ὅτι

13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν
τὸν τόπον τοῦτον· ὅτι ὑψώθη ἡ
κραυγὴ αὐτῶν ἐναντι Κυρίου,
ϗ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος
ἐκτρίψαι αὐτήν.
14 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ, ϗ
ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς
αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυ-
γατέρας αὐτοῦ, ϗ εἶπεν, Ἀ-
νάστητε, ϗ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ
τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύ-
ριος τὴν πόλιν· ἔδοξε δὲ
γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμ-
βρῶν αὐτοῦ.
15 Ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐ-
γίνετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγε-
λοι τὸν Λὼτ, λέγοντες, Ἀνα-
στὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου,
ϗ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς
ἔχεις, ϗ ἔξελθε, ἵνα μὴ ϗ
σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις
τῆς πόλεως.
16 Καὶ ἐταράχθησαν· ϗ ἐ-
κράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς
αὐτοῦ, ϗ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, ϗ τῶν χειρῶν τῶν δύο
θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φεί-
σασθαι Κύριον αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξ-
ήγαγον αὐτοὺς ἔξω, ϗ εἶ-
πον, Σώζων σῶζε τὴν σε-
αυτοῦ ψυχήν· μὴ περιβλέψῃ
εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ δὲ στῇς ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ
ὄρος σώζου, μή ποτε συμ-
παραληφθῇς.
18 Εἶπε δὲ Λὼτ πρὸς
αὐτοὺς, Δέομαι κύριε,
19 Ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς
σου ἔλεος ἐναντίον σου, ϗ
ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύ-
νην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμὲ τοῦ
ζῆν τὴν ψυχήν μου· ἐγὼ δὲ οὐ
δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς
τὸ ὄρος μή ποτε καταλάβῃ
με τὰ κακὰ, ϗ ἀποθάνω.

20 Ἰδοὺ, πόλις αὕτη ἐγ-
γὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ,
ὅ ἐστι μικρά· ϗ ἐκεῖ διασω-
σομαι· οὐ μικρά ἐστι; ϗ ζήσ-
ἡ ψυχή μου ἕνεκέν σου.
21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδ-
ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον
ϗ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ,
μὴ καταστρέψαι τὴν πόλ-
περὶ ἧς ἐλάλησας.
22 Σπεῦσον οὖν τοῦ σω-
θῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνή-
σομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕ-
τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ· διὰ τοῦ-
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλε-
ἐκείνης, Σηγώρ.
23 Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ
τὴν γῆν, ϗ Λὼτ εἰσῆλθεν
εἰς Σηγώρ.
24 Καὶ Κύριος ἔβρεξεν
ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα
θεῖον, ϗ πῦρ παρὰ Κυρί-
ἐξ οὐρανοῦ.
25 Καὶ κατέστρεψε τ-
πόλεις ταύτας, ϗ πᾶσ-
τὴν περίχωρον, ϗ πάντ-
τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς π-
λεσι, ϗ τὰ ἀνατέλλοντα
τῆς γῆς.
26 Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυ-
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ ἐγέ-
τὸ στήλη ἁλός.
27 Ὤρθρισε δὲ Ἀβραὰμ
τὸ πρωῒ εἰς τὸν τόπον, οὗ εἱσ-
κει ἐναντίον Κυρίου.
28 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ
πρόσωπον Σοδόμων ϗ Γο-
μόῤῥας, ϗ ἐπὶ πρόσωπον
περιχώρου, ϗ εἶδε· ϗ ἰδ-
ἀνέβαινεν φλὸξ ἐκ τῆς γῆ-
ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐ-
τρίψαι τὸν Θεὸν πάσας τ-
πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμν-
θη ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ,
ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέ-

τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ
καταστρέψαι Κύριον τὰς πό-
λεις, ἐν αἷς κατῴκει ἐν αὐ-
ταῖς Λώτ.
30 Ἀνέβη δὲ Λὼτ ἐκ Ση-
γὼρ· καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει
αὐτὸς, καὶ αἱ δύο θυγατέρες
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη
γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγώρ· καὶ
κατῴκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ
αὐτὸς, καὶ αἱ δύο θυγατέρες
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέ-
ρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ὁ
πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ
οὐδείς ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς ὃς εἰσ-
ελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς κα-
θήκει πάσῃ τῇ γῇ.
32 Δεῦρο, καὶ ποτίσωμεν
τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοι-
μηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξ-
αναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡ-
μῶν σπέρμα.
33 Ἐπότισαν δὲ τὸν πατέ-
ρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρε-
σβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ
κοιμηθῆναι αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ
ἀναστῆναι.
34 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπ-
αύριον, καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυ-
τέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἰ-
δοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν· ποτίσωμεν
αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· καὶ εἰσελθοῦσα κοι-
μήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξ-
αναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡ-
μῶν σπέρμα.
35 Ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐ-
τῶν οἶνον· καὶ εἰσελθοῦσα ἡ
νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν
τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν, καὶ
ἀναστῆναι.
36 Καὶ συνέλαβον αἱ
δύο θυγατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν.
37 Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυ-
τέρα υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ Μωὰβ, λέγουσα,
Ἐκ τοῦ πατρός μου. Οὗτος
πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας.
38 Ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα
υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἀμμὰν, λέγουσα, Υἱὸς γέ-
νους μου. Οὗτος πατὴρ Ἀμ-
μανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡ-
μέρας.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀ-
βραὰμ εἰς γῆν πρὸς
Λίβα· καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον
Κάδης, καὶ ἀνὰ μέσον Σοὺρ·
καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις.
2 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ περὶ
Σάῤῥας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ,
ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη
γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστὶ,
μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι'
αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ Ἀβι-
μέλεχ βασιλεὺς Γεράρων,
καὶ ἔλαβε τὴν Σάῤῥαν.
3 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Θεὸς
πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ
τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ,
σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυ-
ναικὸς, ἧς ἔλαβες· αὕτη δὲ
ἐστι συνῳκηκυῖα ἀνδρί.
4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἥψατο
αὐτῆς· καὶ εἶπε, Κύριε, ἔθνος ἀ-
γνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς;
5 Οὐκ αὐτός μοι εἶπεν,
ἀδελφή μου ἐστί; καὶ αὕτη μοι
εἶπεν, ἀδελφός μου ἐστί; ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἐν δικαι-
οσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς
καθ' ὕπνον, Κἀγὼ ἔγνων
ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποί-
ησας τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σοῦ
τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ·
ἕνεκα τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἅ-
ψασθαι αὐτῆς.
7 Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυ-
ναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ· ὅτι
προφήτης ἐστὶ, καὶ προσεύξε-
ται περὶ σοῦ, καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ
ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθα-
νῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά.
8 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβιμέ-
λεχ τῷ πρωῒ, καὶ ἐκάλεσε
πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ
ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· ἐ-
φοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄν-
θρωποι σφόδρα.
9 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέ-
λεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν;
μήτι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ὅτι
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν μου ἁμαρτίαν με-
γάλην; ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιή-
σει, πεποίηκάς μοι.
10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ
τῷ Ἀβραὰμ, Τί ἐνιδὼν ἐ-
ποίησας τοῦτο;
11 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ,
Εἶπα γὰρ, Ἄρα οὐκ ἔστι θεο-
σέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐ-
μέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς
γυναικός μου.
12 Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελ-
φή μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς, ἀλλ'
οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ
μοι εἰς γυναῖκα.
13 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξή-
γαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός μου· καὶ εἶπα αὐτῇ,
Ταύτην τὴν δικαιοσύνην
ποιήσεις εἰς ἐμὲ, εἰς πάντα
τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ,
εἶπον ἐμὲ, Ὅτι ἀδελφός μου
ἐστίν.
14 Ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ
χίλια δίδραχμα, καὶ πρό-
βατα, καὶ μόσχους, καὶ παῖδας, καὶ
παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀ-
βραάμ· καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ
Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ
τῷ Ἀβραὰμ, Ἰδοὺ, ἡ γῆ μου
ἐναντίον σου· οὗ ἄν σοι ἀρέσκῃ
κατοίκει.
16 Τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν, Ἰδοὺ
δέδωκα χίλια δίδραχμα
τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἔσται
σοι εἰς τὴν τιμὴν τοῦ προσ-
ώπου, σοῦ καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ·
καὶ πάντα ἀλήθευσον.
17 Προσηύξατο δὲ Ἀβρα-
ὰμ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἰάσατο
ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς παι-
δίσκας αὐτοῦ· καὶ ἔτεκον.
18 Ὅτι συγκλείων συνέ-
κλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν
μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέ-
λεχ, ἕνεκεν Σάρρας τῆς γυ-
ναικὸς Ἀβραάμ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ Κύριος ἐπεσκέψατο
τὴν Σάρραν, καθὰ εἶ-
πε· καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ
Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε.
2 Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε
τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆ-
ρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλά-
λησεν αὐτῷ Κύριος.
3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ
τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενο-
μένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ
Σάρρα, Ἰσαάκ.
4 Περιέτεμε δὲ Ἀβραὰμ
Ἰσαὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ,
καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.
5 Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἑκα-
τὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐ-
τῷ

τῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
6 Εἶπε δὲ Σάῤῥα, Γέλω-
τά μοι ἐποίησε Κύριος·
ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχα-
ρεῖταί μοι.
7 Καὶ εἶπε, Τίς ἀναγγελεῖ
τῷ Ἀβραὰμ, Ὅτι θηλάζει
παιδίον Σάῤῥα, ὅτι ἔτεκον
υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου;
8 Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον
καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίη-
σεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγά-
λην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη
Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
9 Ἰδοῦσα δὲ Σάῤῥα τὸν υἱὸν
Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγέ-
νετο τῷ Ἀβραὰμ, παίζοντα
μετὰ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς·
10 Καὶ εἶπε τῷ Ἀβραὰμ,
Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην
ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ
γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ
υἱοῦ μου Ἰσαάκ.
11 Σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ
ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀ-
βραὰμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀ-
βραὰμ, Μὴ σκληρὸν ἔστω ἐν-
αντίον σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ
περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα
ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάῤῥα, ἄ-
κουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι
σπέρμα.
13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδί-
σκης ταύτης εἰς ἔθνος μέ-
γα ποιήσω αὐτὸν, ὅτι σπέρ-
μα σόν ἐστιν.
14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραὰμ
τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβεν ἄρτους
καὶ ἀσκὸν ὕδατος, καὶ ἔδωκε
τῇ Ἄγαρ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παιδίον,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν· ἀπ-
ελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ
τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ
τοῦ ὅρκου.
15 Ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ
τοῦ ἀσκοῦ· καὶ ἔῤῥιψε τὸ παιδί-
ον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης.
16 Ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο
ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν,
ὡσεὶ τόξου βολήν· εἶπε γὰρ,
Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ
παιδίου μου· καὶ ἐκάθισεν
ἀπέναντι αὐτοῦ· ἀναβοῆσαν δὲ
τὸ παιδίον ἔκλαυσεν.
17 Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς
τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τό-
που οὗ ἦν· καὶ ἐκάλεσεν ἄγγε-
λος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστιν
Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε
γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παι-
δίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν.
18 Ἀνάστηθι, καὶ λάβε τὸ
παιδίον, καὶ κράτησον τῇ
χειρί σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος
μέγα ποιήσω αὐτό.
19 Καὶ ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ εἶ-
δε φρέαρ ὕδατος ζῶντος·
καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔπλησε τὸν
ἀσκὸν ὕδατος· καὶ ἐπότισε
τὸ παιδίον.
20 Καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ
παιδίου· καὶ ηὐξήθη, καὶ
κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐ-
γένετο δὲ τοξότης.
21 Καὶ κατῴκησεν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἔλαβεν αὐ-
τῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ Φα-
ρὰν Αἰγύπτου.
22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπεν Ἀβι-
μέλεχ, καὶ Ὀχοζὰθ ὁ
νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φι-
χὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυ-
νάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραὰμ,
λέγων, Ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν
πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῇς.

23 Νῦν οὖν ὄμοσόν μοι τὸν Θεὸν μὴ ἀδικήσειν με, μηδὲ τὸ σπέρμα μου, μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ᾗ σὺ παρῴκησας ἐν αὐτῇ.

24 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ, Ἐγὼ ὀμοῦμαι.

25 Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ' ἢ σήμερον.

27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην.

28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας.

29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ, Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μόνας;

30 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ, Ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὦσί μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο.

31 Διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὁρκισμοῦ· ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι.

32 Καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὁρκισμοῦ. Ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιείμ.

33 Καὶ ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὅρκου· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς αἰώνιος.

34 Παρῴκησεν δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιείμ ἡμέρας πολλάς.

Κεφ. κβ'. 22.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ εἶπε, Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ' ἓν τῶν ὀρέων ὧν ἄν σοι εἴπω.

3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς,

4 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε· καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.

7 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς

Ἀβρα-

Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ,
Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί
ἐστι τέκνον; εἶπε δὲ, Ἰδοὺ
τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ποῦ
ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλο-
κάρπωσιν;
8 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, Ὁ
Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβα-
τον εἰς ὁλοκάρπωσιν, τέ-
κνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφό-
τεροι ἅμα,
9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν
εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ᾠ-
κοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ
θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε
τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας
Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθη-
κεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον ἐπάνω τῶν ξύλων.
10 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβρα-
ὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λα-
βεῖν τὴν μάχαιραν, σφά-
ξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν
ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶπεν, Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ.
Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.
12 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβά-
λῃς τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τὸ
παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς
αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων,
ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν· καὶ
οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγα-
πητοῦ δι' ἐμέ.
13 Καὶ ἀναβλέψας Ἀβρα-
ὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶ-
δε· καὶ ἰδοὺ, κριὸς εἷς κατεχό-
μενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κε-
ράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβρα-
ὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριὸν, καὶ ἀνή-
νεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπω-
σιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύ-
ριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμε-
ρον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη,
15 Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος
Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
16 Λέγων, Κατ' ἐμαυτοῦ
ὤμοσα λέγει Κύριος· οὗ εἵνε-
κεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο,
καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀ-
γαπητοῦ δι' ἐμέ·
17 Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλο-
γήσω σε, καὶ πληθύνων πλη-
θυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς
ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν
ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος
τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομή-
σει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις
τῶν ὑπεναντίων.
18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπ-
ήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.
19 Ἀπεστράφη δὲ Ἀβρα-
ὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἀ-
ναστάντες, ἐπορεύθησαν ἅμα
ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ κατ-
ῴκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέ-
αρ τοῦ ὅρκου.
20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀνηγ-
γέλη τῷ Ἀβραὰμ, λέγον-
τες, Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ
αὐτὴ υἱοὺς τῷ Ναχὼρ τῷ ἀ-
δελφῷ σου,
21 Τὸν Οὒζ πρωτότοκον,
καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
τὸν Καμουὴλ πατέρα Σύρων,
22 Καὶ τὸν Χαζὰδ, καὶ Ἀ-
ζαῦ, καὶ τὸν Φαλδὲς, καὶ τὸν
Ἰελδὰφ, καὶ τὸν Βαθουήλ.
23 Βαθουὴλ δὲ ἐγέννησε τὴν
Ῥεβέκκαν· ὀκτὼ οὗτοι υἱοὶ, οὓς
ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχὼρ τῷ
ἀδελφῷ Ἀβραάμ.
24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ᾗ
ὄνομα Ῥεϋμὰ, ἔτεκε καὶ αὐ-
τὴ τὸν Ταβὲκ, καὶ τὸν Γαὰμ,
καὶ τὸν Ταχὸς, καὶ τὸν Μωχά.

Κεφ. κγʹ. 23.

ΕΓένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάῤῥας,
ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτά.
2 Καὶ ἀπέθανε Σάῤῥα ἐν
πόλει Ἀρβὸκ, ἥ ἐστιν ἐν τῷ
κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ Χε-
βρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· ἦλ-
θε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι
Σάῤῥαν, καὶ πενθῆσαι.
3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ
ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν
Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χὲτ,
λέγων,
4 Πάροικος καὶ παρεπί-
δημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δό-
τε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ'
ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρόν
μου ἀπ' ἐμοῦ.
5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ
Χὲτ πρὸς Ἀβραὰμ, λέγον-
τες, Μὴ Κύριε·
6 Ἄκουσον δὲ ἡμῶν· βασι-
λεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡ-
μῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνη-
μείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν
σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κω-
λύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου
ἐκεῖ.
7 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ
προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς
γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ.
8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-
τοὺς Ἀβραὰμ, λέγων, Εἰ
ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε
θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ
προσώπου μου, ἀκούσατέ μου,
καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρὼν
τῷ τοῦ Σαάρ,
9 Καὶ δότω μοι τὸ σπή-
λαιον τὸ διπλοῦν, ὅ ἐστιν αὐ-
τῷ, τὸ ὂν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ
αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω
μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν
μνημείου.
10 Ἐφρὼν δὲ ἐκάθητο ἐν
μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ. Ἀποκρι-
θεὶς δὲ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος
πρὸς Ἀβραὰμ, εἶπεν ἀκου-
όντων τῶν υἱῶν Χὲτ, καὶ τῶν
εἰσπορευομένων εἰς τὴν πό-
λιν πάντων, λέγων,
11 Παρ' ἐμοὶ γενοῦ κύριε,
καὶ ἄκουσόν μου· τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ
σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δί-
δωμι· ἐναντίον πάντων τῶν
πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θά-
ψον τὸν νεκρόν σου.
12 Καὶ προσεκύνησεν
Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς.
13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρὼν
εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς, Ἐπειδὴ πρὸς ἐ-
μοῦ εἶ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀρ-
γύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ'
ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν
μου ἐκεῖ.
14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρὼν
τῷ Ἀβραὰμ, λέγων,
15 Οὐχὶ κύριε· ἀκήκοα
γάρ, γῆ τετρακοσίων δι-
δράχμων ἀργυρίου· ἀλλὰ τί
ἂν εἴη τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου
θάψον.
16 Καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ
τοῦ Ἐφρὼν, καὶ ἀπεκατέστη-
σεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρὼν τὸ
ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ
ὦτα τῶν υἱῶν Χὲτ, τετρα-
κόσια δίδραχμα ἀργυρίου
δοκίμου ἐμπόροις.
17 Καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Ἐ-
φρὼν, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ
σπηλαίῳ, ὅς ἐστι κατὰ πρόσω-
πον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ
σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ
πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀ-
γρῷ, καὶ πᾶν ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὁ-
ρίοις αὐτοῦ κύκλῳ,
18 Τῷ Ἀβραὰμ, εἰς κτῆ-
σιν

ὅτι ἐναντίον τῶν υἱῶν Χὲτ, καὶ
πάντων τῶν εἰσπορευομένων
εἰς τὴν πόλιν.
19 Μετὰ ταῦτα ἔθαψεν
Ἀβραὰμ Σάῤῥαν τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ
τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὅ ἐστιν ἀπ-
έναντι Μαμβρῆ· αὕτη ἐστὶ
Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς
καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ
τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τά-
φου, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑΙ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύ-
τερος προβεβηκὼς ἡμε-
ρῶν· καὶ Κύριος ηὐλόγησε τὸν
Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.
2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ
παιδὶ αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι
πάντων τῶν αὐτοῦ, Θὲς τὴν
χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου.
3 Καὶ ἐξορκιῶ σε Κύριον
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν
Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λά-
βῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου
Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τῶν Χαναναίων, μεθ' ὧν ἐγὼ
οἰκῶ ἐν αὐτοῖς.
4 Ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου
οὗ ἐγεννήθην πορεύσῃ, καὶ εἰς
τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ
ἐκεῖθεν.
5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
παῖς, Μή ποτε οὐ βούλεται ἡ
γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ
ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην,
ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν
γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν;
6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν
Ἀβραὰμ, Πρόσεχε σεαυ-
τῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν
μου ἐκεῖ.
7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκ
τῆς γῆς ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐ-
λάλησέ μοι, καὶ ὃς ὤμοσέ μοι,
λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν
ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου,
αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ ἔμπροσθεν σου· καὶ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
8 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ
πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν
γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ
ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν
υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.
9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀ-
βραὰμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ
ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήμα-
τος τούτου.
10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέ-
κα καμήλους ἀπὸ τῶν καμή-
λων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου
αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀναστὰς,
ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποτα-
μίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ.
11 Καὶ ἐκοίμισε τὰς κα-
μήλους ἔξω τῆς πόλεως πα-
ρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ
πρὸς ὀψὲ, ἡνίκα ἐκπορεύονται
αἱ ὑδρευόμεναι.
12 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ
Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ,
εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμε-
ρον, καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ
τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.
13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ
τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ
θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν
πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλῆ-
σαι ὕδωρ.
14 Καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ
ἂν ἐγὼ εἴπω, Ἐπίκλινον τὴν
ὑδρίαν σου, ἵνα πίω, καὶ εἴ-
πῃ μοι, Πίε σὺ, καὶ τὰς κα-
μήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύ-
σωνται

σωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουὴλ, υἱῷ Μελχᾶς, τῆς γυναικὸς Ναχὼρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραὰμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.

16 Ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν· καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἔπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη.

17 Ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἶπε, Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Πίε κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.

19 Καὶ εἶπε, Καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι.

20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον· καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι πάλιν· καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις.

21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν· καὶ παρεσιώπα τοῦ γνῶναι εἰ εὐόδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὔ.

22 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὁλκῆς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς, δέκα χρυσῶν ὁλκὴ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλῦσαι.

24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμι τοῦ Μελχᾶς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ.

25 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι.

26 Καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

27 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ τ' εὐόδωκε Κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.

28 Καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

29 Τῇ δὲ Ῥεβέκκᾳ ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐπὶ ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο

εἴσελθε,

εἴσελθε, εὐλογητὸς Κυρίου· ἵνα τί ἕστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις.

32 Εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἀπέσαξε τὰς καμήλους, καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ.

33 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν· καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου· Καὶ εἶπεν, Λάλησον.

34 Καὶ εἶπε, Παῖς Ἀβραὰμ ἐγώ εἰμι.

35 Κύριος δὲ ηὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παιδίσκας, καμήλους, καὶ ὄνους.

36 Καὶ ἔτεκε Σάῤῥα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.

37 Καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

38 Ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

40 Καὶ εἶπέ μοι, Κύριος ὁ Θεὸς ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.

41 Τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ μή σοι δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῷος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου.

42 Καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγήν, εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ·

43 Ἰδού, ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω, πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ,

44 Καὶ εἴπῃ μοι, καὶ σὺ πίε, καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι· αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἡτοίμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.

45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων· καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγήν, καὶ ὑδρεύσατο· εἶπα δὲ αὐτῇ, πότισόν με.

46 Καὶ σπεύσασα, καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ εἶπε, πίε σύ, καὶ τὰς καμήλους

καμήλους

μάλες σου ποτιῶ· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.

47 Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν, καὶ εἶπα, θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι· ἡ δὲ ἔφη, θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμι υἱοῦ τοῦ Ναχὼρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχά· καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ ψέλλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

48 Καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα τῷ Κυρίῳ· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, ὃς εὐόδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγείλατέ μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

50 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ, εἶπαν, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθά σοι ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν.

51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου· λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

52 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ.

53 Καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ· καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.

54 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν· καὶ ἀναστὰς τὸ πρωῒ, εἶπεν, Ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ μήτηρ, Μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται.

56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ κατέχετέ με· καὶ Κύριος εὐόδωσε τὴν ὁδόν μου ἐν ἐμοί· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

57 Οἱ δὲ εἶπαν, Καλέσωμεν τὴν παῖδα, καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς.

58 Καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε, Πορεύσομαι.

59 Καὶ ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γένου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.

61 Ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν, ἀπῆλθεν.

62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως· αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς Λίβα.

63 Και

63 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης· καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε καμήλους ἐρχομένας.

64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ· καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.

65 Καὶ εἶπε τῷ παιδὶ, Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον, περιεβάλετο.

66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐποίησεν.

67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή· καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάῤῥας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κέ. 25.

Προσθέμενος δὲ Ἀβραὰμ, ἔλαβε γυναῖκα, ᾗ ὄνομα Χεττούρα.

2 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρὰν, καὶ τὸν Ἰεξὰν, καὶ τὸν Μαδὰλ, καὶ τὸν Μαδιὰμ, καὶ τὸν Ἰεσβὼκ, καὶ τὸν Σωέ.

3 Ἰεξὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβὰ, καὶ τὸν Δεδάν. Υἱοὶ δὲ Δεδὰν Ἀσσουριεὶμ, καὶ Λατουσιεὶμ, καὶ Λαωμείμ.

4 Υἱοὶ δὲ Μαδιὰμ Γεφὰρ, καὶ Ἀφεὶρ, καὶ Ἐνὼχ, καὶ Ἀβιδὰ, καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας.

5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ δόματα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη.

8 Καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γήρᾳ καλῷ πρεσβύτης, καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρὼν τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετταίου, ὅς ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ.

10 Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως.

12 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάῤῥας τῷ Ἀβραάμ.

13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαὴλ, κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ. Πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, καὶ Ναβαιὼθ, καὶ Κηδὰρ, καὶ Ναβδεὴλ, καὶ Μασσὰμ,

14 Καὶ Μασμὰ, καὶ Δουμὰ, καὶ Μασσῆ,

15 Καὶ Χοδδὰν, καὶ Θαιμὰν,

μὰν, καὶ Ἰετοὺρ, καὶ Ναφὲς, καὶ Κεδμά.

16 Οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαήλ, ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων, ἀπέθανε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.

18 Κατῴκησε δὲ ἀπὸ Εὐϊλὰτ ἕως Σοὺρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατῴκησε.

19 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ· Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ.

20 Ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

21 Ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεὸς, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 Ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ· εἶπε δὲ, Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.

23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ, Δύο ἔθνη ἐν γαστρί σου εἰσί· καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει· καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.

25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυῤῥάκης ὅλος, ὡσεὶ δορὰ, δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.

26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἡσαῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰακώβ· Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα, ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.

27 Ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακὼβ δὲ, ἄνθρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.

28 Ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἡσαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις αὐτῷ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

29 Ἥψησε δὲ Ἰακὼβ ἕψημα· ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων.

30 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ Ἰακὼβ, Γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἑψήματος πυῤῥοῦ τούτου, ὅτι ἐκλείπω· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ.

31 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Ἡσαῦ, Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί.

32 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾷν· καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακὼβ, Ὄμοσόν μοι σήμερον·

καὶ

καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἠσαῦ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ.

34 Ἰακὼβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἠσαῦ ἄρτον, καὶ ἕψημα φακοῦ· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἀναστὰς ᾤχετο· καὶ ἐφαύλισεν Ἠσαῦ τὰ πρωτοτόκια.

Κεφ. κς΄. 26.

ΕΓένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα.

2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπε, Μὴ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον· κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἄν σοι εἴπω.

3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ τῷ πατρί σου.

4 Καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ τὰ νόμιμά μου.

6 Κατῴκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν, ὅτι γυνή μου ἐστί· μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὡραία τῇ ὄψει ἦν.

8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἆρά γε γυνή σου ἐστί; τί ὅτι εἶπας, ἀδελφή μου ἐστίν; Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαάκ, Εἶπα γάρ, μήποτε ἀποθάνω δι᾽ αὐτήν.

10 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄγνοιαν.

11 Συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ ἔνοχος ἔσται.

12 Ἔσπειρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθήν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.

13 Καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος· καὶ προβαίνων, μείζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα.

14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γεώργια πολλά· ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιείμ.

15 Καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ

πατρὸς

πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεὶμ, καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς.

16 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ, Ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν· ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.

17 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ· καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ.

18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὤρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεὶμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.

20 Καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν.

21 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐχθρία.

22 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Εὐρυχωρία, λέγων, διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν, καὶ ηὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· καὶ εὐλογήσω σε, καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα σου.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον· καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου· καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.

26 Καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ, Ἵνα τί ἤλθετε πρός με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξαπεστείλατέ με, ἀφ' ὑμῶν.

28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἰδόντες ἑωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εἴπαμεν, Γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σου· καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην,

29 Μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακὸν, καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου.

30 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχήν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

31 Καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ· καὶ ἀπῴχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.

32 Ἐγ

32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ· καὶ παραγενόμενοι
οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ
ὤρυξαν· καὶ εἶπαν, Οὐχ εὕ-
ρομεν ὕδωρ;
33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ,
Ὅρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν
ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, Φρέ-
αρ ὅρκου, ἕως τῆς σήμερον ἡ-
μέρας.
34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ ἐτῶν τε-
σαράκοντα· καὶ ἔλαβε γυ-
ναῖκα Ἰουδὶθ, θυγατέρα Βε-
ὴχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασε-
μὰθ, θυγατέρα Ἐλὼν Χετ-
ταίου.
35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ
Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκᾳ.

Κεφ. κζ΄. 27.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι
τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἠμβλυώ-
θησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ
ὁρᾷν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον·
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱέ μου· καὶ
εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.
2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ γεγή-
ρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡ-
μέραν τῆς τελευτῆς μου.
3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦ-
ός σου, τήν τε φαρέτραν, καὶ
τὸ τόξον· καὶ ἔξελθε εἰς τὸ
πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θή-
ραν.
4 Καὶ ποίησόν μοι ἐδέ-
σματα, ὡς φιλῶ ἐγὼ, καὶ ἔ-
νεγκέ μοι, ἵνα φάγω· ὅπως
εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου,
πρὶν ἀποθανεῖν με.
5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λα-
λοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ
Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦ-
σαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
6 Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς
τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν ἐλάσσω, Ἴδε, ἤκουσα τοῦ
πατρός σου λαλοῦντος πρὸς
Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέ-
γοντος,
7 Ἔνεγκόν μοι θήραν, καὶ
ποίησόν μοι ἐδέσματα, ἵνα
φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον
Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.
8 Νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄ-
κουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐν-
τέλλομαι.
9 Καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ
πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν
δύο ἐρίφους ἁπαλοὺς, καὶ κα-
λούς· καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέ-
σματα τῷ πατρί σου, ὡς
φιλεῖ.
10 Καὶ εἰσοίσεις τῷ πα-
τρί σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐ-
λογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ
τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.
11 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς
Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ, Ἔστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός
μου ἀνὴρ δασὺς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ
λεῖος.
12 Μή ποτε ψηλαφήσῃ
με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντί-
ον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν· καὶ
ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατά-
ραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν.
13 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ,
Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέ-
κνον· μόνον ἐπάκουσόν μου
τῆς φωνῆς· καὶ πορευθεὶς ἔν-
εγκέ μοι.
14 Πορευθεὶς δὲ, ἔλαβε
καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ ἐποί-
ησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσμα-
τα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.
15 Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκ-
κα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν
καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ
οἴκῳ,

οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰα-
κὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νε-
ώτερον.
16 Καὶ τὰ δέρματα τῶν
ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς
βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ
γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ.
17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσμα-
τα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν,
εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς.
18 Καὶ εἰσήνεγκε τῷ πα-
τρὶ αὐτοῦ· εἶπε δέ, Πάτερ· ὁ
δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ,
τέκνον;
19 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ
πατρί, Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρω-
τότοκός σου· πεποίηκα καθὰ
ἐλάλησάς μοι· ἀναστάς, κά-
θισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας
μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ
ψυχή σου.
20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ, Τί τοῦτο, ὃ ταχὺ
εὗρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν,
Ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θε-
ός σου ἐναντίον μου.
21 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ
Ἰακὼβ, Ἔγγισόν μοι, καὶ
ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ
εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὔ.
22 Ἤγγισε δὲ Ἰακὼβ πρὸς
Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ
ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶ-
πεν, Ἡ μὲν φωνή, φωνὴ Ἰα-
κὼβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡ-
σαῦ.
23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὸν· ἦσαν
γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖ-
ρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν,
24 Καὶ εἶπε, Σὺ εἶ ὁ υἱός
μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.
25 Καὶ εἶπε, Προσάγα-
γέ μοι· καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς
θήρας σου τέκνον, ἵνα εὐλογή-
σῃ σε ἡ ψυχή μου· καὶ προσ-
ήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσ-
ήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε.
26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσα-
ὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Ἔγγισόν
μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον.
27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν
αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀ-
σμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτόν· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὀσμὴ ἀ-
γροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύ-
ριος.
28 Καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς
ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς
γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου.
29 Καὶ δουλευσάτωσάν σοι
ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν
σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκυ-
νήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός
σου· ὁ καταρώμενός σε, ἐπι-
κατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν
σε, εὐλογημένος.
30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα
Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγέ-
νετο, ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ
ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.
31 Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς
ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε
τῷ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ
πατρί, Ἀναστήτω ὁ πατήρ
μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θή-
ρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλο-
γήσῃ με ἡ ψυχή σου.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσα-
ὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Τίς εἶ σύ;
ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός
σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ.
33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκ-
στασιν μεγάλην σφόδρα· καὶ
εἶπε, Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι
θήραν

θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ
ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ
ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐ-
τόν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.
34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα
ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀ-
νεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ
πικρὰν σφόδρα· καὶ εἶπεν,
Εὐλόγησον δὴ κἀμέ, πάτερ.
35 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἐλθὼν
ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, ἔ-
λαβε τὴν εὐλογίαν σου.
36 Καὶ εἶπε, Δικαίως ἐ-
κλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ·
ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύ-
τερον τοῦτο· τά τε πρωτοτό-
κιά μου εἴληφε· καὶ νῦν ἔλα-
βε τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶ-
πεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλο-
γίαν, πάτερ;
37 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ,
εἶπε τῷ Ἡσαῦ, Εἰ κύριον
αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάν-
τας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποί-
ηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴ-
νῳ ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί
ποιήσω, τέκνον;
38 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ εὐλο-
γία μία σοί ἐστι, πάτερ; εὐλό-
γησον δὴ κἀμέ, πάτερ. Κα-
τανυχθέντος δὲ Ἰσαάκ, ἀ-
νεβόησε φωνῇ Ἡσαῦ, καὶ
ἔκλαυσεν.
39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰ-
σαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτῷ, Ἰδού, ἀπὸ τῆς πιότη-
τος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοί-
κησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρό-
σου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.
40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαί-
ρᾳ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελ-
φῷ σου δουλεύσεις· ἔσται
δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ
ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ τραχήλου σου.
41 Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ
τῷ Ἰακὼβ περὶ τῆς εὐλογί-
ας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ἡ-
σαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ,
Ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα
ἀποκτείνω Ἰακὼβ τὸν ἀδελ-
φόν μου.
42 Ἀπηγγέλη δὲ Ῥεβέκ-
κα τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου· καὶ πέμ-
ψασα ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀ-
δελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ
ἀποκτεῖναί σε.
43 Νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν
μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀναστὰς
ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοπο-
ταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀ-
δελφόν μου εἰς Χαρράν.
44 Καὶ οἴκησον μετ' αὐ-
τοῦ ἡμέρας τινάς, ἕως τοῦ ἀπο-
στρέψαι τὸν θυμόν,
45 Καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλά-
θηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ· καὶ
ἀποστείλασα μεταπέμψομαί
σε ἐκεῖθεν, μή ποτε ἀποτε-
κνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ.
46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα
πρὸς Ἰσαάκ, Προσώχθικα
τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέ-
ρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λήψεται
Ἰακὼβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα
τί μοι τὸ ζῆν;

Κεφ. κη'. 28.

ΠΡοσκαλεσάμενος δὲ Ἰ-
σαὰκ τὸν Ἰακώβ, εὐ-
λόγησεν αὐτόν· καὶ ἐνετεί-
λατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λή-

λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέ-
ρων τῶν Χαναναίων.
2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς
τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν
οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς
μητρός σου· καὶ λάβε σεαυτῷ
ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυ-
γατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ
τῆς μητρός σου.
3 Ὁ δὲ Θεός μου εὐλο-
γήσαι σε, καὶ αὐξήσαι σε,
καὶ πληθύναι σε· καὶ ἔσῃ εἰς
συναγωγὰς ἐθνῶν·
4 Καὶ δῴη σοι τὴν εὐλο-
γίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρός μου
σοὶ, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ
σὲ, κληρονομῆσαι τὴν γῆν
τῆς παροικήσεώς σου, ἣν
ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβρα-
άμ·
5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ
τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐπορεύθη εἰς
τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ
Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας
τῆς μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡ-
σαῦ.
6 Ἴδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλό-
γησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ,
καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Με-
σοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν
ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν
τῷ εὐλογεῖν αὐτόν· καὶ ἐνετεί-
λατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λή-
ψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέ-
ρων τῶν Χαναναίων.
7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακὼβ τοῦ
πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοπο-
ταμίαν Συρίας.
8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι
πονηραί εἰσιν αἱ θυγατέρες
Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ,
9 Ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς
Ἰσμαήλ· καὶ ἔλαβε τὴν Μα-
ελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ
υἱοῦ Ἀβραὰμ, ἀδελφὴν Να-
βαιὼθ, πρὸς ταῖς γυναιξὶν
αὐτοῦ γυναῖκα.
10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ
ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ
ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥάν.
11 Καὶ ἀπήντησε τόπῳ,
καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ
ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν
λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη
ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,
12 Καὶ ἐνυπνιάσθη· καὶ
ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν
τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφι-
κνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγ-
γελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ
κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτῇ.
13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστή-
ρικτο ἐπ᾽ αὐτῆς· καὶ εἶπεν,
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ
τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰ-
σαάκ· μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ᾽ ἧς
σὺ καθεύδεις ἐπ᾽ αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ
σπέρματί σου.
14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα
σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς·
καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θά-
λασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βοῤ-
ῥᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐν-
ευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ
σπέρματί σου.
15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμὶ μετὰ
σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁ-
δῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς·
καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν
ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκα-
ταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί
με πάντα ὅσα ἐλάλησα
σοι.
16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ
ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶ-
πεν, Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν
τῷ

τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.

17 Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν, Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

18 Καὶ ἀνέστη Ἰακὼβ τὸ πρωΐ, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην, καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς.

19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Οἶκος Θεοῦ· καὶ Οὐλαμλοὺζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον.

20 Καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν, λέγων, Ἐὰν ᾖ Κύριος ὁ Θεὸς μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῷ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι,

21 Καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν·

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῷς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι.

Κεφ. κθʹ. 29.

ΚΑὶ ἐξάρας Ἰακὼβ τοὺς πόδας, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ.

2 Καὶ ὁρᾷ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ· ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος.

3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια· καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ, Ἀδελφοὶ, πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν, Ἐκ Χαῤῥὰν ἐσμέν.

5 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν, Γινώσκομεν.

6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει· καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων.

7 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή· οὔπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσκετε.

8 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐ δυνησόμεθα, ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσωσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα.

9 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·

καὶ

καὶ προσελθὼν Ἰακὼβ, ἀπ-
εκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στό-
ματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐ-
πότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν
τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐφίλησεν Ἰακὼβ
τὴν Ῥαχὴλ, καὶ βοήσας τῇ
φωνῇ αὐτοῦ, ἔκλαυσε.
12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥα-
χὴλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς ἐστι, καὶ ὅτι υἱὸς
Ῥεβέκκας ἐστί· καὶ δραμοῦ-
σα, ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐ-
τῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
13 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε
Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ
υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδρα-
μεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ
περιλαβὼν αὐτὸν, ἐφίλησε·
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν,
πάντας τοὺς λόγους τούτους.
14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λά-
βαν, Ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ ἐκ
τῆς σαρκός μου εἶ σύ· καὶ ἦν
μετ᾽ αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.
15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ
Ἰακὼβ, Ὅτι γὰρ ἀδελφός
μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δω-
ρεάν· ἀπάγγειλόν μοι, τίς ὁ
μισθός σου ἐστί;
16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν
δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ
μείζονι, Λεία· καὶ ὄνομα τῇ
νεωτέρᾳ, Ῥαχήλ.
17 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λεί-
ας, ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν
καλὴ τῷ εἴδει, καὶ ὡραία τῇ
ὄψει σφόδρα.
18 Ἠγάπησε δὲ Ἰακὼβ
τὴν Ῥαχὴλ· καὶ εἶπε, Δουλεύ-
σω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς
Ῥαχὴλ τῆς θυγατρός σου
τῆς νεωτέρας.
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν,
Βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοί,
ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέ-
ρῳ· οἴκησον μετ᾽ ἐμοῦ.
20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακὼβ
περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἦ-
σαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι
ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾷν
αὐτὸν αὐτήν.
21 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ
Λάβαν, Δός μοι τὴν γυ-
ναῖκά μου, πεπλήρωνται γὰρ αἱ
ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς
αὐτήν.
22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν
πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου,
καὶ ἐποίησε γάμον.
23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα·
καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγα-
τέρα αὐτοῦ, εἰσήγαγε πρὸς Ἰ-
ακώβ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐ-
τὴν Ἰακώβ.
24 Ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείᾳ
τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζέλφαν
τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτῇ
παιδίσκην.
25 Ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ
ἰδοὺ ἦν Λεία· εἶπε δὲ Ἰακὼβ
τῷ Λάβαν, Τί τοῦτο ἐποίησάς
μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευ-
σα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί πα-
ρελογίσω με;
26 Ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν,
Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ
ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν
πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν.
27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἑ-
βδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ
ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας,
ἧς ἐργᾷ παρ᾽ ἐμοὶ, ἔτι ἑπτὰ
ἔτη ἕτερα.
28 Ἐποίησε δὲ Ἰακὼβ οὕ-
τως· καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβ-
δομα ταύτης· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυ-
γατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖ-
κα.

29 Ἔ-

29 Ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυ-
γατρὶ αὐτοῦ Βαλλὰν τὴν παι-
δίσκην αὐτοῦ, αὐτῇ παιδίσκην.
30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥα-
χὴλ· ἠγάπησε δὲ Ῥαχὴλ
μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν
αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.
31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θε-
ός, ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, ἤνοιξε
τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ
δὲ ἦν στεῖρα.
32 Καὶ συνέλαβε Λεία,
καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐ-
κάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ρουβὴν, λέγουσα, Διότι εἶδέ
μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν,
καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγα-
πήσει με ὁ ἀνήρ μου.
33 Καὶ συνέλαβε πάλιν,
καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ
Ἰακώβ· καὶ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσε
Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσ-
έδωκέ μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλε-
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεών.
34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ
ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπεν, ἐν τῷ
νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ
ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς
υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ, Λευί.
15 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτι,
ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε, Νῦν ἔτι
τοῦτο ἐξομολογήσομαι Κυρί-
ῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, Ἰούδαν· καὶ ἔστη τοῦ
τίκτειν.

Κεφ. λ'. 30.

ἸΔοῦσα δὲ Ῥαχὴλ, ὅτι οὐ τέ-
τοκε τῷ Ἰακὼβ· καὶ ἐζήλω-
σε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῆς· καὶ εἶπε τῷ Ἰακὼβ, Δός
μοι τέκνα· εἰ δὲ μὴ, τελευτή-
σω ἐγώ.
2 Θυμωθεὶς δὲ Ἰακὼβ τῇ
Ῥαχὴλ, εἶπεν αὐτῇ, Μὴ ἀν-
τὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ
σε καρπὸν κοιλίας;
3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰα-
κὼβ, Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου
Βαλλά· εἴσελθε πρὸς αὐτήν·
καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων
μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ
ἐξ αὐτῆς.
4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν
τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῷ
γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτὴν Ἰακώβ.
5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ
παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ υἱόν.
6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ἔ-
κρινέ μοι ὁ Θεὸς, καὶ ἐπήκου-
σε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔδωκέ
μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Δάν.
7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλ-
λὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔ-
τεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰα-
κώβ.
8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Συν-
αντελάβετό μου ὁ Θεός· καὶ
συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ
μου, καὶ ἠδυνάσθην· καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεφθαλείμ.
9 Εἶδε δὲ Λεία, ὅτι ἔστη τοῦ
τίκτειν· καὶ ἔλαβε Ζελφὰν
τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔ-
δωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ
γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτήν.
10 Καὶ συνέλαβε Ζελφὰ
ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ υἱόν.
11 Καὶ εἶπε Λεία, Ἐν τύ-
χῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Γάδ.
12 Καὶ συνέλαβεν ἔτι
Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ
ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν δεύ-
τερον.
13 Καὶ εἶπε Λεία, Μακα-
ρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με
αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Ἀσήρ.

14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν
ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν· καὶ
εὗρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν
τῷ ἀγρῷ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ
πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ
τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς, Δός μοι
τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.
15 Εἶπε δὲ Λεία, Οὐχ ἱ-
κανόν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄν-
δρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδρα-
γόρας τοῦ υἱοῦ μου λήψῃ; Εἶ-
πε δὲ Ῥαχὴλ, Οὐχ οὕτως·
κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα
ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγο-
ρῶν τοῦ υἱοῦ σου.
16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακὼβ ἐξ
ἀγροῦ ἑσπέρας· καὶ ἐξῆλθε Λεία
εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ εἶ-
πε, Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σή-
μερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀν-
τὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ
μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς
τὴν νύκτα ἐκείνην.
17 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς
Λείας· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ υἱὸν πέμπτον.
18 Καὶ εἶπε Λεία, Δέδω-
κέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου,
ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην
μου τῷ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσσάχαρ,
ὅ ἐστι Μισθός.
19 Καὶ συνέλαβεν ἔτι
Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ
Ἰακώβ.
20 Καὶ εἶπε Λεία, Δεδώ-
ρηταί ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν
ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἱρετιεῖ με
ὁ ἀνήρ μου· τέτοκα γὰρ αὐτῷ
υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Ζαβουλών.
21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυ-
γατέρα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτῆς, Δεῖνα.
22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς τῆς
Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς
ὁ Θεός· καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν
μήτραν.
23 Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ υἱόν· εἶπε δὲ Ῥα-
χὴλ, Ἀφεῖλεν ὁ Θεός μου τὸ
ὄνειδος.
24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰωσὴφ, λέγουσα, Προσ-
θέτω ὁ Θεός μοι υἱὸν ἕτερον.
25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε
Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσὴφ, εἶπεν
Ἰακὼβ τῷ Λάβαν, Ἀπό-
στειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς
τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν
μου.
26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς
μου, καὶ τὰ παιδία μου, περὶ ὧν
δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω·
σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλεί-
αν ἣν δεδούλευκά σοι.
27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν,
Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου,
οἰωνισάμην ἄν· εὐλόγησε γάρ
με ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ σῇ εἰσ-
όδῳ.
28 Διάστειλον τὸν μισθόν
σου πρός με, καὶ δώσω.
29 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, Σὺ
γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι,
καὶ ὅσα κτήνη σου μετ' ἐμοῦ.
30 Μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι
ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ηὐξήθη εἰς
πλῆθος· καὶ εὐλόγησέ σε Κύρι-
ος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί
μου· νῦν οὖν πότε ποιήσω κἀ-
γὼ ἐμαυτῷ οἶκον;
31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λά-
βαν, Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ
αὐτῷ Ἰακὼβ, Οὐ δώσεις
μοι οὐθέν· ἐὰν ποιήσῃς μοι
τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμα-
νῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυ-
λάξω.
32 Παρελθέτω πάντα τὰ
πρόβατά σου σήμερον, καὶ δι-
αχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρό-
βατον φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσι

καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν
ταῖς αἰξὶν, ἔσται μοι μισθός.
33 Καὶ ἐπακούσεταί μοι ἡ
δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἐπαύριον· ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός
μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐὰν μὴ
ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς
αἰξὶ, καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι,
κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί.
34 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν,
Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
35 Καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς
ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ
πάσας τὰς αἶγας τὰς ῥαντὰς
καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ
ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ
πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς· καὶ
ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ.
36 Καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν, καὶ ἀνὰ μέσον αὐ-
τῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰ-
ακὼβ δὲ ἐποίμαινε τὰ πρό-
βατα Λάβαν τὰ ὑπολει-
φθέντα.
37 Ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰα-
κὼβ ῥάβδον στυρακίνην χλω-
ρὰν καὶ καρυΐνην καὶ πλατάνου·
καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακὼβ λε-
πίσματα λευκά· καὶ περισύρων
τὸ χλωρὸν, ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς
ῥάβδοις τὸ λευκὸν, ὃ ἐλέπι-
σε, ποικίλον.
38 Καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβ-
δους, ἃς ἐλέπισεν, ἐν ταῖς λη-
νοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδα-
τος· ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ
πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν
ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς
τὸ πιεῖν, ἐγκισσήσωσι τὰ
πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους.
39 Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρό-
βατα εἰς τὰς ῥάβδους· καὶ ἔτι-
κτον τὰ πρόβατα διάλευκα
καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαν-
τά.
40 Τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστει-
λεν Ἰακώβ· καὶ ἔστησεν ἐναν-
τίον τῶν προβάτων κριὸν δι-
άλευκον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν
τοῖς ἀμνοῖς· καὶ διεχώρισεν
ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν,
καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρό-
βατα Λάβαν.
41 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ και-
ρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα
ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθη-
κεν Ἰακὼβ τὰς ῥάβδους ἐν-
αντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς
ληνοῖς, τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ
κατὰ τὰς ῥάβδους.
42 Ἡνίκα δ' ἂν ἔτεκε τὰ
πρόβατα, οὐκ ἐτίθει· ἐγένετο
δὲ τὰ μὲν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ
δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ.
43 Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄν-
θρωπος σφόδρα σφόδρα· καὶ
ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ
βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι,
καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

Κεφ. λα΄. 31.

Ἤκουσε δὲ Ἰακὼβ τὰ ῥή-
ματα τῶν υἱῶν Λάβαν,
λεγόντων, Εἴληφεν Ἰακὼβ
πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,
καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πε-
ποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν
ταύτην.
2 Καὶ εἶδεν Ἰακὼβ τὸ
πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ
οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν, ὡσεὶ χθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν.
3 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Ἰακὼβ, Ἀποστρέφου εἰς τὴν
γῆν τοῦ πατρός σου, καὶ εἰς
τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ
σοῦ.
4 Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ,
ἐκάλεσε Λείαν, καὶ Ῥαχὴλ εἰς
τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια·
5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς, Ὁρῶ
ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς
ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ,

ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν·
ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν
μετ' ἐμοῦ.
6 Καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε,
ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δε-
δούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.
7 Ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρ-
εκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν
μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν· καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακο-
ποιῆσαί με.
8 Ἐὰν οὕτως εἴπῃ, τὰ ποι-
κίλα ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται
πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα·
ἐὰν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται
σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα λευκά.
9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς
πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά.
10 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐν-
εκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γα-
στρὶ λαμβάνοντα· καὶ εἶδον τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου ἐν ὕπνῳ, καὶ
ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀνα-
βαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα
καὶ τὰς αἶγας, διάλευκοι καὶ ποι-
κίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί.
11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος
τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον, Ἰακώβ·
ἐγὼ δὲ εἶπα, Τί ἐστι;
12 Καὶ εἶπεν, Ἀνάβλε-
ψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ
ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς
ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβα-
τα καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους
καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς
ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι
Λάβαν ποιεῖ.
13 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ ὀ-
φθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ
ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην,
καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν· νῦν
οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς
γῆς ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς
τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ
ἔσομαι μετὰ σοῦ.

14 Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥα-
χὴλ καὶ Λεία, εἶπαν αὐτῷ, Μ
ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κλη
νομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατ
ἡμῶν;
15 Οὐχ ὡς αἱ ἀλλότρ
λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρ
γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κα
τέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν.
16 Πάντα τὸν πλοῦτον
τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετ
Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμ
ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν· ν
οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θε
ποίει.
17 Ἀναστὰς δὲ Ἰακὼ
ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτ
τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπὶ τὰς κ
μήλους.
18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα
ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ π
σαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ,
περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσ
ποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐ
ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τ
πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χ
ναάν.
19 Λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖρ
τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλε
δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα τοῦ π
τρὸς αὐτῆς.
20 Ἔκρυψε δὲ Ἰακὼβ Λ
βαν τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀν
γεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀπο
διδράσκει.
21 Καὶ ἀπέδρα αὐτὸς,
τὰ αὐτοῦ πάντα, καὶ διέβη τ
ποταμὸν, καὶ ὥρμησεν εἰς
ὄρος Γαλαάδ.
22 Ἀνηγγέλη δὲ Λάβ
τῷ Σύρῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρ
τῃ, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ.
23 Καὶ παραλαβὼν
ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ,
δίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμ
ρῶν ἑπτά· καὶ κατέλαβεν α
τὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
24 Ἦλ

24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς
Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον
τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Φύλαξαι σεαυτὸν, μή ποτε
λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ πονηρά.
25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν
τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἔπηξε
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει·
Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰ-
ακὼβ, Τί ἐποίησας; ἵνατί
κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοπο-
φόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς
θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλώ-
τιδας μαχαίρᾳ;
27 Καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι,
ἐξαπέστειλα ἂν σε μετ' εὐ-
φροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ
τυμπάνων, καὶ κιθάρας.
28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην κατα-
φιλῆσαι τὰ παιδία μου, καὶ
τὰς θυγατέρας μου· νῦν δὲ ἀ-
φρόνως ἔπραξας.
29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ
μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θε-
ὸς τοῦ πατρός σου χθὲς εἶπε
πρός με, λέγων, Φύλαξαι
σεαυτὸν, μή ποτε λαλήσῃς
μετὰ Ἰακὼβ πονηρά.
30 Νῦν οὖν πεπόρευσαι·
ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας
ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου· ἵνατί ἔκλεψας
τοὺς θεούς μου;
31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ
εἶπε τῷ Λάβαν, Ὅτι ἐφοβή-
θην· εἶπα γὰρ, μή ποτε ἀφέ-
λῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά.
32 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Παρ'
ᾧ ἂν εὕρῃς τοὺς θεούς σου, οὐ
ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ'
ἐμοὶ τῶν σῶν, καὶ λάβε· καὶ οὐκ
ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν· οὐκ
ᾔδει δὲ Ἰακὼβ, ὅτι Ῥαχὴλ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς.
33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν,
ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας,
καὶ οὐχ εὗρεν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶ-
κον Ἰακὼβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο
παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὗρεν· εἰσ-
ῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ.
34 Ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ
εἴδωλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς
τὰ σάγματα τῆς καμήλου, καὶ
ἐπεκάθισεν αὐτοῖς.
35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐ-
τῆς, Μὴ βαρέως φέρε Κύριε·
οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν
σου, ὅτι τὸ κατ' ἐθισμὸν τῶν
γυναικῶν μοι ἐστίν. Ἠρεύνη-
σε Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ
οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα.
36 Ὠργίσθη δὲ Ἰακὼβ, καὶ
ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰακὼβ, εἶπε τῷ
Λάβαν, Τί τὸ ἀδίκημά μου;
καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου, ὅτι κα-
τεδίωξας ὀπίσω μου,
37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάν-
τα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί
εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν
τοῦ οἴκου σου; θὲς ὧδε ἐνώπιον
τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ
μέσον τῶν δύο ἡμῶν.
38 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη
ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά
σου, καὶ αἱ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώ-
θησαν· κριοὺς τῶν προβάτων
σου οὐ κατέφαγον.
39 Θηριάλωτον οὐκ ἐνήνο-
χά σοι· ἐγὼ ἀπετίννυον παρ'
ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας, καὶ
κλέμματα νυκτός.
40 Ἐγινόμην τῆς ἡμέρας
συγκαιόμενος τῷ καύματι,
καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός· καὶ
ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν μου.
41 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη

ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ ἓξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου· καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν.

42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας· τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεὸς, καὶ ἤλεγξέ σε χθές.

43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν, εἶπε τῷ Ἰακὼβ, Αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου, καὶ υἱοὶ, υἱοί μου, καὶ τὰ κτήνη, κτήνη μου· καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς, ἐμά ἐστι, καὶ τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;

44 Νῦν οὖν δεῦρο, διαθώμεθα διαθήκην ἐγώ τε καὶ σύ· καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν· ἴδε ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

45 Λαβὼν δὲ Ἰακὼβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην.

46 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Συλλέγετε λίθους· καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν· καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον.

47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, Βουνὸς τῆς μαρτυρίας· Ἰακὼβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, Βουνὸς μάρτυς.

48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα, Βουνὸς μαρτυρεῖ.

49 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀφ' ἑτέρου.

50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι μου, ὅρα, οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ὁρῶν· Θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ.

51 Καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακὼβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη.

52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρός σε, μήτε σὺ διαβῇς πρός με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ.

53 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχὼρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν· καὶ ὤμοσεν Ἰακὼβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

54 Καὶ ἔθυσε θυσίαν ὁ τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωῒ, κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. λβ΄. 32.

ΚΑὶ Ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς, Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολαί.

3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ

ἀγγέλ

ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς
Ἠσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς
γῆν Σηείρ, εἰς χώραν Ἐδώμ.
4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέ-
γων, Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ
μου Ἠσαῦ· Οὕτως λέγει ὁ
παῖς σου Ἰακώβ, Μετὰ Λά-
βαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα
ἕως τοῦ νῦν.
5 Καὶ ἐγένοντό μοι βόες,
καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖ-
δες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστει-
λα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου
Ἠσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου
χάριν ἐναντίον σου.
6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγ-
γελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες,
Ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν
σου Ἠσαῦ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρ-
χεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ
τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.
7 Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ
σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ δι-
εῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ' ἑαυ-
τοῦ, καὶ τὰς βόας, καὶ τὰς κα-
μήλους, καὶ τὰ πρόβατα εἰς
δύο παρεμβολάς.
8 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐὰν
ἔλθῃ Ἠσαῦ εἰς παρεμβολὴν
μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται
ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς
τὸ σώζεσθαι.
9 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, Ὁ
Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραάμ,
καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἰ-
σαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπών μοι,
Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς
γενέσεώς σου, καὶ εὖ σε ποι-
ήσω.
10 Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πά-
σης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πά-
σης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας
τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥά-
βδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον· νυνὶ δὲ γέ-
γονα εἰς δύο παρεμβολάς.
11 Ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς
Ἠσαῦ· ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ
αὐτόν, μή ποτε ἐλθὼν πα-
τάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέ-
κνοις.
12 Σὺ δὲ εἶπας, Εὖ σε
ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα
σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσ-
σης, ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ
τοῦ πλήθους.
13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν
νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔλαβεν ὧν
ἔφερεν δῶρα· καὶ ἐξαπέστειλεν
Ἠσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
14 Αἶγας διακοσίας, τρά-
γους εἴκοσι, πρόβατα διακό-
σια, κριοὺς εἴκοσι,
15 Καμήλους θηλαζούσας,
καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκον-
τα, βόας τεσσαράκοντα, ταύ-
ρους δέκα, ὄνους εἴκοσι, καὶ πώ-
λους δέκα.
16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς
παισὶν αὐτοῦ, ποίμνιον κατὰ μό-
νας· εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ,
Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου,
καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέ-
σον ποίμνης καὶ ποίμνης.
17 Καὶ ἐνετείλατο τῷ
πρώτῳ, λέγων, Ἐάν σοι συνα-
ντήσῃ Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός
μου, καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων, Τί-
νος εἶ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ
τίνος ταῦτα τὰ προπορευό-
μενά σου;
18 Ἐρεῖς, Τοῦ παιδός σου
Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ
κυρίῳ μου Ἠσαῦ· καὶ ἰδοὺ αὐ-
τὸς ὀπίσω ἡμῶν.
19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώ-
τῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ
τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπο-
ρευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνί-
ων τούτων, λέγων, Κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἠσαῦ
ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτόν,
20 Καὶ ἐρεῖτε, Ἰδού, ὁ παῖς

σου Ἰακὼβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γάρ, Ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.

21 Καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.

22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώχ.

23 Καὶ ἔλαβεν αὐτούς, καὶ διέβη τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.

24 Ὑπελείφθη δὲ Ἰακὼβ μόνος· καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ.

25 Εἶδε δέ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν· καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος· ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ μή σε ἀποστείλω, ἐὰν μή με εὐλογήσῃς.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰακώβ.

28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσῃ.

29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ, καὶ εἶπεν, Ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου· καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή.

31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

32 Ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

Κεφ. λγ'. 33.

Ἀναβλέψας δὲ Ἰακὼβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ· καὶ διεῖλεν Ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν, καὶ ἐπὶ Ῥαχήλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας.

2 Καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ ἐσχάτους.

3 Αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις, ἕως τοῦ ἐγγίσαι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτόν, προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.

5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία· καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε, τὰ παιδία, οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.

6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παι-
δίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν.
7 Καὶ προσήγγισε Λεία καὶ
τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύ-
νησαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγ-
γισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ, καὶ
προσεκύνησαν.
8 Καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι
ἐστὶ, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ
αὗται, αἷς ἀπήντηκα; ὁ δὲ
εἶπεν, Ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου
χάριν ἐναντίον σου, κύριε.
9 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ, Ἔστι
μοι πολλὰ, ἀδελφέ· ἔστω σοι
τὰ σά.
10 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, Εἰ
εὗρον χάριν ἐναντίον σου, δέ-
ξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν
χειρῶν· ἕνεκεν τούτου εἶδον τὸ
πρόσωπόν σου, ὡς ἄν τις ἴδοι
πρόσωπον Θεοῦ· καὶ εὐδοκή-
σεις με.
11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου,
ἃς ἤνεγκά σοι· ὅτι ἠλέησέ
με ὁ Θεὸς, καὶ ἔστι μοι πάντα·
καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ ἔλαβε.
12 Καὶ εἶπεν, Ἀπάραν-
τες πορευσόμεθα ἐπ' εὐ-
θεῖαν.
13 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁ κύ-
ριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παι-
δία ἁπαλώτερα, καὶ τὰ πρό-
βατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται
ἐπ' ἐμέ· ἐὰν οὖν καταδιώξω
αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦν-
ται πάντα τὰ κτήνη.
14 Προελθέτω ὁ κύριός
μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ· ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ
κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς
ἐναντίον μου, καὶ κατὰ πόδα τῶν
παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με
πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς
Σηείρ.
15 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ, Κατα-
λείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἱ-
νατί τοῦτο; ἱκανὸν, ὅτι εὗρον
χάριν ἐναντίον σου, κύριε.
16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁ-
δὸν αὐτοῦ εἰς Σηείρ.
17 Καὶ Ἰακὼβ ἀπαίρει εἰς
σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
ἐκεῖ οἰκίας, καὶ τοῖς κτήνεσιν
αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦ-
το ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τό-
που ἐκείνου, Σκηναί.
18 Καὶ ἦλθεν Ἰακὼβ εἰς
Σαλὴμ πόλιν Σικίμων, ἥ
ἐστιν ἐν γῇ Χαναὰν, ὅτε ἐπαν-
ῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
Συρίας· καὶ παρενέβαλε κατὰ
πρόσωπον τῆς πόλεως.
19 Καὶ ἐκτήσατο τὴν με-
ρίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμ-
μὼρ πατρὸς Συχὲμ, ἑκατὸν
ἀμνῶν.
20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσια-
στήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν
Θεὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. λδ'. 34.

Ἐξῆλθε δὲ Δεῖνα, ἡ θυ-
γάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε τῷ
Ἰακὼβ, καταμαθεῖν τὰς θυ-
γατέρας τῶν ἐγχωρίων.
2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχὲμ
ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος, ὁ
ἄρχων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐ-
τὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς,
καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν.
3 Καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ
Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακὼβ·
καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον· καὶ
ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς
παρθένου αὐτῇ.
4 Εἶπε δὲ Συχὲμ πρὸς Ἐμ-
μὼρ τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέ-
γων, Λάβε μοι τὴν παιδίσκην
ταύτην εἰς γυναῖκα.
5 Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι
ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ Δεῖναν

τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· (οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ) παρεσιώπησε δὲ Ἰακὼβ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ πατὴρ Συχὲμ πρὸς Ἰακὼβ, λαλῆσαι αὐτῷ.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ ἦλθον ἀπὸ τοῦ πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ· καὶ οὐχ οὕτως ἔσται.

8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμὼρ αὐτοῖς, λέγων, Συχὲμ ὁ υἱός μου προείλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,

9 Καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε· καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε, καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ.

11 Εἶπε δὲ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, Εὕροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν· καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε, δώσομεν.

12 Πληθύνατε τὴν φερνὴν σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι· καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

13 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ τῷ Συχὲμ, καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου· καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας, Οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.

15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν, καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν

16 Καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν.

17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.

18 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμὼρ, καὶ ἐναντίον Συχὲμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ.

19 Καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Ἦλθε δὲ Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες,

21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν· ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν· τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.

22 Ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι

τοῦ

τῷ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν, ὥστε
εἶναι λαὸν ἕνα· ἐν τῷ περιτεμέ-
σθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικὸν, καθὰ
καὶ αὐτοὶ περιτέτμηνται.
23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ
τὰ τετράποδα, καὶ τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται;
μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν
αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν
24 Καὶ εἰσήκουσαν Ἐμ-
μὼρ καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν
πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν· καὶ
περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς
ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρ-
σην.
25 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ
πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰα-
κὼβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελ-
φοὶ Δείνας, ἕκαστος τὴν μά-
χαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀ-
πέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν.
26 Τόν τε Ἐμμὼρ καὶ Συ-
χὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτει-
ναν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ
ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴ-
κου τοῦ Συχὲμ, καὶ ἐξῆλθον.
27 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ εἰσ-
ῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ
διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ
ἐμίαναν Δείναν τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτῶν.
28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς
ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ
πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πε-
δίῳ, ἔλαβον,
29 Καὶ πάντα τὰ σώματα
αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν
αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐ-
τῶν ᾐχμαλώτευσαν· καὶ διήρ-
πασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει,
καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.
30 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς
Συμεὼν καὶ Λευὶ, Μισητόν με
πεποιήκατε, ὥστε πονηρόν με
εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν
γῆν, ἔν τε τοῖς Χαναναίοις, καὶ
ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ ὀ-
λιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ· καὶ
συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ, συγ-
κόψουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι
ἐγὼ, καὶ ὁ οἶκός μου.
31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἀλλ' ὡ-
σεὶ πόρνῃ χρήσονται τῇ ἀδελ-
φῇ ἡμῶν;

Κεφ. λε'. 35.

Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰ-
ακὼβ, Ἀναστὰς, ἀνάβη-
θι εἰς τὸν τόπον Βαιθὴλ· καὶ
οἴκει ἐκεῖ· καὶ ποίησον ἐκεῖ
θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφ-
θέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδρά-
σκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σου.
2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ οἴ-
κῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ'
αὐτοῦ, Ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς
ἀλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ
μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε,
καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν.
3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶ-
μεν εἰς Βαιθὴλ· καὶ ποιήσωμεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ
ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ δι-
έσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἐπο-
ρεύθην.
4 Καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακὼβ
τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἳ ἦσαν
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ
ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν·
καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακὼβ
ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν
Σικίμοις· καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ,
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
5 Καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ
Σικίμων· καὶ ἐγένετο φόβος
Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύ-
κλῳ αὐτῶν· καὶ οὐ κατεδίωξαν
ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
6 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ εἰς
Λουζὰ,

Λουζά, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν, ἥ ἐστι Βαιθήλ, αὐτός, καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.

7 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

8 Ἀπέθανε δὲ Δεβόῤῥα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλανον· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Βάλανος πένθους.

9 Ὤφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακὼβ ἔτι ἐν Λουζᾷ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ.

11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐγὼ ὁ Θεός σου· αὐξάνου, καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται.

12 Καὶ τὴν γῆν, ἣν δέδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην.

13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Θεός, στήλην λιθίνην· καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδήν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον.

15 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθήλ.

16 Ἀπάρας δὲ Ἰακὼβ ἐκ Βαιθήλ, ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ· ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ῥαχὴλ· καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.

17 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός.

18 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν (ἀπέθνησκε γὰρ) ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν.

19 Ἀπέθανε δὲ Ῥαχήλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου Ἐφραθᾶ, αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ.

20 Καὶ ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχήλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβήν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βάλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ ἤκουσεν Ἰσραήλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ.

22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ, δώδεκα.

23 Υἱοὶ Λείας, πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβήν, Συμεών, Λευΐ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών.

24 Υἱοὶ δὲ Ῥαχήλ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

25 Υἱοὶ δὲ Βάλλας παιδίσκης Ῥαχήλ, Δάν, καὶ Νεφθαλείμ.

26 Υἱοὶ δὲ Ζέλφας παι-

δίσκης Λείας, Γὰδ, ϗ Ἀσήρ. Οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.

27 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναὰν, οὗ παρῴκησεν Ἀβραὰμ ϗ Ἰσαάκ.

28 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

29 Καὶ ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε· ϗ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος· ϗ πλήρης ἡμερῶν· ϗ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαῦ ϗ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΑΥται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ· αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.

2 Ἡσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων· τὴν Ἀδὰ, θυγατέρα Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου· ϗ τὴν Ὀλιβεμὰ, θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου.

3 Καὶ τὴν Βασεμμὰθ, θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν Ναβαιώθ.

4 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς· ϗ Βασεμμὰθ ἔτεκε τὸν Ραγουήλ.

5 Καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς, ϗ τὸν Ἰεγλὸμ, ϗ τὸν Κορέ· οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἔλαβε δὲ Ἡσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, ϗ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ϗ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, ϗ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ϗ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ϗ πάντα τὰ κτήνη, ϗ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, ϗ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· ϗ ἐπορεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου Ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ, τοῦ οἰκεῖν ἅμα· ϗ οὐκ ἐδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

8 Κατῴκησε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ. Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.

9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ πατρὸς Ἐδὼμ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ.

10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ. Ἐλιφὰς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς Ἡσαῦ· ϗ Ραγουὴλ υἱὸς Βασεμμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

11 Ἐγένοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοὶ Θαιμὰν, Ὠμὰρ, Σωφὰρ, Γοθὼμ, ϗ Κενέζ.

12 Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ· ϗ ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναικὸς Ἡσαῦ.

13 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ραγουήλ· Ναχὼθ, Ζαρὲ, Σομὲ, ϗ Μοζέ. Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

14 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν, γυναικὸς Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς, ϗ τὸν Ἰεγλὸμ, ϗ τὸν Κορέ.

15 Οὗτοι ἡγεμόνες υἱοῦ Ἡσαῦ· υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Ὠμὰρ, ἡγεμὼν Σωφὰρ, ἡγεμὼν Κενέζ,

16 Ἡγεμὼν Κορὲ, ἡγεμὼν Γοθὼμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ· οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς.

17 Καὶ

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουὴλ υἱοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχὼθ, ἡγεμὼν Ζαρὲ, ἡγεμὼν Σομὲ, ἡγεμὼν Μοζέ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουὴλ ἐν γῇ Ἐδώμ· οὗτοι υἱοὶ Βασεμμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

18 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεοὺς, ἡγεμὼν Ἰεγλὸμ, ἡγεμὼν Κορέ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἡσαῦ.

19 Οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἐδώμ.

20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χορραίου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτὰν, Σωβὰλ, Σεβεγὼν, Ἀνὰ,

21 Καὶ Δησὼν, καὶ Ἀσὰρ, καὶ Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου, τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ.

22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν· Χορρὶ, καὶ Αἱμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν, Θαμνά.

23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβάλ· Γωλὰμ, καὶ Μαναχὰθ, καὶ Γαιβὴλ, καὶ Σωφὰρ, καὶ Ὠμάρ.

24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών· Ἀϊὲ, καὶ Ἀνά· οὗτός ἐστιν Ἀνᾶ, ὃς εὗρε τὸν Ἰαμεὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησὼν, καὶ Ὀλιβεμὰ θυγάτηρ Ἀνά.

26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών· Ἀμαδὰ, καὶ Ἀσβὰν, καὶ Ἰθρὰν, καὶ Χαρράν.

27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ· Βαλαὰμ, καὶ Ζουκὰμ, καὶ Ἰουκάμ.

28 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥισών· Ὢς, καὶ Ἀράν.

29 Οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρί· ἡγεμὼν Λωτὰν, ἡγεμὼν Σωβὰλ, ἡγεμὼν Σεβεγὼν, ἡγεμὼν Ἀνὰ,

30 Ἡγεμὼν Δησὼν, ἡγεμὼν Ἀσὰρ, ἡγεμὼν Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες Χορρὶ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ.

31 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ.

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Δενναβά.

33 Ἀπέθανε δὲ Βαλὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ, υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόρρας.

34 Ἀπέθανε δὲ Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὼμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν.

35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσὼμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαίμ.

36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδὰ ἐκ Μασεκκᾶς.

37 Ἀπέθανε δὲ Σαμαδὰ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν.

38 Ἀπέθανε δὲ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλενὼν υἱὸς Ἀχοβώρ.

39 Ἀπέθανε δὲ Βαλλενὼν υἱὸς Ἀχοβὼρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀρὰδ υἱὸς Βαράδ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ· ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεὴλ, θυγάτηρ Ματραὶθ, υἱοῦ Μαιζοόβ.

40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ, ἐν ταῖς φυλαῖς

λαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν,
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν· ἡγεμὼν
Θαμνὰ, ἡγεμὼν Γωλὰ, ἡγε-
μὼν Ἰεθὲρ,
41 Ἡγεμὼν Ὀλιβεμᾶς,
ἡγεμὼν Ἠλᾶς, ἡγεμὼν Φινὼν,
42 Ἡγεμὼν Κενὲζ, ἡγε-
μὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Μα-
ζὰρ,
43 Ἡγεμὼν Μαγεδιὴλ, ἡ-
γεμὼν Ζαφωίν. Οὗτοι ἡγε-
μόνες Ἐδὼμ, ἐν ταῖς κατω-
κοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτή-
σεως αὐτῶν· οὗτος Ἡσαῦ
πατὴρ Ἐδώμ.

Κεφ. λζʹ. 37.

Κατῴκει δὲ Ἰακὼβ ἐν τῇ
γῇ, οὗ παρῴκησεν ὁ πα-
τὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν.
2 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰ-
ακώβ. Ἰωσὴφ δὲ δέκα καὶ ἑ-
πτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὢν νέος,
μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς, καὶ μετὰ
τῶν υἱῶν Ζελφᾶς τῶν γυναι-
κῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· κατ-
ήνεγκαν δὲ Ἰωσὴφ ψόγον
πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν
πατέρα αὐτῶν.
3 Ἰακὼβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰ-
ωσὴφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γήρως ἦν αὐτῷ·
ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποι-
κίλον.
4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φι-
λεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐδύν-
αντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρη-
νικόν.
5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσὴφ
ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀ-
κούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου,
οὗ ἐνυπνιάσθην.
7 Ὤμην ὑμᾶς δεσμεύειν
δράγματα ἐν μέσῳ τοῦ πε-
δίου· καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δρά-
γμα, καὶ ὠρθώθη· περιστρα-
φέντα δὲ τὰ δράγματα ὑ-
μῶν, προσεκύνησε τὸ ἐμὸν
δράγμα.
8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλεύων βα-
σιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυρι-
εύων κυριεύσεις ἡμῶν; καὶ
προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐ-
τὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ,
καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
9 Εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτε-
ρον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐνυπνια-
σάμην ἐνύπνιον ἕτερον· ὥσ-
περ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη,
καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνου-
ν με.
10 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ ἐνυ-
πνιάσθης; ἆρά γε ἐλθόντες
ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μή-
τηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσ-
κυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν;
11 Ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ
αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα.
12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρό-
βατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς
Συχέμ.
13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσὴφ, Οὐχ οἱ ἀδελφοί
σου ποιμαίνουσιν εἰς Συ-
χέμ; δεῦρο ἀποστείλω σε
πρὸς αὐτούς· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰ-
δοὺ ἐγώ.
14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσρα-
ὴλ, Πορευθεὶς ἴδε, εἰ ὑγιαί-
νουσιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ
πρόβατα· καὶ ἀνάγγειλόν μοι.

ϗ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς
κοιλάδος τῆς Χεβρὼν· ϗ
ἦλθεν εἰς Συχέμ.
15 Καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρω-
πος πλανώμενον ἐν τῷ πε-
δίῳ· ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄν-
θρωπος, λέγων, Τί ζητεῖς;
16 Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελ-
φούς μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν
μοι πῶς βόσκουσιν.
17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄν-
θρωπος, Ἀπήρκασιν ἐν-
τεῦθεν· ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λε-
γόντων, πορευθῶμεν εἰς Δω-
θαείμ· ϗ ἐπορεύθη Ἰωσὴφ
κατόπισθε τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
ϗ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαείμ.
18 Προεῖδον δὲ αὐτὸν μα-
κρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν
πρὸς αὐτούς· ϗ ἐπονηρεύοντο
τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν.
19 Εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Ἰδοὺ ὁ ἐν-
υπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται.
20 Νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτεί-
νωμεν αὐτὸν, ϗ ῥίψωμεν αὐ-
τὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων· ϗ
ἐροῦμεν, θηρίον πονηρὸν κατ-
έφαγεν αὐτόν· ϗ ὀψόμεθα,
τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.
21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν, ἐξ-
είλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν
αὐτῶν· ϗ εἶπεν, Οὐ πατά-
ξωμεν αὐτὸν εἰς ψυχήν.
22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥου-
βὴν, Μὴ ἐκχέητε αἷμα· ἐμ-
βάλλετε αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν
λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε
αὐτῷ· ὅπως ἐξέληται αὐτὸν ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν, ϗ ἀποδῷ
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
23 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν
Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσὴφ τὸν
χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν πε-
ρὶ αὐτόν.
24 Καὶ λαβόντες αὐτὸν,
ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ
λάκκος κενὸς, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.
25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρ-
τον· ϗ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς, εἶδον· ϗ ἰδοὺ ὁ-
δοιπόροι Ἰσμαηλῖται ἤρχοντο
ἐκ Γαλαάδ· ϗ αἱ κάμηλοι
αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων ϗ
ῥητίνης ϗ στακτῆς· ἐπορεύοντο
δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί χρήσι-
μον, ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀ-
δελφὸν ἡμῶν, ϗ κρύψωμεν τὸ
αἷμα αὐτοῦ;
27 Δεῦτε ἀποδώμεθα αὐ-
τὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις·
αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν
ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡ-
μῶν, ϗ σὰρξ ἡμῶν ἐστιν· ἤ-
κουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ παρεπορεύοντο οἱ
ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι ἔμ-
ποροι, ϗ ἐξείλκυσαν ϗ ἀνεβί-
βασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ λάκκου
ϗ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ τοῖς
Ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν·
ϗ κατήγαγον τὸν Ἰωσὴφ εἰς
Αἴγυπτον.
29 Ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν
ἐπὶ τὸν λάκκον, ϗ οὐχ ὁρᾷ τὸν
Ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ· ϗ δι-
έρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ϗ εἶπε, Τὸ
παιδάριον οὐκ ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ
πορεύομαι ἔτι;
31 Λαβόντες δὲ τὸν χι-
τῶνα τοῦ Ἰωσὴφ, ἔσφαξαν ἔ-
ριφον αἰγῶν, ϗ ἐμόλυναν τὸν
χιτῶνα τῷ αἵματι.
32 Καὶ ἀπέστειλαν τὸν χι-
τῶνα τὸν ποικίλον, ϗ εἰσήνεγ-
καν τῷ πατρὶ αὐτῶν· ϗ εἶ-
παν, Τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνω-
θι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν, ἢ οὔ.

33 Καὶ ἐπέγνω αὐτὸν· καὶ
εἶπε, Χιτὼν τοῦ υἱοῦ μου ἐστί·
θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν
αὐτόν· θηρίον ἥρπασε τὸν Ἰ-
ωσήφ.
34 Διέῤῥηξε δὲ Ἰακὼβ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο
σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ,
καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέ-
ρας πολλάς.
35 Συνήχθησαν δὲ πάντες
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ
ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν·
καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι,
λέγων, Ὅτι καταβήσομαι
πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς
ᾅδου· καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ αὐτοῦ.
36 Οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπ-
έδοντο τὸν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυ-
πτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδον-
τι Φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ.

Κεφ. λη΄. 38.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκ-
είνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκε-
το ἕως πρὸς ἄνθρωπόν τινα
Ὀδολλαμίτην, ᾧ ὄνομα Εἱ-
ράς.
2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας
θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναν-
αίου, ᾗ ὄνομα Σαυά· καὶ ἔλα-
βεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτήν.
3 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Ἤρ.
4 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Αὐνάν.
5 Καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Σηλώμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν
Χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς.
6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυ-
ναῖκα Ἢρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐ-
τοῦ, ᾗ ὄνομα Θάμαρ.
7 Ἐγένετο δὲ Ἢρ πρωτό-
τοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντί
Κυρίου· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν
ὁ Θεός.
8 Εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐ-
νάν, Εἴσελθε πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπι-
γάμβρευσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστη-
σον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου.
9 Γνοὺς δὲ Αὐνάν, ὅτι οὐκ
αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο
ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέ-
χεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦ-
το· καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.
11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ
τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, Κάθου χήρα
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως
μέγας γένηται Σηλὼμ ὁ υἱός
μου· εἶπε γάρ, μή ποτε ἀπο-
θάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἀπελθοῦσα δὲ
Θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
12 Ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ
ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σαυὰ ἡ
γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς
Ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείρον-
τας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς
καὶ Εἱρὰς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ
Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνά.
13 Καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ
τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἰ-
δοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει
εἰς Θαμνά, κεῖραι τὰ πρό-
βατα αὐτοῦ.
14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱ-
μάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυ-
τῆς, περιεβάλετο θέριστρον,
καὶ ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε
πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν, ἥ
ἐστιν ἐν παρόδῳ Θαμνά· ἴδε
γὰρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλώμ·
αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐ-
τὴν

τὴν αὐτῷ γυναῖκα.
15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας,
ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κα-
τεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον
αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.
16 Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐ-
τὴν τὴν ὁδὸν· καὶ εἶπεν αὐτῇ,
Ἔασόν με εἰσελθεῖν πρός σε·
οὐ γὰρ ἔγνω, ὅτι νύμφη αὐτοῦ
ἐστιν· ἡ δὲ εἶπε, Τί μοι δώ-
σεις, ἐὰν εἰσέλθῃς πρός με;
17 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ σοι
ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν
προβάτων μου· ἡ δὲ εἶπεν,
Ἐὰν δῷς μοι ἀῤῥαβῶνα, ἕως
τοῦ ἀποστεῖλαί σε.
18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν
ἀῤῥαβῶνά σοι δώσω; ἡ δὲ
εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σου, καὶ
τὸν ὁρμίσκον, καὶ τὴν ῥάβδον
τὴν ἐν τῇ χειρί σου· καὶ ἔδω-
κεν αὐτῇ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν
ἐξ αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀναστᾶσα, ἀπῆλ-
θε, καὶ περιείλετο τὸ θέρι-
στρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐν-
εδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χη-
ρεύσεως αὐτῆς.
20 Ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν
ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ
ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμί-
του, κομίσασθαι παρὰ τῆς γυ-
ναικὸς τὸν ἀῤῥαβῶνα· καὶ οὐχ εὗ-
ρεν αὐτήν.
21 Ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄν-
δρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου· Ποῦ ἐστιν
ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αἰνὰν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ
ἦν ἐνταῦθα πόρνη.
22 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς
Ἰούδαν· καὶ εἶπεν, Οὐχ εὗρον·
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου
λέγουσι, μὴ εἶναι ὧδε πόρνην.
23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέ-
τω αὐτά· ἀλλὰ μή ποτε κα-
ταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέ-
σταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ
δὲ οὐχ εὕρηκας.
24 Ἐγένετο δὲ μετὰ τρί-
μηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ,
λέγοντες, Ἐκπεπόρνευκε
Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ
γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας· εἶπε
δὲ Ἰούδας, Ἐξαγάγετε αὐ-
τήν, καὶ κατακαυθήτω.
25 Αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν πενθερὸν
αὐτῆς, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀν-
θρώπου οὗτινος ταῦτά ἐστιν,
ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν,
Ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύ-
λιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ ἡ ῥά-
βδος αὕτη.
26 Ἐπέγνω δὲ Ἰούδας· καὶ
εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἢ
ἐγώ· οὗ ἕνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐ-
τὴν Σηλὼμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ
προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐ-
τήν.
27 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτι-
κτε, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν
τῇ γαστρὶ αὐτῆς.
28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τί-
κτειν αὐτήν, ὁ εἷς προεξήνεγ-
κε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ
μαῖα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, Οὗ-
τος ἐξελεύσεται πρότερος.
29 Ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν
χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀ-
δελφὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Τί
διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐ-
κάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Φαρές.
30 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ
τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον·
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ζαρά.

Κεφ. λθʹ, 39.

Ἰωσὴφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴ-
γυπτον· καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν
Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραώ,
ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰ-
γύπτιος,

γύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν, οἳ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ· καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ.

3 Ἤδει δὲ ὁ Κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

4 Καὶ εὗρεν Ἰωσὴφ χάριν ἐναντίον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.

5 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ· καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδὲν, πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἤσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καλὸς τῷ εἴδει, καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.

7 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ· καὶ εἶπε, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.

8 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, Εἰ ὁ Κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου,

9 Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξῄρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν, πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι· καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;

10 Ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσὴφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.

11 Ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω.

12 Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω,

14 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Ἴδετε, εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρός με, λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν, ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

16 Καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ, ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα, Εἰσῆλθε πρός με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαί μοι· καὶ εἶπέ μοι, Κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ.

18 Ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι

ὕψωσα

ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

19 Ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ.

20 Καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσὴφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι.

21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσὴφ, καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.

22 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσὴφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν.

23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσὴφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. μʹ. 40.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ.

3 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμωτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.

4 Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐτούς· καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.

5 Καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη.

6 Εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσὴφ τὸ πρωῒ, καὶ εἶδεν αὐτοὺς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.

7 Καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραὼ, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον;

8 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον εἴδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστι; διηγήσασθε οὖν μοι.

9 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσὴφ· καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου·

10 Ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστοὺς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.

11 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσὴφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Οἱ τρεῖς πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.

13 Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς

τὴν

τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρ-
χήν σου τὴν προτέραν, ὡς
ἦσθα οἰνοχοῶν.
14 Ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ
σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηταί σοι·
καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος·
καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς
Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ
ὀχυρώματος τούτου.
15 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην
ἐκ γῆς Ἑβραίων· καὶ ὧδε οὐκ
ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ᾽ ἐνέβαλόν
με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.
16 Καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτο-
ποιὸς, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε·
καὶ εἶπε τῷ Ἰωσὴφ, Κἀγὼ εἶ-
δον ἐνύπνιον· καὶ ᾤμην τρία
κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς μου.
17 Ἐν δὲ τῷ κανῷ τῷ ἐπάνω,
ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν
Φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
τήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.
18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ,
εἶπεν αὐτῷ, Αὕτη ἡ σύγκρι-
σις αὐτοῦ. Τὰ τρία κανᾶ, τρεῖς
ἡμέραι εἰσίν.
19 Ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ
ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφα-
λήν σου ἀπὸ σοῦ· καὶ κρεμάσει
σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρ-
νεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου
ἀπὸ σοῦ.
20 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν
Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι
τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη
τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχόου καὶ τῆς
ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ
τῶν παίδων αὐτοῦ.
21 Καὶ ἀποκατέστησε τὸν
ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον
εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ.
22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν
ἐκρέμασε, καθὰ συνέκρινεν
αὐτοῖς Ἰωσήφ.
23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχι-
οινοχόος τοῦ Ἰωσὴφ, ἀλλ᾽ ἐ-
πελάθετο αὐτοῦ.

Κεφ. μα΄. 41.

ΕΓένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡ-
μερῶν, Φαραὼ εἶδεν ἐν-
ύπνιον. Ὤετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ.
2 Καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες,
καλαὶ τῷ εἴδει, καὶ ἐκλεκταὶ
ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐβόσκοντο ἐν
τῷ Ἄχει.
3 Ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέ-
βαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ, αἰσχραὶ τῷ εἴδει, καὶ
λεπταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμον-
το παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖ-
λος τοῦ ποταμοῦ.
4 Καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ
βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς
σαρξὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς κα-
λὰς τῷ εἴδει, καὶ τὰς ἐκλε-
κτὰς ταῖς σαρξί· ἠγέρθη δὲ
Φαραώ.
5 Καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύ-
τερον. Καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἑνὶ
ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί.
6 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες
λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνε-
φύοντο μετ᾽ αὐτούς.
7 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στά-
χυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθο-
ροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· ἠγέρ-
θη δὲ Φαραὼ, καὶ ἦν ἐνύπνιον.
8 Ἐγένετο δὲ πρωῒ, καὶ ἐ-
ταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀπο-
στείλας, ἐκάλεσε πάντας τοὺς
ἐξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάν-
τας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ δι-
ηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ
ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀ-
παγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραώ.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραὼ, λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον.

10 Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.

11 Καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ καὶ αὐτὸς, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν.

12 Ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.

13 Ἐγενήθη δὲ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι.

14 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν, καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ.

15 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἐνύπνιον ἑώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρῖναι αὐτά.

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ τῷ Φαραὼ, εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ.

17 Ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἄχει.

19 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἴδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν, οἵας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας.

20 Καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς.

21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχήν· ἐξεγερθεὶς δὲ, ἐκοιμήθην·

22 Καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί.

23 Ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

24 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.

25 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τῷ Φαραὼ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ ἕν ἐστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ.

26 Αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ ἕν ἐστι.

27 Καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι, ἑπτὰ ἔτη ἐστίν· ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ.

28 Τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα Φαραὼ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε

δειξε τῷ Φαραώ.
29 Ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται
εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ
Αἰγύπτου.
30 Ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λι-
μοῦ μετὰ ταῦτα· καὶ ἐπιλήσονται
τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν
ὅλῃ Αἰγύπτῳ· καὶ ἀναλώσει
ὁ λιμὸς τὴν γῆν.
31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται
ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ
λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα·
ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα.
32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερῶ-
σαι τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ δίς,
ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ
παρὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ ταχυνεῖ ὁ
Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό.
33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρω-
πον φρόνιμον καὶ συνετόν, καὶ
κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς
Αἰγύπτου.
34 Καὶ ποιησάτω Φαραώ,
καὶ καταστησάτω τοπάρχας
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀποπεμπτω-
σάτωσαν πάντα τὰ γεννήμα-
τα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ
ἐτῶν τῆς εὐθηνίας,
35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάν-
τα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν
τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τού-
των· καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος
ὑπὸ χεῖρα Φαραώ· βρώμα-
τα ἐν ταῖς πόλεσι φυλα-
χθήτω.
36 Καὶ ἔσται τὰ βρώματα
τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς
τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσον-
ται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ
ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ
λιμῷ.
37 Ἤρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐν-
αντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον
πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ.
38 Καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι
τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Μὴ εὑρήσο-
μεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει
πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ;
39 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ
Ἰωσήφ, Ἐπειδὰν ἔδειξεν ὁ
Θεός σοι πάντα ταῦτα, οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτε-
ρος καὶ συνετώτερός σου.
40 Σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ
μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπ-
ακούσεται πᾶς ὁ λαός μου· πλὴν
τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ.
41 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰ-
ωσήφ, Ἰδοὺ καθίστημί σε σή-
μερον ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου
42 Καὶ περιελόμενος Φα-
ραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ
ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσί-
νην, καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυ-
σοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.
43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον τῶν
αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύ-
πτου.
44 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰ-
ωσήφ, Ἐγὼ Φαραώ· ἄνευ
σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.
45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ
τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομ-
φανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
Ἀσενὲθ θυγατέρα Πετεφρῆ
ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς
γυναῖκα.
46 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριά-
κοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φα-
ραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξ-
ῆλθε δὲ Ἰωσὴφ ἀπὸ προσώ-
που Φαραώ, καὶ διῆλθε πᾶσαν
γῆν Αἰγύπτου.
47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν
τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας
δράγματα.
48 Καὶ συνήγαγε πάν-
τα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ
ἐτῶν,

ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

49 Καὶ συνήγαγεν Ἰωσὴφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός.

50 Τῷ δὲ Ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μανασσῆ· ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου.

52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν, Ἐφραΐμ· ὅτι ηὔξησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου.

53 Παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου.

54 Καὶ ἤρξατο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

55 Καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου· ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ ἄρτων. Εἶπε δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέῳξε δὲ Ἰωσὴφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

57 Καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Κεφ. μβ΄. 42.

Ἰδὼν δὲ Ἰακὼβ ὅτι ἔστι πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἵνα τί ῥᾳθυμεῖτε;

2 Ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάβητε ἐκεῖ, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν.

3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου.

4 Τὸν δὲ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσὴφ, οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γὰρ, Μή ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.

5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς· οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγνω· καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν ἥκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναὰν, ἀγοράσαι βρώματα.

8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν.

9 Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποί ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε.

10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχὶ κύριε·

ἀγοράσαι οἱ παῖδές σου ἤλθομεν βρώματα.

11 Πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοί ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι.

12 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν.

13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον· ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν, λέγων, ὅτι κατάσκοποί ἐστε.

15 Ἐν τούτῳ φανεῖσθε· νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ· εἰ δὲ μή, νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, ἦ μὴν κατάσκοποί ἐστε.

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι.

19 Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν εἷς κατασχεθήτω ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν.

20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρός με, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μή, ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως.

21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ναί, ἐν ἁμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων, Μὴ ἀδικήσατε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.

23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.

24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἔκλαυσεν Ἰωσήφ· καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.

25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσὴφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως.

26 Καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν.

27 Λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οὗ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου.

28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου· καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες,

Τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;

29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες,

30 Λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ Κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρά, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.

31 Εἴπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοί ἐσμεν, οὐκ ἐσμὲν κατάσκοποι.

32 Δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει· ὁ δὲ μικρὸς, μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν.

33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ Κύριος τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ· τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες, ἀπέλθατε.

34 Καὶ ἀγάγετε πρός με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον· καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοί, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐμὲ ἠτεκνώσατε· Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.

37 Εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων, Τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρός σε· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.

38 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἂν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

Κεφ. μγ'. 43.

Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες, πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

3 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας λέγων, Διαμαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέγων, Οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.

4 Εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα.

5 Εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, Οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.

6 Εἶπε δὲ Ἰσραήλ, Τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός;

7 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος

...ος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν,
λέγων, εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν
ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός·
καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ
τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· μὴ
ᾔδειμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, ἀγά-
γετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;

8 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσ-
ραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπό-
στειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐ-
μοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμε-
θα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθά-
νωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀπο-
σκευὴ ἡμῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐ-
τόν· ἐκ χειρός μου ζήτησον
αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν
πρός σε, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναν-
τίον σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι
εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.

10 Εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύνα-
μεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν
δίς.

11 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσρα-
ὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως
ἐστί, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε
ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν
τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ κατα-
γάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα
τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλιτος,
θυμίαμά τε, καὶ στακτὴν, καὶ
τερέβινθον, καὶ κάρυα.

12 Καὶ τὸ ἀργύριον δι-
πλοῦν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑ-
μῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀπο-
στραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις
ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ' ὑ-
μῶν μήποτε ἀγνόημά ἐστι.

13 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν
λάβετε· καὶ ἀναστάντες, κατα-
βῆτε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

14 Ὁ δὲ Θεός μου δῴη ὑ-
μῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώ-
που, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελ-
φὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βε-
νιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ
ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.

15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες
τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύ-
ριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ
ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς
Αἴγυπτον· καὶ ἔστησαν ἐναντί-
ον Ἰωσήφ.

16 Εἶδε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς,
καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον· καὶ εἶ-
πε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς
τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύ-
ματα, καὶ ἑτοίμασον· μετ' ἐμοῦ
γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρ-
τους τὴν μεσημβρίαν.

17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος
καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ εἰσή-
γαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν
οἶκον Ἰωσήφ.

18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες
ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰωσὴφ εἶπον, Διὰ τὸ ἀρ-
γύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς
μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρ-
χὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ
συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέ-
σθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς
παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.

19 Προσελθόντες δὲ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴ-
κου τοῦ Ἰωσὴφ, ἐλάλησαν αὐ-
τῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου,

20 Λέγοντες, Δεόμεθα
κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρ-
χὴν πρίασθαι βρώματα.

21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθο-
μεν εἰς τὸ καταλῦσαι, καὶ ἠ-
νοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡ-
μῶν, καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἑ-
κάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐ-
τοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν στα-
θμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς
χερσὶν ἡμῶν.

22 Καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠ-
νέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγο-
ράσαι βρώματα· οὐκ οἴδαμεν

τὶς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν.

23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἵλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω. Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών.

24 Καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν.

25 Ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσὴφ μεσημβρίας· ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν.

26 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

27 Ἠρώτησε δὲ αὐτούς, Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης, ὃν εἴπατε; ἔτι ζῇ;

28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ.

29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον· καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον.

30 Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.

31 Καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο· καὶ εἶπε, Παράθετε ἄρτους.

32 Καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτούς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους· βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις.

33 Ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ· καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ· ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

34 Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. Ἔπιον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑὶ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι· καὶ ἐμβάλετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου.

2 Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ· ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε.

3 Τὸ πρωῒ διέφαυσε· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

4 Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μα-

κρὰν

…κράν· καὶ Ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Ἀναστὰς ἐδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν;

5 Ἱνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ· πονηρὰ συντετελέκατε ἃ πεποιήκατε.

6 Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

7 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἱνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρός σε ἐκ γῆς Χαναὰν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον;

9 Παρ᾽ ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

10 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ᾽ ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.

11 Καὶ ἔσπευσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ.

12 Ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον· καὶ εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν.

13 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

14 Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ;

16 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου· ἰδού ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ᾽ ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ.

17 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ᾽ ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.

18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας, εἶπε, Δέομαι κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.

19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου, λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παιδίον γήρως νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.

21 Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, καταγάγετε αὐτὸν πρός με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.

22 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον κατα-

καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.

23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

24 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

25 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

26 Ἡμεῖς δὲ εἴπομεν, οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή,

28 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν.

29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ μεθ' ἡμῶν, (ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,)

31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατρὸς δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

32 Ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παιδίον, λέγων, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρός σε, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

34 Πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου.

Κεφ. με΄. 45.

Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

3 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.

4 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρός με· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.

5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.

6 Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔσται ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός.

7 Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

8 Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλ᾽ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραὼ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

9 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς.

10 Καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἐστί.

11 Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

12 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

13 Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.

14 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.

15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ, λέγοντες, Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ, Εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν.

18 Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἥκετε πρός με· καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς.

19 Σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.

20 Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.

21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν.

22 Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς· τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς.

23 Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ

πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.
24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀ-
δελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ὀργίζεσθε
ἐν τῇ ὁδῷ.
25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰ-
γύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χα-
ναὰν πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέ-
ρα αὐτῶν.
26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ,
λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου Ἰω-
σὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει πά-
σης γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξέστη
τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπί-
στευσεν αὐτοῖς.
27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ
πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰω-
σήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὼν
δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν
Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐ-
τόν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα
Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
28 Εἶπε δὲ Ἰσραήλ, Μέ-
γα μοι ἐστίν, εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ
υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς, ὄψο-
μαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν
με.

Κεφ. μς΄. 46.

ΑΠάρας δὲ Ἰσραήλ, αὐ-
τὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ,
ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου·
καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.
2 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσ-
ραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς,
εἰπών, Ἰακὼβ, Ἰακώβ· ὁ δὲ
εἶπε, Τί ἐστιν;
3 Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου·
μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴ-
γυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα
ποιήσω σε ἐκεῖ.
4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι
μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ
ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ
Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
5 Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ
φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἀνέλα-
βον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πα-
τέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευ-
ήν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστει-
λεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν.
6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑ-
πάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν
τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν
γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴ-
γυπτον Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ
σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ.
7 Υἱοὶ, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· θυγατέρες,
καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον.
8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελ-
θόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰ-
ακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν· Ἰα-
κὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· πρωτότο-
κος Ἰακώβ, Ῥουβήν.
9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν, Ἑνὼχ,
καὶ Φαλλοὺς, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμί.
10 Υἱοὶ δὲ Συμεὼν, Ἰε-
μουήλ, καὶ Ἰαμείν, καὶ Ἀώδ, καὶ
Ἀχείν, καὶ Σαάρ, καὶ Σαοὺλ
υἱὸς τῆς Χαναανίτιδος.
11 Υἱοὶ δὲ Λευί· Γηρσών,
Καὰθ, καὶ Μεραρί.
12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἤρ, καὶ
Αὐνάν, καὶ Σηλώμ, καὶ Φαρές,
καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἢρ καὶ
Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν. Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Φαρές· Ἐσρὼν,
καὶ Ἰεμουήλ.
13 Υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ· Θω-
λά, καὶ Φουά, καὶ Ἀσοὺμ, καὶ
Σαμβράν.
14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλών· Σε-
ρέδ, καὶ Ἀλλών, καὶ Ἀχοήλ.
15 Οὗτοι υἱοὶ Λείας, οὓς
ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοπο-
ταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δεί-
ναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι

αἱ ψυχαὶ υἱοὶ ϗ θυγατέρες, τεσσαράκοντα τρεῖς.

16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν, ϗ Ἀγγὶς, ϗ Σαυνὶς, ϗ Θασοβὰν, ϗ Ἀηδεὶς, ϗ Ἀροηλεὶς, ϗ Ἀρεηλεὶς.

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, ϗ Ἰεσουὰ, ϗ Ἰεοὺς, ϗ Βαριὰ, ϗ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριά· Χοβὸρ, ϗ Μελχιὴλ.

18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακὼβ, δεκαὲξ ψυχάς.

19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσὴφ, ϗ Βενιαμίν.

20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, ϗ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχίρ. Μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ. Υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαὰμ, ϗ Ταάμ. Υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδώμ.

21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλὰ, ϗ Βοχὸρ, ϗ Ἀσβήλ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρὰ, ϗ Νοεμὰν, ϗ Ἀγχὶς, ϗ Ῥὼς, ϗ Μαμφίμ. Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.

22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ.

23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.

24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλείμ· Ἀσιὴλ, ϗ Γαυνὶ, ϗ Ἰσσαὰρ, ϗ Σολλήμ.

25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.

26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακὼβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, ἑξηκονταέξ.

27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ψυχαὶ ἐννέα· πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακὼβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε.

28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ.

29 Ζεύξας δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' Ἡρώων πόλιν· ϗ ὀφθεὶς αὐτῷ, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· ϗ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πλείονι.

30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς.

31 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραὼ, ϗ ἐρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου, ϗ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χαναὰν, ἥκασι πρός με.

32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· ϗ τὰ κτήνη, ϗ τοὺς βόας, ϗ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν.

33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ, ϗ εἴπῃ ὑμῖν, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστιν;

34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου

ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοικήσητε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

Κεφ. μζʹ. 47.

Ἐλθὼν δὲ Ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραὼ, λέγων, Ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ.

3 Καὶ εἶπε Φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσὴφ, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραὼ, Ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

4 Εἴπαν δὲ τῷ Φαραὼ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν· οὐ γάρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστῃ, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ, κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσὴφ Ἰακὼβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, λέγων, Ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι πρός σε.

6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσὴφ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραώ· καὶ ηὐλόγησεν Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.

8 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακὼβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραὼ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου· οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρῴκησαν.

10 Καὶ εὐλογήσας Ἰακὼβ τὸν Φαραὼ, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ κατῴκισεν Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὰ προσέταξε Φαραώ.

12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα.

13 Σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα· ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναὰν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, τοῦ σίτου, οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς· καὶ εἰσήνεγκεν Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς

Ἰωσὴφ

Ἰωσὴφ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους, ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

17 Ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μή ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρός σε τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν.

19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραὼ· δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ζῶμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται.

20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραώ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραώ· ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραώ.

21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων·

22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραώ, καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

23 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραώ· λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν.

24 Καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραώ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς· εὕρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραώ.

26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραὼ ἀποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραώ.

27 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

28 Ἐπέζησε δὲ Ἰακὼβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.

29 Ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσὴφ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν

χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ.

30 Ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου· καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

31 Εἶπε δὲ, Ὄμοσόν μοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. Καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

Κεφ. μη΄. 48.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσὴφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραὶμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακὼβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται πρός σε· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσὴφ, Ὁ Θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναὰν, καὶ εὐλόγησέ με.

4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.

5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρός σε εἰς Αἴγυπτον, ἐμοί εἰσιν, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονταί μοι.

6 Τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις.

7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναὰν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθά· καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου· αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ.

8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσὴφ, εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι;

9 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοί μου εἰσὶν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα· καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς.

10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ γήρους, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν· καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου.

12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τόν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ.

14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν, ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας.

15 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς,
καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς, ᾧ εὐηρέ-
στησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον
αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ
Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός
με ἐκ πάντων τῶν κακῶν,
εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα·
καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ
ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν
πατέρων μου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰ-
σαάκ· καὶ πληθυνθείησαν εἰς
πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.
17 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ, ὅτι
ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν
χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βα-
ρὺ αὐτῷ κατεφάνη· καὶ ἀντε-
λάβετο Ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελεῖν αὐτὴν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.
18 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως πά-
τερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος·
ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ'
εἶπεν, Οἶδα τέκνον, οἶδα· καὶ
οὗτος ἔσται εἰς λαὸν, καὶ οὗτος
ὑψωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ
ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται
εἰς πλῆθος ἐθνῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων,
Ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσρα-
ὴλ, λέγοντες, Ποιήσαι σε ὁ
Θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μα-
νασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ
ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.
21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ
Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω·
καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, καὶ
ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
τῶν πατέρων ὑμῶν.
22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σί-
κιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀ-
δελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ
χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαί-
ρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κεφ. μθʹ. 49.

ἘΚάλεσε δὲ Ἰακὼβ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγ-
γείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑ-
μῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.
2 Συνάχθητε, καὶ ἀκούσα-
τέ μου υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε
Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πα-
τρὸς ὑμῶν.
3 Ῥουβὴν πρωτότοκός μου,
σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων
μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκλη-
ρὸς αὐθάδης·
4 Ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ
ἐκζέσῃς, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρός σου· τότε
ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὗ ἀ-
νέβης.
5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ
συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξαι-
ρέσεως αὐτῶν.
6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ
ἔλθοι ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ
συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ
ἥπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ
αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώ-
πους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐ-
τῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.
7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν, ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆ-
νις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη·
διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακὼβ, καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ
ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου
ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου·
προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ
πατρός σου.
9 Σκύμνος λέοντος Ἰ-
ούδα· ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέ-
βης· ἀναπεσὼν, ἐκοιμήθης
ὡς

ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν;

10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν,

11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει, καὶ αὐτὸς παρ᾽ ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος.

14 Ἰσσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων.

15 Καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλή, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων, ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν· καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός.

16 Δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ.

17 Καὶ γενηθήτω Δὰν ὄφις ἐφ᾽ ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,

18 Τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου.

19 Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτὸν κατὰ πόδας.

20 Ἀσήρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος· καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι.

21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος.

22 Υἱὸς ηὐξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς ηὐξημένος μου ζηλωτός, υἱός μου νεώτατος· πρός με ἀνάστρεψον.

23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων.

24 Καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν· καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ· ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρός σου.

25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός· καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,

26 Εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων, καὶ ἐπ᾽ εὐλογίαις θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν.

27 Βενιαμὶν λύκος ἅρπαξ· τὸ πρωϊνὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας δίδωσι τροφήν.

28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ δώδεκα· καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν· θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου,

30 Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ, ἐν γῇ Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου ἐν κλήρῳ μνημείου.

31 Ἐκεῖ

31 Ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ
καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ
Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν,
32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ,
παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰα-
κὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ· καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλι-
πε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ν'. 50.

ΚΑὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, ἔκλαυσεν αὐτὸν, καὶ ἐφί-
λησεν αὐτόν.
2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφι-
ασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ· καὶ ἐνταφίασαν οἱ
ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τε-
σσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς
ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἰ-
γυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας.
4 Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡ-
μέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν
Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας
Φαραὼ, λέγων, Εἰ εὗρον χά-
ριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε
περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ,
λέγοντες,
5 Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με,
λέγων, Ἐν τῷ μνημείῳ, ᾧ
ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χανα-
ὰν, ἐκεῖ με θάψεις· νῦν οὖν
ἀναβὰς, θάψω τὸν πατέρα
μου καὶ ἐπανελεύσομαι.
6 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰ-
ωσὴφ, Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πα-
τέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε.
7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θά-
ψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συν-
ανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες
οἱ παῖδες Φαραὼ, καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς
γῆς Αἰγύπτου,
8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία
Ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ
αὐτοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ· καὶ
τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπε-
λίποντο ἐν γῇ Γεσέμ.
9 Καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ
ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη
σφόδρα·
10 Καὶ παρεγένοντο εἰς ἅ-
λωνα Ἀτὰδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν
κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφό-
δρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος
τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι
τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος
ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ, καὶ εἶπαν,
Πένθος μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς
Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Πένθος
Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰ-
ορδάνου.
12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.
13 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναὰν· καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπή-
λαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο
Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτή-
σει μνημείου παρὰ Ἐφρὼν τοῦ
Χετταίου, κατέναντι Μαμ-
βρῆ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ
εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συνανα-
βάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
Ἰωσὴφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ
αὐτῶν, εἶπαν, Μή ποτε μνησι-
κακήσῃ ἡμῖν Ἰωσὴφ, καὶ ἀν-
ταποδ-

ταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν
πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξά-
μεθα εἰς αὐτόν.
16 Καὶ παραγενόμενοι
πρὸς Ἰωσὴφ, εἶπαν, Ὁ πα-
τήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευ-
τῆσαι αὐτὸν, λέγων,
17 Οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ·
Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ
τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πο-
νηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν
δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θερα-
πόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου.
Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ λαλούν-
των αὐτῶν πρὸς αὐτόν.
18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐ-
τὸν, εἶπαν, Οἵδε ἡμεῖς σοὶ
οἰκέται.
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ,
Μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι
ἐγώ.
20 Ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ'
ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς
ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀ-
γαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σή-
μερον, καὶ τραφῇ λαὸς πολύς.
21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ
φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑ-
μᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ
παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλά-
λησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.
22 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πα-
νοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζη-
σεν Ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.
23 Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐ-
φραὶμ παιδία, ἕως τρίτης
γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ
υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ
μηρῶν Ἰωσήφ.
24 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐγὼ
ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπι-
σκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀν-
άξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης
εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θε-
ὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀ-
βραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.
25 Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν
τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψεταί
ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ
ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.
26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰω-
σὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔ-
θαψαν αὐτὸν, καὶ ἔθηκαν ἐν
τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

ΕΞΟΔΟΣ.

Κεφ. α'. 1
ΤΑῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσ-
πεπορευμένων εἰς Αἴ-
γυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ
αὐτῶν, ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν
εἰσήλθοσαν.
2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ,
Ἰούδας.
3 Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν, Βε-
νιαμὶν,
4 Δὰν, καὶ Νεφθαλεὶμ,
Γὰδ, καὶ Ἀσήρ.
5 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύ-
πτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ
ἐξ Ἰακὼβ, πέντε καὶ ἑβδομή-
κοντα.
6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ,
καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ
πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.
7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξ-
ήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ
χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυσαν
σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε
δὲ ἡ γῆ αὐτούς.
8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕ-
τερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ
ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.
9 Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ,
Ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ,

ἐστὶ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς.

10 Δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραὼ, τήν τε Πειθὼ, καὶ Ῥαμεσσῆ, καὶ Ὢν, ἥ ἐστιν Ἡλιούπολις.

12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ.

14 Καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.

15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα, Σεπφώρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φουά·

16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.

17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα.

18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα;

19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραὼ, Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου, αἱ Ἑβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας· καὶ ἔτικτον.

20 Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.

22 Συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε· καὶ πᾶν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.

Κεφ. β'. 2.

ΗΝ δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευί.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν· ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον, ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.

3 Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν· καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσῃ, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν.

4 Καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν, μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.

5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν,

ἄβραν, ἀνείλατο αὐτήν.

6 Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη, Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.

7 Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ, Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον;

8 Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, Πορεύου· ἐλθοῦσα δὲ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν· ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό.

10 Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ· καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

12 Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.

13 Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους· καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι, Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;

14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραώ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.

16 Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ· παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ.

17 Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλλον αὐτάς· ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

18 Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, Διατί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;

19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν.

20 Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγῃ ἄρτον.

21 Κατῳκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυ-

γατέρα αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα.

22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ, λέγων, Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων.

24 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθὸρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ· καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ.

2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρί, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος.

4 Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάτου, λέγων, Μωυσῆ, Μωυσῆ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν;

5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί.

6 Καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

7 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,

8 Καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὑαίων, καὶ Ἰεβουσαίων.

9 Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρός με· κἀγὼ ἑώρακα τὸν θλιμμὸν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς.

10 Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Τίς εἰμι ἐγὼ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ, λέγων, Ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστελῶ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε

τῷ

τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
τὸν Θεόν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύ-
σομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ,
καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ
με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐρωτήσουσί
με, τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ
πρὸς αὐτούς;
14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Ἐγώ εἰμι
ὁ Ὤν· καὶ εἶπεν, οὕτως ἐρεῖς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὁ Ὢν
ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.
15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πά-
λιν πρὸς Μωυσῆν, Οὕτως
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θε-
ὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ,
ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς·
τοῦτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον,
καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενε-
αῖς.
16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
ὦπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ
Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰα-
κώβ, λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπέ-
σκεμμαι ὑμᾶς, καὶ ὅσα συμ-
βέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.
17 Καὶ εἶπεν, Ἀναβιβάσω
ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν
Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ
Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων,
καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ
Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γά-
λα καὶ μέλι.
18 Καὶ εἰσακούσονταί σου
τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σύ,
καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς
Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὁ Θεὸς
τῶν Ἑβραίων προσκέκληται
ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρη-
μον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν.
19 Ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ
προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασι-
λεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι,
ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς.
20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους
ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου,
οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.
21 Καὶ δώσω χάριν τῷ
λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυ-
πτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε,
οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί.
22 Ἀλλ' αἰτήσει γυνὴ πα-
ρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς
σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱ-
ματισμόν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγα-
τέρας ὑμῶν· καὶ σκυλεύσετε
τοὺς Αἰγυπτίους.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς, καὶ
εἶπεν, Ἐὰν μὴ πιστεύ-
σωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι
τῆς φωνῆς μου, (ἐροῦσι γάρ, ὅτι
οὐκ ὦπταί σοι ὁ Θεός,) τί ἐ-
ρῶ πρὸς αὐτούς;
2 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος,
Τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρί σου;
ὁ δὲ εἶπε, Ῥάβδος.
3 Καὶ εἶπε, Ῥίψον αὐτὴν
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔρριψεν αὐ-
τὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο
ὄφις· καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ'
αὐτοῦ.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρα, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκ-
τείνας οὖν τὴν χεῖρα, ἐπελά-
βετο τῆς κέρκου· καὶ ἐγένετο
ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
5 Ἵνα πιστεύσωσί σοι, ὅτι
ὦπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
αὐτῶν,

αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν, εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ὡσεὶ χιών.

7 Καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.

8 Ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου.

9 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν· καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ.

10 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι Κύριε· οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.

11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφὸν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός;

12 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Δέομαι Κύριε· προχείρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς.

14 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν, εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ.

15 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε.

16 Καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.

17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα.

18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ· καὶ λέγει, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν Ἰοθὸρ Μωυσῇ, Βάδιζε ὑγιαίνων· μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιὰμ, Βάδιζε, ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν.

20 Ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

21 Εἰ-

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Πορευομένου σου καὶ
ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον,
ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ δέ-
δωκα ἐν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις
αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ· ἐγὼ δὲ
σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.
22 Σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραώ,
Τάδε λέγει Κύριος· Υἱὸς
πρωτότοκός μου Ἰσραήλ.
23 Εἶπα δέ σοι, ἐξαπό-
στειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι
λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει
ἐξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν,
ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν
πρωτότοκον.
24 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ
ἐν τῷ καταλύματι συνήν-
τησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου·
καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
25 Καὶ λαβοῦσα Σεπφώ-
ρα ψῆφον, περιέτεμε τὴν ἀ-
κροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ
προσέπεσε πρὸς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἔστη
τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ
παιδίου μου.
26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα
τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.
27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάν-
τησιν Μωυσῇ εἰς τὴν ἔρη-
μον· καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήν-
τησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ,
καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.
28 Καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς
τῷ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους
Κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα
τὰ ῥήματα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.
29 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς
καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον τὴν
γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
30 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα,
ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς
Μωυσῆν· καὶ ἐποίησε τὰ ση-
μεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ.
31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ
ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ
Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ὅτι
εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν· κύ-
ψας δὲ ὁ λαός, προσεκύνησε.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς
Φαραώ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ήλ· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν
μου, ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
2 Καὶ εἶπε Φαραώ, Τίς ἐστιν
οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον,
καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω.
3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ
Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέ-
κληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔ-
ρημον, ὅπως θύσωμεν Κυρίῳ
τῷ Θεῷ ἡμῶν· μή ποτε συν-
αντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.
4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασι-
λεὺς Αἰγύπτου, Ἵνα τί Μωυ-
σῆ καὶ Ἀαρὼν διαστρέφετε τὸν
λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλ-
θατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ
ἔργα αὐτοῦ.
5 Καὶ εἶπε Φαραώ, Ἰδοὺ
νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός· μὴ
οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀ-
πὸ τῶν ἔργων.
6 Συνέταξε δὲ Φαραὼ τοῖς
ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς
γραμματεῦσι, λέγων,
7 Οὐκέτι προστεθήσεται δι-
δόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν
πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς καὶ
τρίτην ἡμέραν· ἀλλ' αὐτοὶ
πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν
ἑαυτοῖς ἄχυρα.
8 Καὶ τὴν σύνταξιν τῆς
πλιν-

πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι,
καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβα-
λεῖς αὐτοῖς· οὐκ ἀφελεῖς οὐ-
δέν· σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο
κεκράγασι, λέγοντες, Ἐγερ-
θῶμεν, καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν.
9 Βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν
ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνά-
τωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μερι-
μνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.
10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς
οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς· καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαόν,
λέγοντες, Τάδε λέγει Φαραώ·
Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα.
11 Αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι
συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα, ὅθεν
ἐὰν εὕρητε· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀ-
πὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν.
12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν
ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου, συναγα-
γεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα.
13 Οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέ-
σπευδον αὐτούς, λέγοντες, Συν-
τελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα
καθ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε
τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν.
14 Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ
γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, οἱ κατασταθέντες
ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν
τοῦ Φαραώ, λέγοντες, Διατί οὐ
συνετελέσατε τὰς συντά-
ξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας κα-
θάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέ-
ραν, καὶ τὸ τῆς σήμερον;
15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμ-
ματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κα-
τεβόησαν πρὸς Φαραώ, λέ-
γοντες, Ἱνατί σὺ οὕτως ποι-
εῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;
16 Ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς
οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίνθον
ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν· καὶ ἰδοὺ οἱ
παῖδές σου μεμαστίγωνται· ἀδι-
κήσεις οὖν τὸν λαόν σου.
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχο-
λάζετε, σχολασταί ἐστε· διὰ
τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν,
θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
18 Νῦν οὖν πορευθέντες,
ἐργάζεσθε· τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δο-
θήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύντα-
ξιν τῆς πλινθείας ἀποδώ-
σετε.
19 Ἑώρων δὲ οἱ γραμ-
ματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑ-
αυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες,
Οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλιν-
θείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ.
20 Συνήντησαν δὲ Μωυ-
σῇ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς
συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευ-
ομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ.
21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἴ-
δοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι·
ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν
ἡμῶν ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐν-
αντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς.
22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς
πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι,
Κύριε· τί ἐκάκωσας τὸν λα-
ὸν τοῦτον; καὶ ἱνατί ἀπέσταλ-
κάς με;
23 Καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι
πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ
σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν
λαὸν τοῦτον· καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν
λαόν σου.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἤδη ὄψει, ἃ
ποιήσω τῷ Φαραώ· ἐν γὰρ χει-
ρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐ-
τούς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκ-
βαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς
Μωυσῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν, Ἐγὼ Κύριος.
3 Καὶ ὤφθην πρὸς Ἀ-
βραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
Θεὸς

Θεὸς ὢν αὐτῶν· καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς.

4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν ἣν παρῳκήκασιν, ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.

5 Καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς· καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν.

6 Βάδιζε, εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ Κύριος· καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλῃ.

7 Καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοὶ, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων.

8 Καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ· ἐγὼ Κύριος.

9 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Εἴσελθε, λάλησον Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου, λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν· Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ, καὶ Φαλλοὺς, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμεί· αὕτη ἡ συγγένεια Ῥουβήν.

15 Καὶ υἱοὶ Συμεών· Ἰεμουὴλ, καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἰαχεὶν, καὶ Σαὰρ, καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεών.

16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν· Γερσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ, ἑκατὸν τριακονταεπτά.

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γερσών· Λοβενεὶ, καὶ Σεμεεί· οἶκοι πατριᾶς αὐτῶν.

18 Καὶ υἱοὶ Καάθ· Ἀμβρὰμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καὰθ, ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

19 Καὶ υἱοὶ Μεραρί· Μοολεὶ, καὶ Ὁμουσεί· οὗτοι οἱ οἶκοι πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγγενείας αὐτῶν.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβρὰμ τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν τε Ἀαρὼν, καὶ τὸν Μωυσῆν, καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβρὰμ, ἑκατὸν τριακονταδύο ἔτη.

21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσαάρ· Κο-

ρὲ,

Κορὲ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ζεχρεί.
22 Καὶ υἱοὶ Ὀζιήλ· Μισαὴλ, καὶ Ἐλισαφὰν, καὶ Σεγρεί.
23 Ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβὲθ θυγατέρα Ἀμιναδὰβ ἀδελφὴν Ναασσὼν αὐτῷ γυναῖκα· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν τε Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
24 Υἱοὶ δὲ Κορέ· Ἀσεὶρ, καὶ Ἐλκανὰ, καὶ Ἀβιάσαρ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.
25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιὴλ αὐτῷ γυναῖκα· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεές· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν, κατὰ γενέσεις αὐτῶν.
26 Οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἷς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.
27 Οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτὸς Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς.
28 Ἧ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.
30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ;

Κεφ. ζ΄. 7.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φαραὼ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης.

2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραὼ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραώ· καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ.
5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
6 Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως ἐποίησαν.
7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραώ.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
9 Καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ, λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας· καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἔσται δράκων.
10 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον

Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.

11 Συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς φαρμακούς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.

12 Καὶ ἔῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους.

13 Καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

15 Βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρωῒ· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου,

16 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρός σε, λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα.

18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι· καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις.

20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

22 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.

23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραὼ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ.

24 Ὤρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι, μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμόν.

Κεφ. η'. 8.

ΕΙπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις,

3 Καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν κοιτώνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου, καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου.

4 Καὶ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι.

5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους.

6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα τὰ Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους· καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου.

7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

8 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ· καὶ ἐξαποστελῶ αὐτοὺς, καὶ θύσωσι τῷ Κυρίῳ.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραὼ, Τάξαι πρός με πότε εὔξωμαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὔριον· εἶπεν οὖν, Ὡς εἴρηκας· ἵνα εἰδῇς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν Κυρίου.

11 Καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

12 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ.

13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς· καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν.

14 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας· καὶ ὤζεσεν ἡ γῆ.

15 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου, καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἔσονται σκνῖφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

17 Ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον, καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἔν τε τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῖφες.

18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν τὸν σκνῖφα· καὶ οὐκ ἠδύναντο. Καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν.

19 Εἶπαν οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ Φαραὼ, Δάκτυλος Θεοῦ ἐστι τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

20 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωῒ, καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

21 Ἐὰν δὲ μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν· καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς.

22 Καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσὲμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια· ἵνα εἰδῇς, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.

23 Καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῇ αὔριον ἔσται τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως· καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους Φαραὼ, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης.

25 Ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ.

26 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Οὐ δυνατὸν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθησόμεθα.

27 Ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.

28 Καὶ εἶπε Φαραὼ, Ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, καὶ θύσατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον.

29 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου αὔριον· μὴ προσθῇς ἔτι Φαραὼ ἐξαπατῆσαι, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι Κυρίῳ.

30 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ, καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν Θεόν.

31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς· καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ, καὶ τῶν θεραπ[όντων]

αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία.

32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Κεφ. θ'. 9.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ,

3 Ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις· ἔν τε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ ταῖς καμήλοις, καὶ βουσὶ, καὶ προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα.

4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον, λέγων, Ἐν τῇ αὔριον ποιήσει Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ ἐποίησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον· καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν.

7 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.

8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

9 Καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἔλαβε τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐγένετο ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἕλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

12 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξε Κύριος.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωῒ, καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

14 Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου· ἵνα εἰδῇς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγὼ, ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

15 Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς.

16 Καὶ ἕνεκεν τούτου διετηρήθης,

ῥήσης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

17 Ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς;

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσῃ.

20 Ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραὼ, συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους.

21 Ὃς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπί τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν· καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος.

25 Ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα· καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα.

26 Πλὴν ἐν γῇ Γεσὶμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.

27 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡμάρτηκα τὸ νῦν· ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.

28 Εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ· καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε μένειν.

29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι· ἵνα γνῷς, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.

30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι, ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.

31 Τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.

32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ ἦν.

33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον· καὶ αἱ φωναὶ

ἐπαύ-

ἐπαύσατο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν.

34 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν· καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. ι΄. 10.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἴσελθε πρὸς Φαραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυκα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἑξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς.

2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με; ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

4 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου.

5 Καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν· καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ πλησθήσονταί σου αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἰγυπτίων· ἃ οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς, ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραώ.

7 Καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραὼ πρὸς αὐτὸν, Ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλει, ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος;

8 Καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραώ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι;

9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα σὺν τοῖς υἱοῖς, καὶ θυγατράσι, καὶ προβάτοις, καὶ βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν· καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν: ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν.

11 Μὴ οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρευσάτωσαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε· ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ.

12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα

ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἀναβή-
τω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς
γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν
ξύλων, ὃν ὑπελίπετο ἡ χά-
λαζα.

13 Καὶ ἐπῆρε Μωυσῆς
τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νό-
τον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡ-
μέραν ἐκείνην, καὶ ὅλην τὴν
νύκτα· τὸ πρωῒ ἐγενήθη, καὶ
ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε
τὴν ἀκρίδα.

14 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐ-
πὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου· καὶ
κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅ-
ρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα·
προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοι-
αύτη ἀκρὶς, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ
ἔσται οὕτως.

15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν
τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ κα-
τέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς
γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν
ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ
τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελεί-
φθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύ-
λοις, καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ
πεδίου, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

16 Κατέσπευδε δὲ Φαραὼ
καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν,
λέγων, Ἡμάρτηκα ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ εἰς
ὑμᾶς.

17 Προσδέξασθε οὖν μου τὴν
ἁμαρτίαν ἔτι νῦν, καὶ προσεύ-
ξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑ-
μῶν, καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν
θάνατον τοῦτον.

18 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς
ἀπὸ Φαραὼ, καὶ ηὔξατο πρὸς
τὸν Θεόν.

19 Καὶ μετέβαλε Κύριος
ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφο-
δρὸν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρί-
δα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὐχ
ὑπελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πά-
σῃ γῇ Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος
τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ
ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρά σου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ γενηθή-
τω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου,
ψηλαφητὸν σκότος.

22 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς
τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ
ἐγένετο σκότος γνόφος,
θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύ-
πτου τρεῖς ἡμέρας.

23 Καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας·
καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς
κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶ-
σι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς
ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.

24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
Βαδίζετε, λατρεύσατε Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πλὴν τῶν
προβάτων καὶ τῶν βοῶν λεί-
πεσθε· καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀ-
ποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἀλ-
λὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλο-
καυτώματα καὶ θυσίας, ἃ ποι-
ήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πο-
ρεύσεται μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ ὑπο-
λειψόμεθα ὁπλήν· ἀπ' αὐτῶν
γὰρ ληψόμεθα λατρεῦσαι Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ
οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ
ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.

27 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος
τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐ-
βουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

28 Καὶ λέγει Φαραὼ, Ἄ-
πελθε ἀπ' ἐμοῦ· πρόσεχε σε-
αυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν

με τὸ πρόσωπον· ᾗ δ' ἂν ἡ-
μέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανῇ.
29 Λέγει δὲ Μωυσῆς, Εἴ-
ρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαί σοι
εἰς πρόσωπον.

Κεφ. ια'. 11.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἔτι μίαν πλη-
γὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ, καὶ
ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν·
ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν
παντὶ, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκ-
βολῇ.
2 Λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς
τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω
ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον
σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν.
3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν
χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον
τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυ-
σῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα
ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.
4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Τάδε
λέγει Κύριος· περὶ μέσας
νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς
μέσον Αἰγύπτου.
5 Καὶ τελευτήσει πᾶν πρω-
τότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ
πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κά-
θηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως
πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς
παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτο-
τόκου παντὸς κτήνους.
6 Καὶ ἔσται κραυγὴ μεγά-
λη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε, καὶ τοι-
αύτη οὐκ ἔτι προστεθήσεται.
7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ
γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους· ὅπως εἰδῇς ὅσα
παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ
μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ
Ἰσραήλ.
8 Καὶ καταβήσονται πάν-
τες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρός
με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέ-
γοντες, Ἔξελθε σὺ, καὶ πᾶς
ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῇ· καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. Ἐξ-
ῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ
μετὰ θυμοῦ.
9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Οὐκ εἰσακούσεταί
ὑμῶν Φαραὼ, ἵνα πληθύνων
πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα, καὶ
τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν
ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ
τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ ἐναντίον Φαραώ· ἐ-
σκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρ-
δίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσρα-
ὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. 12.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ
Αἰγύπτου, λέγων,
2 Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρ-
χὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν
ἐν τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
3 Λάλησον πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέ-
γων, Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος
πρόβατον κατ' οἴκους πατρι-
ῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ'
οἰκίαν.
4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν
τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκα-
νοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται
μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν,
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συν-
αριθμήσεται εἰς πρόβατον.
5 Πρόβατον τέλειον, ἄρ-
σεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν
ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε.

6 Καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου· καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν.

7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς.

8 Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρί, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται.

9 Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ ὀπτὰ πυρί· κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις.

10 Οὐκ ἀπολείψεται ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ· καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ, ἐν πυρὶ κατακαύσετε.

11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς. Πάσχα ἐστὶ Κυρίῳ.

12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν· ἐγὼ Κύριος.

13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

14 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν.

15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε· ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης.

16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν.

17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.

18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα, ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνός, ἕως ἑσπέρας.

19 Ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραήλ, ἔν τε τοῖς γειώραις, καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς.

20 Πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε· ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.

21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς

πάσ

πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπελθόντες, λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα.

22 Λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωΐ.

23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

24 Καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.

25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῷ Κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.

26 Καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη;

27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.

27 Καὶ ἀπελθόντες, ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς, καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.

30 Καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.

31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· βαδίζετε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε.

32 Καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ κἀμέ.

33 Καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γὰρ, Ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.

34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.

36 Καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς·

αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς
Αἰγυπτίους.
37 Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς
Σοκχὼθ εἰς ἑξακοσίας χιλιά-
δας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν
τῆς ἀποσκευῆς.
38 Καὶ ἐπίμικτος πολὺς
συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβα-
τα, καὶ βόες, καὶ κτήνη πολλὰ
σφόδρα.
39 Καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς
ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγ-
κρυφίας ἀζύμους, οὐ γὰρ ἐζυ-
μώθη· ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ
Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
ἐπιμεῖναι· οὐδὲ ἐπισιτισμὸν
ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν
ὁδόν.
40 Ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἣν κατῴκησαν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναὰν,
ἔτη τετρακόσια πεντήκοντα.
41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τε-
τρακόσια πεντήκοντα ἔτη, ἐξ-
ῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου
ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός.
42 Προφυλακή ἐστι τῷ Κυ-
ρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νὺξ
αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε
πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι
εἰς γενεὰς αὐτῶν.
43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, Οὗτος
ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς ἀλλο-
γενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
44 Καὶ πάντα οἰκέτην ἢ
ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐ-
τόν· καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ.
45 Πάροικος ἢ μισθωτὸς
οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
46 Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθή-
σεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰ-
κίας τῶν κρεῶν ἔξω· καὶ ὀστοῦν
οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ.
47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.
48 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ
πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποι-
ῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περι-
τεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν·
καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι
αὐτό· καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐ-
τόχθων τῆς γῆς· πᾶς ἀπερί-
τμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
49 Νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγ-
χωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι
προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν.
50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν
πρὸς αὐτοὺς, οὕτως ἐποίησαν.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἁγίασόν μοι πᾶν πρω-
τότοκον πρωτογενὲς διανοῖ-
γον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους, ἐμοί ἐστιν.
3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς
τὸν λαὸν, Μνημονεύετε τὴν ἡ-
μέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
λείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ
ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν-
τεῦθεν· καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη.
4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς
ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων.
5 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσ-
αγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου
εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ
Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ
Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ
Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἣν
ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, δοῦ-
ναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι· καὶ ποιήσεις τὴν λατρεί-
αν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ.

6 Ἕξ

6 Ἓξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου.

7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας· οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζυμωτὸν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐξ Αἰγύπτου.

10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὡρῶν, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

11 Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν·

12 Καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις τῷ Κυρίῳ.

13 Πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου, ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ.

14 Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

15 Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.

16 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.

17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαὸν, οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιεὶμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεὸς, Μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον.

18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· πέμπτῃ δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

19 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ἰωσὴφ μεθ' ἑαυτοῦ· ὅρκῳ γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς Κύριος, καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.

20 Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχὼθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὀθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον.

21 Ὁ δὲ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν· τὴν δὲ νύκτα, ἐν στύλῳ πυρός.

22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.

Κεφ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀποςρέψαντες ςρα-
τοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι
τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγ-
δώλε καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θα-
λάσσης, ἐξεναντίας Βεελσεπ-
φῶν· ἐνώπιον αὐτῶν ςρα-
τοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης.
3 Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ
αὐτοῦ, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλα-
νῶνται ἕτοι ἐν τῇ γῇ· συγ-
κέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος.
4 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδι-
ώξεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδο-
ξασθήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν
πάσῃ τῇ ςρατιᾷ αὐτοῦ· καὶ
γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος·
καὶ ἐποίησαν ἕτως.
5 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασι-
λεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέ-
φευγεν ὁ λαός· καὶ μετεςράφη
ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ τῶν θε-
ραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν·
καὶ εἶπαν, Τί τοῦτο ἐποιήσα-
μεν, τοῦ ἐξαποςεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, *τοῦ μὴ δουλεύειν ἡ-
μῖν;
6 Ἔζευξεν οὖν Φαραὼ τὰ
ἅρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ'
ἑαυτοῦ.
7 Καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἅρ-
ματα ἐκλεκτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν
ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τρι-
ςάτας ἐπὶ πάντων.
8 Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος
τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέ-
ως Αἰγύπτε, καὶ τῶν θεραπόν-
των αὐτοῦ. καὶ κατεδίωξεν ὀπί-
σω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο
ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.
9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰ-
γύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εὕ-
ροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκό-
τας παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἅρμα-
τα Φαραὼ, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ
ἡ ςρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς
ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελ-
σεπφῶν.
10 Καὶ Φαραὼ προσῆγε·
καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁρῶ-
σι· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐςρατο-
πέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐ-
φοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβό-
ησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
Κύριον,
11 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυ-
σῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν
μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν
τῇ ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίη-
σας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰ-
γύπτε;
12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα,
ὃ ἐλαλήσαμεν πρός σε ἐν
Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Πάρες
ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς
Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ
ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυ-
πτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ταύτῃ.
13 *Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς
τὸν λαὸν, Θαρσεῖτε, ςῆτε καὶ
ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν πα-
ρὰ τοῦ Κυρίε, ἣν ποιήσει ἡ-
μῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ
ἑωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σή-
μερον, ἐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν
αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
14 Κύριος πολεμήσει
περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.
15 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Τί βοᾷς πρός με;
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἀναζευξάτωσαν.

16 Καὶ

16 Καὶ σὺ ἔπαιρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν· καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.

17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.

18 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ.

19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὄπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διῆλθεν ἡ νύξ· καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα.

21 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν· καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ.

22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων.

23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραὼ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων,

25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας· καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους.

26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπί τε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.

27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης.

28 Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων.

30 Καὶ ἐρρύσατο Κύριος

τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτί-
ων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰ-
γυπτίους τεθνηκότας παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν
χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποί-
ησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτί-
οις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύ-
ριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ,
καὶ Μωσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΤΟ'τε ᾖσε Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν
ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν
λέγοντες, Ἄσωμεν τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν.
2 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐ-
γένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός
μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώ-
σω αὐτόν.
3 Κύριος συντρίβων πο-
λέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
4 Ἅρματα Φαραὼ, καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θά-
λασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας
τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐ-
ρυθρᾷ θαλάσσῃ.
5 Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς·
κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ
λίθος.
6 Ἡ δεξιά σου Κύριε δε-
δόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου
χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.
7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης
σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναν-
τίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν
σου· κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς κα-
λάμην.
8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ
θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπά-
γη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα·
ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.
9 Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, Διώ-
ξας καταλήψομαι, μεριῶ
σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν
μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου,
κυριεύσει ἡ χείρ μου.
10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά
σου· ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασ-
σα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν
ὕδατι σφοδρῷ.
11 Τίς ὅμοιός σοι ἐν θε-
οῖς Κύριε; τίς ὅμοιός σοι;
δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυ-
μαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέ-
ρατα.
12 Ἐξέτεινας τὴν δεξι-
άν σου· κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.
13 Ὡδήγησας τῇ δικαιο-
σύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν
ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ
ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγι-
όν σου.
14 Ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργί-
σθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κα-
τοικοῦντας Φυλιστιείμ.
15 Τότε ἔσπευσαν ἡγεμό-
νες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μω-
αβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρό-
μος· ἐτάκησαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες Χαναάν.
16 Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς
τρόμος καὶ φόβος· μεγέθει
βραχίονός σου ἀπολιθωθήτω-
σαν, ἕως παρέλθῃ ὁ λαός σου
Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
17 Εἰσαγαγὼν καταφύ-
τευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρο-
νομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοι-
κητήριόν σου, ὃ κατειργάσω
Κύριε, ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἡ-
τοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
18 Κύριος βασιλεύων τὸν
αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.
19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀνα-
βάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐ-
πήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος
τὸ

τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσ-
σης.
20 Λαβοῦσα δὲ Μαριὰμ ἡ
προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν
τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τῆς, καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ
γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ
τυμπάνων καὶ χορῶν.
21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μα-
ριὰμ, λέγουσα, Ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρ-
ριψεν εἰς θάλασσαν.
22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὴν ἔρημον Σοὺρ· καὶ ἐπορεύον-
το τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ οὐχ ηὕρισκον ὕδωρ, ὥστε
πιεῖν.
23 Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ,
καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερ-
ρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου, Πικρία.
24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς
ἐπὶ Μωυσῆ, λέγοντες, Τί πι-
όμεθα;
25 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς
Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύ-
ριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ
εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ
ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώ-
ματα καὶ κρίσεις· καὶ ἐκεῖ αὐ-
τὸν ἐπείρασε,
26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον
αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς
πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς
Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ
σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θε-
ός σου ὁ ἰώμενός σε.
27 Καὶ ἤλθοσαν εἰς Αἰ-
λείμ· καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα
πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκον-
τα στελέχη φοινίκων· παρε-
νέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕ-
δατα.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, καὶ
ἤλθοσαν πᾶσα συνα-
γωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔ-
ρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον
Αἰλεὶμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ·
τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ
τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυ-
θότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου,
2 Διεγόγγυζε πᾶσα συνα-
γωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρών·
3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, Ὄφελον ἀπε-
θάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυ-
ρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν
ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων
τῶν κρεῶν, καὶ ἠσθίομεν ἄρτους
εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγε-
τε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύ-
την, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν
συναγωγὴν ταύτην ἐν λι-
μῷ.
4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν
ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξελεύ-
σεται ὁ λαὸς, καὶ συλλέξουσι
τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν,
ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πο-
ρεύσονται τῷ νόμῳ μου, ἢ οὔ.
5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἕκτῃ, καὶ ἑτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν
εἰσενέγκωσι· καὶ ἔσται διπλοῦν
ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡ-
μέραν εἰς ἡμέραν.
6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀα-
ρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ, Ἑσπέρας γνώ-
σεσθε, ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

7 Καὶ

7 Καὶ πρωῒ ὄψεσθε τὴν
δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι
τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ
Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν, ὅτι
διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν;
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν
τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἑσπέ-
ρας κρέα φαγεῖν, καὶ ἄρτους τὸ
πρωῒ εἰς πλησμονὴν, διὰ τὸ
εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυ-
σμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογ-
γύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ
τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν
ἐστιν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ'
ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ.
9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς
Ἀαρὼν, Εἰπὸν πάσῃ συνα-
γωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, Προσέλ-
θετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσα-
κήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν.
10 Ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ἀα-
ρὼν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς
τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου
ὤφθη ἐν νεφέλῃ.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
12 Εἰσακήκοα τὸν γογ-
γυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λά-
λησον πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τὸ
πρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ
τὸ πρωῒ πλησθήσεσθε ἄρτων·
καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν.
13 Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα· καὶ
ἀνέβη ὀρτυγομήτρα, καὶ ἐκά-
λυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ
πρωῒ ἐγένετο καταπαυομένης
τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμ-
βολῆς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον
τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον
λευκὸν, ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς.
15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, εἶπαν ἕτερος τῷ ἑ-
τέρῳ, Τί ἐστι τοῦτο; οὐ γὰρ ἤ-
δεισαν τί ἦν· εἶπε δὲ Μωυ-
σῆς αὐτοῖς, Οὗτος ὁ ἄρτος,
ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν.
16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συν-
έταξε Κύριος· συναγάγετε
ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς κα-
θήκοντας, γομὸρ κατὰ κεφαλὴν
κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕ-
καστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑ-
μῶν συλλέξατε.
17 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ συνέλεξ-
αν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον.
18 Καὶ μετρήσαντες γο-
μὸρ, οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πο-
λὺ, καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττό-
νησεν· ἕκαστος εἰς τοὺς καθή-
κοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλε-
ξαν.
19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς
αὐτοὺς, Μηδεὶς καταλειπέτω
ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ.
20 Καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυ-
σῆ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες
ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ· καὶ ἐξ-
έζεσε σκώληκας, καὶ ἐπώζε-
σε· καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς
Μωυσῆς.
21 Καὶ συνέλεξαν αὐτὸ
πρωῒ πρωῒ ἕκαστος τὸ καθή-
κον αὐτῷ· ἡνίκα δὲ διεθέρμαι-
νεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο.
22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἕκτῃ, συνέλεξαν τὰ δέ-
οντα διπλᾶ, δύο γομὸρ τῷ
ἑνί· εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ
ἀνήγγειλαν Μωυσῇ.
23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς
αὐτοὺς, Οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν
ὃ ἐλάλησε Κύριος; Σάββα-
τα ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ
αὔριον· ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσ-
σετε· καὶ ὅσα ἐὰν ἕψητε, ἕψε-
τε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον κα-
ταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην
εἰς τὸ πρωΐ.
24 Καὶ κατελίποσαν ἀπ'
αὐ-

αὐτὸ ἕως πρωΐ, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ.

25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε σήμερον· ἔστι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ· οὐχ εὑρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ.

26 Ἓξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐχ εὗρον.

28 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὸν νόμον μου;

29 Ἴδετε· ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν· μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

30 Καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

31 Καὶ ἐπωνόμασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μάν· ἦν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν· τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι.

32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομὸρ τοῦ μάν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

33 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Λάβε στάμνον χρυσοῦν ἕνα, καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομὸρ τοῦ μάν, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

34 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μὰν ἔτη τεσσαράκοντα, ἕως ἦλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.

36 Τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑὶ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου· καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ῥαφιδείν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πίωμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον;

3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι· καὶ διεγόγγυσεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ἱνατί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει;

4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταλιθοβολήσουσί με.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου· λάβε δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λάβε ἐν τῇ χειρί σου, καὶ πορεύσῃ.

6 Ὅδε ἐγὼ ἕστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πειρασμὸς, καὶ Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ διὰ τὸ πειράζειν Κύριον, λέγοντας, Εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὔ;

8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς, καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρί μου.

10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμαλήκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραήλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ.

12 Αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἷς, καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου.

13 Καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Κατάγραψον τοῦτο εἰς μνημόσυνον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ· ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

15 Καὶ ᾠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριος καταφυγή μου.

16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΗΚουσε δὲ Ἰοθὸρ ὁ ἱερεὺς Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

2 Ἔλαβε δὲ Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῆς,

3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ ἑνὶ αὐτῶν Γηρσάμ, λέγων, Πάροικος ἤμην ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ·

4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ, λέγων, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους τοῦ Θεοῦ.

6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῇ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὸρ παραγίνεται πρός σε, καὶ ἡ γυνὴ, καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ' αὐτοῦ.

7 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφί-

λησεν

λησαν αὐτὸν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.

8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραὼ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.

9 Ἐξέστη δὲ Ἰοθὸρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ.

10 Καὶ εἶπεν Ἰοθὸρ, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ.

11 Νῦν ἔγνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἕνεκεν τούτου, ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς.

12 Καὶ ἔλαβεν Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης.

14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὸρ πάντα ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει, Τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης;

15 Καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, Ὅτι παραγίνεται πρός με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία, καὶ ἔλθωσι πρός με, διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτὸν, Οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

18 Φθορᾷ καταφθαρήσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρύ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐ δυνήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος.

19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ συμβουλεύσω σοι, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ· γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν·

20 Καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι.

21 Καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν, καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους.

22 Καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ· τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοί· καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήψονταί σοι.

23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεὸς, καὶ δυνήσῃ παραστῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἥξει.

24 Ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς

φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους.

26 Καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν· πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί.

27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρὸν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ΄. 19.

Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.

2 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδεὶν, καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινὰ, καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν, καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν.

5 Καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ.

6 Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

7 Ἦλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Θεὸς, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· ἀνήνεγκε δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρός σε ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρός σε, καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια,

11 Καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινὰ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

13 Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται· ὅταν αἱ φωναὶ καὶ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

14 Κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτοὺς καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια.

15 Καὶ

15 Καὶ εἶπε τῷ λαῷ, Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί.

16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς· καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.

18 Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρί· καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.

19 Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

20 Κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἀνέβη Μωυσῆς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, μήποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατανοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος.

22 Καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.

23 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων, Ἀφόρισαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγίασαι αὐτό.

24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε, κατάβηθι, καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν Θεὸν, μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.

25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

2 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

3 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

5 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με,

6 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

7 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν.

9 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις

ήσεις πάντα τὰ ἔργα σου.
10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμη, σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.
11 Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
12 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
13 Οὐ μοιχεύσεις.
14 Οὐ κλέψεις.
15 Οὐ φονεύσεις.
16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.
18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνήν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν.
19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν.
20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς, Θαρσεῖτε· ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε.
21 Εἱστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.
22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Ὑμεῖς ἑωράκατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς.
23 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.
24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἥξω πρός σε, καὶ εὐλογήσω σε.
25 Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς, καὶ μεμίανται.
26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμῖσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.
2 Ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἓξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται

ἑπτὰ ἐλεύθερος δωρεάν.
3 Ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλ-
θῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν
δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐ-
τοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
4 Καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῷ
αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ
υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ
τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐ-
τοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.
5 Ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ
ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύρι-
όν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ
παιδία, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύ-
θερος.
6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθ-
μόν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ
τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει
αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ
ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέ-
χουσιν αἱ δοῦλαι.
8 Ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ
κυρίῳ αὐτῆς, ἣν αὐτῷ καθω-
μολογήσατο, ἀπολυτρώσει
αὐτήν· ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ
κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν,
ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ.
9 Ἐὰν δὲ τῷ υἱῷ καθομο-
λογήσηται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαί-
ωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει
αὐτῇ.
10 Ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑ-
αυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματι-
σμὸν καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς
οὐκ ἀποστερήσει.
11 Ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα
μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται
δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου.
12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τι-
να, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θα-
νατούσθω.
13 Ὁ δὲ οὐχ ἑκών, ἀλλὰ ὁ
Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον οὗ
φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.
14 Ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τῷ
πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δό-
λῳ, καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυ-
σιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θα-
νατῶσαι.
15 Ὃς τύπτει πατέρα αὐ-
τοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ
θανατούσθω.
16 Ὁ κακολογῶν πατέρα
αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, τελευτή-
σει θανάτῳ.
17 Ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τι-
να τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ κα-
ταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶ-
ται, καὶ εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θα-
νάτῳ τελευτάτω.
18 Ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο
ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλη-
σίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀ-
ποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν
κοίτην,
19 Ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρω-
πος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥά-
βδου, ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξ-
ας· πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀπο-
τίσει, καὶ τὰ ἰατρεῖα.
20 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν
παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ
ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκῃ
ἐκδικηθήσεται.
21 Ἐὰν δὲ διαβιώσῃ ἡμέ-
ραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθή-
σεται· τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστι.
22 Ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄν-
δρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα
ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, καὶ ἐξέλθῃ
τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικο-
νισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθή-
σεται· καθότι ἂν ἐπιβάλλῃ ὁ ἀ-
νὴρ τῆς γυναικός, δώσει μετὰ
ἀξιώματος.
23 Ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ,
δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,

24 Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδὸς,

25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.

26 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.

27 Ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν.

28 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῷός ἐστι.

29 Ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστὴς ᾖ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθανεῖται.

30 Ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ.

31 Ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν αὐτῷ.

32 Ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην, ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.

33 Ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον, καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος,

34 Ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει, ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν· τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.

35 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον, καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται.

36 Ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστής ἐστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὦσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὼς αὐτῷ ἔσται.

Κεφ. κβʹ. 22.

Ἐὰν δέ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον, καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδῶται, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μόσχου, καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.

2 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος.

3 Ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἔνοχός ἐστιν, ἀνταποθανεῖται· ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος.

4 Ἐὰν δὲ καταληφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπό τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀποτίσει.

5 Ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκῆσαι ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα

ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει.

6 Ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ ἀκάνθας, καὶ προσεμπρήσῃ ἅλωνας ἢ στάχυς ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας.

7 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι, καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ διπλοῦν.

8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέψας, προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὀμεῖται ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον.

9 Κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα, περί τε μόσχου, καὶ ὑποζυγίου, καὶ προβάτου, καὶ ἱματίου, καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅ, τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἁλοὺς διὰ τοῦ Θεοῦ, ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον.

10 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι, καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῷ,

11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει.

12 Ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ.

13 Ἐὰν δὲ θηριάλωτον ᾖ, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει.

14 Ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει.

15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

16 Ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.

17 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ, καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων.

18 Φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε.

19 Πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς.

20 Ὁ θυσιάζων θεοῖς, θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν Κυρίῳ μόνῳ.

21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε.

23 Ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτοὺς, καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρός με, ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,

24 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ, καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρφανά.

25 Ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοὶ, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.

26 Ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ.

27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι κοιμηθήσεται; ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρός με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γάρ εἰμι.

28 Θεοὺς οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς.

29 Ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί.

30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό.

31 Καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ μοι· καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΟΥ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος.

2 Οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλειόνων, ὥστε ἐκκλεῖσαι κρίσιν.

3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.

4 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῒ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.

5 Ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ.

6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.

7 Ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἀθῷον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς· καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων.

8 Καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων, καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.

9 Καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου, καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς.

11 Τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφεσιν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία· οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου.

12 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἀνάπαυσις· ἵνα ἀναπαύσηται ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.

13 Πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε· καὶ ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

14 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι.

15 Τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

16 Καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου· καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.

17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιάματός μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ.

19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι.

21 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε· τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ.

22 Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ· ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι.

23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς.

24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς, καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν.

25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν.

26 Οὐκ ἔσται ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω.

27 Καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς· καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας.

28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου· καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ.

29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.

30 Κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν.

31 Καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ· καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ

μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ
παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑ-
μῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ
γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ.
32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐ-
τοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν δια-
θήκην.
33 Καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται
ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρ-
τεῖν σε ποιήσωσι πρός με· ἐ-
ὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς
αὐτῶν, οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσ-
κομμα.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑὶ Μωυσῇ εἶπεν, Ἀνά-
βηθι πρὸς τὸν Κύριον
σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ
Ἀβιοὺδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραήλ· καὶ
προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ
Κυρίῳ.
2 Καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μό-
νος πρὸς τὸν Θεὸν, αὐτοὶ δὲ
οὐκ ἐγγιοῦσιν, ὁ δὲ λαὸς οὐ συν-
αναβήσεται μετ' αὐτῶν.
3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ
διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαι-
ώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ
λαὸς φωνῇ μιᾷ, λέγοντες,
Πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλά-
λησε Κύριος, ποιήσομεν, καὶ
ἀκουσόμεθα.
4 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς
πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου· ὀρ-
θρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ,
ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ
ὄρος, καὶ δώδεκα λίθους εἰς
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νε-
ανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ
ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ
Θεῷ μοσχάρια.
6 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥ-
μισυ τοῦ αἵματος, ἐνέχεεν εἰς
κρατῆρας, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵ-
ματος προσέχεε πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριον.
7 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον
τῆς διαθήκης, ἀνέγνω εἰς τὰ
ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπαν, Πάντα
ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσο-
μεν καὶ ἀκουσόμεθα.
8 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ
αἷμα, κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ, καὶ
εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθή-
κης, ἧς διέθετο Κύριος πρὸς
ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων
τούτων.
9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς, καὶ
Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ Ἀβι-
οὺδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερου-
σίας Ἰσραήλ·
10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ
εἱστήκει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ
τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ
ἔργον πλίνθου σαπφείρου, καὶ
ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ
οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι.
11 Καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ
Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ
εἷς· καὶ ὤφθησαν ἐν τῷ τόπῳ
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἀνάβηθι πρός με
εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ
δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθι-
να, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς,
ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐ-
τοῖς.
13 Καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς
καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ,
ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
εἶπαν, Ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως
ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ
ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν·
ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσ-
πορευέσθωσαν αὐτοῖς.
15 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυ-
ψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.

16

16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.

17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κεφ. κε΄. 25.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχάς μου.

3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ χαλκὸν,

4 Καὶ ὑάκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ κόκκινον διπλοῦν, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

5 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα,

6 Καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φαῦσιν, θυμιάματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.

7 Καὶ λίθους Σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη.

8 Καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν.

9 Καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.

10 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος.

11 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτὰ κύκλῳ.

12 Καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη· δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον.

13 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ.

14 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς.

15 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.

16 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

17 Καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος.

18 Καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου.

19 Ποιηθήσονται χεροὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ χεροὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.

20 Ἔσονται οἱ χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν

ρυξὶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου,
καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλ-
ληλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσον-
ται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβίμ.
21 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστή-
ριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν,
καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς
τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.
22 Καὶ γνωσθήσομαί σοι
ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνω-
θεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον
τῶν δύο χερουβίμ, τῶν ὄντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου,
καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντεί-
λωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
23 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν
χρυσῆν χρυσίου καθαροῦ, δύο
πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πήχε-
ως τὸ εὖρος, καὶ πήχεως καὶ ἡ-
μίσους τὸ ὕψος.
24 Καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρε-
πτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ·
καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην
παλαιστοῦ κύκλῳ.
25 Καὶ ποιήσεις στρεπτὸν
κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ.
26 Καὶ ποιήσεις τέσσαρας
δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθή-
σεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους
ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν πο-
δῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην.
27 Καὶ ἔσονται οἱ δακτύ-
λιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦ-
σιν, ὥστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὴν
τράπεζαν.
28 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνα-
φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ
καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ
καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐ-
τοῖς ἡ τράπεζα.
29 Καὶ ποιήσεις τὰ τρυ-
βλία αὐτῆς, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ
τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυάθους,
ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά.
30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν
τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐν-
αντίον μου διαπαντός.
31 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν
ἐκ χρυσίου καθαροῦ, τορευτὴν
ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυ-
λὸς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμί-
σκοι, καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ
σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα ἐξ
αὐτῆς ἔσται.
32 Ἓξ δὲ καλαμίσκοι ἐκ-
πορευόμενοι ἐκ πλαγίων,
τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχ-
νίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἑνὸς αὐ-
τῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς
λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευ-
τέρου.
33 Καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκ-
τετυπωμένοι καρυΐσκους ἐν
τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ σφαιρω-
τὴρ καὶ κρίνον· οὕτω τοῖς ἓξ κα-
λαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομέ-
νοις ἐκ τῆς λυχνίας.
34 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέ-
σσαρες κρατῆρες ἐκτετυπω-
μένοι καρυΐσκους· ἐν τῷ ἑνὶ
καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρες, καὶ
τὰ κρίνα αὐτῆς.
35 Ὁ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς
δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς, καὶ
σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας
καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω
τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας· καὶ
ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρα-
τῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυ-
ΐσκους.
36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ
καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν,
ὅλη τορευτὴ ἐξ ἑνὸς χρυσίου
καθαροῦ.
37 Καὶ ποιήσεις τοὺς λύχ-
νους αὐτῆς ἑπτά· καὶ ἐπιθήσεις
τοὺς λύχνους, καὶ φανοῦσιν ἐκ
τοῦ ἑνὸς προσώπου.
38 Καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα
αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐ-
τῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις.

39 Πα

39 Πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ.

40 Ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου· χερουβὶμ ἐργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς.

2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις.

3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας· καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς, ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολήν· καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.

5 Πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας, ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἑκάστην.

6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς· καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις· καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία.

7 Καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς.

8 Τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἕνδεκα δέρρεσι.

9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ τὰς ἓξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τῆς ἀναμέσον κατὰ συμβολήν· καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας.

11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα· καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις, καὶ ἔσται ἕν.

12 Καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσι τῆς σκηνῆς· τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολελειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς· ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς.

13 Πῆχυν ἐκ τούτου, καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς· ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ.

14 Καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.

15 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων.

16 Δέκα πήχεων ποιήσεις

τὸν στῦλον τὸν ἕνα, καὶ πήχεως ἑνὸς καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός.

17 Δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ, ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ· οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.

18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ, εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς Βοῤῥᾶν.

19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ· καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς Νότον, εἴκοσι στύλους.

21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἓξ στύλους.

23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.

24 Καὶ ἔσται ἐξ ἴσου κάτωθεν· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν· οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις· ἴσαι ἔστωσαν.

25 Καὶ ἔσονται ὀκτὼ στῦλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δεκαέξ· δύο βάσεις τῷ ἑνὶ στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί.

26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· πέντε τῷ ἑνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,

27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.

28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διϊκνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ· καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς· καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.

30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβίμ.

32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.

33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων· καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

34 Καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς

Νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Βορρᾶν.

36 Καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ· καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΚΑὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.

3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ· καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν· καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.

5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου.

6 Καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ.

7 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους· καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἴρειν αὐτό.

8 Κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.

9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης· μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἑνὶ κλίτει.

10 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ.

11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἱστία ἑκατὸν πήχεων μῆκος· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ· καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς Νότον, ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

14 Καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱστίων τῷ κλίτει τῷ ἑνί· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἱστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα· εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες,

καὶ

καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.

17 Πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.

18 Τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα· καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.

19 Καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.

20 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντὸς

21 Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ, ἐναντίον Κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. κη. 28.

ΚΑὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν μοι Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρών.

2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

3 Καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως· καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι.

4 Καὶ αὗται αἱ στολαὶ, ἃς ποιήσουσι· τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη, καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν, καὶ κίδαριν, καὶ ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

5 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον, καὶ τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

6 Καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ.

7 Δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρτημέναι.

8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Ἓξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ τὰ ἓξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν,

11 Ἔργον λιθουργικῆς τέχνης· γλύμμα σφραγῖδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

12 Καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνη-

μόσυνον

μόσυνον περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσίου καθαροῦ.

14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας, κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.

15 Καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

16 Ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον· ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος.

17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάζιον, καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἷς.

18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ, καὶ σάπφειρος, καὶ ἴασπις.

19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος.

20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ βηρύλλιον, καὶ ὀνύχιον, περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ· ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων, ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς.

22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἁλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου καθαροῦ.

23 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον δύο δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου.

24 Καὶ ἐπιθήσεις τοὺς κροσσοὺς καὶ τὰ ἁλυσιδωτὰ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δύο δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου.

25 Καὶ δύο κλίτη τῶν δύο κροσσωτῶν ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ δύο ἐμπλόκια· καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξ ἐναντίας κατὰ πρόσωπον.

26 Καὶ ποιήσεις δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια τοῦ λογείου, ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀπ' ἄκρου τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν.

27 Καὶ ποιήσεις δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.

28 Καὶ σφίγξεις τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος.

29 Καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ

ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου· καὶ οἴσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διαπαντός.

31 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.

32 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὤαν ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.

33 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοΐσκους χρυσοῦς, καὶ κώδωνας ἀναμέσον τούτων περικύκλῳ.

34 Παρὰ ῥοΐσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ.

35 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

36 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρόν· καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος, Ἁγίασμα Κυρίου.

37 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης· καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας, κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται.

38 Καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών· καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διαπαντὸς δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.

39 Καὶ οἱ κοσυμβωτοὶ τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην· καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ.

40 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

41 Καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν, τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτοὺς, καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας· καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς, ἵνα ἱερατεύωσί μοι.

42 Καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται.

43 Καὶ ἕξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν.

Κεφ. κθ΄. 29.

ΚΑὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς· ἁγιάσεις αὐτοὺς, ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς· λήψῃ δὲ μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν, καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο,

2 Καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά.

3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἕν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῷ, καὶ τὸ μοσχάριον, καὶ τοὺς δύο κριούς.

4 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς

αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύ-
ρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι.
5 Καὶ λαβὼν τὰς στολὰς,
ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὸν ἀδελ-
φόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν πο-
δήρη, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ
λογεῖον· καὶ συνάψεις αὐτῷ
τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπω-
μίδα.
6 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν μί-
τραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον
τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν.
7 Καὶ λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ
χρίσματος· καὶ ἐπιχεεῖς αὐ-
τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
χρίσεις αὐτόν.
8 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσά-
ξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χι-
τῶνας.
9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς
ζώναις, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς
τὰς κιδάρεις· καὶ ἔσται αὐτοῖς
ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας τῶν
υἱῶν αὐτοῦ.
10 Καὶ προσάξεις τὸν μό-
σχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπιθήσου-
σιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ μόσχου, ἔναντι Κυρίου,
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου.
11 Καὶ σφάξεις τὸν μό-
σχον ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου.
12 Καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ μόσχου, καὶ θήσεις ἐπὶ
τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοι-
πὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
13 Καὶ λήψη πᾶν τὸ στέαρ
τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λο-
βὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐ-
τῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσι-
αστήριον.
14 Τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου,
καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον
κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς· ἁμαρτίας γάρ
ἐστι.
15 Καὶ τὸν κριὸν λήψη τὸν
ἕνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
16 Καὶ σφάξεις αὐτὸν, καὶ
λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτο-
μήσεις κατὰ μέλη· καὶ πλυνεῖς
τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδα-
τι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχο-
τομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ.
18 Καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν
κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὁ-
λοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας· θυμίαμα Κυ-
ρίῳ ἐστί.
19 Καὶ λήψη τὸν κριὸν τὸν
δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
20 Καὶ σφάξεις αὐτὸν, καὶ
λήψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς
Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄ-
κρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ ἐ-
πὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξ-
ιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων
τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν πο-
δῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.
21 Καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστη-
ρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρί-
σεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ
ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς

υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

22 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη.

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἔναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

26 Καὶ λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν Ἀαρὼν· καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι.

27 Καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἔστι γὰρ ἀφόρισμα τοῦτο· καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

29 Καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἥ ἐστιν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.

30 Ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.

31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψῃ· καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

33 Ἔδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἁγιάσαι αὐτούς· καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν· ἔστι γὰρ ἅγια.

34 Ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῒ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρί· οὐ βρωθήσεται· ἁγίασμα γάρ ἐστι.

35 Καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.

36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ· καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό.

37 Ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἁγιάσεις αὐτό· καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον, ἅγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου, ἁγιασθήσεται.

38 Καὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμνοὺς

ἐνιαυ-

ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ.

39 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωΐ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν.

40 Καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἴν, καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἴν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί.

41 Καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

42 Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, ὥστε λαλῆσαί σοι.

43 Καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου.

44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω, ἱερατεύειν μοι.

45 Καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός.

46 Καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

Κεφ. λʹ. 30.

ΚΑὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων.

2 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πήχεως τὸ μῆκος, καὶ πήχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ.

3 Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ.

4 Καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς· καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἴρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς.

5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ.

6 Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.

7 Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρωῒ πρωΐ· ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους ὀψὲ, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διαπαντὸς ἔναντι Κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν.

9 Καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον· κάρπωμα, θυσίαν, καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς

αὐτοῦ

αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.

13 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν· τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ Κυρίῳ.

14 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ.

19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ὕδατι.

20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν, ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ.

21 Νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα, καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα,

24 Καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν εἶν.

25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον, μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται.

26 Καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

27 Καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,

28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτῆρα.

29 Καὶ ἁγιάσεις αὐτά, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις, καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.

31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

32 Ἐπ

32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται· καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι, καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν.

33 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτήν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ, καὶ λίβανον διαφανῆ· ἴσον ἴσῳ ἔσται.

35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον· καθαρὸν ἔργον ἅγιον.

36 Καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτόν, καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν θυμίαμα.

37 Κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ.

38 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ, ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρείου τὸν Ὢρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα.

3 Καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ἐν παντὶ ἔργῳ διανοεῖσθαι,

4 Καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστόν,

5 Καὶ τὰ λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα.

6 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς Δάν· καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν· καὶ ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι.

7 Τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς,

8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

9 Καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,

10 Καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ἀαρών, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι,

11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι, ποιήσουσι.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

13 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγων, Ὁρᾶτε, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

14 Καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατα, ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι Κυρίῳ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτό, θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, θανατωθήσεται.

16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα, ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

17 Διαθήκη αἰώνιος ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατέπαυσε, καὶ ἐπαύσατο.

18 Καὶ ἔδωκε Μωυσῇ ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. λβ'. 32.

ΚΑὶ ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀνάστηθι, καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν, περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων· καὶ ἐνέγκατε πρός με.

3 Καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρὼν.

4 Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι· καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ θεοί σου Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

5 Καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν, λέγων, Ἑορτὴ τοῦ Κυρίου αὔριον.

6 Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Βάδιζε τὸ τάχος, κατάβηθι ἐντεῦθεν· ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου, ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

8 Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ, καὶ τεθύκασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν,

9 Οὗτοι οἱ θεοί σου Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκτρίψω αὐτούς· καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα.

11 Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἵνα τί Κύριε θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;

12 Μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες, Μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς· παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου.

13 Μνησθεὶς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν σῶν

οἰκετῶν

οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ἱλάσθη Κύριος περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς, κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι.

16 Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.

17 Καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων, λέγει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ᾽ ἰσχὺν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω.

19 Καὶ ἡνίκα ἤγγιζε τῇ παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς· καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος.

20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ᾽ αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην;

22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου.

23 Λέγουσι γάρ μοι, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

24 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε· καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.

25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται, (διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν)

26 Ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε, Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρός με· συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν, καὶ διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ᾽ ὑμᾶς εὐλογίαν.

30 Καὶ

30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον, εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.

31 Ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς.

32 Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας.

33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου.

34 Νυνὶ δὲ βάδιζε, κατάβηθι, καὶ ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.

2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Χαναναῖον

3 Καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ.

4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς.

5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε, μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς· νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι.

6 Καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ.

7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

8 Ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἱστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

9 Ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαινεν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῇ.

10 Καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς

καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς, προσ-
εκύνησαν ἕκαςος ἀπὸ τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς
εἴτις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν
παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ
ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.
12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σὺ λέγεις,
Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ
οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συν-
αποστελεῖς μετ᾽ ἐμοῦ· σὺ δέ μοι
εἶπας, Οἶδά σε παρὰ πάν-
τας, καὶ χάριν ἔχεις παρ᾽ ἐμοί.
13 Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι
σεαυτόν· γνωςῶς ἵνα ἴδω σε,
ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς χάριν ἐν-
αντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λα-
ός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.
14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προ-
πορεύσομαί σου, καὶ καταπαύ-
σω σε.
15 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,
Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ,
μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν.
16 Καὶ πῶς γνωςὸν ἔςαι
ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν
παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός
σου, ἀλλ᾽ ἢ συμπορευομένου σου
μεθ᾽ ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσο-
μαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου πα-
ρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ
τῆς γῆς ἐςι.
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Καὶ τοῦτόν σοι τὸν
λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω·
εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐ-
μοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας.
18 Καὶ λέγει, Ἐμφάνισόν
μοι σεαυτόν.
19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρε-
λεύσομαι πρότερός σου τῇ
δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνό-
ματί μου, Κύριος ἐναντίον
σου· καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ,
καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω.
20 Καὶ εἶπεν, Οὐ δυνήσῃ
ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ
μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσ-
ωπόν μου, καὶ ζήσεται.
21 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ
τόπος παρ᾽ ἐμοί, ςήσῃ ἐπὶ
τῆς πέτρας.
22 Ἡνίκα δ᾽ ἂν παρέλθῃ
ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀ-
πὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπά-
σω τῇ χειρί μου ἐπὶ σὲ, ἕως
ἂν παρέλθω.
23 Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖ-
ρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου·
τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθή-
σεταί σοι.

Κεφ. λδ΄. 34.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Λάξευσον σε-
αυτῷ δύο πλάκας λιθίνας,
καθὼς καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀ-
νάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος· καὶ
γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ
ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ
ταῖς πρώταις, ἃς συνέτριψας.
2 Καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς τὸ
πρωῒ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄ-
ρος τὸ Σινᾶ, καὶ ςήσῃ μοι
ἐκεῖ ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ ὄρους.
3 Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω
μετὰ σοῦ, μηδὲ ὀφθήτω ἐν παν-
τὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ
βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον
τοῦ ὄρους ἐκείνου.
4 Καὶ ἐλάξευσε δύο πλά-
κας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ
πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωυ-
σῆς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ
Σινᾶ, καθότι συνέταξεν αὐ-
τῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυ-
σῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λι-
θίνας.
5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν
νεφέλῃ, καὶ παρέςη αὐτῷ ἐκ-
εῖ,

εἶ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.

6 Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς,

7 Καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.

8 Καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε.

9 Καὶ εἶπεν, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ' ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι· καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθά σοι.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἔνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἶ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστιν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.

11 Πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ, μήποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτὴν, μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

13 Τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί.

14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς, ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτής ἐστι.

15 Μήποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί σε, καὶ φάγῃς τῶν θυμάτων αὐτῶν,

16 Καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου δῷς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν οἱ υἱοί σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.

17 Καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.

19 Πᾶν διανοῖγον μήτραν, ἐμοὶ τὰ ἀρσενικὰ, πᾶν πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκον προβάτου.

20 Καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ, τιμὴν δώσεις· πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

21 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμήτῳ καταπαύσεις.

22 Καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θε-

ρισ-

ρισμȣ̃ πυρȣ̃· κ̀ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσȣ̃ντ<ος> τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃.
23 Τρεῖς καιρȣ̀ς τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σȣ ἐνώπιον Κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἰσραήλ.
24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπȣ σȣ, καὶ πλατυνῶ τὰ ὅριά σȣ, ȣ̓κ ἐπιθυμήσει ȣ̓δεὶς τῆς γῆς σȣ, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃ σȣ, τρεῖς καιρȣ̀ς τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃.
25 Ου σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μȣ, κ̀ ȣ̓ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα ἑορτῆς τȣ̃ πάσχα.
26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σȣ θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃ σȣ· ȣ̓χ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτȣ̃.
27 Καὶ εἶπε Κύρι<ος> πρὸς Μωυσῆν, Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τȣ́των τέθειμαί σοι διαθήκην, κ̀ τῷ Ἰσραήλ.
28 Καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίȣ τεσσαράκοντα ἡμέρας, κ̀ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον ȣ̓κ ἔφαγε, κ̀ ὕδωρ ȣ̓κ ἔπιε· κ̀ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τȣ̀ς δέκα λόγȣς.
29 Ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τȣ̃ ὄρȣς, κ̀ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντ<ος> δὲ αὐτȣ̃ ἐκ τȣ̃ ὄρȣς, Μωυσῆς ȣ̓κ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τȣ̃ χρώματ<ος> τȣ̃ προσώπȣ αὐτȣ̃ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.
30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν κ̀ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, κ̀ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τȣ̃ χρώματ<ος> τȣ̃ προσώπȣ αὐτȣ̃· κ̀ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτῷ.
31 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτȣ̀ς Μωυσῆς, κ̀ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν κ̀ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς· κ̀ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς.
32 Καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· κ̀ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύρι<ος> πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινά.
33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτȣ̀ς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ κάλυμμα.
34 Ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίȣ λαλεῖν αὐτῷ, περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τȣ̃ ἐκπορεύεσθαι· κ̀ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύρι<ος>.
35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδόξασται· κ̀ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτȣ̃, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Κεφ. λέ. 35.

ΚΑὶ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ, κ̀ εἶπεν, Ουτοι οἱ λόγοι, ȣ̓̀ς εἶπε Κύρι<ος> ποιῆσαι αὐτȣ́ς.
2 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατάπαυσις· ἅγια σάββατα, ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ, τελευτάτω.
3 Ου καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύρι<ος>.
4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ, λέγων, Τȣ̃το τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύρι<ος>, λέγων,

5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐ-
τῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ
καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ,
οἰσέτω τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ,
χρυσίον, ἀργύριον, χαλκὸν,
6 Ὑάκινθον, πορφύραν,
κόκκινον διπλοῦν διανενησμέ-
νον, καὶ βύσσον κεκλασμένην,
καὶ τρίχας αἰγείας,
7 Καὶ δέρματα κριῶν ἠ-
ρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα
ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα,
9 Καὶ λίθους σαρδίου, καὶ
λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς
τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη.
10 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρ-
δίᾳ ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν ἐργαζέ-
σθω πάντα ὅσα συνέταξε
Κύριος·
11 Τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ πα-
ραρύματα, καὶ τὰ κατακα-
λύμματα, καὶ τὰ διατόνια, καὶ
τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους,
12 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐ-
τῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ
τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύ-
λους αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους τοὺς
τῆς σμαράγδου, καὶ τὸ θυμία-
μα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσμα-
τος, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ
θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τὰς
ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως,
19 Καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς
λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ
τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν
τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ ἔλαιον
τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυ-
μίαμα τῆς συνθέσεως.
20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συν-
αγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ
Μωυσῆ.

21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος,
ὧν ἔφερεν ἡ καρδία αὐτῶν,
καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐ-
τῶν, ἀφαίρεμα· καὶ ἤνεγκαν
ἀφαίρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κατ-
εργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς
στολὰς τοῦ ἁγίου.
22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄν-
δρες παρὰ τῶν γυναικῶν,
πᾶς ᾧ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤ-
νεγκαν σφραγῖδας, καὶ ἐνώτια,
καὶ δακτυλίους, καὶ ἐμπλόκια,
καὶ περιδέξια, πᾶν σκεῦος
χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγ-
καν ἀφαιρέματα χρυσίου Κυ-
ρίῳ,
23 Καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη βύσ-
σος· καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ
δέρματα κριῶν ἠρυθροδα-
νωμένα ἤνεγκαν.
24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀ-
φαίρεμα, ἤνεγκαν ἀργύριον
καὶ χαλκὸν, τὰ ἀφαιρέματα
Κυρίῳ· καὶ παρ' οἷς εὑρέθη
ξύλα ἄσηπτα· καὶ εἰς πάντα
τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤ-
νεγκαν.
25 Καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ
τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν, ἤ-
νεγκαν νενησμένα, τὴν ὑά-
κινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ
τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.
26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖ-
κες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ
αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς
τρίχας τὰς αἰγείας.
27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγ-
καν τοὺς λίθους τῆς σμαράγ-
δου, καὶ τοὺς λίθους τῆς πλη-
ρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ
τὸ λογεῖον,
28 Καὶ τὰς συνθέσεις,
εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.
29 Καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ

ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὢρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,

31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων,

32 Ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν,

33 Καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας.

34 Καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, καὶ τῷ Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἐκ φυλῆς Δάν.

35 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ, καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

Κεφ. λς΄. 36.

ΚΑὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς, συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ἃ συνέταξε Κύριος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἑκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά.

3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρωΐ.

4 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί.

5 Καὶ εἶπε πρὸς Μωυσῆν, Ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι.

6 Καὶ προσέταξε Μωυσῆς, καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων, Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.

7 Καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον.

8 Καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησε τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου τρίχες, ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ τῇ πορφύρᾳ, καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ, καὶ τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό· ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένα καθ' ἑαυτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὸ

κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλασμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ περισεσιαλωμένους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐγκόλαμμα σφραγῖδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου, τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν λογεῖον, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ, κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης· τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον· σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν· καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἷς· καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις· καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος· καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περικεκυκλωμένα χρυσίῳ, καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ· καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγῖδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς· καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ· καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου· καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου· καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον· καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογείου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν· καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος· καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν, ὅλον ὑακίνθινον· τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διϋφασμένον συμπλεκτὸν, ὤαν ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον· καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν

ἐπὶ κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοΐσκων· κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοΐσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὑφαντὸν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσίου καθαροῦ· καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγῖδος, Ἁγίασμα Κυρίῳ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. λζʹ. 37.

ΚΑὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας· ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις· καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς· καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ· καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ· καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ· καὶ τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε, καὶ τοὺς κρίκους· καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυσίῳ· καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ· καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς Λίβα, ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βοῤῥᾶν, ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Νότον, ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαίας πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων ἱστία, πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νώτου· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς· πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμε-

νον τοῖς ἱστίοις τῆς αὐλῆς· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ· καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ· καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυσῇ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρείου, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ Ἐλιὰβ ὁ τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἐκ φυλῆς Δὰν, ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικὰ, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.

Κεφ. λη'. 38.

ΚΑὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν· καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς· δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν, καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον, εὐρεῖς τοῖς διωστῆρσιν, ὥστε αἴρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ τοὺς δύο χερουβὶμ χρυσοῦς· χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν, καὶ χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον, σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον· καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἑνὸς, καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, εὐρεῖς, ὥστε αἴρειν τοὺς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, τά τε τρυβλία, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾶ· καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει, χρυσῆν, στερεὰν τὸν καυλὸν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς· ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες· τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις· καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὦσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἕβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν· καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν χρυσᾶς· οὗτος ἐπηργύρωσε τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ· καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος χρυσίῳ· καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς· οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς, καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς· οὗτος ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς, καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ

λας ἐποίησε τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς, ἐπὶ τῶν στύλων· οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς· οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς· οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς· οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς· οὗτος ἐποίησε θυσιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον· οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ· οὗτος ἐποίησε τὸν λουτῆρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν, αἳ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν· καὶ ἐποίησε τὸν λουτῆρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας, εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. λθ'. 39.

ΠΑν τὸ χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε σίκλοι· δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἑξήκοντα μυριάδας· καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα· καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῇ κεφαλίδι· καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις· καὶ κατεχρύσωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς· καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα, καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι· καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ,

οὕτως ἐποίησαν· τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου· καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ· καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους· καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς· καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός· καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς· καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους· καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν· καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους· καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς· καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς· καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ τὰ καλύμματα ὑακίνθινα, καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα· καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν· καὶ εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ, στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι.

4 Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς· καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς.

5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾷν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ· καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ.

9 Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία.

10 Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.

12 Καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι.

13 Καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρί-
σεις

σεις αὐτὸν, καὶ ἁγιάσεις αὐτὸν,
καὶ ἱερατεύσει μοι.
14 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προ-
σάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χι-
τῶνας.
15 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν
τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα
αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσί μοι·
καὶ ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρί-
σμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα,
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
16 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς
πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ
Κύριος, οὕτως ἐποίησε.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ
τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει,
ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰ-
γύπτου, νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ
σκηνή.
18 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν
σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὰς κε-
φαλίδας, καὶ διενέβαλε τοὺς
μοχλούς, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους.
19 Καὶ ἐξέτεινε τὰς αὐ-
λαίας ἐπὶ σκηνήν, καὶ ἐπέθη-
κε τὸ κατακάλυμμα τῆς
σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν,
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
20 Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύ-
ρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβω-
τόν· καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστῆ-
ρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν,
21 Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κι-
βωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέ-
θηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ
καταπετάσματος, καὶ ἐσκέ-
πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυ-
ρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ.
22 Καὶ ἐπέθηκε τὴν τρά-
πεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, τὸ πρὸς Βορρᾶν
ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος
τῆς σκηνῆς.
23 Καὶ προσέθηκεν ἐπ'
αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συν-
έταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
24 Καὶ ἔθηκε τὴν λυχ-
νίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς
σκηνῆς τὸ πρὸς Νότον.
25 Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχ-
νους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.
26 Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστή-
ριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ κα-
ταπετάσματος,
27 Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐ-
τοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως,
καθάπερ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.
29 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς.
33 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν
κύκλῳ τῆς σκηνῆς, καὶ τοῦ θυσι-
αστηρίου· καὶ συνετέλεσε Μω-
υσῆς πάντα τὰ ἔργα.
34 Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέ-
λη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου· καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη
ἡ σκηνή.
35 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μω-
υσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκη-
νὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκί-
αζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ
δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ
σκηνή.
36 Ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη
ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνε-
ζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν.
37 Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νε-
φέλη, οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως
ἡμέρας, ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη.
38 Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν
ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον
παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις
ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ'Ν.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.

3 Ἐὰν ὁλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ, ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

5 Καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου· καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐκδείραντες τὸ ὁλοκαύτωμα, μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη,

7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.

8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

9 Τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία· ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπό τε τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό.

11 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς Βοῤῥᾶν ἔναντι Κυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

12 Καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ· καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ τὰ ἐγκοίλια, καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσια-

στήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ·

17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων, καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. β΄. 2.

Ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστί.

2 Καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς· καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου.

4 Ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.

5 Ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμα ἐστι.

6 Καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἐστὶ Κυρίῳ.

7 Ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται.

8 Καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα.

9 Καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάρπωμα· ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.

10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ δῶρον.

12 Ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ ἁλισθήσεται· οὐ διαπαύσατε ἅλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν· ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἅλας.

14 Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ· καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων.

15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστί.

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσαγάγῃ, ἐάν τε ἄρσεν, ἐάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κύκλῳ.

3 Καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.

6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

7 Ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

9 Καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,

10 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών,

11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

14 Καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

15 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ,

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ· πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ.

17 Νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Κεφ. δ'. 4.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ

Ἰσραὴλ, λέγων, Ψυχὴ ἐὰν ἁμάρτῃ ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων τῶν προσταγμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἕν τι ἀπ' αὐτῶν·

3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας.

4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.

5 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον.

7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων.

9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτὸ,

10 Ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.

11 Καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου, καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ.

12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχέουσι τὴν σποδιάν· καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρί· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται.

13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι,

14 Καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου.

16 Καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

17 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις ἔναντι

Κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου.

18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς καρπώσεως, τοῦ πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

19 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

20 Καὶ ποιήσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστιν.

22 Ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἣ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ,

23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον.

24 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου· καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστί.

25 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων.

26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ,

28 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσει χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἥμαρτε.

29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ· καὶ σφάξουσι τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα.

30 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

32 Ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

33 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖ-

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας· καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα.

34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαρπώσεως· καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως.

35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Κεφ. ε. 5.

Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν.

2 Ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου, ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

3 Ἢ ἅψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἁψάμενος μιανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτὸν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ, καὶ πλημμελήσῃ.

4 Ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος, ἡ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῷ, καὶ ἁμάρτῃ ἕν τι τούτων.

5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς.

6 Καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία.

7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν Κυρίῳ, ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα.

8 Καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου, καὶ οὐ διελεῖ.

9 Καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἁμαρτία γάρ ἐστι.

10 Καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὁλοκάρπωμα, ὡς καθήκει· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

11 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον,

οὐδὲ

οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστί.

12 Καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἁμαρτία ἐστί.

13 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτεν ἀφ' ἑνὸς τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

15 Ψυχὴ ἣ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ, καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

16 Καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ, καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν,

18 Καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

19 Ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμέλειαν ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ, καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ, ἢ περὶ κοινωνίας, ἢ περὶ ἁρπαγῆς, ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον,

3 Ἢ εὗρεν ἀπώλειαν, καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς, καὶ ὀμόσῃ ἀδίκως περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις·

4 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτῃ, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἅρπαγμα, ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἥτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἣν εὗρεν,

5 Ἀπὸ παντὸς πράγματος, οὗ ὤμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό, τίνος ἐστὶν, αὐτῷ ἀποδώσει ᾗ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ.

6 Καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε.

7 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

9 Ἔντειλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυτώσεως· αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ

τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται.

10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην· καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν.

12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται· καὶ καύσει ἐπ' αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρωῒ πρωΐ, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου.

13 Καὶ πῦρ διαπαντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου, ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας· καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

16 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν.

17 Οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη, μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστὶν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

18 Πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

20 Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοίσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν χρίσῃς αὐτόν· τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διαπαντὸς, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν.

21 Ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἑλικτὰ, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

22 Ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν· νόμος αἰώνιος· ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται.

23 Καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται, καὶ οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

25 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα, σφάξουσι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

26 Ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται· καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιῤῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, ὃς ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

28 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἑψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἑψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὸ, καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.

29 Πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστὶ Κυρίου.

30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

2 Ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα, σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου· καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

3 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφὺν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων.

4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά.

5 Καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί.

6 Πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά· ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

7 Ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας· νόμος εἷς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.

8 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτὸς, αὐτῷ ἔσται.

9 Καὶ πᾶσα θυσία ἥτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἥτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας, ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτὴν, αὐτοῦ ἔσται.

10 Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἑκάστῳ τὸ ἴσον.

11 Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι Κυρίῳ.

12 Ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτὴν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ.

13 Ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου.

14 Καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.

15 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν

ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ.

16 Καὶ ἐὰν εὐχὴ ᾖ, ἢ ἑκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὔριον.

17 Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

18 Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό· οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίασμά ἐστιν· ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.

19 Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἅψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε.

24 Καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται.

25 Πᾶς ὁ ἐσθίων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

26 Πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν, ἀπό τε τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.

27 Πᾶσα ψυχὴ ἣ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

28 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

29 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.

30 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ, ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι Κυρίου.

31 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

32 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν.

33 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.

34 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,

νόμιμον

νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.
35 Αὕτη ἡ χρίσις Ἀα-
ρὼν, καὶ ἡ χρίσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου,
ἐν ᾗ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐ-
τοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ Κυρίῳ,
36 Καθὰ ἐνετείλατο Κύ-
ριος δοῦναι αὐτοῖς ᾗ ἡμέρᾳ
ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς αὐτῶν.
37 Οὗτος ὁ νόμος τῶν
ὁλοκαυτωμάτων, καὶ θυσίας,
καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημ-
μελείας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ
τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,
38 Ὃν τρόπον ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄ-
ρει Σινὰ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέ-
ρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ
τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν
μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ
τοὺς δύο κριοὺς, καὶ τὸ κανοῦν τῶν
ἀζύμων,
3 Καὶ πᾶσαν τὴν συν-
αγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου.
4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν
τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύ-
ριος· καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν
συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ
συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆ-
μα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος
ποιῆσαι.
6 Καὶ προσήνεγκε Μωυ-
σῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι.
7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν
χιτῶνα, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν
τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν
τὸν ὑποδύτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ'
αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα, καὶ συν-
έζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίη-
σιν τῆς ἐπωμίδος, καὶ συνέ-
σφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ.
8 Καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν
τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸ λογεῖον τὴν δήλωσιν καὶ
τὴν ἀλήθειαν.
9 Καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον
τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμέ-
νον ἅγιον, ὃν τρόπον συνέτα-
ξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
10 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀ-
πὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως,
11 Καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις,
καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῷ, καὶ τὸν λουτῆρα, καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά·
καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν, καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἡ-
γίασεν αὐτήν.
12 Καὶ ἐπέχεε Μωυσῆς ἀ-
πὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν, καὶ ἔ-
χρισεν αὐτὸν, καὶ ἡγίασεν
αὐτόν.
13 Καὶ προσήγαγε Μωυ-
σῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν, καὶ ἐν-
έδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἔζω-
σεν αὐτοὺς ζώνας, καὶ περιέθη-
κεν αὐτοῖς κιδάρεις, καθά-
περ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
14 Καὶ προσήγαγε Μωυ-
σῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁ-
μαρτίας· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς
ἁμαρτίας.
15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν·
καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύ-
κλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθά-
ρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ
αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν
τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν
αὐτὸ, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ᾽
αὐτοῦ.
16 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδο-
σθίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥ-
πατος, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς
νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐ-
τῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς ἐ-
πὶ τὸ θυσιαστήριον.
17 Καὶ τὸν μόσχον, καὶ τὴν
βύρσαν αὐτοῦ, καὶ τὰ κρέα αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατ-
έκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συν-
έταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
18 Καὶ προσήγαγε Μωυ-
σῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλοκαύτω-
μα· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐ-
πὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
19 Καὶ ἔσφαξε Μωυσῆς
τὸν κριόν· καὶ προσέχεε Μωυ-
σῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον κύκλῳ.
20 Καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανό-
μησε κατὰ μέλη· καὶ ἀνήνεγκε
Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ
τὰ μέλη, καὶ τὸ στέαρ·
21 Καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ
τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι· καὶ
ἀνήνεγκε Μωυσῆς ὅλον τὸν
κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁ-
λοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ
Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
22 Καὶ προσήγαγε Μωυ-
σῆς τὸν κριὸν, τὸν δεύτερον κρι-
ὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ κριοῦ.
23 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν· καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν
λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δε-
ξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χει-
ρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄ-
κρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
24 Καὶ προσήγαγε Μωυ-
σῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών· καὶ ἐπέ-
θηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν δεξ-
ιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν
αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄ-
κρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν·
καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
25 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ, καὶ
τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐ-
πὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νε-
φροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐ-
τῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·
26 Καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς
τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄ-
ζυμον, καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἕνα,
καὶ λάγανον ἕν· καὶ ἐπέθηκεν ἐ-
πὶ τὸ στέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν·
27 Καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα
ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐ-
πὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα
ἔναντι Κυρίου.
28 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀ-
πὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνή-
νεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύ-
τωμα τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν ὀ-
σμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι
τῷ Κυρίῳ.
29 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς
τὸ

τὸ στηθύνιον, ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

30 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέῤῥανεν ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἑψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ· καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακταί μοι, λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά.

32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε.

33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν,

34 Καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός.

36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραήλ.

2 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα, ἄμωμα· καὶ προσένεγκαι αὐτὰ ἔναντι Κυρίου.

3 Καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων, Λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἄμωμα,

4 Καὶ μόσχον, καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.

5 Καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπε Κύριος ποιήσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

7 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

8 Καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ

τῆς

τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
9 Καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν·
καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ
αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέ-
ρατα τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ
αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν
τοῦ θυσιαστηρίου.
10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νε-
φροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ
περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρό-
πον ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρ-
σαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ,
ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
12 Καὶ ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύ-
τωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν·
καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον κύκλῳ.
13 Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
προσήνεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη·
αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθη-
κεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
14 Καὶ ἔπλυνε τὴν κοιλί-
αν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· καὶ ἐ-
πέθηκεν ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
15 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶ-
ρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμα-
ρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ· καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ
ἐκαθάρισεν αὐτὸν, καθὰ καὶ
τὸν πρῶτον.
16 Καὶ προσήνεγκε τὸ ὁ-
λοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐ-
τὸ ὡς καθήκει.
17 Καὶ προσήνεγκε τὴν
θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖ-
ρας ἀπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς
τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ πρω-
ϊνοῦ.
18 Καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον,
καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ
σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσ-
ήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ
αἷμα πρὸς αὐτὸν, καὶ προσέ-
χεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύ-
κλῳ,
19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ
μόσχου, καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφὺν,
καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον
ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐ-
τῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ
ἥπατος·
20 Καὶ ἐπέθηκε τὰ στέα-
τα ἐπὶ τὰ στηθύνια· καὶ ἀνή-
νεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον.
21 Καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφεῖ-
λεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
22 Καὶ ἐξάρας Ἀαρὼν τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν, εὐλόγη-
σεν αὐτούς· καὶ κατέβη ποιήσας
τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὁλο-
καυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.
3 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου· καὶ ἐξελθόντες εὐ-
λόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ ὤφθη
δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.
24 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ
Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου, τά τε ὁλοκαυ-
τώματα, καὶ τὰ στέατα· καὶ εἶδε
πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἐξέστη, καὶ ἔπε-
σαν ἐπὶ πρόσωπον.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ
Ἀαρὼν Ναδὰβ καὶ Ἀβι-
οὺδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐ-
πέθηκαν ἐπ᾽ αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέ-
βαλον ἐπ᾽ αὐτὸ θυμίαμα, καὶ
προσήνεγκαν ἔναντι Κυρίου
πῦρ ἀλλότριον, ὃ οὐ προσέτα-
ξε Κύριος αὐτοῖς.
2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ

Κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπε Κύριος, λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι· καὶ κατενύχθη Ἀαρών.

4 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη, καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρών, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ προσῆλθον, καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους, Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου.

7 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν· καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρών, λέγων,

9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

10 Διαστεῖλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν,

11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστί,

13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γάρ σοι ἐστί, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι.

14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς· καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο.

περιέφυσο· καὶ ἐθυμώθη Μωυ-
σῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ
τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλε-
λειμμένους, λέγων,
17 Διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ
περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁ-
γίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶ,
τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα
ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς
συναγωγῆς, καὶ ἐξιλάσησθε
περὶ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.
18 Οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αἵ-
ματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ
πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ
ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι
συνέταξε Κύριος.
19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἰ
σήμερον προσαγηόχασι τὰ
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔν-
αντι Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ
μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ
περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον,
μὴ ἀρεστὸν ἔσται Κυρίῳ;
20 Καὶ ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ
ἤρεσεν αὐτῷ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀα-
ρὼν, λέγων,
2 Λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, λέγοντες, Ταῦτα τὰ
κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁ-
πλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχί-
ζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μη-
ρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι,
ταῦτα φάγεσθε.
4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φά-
γεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μη-
ρυκισμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχη-
λούντων τὰς ὁπλὰς, καὶ ὀνυχι-
ζόντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κά-
μηλον, ὅτι ἀνάγει μηρυκι-
σμὸν τοῦτο, ὁπλὴν δὲ οὐ διχη-
λεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.
5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι
ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ
ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον
τοῦτο ὑμῖν.
6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον,
ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν
τοῦτο, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀ-
κάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.
7 Καὶ τὸν ὗν, ὅτι διχηλεῖ
ὁπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὄνυ-
χας ὁπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει
μηρυκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦ-
το ὑμῖν.
8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ
φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐ-
τῶν οὐχ ἅψεσθε· ἀκάθαρτα
ταῦτα ὑμῖν.
9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε
ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι·
πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτε-
ρύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕ-
δασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις,
καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις, ταῦτα
φάγεσθε.
10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες
ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσ-
σαις, καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις,
ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕ-
δατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς
ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγ-
μά ἐστι, καὶ βδελύγματα ἔσον-
ται ὑμῖν.
11 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν
οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν βδελύξεσθε.
12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυγμα
τοῦτό ἐστιν ὑμῖν.
13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύ-
ξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ
βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστι·
τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν
ἁλιάετον,
14 Καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν

ἴκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ νυκτικόρακα, καὶ καταράκτην, καὶ ἶβιν, καὶ πορφυρίωνα, καὶ πελεκᾶνα, καὶ κύκνον,

19 Καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαράδριον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἔποπα, καὶ νυκτερίδα.

20 Καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾷν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ὀφιομάχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ.

23 Πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

24 Καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

25 Καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

26 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὅ ἐστι διχηλοῦν ὁπλὴν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζει, καὶ μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

27 Καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 Καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν.

29 Καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,

30 Μυγάλη, καὶ χαμαιλέων, καὶ χαλαβώτης, καὶ σαύρα, καὶ ἀσπάλαξ.

31 Ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

32 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ καθαρὸν ἔσται.

33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ, ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ αὐτὸ συντριβήσεται.

34 Καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἐσθίεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ πᾶν ποτὸν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ, ἀκάθαρτον ἔσται.

35 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται· κλίβανοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦ-

ἐσ-

τά ἐστι, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται.

36 Πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρόν· ὁ δὲ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται.

37 Ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται.

38 Ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν.

39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν, ὅ ἐστιν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο, ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

40 Καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

41 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν, ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν· οὐ βρωθήσεται.

42 Καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντὸς, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτὸ, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστι.

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,

44 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ ἁγιασθήσεσθε, καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός· καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος.

46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς,

47 Διαστεῖλαι ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσον τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ, καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

4 Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παντὸς ἁγίου οὐχ ἅψεται, καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.

5 Ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δὶς ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς· καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα.

7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς· οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ.

8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνὸν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγὴς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἁφὴ λέπρας, ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θρὶξ ἐν τῇ ἁφῇ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἁφὴ λέπρας ἐστί· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

4 Ἐὰν δὲ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρὰ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας.

5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

6 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον· καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, σημασία γάρ ἐστι, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται.

7 Ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτὸν, καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ,

8 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστί.

9 Καὶ ἁφὴ λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα·

10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ,

11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

12 Ἐὰν δὲ ἀνθοῦσα ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἁφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καθ' ὅλην

τὴν ἔρευναν τοῦ ἱερέως·

13 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκὸν, καθαρόν ἐστι.

14 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν, μιανθήσεται.

15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστι· λέπρα ἐστίν.

16 Ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, καὶ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα·

17 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἁφὴ εἰς τὸ λευκὸν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν, καθαρός ἐστι.

18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος, καὶ ὑγιασθῇ,

19 Καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ, ἢ τηλαυγὴς λευκαίνουσα, ἢ πυρρίζουσα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ.

20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ὅτι λέπρα ἐστίν· ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

21 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, καὶ αὐτὴ ᾖ ἀμαυρὰ, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

22 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἁφὴ λέπρας ἐστίν· ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

23 Ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα, καὶ μὴ διαχέηται, οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρὸς, καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγὲς λευκὸν, ὑποπυρρίζον, ἢ ἔκλευκον·

25 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν· ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνθησε· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἁφὴ λέπρας ἐστίν.

26 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρὸν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

27 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἁφὴ λέπρας ἐστίν· ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

28 Ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾖ, οὐλὴ τοῦ κατακαύματός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ὁ γὰρ χαρακτὴρ τοῦ κατακαύματός ἐστι.

29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἁφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι·

30 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτὴ, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· θραῦσμά ἐστι, λέπρα τῆς κεφα-

κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστι.

31 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας.

32 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος·

33 Καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα, τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

34 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια, καθαρὸς ἔσται.

35 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν·

36 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

37 Ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα, καθαρός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

38 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ, ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα·

39 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα, ἀλφός ἐστιν, ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρός ἐστιν.

40 Ἐὰν δέ τινι μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστι, καθαρός ἐστιν.

41 Ἐὰν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστι, καθαρός ἐστι.

42 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἁφὴ λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ.

43 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

44 Ἄνθρωπος λεπρός ἐστι· μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἡ ἁφὴ αὐτοῦ.

45 Καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφὴ, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται.

46 Πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτὸν ἡ ἁφὴ, ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται· κεχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ διατριβή.

47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἁφὴ ἐν αὐτῷ λέπρας ἐν ἱμα-

τίῳ ἐρέῳ, ἢ ἐν ἱματίῳ συπ-
πίνῳ,
48 Ἢ ἐν σήμονι, ἢ ἐν κρό-
κῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς
ἐρίοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν
παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι,
49 Καὶ γένηται ἡ ἁφὴ χλω-
ρίζουσα ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ
δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ
ἐν τῷ σήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ,
ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ
δέρματος, ἁφὴ λέπρας ἐστὶ
καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ·
50 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας.
51 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ·
ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱ-
ματίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμονι, ἢ ἐν
τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν τῷ δέρματι,
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ
δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέ-
πρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἁφὴ, ἀ-
κάθαρτός ἐστι.
52 Κατακαύσει τὸ ἱμάτι-
ον, ἢ τὸν σήμονα, ἢ τὴν κρό-
κην ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς
λινοῖς, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερ-
ματίνῳ, ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ἡ
ἁφὴ, ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐ-
στιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
53 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ
μὴ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱμα-
τίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμονι, ἢ ἐν τῇ
κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερ-
ματίνῳ·
54 Καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς,
καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐ-
τοῦ ἡ ἁφὴ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ
δεύτερον.
55 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ
τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἁ-
φὴν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν
ἡ ἁφὴ τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἁφὴ οὐ
διαχεῖται, ἀκάθαρτόν ἐστιν,
ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐστή-
ρικται ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ
σήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ.
56 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς,
καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ μετὰ τὸ
πλυθῆναι αὐτὸ, ἀπορρήξει
αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ
τοῦ σήμονος, ἢ ἀπὸ τῆς κρό-
κης, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος.
57 Ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ
ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμονι, ἢ ἐν
τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει
δερματίνῳ, λέπρα ἐξανθοῦ-
σά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθή-
σεται ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφή.
58 Καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ σή-
μων, ἢ ἡ κρόκη, ἢ πᾶν σκεῦ-
ος δερμάτινον, ὃ πλυθήσεται,
καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἁφὴ,
καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον, καὶ
καθαρὸν ἔσται.
59 Οὗτος ὁ νόμος ἁφῆς
λέπρας ἱματίου ἐρέου, ἢ συπ-
πίνου, ἢ σήμονος, ἢ κρόκης,
ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου,
εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸ, ἢ μι-
ᾶναι αὐτό.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ
λεπροῦ· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρι-
σθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς
τὸν ἱερέα.
3 Καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς
ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄ-
ψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἡ
ἁφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ.
4 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ
λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ
δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ,
καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλω-
σμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον.
5 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς,
καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ
ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ'
ὕδατι ζῶντι.

6 Καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

7 Καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον.

8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

9 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν πώγωνα, καὶ τὰς ὀφρῦς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.

11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων, τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον, καὶ ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ· ἅγια ἁγίων ἐστί.

14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

15 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου, ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν.

16 Καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς· καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὂν ἐν τῇ χειρί, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

18 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα.

20 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ

ὁλ

ὁλοκαύτωμα, καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

21 Ἐὰν δὲ πένηται, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν,

22 Καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ὅσα εὗρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὁλοκαύτωμα.

23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν, πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ σφάξει τὸν ἀμνὸν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν.

27 Καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

28 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὂν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χείρ,

31 Τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι Κυρίου.

32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

34 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἁφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν·

35 Καὶ ἥξει τινὸς αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ὥσπερ ἁφὴ ἑώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

36 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἁφὴν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.

37 Καὶ ὄψεται τὴν ἁφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ἢ πυρριζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν τοίχων.

38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας.

39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διεχύθη ἡ ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας.

40 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεύς, καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἁφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 Καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύσουσιν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων· καὶ χοῦν ἕτερον λήψονται, καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.

43 Ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἁφή, καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,

44 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεύς, καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι.

45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἀφωρισμένη ἐστίν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

48 Ἐὰν δὲ παραγινόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἁφή.

49 Καὶ λήψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν, δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρά, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσωπον.

50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι.

51 Καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὕσωπον, καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν· καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι· καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἑπτάκις.

52 Καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ, καὶ ἐν τῷ ὑσώπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ.

53 Καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.

54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πά-

τοῦ ἀφῆν λέπρας, καὶ θραύσματος,

55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας,

56 Καὶ οὐλῆς, καὶ σημασίας, καὶ τοῦ αὐγάζοντος,

57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ᾗ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ᾗ ἡμέρα καθαρισθήσεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.

3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως, ἧς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ, ᾗ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστι.

4 Πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορρυὴς, ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυὴς, ἀκάθαρτον ἔσται.

5 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονορρυὴς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

7 Καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορρυοῦς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

8 Ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονορρυὴς ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυὴς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

10 Καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος ὅσα ἂν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

11 Καὶ ὅσων ἐὰν ἅψηται ὁ γονορρυὴς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

12 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἂν ἅψηται ὁ γονορρυὴς, συντριβήσεται· καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.

13 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορρυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.

15 Καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ

μίαν

μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

16 Καὶ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἂν ᾖ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

18 Καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.

19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ᾖ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται.

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης, ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Ἐὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται.

25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου αὐτῆς· ἔσται ἀκάθαρτος.

26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου, ἔσται αὐτῇ· καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου.

27 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται.

29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὐτὴ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

30 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.

31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται

ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσί-
αν αὐτῶν, ἐν τῷ μιαίνειν αὐ-
τοὺς τὴν σκηνήν μου τὴν ἐν
αὐτοῖς.
32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ
γονοῤῥυοῦς· καὶ ἐάν τινι ἐξέλ-
θῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,
ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ.
33 Καὶ τῇ αἱμοῤῥοούσῃ ἐν
τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γο-
νοῤῥυὴς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ
ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀν-
δρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀπο-
καθημένης.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, μετὰ τὸ
τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀα-
ρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς
πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρί-
ου, καὶ ἐτελεύτησαν.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Λάλησον πρὸς Ἀα-
ρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ
εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς
τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος εἰς πρόσωπον
τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ
ἀποθανεῖται· ἐν γὰρ νεφέλῃ
ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.
3 Οὕτως εἰσελεύσεται
Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν μόσχῳ
ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ
κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα.
4 Καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγια-
σμένον ἐνδύσεται, καὶ περι-
σκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνῃ λινῇ
ζώσεται, καὶ κίδαριν λινῆν
περιθήσεται, ἱμάτια ἅγιά
ἐστι· καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν
τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται
αὐτά.
5 Καὶ παρὰ τῆς συναγω-
γῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται
δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ
ἁμαρτίας, καὶ κριὸν ἕνα εἰς
ὁλοκαύτωμα.
6 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν
μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ
αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
7 Καὶ λήψεται τοὺς δύο χι-
μάρους, καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι
Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ
τοὺς δύο χιμάρους κλήρους· κλῆ-
ρον ἕνα τῷ Κυρίῳ, καὶ κλῆρον
ἕνα τῷ ἀποπομπαίῳ.
9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν
τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν
ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρ-
τίας.
10 Καὶ τὸν χίμαρον, ἐφ'
ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆ-
ρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει
αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου,
τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε
ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀ-
ποπομπὴν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν
εἰς τὴν ἔρημον.
11 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁ-
μαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου· καὶ
σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψεται τὸ πυ-
ρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυ-
ρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ
ἀπέναντι Κυρίου· καὶ πλήσει
τὰς χεῖρας θυμιάματος
συνθέσεως λεπτῆς, καὶ εἰσοί-
σει ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος.
13 Καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμί-
αμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυ-
ρίου· καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ
θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ
ἀποθανεῖται.

14 Καὶ

14 Καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ.

15 Καὶ σφάξει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ, ἔναντι Κυρίου· καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου· καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου.

16 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.

17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὂν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσεται ἐπ᾽ αὐτοῦ· καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

19 Καὶ ῥανεῖ ἐπ᾽ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

20 Καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα·

21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ᾽ αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος· καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον.

22 Καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ᾽ ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον.

23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, ἣν ἐνδεδύκει, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.

24 Καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων.

25 Καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον

μαρον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν.

28 Ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνός· ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε.

31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.

32 Ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν, καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν.

33 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.

34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος, λέγων,

3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἐὰν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,

4 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριον Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου· καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν· ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά.

6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας

θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις,
οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω
αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν
τῶν προσηλύτων τῶν προσ-
κειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποι-
ήσῃ ὁλοκαύτωμα ἢ θυσίαν,
9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγ-
κῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ,
ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμέ-
νων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν
αἷμα, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσω-
πόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν
ἔσθουσαν τὸ αἷμα, καὶ ἀπολῶ αὐ-
τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
11 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρ-
κὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· καὶ ἐγὼ δέ-
δωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσι-
αστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐ-
τοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται.
12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, Πᾶσα ψυχὴ
ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα· καὶ ὁ
προσήλυτος ὁ προσκείμε-
νος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.
13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμέ-
νων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ
θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν,
ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα,
καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ.
14 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης
σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· καὶ εἶπα
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Αἷμα πά-
σης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα
αὐτοῦ ἐστι· πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ,
ἐξολοθρευθήσεται.
15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις
φάγεται θνησιμαῖον, ἢ θηρι-
άλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν, ἢ
ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕ-
δατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸς
ἔσται.
16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ
ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα μὴ λού-
σηται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνό-
μημα αὐτοῦ.

Κεφ. ιη'. 18.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε
ἐπ' αὐτῇ, οὐ ποιήσετε· καὶ κατὰ
τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανα-
ὰν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς
ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νο-
μίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε.
4 Τὰ κρίματά μου ποιή-
σετε, καὶ τὰ προστάγματά μου
φυλάξεσθε, καὶ πορεύσεσθε ἐν
αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα
τὰ προστάγματά μου, καὶ πάν-
τα τὰ κρίματά μου, καὶ ποι-
ήσετε αὐτά· ὁ ποιήσας αὐτὰ
ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐ-
τοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος
πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς
αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀπο-
καλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ
Κύριος.
7 Ἀσχημοσύνην πατρός
σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός
σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ
γάρ σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις

τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

8 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν.

9 Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρός σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν.

11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφή σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ πατρός σου ἐστίν.

13 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ μητρός σου ἐστίν.

14 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γάρ σου ἐστίν.

15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

16 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν.

17 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, οἰκεῖαι γάρ σου εἰσίν· ἀσέβημά ἐστι.

18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς.

19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν.

21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι· καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος.

22 Καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γάρ ἐστι.

23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι, μυσαρὸν γάρ ἐστι.

24 Μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν,

25 Καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.

26 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος, καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν.

27 (Πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρω-

θρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ.)

28 Καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτὴν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν.

29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς· καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.

6 Ἧ ἂν ἡμέρᾳ θύσετε, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

7 Ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται.

8 Ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ, ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

9 Καὶ ἐκθεριζόντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι· καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις,

10 Καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον.

12 Καὶ οὐκ ὀμεῖσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ᾽ ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ οὐχ ἁρπᾶ· καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ.

14 Οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφὸν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσῃς πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.

16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ᾽ αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

17 Οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου,

καὶ

καὶ οὐ λήψῃ δι᾽ αὐτὸν ἁμαρτίαν.

18 Καὶ οὐκ ἐκδικᾶταί σου ἡ χείρ· καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγώ εἰμι Κύριος.

19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ· καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον· καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.

20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ᾖ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη.

21 Καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας.

22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτεν.

23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρτος, οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε.

27 Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.

28 Καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν· καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.

30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύριος.

31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις, καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

32 Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ, καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου, καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν.

34 Ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς.

36 Ζυγὰ

36 Ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν γεγενημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις.

3 Καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνῃ τὰ ἅγιά μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι.

4 Ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν·

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην, καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται.

10 Ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρὸς, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.

11 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσι.

12 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἠσεβήκασι γάρ, ἔνοχοί εἰσι.

13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.

14 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν.

15 Καὶ ὃς ἂν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.

16 Καὶ γυνὴ, ἥτις προσ-
ελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος
βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ,
ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ
τὸ κτῆνος, θανάτῳ θανατού-
σθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.
17 Ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ
ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη
ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ,
ὄνειδός ἐστιν, ἐξολοθρευθή-
σονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐ-
τῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν
κομιοῦνται.
18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμη-
θῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημέ-
νης, καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀ-
σχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πη-
γὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ
αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν
τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευ-
θήσονται ἀμφότεροι ἐκ τῆς γε-
νεᾶς αὐτῶν.
19 Καὶ ἀσχημοσύνην ἀ-
δελφῆς πατρός σου, καὶ ἀδελ-
φῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύ-
ψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπε-
κάλυψεν, ἁμαρτίαν ἀποίσονται.
20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς
συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην
τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυ-
ψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.
21 Ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία
ἐστὶν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτε-
κνοι ἀποθανοῦνται.
22 Καὶ φυλάξεσθε πάντα
τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ
κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐ-
τὰ, καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν
ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς
ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς.
23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε ἐν τοῖς
νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξ-
αποστέλλω ἀφ' ὑμῶν· ὅτι ταῦ-
τα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδε-
λυξάμην αὐτούς·
24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς
κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐ-
τῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν
ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν.
25 Καὶ ἀφοριεῖτε ἑαυτοὺς
ἀναμέσον τῶν κτηνῶν καθαρῶν
καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν
ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν
πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ οὐ βδελύξετε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτή-
νεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς,
ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀ-
καθαρσίᾳ.
26 Καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι,
ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑ-
μᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν,
εἶναί μοι.
27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν
γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος
ἢ ἐπαοιδὸς, θανάτῳ θανατού-
σθωσαν ἀμφότεροι, λίθοις λι-
θοβολήσετε αὐτοὺς, ἔνοχοί εἰσι.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Εἶπον
τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀα-
ρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐν
ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν
τῷ ἔθνει αὐτῶν,
2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἔγγιστα αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ
μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατρά-
σιν, ἐπ' ἀδελφῷ
3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρ-
θένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ
μὴ ἐκδεδομένῃ ἀνδρὶ, ἐπὶ ταύ-
ταις μιανθήσεται.
4 Οὐ μιανθήσεται ἐξάπι-

να ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ.

5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ· καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται· καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας.

6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι.

7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἁγιάσεις αὐτόν· τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει, ἅγιος ἔσται· ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται.

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ, καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει, καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαῤῥήξει,

11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται,

12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος.

13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται.

14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ᾽ ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Εἰπὸν Ἀαρὼν, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὶ ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

18 Πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται· ἄνθρωπος τυφλὸς, ἢ χωλὸς, ἢ κολοβόριν, ἢ ὠτότμητος,

19 Ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμμα ποδὸς,

20 Ἢ κυρτὸς, ἢ ἔφηλος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λειχὴν, ἢ μονόρχις.

21 Πᾶς ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν.

22 Τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται.

23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βε-

βηλώ

φυλάσσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐ-
τοῦ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
ἁγιάζων αὐτούς.
24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,
καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Εἰπὲ Ἀαρὼν καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ προσεχέτωσαν
ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραήλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄ-
νομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐ-
τοὶ ἁγιάζουσί μοι· ἐγὼ Κύ-
ριος.
3 Εἰπὸν αὐτοῖς, Εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος,
ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς
τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς
τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ
ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
ᾖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν.
4 Καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέ-
ως, καὶ οὗτος λεπρᾷ ἢ γονορ-
ρυεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕ-
ως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἁπτό-
μενος πάσης ἀκαθαρσίας
ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν
ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρ-
ματος,
5 Ἢ ὅστις ἂν ἅψηται παν-
τὸς ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μι-
ανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ,
ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν
ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ·
6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἅψηται
αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν
ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσηται τὸ
σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,
7 Καὶ δύῃ ὁ ἥλιος, καὶ κα-
θαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται
τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐ-
τοῦ ἐστι.
8 Θνησιμαῖον καὶ θηριάλω-
τον οὐ φάγεται, μιανθῆναι
αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ φυλάξονται τὰ φυ-
λάγματά μου, ἵνα μὴ λάβωσι
δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθά-
νωσι δι' αὐτά, ἐὰν βεβηλώ-
σωσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
10 Καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ
φάγεται ἅγια· πάροικος ἱε-
ρέως, ἢ μισθωτός, οὐ φάγεται
ἅγια.
11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται
ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου,
οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων
αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ,
καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων
αὐτοῦ.
12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου
ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλ-
λογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν
ἁγίων οὐ φάγεται.
13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐ-
ὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλη-
μένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῇ,
ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα
αὐτῆς· ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς
ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐ-
τῶν.
14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν
φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοιαν, καὶ
προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον αὐ-
τοῦ ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει τῷ ἱ-
ερεῖ τὸ ἅγιον.
15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ
ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἃ
αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ,
16 Καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυ-
τοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν
τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐ-
τῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγι-
άζων αὐτούς.

17 Καὶ

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὁλοκαύτωμα·

19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων, ἢ ἐκ τῶν προβάτων, καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.

20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.

21 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.

22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχῆνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον, ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται.

24 Θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον, οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε.

25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων· ὅτι φθάρματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ.

28 Καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό.

30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται· οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωΐ· ἐγώ εἰμι Κύριος.

31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς.

32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς,

33 Ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Αἱ ἑορταὶ Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας, αὗταί εἰσιν αἱ ἑορταί μου.

3 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις· σάββατά ἐστι τῷ

Κυρίῳ

Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγιαι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς, ἀναμέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα·

11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν· τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς.

12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ· θυσία τῷ Κυρίῳ, ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου.

14 Καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους,

16 Ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ.

17 Ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.

18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου, καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους, καὶ ἔσονται ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

19 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος.

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.

21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν· ἁγία ἔ-

σεται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.

22 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων· κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν.

25 Πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

29 Πᾶσα ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

31 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.

32 Σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.

35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

36 Ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ· ἐξόδιόν ἐστι· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίου, ἃς καλέσετε κλητὰς ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν,

38 Πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ πλὴν τῶν ἑκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις.

40 Καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὡραῖον, καὶ κάλλυνθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς, καὶ ἰτέας, καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάῤῥου, εὐφρανθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

41 Νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν.

42 Ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,

43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηναῖς κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλάϊνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχνον διαπαντός,

3 Ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελεχῶς, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς τὸ πρωΐ.

5 Καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν, καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους· δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς.

6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἓξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι Κυρίου.

7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ.

8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἔναντι Κυρίου διαπαντὸς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκην αἰώνιον.

9 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.

10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης.

11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμεὶθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.

12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρῖναι αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.

13 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

14 Ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή.

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,

Ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταρά-
σηται Θεὸν, ἁμαρτίαν λήψεται.
16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα
Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω·
λίθοις λιθοβολείτω αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραήλ·
ἐάν τε προσήλυτος ἐάν τε
αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι
αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευ-
τάτω.
17 Καὶ ἄνθρωπος ὃς
ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώ-
που, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ
θανατούσθω.
18 Καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆ-
νος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτισάτω
ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.
19 Καὶ ἐάν τις δῷ μῶ-
μον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν
αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθή-
σεται αὐτῷ·
20 Σύντριμμα ἀντὶ συν-
τρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀν-
τὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀ-
δόντος, καθότι ἂν δῷ μῶ-
μον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δο-
θήσεται αὐτῷ.
21 Ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρω-
πον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θα-
νατούσθω.
22 Δικαίωσις μία ἔσται τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ,
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐξήγα-
γον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησαν
αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ.

Κεφ. κε. 25.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν,
ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀνα-
παύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.
3 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀ-
γρόν σου, καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν
ἄμπελόν σου, καὶ συνάξεις τὸν
καρπὸν αὐτῆς.
4 Τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται
τῇ γῇ, σάββατα τῷ Κυρίῳ·
τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν
ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς,
5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀνα-
βαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκ-
θερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ
ἁγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγή-
σεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως
ἔσται τῇ γῇ.
6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς
γῆς βρώματά σοι, καὶ τῷ παι-
δί σου, καὶ τῇ παιδίσκῃ σου, καὶ
τῷ μισθωτῷ σου, καὶ τῷ πα-
ροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς
σέ.
7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ
τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου
ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτῆς εἰς
βρῶσιν.
8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σε-
αυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν,
ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις· καὶ ἔσονται
σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐν-
νέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.
9 Διαγγελεῖτε σάλπιγγος
φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν
τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δε-
κάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
ἱλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγ-
γι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν.
10 Καὶ ἁγιάσετε τὸ ἔτος
τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ δια-
βοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν·
ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία
αὕτη ἔσται ὑμῖν· καὶ ἀπελεύ-
σεται εἷς ἕκαστος εἰς τὴν

κτ

κλῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.

11 Ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς,

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστὶν· ἅγιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.

13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ.

14 Ἐὰν δὲ ἀποδῷς πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον.

15 Κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεταί σοι.

16 Καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσῃ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεταί σοι.

17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξεσθε, καὶ ποιήσετε αὐτὰ, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.

19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.

20 Ἐὰν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ, ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.

22 Καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.

23 Καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου.

24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν, λύτρα δώσετε τῆς γῆς.

25 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

26 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ, καὶ εὑρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν, λύτρα αὐτοῦ,

27 Καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ᾧ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

28 Ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

29 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένῃ, καὶ ἔσται ἡ λύτρω-

σις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ· ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.

30 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος, βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.

31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.

32 Καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις.

33 Καὶ ὃς ἂν λυτρώσηται παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν.

35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

36 Οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει· καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου· ἐγὼ Κύριος· καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

37 Τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.

38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός.

39 Ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῇ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου.

40 Ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι· ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάσεται παρὰ σοί.

41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται.

42 Διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου.

43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

44 Καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι, ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλῳ σου εἰσίν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δούλην.

45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν.

46 Καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς· καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.

47 Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ

προσηλύτου ἢ τῷ παροίκου τῷ
παρὰ σοὶ, καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀ-
δελφός σου πραθῇ τῷ προση-
λύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ πα-
ρὰ σοὶ, ἢ ἐκ γενετῆς προση-
λύτῳ,
48 Μετὰ τὸ πραθῆναι
αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ·
εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώ-
σεται αὐτόν.
49 Ἀδελφὸς πατρὸς αὐ-
τοῦ, ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς
λυτρώσεται αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τῶν
οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς
φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν·
ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶ
λυτρῶται ἑαυτόν,
50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς
τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ
ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως·
καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πρά-
σεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος
ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.
51 Ἐὰν δέ τινι πλεῖον τῶν
ἐτῶν ᾖ, πρὸς ταῦτα ἀποδώ-
σει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρ-
γυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ.
52 Ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλει-
φθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνι-
αυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλο-
γιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐ-
τοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα
αὐτοῦ
53 Ὡς μισθωτός· ἐνιαυτὸν
ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ· οὐ
κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μό-
χθῳ ἐνώπιόν σου.
54 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ
ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει
τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ οἰκέται εἰσὶ, παῖδές
μου οὗτοί εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. κς'. 26.

ΟΥ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς
χειροποίητα, οὐδὲ γλυ-
πτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε
ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσε-
τε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆ-
σαι αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν.
2 Τὰ σάββατά μου φυλά-
ξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου
φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος.
3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί
μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς
μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσητε
αὐτάς,
4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν
ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει
τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ
ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει
τὸν καρπὸν αὐτῶν.
5 Καὶ καταλήψεται ὑμῖν
ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ
ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν
σπόρον· καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον
ὑμῶν εἰς πλησμονήν· καὶ κα-
τοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐ-
πὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλε-
μος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς
ὑμῶν,
6 Καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ
γῇ ὑμῶν· καὶ κοιμηθήσεσθε,
καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν·
καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς
γῆς ὑμῶν,
7 Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχ-
θροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναν-
τίον ὑμῶν φόνῳ.
8 Καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν
πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν
διώξονται μυριάδας· καὶ πε-
σοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναν-
τίον ὑμῶν μαχαίρᾳ.
9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς,
καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυ-
νῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν δια-
θήκην μου μεθ' ὑμῶν.

10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε.

11 Καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς.

12 Καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός.

13 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων· καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας.

14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου,

16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τήν τε ψώραν, καὶ τὸν ἴκτερα σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν· καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν.

17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

19 Καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν.

20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν· καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

22 Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδεται ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρός με πλάγιοι,

24 Πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν.

25 Καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.

26 Ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνὶ, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.

27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πορεύησθε πρός με πλάγιοι,

28 Καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε.

30 Καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθιεῖ ἡ ψυχή μου ὑμῖν.

31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους, καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν.

32 Καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ᾽ αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα, καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.

34 Τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς

35 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς· σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατῳκεῖτε αὐτήν.

36 Καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος.

37 Καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχοντος· καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.

38 Καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

39 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν, καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν· ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται.

40 Καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι,

41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ᾽ αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακώβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαάκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι· καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι.

43 Καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ᾽ αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι᾽ αὐτούς· καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ᾽ ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν.

44 Καὶ οὐδ᾽ ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, οὐχ ὑπερεῖδον αὐτούς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτούς, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰ-

γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγώ εἰμι Κύριος.

46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προστάγματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε Κύριος ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ,

3 Ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ.

4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα.

5 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα· τῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραχμα.

6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα· τῆς δὲ θηλείας, τρία δίδραχμα ἀργυρίου.

7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου· ἐὰν δὲ θήλεια, δέκα δίδραχμα.

8 Ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως· καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, ὃς ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.

10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸ κτῆνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.

11 Ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσει τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως,

12 Καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ· καὶ καθότι ἂν τιμήσηται αὐτὸ ὁ ἱερεύς, οὕτω στήσεται.

13 Ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσηται αὐτὸ, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἁγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσηται αὐτὴν ὁ ἱερεύς, οὕτω σταθήσεται.

15 Ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.

16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου.

17 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται.

18 Ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεσιν ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐ-

τῷ, προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ.

19 Ἐὰν δὲ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτὸν, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.

20 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσηται αὐτόν·

21 Ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.

22 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται, ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ Κυρίῳ,

23 Λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ.

24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτὸν, οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς.

25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἁγίοις· εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.

26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει αὐτὸ οὐδείς· ἐάν τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν.

27 Ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτὸ, καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ.

28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἐστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται, οὐδὲ λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ Κυρίῳ.

29 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται.

30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τῷ Κυρίῳ ἐστὶν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

31 Ἐὰν δὲ λυτρῶται λύτρῳ ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ πᾶν ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

33 Οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃς αὐτὸ, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται.

34 Αὗταί εἰσιν αἱ ἐντολαὶ, ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ἈΡΙΘΜΟΙ.

Κεφ. α΄. 1.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν· πᾶς ἄρσην

3 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν· σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς.

4 Καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν· τῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδούρ.

6 Τῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

7 Τῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

8 Τῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

9 Τῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

10 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ τῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ· τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

11 Τῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

12 Τῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

13 Τῶν Ἀσὴρ, Φαγαιὴλ υἱὸς Ἐχράν.

14 Τῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

15 Τῶν Νεφθαλεὶμ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

16 Οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλίαρχοι Ἰσραήλ εἰσι.

17 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος.

18 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους· καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,

19 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾶ.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰ-

κοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

23 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεών, ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

26 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

28 Τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

30 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

32 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

33 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραίμ, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

34 Τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

36 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24] Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25] Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, πέντε καὶ

καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

38 Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

41 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

42 Τοῖς υἱοῖς Νεφθαλεὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

43 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλεὶμ, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

44 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν.

45 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,

46 Ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

49 Ὅρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

50 Καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευΐτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς· καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι.

51 Καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανέτω.

52 Καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει, καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν, σὺν δυνάμει αὐτῶν.

53 Οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ

Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ἃ ἐνε-
τείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ
καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέ-
γων,
2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος
αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ ση-
μαίας, κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι· κύκλῳ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρ-
εμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
πρῶτοι κατ᾽ ἀνατολὰς, τάγ-
μα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν
δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς
Ἀμιναδάβ.
4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, τέσσαρες καὶ ἑβ-
δομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξα-
κόσιοι.
5 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσάχαρ, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ,
Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.
6 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμ-
μένοι, τέσσαρες καὶ πεντήκον-
τα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
7 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν,
Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.
8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πεντήκον-
τα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
9 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμέ-
νοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰού-
δα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλι-
άδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τε-
τρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐ-
τῶν πρῶτοι ἐξαροῦσι.
10 Τάγματα παρεμβολῆς
Ῥουβὴν πρὸς λίβα δυνάμεις
αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥου-
βὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, ἓξ καὶ τεσσαράκον-
τα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
12 Καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συ-
μεὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συ-
μεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρι-
σαδαί.
13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, ἐννέα καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τριακό-
σιοι.
14 Καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Γάδ,
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐ-
λισὰφ υἱὸς Ραγουήλ.
15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαρά-
κοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
καὶ πεντήκοντα.
16 Πάντες οἱ ἐπεσκεμ-
μένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥου-
βὴν, ἑκατὸν πεντήκοντα μία
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ
πεντήκοντα, σὺν δυνάμει
αὐτῶν δεύτεροι ἐξαροῦσι.
17 Καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ
τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ
τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμ-
βολῶν· ὡς καὶ παρεμβαλοῦ-
σιν, οὕτω καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος
ἐχόμενος καθ᾽ ἡγεμονίας.
18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐ-
φραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν
δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ
υἱὸς Ἐμιούδ.
19 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, τεσσαράκοντα χι-
λιάδες καὶ πεντακόσιοι.
20 Καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασ-
σῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μα-
νασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φα-
δασσούρ.
21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμ-

σκεμμένοι, δύο καὶ πεντήκοντα
χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμὶν, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν,
Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.
23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, πέντε καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
κόσιοι.
24 Πάντες οἱ ἐπεσκεμ-
μένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐ-
φραὶμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ
ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν
δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξα-
ροῦσι.
25 Τάγμα παρεμβολῆς
Δὰν πρὸς Βοῤῥᾶν σὺν δυνά-
μει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱ-
ῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀ-
μισαδαί.
26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπι-
σκεμμένοι, δύο καὶ ἑξήκοντα
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
27 Καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀ-
σὴρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀ-
σὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.
28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι, μία καὶ τεσσαρά-
κοντα χιλιάδες καὶ πεντακό-
σιοι.
29 Καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθα-
λεὶμ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν
Νεφθαλεὶμ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰ-
νάν.
30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπι-
σκεμμένοι, τρεῖς καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
κόσιοι.
31 Πάντες οἱ ἐπεσκεμ-
μένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν,
ἑκατὸν καὶ πεντηκονταεπτὰ χι-
λιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι
ἐξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐ-
τῶν.
32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπί-
σκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν
ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξα-
κόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι
πεντακόσιοι πεντήκοντα.
33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συν-
επεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, κα-
θὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
34 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· οὕτω
παρενέβαλον κατὰ τάγμα
αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξῆρον ἕκα-
στος ἐχόμενοι κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀα-
ρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡ-
μέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ
Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.
2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν Ἀαρών· πρωτότο-
κος Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐ-
λεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἠ-
λειμμένοι, οὓς ἐτελείωσε τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.
4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ
καὶ Ἀβιοὺδ ἔναντι Κυρίου,
προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλ-
λότριον ἔναντι Κυρίου, ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ
ἦν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐ-
λεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετ' Ἀα-
ρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ,
καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀα-
ρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσου-
σιν αὐτῷ,
7 Καὶ φυλάξουσι τὰς φυ-
λακ

λακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.
8 Καὶ φυλάξουσι πάντα
τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς.
9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευί-
τας Ἀαρὼν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι
δόμα οὗτοί μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ φυλά-
ξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν, καὶ
πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ
ἔσω τοῦ καταπετάσματος·
καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος
ἀποθανεῖται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα
τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτο-
τόκου διανοίγοντος μήτραν
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λύ-
τρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται
ἐμοὶ οἱ Λευῖται.
13 Ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτό-
τοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα
πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν
πρωτότοκον ἐν Ἰσραήλ· ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔ-
σονται· ἐγὼ Κύριος.
14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σινᾶ, λέγων,
15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς
Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν· πᾶν ἀρ-
σενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπά-
νω, ἐπισκέψασθε αὐτούς.
16 Καὶ ἐπεσκέψατο αὐ-
τοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ
φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συν-
έταξεν αὐτοῖς Κύριος.
17 Καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ
Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν·
Γερσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.
18 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόμα-
τα τῶν υἱῶν Γερσὼν κατὰ
δήμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.
19 Καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ
δήμους αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ
Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
20 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κα-
τὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ, καὶ
Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευ-
ιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν.
21 Τῷ Γερσὼν δῆμος τοῦ
Λοβενὶ, καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ·
οὗτοι δῆμοι τοῦ Γερσών.
22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κα-
τὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ
ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπί-
σκεψις αὐτῶν, ἑπτακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι.
23 Καὶ οἱ υἱοὶ Γερσὼν ὀπί-
σω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦ-
σι παρὰ θάλασσαν.
24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πα-
τριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γερσὼν, Ἐ-
λισὰφ υἱὸς Δαήλ.
25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γερ-
σὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμ-
μα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐ-
λῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς
σκηνῆς, καὶ τὰ κατάλοιπα
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.
27 Τῷ Καὰθ δῆμος ὁ
Ἀμρὰμ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσ-
σαὰρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χε-
βρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιὴλ
εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι Καὰθ

28 Κατὰ

28 Κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ Λίβα.

30 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καὰθ, Ἐλισαφὰν υἱὸς Ὀζιήλ.

31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

32 Καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

33 Τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ Μοολὶ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.

34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα.

35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρὶ, Σουριὴλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς Βοῤῥᾶν.

36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρὶ, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν,

37 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται.

39 Πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος.

41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος.

46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων

οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς
Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτό-
κων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
47 Καὶ λήψῃ πέντε σίκλους
κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸ δί-
δραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴ-
κοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου.
48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον
Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύ-
τρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς
49 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ
ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλε-
οναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρω-
σιν τῶν Λευιτῶν,
50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀρ-
γύριον, χιλίους τριακοσίους
ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
51 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὰ
λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀα-
ρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φω-
νῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέ-
γων,
2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν
υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν
Λευὶ, κατὰ δήμους αὐτῶν,
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
3 Ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐ-
τῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα
ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν, ποιῆσαι πάντα
τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου.
4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν
υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· ἅγιον τῶν ἁγίων.
5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν
καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρῃ ἡ
παρεμβολή, καὶ καθελοῦσι τὸ
καταπέτασμα τὸ συσκιά-
ζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν
αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐ-
τὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑα-
κίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ'
αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθι-
νον ἄνωθεν, καὶ διεμβαλοῦσι
τοὺς ἀναφορεῖς.
7 Καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν
τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν
ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὁλοπόρ-
φυρον, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ τὰς
θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ
τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει,
καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ'
αὐτῆς ἔσονται.
8 Καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐ-
τὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ κα-
λύψουσιν αὐτὴν καλύμματι
δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ δι-
εμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀνα-
φορεῖς.
9 Καὶ λήψονται ἱμάτιον ὑ-
ακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν
λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ
τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λα-
βίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπα-
ρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάντα
τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λει-
τουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς.
10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν,
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς
κάλυμμα δερμάτινον ὑακίν-
θινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν
ἐπ' ἀναφορέων.
11 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν
ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ κα-
λύψουσιν αὐτὸ καλύμματι
δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψονται πάντα
τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἁγίοις· καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱ-
μάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύ-
ψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερ-
ματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ ἐπιθή-
σουσιν

σουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον.

14 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν, καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἴρειν, καὶ οὐχ ἅψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

16 Ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

18 Μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν.

19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ,

20 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦνται.

21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γερσὼν, καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν,

23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γερσὼν, λειτουργεῖν καὶ αἴρειν.

25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δέῤῥεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὂν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.

27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γερσὼν κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀ-

νόματος πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν.

28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γερσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἐπισκέψασθε αὐτούς,

30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν· ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

33 Αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

34 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα.

37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

38 Καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γερσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γερσὼν, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

42 Ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις

ψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι.

45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρὶ, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

46 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

48 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες, ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα.

49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἄνδρα κατ᾽ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοί· καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν, καὶ πάντα γονοῤῥυῆ, καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,

3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὅστις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη,

7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν· τὸ κεφάλαιον. καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.

8 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτὸν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ ἔσται, πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι᾽ οὗ ἐξιλάσεται αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται·

10 Καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν δῷ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτὸν,

13 Καὶ κοιμηθῇ τις μετ᾽ αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ᾖ μεμιασμένη, καὶ μάρ-

τυς

-τος μὴ ἦν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐ-
τὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη,
14 Καὶ ἐπέλθη αὐτῷ πνεῦ-
μα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ
μεμίανται, ἢ ἐπέλθη αὐτῷ
πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζη-
λώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐ-
τὴ δὲ μὴ ᾖ μεμιασμένη,
15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν
ἱερέα, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον
περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ
οἰφὶ ἄλευρον κρίθινον· οὐκ ἐ-
πιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ
ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον·
ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυ-
σία μνημοσύνου, ἀναμιμνή-
σκουσα ἁμαρτίαν.
16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ
ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι
Κυρίου.
17 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕ-
δωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ
ὀστρακίνῳ, καὶ τῆς γῆς τῆς οὔ-
σης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν
ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.
18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν
γυναῖκα ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς
γυναικὸς, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς
χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ
μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς
ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ
ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγ-
μοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.
19 Καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱε-
ρεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ, Εἰ
μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ
μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι
ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς,
ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου
τούτου.
20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας
ὕπανδρος οὖσα, ἢ μεμίανσαι,
καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐ-
τοῦ ἐν σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρός
σου·
21 Καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς
ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς
τῇ γυναικὶ, Δῴη σε Κύριος
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι τὸν
μηρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ
τὴν κοιλίαν σου πεπρησμέ-
νην.
22 Καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕ-
δωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο
εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι
γαστέρα, καὶ διαπεσεῖν μηρόν
σου· καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ, Γένοιτο,
γένοιτο.
23 Καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς
ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ
ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐ-
λεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.
24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖ-
κα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ
ἐπικαταρωμένου· καὶ εἰσελεύ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐ-
πικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ.
25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ
χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν
θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπι-
θήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυ-
ρίου, καὶ προσοίσει αὐτὴν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
26 Καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῆς, καὶ ἀνοίσεται αὐτὸ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα
ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.
27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾖ μεμι-
ασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται
εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγ-
μοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον, καὶ
πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ
διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς, καὶ
ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ
αὐτῆς.

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ, καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.

29 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὕπανδρος οὖσα, καὶ μιανθῇ.

30 Ἢ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον,

31 Καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας· καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὃς ἂν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἁγνείαν Κυρίῳ,

3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἁγνισθήσεται· καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται· καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται· καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται.

4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται.

5 Πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς.

6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ· ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται.

7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς, ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.

8 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

9 Ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ· καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

12 Ἡ ἡγιάσθη Κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς· καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

14 Καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὁλοκάρπωσιν, καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρ-

καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον,

15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων· καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἑφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ,

20 Καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου· ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ μετὰ ταῦτα, πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον.

21 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς,

24 Εὐλογήσαι σε Κύριος, καὶ φυλάξαι σε.

25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐλεήσαι σε.

26 Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ δῴη σοι εἰρήνην.

27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτά.

2 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.

3 Καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, ἓξ ἁμάξας λαμπηνικὰς, καὶ δώδεκα βόας· ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων, καὶ μόσχον παρ' ἑκάστου· καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς
ἁμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν
αὐτὰ τοῖς Λευίταις.
7 Καὶ τὰς δύο ἁμάξας καὶ
τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς Γερσὼν κατὰ τὰς λειτουρ-
γίας αὐτῶν.
8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμά-
ξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε
τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς
λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ
υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ
δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήμα-
τα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὤμων
ἀροῦσι.
10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ
ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν
τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ
ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγ-
καν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐ-
τῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστη-
ρίου.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἄρχων εἷς καθ' ἡ-
μέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν
προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν
εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσι-
αστηρίου.
12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶ-
ρον αὐτοῦ, Ναασσὼν υἱὸς Ἀ-
μιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς
Ἰούδα.
13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶ-
ρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν
ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλ-
κὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυ-
ρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφό-
τερα πλήρη σεμιδάλεως ἀνα-
πεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν.
14 Θυΐσκην μίαν δέκα
χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
15 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κρι-
ὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύ-
σιον εἰς ὁλοκαύτωμα.
16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέν-
τε, τράγους πέντε, ἀμνάδας
ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο δῶρον
Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς
Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσ-
σάχαρ.
19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶ-
ρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν
ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλ-
κὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυ-
ρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλε-
ως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
εἰς θυσίαν.
20 Θυΐσκην μίαν δέκα
χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
21 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύ-
σιον εἰς ὁλοκαύτωμα.
22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τράγους πέντε, ἀμνά-
δας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο
δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ.
24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλών, Ἐ-
λιὰβ υἱὸς Χαιλών.
25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλί-
ον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σε-
μιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
26 Θυΐσκην μίαν δέκα
χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν

κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

29 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλών.

30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὶν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρύβλιον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

32 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρύβλιον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

38 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

40 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

41 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαί.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρύβλιον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

44 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισὰφ υἱοῦ Ῥαγουήλ.

48 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρύβλιον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

50 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

51 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιούδ.

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

56 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ Φαδασσούρ.

60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

62 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

64 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί.

66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

70 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.

72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα.

76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνι-
αυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Φαγεὴλ υἱοῦ Ἐχράν.
78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκά-
τῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλεὶμ,
Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.
79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σε-
μιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
80 Θυΐσκην μίαν δέκα
χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
81 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύ-
σιον εἰς ὁλοκαύτωμα.
82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνι-
αυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν.
84 Οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς
τοῦ θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρι-
σεν αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀρχόν-
των τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· τρυ-
βλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιά-
λαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυΐσκαι
χρυσαῖ δώδεκα.
85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἕν, καὶ
ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φι-
άλη ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον
τῶν σκευῶν, δισχίλιοι καὶ τε-
τρακόσιοι σίκλοι· σίκλοι ἐν
τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.
86 Θυΐσκαι χρυσαῖ δώ-
δεκα πλήρεις θυμιάματος·
πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυϊσκῶν,
εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.
87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς
ὁλοκαύτωσιν, μόσχοι δώδε-
κα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνι-
αύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι
αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ
χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα
περὶ ἁμαρτίας.
88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου, δαμάλεις εἰ-
κοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξήκον-
τα, τράγοι ἑξήκοντα ἐνιαύ-
σιοι, ἀμνάδες ἑξήκοντα ἐνι-
αύσιαι ἄμωμοι· αὕτη ἡ ἐγ-
καίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ
τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ, καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν.
89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ, καὶ
ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λα-
λοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν
τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀναμέ-
σον τῶν δύο χερουβίμ· καὶ ἐλά-
λει πρὸς αὐτόν.

Κεφ. η. 8.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ὅταν ἐπι-
τιθῇς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους,
κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φω-
τιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι.
3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀα-
ρὼν· ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ
πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε
τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συν-
έταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ
τῆς λυχνίας· στερεὰ, χρυσῆ, ὁ
καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα
αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶ-
δος ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν
λυχνίαν.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος

 πρὸς

πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς.

7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν· περιῤῥανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ· καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.

8 Καὶ λήψονται μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ· καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.

9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας.

11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.

12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων· καὶ ποιήσεις τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου.

14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἐμοί.

15 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου·

16 Ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί.

17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί,

18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.

20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀα-

ϰ̀ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· κα-
θὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕ-
τως ἐποίησαν αὐτοῖς.
23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν
Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκο-
σαετοῦς καὶ ἐπάνω, εἰσελεύ-
σονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου.
25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταε-
τοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λει-
τουργίας, καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι.
26 Καὶ λειτουργήσει ὁ ἀ-
δελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου φυλάσσειν φυλα-
κάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται· οὕτως
ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς
φυλακαῖς αὐτῶν.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευ-
τέρῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ
πρώτῳ, λέγων,
2 Εἰπον, καὶ ποιείτωσαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα
καθ᾽ ὥραν αὐτοῦ,
3 Τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
πρὸς ἑσπέραν, ποιήσεις αὐ-
τὸ κατὰ καιροὺς· κατὰ τὸν νόμον
αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.
4 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πάσχα.
5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσα-
ρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μη-
νὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά· κα-
θὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ.
6 Καὶ παρεγίνοντο οἱ ἄν-
δρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ
ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύνα-
ντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ προσῆλθον
ἐναντίον Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐ-
κεῖνοι πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς ἀ-
κάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώ-
που· μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσ-
ενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κα-
τὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ;
8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Μωυσῆς, Στῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀ-
κούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος
περὶ ὑμῶν.
9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, λέγων, Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται
ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀν-
θρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑ-
μῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ
ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ
11 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευ-
τέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδε-
κάτῃ ἡμέρᾳ· τὸ πρὸς ἑσπέ-
ραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ᾽ ἀ-
ζύμων καὶ πικρίδων φάγονται
αὐτό.
12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ᾽
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ, καὶ ὀστοῦν οὐ
συντρίψουσιν ἀπ᾽ αὐτοῦ· κατὰ
τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσου-
σιν αὐτό.
13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁδῷ μα-
κρὰν οὐκ ἔστι, καὶ ὑστερήσῃ ποι-
ῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθή-
σεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ
οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν και-
ρὸν αὐτοῦ· ἁμαρτίαν αὐτοῦ λή-
ψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
14 Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς
ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν,

ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα
Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πά-
σχα, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν
αὐτοῦ ποιήσει αὐτό· νόμος εἷς
ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ,
καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.
15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη
ἡ σκηνὴ, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη
τὴν σκηνὴν, τὸν οἶκον τοῦ
μαρτυρίου· καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν
ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυ-
ρὸς ἕως πρωΐ.
16 Οὕτως ἐγίνετο διαπαν-
τός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐ-
τὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς
τὴν νύκτα.
17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νε-
φέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ
ταῦτα ἀπῇραν οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ
νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ.
18 Διὰ προστάγματος
Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγμα-
τος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας
τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ
νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρ-
εμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ
νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέ-
ρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν
τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.
20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ
ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυ-
ρίου παρεμβαλοῦσι, καὶ διὰ προ-
στάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι.
21 Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ
νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως
πρωΐ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ
πρωΐ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ
νυκτός.
22 Μηνὸς ἡμέρας πλεονα-
ζούσης τῆς νεφέλης σκιαζού-
σης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦ-
σιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ
ἀπάρωσιν.
23 Ὅτι διὰ προστάγμα-
τος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν
φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο
διὰ προστάγματος Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κεφ. ι'. 10.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλ-
πιγγας ἀργυρᾶς· ἐλατὰς ποι-
ήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι
ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν,
καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.
3 Καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς,
καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου.
4 Ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσω-
σι, προσελεύσονται πρὸς σὲ
πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ
Ἰσραήλ.
5 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν,
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς·
6 Καὶ σαλπιεῖτε σημασί-
αν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ
παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλου-
σαι Λίβα· καὶ σαλπιεῖτε ση-
μασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ
παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλου-
σαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλ-
πιεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλλουσαι πρὸς Βοῤ-
ῥᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν
τῇ ἐξάρσει αὐτῶν.
7 Καὶ ὅταν συναγάγητε
τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε,
καὶ οὐ σημασίᾳ.
8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱε-
ρεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι·
καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πό-
λεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς

τῶν ὑπεναντίων τῶν ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις ὑμῶν, σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὁλοκαυτώμασι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

15 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

17 Καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν, καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ, οἱ αἴροντες τὴν σκηνήν.

18 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ ὁ τοῦ Ραγουήλ.

21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια· καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν ἕως παραγένωνται.

22 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ.

23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ.

24 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν ὁ τοῦ Γαδεωνί.

25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δὰν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαί.

26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλεὶμ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

28 Αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὀβὰβ υἱῷ Ῥαγουὴλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ, Ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, Τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.

31 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐγκαταλίπῃς

λίπῃς ἡμᾶς, οὗ ἕνεκεν ἦλθες
μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ
ἐν ἡμῖν πρεσβύτης.
32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς
μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ
ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποι-
ήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε
ποιήσομεν.
33 Καὶ ἐξῇραν ἐκ τοῦ ὄρους
Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου
προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέ-
ψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
35 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξ-
αίρειν τὴν κιβωτὸν, καὶ εἶπε
Μωυσῆς, Ἐξεγέρθητι Κύ-
ριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες
οἱ μισοῦντές σε.
36 Καὶ ἐν τῇ καταπαύ-
σει εἶπεν, Ἐπίστρεφε Κύριε
χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ
Ἰσραήλ· καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο
σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέ-
ρας, ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς
ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων
πονηρὰ ἔναντι Κυρίου· καὶ
ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐθυμώθη
ὀργῇ· καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς
πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφα-
γε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.
2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς
πρὸς Μωυσῆν· καὶ ηὔξατο
Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ
ἐκόπασε τὸ πῦρ.
3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Ἐμπυρισμός·
ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ
Κυρίου.
4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐ-
τοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν·
καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς
ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;
5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας,
οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δω-
ρεὰν, καὶ τοὺς σικύους, καὶ τοὺς πέ-
πονας, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰ
κρόμμυα, καὶ τὰ σκόρδα.
6 Νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν
κατάξηρος· οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ
μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρ-
μα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ
εἶδος κρυστάλλου.
8 Καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς,
καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ
ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ
θυΐᾳ, καὶ ἧψον αὐτὸ ἐν τῇ
χύτρᾳ, καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυ-
φίας· καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ
γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου.
9 Καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρό-
σος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν
νυκτὸς, κατέβαινε τὸ μάννα
ἐπ' αὐτῆς.
10 Καὶ ἤκουσε Μωυσῆς
κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους
αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας
αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύ-
ριος σφόδρα· καὶ ἔναντι
Μωυσῇ ἦν πονηρόν.
11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον, Ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν
θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ
εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου,
ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ
τούτου ἐπ' ἐμέ;
12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλα-
βον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ
ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς; ὅτι λέ-
γεις μοι, Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν
κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθη-
νὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν
γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατρά-
σιν αὐτῶν;
13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι
παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι
κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ, λέγον-
τες, Δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φά-
γωμεν.

14 Οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοὶ, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.

17 Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.

18 Καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς, Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα.

19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας,

20 Ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, Ἱνατί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου;

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ εἶπας, Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.

22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Μὴ χεὶρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεταί σε ὁ λόγος μου ἢ οὔ.

24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου· καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.

26 Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ Ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

27 Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῇ· καὶ εἶπε, λέγων, Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὁ παρεστηκὼς

Μωυσῇ

Μωυσῆ ὁ ἐκλεκτὸς, εἶπε, Κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.

29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ, Μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

30 Καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς.

32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν· ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους· καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν· καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν.

35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρώθ· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ ἐλάλησε Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἕνεκεν τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε.

2 Καὶ εἶπαν, Μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ· καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφότεροι.

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.

7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι.

8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;

9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ ἰδοὺ Μαριὰμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα.

11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Δέομαι κύριε· μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν,

διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡ-
μάρτομεν.
12 Μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον
θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκ-
πορευόμενον ἐκ μήτρας μη-
τρὸς, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν
σαρκῶν αὐτῆς.
13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς
πρὸς Κύριον, λέγων, Ὁ Θεὸς
δέομαί σου ἴασαι αὐτήν.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς
πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσε-
ται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω
ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσε-
λεύσεται.
15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριὰμ
ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡ-
μέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν,
ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.
16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν
ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρὼθ, καὶ παρ-
ενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
Φαράν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄν-
δρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐ-
γὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα
κατὰ φυλὴν, κατὰ δήμους πατρι-
ῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτοὺς,
πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.
3 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν
διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες
ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ
οὗτοι.
4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
αὐτῶν τῆς φυλῆς Ῥουβὴν,
Σαμουὴλ υἱὸς Ζακχούρ.
5 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σα-
φὰτ υἱὸς Σουρί.
6 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χά-
λεβ υἱὸς Ἰεφοννή.
7 Τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰ-
λαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ.
8 Τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ,
Αὐσὴ υἱὸς Ναυή.
9 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν,
Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ.
10 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν,
Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί.
11 Τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ
τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ
υἱὸς Σουσί.
12 Τῆς φυλῆς Δὰν, Ἀμι-
ὴλ υἱὸς Γαμαλί.
13 Τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, Σα-
θοὺρ υἱὸς Μιχαήλ.
14 Τῆς φυλῆς Νεφθα-
λεὶμ, Ναβὶ υἱὸς Σαβί.
15 Τῆς φυλῆς Γὰδ, Γου-
διὴλ υἱὸς Μακχί.
16 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς
κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ ἐ-
πωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσὴ
υἱὸν Ναυὴ, Ἰησοῦν.
17 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν
γῆν Χαναὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρή-
μῳ, καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος,
18 Καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς
ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμε-
νον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἰσχυρός
ἐστιν ἢ ἀσθενὴς, ἢ ὀλίγοι εἰ-
σὶν ἢ πολλοί.
19 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι
ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς, ἡ καλή
ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πό-
λεις ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν
αὐταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν
ἀτειχίστοις.
20 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ
παρειμένη· εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ
δένδρα ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερή-
σαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν τῆς γῆς· καὶ αἱ ἡμέραι, ἡ-
μέραι

μέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.

21 Καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ῥοὼβ, εἰσπορευομένων Αἱμάθ.

22 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἔρημον, καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρὼν, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν, καὶ Σεσσὶ, καὶ Θελαμὶ, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρὼν ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη πρὸ τῆς Τάνιν Αἰγύπτου.

23 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.

24 Καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος, διὰ τὸν βότρυν, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

26 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν Κάδης· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς.

27 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ, καὶ εἶπαν, Ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς.

28 Ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα· καὶ τὴν γενεὰν Ἐνὰχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ.

29 Καὶ Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς Νότον· καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν, καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.

30 Καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς.

31 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον.

32 Καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγοντες, Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις.

33 Καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς γίγαντας, καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ἐνέδωκε φωνήν· καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγή, Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, εἰ ἀπεθάνομεν.

3 Καὶ ἵνα τί Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην

πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖ-
κες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται
εἰς διαρπαγήν· νῦν οὖν βέλ-
τιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς
Αἴγυπτον.
4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ
ἑτέρῳ, Δῶμεν ἀρχηγὸν, καὶ
ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον.
5 Καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναν-
τίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ἰσραήλ.
6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυὴ, καὶ
Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατα-
σκεψαμένων τὴν γῆν, διέῤῥη-
ξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
7 Καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ,
λέγοντες, Ἡ γῆ ἣν κατεσκε-
ψάμεθα αὐτὴν, ἀγαθή ἐστι
σφόδρα σφόδρα.
8 Εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύ-
ριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν
γῆν ταύτην, καὶ δώσει αὐτὴν
ἡμῖν· γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γά-
λα καὶ μέλι.
9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ
φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι
κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν· ἀφέ-
στηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν·
ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φο-
βηθῆτε αὐτούς.
10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐ-
τοὺς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα Κυ-
ρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἕως τίνος παρ-
οξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως
τίνος οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς σημείοις, οἷς ἐποί-
ησα ἐν αὐτοῖς;
12 Πατάξω αὐτοὺς θανά-
τῳ, καὶ ἀπολῶ αὐτούς· καὶ ποι-
ήσω σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός
σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ
μᾶλλον ἢ τοῦτο.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον, Καὶ ἀκούσεται Αἴγυ-
πτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ
σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν.
14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύ-
της ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύ-
ριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις
ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς
ὀπτάζῃ Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου
ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ
νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος
αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν στύλῳ
πυρὸς τὴν νύκτα.
15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν
τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα· καὶ
ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασι
τὸ ὄνομά σου, λέγοντες,
16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι
Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν
τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν
αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
17 Καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ
ἰσχύς σου Κύριε, ὃν τρόπον εἶ-
πας, λέγων,
18 Κύριος μακρόθυμος,
καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς, ἀ-
φαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας
καὶ ἁμαρτίας, καὶ καθαρισμῷ
οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀπο-
διδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης
γενεᾶς.
19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ
λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένου αὐ-
τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.
20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἵλεως αὐτοῖς εἰμι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ
ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δό-
ξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν.
22 Ὅτι

22 Ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,

23 Ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἅ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν· πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με, οὐκ ὄψονται αὐτήν.

24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν.

26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

27 Ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.

28 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος· ἦ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.

29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν· καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν, καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί·

30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς· ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ,

31 Καὶ τὰ παιδία, ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, Ἦ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται.

36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς·

37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου.

38 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς

τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα.

40 Καὶ ὀρθρίσαντες τοπρωῒ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ οἵδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.

41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἱνατί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν.

42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα, οὗ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.

44 Καὶ διαβιασάμενοι, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,

3 Καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὁλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ καθ' ἑκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων·

4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ, θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ εἵν.

5 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἵν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ εἵν.

7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ εἵν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

9 Καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ εἵν.

10 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ εἵν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσετε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἑνὶ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς

γενεαῖς

γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρ-
πωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυ-
ρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑ-
μεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συνα-
γωγὴ Κυρίῳ.
15 Νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς
προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νό-
μος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσή-
λυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.
16 Νόμος εἷς ἔσται καὶ δι-
καίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ
ἐν ὑμῖν.
17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
18 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς
τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω
ὑμᾶς ἐκεῖ,
19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε
ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀ-
φελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρι-
σμα Κυρίῳ, ἀπαρχὴν φυ-
ράματος ὑμῶν.
20 Ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαί-
ρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ
ἅλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτὸν,
21 Ἀπαρχὴν φυράματος
ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαί-
ρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ
μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντο-
λὰς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύ-
ριος πρὸς Μωυσῆν,
23 Καθὰ συνέταξε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύ-
ριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλ-
μῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀ-
κουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ
συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ
θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
25 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς,
ὅτι ἀκούσιόν ἐστι· καὶ αὐτοὶ ἤ-
νεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρ-
πωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτί-
ας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ
τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.
26 Καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶ-
σαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ
προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι
παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.
27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁ-
μάρτῃ ἀκουσίως, προσάξει
αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁ-
μαρτίας.
28 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθεί-
σης, καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως
ἔναντι Κυρίου, ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῆς.
29 Τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ
τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νό-
μος εἷς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἂν
ποιήσῃ ἀκουσίως.
30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσει
ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν
αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προση-
λύτων, τὸν Θεὸν οὗτος παροξύ-
νει, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,
31 Ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐ-
φαύλισε, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐ-
τοῦ διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκ-
τριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁ-
μαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εὗρον ἄν-
δρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν σαββάτων,
33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν

οἱ εὑρόντες συλλέγοντα ξύλα
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς
πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσ-
ραήλ.
34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς
φυλακήν, οὐ γὰρ συνέκριναν
τί ποιήσωσιν αὐτόν.
35 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Θα-
νάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος·
λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις
πᾶσα ἡ συναγωγή.
36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς· καὶ ἐλιθοβόλη-
σαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ
λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κρά-
σπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱ-
ματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ
κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶ-
σμα ὑακίνθινον.
39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς
κρασπέδοις, καὶ ὄψεσθε αὐτά·
καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐν-
τολῶν Κυρίου, καὶ ποιήσετε
αὐτάς· καὶ οὐ διαστραφήσεσθε
ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκ-
πορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν,
40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ
ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς
μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ
ὑμῶν.
41 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θε-
ὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν
Θεός· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς
Ἰσσαὰρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ
Λευί, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν
υἱοὶ Ἐλιὰβ, καὶ Αὐν υἱὸς Φα-
λὲθ υἱοῦ Ῥουβήν.
2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυ-
σῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρ-
χηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι
βουλῆς, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί.
3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν, Ἐχέτω
ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ
πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς
Κύριος· καὶ διατί κατανίστα-
σθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου;
4 Καὶ ἀκούσας Μωυσῆς,
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον.
5 Καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ
καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συν-
αγωγὴν, λέγων, Ἐπέσκεπται
καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγά-
γετο πρὸς ἑαυτόν· καὶ οὓς ἐξε-
λέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο
πρὸς ἑαυτόν.
6 Τοῦτο ποιήσατε· λάβετε
ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
7 Καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ
πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ
θυμίαμα ἔναντι Κυρίου αὔρι-
ον· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται
Κύριος, οὗτος ἅγιος· ἱκανού-
σθω ὑμῖν υἱοὶ Λευί.
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κορὲ, Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ
Λευί.
9 Μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν,
ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραήλ,
καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς
ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουρ-
γίας τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ παρ-
ίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λα-
τρεύειν αὐτοῖς;

10 Καὶ

10 Καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν;

11 Οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ᾽ αὐτοῦ;

12 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν.

13 Μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν;

14 Ἄρχων εἶ· καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας· τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας· οὐκ ἀναβαίνομεν.

15 Καὶ ἐβαρυθύμησε Μωυσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον, Μὴ πρόσχῃς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ, Ἁγίασον τὴν συναγωγήν σου, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὔριον.

17 Καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ᾽ αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ᾽ αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ᾽ αὐτὰ θυμίαμα· καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρών.

19 Καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

21 Ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.

22 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Θεὸς, Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός· εἰ ἄνθρωπος εἷς ἥμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου;

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τῇ συναγωγῇ, λέγων, Ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορέ.

25 Καὶ ἀνέστη Μωυσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, καὶ συνεπορεύθησαν μετ᾽ αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἐστιν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ εἱστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν

τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Κύριος
ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα
τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ'
ἐμαυτοῦ.
29 Εἰ κατὰ θάνατον πάντων
ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι,
εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων
ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐ-
τῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλ-
κέ με;
30 Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι
δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα
ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται
αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ
τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβή-
σονται ζῶντες εἰς ᾅδου, καὶ γνώ-
σεσθε, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄν-
θρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.
31 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν
πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐῤ-
ῥάγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν.
32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ
κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους
αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώ-
πους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ, καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν.
33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ, καὶ
ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾅ-
δου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ,
καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συνα-
γωγῆς.
34 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ
κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς
φωνῆς αὐτῶν, ὅτι λέγοντες,
Μή ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.
35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ
Κυρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς πεν-
τήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας
τοὺς προσφέροντας τὸ θυμί-
αμα.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν,
37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν
υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, Ἀνέλε-
σθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ
μέσου τῶν κατακεκαυμμένων,
καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο
σπεῖρον ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ
πυρεῖα
38 Τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων
ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ ποίη-
σον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς
περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅ-
τι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυ-
ρίου καὶ ἡγιάσθησαν· καὶ ἐγένοντο
εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ.
39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυ-
ρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσή-
νεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ
προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα
τῷ θυσιαστηρίῳ,
40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, ὅπως ἂν μὴ προσ-
έλθῃ μηδεὶς ἀλλογενὴς, ὃς
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀα-
ρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι
Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κο-
ρὲ, καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, κα-
θὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ
Μωυσῆ αὐτῷ.
41 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες,
Ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν
Κυρίου.
42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπι-
συστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν
ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ
ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου· καὶ τήνδε ἐκά-
λυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ
ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου.
43 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς
καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν,
λέγων,
45 Ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξ-
αναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ· καὶ

ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

46 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε τὸ πυρεῖον, καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν· ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἤρκται θραύειν τὸν λαόν.

47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

49 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνεκεν Κορέ.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον, ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους, καὶ ἑκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου.

3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί· ἔστι γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.

4 Καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.

6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον· τῷ ἄρχοντι τῷ ἑνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευί, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν, καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρυα.

9 Καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων· καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.

11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

12 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες·

τες

τες, Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα.

13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου, ἀποθνήσκει· ἕως εἰς τέλος ἀποθανούμεθα;

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων, Σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν.

2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ δῆμον τοῦ πατρός σου προσάγαγε πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι, καὶ λειτουργείτωσάν σοι· καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς.

4 Καὶ προστεθήσονται πρός σε, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρός σε.

5 Καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

6 Καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος· καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ νόμιμον αἰώνιον.

9 Καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.

10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά· σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· ἅγια ἔσται σοι.

11 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

12 Πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά.

13 Τὰ πρωτογεννήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

14 Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, σοὶ ἔσται.

15 Καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ὅσα

προσ-

προσφέρωσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀν-
θρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται·
ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται
τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων,
καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν
ἀκαθάρτων λυτρώσῃ.
16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ,
ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις
πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον εἴκοσι ὀβολοί εἰσι.
17 Πλὴν πρωτότοκα μό-
σχων καὶ πρωτότοκα προβάτων
καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώ-
σῃ· ἅγιά ἐστι· καὶ τὸ αἷμα αὐ-
τῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσια-
στήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις
κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδί-
ας Κυρίῳ.
18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι,
καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέ-
ματος· καὶ κατὰ τὸν βραχίονα
τὸν δεξιὸν, σοὶ ἔσται.
19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁ-
γίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά
σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυ-
γατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον
αἰώνιον· διαθήκη ἁλὸς αἰω-
νίου ἐστὶν ἔναντι Κυρίου, σοὶ καὶ
τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.
20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Ἀαρὼν, Ἐν τῇ γῇ αὐ-
τῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ με-
ρὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι
ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία
σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
21 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ
ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον
ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν
λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ
λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
22 Καὶ οὐ προσελεύσονται ἔ-
τι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν
ἁμαρτίαν θανατηφόρον.
23 Καὶ λειτουργήσει ὁ Λευί-
της αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ αὐτοὶ
λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐ-
τῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι
κληρονομίαν.
24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν ἀφορί-
σωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέ-
δωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλή-
ρῳ· διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς,
Ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ
κληρονομήσουσι κλῆρον.
25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
26 Καὶ τοῖς Λευίταις λα-
λήσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέ-
δωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν, ἐν
κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς
ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ
ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου.
27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν
τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖ-
τος ἀπὸ ἅλω, καὶ ἀφαίρεμα
ἀπὸ ληνοῦ.
28 Οὕτως ἀφελεῖτε αὐτὰ
καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαι-
ρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων
τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν
λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ· καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαί-
ρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ.
29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομά-
των ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαί-
ρεμα Κυρίῳ, ἢ ἀπὸ πάντων
τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον
ἀπ' αὐτοῦ.
30 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρ-
χὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται
τοῖς Λευίταις ὡς γένημα ἀ-
πὸ ἅλω, καὶ ὡς γένημα ἀπὸ
ληνοῦ.
31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ

τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυῤῥὰν ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ᾗ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.

3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.

4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις.

5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.

6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.

7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.

8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν· καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν· ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγνισμά ἐστι.

10 Καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.

11 Ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

12 Οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.

13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτήν· ἀκάθαρτός ἐστιν· ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι.

14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα

 ἀκάθαρτα

θαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστι.

16 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.

17 Καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος.

18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον, καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος.

19 Καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν· ἀκάθαρτός ἐστι.

21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ παντὸς οὗ ἐὰν ἅψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ ψυχὴ ἡ ἁπτομένη, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριὰμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ· καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.

3 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

4 Καὶ ἱνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

5 Καὶ ἱνατί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον· τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαὶ, οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν.

6 Καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

8 Λάβε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

9 Καὶ

9 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος.

10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ;

11 Καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δίς· καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς.

13 Τοῦτο τὸ ὕδωρ Ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραήλ· Σὺ ἐπίστῃ πάντα τὸν μόχθον τὸν εὑρόντα ἡμᾶς.

15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

16 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστείλας ἄγγελον, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ νῦν ἐσμὲν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου.

17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων, οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα· οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.

19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα· ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστι· παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.

20 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.

21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὢρ τὸ ὄρος.

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς Ἐδὼμ, λέγων,

24 Προστεθήτω Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει· διότι παρωξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς Ἀντιλογίας.

25 Λάβε τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ὢρ τὸ ὄρος, ἐναν-

τίον πάσης τῆς συναγωγῆς,
26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν
τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἔνδυσον
Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ Ἀα-
ρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω
ἐκεῖ.
27 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς
καθὰ συνέταξε Κύριος
αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
εἰς Ὢρ τὸ ὄρος, ἐναντίον πά-
σης τῆς συναγωγῆς,
28 Καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· καὶ κατέ-
βη Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ
τοῦ ὄρους.
29 Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν,
καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τριά-
κοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος
Ἰσραήλ.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος
βασιλεὺς Ἀρὰδ ὁ κα-
τοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι
ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθα-
ρεὶμ, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ κατεπρονόμευσεν
ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.
2 Καὶ ηὔξατο Ἰσραὴλ εὐ-
χὴν Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐάν
μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον
ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ
αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.
3 Καὶ ἤκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκε
τὸν Χαναναῖον ὑποχείριον αὐ-
τοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν,
καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπε-
κάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου, Ἀνάθεμα.
4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὢρ
τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν
ἐρυθρὰν, περιεκύκλωσαν τὴν
γῆν Ἐδώμ· καὶ ὠλιγοψύχη-
σεν ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ ὁδῷ,
5 Καὶ κατελάλει ὁ λαὸς
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυ-
σῆ, λέγοντες, Ἵνατί ἐξήγα-
γες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀπο-
κτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ;
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος, οὐδὲ ὕδωρ·
ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθι-
σεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ
τούτῳ.
6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος
εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θα-
νατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λα-
ὸν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
7 Καὶ παραγενόμενος ὁ λα-
ὸς πρὸς Μωυσῆν, ἔλεγον, Ἡ-
μαρτήκαμεν ὅτι κατελαλή-
σαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ
σοῦ· εὖξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ
ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν· καὶ
ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον
περὶ τοῦ λαοῦ.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ποίησον σεαυτῷ ὄ-
φιν, καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ ση-
μείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφις
ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμέ-
νος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.
9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄ-
φιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο ὅ-
ταν ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον,
καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν
χαλκοῦν, καὶ ἔζη.
10 Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠ-
βώθ.
11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠ-
βὼθ, παρενέβαλον ἐν Ἀχελ-
γαὶ τῷ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Μω-
ὰβ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου.
12 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆραν,
καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα
Ζαρέδ.
13 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραν-

τες παρενέβαλον εἰς τὸ πέ-
ραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ
ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὅ-
ρια Μωὰβ, ἀνὰ μέσον Μω-
ὰβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμοῤ-
ῥαίου.
14 Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν
βιβλίῳ, Πόλεμος τοῦ Κυ-
ρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγισε, καὶ
τοὺς χειμάῤῥους Ἀρνῶν.
15 Καὶ τοὺς χειμάῤῥους κα-
τέστησε κατοικίαν Ἤρ, καὶ
πρόσκειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ,
16 Καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέ-
αρ· τοῦτό ἐστι φρέαρ, ὃ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Συν-
άγαγε τὸν λαὸν, καὶ δώσω αὐ-
τοῖς ὕδωρ πιεῖν.
17 Τότε ᾖσεν Ἰσραὴλ τὸ
ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος,
Ἐξάρχετε αὐτῷ φρέαρ,
18 Ὤρυξαν αὐτὸ ἄρχον-
τες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βα-
σιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐ-
τῶν· καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μαν-
θαναείν,
19 Καὶ ἀπὸ Μανθαναεὶν
εἰς Νααλιὴλ, καὶ ἀπὸ Ναα-
λιὴλ εἰς Βαμὼθ,
20 Καὶ ἀπὸ Βαμὼθ εἰς
νάπην, ἥ ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ
Μωὰβ, ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λε-
λαξευμένου, τὸ βλέπον κατὰ
πρόσωπον τῆς ἐρήμου.
21 Καὶ ἀπέστειλε Μωυ-
σῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βα-
σιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, λόγοις
εἰρηνικοῖς, λέγων,
22 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς
γῆς σου, τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα·
οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν,
οὔτε εἰς ἀμπελῶνα· οὐ πιόμεθα
ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατός σου· ὁδῷ
βασιλικῇ πορευσόμεθα, ἕως
ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.
23 Καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ
Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὁρίων αὐτοῦ· καὶ συνήγαγε Σηὼν
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξ-
ῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσ-
ραὴλ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἦλ-
θεν εἰς Ἰασσὰ, καὶ παρετά-
ξατο τῷ Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας, καὶ
κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ, ἀ-
πὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ, ἕως
υἱῶν Ἀμμὰν, ὅτι Ἰαζὴρ ὅ-
ρια υἱῶν Ἀμμάν ἐστι.
25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ
πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ
κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν πά-
σαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμοῤῥαί-
ων, ἐν Ἐσεβὼν, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ.
26 Ἔστι γὰρ Ἐσεβὼν, πόλις
Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων· καὶ οὗτος ἐπολέ-
μησε βασιλέα Μωὰβ τὸ πρό-
τερον, καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν
γῆν αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως
Ἀρνῶν.
27 Διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰ-
νιγματισταὶ, Ἔλθετε εἰς Ἐ-
σεβὼν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ
κατασκευασθῇ πόλις Σηών.
28 Ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ
Ἐσεβὼν, καὶ φλὸξ ἐκ πόλεως
Σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μω-
ὰβ, καὶ κατέφαγε στήλας Ἀρνῶν.
29 Οὐαί σοι Μωὰβ, ἀ-
πώλου λαὸς Χαμὼς, ἀπεδό-
θησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζε-
σθαι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν
αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν
Ἀμοῤῥαίων Σηών,
30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀπολεῖται, Ἐσεβὼν ἕως Δαι-
βὼν· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ
Μωάβ.
31 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ
ἐν

ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων.
32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς
κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζὴρ, καὶ
κατελάβοντο αὐτὴν, καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς, καὶ ἐξέβαλον τὸν
Ἀμοῤῥαῖον τὸν ὄντα ἐκεῖ.
33 Καὶ ἐπιστρέψαντες, ἀ-
νέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν·
καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς
Βασὰν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλε-
μον εἰς Ἐδραΐμ.
34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Μὴ φοβηθῇς αὐτὸν,
ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παρα-
δέδωκα αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς
ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν
Ἀμοῤῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν
Ἐσεβών.
35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ κατα-
λιπεῖν αὐτοῦ ζωγρεῖαν, καὶ ἐ-
κληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐ-
πὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν
Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σε-
πφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἰσραὴλ τῷ Ἀμοῤῥαίῳ,
3 Καὶ ἐφοβήθη Μωὰβ τὸν
λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν·
καὶ προσώχθισε Μωὰβ ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
4 Καὶ εἶπε Μωὰβ τῇ γε-
ρουσίᾳ Μαδιὰμ, Νῦν ἐκλεί-
ξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάν-
τας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὡσεὶ
ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλω-
ρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς
Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ ἦν
κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις
πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ Φα-
θουρὰ, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
γῆς υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καλέ-
σαι αὐτὸν, λέγων, Ἰδοὺ λαὸς
ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς
γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχό-
μενός μου.
6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί
μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχυρό-
τερός μου ἐστὶν, εἰ ἄρα δυνή-
σομαι πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ
ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι
οἶδα οὓς ἂν εὐλογήσῃς σὺ, εὐ-
λόγηνται, καὶ οὓς ἂν καταράσῃ
σὺ, κεκατήρανται.
7 Καὶ ἐξεπορεύθη ἡ γερου-
σία Μωὰβ, καὶ ἡ γερουσία Μα-
διὰμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς
Βαλαὰμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ
ῥήματα Βαλάκ.
8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα,
καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πρά-
γματα ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος
πρός με· καὶ κατέμειναν οἱ
ἄρχοντες Μωὰβ παρὰ Βα-
λαάμ.
9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς
Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί
οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ
σοί;
10 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
τὸν Θεὸν, Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ,
βασιλεὺς Μωὰβ, ἀπέστειλεν
αὐτοὺς πρός με, λέγων,
11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν
ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐκάλυψε τὴν
ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκά-
θηται ἐχόμενός μου, καὶ νῦν δεῦ-
ρο ἄρασαί μοι αὐτὸν, εἰ ἄρα
δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν,
καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς
Βαλαὰμ, Οὐ πορεύσῃ μετ'
αὐτῶν,

αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλογημένος.

13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωῒ, εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλὰκ, Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν, οὐκ ἀφίησί με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μεθ᾽ ὑμῶν.

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ, ἦλθον πρὸς Βαλὰκ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μεθ᾽ ἡμῶν.

15 Καὶ προσέθετο ἔτι Βαλὰκ ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμοτέρους τούτων.

16 Καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Τάδε λέγει Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφώρ· Ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρός με.

17 Ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς μοι ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον.

18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλὰκ, Ἐὰν δῷ μοι Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου.

19 Καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ ὑμεῖς, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρός με.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσω πρός σε, τοῦτο ποιήσεις.

21 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ.

22 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύετο αὐτὸς πρὸς αὐτόν· καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.

24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξι τῶν ἀμπελώνων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν.

25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν.

26 Καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

27 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, Συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ, καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ.

28 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ, Τί πεποίηκά σοι, ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο;

29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ, Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρί μου, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε.

30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ, Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ᾽ ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεό-

νεότητός σου, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι τοῦτο; ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί.

31 Ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαάμ, καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Ἱνατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου.

33 Καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος, ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ, νῦν σὲ μὲν ἂν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεποιησάμην.

34 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου, Ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρέσκει, ἀποστραφήσομαι.

35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαάμ, Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρός σε, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι· καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.

36 Καὶ ἀκούσας Βαλάκ, ὅτι ἥκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων.

37 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Οὐχὶ ἀπέστειλα πρός σε καλέσαι σε; διατί οὐκ ἤρχου πρός με; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε.

38 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ, Ἰδοὺ ἥκω πρός σε· νῦν δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαί τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω.

39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων.

40 Καὶ ἔθυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.

42 Καὶ ἐγενήθη πρωΐ· καὶ παραλαβὼν Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ, ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαάλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμούς, καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριούς.

2 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

3 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι· καὶ παρέστη Βαλὰκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ.

4 Καὶ Βαλαὰμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν· καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν· καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαάμ, Τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαάμ, καὶ εἶπεν, Ἐπιστραφεὶς πρὸς Βα-

Βαλὰκ, οὕτω λαλήσεις.
6 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ.
7 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων, Δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ἰακὼβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.
8 Τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος; ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ Θεός;
9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτὸν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.
10 Τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακὼβ, καὶ τίς ἐξαριθμήσεται δήμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων.
11 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν.
12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι;
13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλὰκ, Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
15 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν.
16 Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαὰμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ, καὶ τάδε λαλήσεις.
17 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ, Τί ἐλάλησε Κύριος;
18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀνάστηθι Βαλὰκ, καὶ ἄκουε, ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφώρ.
19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἴπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ;
20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι· εὐλογήσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.
21 Οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακὼβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ.
22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.
23 Οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακὼβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ· κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακὼβ, καὶ τῷ Ἰσραήλ· τί ἐπιτελέσει ὁ Θεός;
24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀνα-

ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγῃ θήραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.

25 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Οὔτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτὸν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν.

26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαὰμ, εἶπε τῷ Βαλὰκ, Οὐκ ἐλάλησά σοι, λέγων, Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ Θεὸς, τοῦτο ποιήσω;

27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ Θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.

28 Καὶ παρέλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογὼρ, τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον.

29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἑτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριούς.

30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΚΑὶ ἰδὼν Βαλαὰμ ὅτι καλόν ἐστιν ἐναντίον Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Καὶ ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς· καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ.

3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεὼρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,

4 Φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὅρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

5 Ὡς καλοὶ οἱ οἶκοί σου Ἰακὼβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ.

6 Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡσεὶ σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.

7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἢ Γὼγ βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ.

8 Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν.

9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλόγηνται· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται.

10 Καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαὰμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο.

11 Νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς δόξης.

12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλ-

λοις

λοις σου οὓς ἀπέστειλας πρός
με ἐλάλησα, λέγων,
13 Ἐάν μοι δῷ Βαλὰκ
πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου
καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι πα-
ραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποι-
ῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν
παρ' ἐμαυτοῦ· ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ
Θεὸς, ταῦτα ἐρῶ.
14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω
εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο, συμ-
βουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ
λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ'
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.
15 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν
παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ
Βαλαὰμ υἱὸς Βεὼρ, φη-
σὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς
ὁρῶν,
16 Ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπι-
στάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑ-
ψίστου, καὶ ὅρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν
ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
17 Δείξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ
νῦν· μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγί-
ζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰα-
κὼβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος
ἐξ Ἰσραὴλ· καὶ θραύσει τοὺς
ἀρχηγοὺς Μωὰβ, καὶ προνο-
μεύσει πάντας υἱοὺς Σήθ.
18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κλη-
ρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία
Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.
19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰ-
ακὼβ, καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον
ἐκ πόλεως.
20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλὴκ,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβο-
λὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀρχὴ ἐθ-
νῶν Ἀμαλὴκ, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν ἀπολεῖται.
21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ, εἶπεν, Ἰσχυρὰ ἡ κα-
τοικία σου· καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέ-
τρᾳ τὴν νοσσιάν σου,
22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βε-
ὼρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσ-
σύριοι αἰχμαλωτεύσουσί
σε.
23 Καὶ ἰδὼν τὸν Ὢγ, καὶ ἀ-
ναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐ-
τοῦ, εἶπεν, Ὢ ὢ, τίς ζήσεται,
ὅταν θῇ ταῦτα ὁ Θεός;
24 Καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χει-
ρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν
Ἀσσοὺρ, καὶ κακώσουσιν Ἑ-
βραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμα-
δὸν ἀπολοῦνται.
25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ
ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ· καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτόν.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ
ἐν Σαττείν, καὶ ἐβεβηλώθη
ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς
θυγατέρας Μωάβ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς
τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐ-
τῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυ-
σιῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,
3 Καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ
τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ὠργίσθη θυ-
μῷ Κύριος τῷ Ἰσραήλ.
4 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, Λάβε πάντας τοὺς
ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγ-
μάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέ-
ναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφή-
σεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ
Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυ-
λαῖς Ἰσραὴλ, Ἀποκτείνατε ἕ-
καστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετε-
λεσμένον τῷ Βεελφεγώρ.
6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσή-
γαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς
τὴν Μαδιανῖτιν ἐναντίον
Μωυσῆ, καὶ ἐναντίον πάσης
συν-

συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστην ἐν τῇ χειρὶ,

8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, τόν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου.

12 Οὕτως εἰπὸν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης,

13 Καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρὶ, υἱὸς Σαλμὼν, ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών.

15 Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ, Χασβὶ, θυγάτηρ Σοὺρ, ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμὼθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιάμ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,

17 Ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτοὺς,

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ, καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν, τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογώρ.

Κεφ. κϛʹ, 26.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, λέγων,

2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων,

4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου,

5 Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραήλ· υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν Ἐνὼχ, καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλοὺ, δῆμος τοῦ Φαλλουΐ.

6 Τῷ Ἀσρὼν, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμὶ, δῆμος τοῦ Χαρμί.

7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβὴν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλι-

άδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

8 Καὶ υἱοὶ Φαλλοὺς, Ἐλιάβ.

9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιὰβ, Ναμουὴλ, καὶ Δαθὰν, καὶ Ἀβειρὼν· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου.

10 Καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορὲ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ.

11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Σομεὼν, ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεὼν· τῷ Ναμουὴλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰαχὶν, δῆμος ὁ Ἰαχινί·

13 Τῷ Ζαρὰ δῆμος ὁ Ζαραΐ· τῷ Σαοὺλ, δῆμος ὁ Σαουλί.

14 Οὗτοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

19] Υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἢρ καὶ Αὐνάν· καὶ ἀπέθανον Ἢρ καὶ Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σηλὼμ, δῆμος ὁ Σηλωμί· τῷ Φαρὲς, δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρὰ, δῆμος ὁ Ζαραΐ.

21 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρὲς, τῷ Ἀσρὼν, δῆμος ὁ Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμοὺν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί.

22 Οὗτοι δῆμοι τῷ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ υἱοὶ Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλὰ, δῆμος ὁ Θωλαΐ· τῷ Φουὰ, δῆμος ὁ Φουαΐ.

24 Τῷ Ἰασοὺβ, δῆμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμβρὰμ, δῆμος ὁ Σαμβραμί.

25 Οὗτοι δῆμοι Ἰσσάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

26 Υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρὲδ, δῆμος ὁ Σαρεδί· τῷ Ἀλλὼν, δῆμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλὴλ, δῆμος ὁ Ἀλληλί.

27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

15] Υἱοὶ Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαφὼν, δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγὶ, δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνὶ, δῆμος ὁ Σουνί·

16] Τῷ Ἀζενὶ, δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδὶ, δῆμος ὁ Ἀδδί·

17] Τῷ Ἀροαδὶ, δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριὴλ, δῆμος ὁ Ἀριηλί.

18] Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

44] Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσοὺ, δῆμος ὁ Ἰεσουί· τῷ Βαριὰ, δῆμος ὁ Βαριαΐ·

45 Τῷ Χοβὲρ, δῆμος ὁ Χοβερί· τῷ Μελχιὴλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί.

46] Καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσὴρ, Σάρα.

47] Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ

ἐξ

ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς
καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
τετρακόσιοι.
28] Υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ δή-
μους αὐτῶν, Μανασσῆς καὶ Ἐ-
φραΐμ.
29 Υἱοὶ Μανασσῆ, τῷ Μα-
χὶρ, δῆμος ὁ Μαχιρί· καὶ Μα-
χὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ·
τῷ Γαλαάδ, δῆμος ὁ Γαλα-
αδί.
30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλαάδ·
Ἀχιέζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζε-
ρί· τῷ Χελὲγ, δῆμος ὁ Χε-
λεγί·
31 Τῷ Ἐσριὴλ, δῆμος
ὁ Ἐσριηλί· τῷ Συχὲμ, δῆ-
μος ὁ Συχεμί·
31 Τῷ Συμαὲρ, δῆμος ὁ
Συμαερί· καὶ τῷ Ὀφὲρ, δῆ-
μος ὁ Ὀφερί.
33 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ
Ὀφὲρ, οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ,
ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλ-
παάδ· Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ
Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερ-
σά.
34 Οὗτοι δῆμοι Μανασ-
σῆ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ
ἑπτακόσιοι.
35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ·
τῷ Σουθαλὰ, δῆμος ὁ Σουθα-
λαΐ· τῷ Ταναχ, δῆμος ὁ
Ταναχί.
36 Οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά·
τῷ Ἐδὲν, δῆμος ὁ Ἐδενί.
37 Οὗτοι δῆμοι Ἐφραΐμ
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεν-
τακόσιοι· οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ἰ-
ωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν.
38 Υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ
δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλὲ, δῆμος
ὁ Βαλί· τῷ Ἀσυβὴρ, δῆ-
μος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχι-
ρὰν, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί.
39 Τῷ Σωφὰν, δῆμος ὁ
Σωφανί.
40 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βα-
λὲ, Ἀδὰρ, καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀ-
δὰρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί· καὶ τῷ
Νοεμὰν, δῆμος ὁ Νοεμανί.
41 Οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὶν
κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τεσσα-
ράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακό-
σιοι.
42 Καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δήμους
αὐτῶν· τῷ Σαμὲ, δῆμος ὁ Σα-
μεί· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δή-
μους αὐτῶν.
43 Πάντες οἱ δῆμοι Σα-
μεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν,
τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιά-
δες καὶ τετρακόσιοι.
48] Υἱοὶ Νεφθαλεὶμ κατὰ
δήμους αὐτῶν· τῷ Ἀπιὴλ, δῆ-
μος ὁ Ἀπιηλί· τῷ Γαυνὶ, δῆ-
μος ὁ Γαυνί.
49 Τῷ Ἰεσὲρ, δῆμος ὁ Ἰ-
εσερί· τῷ Σελλὴμ, δῆμος ὁ
Σελλημί.
50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθα-
λεὶμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν,
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
τετρακόσιοι.
51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν
Ἰσραὴλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες
καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ
τριάκοντα.
52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
53 Τούτοις μερισθήσεται ἡ
γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ
ὀνομάτων.
54 Τοῖς πλείοσι πλεονά-
σεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς
ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν· ἑκάστῳ
καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται
ἡ κληρονομία αὐτῶν.
55 Διὰ κλήρων μερισθή-

σετ) ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι· κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν.

56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Γερσὼν, δῆμος ὁ Γερσωνί· τῷ Καάθ, δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρὶ, δῆμος ὁ Μεραρί.

58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί· δῆμος ὁ Λοβενὶ, δῆμος ὁ Χεβρωνὶ, δῆμος ὁ Κορὲ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί· καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμβράμ.

59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβὲδ, θυγάτηρ Λευὶ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμβρὰμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν, καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

60 Καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν, ὅ, τε Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

61 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

62 Καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

63 Καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἳ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπισκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς, πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

Κεφ. κζ΄. 27.

Καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὀφὲρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχὶρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσά,

2 Καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν,

3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ.

4 Μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.

5 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

7 Ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ

προσ-

περιθήσεις τὴν κλῆρον τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς αὐταῖς.
8 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λαλήσεις, λέγων, Ἄνθρω-
πος ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ υἱὸς μὴ
ᾖ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ.
9 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ
αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονο-
μίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
10 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ
ἀδελφοὶ, δώσετε τὴν κλη-
ρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ.
11 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν
κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ,
κληρονομῆσαι τὰ αὐτοῦ· καὶ ἔ-
σται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
δικαίωμα κρίσεως, καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄ-
ρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαῦ,
καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναὰν, ἣν
ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ ἐν κατασχέσει.
13 Καὶ ὄψῃ αὐτὴν, καὶ προσ-
τεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ
σὺ, καθὰ προσετέθη Ἀαρὼν
ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ
ὄρει.
14 Διότι παρέβητε τὸ ῥῆ-
μά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν, ἐν
τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συνα-
γωγὴν ἁγιάσαι με, οὐχ ἡγιά-
σατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι
αὐτῶν· τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀν-
τιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρή-
μῳ Σίν.
15 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον,
16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πά-
σης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης,
17 Ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις εἰσ-
ελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς, καὶ ὅστις
εἰσάξει αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ
συναγωγὴ Κυρίου ὡσεὶ πρό-
βατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν.
18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάβε
πρὸς σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν
Ναυὴ, ἄνθρωπον ὃς ἔχει
πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθή-
σεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐ-
τόν.
19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἔν-
αντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ
ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς, καὶ ἐντελῇ περὶ
αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν.
20 Καὶ δώσεις τῆς δόξης
σου ἐπ' αὐτὸν, ὅπως ἂν εἰσα-
κούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
21 Καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτή-
σουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν
δήλων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται, καὶ
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύ-
σονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ὁμοθυμαδὸν, καὶ πᾶσα ἡ συν-
αγωγή.
22 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς
καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύρι-
ος· καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστη-
σεν αὐτὸν ἐναντίον Ἐλεάζαρ
τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς,
23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ συν-
έστησεν αὐτὸν καθάπερ συν-
έταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐπι-

2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου.
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς.
4 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωΐ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν.
5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ εἶν.
6 Ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινὰ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
7 Καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί· ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ.
8 Καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν· κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν,
10 Ὁλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, καὶ κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.
12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἑνί.
13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.
14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ εἶν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί· καὶ τὸ τρίτον τοῦ εἶν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἑνί· καὶ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ οἴνου· τοῦτο τὸ ὁλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.
15 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς ποιηθήσεται, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ.
17 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
19 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά· ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.
20 Καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.
21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.

22 Καὶ

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·

23 Πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς τῆς πρωϊνῆς, ὅ ἐστιν ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

24 Ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ διαπαντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων, ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

27 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.

28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.

29 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.

30 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·

31 Πλὴν τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

Κεφ. κθ΄. 29.

ΚΑὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.

2 Καὶ ποιήσετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.

3 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.

4 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.

5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·

6 Πλὴν τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς νουμηνίας· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ διαπαντός· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου, ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσοίσετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καρπώματα Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.

9 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.

10 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀμνούς.

11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως, καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διαπαντὸς ἡ θυσία αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

12 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ προσάξατε ὁλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας· ἄμωμοι ἔσονται.

14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις· καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριούς.

15 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

29 Τῇ

29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτὼ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους.

30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

31 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους.

33 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

36 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καρπώματα τῷ Κυρίῳ μόσχον ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.

37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

39 Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν, καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν.

40 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. λ'. 30.

Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος.

2 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὀμόσῃ ὅρκον, ἢ ὁρίσηται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει.

3 Ἐὰν δὲ γυνὴ εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὁρίσηται ὁρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ.

5 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς, οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτὴν, ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.

6 Ἐὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'

αὐτῇ

αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, ὅσα ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,

7 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.

8 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.

9 Καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἐὰν εὔξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ.

10 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς, ἢ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου,

11 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς.

12 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.

13 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ.

14 Ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἤκουσεν.

15 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

16 Ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας, καὶ παρατάξασθε ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδιάν.

4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀποστείλατε παρατάξασθαι.

5 Καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας· ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν.

6 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάλ-

σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ
Μαδιὰν, καθὰ ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ· καὶ ἀπέκτει-
ναν πᾶν ἀρσενικόν.
8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μα-
διὰν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς
τραυματίαις αὐτῶν· καὶ τὸν
Εὐὶν, καὶ τὸν Ῥοκὸν, καὶ
τὸν Σοὺρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν
Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μα-
διάν· καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν
Βεὼρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαί-
ᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις
αὐτῶν.
9 Καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς
γυναῖκας Μαδιὰν, καὶ τὴν ἀ-
ποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα
αὐτῶν· καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν
ἐπρονόμευσαν,
10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις
αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις
αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐ-
τῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί.
11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν
προνομὴν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους.
12 Καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυ-
σῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν
ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς
Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν,
καὶ τὰ σκῦλα, καὶ τὴν προνο-
μὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς
Ἀραβὼθ Μωὰβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.
13 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς
καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάν-
τες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς
παρεμβολῆς.
14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς
ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνά-
μεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατον-
τάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς
παρατάξεως τοῦ πολέμου.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυ-
σῆς, Ἵνα τί ἐζωγρήσατε πᾶν
θῆλυ;
16 *Αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαὰμ
τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ
ῥῆμα Κυρίου, ἕνεκεν Φογώρ· καὶ
ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ Κυρίου.
17 Καὶ νῦν ἀποκτείνατε
πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀ-
παρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις
ἔγνω κοίτην ἄρσενος, ἀπο-
κτείνατε.
18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν
τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ οἶδε κοί-
την ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.
19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλε-
τε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ
ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἁ-
πτόμενος τοῦ τετρωμένου ἁγνι-
σθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὑμεῖς
καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν.
20 Καὶ πᾶν περίβλημα καὶ
πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ
πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας, καὶ
πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνι-
εῖτε.
21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱ-
ερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς
δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς
παρατάξεως τοῦ πολέμου, Τοῦ-
το τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συν-
έταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
22 Πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ
ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σι-
δήρου καὶ μολίβου καὶ κασσι-
τέρου·
23 Πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύ-
σεται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθή-
σεται, ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνι-
σμοῦ ἁγνισθήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ
πυρὸς, διελεύσεται δι' ὕδα-
τος.

24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρισθήσεσθε· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς.

27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀναμέσον πάσης συναγωγῆς.

28 Καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων.

29 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους αὐτῶν λήψεσθε· καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.

30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἕνα ἀπὸ πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ, ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες·

33 Καὶ βόες, δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες·

34 Καὶ ὄνοι, μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες·

35 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἳ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς, πᾶσαι ψυχαὶ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.

36 Καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε.

38 Καὶ βόες, ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, δύο καὶ ἑβδομήκοντα.

39 Καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, εἷς καὶ ἑξήκοντα.

40 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ, δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.

41 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίου τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διεῖλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.

43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια·

44 Καὶ

44 Καὶ βόες, ἓξ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες·

45 Ὄνοι, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι·

46 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες.

47 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

48 Καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,

49 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Οἱ παῖδές σου εἰλήφασι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ, ἀνὴρ ὃ εὗρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον.

52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον Κυρίῳ, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων.

53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυτῷ.

54 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. λβ'. 32.

Καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλῆθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζὴρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ· καὶ ἦν ὁ τόπος, τόπος κτήνεσι.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες,

3 Ἀταρὼθ, καὶ Δαιβὼν, καὶ Ἰαζὴρ, καὶ Ναμρὰ, καὶ Ἐσεβὼν, καὶ Ἐλεαλὴ, καὶ Σεβαμὰ, καὶ Ναβαὺ, καὶ Βαιὰν,

4 Τὴν γῆν ἣν παρέδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισί σου κτήνη ὑπάρχει.

5 Καὶ ἔλεγον, Εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν, Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ;

7 Καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατανοῆσαι τὴν γῆν·

9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα
βότρυος, καὶ κατενόησαν τὴν
γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδί-
αν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅπως μὴ
εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν
ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς;
10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύ-
ριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ὤμοσε, λέγων,
11 Εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύ-
πτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπά-
νω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ κακὸν, τὴν γῆν ἣν ὤ-
μοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκο-
λούθησαν ὀπίσω μου,
12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰε-
φοννὴ ὁ διακεχωρισμένος,
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὅτι
συνεπηκολούθησεν ὀπίσω Κυ-
ρίου.
13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύ-
ριος ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ
κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως
ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ,
οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναν-
τι Κυρίου.
14 Ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν
πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα
ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσ-
θεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ.
15 Ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ'
αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλι-
πεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συν-
αγωγὴν ταύτην.
16 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ,
καὶ ἔλεγον, Ἐπαύλεις προβά-
των οἰκοδομήσομεν ὧδε τοῖς
κτήνεσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς
ἀποσκευαῖς ἡμῶν.
17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισά-
μενοι προφυλακὴν πρότεροι
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀ-
γάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν
τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀπο-
σκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετει-
χισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν.
18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν
εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν
καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκέτι κληρονομή-
σομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι
ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀ-
νατολαῖς.
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Μωυσῆς, Ἐὰν ποιήσητε κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλί-
σησθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλε-
μον,
21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν
πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἔ-
ναντι Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτριβῇ
ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ,
22 Καὶ κατακυριευθῇ ἡ
γῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦ-
τα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε
ἀθῶοι ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπὸ
Ἰσραήλ· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη
ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυ-
ρίου.
23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε
οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἔναντι Κυ-
ρίου· καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρ-
τίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς κατα-
λάβῃ τὰ κακά.
24 Καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν
ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ
ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτή-
νεσιν ὑμῶν· καὶ τὸ ἐκπορευό-
μενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
ποιήσετε.
25 Καὶ εἶπαν υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν,
λέγοντες, Οἱ παῖδές σου ποι-

ἤσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται.

26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ.

27 Οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει.

28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει.

30 Ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, λέγοντες, Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν ἡμεῖς.

32 Διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσὴφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων, καὶ τὴν βασιλείαν Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.

34 Καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν, καὶ τὴν Ἀταρὼθ, καὶ τὴν Ἀροήρ,

45 Καὶ τὴν Σωφὰρ, καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ ὕψωσαν αὐτάς,

36 Καὶ τὴν Ναμρὰμ, καὶ τὴν Βαιθαρὰν, πόλεις ὀχυρὰς, καὶ ἐπαύλεις προβάτων.

37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν, καὶ Ἐλεαλὴ, καὶ Καριαθαὶμ,

38 Καὶ τὴν Βεελμεὼν, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμά· καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ᾠκοδόμησαν.

39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ εἰς Γαλαὰδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.

40 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχὶρ υἱῷ Μανασσῆ, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ.

41 Καὶ Ἰαΐρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαΐρ.

42 Καὶ Ναβαῦ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβὼθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

2 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου· καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

3 Ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων.

4 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.

5 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ, παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.

5 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ, παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὅ ἐστι μέρος τι τῆς ἐρήμου.

7 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθὰν, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι Βεελσεπφὼν, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.

8 Καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ, καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοί, καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις.

9 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ· καὶ ἐν Αἰλὶμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.

10 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλίμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.

11 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σίν.

12 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥαφακά.

13 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφακὰ, καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλούς.

14 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλοὺς, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδίν· καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

15 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδὶν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

16 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινὰ, καὶ παρενέβαλον ἐν μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας.

17 Καὶ ἀπῆραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ.

18 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἀσηρὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμᾶ.

19 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαθαμᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές.

20 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρὲς, καὶ παρενέβαλον εἰς Λεβωνᾶ.

21 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥεσσάν.

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσὰν, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ.

23 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ.

24 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφὰρ, καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ.

25 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλαθ.

26 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Καταάθ.

27 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Καταὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ταραάθ.

28 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραάθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά.

29 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκά, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ.

30 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ.

31 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναία.

32 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναία, καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ.

33 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά.

34 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθά, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά.

35 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνά, καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ.

36 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαράν· αὕτη ἐστὶ Κάδης.

37 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης, καὶ παρενέβαλον εἰς Ὢρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδώμ.

38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός.

39 Καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει.

40 Καὶ ἀκούσας ὁ Χαναανὶς βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χαναάν, ὅτι εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

41 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνά.

42 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνά, καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ.

43 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινώ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.

44 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαΐ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ.

45 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαΐ, καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν Γάδ.

46 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γάδ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαίμ.

47 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμὼν Δεβλαθαίμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρίμ, ἀπέναντι Ναβαῦ.

48 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρίμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀναμέσον Ἀισιμώθ, ἕως Βελσᾶ τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.

50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ, λέγων,

51 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.

52 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτά, καὶ

πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε.

53 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ.

54 Καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε.

55 Ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε.

56 Καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς, ποιήσω ὑμᾶς.

Κεφ. λδ΄. 34.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

3 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναὰν σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς.

3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σὶν ἕως ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν.

4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ Λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν, καὶ παρελεύσεται Ἐννὰκ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς Λίβα Καδὴς τοῦ Βαρνῆ, καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀρὰδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμανᾶ.

5 Καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάῤῥουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.

6 Καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης.

7 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς Βοῤῥᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος.

8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Ἐμὰθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ.

9 Καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνὰ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναΐν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναΐν Σεπφαμάρ.

11 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφαμὰρ Βηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς, καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερὲθ ἀπὸ ἀνατολῶν.

12 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἁλυκή· αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ.

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὶν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν.

15 Δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ Νότου κατ' ἀνατολάς.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

18 Καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν.

19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή.

20 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σεμιούδ.

21 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλών.

22 Τῆς φυλῆς Δὰν, ἄρχων Βακχὶρ υἱὸς Ἐγλί.

23 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνιὴλ υἱὸς Σουφί.

24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραῒμ, ἄρχων Καμουὴλ υἱὸς Σαβαθάν.

25 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλισαφὰν υἱὸς Φαρνάχ.

26 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, ἄρχων Φαλτιὴλ υἱὸς Ὀζά.

27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ, ἄρχων Ἀχιὼρ υἱὸς Σελεμί.

28 Τῆς φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ἄρχων Φαδαὴλ υἱὸς Ἰαμιούδ.

29 Τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

Κεφ. λε'. 35.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων,

2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν· καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις.

3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.

4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ.

5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βοῤῥᾶν δισχιλίους πήχεις· καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.

6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἓξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις.

7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις· ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλά· καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, ἐλάττω· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κατακληρο-

νομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευΐταις.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.

11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.

12 Καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

13 Καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἓξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.

14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν.

15 Φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν· ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.

16 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

18 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν.

20 Ἐὰν δὲ δι᾽ ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν, καὶ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,

21 Ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρί, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι αὐτῷ.

22 Ἐὰν δὲ ἐξάπινα, οὐ δι᾽ ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν, ἢ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶν σκεῦος, οὐκ ἐξ ἐνέδρου,

23 Ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν·

24 Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα.

25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.

26 Ἐὰν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ,

27 Καὶ εὕρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ,

καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν.

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν.

30 Πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν.

31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.

32 Οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ᾽ αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος.

34 Καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ᾽ ἧς κατοικεῖτε ἐπ᾽ αὐτῆς, ἐφ᾽ ἧς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΚΑὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσὴφ, καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

2 Καὶ εἶπαν, Τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔσονται ἑνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες· καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.

4 Ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου, λέγων, Οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσὴφ λέγουσι.

6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ, λέγων, Οὗ ἀρέσκῃ ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες.

7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ

τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ
προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραήλ.
8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγ-
χιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν
φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἑνὶ τῶν
ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχι-
στεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕ-
καστος τὴν κληρονομίαν τὴν
πατρικὴν αὐτοῦ.
9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ
κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν
ἑτέραν, ἀλλ᾽ ἕκαστος ἐν τῇ
κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολλη-
θήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
10 Ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐ-
ποίησαν θυγατράσι Σαλπα-
άδ.
11 Καὶ ἐγένοντο Θερσὰ καὶ
Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νουὰ καὶ
Μααλὰ θυγατέρες Σαλπαάδ,
τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν.
12 Ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασ-
σῆ υἱῶν Ἰωσὴφ ἐγενήθησαν
γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κλη-
ρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυ-
λὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ
ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ
Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.
ΟΥτοι οἱ λόγοι οὓς ἐ-
λάλησε Μωυσῆς παν-
τὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς
δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς
θαλάσσης ἀναμέσον Φαρὰν
Τοφὸλ, καὶ Λοβὸν, καὶ Αὐλὼν,
καὶ καταχρύσεα.
2 Ἕνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χω-
ρὴβ ὁδὸς ἐπ᾽ ὄρος Σηεὶρ ἕως
Καδὴς Βαρνή.
3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσ-
σαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκά-
τῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐλά-
λησε Μωυσῆς πρὸς πάντας
υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ
πρὸς αὐτοὺς,
4 Μετὰ τὸ πατάξαι Σηὼν
βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοι-
κήσαντα ἐν Ἐσεβὼν, καὶ τὸν
Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν τὸν
κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρὼθ καὶ
ἐν Ἐδραΐν,
5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου ἐν γῇ Μωὰβ, ἤρξατο Μωυ-
σῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦ-
τον, λέγων,
6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐ-
λάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρὴβ, λέ-
γων, Ἱκανούσθω ὑμῖν κατοι-
κεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.
7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε
ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος
Ἀμορραίων, καὶ πρὸς πάντας
τοὺς περιοίκους Ἀραβὰ, εἰς ὄρος
καὶ πεδίον, καὶ πρὸς Λίβα, καὶ
παραλίαν γῆν Χαναναίων, καὶ
Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ
τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου.
8 Ἴδετε, παραδέδωκεν ἐ-
νώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσ-
πορευθέντες κληρονομήσατε
τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραὰμ, καὶ
Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐ-
τοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν
μετ᾽ αὐτούς.
9 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οὐ
δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς

10 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.

12 Πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;

13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ᾽ ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν.

14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ εἴπατε, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.

15 Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκαδάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

16 Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ᾽ ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό.

18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ποιήσετε.

19 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρὴβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην, ἣν εἴδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἤλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή.

20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Ἤλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

21 Ἴδετε, παραδέδωκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ δειλιάσητε.

22 Καὶ προσήλθετέ μοι πάντες, καὶ εἴπατε, Ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν δι᾽ ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

23 Καὶ ἤρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα· καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλήν.

24 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.

25 Καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἔλεγον, Ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

26 Καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ᾽ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν
ταῖς σκηναῖς ὑμῶν, καὶ εἴπα-
τε, Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡ-
μᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς
εἰς χεῖρας Ἀμοῤῥαίων, ἐξο-
λοθρεῦσαι ἡμᾶς.
28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνο-
μεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀ-
πέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν,
λέγοντες, Ἔθνος μέγα καὶ
πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν,
καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετει-
χισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ
καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑωράκαμεν
ἐκεῖ.
29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς,
Μὴ πτήξητε, μηδὲ φοβηθῆτε
ἀπ' αὐτῶν.
30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν
ὁ προπορευόμενος πρὸ προσ-
ώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκ-
πολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύ-
τῃ, ἣν εἴδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ
Ἀμοῤῥαίου ὡς τροφοφορήσει
σε Κύριος ὁ Θεός σου, ὡς εἴ-
τις τροφοφορήσαι ἄνθρωπος
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁ-
δὸν εἰς ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλ-
θετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν,
33 Ὃς προπορεύεται πρό-
τερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκ-
λέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑ-
μᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων
ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύ-
εσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας.
34 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν
φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ
παροξυνθεὶς ὤμοσε, λέγων,
35 Εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν
τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύ-
την, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν,
36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰε-
φοννὴ, οὗτος ὄψεται αὐτὴν,
καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ'
ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ
πρὸς Κύριον.
37 Καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύ-
ριος δι' ὑμᾶς, λέγων, Οὐδὲ
σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ.
38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρ-
εστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύ-
σεται ἐκεῖ· αὐτὸν κατίσχυσον,
ὅτι αὐτὸς κατακληρονομή-
σει αὐτὴν τῷ Ἰσραήλ.
39 Καὶ πᾶν παιδίον νέον
ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν
ἢ κακὸν, οὗτοι εἰσελεύσονται
ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτὴν, καὶ
αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.
40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέν-
τες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν
ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυ-
θρᾶς θαλάσσης.
41 Καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἴ-
πατε, Ἡμάρτομεν ἔναντι Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς ἀνα-
βάντες πολεμήσομεν κατὰ πάν-
τα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν· καὶ ἀναλα-
βόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ
πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ συνα-
θροισθέντες ἀναβαίνετε εἰς
τὸ ὄρος.
42 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Εἰπὸν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνα-
βήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε,
οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχ-
θρῶν ὑμῶν.
43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ
οὐκ εἰσηκούσατέ μου· καὶ παρ-
έβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου· καὶ πα-
ραβιασάμενοι, ἀνέβητε εἰς
τὸ ὄρος.

44 Καὶ

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὡσεὶ ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεὶρ ἕως Ἑρμᾶ.

45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.

46 Καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θαλάσσης ἐρυθρᾶν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος πρός με, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ ἡμέρας πολλάς.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,

3 Ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο· ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ Βοῤῥᾶν.

4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι, λέγων· Ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἠσαῦ, οἳ κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ, καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς, καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

5 Μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδὸς, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἠσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηείρ.

6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην· ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ· οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος.

8 Καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἠσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεὶρ, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ ἀπὸ Αἰλὼν καὶ ἀπὸ Γεσιὼν Γάβερ, καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λὼτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομεῖν.

10 Οἱ Ὀμμὶν πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ.

11 Ῥαφαῒν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμίν.

12 Καὶ ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ Χοῤῥαῖος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ Ἠσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς.

13 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ.

14 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φά-

ραγγα Ζαρὲτ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῖς.

15 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπεσον.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὰν ἔπεσον πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων,

18 Σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωὰβ τὴν Ἀροὴρ,

19 Καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν· μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμὰν σοι ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λὼτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

20 Γῆ Ῥαφαῒν λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ῥαφαῒν τὸ πρότερον, καὶ οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζοχομμίν.

21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηείρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

23 Καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδὼθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδοκίας, ἐξέτριψαν αὐτοὺς, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.

24 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν· σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

25 Ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται, καὶ ὠδῖνας ἕξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμὼθ πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων,

27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά.

28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ φάγομαι· καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσί·

29 Καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηείρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ· ἕως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παρα-

δοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
31 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἰδοὺ ἦργμαι παραδοῦναι
πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βα-
σιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμοῤῥαῖ-
ον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἔν-
αρξαι κληρονομῆσαι τὴν
γῆν αὐτοῦ.
32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βα-
σιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συνάν-
τησιν ἡμῖν. αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ
λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰ-
ασσά.
33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ
προσώπου ἡμῶν· καὶ ἐπατά-
ξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πα-
σῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσα-
μεν πᾶσαν πόλιν, ἑξῆς καὶ τὰς
γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν· οὐ κατελίπομεν ζω-
γρείαν.
35 Πλὴν τὰ κτήνη ἐπρο-
νομεύσαμεν, καὶ τὰ σκῦλα τῶν
πόλεων ἐλάβομεν.
36 Ἐξ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι πα-
ρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου Ἀρ-
νῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν
ἐν τῇ φάραγγι, καὶ ἕως ὄρους
τοῦ Γαλαὰδ· οὐκ ἐγενήθη πό-
λις ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς· τὰς
πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.
37 Πλὴν ἐγγὺς υἱῶν Ἀμ-
μὼν οὐ προσήλθομεν, πάντα
τὰ συγκυροῦντα χειμάῤῥου Ἰ-
αβὸκ, καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν
τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡ-
μῖν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ ἐπιστραφέντες, ἀνέ-
βημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βα-
σάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασι-
λεὺς Βασὰν εἰς συνάντησιν
ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραΐμ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι
εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέ-
δωκα αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐ-
τοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ, ὥσπερ
ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν
Ἀμοῤῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν
Ἐσεβών.
3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὢγ βα-
σιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν, ἕως τοῦ μὴ καταλι-
πεῖν αὐτοῦ σπέρμα.
4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν
τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ· οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἐ-
λάβομεν παρ' αὐτῶν· ἑξήκον-
τα πόλεις, πάντα τὰ περίχω-
ρα Ἀργὸβ βασιλείας Ὢγ ἐν
Βασάν.
5 Πᾶσαι πόλεις ὀχυραὶ,
τείχη ὑψηλὰ, πύλαι καὶ μο-
χλοί· πλὴν τῶν πόλεων τῶν
Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφό-
δρα.
6 Ἐξωλοθρεύσαμεν, ὥ-
σπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηὼν βα-
σιλέα Ἐσεβὼν, καὶ ἐξωλοθρεύ-
σαμεν πᾶσαν πόλιν, ἑξῆς καὶ
τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παι-
δία.
7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ
τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονο-
μεύσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χει-
ρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμοῤ-
ραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου Ἀρ-
νῶν καὶ ἕως Ἀερμών.

9 Οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμὼν Σανιώρ, καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ.

10 Πᾶσαι πόλεις Μισώρ, καὶ πᾶσα Γαλαάδ, καὶ πᾶσα Βασὰν ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραΐμ, πόλεις βασιλείας τοῦ Ὢγ ἐν τῇ Βασάν.

11 Ὅτι πλὴν Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαΐν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν· ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός.

12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροήρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαάδ· καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ.

13 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλαάδ, καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν βασιλείαν Ὢγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν περίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν Βασὰν ἐκείνην· γῆ Ῥαφαΐν λογισθήσεται.

14 Καὶ Ἰαὶρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὁρίων Γαργασὶ καὶ Μαχαθί· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασὰν Θαυὼθ Ἰαὶρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

15 Καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν Γαλαάδ.

16 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμάῤῥου Ἀρνῶν, μέσον τοῦ χειμάῤῥου ὅριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάῤῥους ὅριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν.

17 Καὶ ἡ Ἄραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὅριον Μαχαναρὲθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἄραβα, θαλάσσης ἁλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν.

18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ· ἐνοπλισάμενοι, προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός.

19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν,

20 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

21 Καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ.

22 Οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐδεήθην Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων,

24 Κύριε Θεὲ, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου, καὶ τὴν δύναμίν

σου,

σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κρα-
ταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι Θεὸς ἐν
τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅ-
στις ποιήσει καθὰ ἐποίησας
σὺ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;
25 Διαβὰς οὖν ὄψομαι τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην
τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν
Ἀντιλίβανον.
26 Καὶ ὑπερεῖδε Κύριος
ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσή-
κουσέ μου· καὶ εἶπε Κύριος
πρός με, Ἱκανούσθω σοι, μὴ
προσθῇς ἔτι λαλῆσαι τὸν λό-
γον τοῦτον.
27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κο-
ρυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀ-
ναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατὰ θάλασσαν καὶ Βορρᾶν
καὶ Λίβα καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἴδε
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ
διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
28 Καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ
κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακά-
λεσον αὐτὸν, ὅτι οὗτος δια-
βήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
τούτου, καὶ οὗτος κατακληρο-
νομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν
ἣν ἑώρακας.
29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νά-
πῃ σύνεγγυς οἴκου Φογώρ.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑί νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν
δικαιωμάτων καὶ τῶν κρι-
μάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑ-
μᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζῆ-
τε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ
εἰσελθόντες κληρονομήσητε
τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑ-
μῖν.
2 Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ
ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν,
καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ· φυ-
λάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλ-
λομαι ὑμῖν σήμερον.
3 Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑ-
ωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ Βε-
ελφεγὼρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφε-
γὼρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύρι-
ος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν.
4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμε-
νοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ζῆ-
τε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
5 Ἴδετε, δέδειχα ὑμῖν
δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ
ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποι-
ῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑ-
μεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κλη-
ρονομεῖν αὐτήν.
6 Καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιή-
σετε· ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν
καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων
τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἂν ἀκούσωσι
πάντα τὰ δικαιώματα ταῦ-
τα· καὶ ἐροῦσιν, Ἰδοὺ λαὸς σο-
φὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος
τὸ μέγα τοῦτο.
7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα,
ᾧ ἐστιν αὐτῷ Θεὸς ἐγγίζων αὐ-
τοῖς, ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν αὐτὸν
ἐπικαλεσώμεθα;
8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα,
ᾧ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ
κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν
νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδω-
μι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον;
9 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ φύ-
λαξον τὴν ψυχήν σου σφό-
δρα· μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς
λόγους, οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφ-
θαλμοί σου, καὶ μὴ ἀποστή-
σωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ
συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου καὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.
10 Ἡμέραν ἣν ἔστητε ἐναν-
τίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν

Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησί-
ας· ὅτι εἶπε Κύριος πρός
με, Ἐκκλησίασον πρός με τὸν
λαὸν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥή-
ματά μου, ὅπως μάθωσι φο-
βεῖσθαί με πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσι.
11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστη-
τε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ·
σκότος, γνόφος, θύελλα.
12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς
φωνὴν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς
ἠκούσατε, καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἴ-
δετε, ἀλλ' ἢ φωνήν.
13 Καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν
τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετεί-
λατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα
ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ
δύο πλάκας λιθίνας.
14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο
Κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα
καὶ κρίσεις, ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ
ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσ-
πορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν.
15 Καὶ φυλάξεσθε σφό-
δρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ
εἴδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ᾗ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς
ἐν Χωρὴβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου
τοῦ πυρός.
16 Μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιή-
σητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν
ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοί-
ωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.
17 Ὁμοίωμα παντὸς κτή-
νους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοί-
ωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ,
ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
18 Ὁμοίωμα παντὸς ἑρ-
πετοῦ, ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ-
μοίωμα παντὸς ἰχθύος,
ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑπο-
κάτω τῆς γῆς.
19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον
καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας,
καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ,
πλανηθεὶς προσκυνήσῃς αὐ-
τοῖς, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ
ἀπένειμε Κύριος ὁ Θεός σου
αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.
20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ Θε-
ὸς, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς
σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι
αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ.
21 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς
ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγο-
μένων ὑφ' ὑμῶν· καὶ ὤμοσεν
ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην
τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς
τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός
σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν
τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω
τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· ὑμεῖς δὲ
διαβαίνετε, καὶ κληρονομήσετε
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύ-
την.
23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ
ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέ-
θετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνομή-
σητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυ-
τοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάν-
των ὧν συνέταξέ σοι Κύρι-
ος ὁ Θεός σου.
24 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός
σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ,
Θεὸς ζηλωτής.
25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσητε
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ
ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα
παντὸς, καὶ ποιήσητε τὸ
πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν,

26 Δια-

25 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι· οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε.

27 Καὶ διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.

28 Καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψονται, οὔτε μὴ ἀκούσωσιν, οὔτε μὴ φάγωσιν, οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι.

29 Καὶ ζητήσετε ἐκεῖ Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ εὑρήσετε αὐτὸν ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου.

30 Καὶ εὑρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

31 Ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεός σου· οὐκ ἐγκαταλείψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε· οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.

32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας, τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο.

33 Εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας.

34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος.

35 Ὥστε εἰδῆσαί σε ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ.

36 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

37 Διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου,

38 Ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε, δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ φυλάξεσθε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώ-

ματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας.

41 Τότε ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου,

42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

43 Τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῷ Γαδδὶ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασὰν τῷ Μανασσῇ.

44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ.

45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγὺς οἴκου Φογὼρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβὼν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου,

48 Ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν, ὅ ἐστιν Ἀερμών.

49 Πᾶσαν τὴν Ἀραβὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξευτήν.

Κεφ. ε΄. 5.

Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ, καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά.

2 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ.

3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς· ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον.

4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

5 Κἀγὼ εἱστήκειν ἀναμέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων,

6 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

7 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.

8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

9 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς,

τοῖς,

τοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με,

10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

11 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

12 Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·

14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοὶ, ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, ὥσπερ καὶ σύ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν.

16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

17 Οὐ φονεύσεις.

18 Οὐ μοιχεύσεις.

19 Οὐ κλέψεις.

20 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας, καὶ ἔδωκέ μοι.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε πρός με πάντες οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

24 Καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἴδομεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται.

25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα.

26 Τ

26 Τίς γὰρ σὰρξ ἥτις ἤκουσε φωνὴν Θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται;

27 Πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν.

28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρός με· καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρός σε· ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν.

29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾖ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;

30 Βάδισον, εἶπον αὐτοῖς, Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν·

31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρός σε τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.

32 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου· οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά,

33 Κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου. πορεύεσθε ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ εὖ σοι ᾖ· καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

Κεφ. ϛ'. 6.

Καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

2 Ἵνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

3 Καὶ ἄκουσον Ἰσραήλ, καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως εὖ σοι ᾖ, καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

4 Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου.

7 Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος.

8 Καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς

σημεῖον

σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ
ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλ-
μῶν σου.
9 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ
τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν,
καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.
10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγά-
γῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς
τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πα-
τράσι σου τῷ Ἀβραὰμ, καὶ
τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ,
δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ
καλὰς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας,
11 Οἰκίας πλήρεις πάν-
των ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλη-
σας, λάκκους λελατομημένους
οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπε-
λῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατ-
εφύτευσας, καὶ φαγὼν καὶ ἐμ-
πλησθεὶς,
12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπι-
λάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ
ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
13 Κύριον τὸν Θεόν σου
φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολ-
ληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ὀμῇ.
14 Οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω
θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν
τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑ-
μῶν,
15 Ὅτι ὁ Θεὸς ζηλωτὴς
Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί·
μὴ ὀργισθεὶς θυμῷ Κύριος
ὁ Θεός σου σοὶ, ἐξολοθρεύ-
σῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς.
16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον
ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ πει-
ρασμῷ.
17 Φυλάσσων φυλάξῃ τὰς
ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ
μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα,
ὅσα ἐνετείλατό σοι.
18 Καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ
εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤ-
μοσε Κύριος τοῖς πατράσιν
ὑμῶν,
19 Ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς
ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου,
καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ
σε ὁ υἱός σου αὔριον, λέγων,
Τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δι-
καιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅ-
σα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν ἡμῖν;
21 Καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου,
Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς
Κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κρα-
ταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.
22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα
καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ
ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν,
23 Καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐ-
κεῖθεν δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν
ταύτην, ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς
πατράσιν ἡμῶν.
24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύ-
ριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαι-
ώματα ταῦτα· φοβεῖσθαι Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ
ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα
ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον.
25 Καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται
ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν
πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐ-
ναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κα-
θὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΑ'ν δὲ εἰσάγῃ σε Κύριος
ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν,
εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρο-
νομῆσαι αὐτὴν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη
μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν
Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀ-
μοῤ-

μοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν·

2 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς· ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς,

3 Οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.

4 Ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις· καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει σε τὸ τάχος.

5 Ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί.

6 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· καὶ σὲ προείλετο Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

7 Οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο Κύριος ὑμᾶς, καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς· ὑμεῖς γάρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾷν Κύριον ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.

9 Καὶ γνώσῃ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός· Θεὸς πιστὸς, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεάς.

10 Καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι· κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.

11 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν.

12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτὰ, καὶ διαφυλάξει Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

13 Καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.

14 Εὐλογητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα, καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου.

15 Καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς, ἃς ἑώρακας, καὶ ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλ-

ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν· ὅτι σκῶλον τοῦτό ἐστι σοί.

17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς;

18 Οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μνείᾳ μνησθήσῃ, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις·

19 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ.

21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, Θεὸς μέγας καὶ κραταιός.

22 Καὶ καταναλώσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἀπολέσει αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσητε αὐτούς.

24 Καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οὐθεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς.

25 Τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν οὐ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσῃς δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί.

26 Καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς, καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

Κεφ. η. 8.

ΠΑσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ.

3 Καὶ ἐκάκωσέ σε, καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα, ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου· ἵνα ἀναγγείλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ

σοῦ· οἱ πόδες οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὡς εἴ τις ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε.

6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, οὗ χείμαρροι ὑδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων.

8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ, ῥοαί· γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος.

9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν.

10 Καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ σοι.

11 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

12 Μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς,

13 Καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι, καὶ πάντων ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι,

14 Ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·

15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων, καὶ σκορπίος, καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ· τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος·

16 Τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ᾔδεις σὺ, καὶ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.

17 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην.

18 Καὶ μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.

19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε.

20 Καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολεῖσθε, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἄκουε Ἰσραήλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,

2 Λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ
εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνὰκ, οὓς σὺ οἶ-
δας, καὶ σὺ ἀκήκοας, Τίς ἀν-
τιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν
Ἐνάκ;
3 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι
Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος
προπορεύσεται πρὸ προσώπου
σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν·
οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς, καὶ οὗ-
τος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προ-
σώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν
τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύ-
ριος.
4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι Κύριον
τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα
πρὸ προσώπου σου, λέγων,
Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσ-
ήγαγέ με Κύριος κληρονο-
μῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
ταύτην.
5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιο-
σύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὁσι-
ότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσ-
πορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν
γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀ-
σέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων,
Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς
ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἵνα στήσῃ
τὴν διαθήκην, ἣν ὤμοσε Κύ-
ριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν τῷ
Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ
Ἰακώβ.
6 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι
οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας
σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδω-
σί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
ταύτην κληρονομῆσαι, ὅτι
λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.
7 Μνήσθητι, μὴ ἐπιλάθῃ
ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰ-
γύπτου, καὶ ἤλθετε εἰς τὸν τό-
πον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διε-
τελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.
8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύν-
ατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύ-
ριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι
ὑμᾶς,
9 Ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ
ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας
τὰς λιθίνας, πλάκας δια-
θήκης, ἃς διέθετο Κύριος
πρὸς ὑμᾶς· καὶ κατεγινόμην
ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡ-
μέρας καὶ τεσσαράκοντα νύ-
κτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον.
10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύρι-
ος τὰς δύο πλάκας τὰς λι-
θίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δα-
κτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς
ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑ-
μᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλη-
σίας.
11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσα-
ράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τε-
σσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύ-
ριος ἐμοὶ τὰς δύο πλά-
κας τὰς λιθίνας, πλάκας
διαθήκης.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἀνάστηθι, κατάβηθι τὸ
τάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνό-
μησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγα-
γες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέ-
βησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐν-
ετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑ-
αυτοῖς χώνευμα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, λέγων, Λελάληκα πρός
σε ἅπαξ καὶ δὶς, λέγων, Ἑ-
ώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ
λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι.
14 Καὶ νῦν ἔασόν με ἐξ-
ολοθρεῦσαι αὐτοὺς, καὶ ἐξα-
λείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπο-
κάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιή-
σω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ
ἰσχυρὸν, καὶ πολὺ μᾶλλον
τοῦτο.

15 Καὶ ἐπιστρέψας, κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσί μου.

16 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτὸν, καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν·

17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν, ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν.

18 Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξῦναι αὐτόν.

19 Καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.

20 Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτὸν, καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ συνέκοψα αὐτὸν καταλέσας σφόδρα ἕως οὗ ἐγένετο λεπτὸν, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς, καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους.

22 Καὶ ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ, καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον.

23 Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης Βαρνὴ, λέγων, Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

24 Ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν.

25 Καὶ ἐδεήθην ἔναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθην· εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.

26 Καὶ ηὐξάμην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπα, Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἐλυτρώσω, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

27 Μνήσθητι Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν θεραπόντων σου, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἀσεβήματα, καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν.

28 Μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες, Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς, ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς.

29 Καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κλῆρός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ

γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Κεφ. ι΄. 10.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρός με, Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην.

2 Καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτόν.

3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρῶται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσί μου.

4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί.

5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα· καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρὼθ υἱῶν Ἰακὶμ Μισαδαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγάδ· καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἐτεβαθὰ, γῆ χείμαῤῥοι ὑδάτων.

8 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

10 Κἀγὼ εἱστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Βάδιζε, ἄπαιρε ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομείτωσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς.

12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ, τί Κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾷν αὐτὸν, καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾖ;

14 Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ.

15 Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε

17 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν

ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ
Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ
μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς,
ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον,
οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον.
18 Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ
ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦ-
ναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.
19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσ-
ήλυτον, προσήλυτοι γὰρ ἦτε
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
20 Κύριον τὸν Θεόν σου φο-
βηθήσῃ, καὶ αὐτῷ λατρεύσεις,
καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ.
21 Οὗτος καύχημά σου,
καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίη-
σεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ
ἔνδοξα ταῦτα, ἃ ἴδοσαν οἱ ὀφ-
θαλμοί σου.
22 Ἐν ἑβδομήκοντα ψυ-
χαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες
σου εἰς Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐ-
ποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου
ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου, καὶ φυλάξῃ τὰ
φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δι-
καιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντο-
λὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐ-
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.
2 Καὶ γνώσεσθε σήμερον,
ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅ-
σοι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ ἴδοσαν
τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ,
καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν,
καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν,
3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ
τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποί-
ησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φα-
ραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, καὶ
πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,
4 Καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν
δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
τὰ ἅρματα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵπ-
πον αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν
αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν καταδιωκόν-
των αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν,
καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,
5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς
τὸν τόπον τοῦτον,
6 Καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δα-
θὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς Ἐλιὰβ
υἱοῦ Ῥουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ
τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐ-
τοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς
σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν αὐ-
τῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ᾽
αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσ-
ραήλ.
7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν
ἐν ὑμῖν σήμερον.
8 Καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐν-
τέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα
ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε,
καὶ εἰσελθόντες κληρονομήση-
τε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς δι-
αβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν.
9 Ἵνα μακροημερεύσητε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύ-
ριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν
δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι.
10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσ-
πορεύῃ ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονο-
μῆσαι αὐτὴν, οὐχ ὥσπερ γῆ
Αἰγύπτου ἐστὶν, ὅθεν ἐκπεπό-
ρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν σπείρω-
σι τὸν σπόρον, καὶ ποτίζωσι
τοῖς ποσὶν αὐτῶν, ὡσεὶ κῆπον
λαχανείας.

11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδεινὴ, ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ.

12 Γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διαπαντὸς, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·

14 Καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου.

15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου· καὶ φαγὼν, καὶ ἐμπλησθεὶς,

16 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῆτε, καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

17 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν, καὶ συσχῇ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὑετὸς, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν.

18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν.

19 Καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθημένου σου ἐν οἴκῳ, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεύδοντός σου, καὶ διανισταμένου σου.

20 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν,

21 Ἵνα μακροημερεύσητε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ,

23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὅριά σου.

25 Οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν.

27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐν-

τέλλομαι ὑμῖν σήμερον·

28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε.

29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.

30 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν, τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς;

31 Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτοὺς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέως.

3 Καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.

4 Οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

5 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ.

6 Καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν.

7 Καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα ὑμεῖς, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

8 Οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον, ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

9 Οὐ γὰρ ἥκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

10 Καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ

καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετ' ἀσφαλείας.

11 Καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον· τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

12 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.

13 Πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὁλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς.

14 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

15 Ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις, καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

16 Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

17 Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὔξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου.

18 Ἀλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῇ αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν· καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὗ ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου.

19 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς, Φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα.

21 Ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῷ ὁ Θεός σοι, ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.

22 Ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.

23 Πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχή· οὐ βρωθήσεται ψυχ

ψυχὴν μετὰ τῶν κρεῶν.
24 Οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν
γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.
25 Οὐ φαγῇ αὐτὸ, ἵνα εὖ
σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ
σὲ, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου.
26 Πλὴν τὰ ἅγιά σου ἐὰν
γένηταί σοι, καὶ τὰς εὐχάς σου
λαβὼν ἥξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν
ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός
σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐκεῖ.
27 Καὶ ποιήσεις τὰ ὁλο-
καυτώματά σου, τὰ κρέα ἀ-
νοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα
τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φάγῃ.
28 Φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποι-
ήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα εὖ σοι
γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰ-
ῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου.
29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ
Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη,
εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρο-
νομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ κατακληρο-
νομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοική-
σῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκ-
ζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐ-
τοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι
αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέ-
γων, Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη
ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποι-
ήσω κἀγώ.
31 Οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ
Θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα
Κυρίου ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν
ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέ-
ρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυ-
ρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.
32 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλ-
λομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυ-
λάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις
ἐπ' αὐτὸ, οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ'
αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προ-
φήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος
τὸ ἐνύπνιον, καὶ δῷ σοι ση-
μεῖον ἢ τέρας,
2 Καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ
τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρός σε,
λέγων, Πορευθῶμεν καὶ λα-
τρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς
οὐκ οἴδατε,
3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λό-
γων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ
ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον
ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος
ὁ Θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ
ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
4 Ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὑμῶν πορεύεσθε, καὶ τοῦτον φο-
βηθήσεσθε, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσεσθε, καὶ αὐτῷ προστεθή-
σεσθε.
5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος
ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμε-
νος ἐκεῖνος, ἀποθανεῖται·
ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγα-
γόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δου-
λείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ,
ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ
Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ
ἀφανιεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν
αὐτῶν.
6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε
ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου
ἢ ἐκ μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου,
ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ γυνή σου ἡ ἐν
κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῆς

ψυχῇ σου λάθρα, λέγων, Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου,

7 Ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,

8 Οὐ συνθελήσεις αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐδ᾽ οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν.

6 Ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ.

10 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει ποιῆσαι ἔτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ, λεγόντων,

13 Ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες, Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε,

14 Καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις, καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν,

15 Ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

16 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.

17 Καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρί σου, ἵνα ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ πληθυνῇ σε, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου,

18 Ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Υἱοί ἐστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ.

2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σὲ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.

4 Ταῦτα κτήνη ἃ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν,

5 Ἔλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύγαργον, ὄρυγα, καὶ καμηλοπάρδαλιν.

6 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν

ὁπλὴν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχί-
ζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μη-
ρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι,
ταῦτα φάγεσθε.

7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε
ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκι-
σμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων
τὰς ὁπλὰς, καὶ ὀνυχιζόντων
ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον, καὶ
δασύποδα, καὶ χοιρογρύλλιον·
ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν, καὶ
ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκά-
θαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστι.

8 Καὶ τὸν ὗν, ὅτι διχη-
λεῖ ὁπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει
ὀνυχιστῆρας ὁπλῆς, καὶ τοῦτο
μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀ-
κάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν
κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε.

9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι, πάν-
τα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύ-
για καὶ λεπίδες, φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες,
οὐ φάγεσθε· ἀκάθαρτα ὑμῖν
ἐστι.

11 Πᾶν ὄρνεον καθαρὸν
φάγεσθε.

12 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε
ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύ-
πα, καὶ τὸν ἁλιαίετον, καὶ τὸν γύ-
πα, καὶ τὸν ἴκτινον, καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ, καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα,
καὶ λάρον, καὶ ἐρωδιὸν, καὶ κύ-
κνον, καὶ ἶβιν, καὶ καταράκτην,
καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
καὶ ἔποπα, καὶ νυκτικόρακα, καὶ
πελεκᾶνα, καὶ χαραδριὸν, καὶ
τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ πορφυρίω-
να, καὶ νυκτερίδα.

19 Πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν
πετεινῶν, ἀκάθαρτά ἐστιν ὑ-
μῖν· οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.

20 Πᾶν πετεινὸν καθαρὸν
φάγεσθε.

21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φά-
γεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς
πόλεσί σου δοθήσεται, καὶ φάγε-
ται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ,
ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν
γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

22 Δεκάτην ἀποδεκατώ-
σεις παντὸς γεννήματος τοῦ
σπέρματός σου, τὸ γέννημα τοῦ
ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνι-
αυτόν.

23 Καὶ φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ
τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύρι-
ος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ
ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ
οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ
πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν
προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φο-
βεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πά-
σας τὰς ἡμέρας.

24 Ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται
ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνῃ
ἀναφέρειν αὐτὰ, ὅτι μακρὰν
ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέ-
ξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπι-
κληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
ὅτι εὐλογήσει σε Κύριος ὁ
Θεός σου,

25 Καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀρ-
γυρίου, καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον
ἐν ταῖς χερσί σου, καὶ πορεύσῃ εἰς
τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύ-
ριος ὁ Θεός σου αὐτόν.

26 Καὶ δώσεις ἀργύριον
ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ
ψυχή σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ
προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ
σίκερα, ἢ ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπι-
θυμῇ ἡ ψυχή σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ
εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου,

27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς
πόλεσί σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ
μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.

28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοί-
σεις

σεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν
γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἐνιαυ-
τῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς
πόλεσί σου.
29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευί-
της, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς
οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσ-
ήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χή-
ρα ἡ ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ
φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται,
ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ
Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
οἷς ἐὰν ποιῇς.

Κεφ. ιε. 15.

ΔΙ' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄ-
φεσιν.
2 Καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα
τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν
χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ
πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ
ἀπαιτήσεις· ἐπικέκληται γὰρ ἄ-
φεσις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
3 Τὸν ἀλλότριον ἀπαιτή-
σεις ὅσα ἐὰν ᾖ σοι παρ' αὐτῷ,
τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποι-
ήσεις τοῦ χρέους σου.
4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐν-
δεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει
σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ
γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δί-
δωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακλη-
ρονομεῖν σε αὐτήν.
5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐ-
γὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
6 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου
εὐλόγησέ σε ὃν τρόπον ἐλάλησέ
σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς,
σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν
πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.
7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐν-
δεὴς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν
μιᾷ τῶν πόλεών σου ἐν τῇ γῇ,
ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί
σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρ-
δίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξῃς
τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
σου τοῦ ἐπιδεομένου.
8 Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς
χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον
δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται,
καθότι ἐνδεεῖται.
9 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γέ-
νηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων,
Ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον,
ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονη-
ρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀ-
δελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ,
καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ κατα-
βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύ-
ριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία
μεγάλη.
10 Διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ
δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐ-
πιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται· καὶ
οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου
διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε Κύ-
ριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις, καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπι-
βάλῃς τὴν χεῖρά σου.
11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐν-
δεὴς ἀπὸ τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ
ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Ἀνοίγων
ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ
ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ
ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς
σου.
12 Ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ
ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ
Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἓξ ἔ-
τη, καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἐξαπο-
στελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀ-
πὸ σοῦ.
13 Ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς
αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ
ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν.
14 Ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐ-
τὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ
ἀπὸ τοῦ σίτου σου, καὶ ἀπὸ τῆς λη-

σου· καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου, ϗ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

16 Ἐὰν δὲ λέγῃ πρός σε, Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπηκέ σε ϗ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἐστιν αὐτῷ παρὰ σοί·

17 Καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον, ϗ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, ϗ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα· ϗ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις.

18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἓξ ἔτη· ϗ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς.

19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσί σου, ϗ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐκ ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου, ϗ οὐ μὴ κείρῃς τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

20 Ἔναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, σὺ ϗ ὁ οἶκός σου.

21 Ἐὰν δὲ ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλὸν, μῶμον πονηρὸν, οὐ θύσεις αὐτὸ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ, ϗ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

23 Πλὴν αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΦΥλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, ϗ ποιήσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.

2 Καὶ θύσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πρόβατα ϗ βόας ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.

4 Οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας, ϗ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τοπρωΐ.

5 Οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

6 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου, ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ ἑψήσεις ϗ ὀπτήσεις ϗ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν· ϗ ἀποστραφήσῃ τοπρωῒ, ϗ ἐλεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου.

8 Ἓξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, ϗ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον,

ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ.

9 Ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ· ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν, ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας.

10 Καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῷ Κύριος ὁ Θεός σου.

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανὸς, καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας.

13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἅλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου.

14 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανὸς, καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, ἐὰν δὲ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος.

16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν Κύριος· ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός.

17 Ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι.

18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλὰς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν.

19 Οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων.

20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος· πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΟΥ θύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστίν.

2 Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιήσει τὸ πονηρὸν

ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
3 Καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ, ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέταξέ σοι,
4 Καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραήλ·
5 Καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
6 Ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων· οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἑνὶ μάρτυρι.
7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως, καὶ ἀναμέσον ἁφὴ ἁφῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,
9 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευΐτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν.
9 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι.
11 Κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι, ποιήσεις· οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσί σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.
12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ, ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.
13 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ ἀσεβήσει ἔτι.
14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἴπῃς, Καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου·
15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεὸς αὐτόν· ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα· οὐ δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστί.
16 Διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον· ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι.
17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μετα-

μετασῇ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυν-
εῖ ἑαυτῷ σφόδρα.
18 Καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψει αὐ-
τῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο
εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων
τῶν Λευιτῶν,
19 Καὶ ἔσται μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα
μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θε-
όν σου, καὶ φυλάσσεσθαι πά-
σας τὰς ἐντολὰς ταύτας, καὶ
τὰ δικαιώματα ταῦτα ποι-
εῖν·
20 Ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρ-
δία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅ-
πως ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ.

Κεφ. ιή. 18.

Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς Λευίταις ὅλῃ φυλῇ
Λευὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ
Ἰσραήλ· καρπώματα Κυρί-
ου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται
αὐτά.
2 Κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐ-
τοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν·
Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ,
καθότι εἶπεν αὐτῷ.
3 Καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν
ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ
τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐάν
τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον·
καὶ δώσει τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ,
καὶ τὰ σιαγόνια, καὶ τὸ ἔνυστρον,
4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σί-
του σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐ-
λαίου σου· καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν
κουρῶν τῶν προβάτων σου δώ-
σεις αὐτῷ.
5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο
Κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν
σου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ εὐλο-
γεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐ-
τὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ.
6 Ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ
Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, οὗ
αὐτὸς παροικεῖ, καθ᾽ ὅτι ἐπι-
θυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τό-
πον ὃν ἂν ἐκλέξηται,
7 Λειτουργήσει τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ
πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ
Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
8 Μερίδα μεμερισμένην
φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς
κατὰ πατριάν.
9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν
γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν
κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθ-
νῶν ἐκείνων.
10 Οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ
περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί,
μαντευόμενος μαντείαν, κλη-
δονιζόμενος, καὶ οἰωνιζό-
μενος,
11 Φαρμακὸς ἐπαείδων ἐ-
παοιδήν, ἐγγαστρίμυθος, καὶ
τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν
τοὺς νεκρούς.
12 Ἔστι γὰρ βδέλυγμα Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν
ταῦτα· ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγ-
μάτων τούτων Κύριος ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.
13 Τέλειος ἔσῃ ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
14 Τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς
σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς,
οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν
ἀκούσονται· καὶ σοὶ οὐχ οὕτως ἔ-
δωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

15 Προ-

15 Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελ-
φῶν σου, ὡς ἐμὲ, ἀναστήσει σοι
Κύριος ὁ Θεός σου· αὐτοῦ ἀ-
κούσεσθε.
16 Κατὰ πάντα ὅσα ᾐτή-
σω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν
Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλη-
σίας, λέγοντες, Οὐ προσθή-
σομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο
τὸ μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ
μὴ ἀποθάνωμεν.
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλά-
λησαν πρός σε.
18 Προφήτην ἀναστήσω αὐ-
τοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν,
ὥσπερ σέ· καὶ δώσω τὰ ῥήματά μου
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει
αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλω-
μαι αὐτῷ.
19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ
ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ
αὐτοῦ.
20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς
ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέ-
ταξα λαλῆσαι, καὶ ὃς ἂν λα-
λήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἑτέ-
ρων, ἀποθανεῖται ὁ προφήτης
ἐκεῖνος.
21 Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, Πῶς γνωσόμεθα
τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
22 Ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ
προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου, καὶ μὴ γένηται, καὶ
μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ
ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ
ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖ-
νος· οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕἈν δὲ ἀφανίσῃ Κύριος
ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ
Θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν
αὐτῶν, καὶ κατακληρονομή-
σητε αὐτοὺς, καὶ κατοικήσητε
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς οἴκοις αὐτῶν,
2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς
σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου,
ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδω-
σί σοι.
3 Στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν,
καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς
σου, ἣν καταμερίζει σοι Κύ-
ριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐ-
κεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.
4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγ-
μα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ
ἐκεῖ, καὶ ζήσεται, ὃς ἂν πατάξῃ
τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδὼς, καὶ
οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς
χθὲς καὶ τρίτης.
5 Καὶ ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ
τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν
συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρου-
σθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ
κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπε-
σὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου
τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθά-
νῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς
μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζή-
σεται.
6 Ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχι-
στεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ
φονεύσαντος, ὅτι παρατε-
θέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ κα-
ταλάβῃ αὐτὸν, ἐὰν μακρο-
τέρα ᾖ ἡ ὁδὸς, καὶ πατάξῃ αὐ-
τοῦ ψυχήν· καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι
κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν
ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ
πρὸ τῆς τρίτης.
7 Διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλ-
λομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων,
Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σε-
αυτῷ.
8 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύ-
ριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου,
ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατρά-
σι σου, καὶ δῷ σοι Κύριος πᾶ-
σαν

σαι τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι
τοῖς πατράσι σου,
9 Ἐὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πά-
σας τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγὼ ἐν-
τέλλομαί σοι σήμερον, ἀγα-
πᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, πο-
ρεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας· προ-
σθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πό-
λεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας.
10 Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷ-
μα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἣ Κύ-
ριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι
ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ
αἵματι ἔνοχος.
11 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ
ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλη-
σίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν, καὶ
ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν, καὶ πατά-
ξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ,
καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων
τούτων,
12 Καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερου-
σία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ λήψονται
αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώ-
σουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν
ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος,
καὶ ἀποθανεῖται.
13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθα-
ριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ
Ἰσραὴλ, καὶ εὖ σοι ἔσται.
14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια
τοῦ πλησίον, ἃ ἔστησαν οἱ πα-
τέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ,
ᾗ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ
γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δί-
δωσί σοι ἐν κλήρῳ.
15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς
εἷς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου
κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν
ἁμάρτημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἁ-
μαρτίαν, ἣν ἐὰν ἁμάρτῃ· ἐπὶ
στόματος δύο μαρτύρων, καὶ
ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύ-
ρων, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.
16 Ἐὰν δὲ καταστῇ μάρ-
τυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου, κα-
ταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,
17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄν-
θρωποι οἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ
ἀντιλογία, ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἔναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἔναντι τῶν
κριτῶν, οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις.
18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κρι-
ταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς
ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα,
ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν
τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι
κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξα-
ρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐ-
τῶν.
20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκού-
σαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσ-
θήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ
ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑ-
μῖν.
21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἐπ' αὐτῷ, ψυχὴν ἀντὶ
ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφ-
θαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος,
χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀν-
τὶ ποδός.

Κεφ. κ'. 20.

ΕΑ'ν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλε-
μον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου,
καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην
καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβη-
θήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος
ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβι-
βάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς
τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας
ὁ ἱερεὺς, λαλήσει τῷ λαῷ καὶ
ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς,
3 Ἄκουε Ἰσραὴλ· ὑμεῖς
πορεύεσθε σήμερον εἰς τὸν πό-
λεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν·
μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε
μηδὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώ-
που αὐτῶν.

4 Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν ὁ προπορευόμενος μεθ'
ὑμῶν, συνεκπολεμῆσαι ὑ-
μῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν διασῶ-
σαι ὑμᾶς.

5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς πρὸς τὸν λαὸν, λέ-
γοντες, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ
οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν,
καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πο-
ρευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθά-
νῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρω-
πος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐ-
τήν.

6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅ-
στις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ
οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευ-
έσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος
ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐ-
τοῦ.

7 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅ-
στις μεμνήστευται γυναῖκα, καὶ
οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω
καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκί-
αν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ
πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτε-
ρος λήψεται αὐτήν.

8 Καὶ προσθήσουσιν οἱ
γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς
τὸν λαὸν, καὶ ἐροῦσι, Τίς ὁ ἄν-
θρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δει-
λὸς τῇ καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ
ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν
καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὥ-
σπερ ἡ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται
οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες
πρὸς τὸν λαὸν, καὶ καταστή-
σουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς
προηγουμένους τοῦ λαοῦ.

10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς
πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐ-
τὴν, καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτοὺς
μετ' εἰρήνης.

11 Ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀπο-
κριθῶσί σοι, καὶ ἀνοίξωσί
σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὑ-
ρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι
φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου.

12 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσω-
σί σοι, καὶ ποιῶσι πρός σε πό-
λεμον, περικαθιεῖς αὐτήν,

13 Ἕως ἂν παραδῷ σοι
αὐτὴν Κύριος ὁ Θεός σου
εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατά-
ξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν
φόνῳ μαχαίρας,

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν
καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ πάν-
τα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα
ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ
πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προ-
νομεύσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ
πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχ-
θρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός
σου δίδωσί σοι.

15 Οὕτω ποιήσεις πάσας
τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὔ-
σας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ
τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τού-
των,

16 Ὧν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν
γῆν αὐτῶν· οὐ ζωγρήσετε πᾶν
ἐμπνέον,

17 Ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀ-
ναθεματιεῖτε αὐτοὺς, τὸν Χε-
τταῖον, καὶ Ἀμορραῖον, καὶ Χα-
ναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ
Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ
Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνε-
τείλατό σοι Κύριος ὁ Θε-
ός σου,

18 Ἵνα μὴ διδάξωσι ποι-
εῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν
τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτή-
σεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὑμῶν.

19 Ἐὰν δὲ περικαθίσῃς

περὶ

περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα;

20 Ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστι, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρός σε τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Κεφ. κα', 21.

Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ, ἣ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἴδασι τὸν πατάξαντα,

2 Ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου·

3 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἴργασται, καὶ ἥτις οὐχ εἵλκυσε ζυγόν,

4 Καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.

5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς παρεστηκέναι αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἁφή.

6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι·

7 Καὶ ἀποκριθέντες, ἐροῦσιν, Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν.

8 Ἵλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὓς ἐλυτρώσω Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ· καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

9 Σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

10 Ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομεύσῃς τὴν προνομὴν αὐτῶν,

11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἴδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα,

12 Καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχιεῖς αὐτήν,

13 Καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή.

14 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτὴν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν.

15 Ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώ-
πῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν
ἠγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μι-
σουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἠ-
γαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ
γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς
μισουμένης,
16 Καὶ ἔσται ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ
δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ
υἱῷ τῆς ἠγαπημένης, ὑπεριδὼν
τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτό-
τοκον,
17 Ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον
υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται
δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάν-
των ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ, ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ,
καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτο-
κεῖα.
18 Ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀ-
πειθὴς καὶ ἐρεθιστής, οὐχ ὑπα-
κούων φωνὴν πατρὸς καὶ φω-
νὴν μητρός, καὶ παιδεύσωσιν
αὐτόν, καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
γερουσίαν τῆς πόλεως αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τό-
που·
20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι
τῆς πόλεως αὐτῶν, Ὁ υἱὸς
ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει,
οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν,
συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ.
21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐ-
τὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ
ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται·
καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν
αὐτῶν· καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκού-
σαντες φοβηθήσονται.
22 Ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι
ἁμαρτία, κρίμα θανάτου, καὶ
ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσητε αὐτὸν
ἐπὶ ξύλου,
23 Οὐ κοιμηθήσεται τὸ
σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ
ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμέ-
νος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος
ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε
τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός
σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΜΗ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ
ἀδελφοῦ σου, ἢ τὸ πρό-
βατον αὐτοῦ, πλανώμενα ἐν
τῇ ὁδῷ, ὑπερίδῃς αὐτά· ἀπο-
στροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ
ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις
αὐτῷ.
2 Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀ-
δελφός σου πρός σε, μηδὲ ἐπ-
ίσῃ αὐτόν, συνάξεις αὐ-
τὸν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου,
καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ
αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀπο-
δώσεις αὐτῷ.
3 Οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον
αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ
πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ
σου· ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ'
αὐτοῦ καὶ εὕρῃς, οὐ δυνήσῃ ὑπερ-
ιδεῖν.
4 Οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ
ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ
ὑπερίδῃς αὐτούς, ἀνιστῶν ἀνα-
στήσεις μετ' αὐτοῦ.
5 Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς
ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται
ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι
βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα.
6 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾷ
ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν
τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ,
ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσσοῖς ἢ ᾠοῖς, καὶ
ἡ μήτηρ θάλπῃ ἐπὶ τῶν νοσσῶν
ἢ ἐπὶ τῶν ᾠῶν, οὐ λήψῃ τὴν
μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

7 Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδία λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ πολυήμερος γένῃ.

8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γένημα, καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου.

10 Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ.

12 Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς.

13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτὴν,

14 Καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν, καὶ λέγῃ, Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα, καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὕρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια·

15 Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην.

16 Καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ, Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν

17 Νῦν οὗτος ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, λέγων, Οὐχ εὕρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια· καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου· καὶ ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως.

18 Καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν,

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.

20 Ἐὰν δὲ ἐπ᾽ ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,

21 Καὶ ἐξάξουσι τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

22 Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνῳκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.

23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ, καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς,

24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεᾶνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν ἄνθρωπον,

ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ᾽ αὐτῆς μόνον·

26 Καὶ τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα θανάτου· ὡς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον, καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο,

27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν· ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ.

28 Ἐὰν δέ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνήστευται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς, καὶ εὑρεθῇ,

29 Δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ᾽ αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ, ἀνθ᾽ ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.

30 Οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κγ΄. 23.

Οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος, εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

3 Οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε.

5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ· καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

6 Οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ.

10 Ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

12 Καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω.

13 Καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου· καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαγαγὼν

γῶν καλύψεις τὴν ἀσχημο-
σύνην σου.
14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός
σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ
παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου
πρὸ προσώπου σου· καὶ ἔσται ἡ
παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφ-
θήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη
πράγματος, καὶ ἀποστρέψει
ἀπὸ σοῦ.
15 Οὐ παραδώσεις παῖδα
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέ-
θειταί σοι παρὰ τοῦ κυρίου
αὐτοῦ.
16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει,
ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ
αὐτῷ· οὐ θλίψεις αὐτόν.
17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ
θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔ-
σται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσρα-
ήλ· οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ
θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔ-
σται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ.
18 Οὐ προσοίσεις μίσθω-
μα πόρνης, οὐδὲ ἄλλαγμα κυ-
νὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου ἐστὶ καὶ ἀμφότερα.
19 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀ-
δελφῷ σου τόκον ἀργυρίου, καὶ
τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον
παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν ἐκ-
δανείσῃς.
20 Τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκι-
εῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκ-
τοκιεῖς, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύ-
ριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν.
21 Ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ χρονιεῖς
ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζη-
τῶν ἐκζητήσει Κύριος ὁ Θεός
σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁ-
μαρτία.
22 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔ-
ξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρ-
τία.
23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ
τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ
ποιήσεις ὃν τρόπον ηὔξω Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ δόμα, ὃ ἐλάλη-
σας τῷ στόματί σου.
25] Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς
ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλ-
λέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου στάχυς,
καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς
ἐπ' ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου.
24] Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φα-
γῇ σταφυλὴν, ὅσον ψυχήν σου
ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ
ἐμβαλῇς.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΕΑν δέ τις λάβῃ γυναῖ-
κα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ,
καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐν-
αντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐ-
τῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γρά-
ψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου,
καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
τῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
2 Καὶ ἀπελθοῦσα γένηται
ἀνδρὶ ἑτέρῳ,
3 Καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀ-
νὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐ-
τῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώ-
σει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ
ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰ-
κίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀ-
νὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐ-
τὴν ἑαυτῷ γυναῖκα,
4 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ
πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐ-
τὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐ-
τὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ
μιανθῆναι αὐτήν, ὅτι βδέ-
λυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν
γῆν

γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

5 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῷος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν.

6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

7 Ἐὰν δὲ ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἁφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριὰμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

10 Ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὁτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

11 Ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

12 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ.

13 Ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου.

15 Αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ᾽ αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται.

17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας.

18 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

19 Ἐὰν δὲ ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

20 Ἐὰν δὲ ἐλαιολογήσῃς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

21 Ἐὰν δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυ-

γήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται,

22 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Κεφ. κε. 25.

ἘΑν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον, καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς·

2 Καὶ ἔσται, ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν· οὐ προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.

5 Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, καὶ συνοικήσει αὐτῇ.

6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραήλ.

7 Ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν, καὶ ἐρεῖ, Οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου.

8 Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ· καὶ στὰς εἴπῃ, Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν.

9 Καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας, καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ, Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ.

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,

12 Ἀποκόψεις τὴν χεῖρα· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ.

13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν.

14 Οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν.

15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

16 Ὁ

16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.

17 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

18 Πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας· καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν Θεόν.

19 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

Κεφ. κϛ΄. 26.

ΚΑὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς,

2 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἀναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου, ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολύ.

6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά.

7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν.

8 Καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι.

9 Καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀφήσεις αὐτὸ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσκυνήσεις ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.

12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ

τῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χή-
ρα, καὶ φάγονται ἐν τ̃ πόλεσί
σου, καὶ εὐφρανθήσονται.
13 Καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκάθαρα τὰ
ἅγια ἐκ τ̃ οἰκίας μου, καὶ ἔδω-
κα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ
τῇ χήρα, κατὰ πάσας τὰς ἐντο-
λὰς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρ-
ῆλθον τὴν ἐντολήν σου, καὶ οὐκ
ἐπελαθόμην.
14 Καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύ-
νῃ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρ-
πωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκά-
θαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν
τῷ τεθνηκότι, ὑπήκουσα τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.
15 Κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλό-
γησον τὸν λαόν σου τ̃ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐ-
τοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
Κύριος ὁ Θεός σου ἐνετείλα-
τό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δι-
καιώματα καὶ τὰ κρίματα· καὶ
φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ
ἐξ ὅλης τ̃ ψυχῆς ὑμῶν.
17 Τὸν Θεὸν εἵλου σήμερον
εἶναί σου Θεὸν, καὶ πορεύεσθαι ἐν
πάσαις τ̃ ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυ-
λάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ
τὰ κρίματα, καὶ ὑπακούειν τ̃
φωνῆς αὐτοῦ.
18 Καὶ Κύριος εἵλατό
σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ
λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶ-
πε, φυλάττειν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ,
19 Καὶ εἶναί σε ὑπεράνω
πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποί-
ησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα
καὶ δόξαστὸν, εἶναί σε λαὸν ἅ-
γιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, κα-
θὼς ἐλάλησε.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑὶ προσέταξε Μωυσῆς
καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ,
λέγων, Φυλάσσεσθε πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας
ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.
2 Καὶ ἔσται ᾗ ἂν ἡμέρᾳ δι-
αβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν
γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου
δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις
αὐτοὺς κονίᾳ.
3 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λί-
θων τούτων πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε
τ̃ Ἰορδάνην, ἡνίκα ἂν εἰσέλ-
θητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δί-
δωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου σοί.
4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε
τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λί-
θους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλο-
μαί σοι σήμερον, ἐν ὄρει Γαι-
βὰλ, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς
κονίᾳ.
5 Καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ
θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων οὐκ
ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδη-
ρον·
6 Λίθους ὁλοκλήρους οἰκο-
δομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ
τῷ Θεῷ σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ'
αὐτὸ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ
τῷ Θεῷ σου.
7 Καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν
σωτηρίου· καὶ φαγῇ, καὶ ἐμπλη-
σθήσῃ, καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
8 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λί-
θων πάντα τ̃ νόμον τοῦτον
σαφῶς σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραήλ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

10 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων,

12 Οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδα, Ἰσσάχαρ, Ἰωσὴφ, καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβὰλ, Ῥουβὴν, Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ, Ζαβουλὼν, Δὰν, καὶ Νεφθαλείμ.

14 Καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ,

15 Ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, ἐροῦσι, Γένοιτο.

16 Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

17 Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

18 Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

19 Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

20 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

21 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

22 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

23 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο· ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

24 Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

25 Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

26 Ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς,

2 Καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται, καὶ εὑρήσουσί σε· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

3 Εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει,

λει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ.

4 Εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.

5 Εὐλογημέναι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου.

6 Εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

7 Παραδῴη Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσονται πρός σε, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου.

8 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου· ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψονταί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονταί σε.

11 Καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.

12 Ἀνοίξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν, τὸν οὐρανὸν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσι.

13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρὰν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω· ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν,

14 Οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ, πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ καταλήψονταί σε.

16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ.

17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου.

18 Ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.

19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

20 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ

πάντα

πάντα ὃ ἐὰν ἐπιβάλλῃς τὴν
χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολο-
θρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέ-
σῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονη-
ρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι
ἐγκατέλιπές με.
21 Προσκολλήσαι Κύριος
εἰς σὲ τὸν θάνατον, ἕως ἂν
ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς
ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆ-
σαι αὐτήν.
22 Πατάξαι σε Κύριος
ἐν ἀπορίᾳ, καὶ πυρετῷ, καὶ ῥί-
γει, καὶ ἐρεθισμῷ, καὶ ἀνεμο-
φθορίᾳ, καὶ τῇ ὤχρᾳ, καὶ κα-
ταδιώξονταί σε ἕως ἂν ἀπο-
λέσωσί σε.
23 Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς
ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς,
καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σι-
δηρᾶ.
24 Δῴη Κύριος ὁ Θεὸς
σου τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου κο-
νιορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρί-
ψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε
ἐν τάχει.
25 Δῴη σε Κύριος ἐπι-
κοπὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν·
ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς
αὐτούς, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ
διασπορὰ ἐν πάσαις βασι-
λείαις τῆς γῆς.
26 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑ-
μῶν κατάβρωμα τοῖς πετει-
νοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρί-
οις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀπο-
σοβῶν.
27 Πατάξαι σε Κύριος
ἕλκει Αἰγυπτίῳ εἰς τὴν ἕ-
δραν, καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ, καὶ κνή-
φῃ, ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰα-
θῆναι.
28 Πατάξαι σε Κύριος
παραπληξίᾳ, καὶ ἀορασίᾳ, καὶ
ἐκστάσει διανοίας.

29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν με-
σημβρίας, ὡσεί τις ψηλαφή-
σαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ
οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδούς σου· καὶ ἔ-
σῃ τότε ἀδικούμενος, καὶ διαρ-
παζόμενος πάσας τὰς ἡμέ-
ρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.
30 Γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀ-
νὴρ ἕτερος ἕξει αὐτήν· οἰ-
κίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰ-
κήσεις ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα
φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις
αὐτόν.
31 Ὁ μόσχος σου ἐσφαγ-
μένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ
ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμέ-
νος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσε-
ταί σοι· τὰ πρόβατά σου δε-
δομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ
ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
32 Οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγα-
τέρες σου δεδομέναι ἔθνει ἑ-
τέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου
βλέψονται σφακελίζοντες εἰς
αὐτά, καὶ οὐκ ἰσχύσει ἡ χείρ σου.
33 Τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου,
καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φά-
γεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι· καὶ
ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυ-
σμένος πάσας τὰς ἡμέρας.
34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος
διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου, ἃ βλέψῃ.
35 Πατάξαι σε Κύριος
ἐν ἕλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνα-
τα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε
μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ
ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κο-
ρυφῆς σου.
36 Ἀπαγάγοι Κύριός σε
καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, οὓς ἂν κα-
ταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν, εἰς ἔθ-
νος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ
οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ
λίθοις.
37 Καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰ-
νίγ-

νίσματι καὶ παραβολῇ καὶ δι-
ηγήματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνε-
σιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε
Κύριος ἐκεῖ.
38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις
εἰς τὸ πεδίον, καὶ ὀλίγα εἰσοί-
σεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς.
39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις
καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον οὐ πίεσαι,
οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.
40 Ἐλαῖαι ἔσονταί σοι ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἔλαι-
ον οὐ χρίσῃ, ὅτι ἐκρυήσεται ἡ
ἐλαία σου.
41 Υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεν-
νήσεις καὶ οὐκ ἔσονται, ἀπελεύ-
σονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
42 Πάντα τὰ ξύλινά σου,
καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἐξ-
αναλώσει ἡ ἐρυσίβη.
43 Ὁ προσήλυτος ὅς ἐ-
στιν ἐν σοὶ, ἀναβήσεται ἄνω
ἄνω, σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω
κάτω.
44 Οὗτος δανειεῖ σοι,
σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανειεῖς· οὗτος
ἔσται κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά.
45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ
πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ
καταδιώξονταί σε, καὶ κατα-
λήψονταί σε, ἕως ἂν ἐξολο-
θρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέ-
σῃ σε, ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυ-
λάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ
τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετεί-
λατό σοι.
46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα,
καὶ τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου
ἕως τοῦ αἰῶνος,
47 Ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐλάτρευσας
Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφρο-
σύνῃ καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ
πλῆθος πάντων.
48 Καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐ-
χθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ
Κύριος ἐπὶ σὲ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν
δίψει, καὶ ἐν γυμνότητι, καὶ ἐν
ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσει
κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τρά-
χηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύ-
σῃ σε.
49 Ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος
ἔθνος μακρόθεν ἀπ᾽ ἐσχάτου
τῆς γῆς ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ,
ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
αὐτοῦ,
50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσ-
ώπῳ, ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσ-
ωπον πρεσβύτου, καὶ νέον οὐκ
ἐλεήσει.
51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκ-
γονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὰ
γενήματα τῆς γῆς σου, ὥστε
μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶ-
νον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βο-
ῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προ-
βάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε.
52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου· ἕως ἂν καθαιρε-
θῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ καὶ
τὰ ὀχυρὰ, ἐφ᾽ οἷς σὺ πέποι-
θας ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ
γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου, αἷς ἔδωκέ σοι.
53 Καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς
κοιλίας σου, κρέα υἱῶν σου καὶ
θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι,
ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
θλίψει σου, ᾗ θλίψει σε ὁ ἐ-
χθρός σου.
54 Ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ
ὁ τρυφερὸς σφόδρα, βασκα-
νεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα
τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὰ
καταλελειμμένα τέκνα, ἃ ἂν
καταλειφθῇ αὐτῷ·
55 Ὥστε δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν
ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων
αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ
μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ οὐ-
δὲν

δὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.

56 Καὶ ἡ ἁπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ, ἧς οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἁπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς,

57 Καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν ταῖς πόλεσί σου,

58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, ΚΥΡΙΟΝ τὸν ΘΕΟΝ σου.

59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς.

60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηράν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοί.

61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

62 Καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

63 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

64 Καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.

65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἑτέραν ἀπειθοῦσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς, καὶ τηκομένην ψυχήν.

66 Καὶ ἔσται ἡ ζωή σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου.

67 Τὸ πρωῒ ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα; καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο πρωΐ; ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ.

68 Καὶ ἀποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα, Οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχ-

θροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ
παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώ-
μενος.

Κεφ. κθ'. 29.

ΟΥτοι οἱ λόγοι τῆς δια-
θήκης, οὓς ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωὰβ,
πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέ-
θετο αὐτοῖς ἐν Χωρήβ.
2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς
πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἑ-
ωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησε
Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν-
ώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς
θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ
γῇ αὐτοῦ,
3 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς με-
γάλους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφ-
θαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.
4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι,
καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦ-
τα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.
5 Καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσα-
ράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ
ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν,
καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ
κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑ-
μῶν.
6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶ-
νον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα
γνῶτε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν ἐγώ.
7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου
τούτου· καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασι-
λεὺς Ἐσεβὼν, καὶ Ὢγ βασι-
λεὺς Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡ-
μῖν ἐν πολέμῳ.
8 Καὶ ἐπατάξαμεν αὐτοὺς,
καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ
ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ
Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γαδδὶ, καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.
9 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν
πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθή-
κης ταύτης, ἵνα συνῆτε πάν-
τα ὅσα ποιήσετε.
10 Ὑμεῖς ἑστήκατε πάντες
σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν,
καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν, καὶ οἱ κρι-
ταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοεισ-
αγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραήλ.
11 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ
τὰ ἔκγονα ὑμῶν, καὶ ὁ προσή-
λυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμ-
βολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου
ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,
12 Παρελθεῖν ἐν τῇ δια-
θήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ
ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος
ὁ Θεός σου διατίθεται πρός σε
σήμερον·
13 Ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς
λαὸν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου Θε-
ὸς, ὃν τρόπον εἶπέ σοι, καὶ ὃν
τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
14 Καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐ-
γὼ διατίθεμαι τὴν διαθή-
κην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν
ταύτην,
15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι
μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς
μὴ οὖσι μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον.
16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε πῶς
κατῳκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύ-
πτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ
τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε.
17 Καὶ ἴδετε τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα
αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον, ἅ ἐστι παρ'
αὐτοῖς.
18 Μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀ-
νὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ,
τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν
ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, πο-

ρεύεσθ-

ρευθέντες λατρεύειν τοῖς θε-
οῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· μή τίς
ἐστιν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα
ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ·
19 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ
τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης,
καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, λέγων, Ὅσιά μοι γέ-
νοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς
καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα
μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς
τὸν ἀναμάρτητον·
20 Οὐ μὴ θελήσει ὁ Θε-
ὸς εὐϊλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ
τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυ-
ρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· καὶ κολλη-
θήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης, αἱ
γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ· καὶ ἐξαλείψει Κύριος
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανόν.
21 Καὶ διαστελεῖ αὐτὸν
Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων
υἱῶν Ἰσραήλ, κατὰ πάσας τὰς
ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γε-
γραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου.
22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ
ἑτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν, οἳ ἀναστή-
σονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλό-
τριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μα-
κρόθεν, καὶ ὄψονται τὰς πλη-
γὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς
νόσους αὐτῆς, ἃς ἀπέστειλε
Κύριος ἐπ' αὐτήν,
23 Θεῖον καὶ ἅλα κατακε-
καυμένον· πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς
οὐ σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ,
οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν πᾶν
χλωρόν· ὥσπερ κατεστράφη
Σόδομα καὶ Γόμορρα, Ἀδαμὰ
καὶ Σεβωΐμ, ἃς κατέστρεψε
Κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ·
24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ
ἔθνη, Διατί ἐποίησε Κύρι-
ος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς
ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας
οὗτος;
25 Καὶ ἐροῦσιν, Ὅτι κατέ-
λιπον τὴν διαθήκην Κυρίου
τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ
διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου,
26 Καὶ πορευθέντες ἐλά-
τρευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ
ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐ-
τοῖς·
27 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύ-
ριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην
ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πά-
σας τὰς κατάρας τὰς γε-
γραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου.
28 Καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύ-
ριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν
θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ
μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν
αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν.
29 Τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν
καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥή-
ματα τοῦ νόμου τούτου.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν
ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατά-
ρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου
σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν
σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν
διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,
2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακού-
σῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σή-
μερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου,
3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς
ἁμαρτίας σου, καὶ ἐλεήσει σε,
καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ

πάντων

πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ.

4 Ἐὰν ᾖ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λήψεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου.

5 Καὶ εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου· καὶ κληρονομήσεις αὐτὴν, καὶ εὖ σε ποιήσει, καὶ πλεονασόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.

6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ.

7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἳ ἐδίωξάν σε.

8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

9 Καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου, ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὸν, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου·

10 Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστιν.

12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν;

13 Οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων, Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτὴν, καὶ ποιήσομεν;

14 Ἐγγύς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

16 Ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

17 Καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου, καὶ μὴ εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς,

18 Ἀναγγέλλω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε, καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε

ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς δια-
βαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν.
19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνα-
τον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑ-
μῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν
κατάραν· ἔκλεξαι τὴν ζω-
ὴν σύ, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ
σπέρμα σου,
20 Ἀγαπᾷν Κύριον τὸν
Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ, καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο
ἡ ζωή σου καὶ ἡ μακρότης τῶν
ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος
τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ δοῦναι αὐ-
τοῖς.

Κεφ. λα΄. 31.

ΚΑὶ συνετέλεσε Μωυσῆς
λαλῶν πάντας τοὺς λό-
γους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς
Ἰσραήλ,
2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἑ-
κατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγώ εἰμι
σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι
εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι·
Κύριος δὲ εἶπε πρός με, Οὐ
διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ
προπορευόμενος πρὸ προσ-
ώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει
τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου, καὶ κατακληρονομήσεις
αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπο-
ρευόμενος πρὸ προσώπου
σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
4 Καὶ ποιήσει Κύριος ὁ
Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποί-
ησε Σηὼν καὶ Ὢγ δυσὶ βασι-
λεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ
αὐτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν
αὐτούς.
5 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ὑμῖν· καὶ ποιήσετε αὐ-
τοῖς, καθότι ἐνετειλάμην
ὑμῖν.
6 Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ
φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσῃς, μηδὲ
πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν·
ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προ-
πορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑ-
μῖν, οὔτε μή σε ἀνῇ, οὔτε μή σε
ἐγκαταλίπῃ.
7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰ-
ησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι
παντὸς Ἰσραήλ, Ἀνδρίζου καὶ
ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ
προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν
γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς,
καὶ σὺ κατακληρονομήσεις
αὐτοῖς.
8 Καὶ Κύριος ὁ συμπορευ-
όμενος μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει
σε, οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ·
μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλία.
9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ
ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βι-
βλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἴρουσι
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυ-
ρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἐνετείλατο Μωυ-
σῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, λέγων, Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν
καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑ-
ορτῇ σκηνοπηγίας,
11 Ἐν τῷ συμπορεύεσθαι
πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐν-
ώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύ-
ριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον
τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσρα-
ὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν,
12 Ἐκκλησιάσατε τὸν λαόν,
τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας
καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυ-
τον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑ-
μῶν, ἵν' ἀκούσωσι, καὶ ἵνα
μά-

μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἴδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον Ἰησοῦν, καὶ στῆτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ καταλείψουσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

17 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα· καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις· καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Διότι οὐκ ἔστι Κύριος ὁ Θεός μου ἐν ἐμοί, εὕροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.

18 Ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους.

19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

20 Εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι, καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνοῦσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου.

21 Καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα· οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον, πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

22 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

23 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν, Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

24 Ἡνίκα

24 Ἡνίκα δὲ συνετέλεσε
Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς
λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βι-
βλίον ἕως εἰς τέλος,
25 Καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευ-
ίταις τοῖς αἴρουσι τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, λέγων,
26 Λαβόντες τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου τούτου, θήσετε αὐτὸ
ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς
διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑ-
μῶν· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς
μαρτύριον,
27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν
ἐρεθισμόν σου, καὶ τὸν τράχηλόν
σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ
ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμε-
ρον, παραπικραίνοντες ἦτε
τὰ πρὸς τὸν Θεόν· πῶς οὐχὶ καὶ
ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;
28 Ἐκκλησιάσατε πρός
με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν, καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν, καὶ τοὺς
κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμ-
ματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα
λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν
πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ
διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τόν τε
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
29 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον
τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομή-
σετε, καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ
ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ συν-
αντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχα-
τον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε
τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου,
παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.
30 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας
τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης
ἕως εἰς τέλος.

Κεφ. λβ' 32.

ΠΡόσεχε οὐρανέ, καὶ λα-
λήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου.
2 Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς
τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ κατα-
βήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήμα-
τά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ'
ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ
χόρτον.
3 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐ-
κάλεσα· δότε μεγαλωσύνην
τῷ Θεῷ ἡμῶν.
4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ,
κρίσεις· Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία· δίκαιος καὶ ὅ-
σιος Κύριος.
5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέ-
κνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ
διεστραμμένη,
6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταπο-
δίδοτε; οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ
οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου
πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίη-
σέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος,
σύνετε ἔτη γενεῶν γενεαῖς·
ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ
ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυ-
τέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι.
8 Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψι-
στος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ.
9 Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυ-
ρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοί-
νισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσ-
ραήλ.
10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος
ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν
αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ
διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ.
11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι
νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νοσ-
σοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· διεὶς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο
αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ
τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.
12 Κύριος μόνος ἦγεν αὐ-
τούς,

αὐτοὺς, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος.

13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

14 Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον.

15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

16 Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις· ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με.

17 Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

19 Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε· καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων,

20 Καὶ εἶπεν, Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστὶν, υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

21 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

23 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συμπολεμήσω εἰς αὐτούς.

24 Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν.

25 Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

26 Εἶπα, Διασπερῶ αὐτοὺς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν, Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 Ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλῶν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

30 Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;

31 Ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

32 Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας· σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.

33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶ-

ρος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπί-
δων ἀνίατος.
34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκ-
ται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγι-
σται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως
ἀνταποδώσω, ὅταν σφαλῇ ὁ
ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα
ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν
ἕτοιμα ὑμῖν.
36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ
παραλελυμένους αὐτοὺς, καὶ
ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ
παρειμένους,
37 Καὶ εἶπε Κύριος, Ποῦ
εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς
ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς,
38 Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν
αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀ-
ναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν
σκεπασταί.
39 Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰ-
μι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐ-
μοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν
ποιήσω· πατάξω, κἀγὼ ἰά-
σομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται
ἐκ τῶν χειρῶν μου.
40 Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν
τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τὴν
δεξιάν μου· καὶ ἐρῶ, Ζῶ ἐγὼ
εἰς τὸν αἰῶνα,
41 Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀ-
στραπὴν τὴν μάχαιράν μου,
καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ
μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με
ἀνταποδώσω.
42 Μεθύσω τὰ βέλη μου
ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μά-
χαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ'
αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς
ἀρχόντων ἐχθρῶν.

43 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅ-
μα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτω-
σαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
Θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐ-
τῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ, ὅτι τὸ
αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται·
καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει
δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς
μισοῦσιν ἀνταποδώσει· καὶ ἐκ-
καθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
44 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς
τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐ-
τὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ
εἰσῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλη-
σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐ-
τὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
45 Καὶ ἐξετέλεσε Μωυσῆς
λαλῶν παντὶ Ἰσραήλ.
46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ
πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς
ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σή-
μερον· ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱ-
οῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποι-
εῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νό-
μου τούτου.
47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς
οὗτος ὑμῖν· ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ
ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τού-
του μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς
γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνε-
τε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κλη-
ρονομῆσαι.
48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, λέγων,
49 Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος
τὸ Ἀβαρὶμ, τοῦτο ὄρος Να-
βαῦ ὅ ἐστιν ἐν γῇ Μωὰβ κατὰ
πρόσωπον Ἱεριχὼ, καὶ ἴδε
τὴν γῆν Χαναὰν, ἣν ἐγὼ δί-
δωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
50 Καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει

εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ·

51 Ὅτι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν, διότι οὐκ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

52 Ἀπέναντι ὄψῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ηὐλόγησε Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σινὰ ἥκει, καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαρὰν, σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου· καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ

4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραήλ.

6 Ζήτω Ῥουβὴν, καὶ μὴ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.

7 Καὶ αὕτη Ἰούδα· εἰσάκουσον Κύριε φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ.

8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπε, Δότε Λευὶ δήλους αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ· ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας·

9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐχ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἐφύλαξε τὰ λόγιά σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε.

10 Δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακὼβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραήλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὀσφὺν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν.

12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν, Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ ὁ Θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε.

13 Καὶ τῷ Ἰωσὴφ εἶπεν, Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν,

14 Καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν,

15 Ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων,

16 Καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως· καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσὴφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς.

17 Πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ· κέρατα μονοκέρωτος

κέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα, ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς· αὗται μυριάδες Ἐφραΐμ, καὶ αὗται χιλιάδες Μανασσῆ.

18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἐξόδῳ σου, καὶ Ἰσσάχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ.

19 Ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι· καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων.

20 Καὶ τῷ Γὰδ εἶπεν, Εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γάδ· ὡς λέων ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.

21 Καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.

22 Καὶ τῷ Δὰν εἶπε, Δὰν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν.

23 Καὶ τῷ Νεφθαλεὶμ εἶπε, Νεφθαλεὶμ πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυρίου· θάλασσαν καὶ Λίβα κληρονομήσει.

24 Καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν, Εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ· καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ.

25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται· ὡς αἱ ἡμέραι σου, ἡ ἰσχύς σου.

26 Οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ Θεὸς τοῦ ἠγαπημένου, ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

27 Καὶ σκεπάσει σε Θεοῦ ἀρχὴ, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν, λέγων, Ἀπόλοιο.

28 Καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακὼβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανός σοι συννεφὴς δρόσῳ.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραήλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Κεφ. λδʹ. 34.

ΚΑὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγὰ, ἥ ἐστιν ἐπὶ προσώπου Ἱεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δὰν,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλεὶμ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης,

3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περίχωρα Ἱεριχὼ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Αὕτη ἡ γῆ ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

5 Καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωὰβ διὰ ῥήματος Κυρίου.

6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαῖ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι

εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷν αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσοῦ.

9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραὼ, καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

11 Τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ἰσραήλ.

'ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ, εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ, λέγων,

2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστὰς, διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς.

3 Πᾶς ὁ τόπος, ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτὸν, ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῇ·

4 Τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης· ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν.

5 Οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδ' ὑπερόψομαί σε.

6 Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἀποδιελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς.

7 Ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου· καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ, ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς.

8 Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ, καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδούς σου, καὶ τότε συνήσεις.

9 Ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς, μηδὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ.

10 Καὶ

10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ, λέγων,

11 Εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγοντες, Ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμὸν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

12 Καὶ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς,

13 Μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.

14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων· καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς,

15 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ᾽ ἀνατολῶν ἡλίου.

16 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα.

17 Κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ, ἀκουσόμεθα σοῦ· πλὴν ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ.

18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι, λέγων, Ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχώ· καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι εἰσήλθοσαν εἰς Ἱεριχώ· καὶ εἰσήλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ᾗ ὄνομα Ῥαάβ· καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἱεριχὼ, λέγοντες, Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχὼ, καὶ εἶπε πρὸς Ῥαὰβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι.

4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας, ἔκρυψεν αὐτούς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Εἰσεληλύθασι πρός με οἱ ἄνδρες,

5 Ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς.

6 Αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος.

7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν

αξαν ὀπίσω ἀυτῶν ὁδὸν τὴν ἐ-
πὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς δια-
βάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη.
8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθο-
σαν οἱ διώκοντες ὀπίσω ἀυ-
τῶν, καὶ ἀυτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμη-
θῆναι ἀυτοὺς, ἀυτὴ δὲ ἀνέβη
πρὸς ἀυτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,
9 Καὶ εἶπε πρὸς ἀυτοὺς, Ἐ-
πίσταμαι ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν Κύ-
ριος τὴν γῆν ἐπιπέπτωκε γὰρ
ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς.
10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι
κατεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπο-
ρεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ὅ-
σα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασι-
λεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦ-
σαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ
Σηὼν καὶ Ὤγ, οὓς ἐξωλοθρεύ-
σατε ἀυτούς.
11 Καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς
ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ
ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· ὅτι
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Θεὸς
ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
κάτω.
12 Καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι
Κύριον τὸν Θεὸν, ὅτι ποιῶ ὑ-
μῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ
ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρός μου.
13 Καὶ ζωγρήσατε τὸν οἶ-
κον τοῦ πατρός μου, τὴν μη-
τέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελ-
φούς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν
μου, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἀυ-
τοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν
μου ἐκ θανάτου.
14 Καὶ εἶπαν ἀυτῇ οἱ ἄν-
δρες, Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀντὶ ὑ-
μῶν εἰς θάνατον· καὶ ἀυτὴ εἶ-
πεν, Ὡς ἂν παραδῷ Κύριος
ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε
εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.
15 Καὶ κατεχάλασεν ἀυ-
τοὺς διὰ τῆς θυρίδος,
16 Καὶ εἶπεν ἀυτοῖς, Εἰς
τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ
συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ κατα-
διώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ
τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέ-
ψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπί-
σω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπε-
λεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.
17 Καὶ εἶπαν πρὸς ἀυτὴν
οἱ ἄνδρες, Ἀθῷοί ἐσμεν τῷ
ὅρκῳ σου τούτῳ.
18 Ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευό-
μεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως,
καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρ-
τίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις
εἰς τὴν θυρίδα δι᾽ ἧς κατε-
βίβασας ἡμᾶς δι᾽ ἀυτῆς· τὸν δὲ
πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα
σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ
πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου
συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς
τὴν οἰκίαν σου.
19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξ-
έλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου
ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται,
ἡμεῖς δὲ ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου
τούτῳ· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται
μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς
ἔνοχοι ἐσόμεθα.
20 Ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδι-
κήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς
λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα
ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.
21 Καὶ εἶπεν ἀυτοῖς, Κατὰ
τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέ-
στειλεν ἀυτούς, καὶ ἐπορεύθησαν.
22 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὀ-
ρεινὴν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ
τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν
οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς
ὁδοὺς, καὶ οὐχ εὕροσαν.
23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο
νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ
ὄρους· καὶ διέβησαν πρὸς Ἰη-
σοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγήσαν-
το

τὸ αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβη-
κότα αὐτοῖς.
24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰη-
σοῦν, Ὅτι παραδέδωκε Κύ-
ριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χερ-
σὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε πᾶς
ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην
ἀφ' ἡμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ
πρωΐ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ
Σαττὶν, καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ
πρὸ τοῦ διαβῆναι.
2 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡ-
μέρας διῆλθον οἱ γραμμα-
τεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς,
3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ,
λέγοντες, Ὅταν ἴδητε τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱε-
ρεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴ-
ροντας αὐτὴν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ
τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύσε-
σθε ὀπίσω αὐτῆς.
4 Ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνα-
μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον
δισχιλίους πήχεις στήσεσθε· μὴ
προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπί-
στησθε τὴν ὁδὸν, ἣν πορεύσε-
σθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε
τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης
ἡμέρας.
5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
λαῷ, Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον,
ὅτι αὔριον ποιήσει Κύριος
ἐν ὑμῖν θαυμαστά.
6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς
ἱερεῦσιν, Ἄρατε τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ προ-
πορεύεσθε τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν οἱ
ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθή-
κης Κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἔμ-
προσθεν τοῦ λαοῦ.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρ-
χομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον
πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶ-
σιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυ-
σῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ.
8 Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱε-
ρεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης, λέγων, Ὡς ἂν
εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδα-
τος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ στήσεσθε.
9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προσαγάγετε
ὧδε, καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
10 Ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅ-
τι Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλο-
θρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσ-
ώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ
τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖ-
ον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀμορ-
ῥαῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ
τὸν Ἰεβουσαῖον.
11 Ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθή-
κης Κυρίου πάσης τῆς γῆς δια-
βαίνει τὸν Ἰορδάνην.
12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώ-
δεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς.
13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κατα-
παύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων
τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς
γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου,
τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει,
τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον
στήσεται.
14 Καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ
τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν δια-
βῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ
ἱερεῖς ἤροσαν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ
λαοῦ.
15 Ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ
ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορ-
δάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν
ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐβά-
φησαν

φησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος
τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης
ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρη-
πῖδα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἡμέραι θε-
ρισμοῦ πυρῶν·
16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ
καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη
πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν
σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους
Καριαθιαρὶμ· τὸ δὲ κατα-
βαῖνον κατέβη εἰς τὴν θά-
λασσαν Ἀραβὰ θάλασσαν ἁ-
λὸς, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέ-
λιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέν-
αντι Ἱεριχώ.
17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ
αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς δια-
θήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ
ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς
ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδά-
νην.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς
ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν
Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος
τῷ Ἰησοῖ, λέγων,
2 Παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ
τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυ-
λῆς,
3 Σύνταξον αὐτοῖς· καὶ
ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου
ἑτοίμους δώδεκα λίθους, καὶ
τούτους διακομίσαντες ἅμα
ὑμῖν αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν
τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ
ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν
νύκτα.
4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος
Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐν-
δόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,
5 Εἶπεν αὐτοῖς, Προσα-
γάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ
προσώπου Κυρίου εἰς μέσον τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖ-
θεν ἕκαστος λίθον, ἀράτω
ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ
Ἰσραὴλ,
6 Ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗ-
τοι εἰς σημεῖον κείμενον δια-
παντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε
ὁ υἱός σου αὔριον λέγων, Τί
εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;
7 Καὶ σὺ δηλώσῃς τῷ υἱῷ
σου, λέγων, Ὅτι ἐξέλιπεν
ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ
προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης
Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέ-
βαινεν αὐτόν· καὶ ἔσονται οἱ λί-
θοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰ-
ῶνος.
8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐν-
ετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ·
καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λί-
θους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου,
καθάπερ συνέταξε Κύριος
τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ
τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑ-
αυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν,
καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ.
9 Ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλ-
λους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ
τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν τῷ γενομένῳ
τόπῳ ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων
τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσὶν ἐκεῖ
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς
οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἕ-
ως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς
πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος
ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ
ἔσπευσεν ὁ λαὸς, καὶ διέ-
βησαν.
11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνε-
τέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι,
καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς δια-
θήκης

θήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμ-
προσθεν αὐτῶν.
12 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ
οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ
διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνε-
τείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς.
13 Τετρακισμύριοι εὔζω-
νοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναν-
τίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς
τὴν Ἱεριχὼ πόλιν.
14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ηὔξησε Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐν-
αντίον παντὸς γένους Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν, ὥσπερ
Μωυσῆν, ὅσον χρόνον ἔζη.
15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ
Ἰησοῖ, λέγων,
16 Ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυ-
ρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
τοῖς ἱερεῦσι, λέγων, Ἔκβητε
ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν
οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ ἔθηκαν τοὺς πό-
δας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ
ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν,
καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ
τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς
κρηπῖδος.
19 Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ
Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδευ-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγά-
λοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου
ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ.
20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους
τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορ-
δάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλ-
γάλοις,
21 Λέγων, Ὅταν ἐρωτῶ-
σιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγον-
τες, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;
22 Ἀναγγείλατε τοῖς υἱ-
οῖς ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς δι-
έβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην
τοῦτον,
23 Ἀποξηράναντος Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορ-
δάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν,
μέχρις οὗ διέβησαν· καθά-
περ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν,
ἣν ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕ-
ως παρήλθομεν.
24 Ὅπως γνῶσι πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύνα-
μις τοῦ Κυρίου ἰσχυρά ἐστι, καὶ
ἵνα ὑμεῖς σέβησθε Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ ἔργῳ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ
βασιλεῖς τῶν Ἀμορραί-
ων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοι-
νίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν,
ὅτι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θε-
ὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ
τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐ-
τοὺς, καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διά-
νοιαι, καὶ κατεπλάγησαν, καὶ
οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδε-
μία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.
2 Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ,
Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας
πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτό-
μου, καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου.
3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μα-
χαίρας πετρίνας ἀκροτόμους,
καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσρα-
ὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου,
Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν.
4 Ὃν δὲ τρόπον περιεκά-
θαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσ-

ραὴλ· ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπε-
ρίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυ-
θότων ἐξ Αἰγύπτου,
5 Πάντας τούτους περιέτε-
μεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γὰρ
καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσ-
ραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μα-
βδαρίτιδι.
6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν
οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχί-
μων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαν-
τες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οἷς
καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς
τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος
τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντι-
κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς
Ἰησοῦς περιέτεμε, διὰ τὸ αὐ-
τοὺς γεγεννῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀ-
περιτμήτους.
8 Περιτμηθέντες δὲ ἡ-
συχίαν εἶχον αὐτόθι καθή-
μενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως
ὑγιάσθησαν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰ-
ησοῖ υἱῷ Ναυῆ, Ἐν τῇ σήμε-
ρον ἡμέρᾳ ἀφεῖλον τὸν ὀνειδι-
σμὸν Αἰγύπτου ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου, Γάλγαλα.
10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
ἀφ᾽ ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰε-
ριχὼ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου ἐν τῷ πεδίῳ.
11 Καὶ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σί-
του τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα.
12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βε-
βρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου
τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρ-
χε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα·
ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν
τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
ἐκείνῳ.
13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰη-
σοῦς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ ἀναβλέ-
ψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν
ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον
αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμέ-
νη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τῷ, Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπ-
εναντίων;
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐ-
γὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως
Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ
Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ
σῷ οἰκέτῃ;
15 Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστρά-
τηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν,
Λῦσαι τὸ ὑπόδημα τῶν πο-
δῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ᾽ ᾧ νῦν
ἕστηκας ἐπ᾽ αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ Ἱεριχὼ συγκεκλει-
σμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ
οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς,
οὐδὲ εἰσεπορεύετο.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδί-
δωμι ὑποχειρίαν σοι τὴν Ἰε-
ριχὼ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς
τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν
ἰσχύϊ.
3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ
τοὺς μαχίμους κύκλῳ.
5 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπί-
σητε τῇ σάλπιγγι, ἀνακε-
κραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα, καὶ ἀνα-
κραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐ-
τόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως,
καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρ-
μήσας ἕκαστος κατὰ πρόσω-
πον εἰς τὴν πόλιν.
7 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ
τοῦ Ναυῆ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, λέγων, Παρ-
αγγείλατε

παρηγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν· καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου.

8 Καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπακολουθείτω.

9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.

10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς, λέγων, Μὴ βοᾶτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε.

11 Καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τοπρωῒ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου.

13 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

14 Καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἑξάκις ἐγγύθεν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κεκράξατε, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.

17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ Κυρίῳ σαβαώθ· πλὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτὴν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξασθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς.

19 Καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος, ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται.

20 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ· καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι ῥομφαίας.

22 Καὶ τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν, εἶπεν Ἰησοῦς, Εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.

23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο

νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαν-
τες τὴν πόλιν, εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξηγάγοσαν
Ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πα-
τέρα αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα
αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τῆς, καὶ τὴν συγγένειαν αὐ-
τῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ·
καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη
ἐν πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν
αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυ-
σίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδω-
καν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσ-
ενεχθῆναι.
25 Καὶ Ῥαὰβ τὴν πόρ-
νην, καὶ πάντα τὸν οἶκον
αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἐζώγρη-
σεν Ἰησοῦς· καὶ κατῴκισεν
ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε
τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς
ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκο-
πεῦσαι τὴν Ἱεριχώ.
26 Καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυ-
ρίου, λέγων, Ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομή-
σει τὴν πόλιν ἐκείνην· ἐν
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμε-
λιώσει αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ ἐ-
λαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς
πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποί-
ησεν Ὀζὰν ὁ ἐκ Βαιθήλ· ἐν
τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ
ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέ-
στησε τὰς πύλας αὐτῆς.
27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰη-
σοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν τὴν γῆν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πλημμέλειαν
μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο
ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἔλα-
βεν Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ
Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρὰ ἐκ τῆς φυ-
λῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθήμα-
τος· καὶ ἐθυμώθη Κύριος
ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄν-
δρας εἰς Γαὶ, ἥ ἐστι κατὰ Βαιθὴλ,
λέγων, Κατασκέψασθε τὴν
Γαί· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ
κατεσκέψαντο τὴν Γαί,
3 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰη-
σοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐ-
τὸν, Μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λα-
ὸς, ἀλλ' ὡσεὶ δισχίλιοι ἢ
τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν,
καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν
πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν
λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ
εἰσι.
4 Καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχί-
λιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον ἀπὸ
προσώπου ἀνδρῶν Γαί.
5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐ-
τῶν ἄνδρες Γαὶ εἰς τρια-
κονταὲξ ἄνδρας, καὶ κατεδί-
ωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης,
καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο
ὥσπερ ὕδωρ.
6 Καὶ διέῤῥηξεν Ἰησοῦς
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν
Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσ-
ωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως
ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι Ἰσραήλ· καὶ ἐπε-
βάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν.
7 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Δέο-
μαι Κύριε· ἱνατί διεβίβα-
σεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον
τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐ-
τὸν τῷ Ἀμοῤῥαίῳ, ἀπολέ-
σαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείνα-
μεν καὶ κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν
Ἰορδάνην.
8 Καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβα-

λεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναν-
τι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ;
9 Καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν, περικυκλώσουσιν ἡμᾶς,
καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά
σου τὸ μέγα;
10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, Ἀνάστηθι, ἵνα τί
τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσ-
ωπόν σου;
11 Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ
παρέβη τὴν διαθήκην, ἣν
διεθέμην πρὸς αὐτούς, κλέ-
ψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέμα-
τος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη
αὐτῶν.
12 Καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ
πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν·
αὐχένα ὑποστρέψουσιν ἔναντι
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγε-
νήθησαν ἀνάθεμα· οὐ προσ-
θήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν
μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν.
13 Ἀναστὰς ἁγίασον τὸν
λαόν, καὶ εἰπὸν ἁγιασθῆναι εἰς
αὔριον· τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Τὸ ἀνάθε-
μά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε
ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ
ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν.
14 Καὶ συναχθήσεσθε πάν-
τες πρωῒ κατὰ φυλάς, καὶ ἔ-
σται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ Κύ-
ριος, προσάξετε κατὰ δήμους·
καὶ τὸν δῆμον ὃν ἂν δείξῃ Κύρι-
ος, προσάξετε κατ' οἶκον· καὶ
τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος,
προσάξετε κατ' ἄνδρα.
15 Καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ,
κατακαυθήσεται ἐν πυρί, καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι
παρέβη τὴν διαθήκην Κυ-
ρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν
Ἰσραήλ.
16 Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς,
καὶ προσήγαγε τὸν λαὸν κατὰ
φυλάς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυ-
λὴ Ἰούδα.
17 Καὶ προσήχθη κατὰ δή-
μους, καὶ ἐνεδείχθη δῆμος
Ζαραΐ.
18 Καὶ προσήχθη κατ' ἄν-
δρα, καὶ ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς
Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά.
19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
Ἄχαρ, Δὸς δόξαν σήμερον
τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ, καὶ
δὸς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀν-
άγγειλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ
μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ.
20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ
τῷ Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν, Ἀλη-
θῶς ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ· οὕτως καὶ οὕ-
τως ἐποίησα.
21 Εἶδον ἐν τῇ προνομῇ
ψιλὴν ποικίλην, καὶ διακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλῶσ-
σαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα
διδράχμων, καὶ ἐνθυμηθεὶς
αὐτῶν ἔλαβον· καὶ ἰδοὺ αὐτὰ
ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου,
καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑ-
ποκάτω αὐτῶν.
22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς
ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν
σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν·
καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύ-
ριον ὑποκάτω αὐτῶν.
23 Καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ
ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἤνεγκαν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους Ἰσραήλ, καὶ ἔθηκαν αὐ-
τὰ ἔναντι Κυρίου.
24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν
Ἄχαρ υἱὸν Ζαρά, καὶ ἀνήγαγεν
αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχώρ, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέ-

ρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ, Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος, καθὰ καὶ σήμερον· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραήλ,

26 Καὶ ἐπέστησεν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν· καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαί, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαί, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἱεριχὼ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ· κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός·

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι.

5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν· καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαὶ εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρῴην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἐροῦσι, Φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν.

7 Ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν.

8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν.

9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἔνεδραν· καὶ ἐνεκάθισεν ἀναμέσον Βαιθὴλ καὶ ἀναμέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί.

10 Καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί.

11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν· καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν·

12 Καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως.

15 Καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

16 Καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω

τῶν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ αὐτοὶ
ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως.
17 Οὐ κατελείφθη οὐ-
δεὶς ἐν τῇ Γαί, ὃς οὐ κατε-
δίωξεν ὀπίσω Ἰσραήλ· καὶ
κατέλιπον τὴν πόλιν ἠνεῳγ-
μένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω
Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου ἐν τῷ γαισῷ τῷ ἐν τῇ χει-
ρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ
τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτήν· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανα-
στήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου
αὐτῶν· καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαισὸν ἐπὶ
τὴν πόλιν.
19 Καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέ-
στησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου
αὐτῶν· καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε
ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ εἰσ-
ήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ
κατελάβοντο αὐτήν· καὶ σπεύ-
σαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν
ἐν πυρί.
20 Καὶ περιβλέψαντες οἱ
κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀ-
ναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκ ἔτι εἶχον ποῦ
φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε.
21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ εἶδον, ὅτι ἔλαβον τὰ
ἔνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι
ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως
εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ μεταβαλλό-
μενοι, ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας
τῆς Γαί.
22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ
τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν· καὶ
ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς παρ-
εμβολῆς, οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗ-
τοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν
αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆ-
ναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ
διαπεφευγότα.
23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ
συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσ-
ήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν.
24 Καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες
πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, καὶ
τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν
τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσε-
ως, οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἀπέ-
στρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ
ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι
ῥομφαίας.
25 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ πε-
σόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ
ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός, δώ-
δεκα χιλιάδες, πάντες οἱ
κατοικοῦντες Γαί.
27 Πλὴν τῶν σκύλων τῶν
ἐν τῇ πόλει πάντα, ἃ ἐπρο-
νομεύσαντο ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου,
ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Ἰησοῖ.
28 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς
τὴν πόλιν ἐν πυρί· χῶμα ἀ-
οίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν
αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
29 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ
ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου·
καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέ-
ρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου
συνέταξεν Ἰησοῦς, καὶ καθεί-
λοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς
τὸν βόθρον· καὶ ἐπέστησαν αὐ-
τῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡ-
μέρας ταύτης.

Κεφ. θ'. 9.

Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασι-
λεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ
ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πε-
δινῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ πα-
ραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς με-
γάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλι-
βάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ

Χαναναῖοι, καὶ οἱ Φερεζαῖοι,
καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμοῤ-
ῥαῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ
Ἰεβουσαῖοι,
2 Συνῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσ-
ραὴλ ἅμα πάντες.
30] Τότε ᾠκοδόμησεν Ἰη-
σοῦς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ
Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβάλ·
31 Καθότι ἐνετείλατο Μωυ-
σῆς ὁ θεράπων Κυρίου τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὰ γέγρα-
πται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, θυ-
σιαστήριον λίθων ὁλοκλήρων,
ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σίδη-
ρος· καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁ-
λοκαυτώματα Κυρίῳ, καὶ θυ-
σίαν σωτηρίου.
32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς
ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονό-
μιον νόμον Μωυσῆ ἐνώπιον τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ
πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ δι-
κασταὶ, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐ-
τῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔν-
θεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι· καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἦραν τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου·
καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτό-
χθων, οἳ ἦσαν ἥμισυ πλησίον
ὄρους Γαριζὶν, καὶ οἳ ἦσαν ἥμισυ
πλησίον ὄρους Γαιβὰλ, καθ-
ότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θε-
ράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν
λαὸν ἐν πρώτοις.
34 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως
ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥή-
ματα τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐ-
λογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωυσῆ.
35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάν-
των ὧν ἐνετείλατο Μωυσῆς
τῷ Ἰησοῖ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰη-
σοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκ-
κλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῖς
ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ
τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προση-
λύτοις τοῖς προσπορευομέ-
νοις τῷ Ἰσραήλ.
3] Καὶ οἱ κατοικοῦντες Γα-
βαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐ-
ποίησε Κύριος τῇ Ἰεριχὼ
καὶ τῇ Γαΐ.
4 Καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ
μετὰ πανουργίας· καὶ ἐλθόντες
ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο·
καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς
ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν, καὶ ἀσκοὺς
οἴνου παλαιοὺς καὶ κατεῤῥωγό-
τας ἀποδεδεμένους,
5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑπο-
δημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σαν-
δάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ κατα-
πεπελματωμένα ἐν τοῖς πο-
σὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν
πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν,
καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτι-
σμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ
βεβρωμένος.
6 Καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ
εἰς Γαλγαλα, καὶ εἶπαν πρὸς
Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ, Ἐκ γῆς
μακρόθεν ἥκαμεν· καὶ νῦν διά-
θεσθε ἡμῖν διαθήκην.
7 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς τὸν Χοῤῥαῖον, Ὅρα μή ἐν
ἐμοὶ κατοικεῖς· καὶ πῶς σοι
διαθῶμαι διαθήκην;
8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν,
Οἰκέται σου ἐσμέν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς, Πόθεν ἐ-
στὲ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε;
9 Καὶ εἶπαν, Ἐκ γῆς μα-
κρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ
παῖδές σου ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν
γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐ-
ποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ,
10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ
ἦσαν

ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, καὶ τῷ Ὢγ βασιλεῖ τῆς Βασὰν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν.

11 Καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτοὺς, Οἰκέται σου ἐσμὲν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην.

12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς· νῦν δὲ ἐξηράνθησαν, καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι.

13 Καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἐρρώγασι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα.

14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ διέθεντο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς· καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι.

17 Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφιρὰ καὶ Βηρὼτ, καὶ πόλεις Ἰαρίμ.

18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραήλ· καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.

19 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ, Ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐτῶν.

20 Τοῦτο ποιήσομεν, ζωγρῆσαι αὐτοὺς, καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὅρκον, ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς.

21 Ζήσονται, καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες.

22 Καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Διατί παρελογίσασθέ με, λέγοντες, Μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐσμεν σφόδρα· ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν;

23 Καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε· οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος, οὐδὲ ξυλοκόπος, οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ Θεῷ μου.

24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Ἀνηγγέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξε Κύριος ὁ Θεός σου Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν, ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε ἡμῖν.

26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς

οὕτως· καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ἀνεῖλον αὐτούς.
27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πά-
σῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο
ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γα-
βαὼν ξυλοκόποι καὶ ὑδροφό-
ροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἕ-
ως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν
τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.

Κεφ. ι'. 10.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβε-
ζὲκ βασιλεὺς Ἱερου-
σαλὴμ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν
Γαὶ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν,
ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱε-
ριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν Γαὶ
καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι
ηὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες
Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
Ἰσραὴλ,
2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐ-
τῶν σφόδρα· ᾔδει γὰρ ὅτι πό-
λις μεγάλη Γαβαὼν, ὡσεὶ
μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάν-
τες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.
3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβε-
ζὲκ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ
πρὸς Ἐλὰμ βασιλέα Χε-
βρὼν, καὶ πρὸς Φιδὼν βασιλέα
Ἰεριμοὺθ, καὶ πρὸς Ἰεφθὰ βα-
σιλέα Λαχὶς, καὶ πρὸς Δαβὶν
βασιλέα Ὀδολλὰμ, λέγων,
4 Δεῦτε, ἀνάβητε πρός
με, καὶ βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκ-
πολεμήσωμεν Γαβαών· ηὐτο-
μόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων, βα-
σιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, καὶ βα-
σιλεὺς Χεβρὼν, καὶ βασιλεὺς
Ἰεριμοὺθ, καὶ βασιλεὺς Λα-
χὶς, καὶ βασιλεὺς Ὀδολλὰμ,
αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν· καὶ
περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν,
καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν.
6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοι-
κοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ
εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ
ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ
τῶν παίδων σου· ἀνάβηθι
πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος, καὶ βο-
ήθησον ἡμῖν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς·
ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡ-
μᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν
Ἀμοῤῥαίων, οἱ κατοικοῦντες
τὴν ὀρεινήν.
7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ
Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λα-
ὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ,
πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς αὐτούς,
εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παρα-
δέδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπο-
λειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς
ἐνώπιον ὑμῶν.
9 Καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰη-
σοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην
τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ
Γαλγάλων.
10 Καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς
Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ συνέ-
τριψεν αὐτοὺς Κύριος συν-
τρίψει μεγάλῃ ἐν Γαβαὼν·
καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀ-
ναβάσεως Ὡρωνὶν, καὶ κατέ-
κοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ
ἕως Μακηδά.
11 Ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς
ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὡρωνὶν,
καὶ Κύριος ἐπέῤῥιψεν αὐτοῖς
λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἕως Ἀζηκὰ, καὶ ἐγένοντο πλεί-
ους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λί-
θους

θυς τῆ χαλάζης, ἢ ὓς ἀπέ-
κτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μα-
χαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ.
12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς
πρὸς Κύριον, ᾗ ἡμέρᾳ παρ-
έδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμορ-
ῥαῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ,
ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν
Γαβαὼν, καὶ συνετρίβησαν
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Στήτω ὁ ἥ-
λιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σε-
λήνη κατὰ φάραγγα Αἰλών.
13 Καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ
ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἠ-
μύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ
μέσον τοῦ οὐρανοῦ· οὐ προεπο-
ρεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος
ἡμέρας μιᾶς.
14 Καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα
τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐ-
δὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακοῦ-
σαι Θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι Κύ-
ριος συνεξεπολέμησε τῷ
Ἰσραήλ.
16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε
βασιλεῖς οὗτοι, καὶ κατεκρύ-
βησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν
Μακηδά.
17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ,
λέγοντες, Εὕρηνται οἱ πέντε
βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ
σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακηδά.
18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Κυλί-
σατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ
σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἄν-
δρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς.
19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε,
καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐ-
χθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε
τὴν οὐραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀ-
φῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις
αὐτῶν· παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέ-
παυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς
Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς κο-
πὴν μεγάλην σφόδρα ἕως
εἰς τέλος, καὶ οἱ διασωζό-
μενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πό-
λεις τὰς ὀχυράς·
21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακη-
δὰ ὑγιεῖς· καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐ-
δεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ
γλώσσῃ αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Ἀ-
νοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἐξα-
γάγετε αὐτοὺς πέντε βασιλεῖς τού-
τους ἐκ τοῦ σπηλαίου.
23 Καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς πέν-
τε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου,
τὸν βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τὸν βασιλέα Χεβρὼν, καὶ τὸν
βασιλέα Ἱεριμοὺθ, καὶ τὸν βα-
σιλέα Λαχὶς, καὶ τὸν βασιλέα
Ὀδολλάμ.
24 Καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐ-
τοὺς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκά-
λεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ,
καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πο-
λέμου τοὺς συμπορευομένους
αὐτῷ, λέγων αὐτοῖς, Προπο-
ρεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας
ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐ-
τῶν· καὶ προσελθόντες ἐπέθη-
καν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
τραχήλους αὐτῶν.
25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
αὐτοὺς, Μὴ φοβηθῆτε αὐ-
τοὺς, μηδὲ δειλιάσητε, ἀν-
δρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτω
ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐ-
χθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς κα-
ταπολεμεῖτε αὐτούς.
26 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς
ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἦσαν
κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕ-
ως ἑσπέρας.
27 Καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου
δυσμὰς, ἐνετείλατο Ἰησοῦς, καὶ
καθεῖλον

καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύ-
λων, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς
τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύ-
γοσαν ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λί-
θους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας.
28 Καὶ τὴν Μακηδὰ ἐ-
λάβοσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξί-
φους, καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμ-
πνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατ-
ελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ δια-
σεσωσμένος καὶ διαπεφευ-
γώς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ
Μακηδὰ, ὃν τρόπον ἐποίησαν
τῷ βασιλεῖ Ἱεριχώ.
29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ
Μακηδὰ εἰς Λεβνὰ, καὶ ἐπο-
λιόρκει Λεβνά.
30 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν
Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ·
καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασι-
λέα αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐ-
τὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν
ἐμπνέον ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατε-
λείφθη ἐν αὐτῇ διασεσωσμέ-
νος καὶ διαπεφευγώς· καὶ
ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς,
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασι-
λεῖ Ἱεριχώ.
31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Λεβνὰ εἰς Λαχὶς, καὶ πε-
ριεκάθισεν αὐτὴν, καὶ ἐπο-
λιόρκει αὐτήν.
32 Καὶ παρέδωκε Κύριος
τὴν Λαχὶς εἰς τὰς χεῖρας
Ἰσραήλ· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στό-
ματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευ-
σαν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐποίη-
σαν τὴν Λεβνά.
33 Τότε ἀνέβη Ἐλὰμ βα-
σιλεὺς Γαζὲρ βοηθήσων τῇ
Λαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους, καὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ κατα-
λειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμέ-
νον καὶ διαπεφευγότα.
34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ
Λαχὶς εἰς Ὀδολλὰμ, καὶ πε-
ριεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐξεπο-
λιόρκησεν αὐτήν.
35 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν
Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραήλ· καὶ
ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέ-
ον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν, ὃν τρό-
πον ἐποίησαν τῇ Λαχίς.
36 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ
εἰς Χεβρὼν, καὶ περιεκάθισεν
αὐτήν.
37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν τὸ
ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ· οὐκ
ἦν διασεσωσμένος· ὃν τρόπον
ἐποίησαν τὴν Ὀδολλὰμ, ἐξω-
λόθρευσαν αὐτὴν, καὶ ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ.
38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Δαβίρ·
καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν,
39 Ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν
βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὰς κώ-
μας αὐτῆς· καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξω-
λόθρευσαν αὐτὴν, καὶ πᾶν ἐμπνέ-
ον ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατέλιπον
αὐτῇ οὐδένα διασεσωσμένον·
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χε-
βρὼν καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῆς.
40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς
πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς, καὶ τὴν
Ναγὲβ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ
τὴν Ἀσηδὼθ, καὶ τοὺς βασι-
λεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον αὐ-
τῶν σεσωσμένον· καὶ πᾶν
ἐμπνέ-

ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλόθρευσεν,
ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
41 Ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως
Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσὸμ ἕως
τῆς Γαβαών.
42 Καὶ πάντας τοὺς βασι-
λεῖς αὐτῶν, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν
ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰσάπαξ·
ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
συνεπολέμει τῷ Ἰσραήλ.

Κεφ. ια΄ 11.

ΩΣ δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶς
βασιλεὺς Ἀσὼρ, ἀπέ-
στειλε πρὸς Ἰωβὰβ βασιλέα
Μαρρὼν, καὶ πρὸς βασιλέα Συ-
μοὼν, καὶ πρὸς βασιλέα
Ἀζίφ,
2 Καὶ πρὸς βασιλεῖς τοὺς
κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς
τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἄραβα ἀπ-
έναντι Κενερὼθ, καὶ εἰς τὸ πε-
δίον, καὶ εἰς Φεναεδδώρ,
3 Καὶ εἰς τοὺς παραλίους
Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
εἰς τοὺς παραλίους Ἀμορραίους,
καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ Φερεζαί-
ους, καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ
ὄρει, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς
ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν εἰς γῆν
Μασσύμα.
4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν,
ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσ-
σης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποι καὶ
ἅρματα πολλὰ σφόδρα.
5 Καὶ συνῆλθον πάντες
οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγέ-
νοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ παρενέ-
βαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρρὼν
πολεμῆσαι τὸν Ἰσραήλ.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὔριον
ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παρα-
δίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς
ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ· τοὺς ἵπ-
πους αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ
τὰ ἅρματα αὐτῶν κατακαύ-
σεις ἐν πυρί.
7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ' αὐ-
τοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρρὼν ἐξά-
πινα· καὶ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτοὺς
ἐν τῇ ὀρεινῇ.
8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ὑποχειρίους Ἰσρα-
ήλ· καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατε-
δίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς με-
γάλης, καὶ ἕως Μασρὼν, καὶ ἕ-
ως τῶν πεδίων Μασσὼχ κατ'
ἀνατολάς· καὶ κατέκοψαν αὐ-
τοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆ-
ναι αὐτῶν διασεσωσμένον.
9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰη-
σοῦς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν
ἐνευροκόπησε, καὶ τὰ ἅρματα
αὐτῶν ἐνέπρησε πυρί.
10 Καὶ ἐπεστράφη Ἰησοῦς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατε-
λάβετο Ἀσὼρ, καὶ τὸν βασι-
λέα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τὸ
πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν
βασιλειῶν τούτων.
11 Καὶ ἀπέκτειναν πᾶν
ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει, καὶ
ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ
κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέ-
ον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησεν ἐν
πυρί.
12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις
τῶν βασιλειῶν, καὶ τοὺς βασι-
λεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς, καὶ
ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξί-
φους· καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς,
ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς
ὁ παῖς Κυρίου.
13 Ἀλλὰ πάσας τὰς πό-
λεις τὰς κεχωματισμένας
οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραήλ· πλὴν
Ἀσὼρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσ-
ραήλ,
14 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα
αὐτῆς

αὐτῆς ἐπρονομεύσαντο ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξίφους, ἕως ἀπώλεσαν αὐτούς, οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον.

15 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ· καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινήν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ναγέβ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσόμ, καὶ τὴν πεδινήν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ ὄρος Ἰσραήλ, καὶ τὰ ταπεινὰ τὰ πρὸς τῷ ὄρει

17 Ἀπὸ ὄρους Χελχά, καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηείρ, καὶ ἕως Βαλαγάδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών· καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνεῖλε, καὶ ἀπέκτεινε.

18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον.

19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραήλ· πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ.

20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραήλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν.

21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς Ἐνακὶμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρών, καὶ ἐκ Δαβίρ, καὶ ἐξ Ἀναβώθ, καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραήλ, καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς.

22 Οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ, καὶ ἐν Γέθ, καὶ ἐν Ἀσηδὼθ κατελείφθη.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν· καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβὰ ἀπ' ἀνατολῶν.

2 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών, κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐν τῇ φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβόκ, ὅρια υἱῶν Ἀμμών,

3 Καὶ Ἀραβὰ ἕως τῆς θαλάσσης Χενερὲθ κατ' ἀνατολάς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβά, θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσιμώθ, ἀπὸ Θαιμὰν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ Φασγά.

4 Καὶ Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν,

5 Ἄρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερμὼν καὶ ἀπὸ Σελχαΐ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Βασὰν ἕως ὁρίων Γεργεσί, καὶ τὴν Μαχί, καὶ τὸ ἥμισυ Γαλαὰδ ὁρίων Σηὼν

βα-

βασιλέως Ἐσεβών.
6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάταξαν αὐ-
τούς· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυ-
σῆς ἐν κληρονομίᾳ Ῥουβὴν,
καὶ Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ.
7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν
Ἀμορραίων, οὓς ἀνεῖλεν Ἰη-
σοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασ-
σαν Βαλαγὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ
Λιβάνου, καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελ-
χὰ ἀναβαινόντων εἰς Σηείρ·
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς
φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν
κατὰ κλῆρον αὐτῶν
8 Ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῷ
πεδίῳ, καὶ ἐν Ἀραβᾷ, καὶ ἐν Ἀ-
σηδὼθ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
Ναγὲβ, τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἀ-
μορραῖον, καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ
τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ
τὸν Ἰεβουσαῖον.
9 Τὸν βασιλέα Ἰεριχὼ, καὶ
τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ, ἥ ἐστι πλη-
σίον Βαιθὴλ,
10 Βασιλέα Ἰερουσαλὴμ,
βασιλέα Χεβρὼν,
11 Βασιλέα Ἰεριμοὺθ, βα-
σιλέα Λαχὶς,
12 Βασιλέα Αἰλὰμ, βα-
σιλέα Γαζὲρ,
13 Βασιλέα Δαβὶρ, βασι-
λέα Γαδὲρ,
14 Βασιλέα Ἑρμὰθ, βασι-
λέα Ἀδὲρ,
15 Βασιλέα Λεβνὰ, βασι-
λέα Ὀδολλὰμ, βασιλέα Ἠ-
λὰθ, βασιλέα Ταφοὺτ, βα-
σιλέα Ὀφὲρ, βασιλέα Ὀφὲκ
τῆς Ἀρὼκ, βασιλέα Ἀσὼμ,
βασιλέα Συμοὼν, βασιλέα
Μαμβρὼθ, βασιλέα Ἀζὶφ,
βασιλέα Κεδοὺς, βασιλέα Ζα-
χὰκ, βασιλέα Μαρεδὼθ, βα-
σιλέα Ἰεκὸμ τοῦ Χερμὲλ,
23 Βασιλέα Ὀδολλὰμ τοῦ
Φεννεαλδὼρ, βασιλέα Γεὶ τῆς
Γαλιλαίας,
24 Βασιλέα Θερσά· πάντες
οὗτοι βασιλεῖς εἰκοσιεννέα.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος
προβεβηκὼς τῶν ἡμερῶν·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν,
Σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν. καὶ
ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς
κληρονομίαν.
2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ καταλε-
λειμμένη· ὅρια Φυλιστιεὶμ, ὁ
Γεσιρὶ, καὶ ὁ Χαναναῖος
3 Ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁ-
ρίων Ἀκκαρὼν ἐξ εὐωνύμων
τῶν Χαναναίων προσλογίζεται
ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυ-
λιστιεὶμ, τῷ Γαζαίῳ, καὶ τῷ
Ἀζωτίῳ, καὶ τῷ Ἀσκαλωνί-
τῃ, καὶ τῷ Γετθαίῳ, καὶ τῷ Ἀκ-
καρωνίτῃ, καὶ τῷ Εὐαίῳ,
4 Ἐκ Θαιμὰν καὶ πάσῃ γῇ
Χαναὰν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ
Σιδώνιοι ἕως Ἀφὲκ, ἕως τῶν
ὁρίων τῶν Ἀμορραίων,
5 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλι-
ὰθ Φυλιστιεὶμ, καὶ πάντα τὸν Λί-
βανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀ-
πὸ Γαλγὰλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ
Ἀερμὼν ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμὰθ,
6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀ-
ρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς
Μασερὲθ Μεμφωμαὶμ, πάν-
τας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς
ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ· ἀλλὰ διάδος αὐτὴν
ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραὴλ, ὃν τρό-
πον σοὶ ἐνετειλάμην.
7 Καὶ νῦν μέρισον τὴν
γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς
ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασσῆ· ἀπὸ τοῦ Ἰορ-
δάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς με-
γάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώ-
σεις

σεως αὐτὴν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ.

8 Ταῖς δυσὶ φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,

9 Ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβὰν·

10 Πάσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλέως Ἀμοῤῥαίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἐσεβὼν ἕως τῶν ὁρίων υἱῶν Ἀμμών·

11 Καὶ τὴν Γαλααδῖτιδα, καὶ τὰ ὅρια Γεσιρὶ, καὶ τοῦ Μαχατὶ, πᾶν ὄρος Ἀερμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασανῖτιν ἕως Ἀχά·

12 Πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ὢγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραῒν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσε.

13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ, καὶ τὸν Μαχατὶ, καὶ τὸν Χαναναῖον· καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

14 Πλὴν τῇ φυλῇ Λευὶ οὐκ ἐδόθη κληρονομία· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνῶν· καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ

17 Ἕως Ἐσεβὼν, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ Μισὼρ, καὶ Δαιβὼν, καὶ Βαιμὼν Βαὰλ, καὶ οἴκου Μεελβὼθ,

18 Καὶ Βασὰν, καὶ Βακεδμὼθ, καὶ Μαιφαὰδ,

19 Καὶ Καριαθαὶμ, καὶ Σεβαμὰ, καὶ Σεραδὰ, καὶ Σιὼν ἐν τῷ ὄρει Ἐνὰβ,

20 Καὶ Βαιθφογὼρ, καὶ Ἀσηδὼθ Φασγὰ, καὶ Βαιτθασεινὼθ,

21 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισὼρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιὰμ, καὶ τὸν Εὐὶ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, καὶ τὸν Σοὺρ, καὶ τὸν Οὒρ, καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντα, ἱερὰ Σιὼν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών.

22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ τὸν τοῦ Βεὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ.

23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβὴν, Ἰορδάνης ὅριον· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.

24 Ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζὴρ· πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμὼν ἕως Ἀραβὰ, ἥ

ὅθι κατὰ πρόσωπον Ἀραδ'
26 Καὶ ἀπὸ Ἐσεβὼν ἕως
Ἀραβὼθ κατὰ τὴν Μασηφὰ
καὶ Βοτανὶμ, καὶ Μααν ἕως τῶν
ὁρίων Δαιβὼν,
27 Καὶ Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαρ-
γαὶ καὶ Βαινθαναβρὰ καὶ Σοκ-
χωθὰ καὶ Σαφὰν καὶ τὴν λοι-
πὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέ-
ως Ἐσεβὼν· καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁ-
ριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης
Χενερὲθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἀπ' ἀνατολῶν.
28 Αὕτη ἡ κληρονομία υἱ-
ῶν Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ
κατὰ πόλεις αὐτῶν· κατὰ δήμους
αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἐν-
αντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι
ἐγενήθη κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ
πόλεις αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν.
29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ κατὰ
δήμους αὐτῶν.
30 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐ-
τῶν ἀπὸ Μααν, καὶ πᾶσα βα-
σιλεία Βασὰν, καὶ πᾶσα βα-
σιλεία Ὢγ βασιλέως τῆς
Βασὰν, καὶ πάσας τὰς κώμας
Ἰαΐρ, αἵ εἰσιν ἐν τῇ Βασανί-
τιδι, ἑξήκοντα πόλεις.
31 Καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλα-
ὰδ, καὶ ἐν Ἀσταρὼθ, καὶ ἐν Ἐ-
δραῒν πόλεις βασιλείας Ὢγ
ἐν τῇ Βασανίτιδι, τοῖς υἱοῖς
Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσῆ, καὶ τοῖς
ἡμίσεσιν υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς
Μανασσῆ, κατὰ δήμους αὐτῶν.
32 Οὗτοι οὓς κατεκληρο-
νόμησε Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰ-
ορδάνου ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν
τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ
Ἱεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ κατακληρο-
νομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐν τῇ γῇ Χαναὰν, οἷς κατε-
κληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεά-
ζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυῆ, καὶ οἱ ἄρχοντες πατρι-
ῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
2 Κατὰ κλήρους ἐκληρονό-
μησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο
Κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς
ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει
φυλῆς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου.
3 Καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔ-
δωκε κλῆρον ἐν αὐτοῖς,
4 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ
δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐ-
φραΐμ· καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν
τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἢ
πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
5 Ὃν τρόπον ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐμέρισαν τὴν γῆν.
6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ
Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλ-
γάλ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χά-
λεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ ὁ Κενεζαῖ-
ος, Σὺ ἐπίστῃ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλά-
λησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, περὶ ἐμοῦ
καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρνή.
7 Τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν
ἤμην ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυ-
σῆς ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ ἐκ Κάδης
Βαρνὴ κατασκοπεῦσαι τὴν
γῆν· καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λό-
γον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ.
8 Οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀνα-
βάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν
τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ
προσετέθην ἐπακολουθῆσαι
Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.
9 Καὶ ὤμοσε Μωυσῆς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων, Ἡ
γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης, σοὶ ἔσται ἐν
κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς
τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθης

ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
10 Καὶ νῦν διέθρεψέ με
Κύριος ὃν τρόπον εἶπε· τοῦτο
τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔ-
τος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος
τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν·
καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμε-
ρον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν.
11 Ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύ-
ων, ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλέ με
Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν
ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν
πόλεμον.
12 Καὶ νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ
ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύρι-
ος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ
ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνα-
κὶμ ἐκεῖ εἰσί, πόλεις ὀχυραὶ
καὶ μεγάλαι· ἐὰν οὖν Κύριος
μετ' ἐμοῦ ᾖ, ἐξολοθρεύσω
αὐτούς, ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύ-
ριος.
13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν
Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χεβρὼν τῷ
Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννὴ υἱοῦ Χενὲζ
ἐν κλήρῳ.
14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χε-
βρὼν τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰε-
φοννὴ τοῦ Χενεζαίου ἐν κλήρῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ
αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προ-
στάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσ-
ραήλ.
15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν
ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργόβ,
μητρόπολις τῶν Ἐνακὶμ αὕ-
τη· καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πο-
λέμου.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυ-
λῆς Ἰούδα κατὰ δήμους αὐ-
τῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαί-
ας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Κα-
δὴς πρὸς Λίβα.
2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ
ὅρια ἀπὸ Λιβὸς ἕως μέρους
θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ τῆς
λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ Λίβα.
3 Καὶ διαπορεύεται ἀπέ-
ναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀ-
κραβίν· καὶ ἐκπεριπορεύεται
Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ Λι-
βὸς ἐπὶ Κάδης Βαρνή· καὶ ἐκ-
πορεύεται Ἀσωρὼν, καὶ προσ-
αναβαίνει εἰς Σάραδα· καὶ ἐκ-
πορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς
Κάδης,
4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελ-
μωνὰν, καὶ διεκβάλλει ἕως φά-
ραγγος Αἰγύπτου· καὶ ἔσται
αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων
ἐπὶ τὴν θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν
αὐτῶν ὅρια ἀπὸ Λιβός.
5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατο-
λῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἁλυ-
κὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τὰ ὅ-
ρια αὐτῶν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ
τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ
τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου.
6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ
Βαιθαγλαὰμ· καὶ παραπορεύ-
εται ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐπὶ Βαιθά-
ραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ
ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ῥε-
βήν.
7 Καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅ-
ρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φά-
ραγγος Ἀχώρ, καὶ καταβαίνει
ἐπὶ Γαλγάλ, ἥ ἐστιν ἀπέναν-
τι τῆς προσβάσεως Ἀδαμ-
μὶν, ἥ ἐστι κατὰ Λίβα τῇ φά-
ραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ
ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου· καὶ
ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ
Ῥωγήλ.
8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια
εἰς φάραγγα Ἐννὸμ ἐπὶ νώτου
τοῦ Ἰεβοῦς ἀπὸ Λιβός· αὕτη
ἐστὶν Ἱερουσαλήμ· καὶ διεκβάλ-
λει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄ-
ρους, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον

φά-

φάραγγος Ἐννὸμ πρὸς θα-
λάσσης, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς
Ῥαφαΐν ἐπὶ Βορρᾶ.
9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅρι-
ον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ
πηγὴν ὕδατος Ναφθώ, καὶ δι-
εκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών·
καὶ ἄξει τὸ ὅριον εἰς Βαάλ·
αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρείμ.
10 Καὶ περιελεύσεται ὅριον
ἀπὸ Βαὰλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσάρ
ἐπὶ νώτου πόλιν Ἰαρὶμ ἀπὸ
Βορρᾶ· αὕτη ἐστὶ Χασλών· καὶ
καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ
παρελεύσεται ἐπὶ Λίβα.
11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅ-
ριον κατὰ νώτου Ἀκκαρὼν ἐ-
πὶ Βορρᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ
ὅρια εἰς Σοκχὼθ, καὶ παρ-
ελεύσεται ὅρια ἐπὶ Λίβα, καὶ δι-
εκβαλεῖ ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ
θάλασσαν.
12 Καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν
ἀπὸ θαλάσσης, ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη ὁριεῖ· ταῦτα τὰ ὅ-
ρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δή-
μους αὐτῶν.
13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰ-
εφοννὴ ἔδωκε μερίδα ἐν μέ-
σῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγ-
ματος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρ-
βὸκ μητρόπολιν Ἐνάκ· αὕτη
ἐστὶ Χεβρών.
14 Καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκ-
εῖθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ
τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ, τὸν
Σουσὶ καὶ Θολαμὶ καὶ τὸν Ἀ-
χιμᾶ.
15 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χά-
λεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δα-
βίρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν
τὸ πρότερον πόλις Γραμ-
μάτων.
16 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὃς
ἂν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πό-
λιν τῶν Γραμμάτων καὶ κυρι-
εύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν
Ἀσχὰν θυγατέρα μου εἰς γυ-
ναῖκα.
17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γο-
θονιὴλ υἱὸς Χενὲζ ἀδελφοῦ
Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
Ἀσχὰν θυγατέρα αὐτοῦ γυ-
ναῖκα.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκ-
πορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβου-
λεύσατο αὐτῷ, λέγουσα, Αἰ-
τήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν·
καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστί
σοι;
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δός
μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν
Ναγὲβ δέδωκάς με· δὸς μοι
τὴν Βοτθανίς· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῇ τὴν Γοναιθλὰν τὴν ἄνω
καὶ τὴν Γοναιθλὰν τὴν κάτω.
20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυ-
λῆς υἱῶν Ἰούδα.
21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις
αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ
υἱῶν Ἰούδα ἐφ᾽ ὁρίων Ἐδὼμ
ἐπὶ τῆς ἐρήμου, καὶ Βαισελεήλ,
καὶ Ἀρὰ, καὶ Ἀσώρ,
22 Καὶ Ἰκὰμ, καὶ Ῥεγμά,
καὶ Ἀρουήλ,
23 Καὶ Κάδης, καὶ Ἀσορι-
ωναὶν, καὶ Μαινάμ,
24 Καὶ Βαλμαινὰν, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν,
25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσερών,
αὕτη Ἀσώρ,
26 Καὶ Σὴν, καὶ Σαλμαά,
καὶ Μωλαδᾶ,
27 Καὶ Σερὶ, καὶ Βαι-
φαλὰθ,
28 Καὶ Χολασεωλὰ, καὶ Βηρ-
σαβεέ· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ
αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν,
29 Βαλὰ, καὶ Βακὼκ, καὶ
Ἀσόμ,

30 Καὶ

30 Καὶ Ἐλθωυδὰδ, ϗ Βαιθὴλ, ϗ Ἑρμὰ,
31 Καὶ Σεκελὰκ, ϗ Μαχαρὶμ, ϗ Σεθεννὰκ,
32 Καὶ Λαβὼς, ϗ Σαλὴ, ϗ Ἐρωμὼθ, πόλεις εἰκοσιεννέα· ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
33 Ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταὼλ, ϗ Ῥαὰ, ϗ Ἀσνὰ,
34 Καὶ Ῥαμὲν, ϗ Τανὼ, ϗ Ἰλουθὼθ, ϗ Μαιανὶ,
35 Καὶ Ἰερμοὺθ, ϗ Ὀδολλὰμ, ϗ Μεμβρὰ, ϗ Σαωχὼ, ϗ Ἰαζηκὰ,
36 Καὶ Σακαρὶμ, ϗ Γάδηρα, ϗ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες· ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
37 Σεννὰ, ϗ Ἀδασὰν, ϗ Μαγαδαλγὰδ,
38 Καὶ Δαλὰδ, ϗ Μασφὰ, ϗ Ἰαχαρεὴλ,
39 Καὶ Βασηδὼθ, ϗ Ἰδεαδαλέα,
40 Καὶ Χαβρὰ, ϗ Μαχὲς, ϗ Μααχὼς,
41 Καὶ Γεδδὼρ, ϗ Βαγαδιὴλ, ϗ Νωμὰν, ϗ Μαχηδὰν, πόλεις ἑκκαίδεκα· ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
42 Λεβνὰ, ϗ Ἰθὰκ, ϗ Ἀνὼχ,
43 Καὶ Ἰανὰ, ϗ Νασὶβ,
44 Καὶ Κεΐλαμ, ϗ Ἀκιεζὶ, ϗ Κεζὶβ, ϗ Βαθησὰρ, ϗ Αἰλὼμ, πόλεις δέκα· ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
45 Ἀκκαρὼν, ϗ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ϗ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν,
46 Ἀπὸ Ἀκκάρων Γεμνά· ϗ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ πλησίον Ἀσηδὼθ ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
47 Ἀσιεδὼθ, ϗ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ϗ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, Γάζα, ϗ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ϗ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάῤῥου Αἰγύπτου, ϗ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει·
48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμὶρ, ϗ Ἰεθὲρ, ϗ Σωχὰ,
49 Καὶ Ῥεννὰ, ϗ πόλις Γραμμάτων, αὕτη Δαβὶρ,
50 Καὶ Ἀνὼν, ϗ Ἐς, ϗ Μὰν, ϗ Αἰσὰμ,
51 Καὶ Γοσὸμ, ϗ Χαλοῦ, ϗ Χαννὴ, ϗ Γηλὼμ, πόλεις ἕνδεκα· ϗ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
52 Αἱρὲμ, ϗ Ῥεμνὰ, καὶ Σομὰ,
53 Καὶ Ἰεμαῒν, ϗ Βαιθαχοῦ, ϗ Φακουὰ,
54 Καὶ Εὐμὰ, ϗ πόλις Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν, καὶ Σωραὶθ, πόλεις ἐννέα· καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν,
55 Μαὼρ, καὶ Χερμὲλ, καὶ Ὀζὶβ, καὶ Ἰτὰν,
56 Καὶ Ἰαριὴλ, καὶ Ἀρικὰμ, ϗ Ζακαναῒμ,
57 Καὶ Γαβαὰ, ϗ Θαμναθὰ, πόλεις ἐννέα· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
58 Αἰλουὰ, ϗ Βηθσοὺρ, ϗ Γεδδὼν,
59 Καὶ Μαγαρὼθ, ϗ Βαιθανὰμ, ϗ Θεκοὺμ, πόλεις ἕξ· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
60 Θεκὼ, καὶ Ἐφραθὰ, αὕτη ἐστὶ Βαιθλεὲμ, καὶ Φαγὼρ, καὶ Αἰτὰν, ϗ Κουλὸν, ϗ Τατὰμ, ϗ Θωβὴς, καὶ Καρὲμ, καὶ Γαλὲμ, καὶ Θεθὴρ, καὶ Μανοχὼ, πόλεις ἕνδεκα· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, Καριαθβαὰλ, αὕτη ἡ πόλις Ἰαρὶμ, καὶ Σωθηβᾶ, πόλεις δύο· καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.
61 Καὶ Βαδδαργεὶς, καὶ Θαραβαὰμ, ϗ Αἰνὼν,
62 Καὶ Αἰοχοζὰ, ϗ Ναφλαζὼν, ϗ αἱ πόλεις Σαδὼν ϗ Ἀγκάδης, πόλεις ἑπτά· ϗ

καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

63 Καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκει ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἀπολέσαι αὐτούς· καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰεβουσαῖοι ἐν Ἰερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν· καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινήν, τὴν ἔρημον, εἰς Βαιθὴλ Λουζά.

2 Καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθήλ, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Ἀχαταρωθί.

3 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλὶμ ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρὼν τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ.

5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐφραὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπ᾽ ἀνατολῶν Ἀταρὼθ, καὶ Ἐρὼκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄνω, καὶ Γαζαρά.

6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ Βορρᾶ Θερμάθ· περιελεύσεται ἐπ᾽ ἀνατολὰς εἰς Θηνασὰ, καὶ Σέλλης, καὶ παρελεύσεται ἀπ᾽ ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά,

7 Καὶ εἰς Μαχὼ, καὶ Ἀταρὼθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἱεριχὼ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.

8 Καὶ ἀπὸ Ταφοὺ πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανά· καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν· αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν.

9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ ἀναμέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

10 Καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Ἐφραὶμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Ἐφραὶμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζὲρ ἐξεκέντησαν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΚΑὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ὅτι αὐτὸς πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ, τῷ Μαχὶρ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι.

2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν· τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ, καὶ τοῖς υἱοῖς Κελὲζ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιὴλ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συχὲμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρεὶμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ· οὗτοι ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν.

3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ᾽ ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσά.

4 Καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, λέγουσαι, Ὁ Θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονο-

μίαν

μίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προςάγματος Κυρίου κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἀνάσσα, καὶ πεδίον Λαβὲκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ, ἥ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου·

6 Ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς καταλελειμμένοις.

7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ Δηλαναθ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνὰθ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσὶβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθώθ.

8 Τῷ Μανασσῇ ἔσται· καὶ Θαφὲθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ.

9 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα Καρανὰ ἐπὶ Λίβα κατὰ φάραγγα Ἰαριὴλ τερέμινθος τοῦ Ἐφραΐμ ἀναμέσον πόλεως Μανασσῆ· καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν Βοῤῥᾶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα.

10 Ἀπὸ Λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ Βοῤῥᾶν Μανασσῆ· καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ Ἀσὴρ συνάψουσιν ἐπὶ Βοῤῥᾶν, καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν.

11 Καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν Ἰσσάχαρ καὶ ἐν Ἀσὴρ Βαιθσὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δὼρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδὼ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετὰ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

12 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν.

14 Ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα, καὶ σχοίνισμα ἕν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολύς εἰμι, καὶ ὁ Θεὸς εὐλόγησέ με.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν, καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ.

16 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ· καὶ ἵππος ἐπίλεκτος, καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσὰν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

17 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἷς.

18 Ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι, ὅτι δρυμός ἐστι, καὶ καθαριεῖς αὐτὸν, καὶ ἔσται σοι· καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπίλεκτος αὐτῷ ἐστι· σὺ γὰρ ὑπερισχύσεις αὐτοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

ΚΑὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν.

2 Καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἳ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί.

3 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς

υἱοῖς

υἱοῖς Ἰσραήλ; Ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

4 Δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν.

5 Καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας. Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὅριον ἀπὸ Λιβὸς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

6 Ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρός με, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Οὐ γάρ ἐστι μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν· ἱερατεία γὰρ Κυρίου μερὶς αὐτοῦ· καὶ Γὰδ καὶ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

8 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν· καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν, λέγων, Πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρός με, καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου ἐν Σηλώ.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν· καὶ εἴδοσαν αὐτὴν, καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν.

10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλὼ ἔναντι Κυρίου.

11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νώτου Ἱεριχὼ ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαβδαρεῖτις Βαιθών.

13 Καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζὰ ἐπὶ νώτου Λουζὰ ἀπὸ Λιβὸς αὐτῆς· αὕτη ἐστὶ Βαιθήλ· καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Μααταρὼθ Ὀρὲχ ἐπὶ τὴν ὀρεινὴν, ἥ ἐστι πρὸς Λίβα Βαιθωρὼν ἡ κάτω.

14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ Λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὼν Λίβα· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριὰθ Βαὰλ· αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρὶμ, πόλις υἱῶν Ἰούδα· τοῦτό ἐστι τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν.

15 Καὶ μέρος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους Καριὰθ Βαὰλ· καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασὶν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθώ.

16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους, τοῦτό ἐστι κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννὰμ, ὅ ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμὲκ Ῥαφαῒν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαὶ ἀπὸ Λιβός· καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγήλ.

17 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμύς· καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλὼθ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβα-

σιν

σιν Ἀιθαμὶν· καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιὰν υἱῶν Ῥϛβὴν.
18 Καὶ διελεύσεται κατὰ νώτε Βαιθάραβα ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται ἐπὶ τὰ ὅρια
19 Ἐπὶ νῶτον θάλασσαν ἀπὸ Βοῤῥᾶ· καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἐπὶ Βοῤῥᾶν εἰς μέρος τῦ Ἰορδάνε ἀπὸ Λιβός· ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ Λιβός.
20 Καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἀπὸ μέρυς ἀνατολῶν· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν, τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμυς.
21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμυς αὐτῶν, Ἱεριχὼ, καὶ Βεθεγαιὼ, καὶ Ἀμεκασὶς,
22 Καὶ Βαιθαβαρὰ, καὶ Σαρὰ, καὶ Βησανὰ,
23 Καὶ Ἀιεὶν, καὶ Φαρὰ, καὶ Ἐφραθὰ,
24 Καὶ Καραφὰ, καὶ Κεφιρὰ, καὶ Μονὶ, καὶ Γαβαὰ, πόλεις δώδεκα· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
25 Γαβαὼν, καὶ Ῥαμὰ, καὶ Βεηρωθὰ,
26 Καὶ Μασσημὰ, καὶ Μιρὼν, καὶ Ἀμωκὴ,
27 Καὶ Φιρὰ, καὶ Καφὰν, καὶ Νακὰν, καὶ Σεληκὰν, καὶ Θαρεηλὰ,
28 Καὶ Ἰεβὰς· αὕτη ἐστὶν Ἱερυσαλὴμ· καὶ Γαβαὼθ, Ἰαρὶμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμυς αὐτῶν.

Κεφ. ιθʹ. 19.

ΚΑὶ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεὼν· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλήρων υἱῶν Ἰϛδα.
2 Καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεὲ, καὶ Σαμαὶ, καὶ Καλαδὰμ,
3 Καὶ Ἀρσωλὰ, καὶ Βαλὰ, καὶ Ἰασὸν,
4 Καὶ Ἐρθυλὰ, καὶ Βυλὰ, καὶ Ἐρμὰ,
5 Καὶ Σικελὰκ, καὶ Βαιθμαχερὲβ, καὶ Σαρσυσὶν,
6 Καὶ Βαθαρὼθ, καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
7 Ἐρεμμὼν, καὶ Θαλχὰ, καὶ Ἰεθὲρ, καὶ Ἀσὰν, πόλεις τέσσαρες· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
8 Κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαλὲκ πορευομένων Βαμὲθ κατὰ Λίβα· αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ δήμυς αὐτῶν.
9 Ἀπὸ τῦ κλήρυ τῦ Ἰϛδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἱῶν Ἰϛδα μείζων τῆς αὐτῶν· καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τῦ κλήρυ αὐτῶν.
10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβυλὼν κατὰ δήμυς αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσεδεκγωλὰ ὅρια αὐτῶν,
11 Ἡ θάλασσα καὶ Μαγηλὰ, καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθαραβὰ εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Ἰεκμάν.
12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδὺκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαὼθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρὼθ, καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαὶ.
13 Καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ᾽ ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερὲ ἐπὶ πόλιν Κατασὶμ,

πασὶμ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ῥεμμωνὰ Μαθαρεοζά.

14 Καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ Βοῤῥᾶν ἐπὶ Ἀμωὸθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαὴλ,

15 Καὶ Καταναὰθ, καὶ Ναβαὰλ, καὶ Συμοὼν, καὶ Ἰβιχὰ, καὶ βαιθμάν.

16 Αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

17 Καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος.

18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζὴλ, καὶ Χασαλὼθ, καὶ Συνὰμ,

19 Καὶ Ἀγὶν, καὶ Σιωνὰ, καὶ Ῥεηρὼθ,

20 Καὶ Ἀναχερὲθ, καὶ Δαβιρὼν, καὶ Κισὼν, καὶ Ῥεβὲς,

21 Καὶ Ῥεμμὰς, καὶ Ἰεὼν, καὶ Τομμὰν, καὶ Αἱμαρὲκ, καὶ καὶ Βηρσαφής.

22 Καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβὼρ, καὶ ἐπὶ Σαλὶμ κατὰ θάλασσαν, καὶ Βαιθσαμύς· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης.

23 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελεκὲθ, καὶ Ἀλὲφ, καὶ Βαιθὸκ, καὶ Νεὰφ,

26 Καὶ Ἐλιμελὲχ, καὶ Ἀμιὴλ, καὶ Μαασά· καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν, καὶ τῷ Σιὼν, καὶ Λαβανὰθ.

27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενὲθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκγαὶ, καὶ Φθαιὴλ κατὰ Βοῤῥᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμὲ, καὶ Ἰναὴλ, καὶ διελεύσεται εἰς Χωβαμασομὲλ,

28 Καὶ Ἐλβὼν, καὶ Ῥαὰβ, καὶ Ἐμεμαὼν, καὶ Κανθὰν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης.

29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ, καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσὰτ, καὶ τῶν Τυρίων· καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασὶφ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα, καὶ Ἀπολὲβ, καὶ Ἐχοζὸβ,

30 Καὶ Ἀρχὸβ, καὶ Ἀφὲκ, καὶ Ῥααῦ.

31 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

32 Καὶ τῷ Νεφθαλεὶμ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος.

33 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολὰμ, καὶ Μωλὰ, καὶ Βεσεμιὶν, καὶ Ἀρμὲ, καὶ Ναβὸκ, καὶ Ἰεφθαμαὶ, ἕως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορδάνης.

34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἀθθαβὼρ, καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν Ἰακανὰ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ Νότου, καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

35 Καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων, Τύρος, καὶ Ὠμαθαδακὲθ, καὶ Κενερὲθ,

36 Καὶ Ἀρμαὶθ, καὶ Ἀραὴλ, καὶ Ἀσὼρ,

37 Καὶ Κάδες, καὶ Ἀσσαρὶ, καὶ πηγὴ Ἀσὼρ,

38 Καὶ Κερωὲ, καὶ Μεγαλααρὶμ, καὶ Βαιθθαμὲ, καὶ Θεσσαμύς.

39 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλείμ.

40 Καὶ τῷ Δὰν ἐξῆλθεν ὁ
κλῆρος ὁ ἕβδομος.
41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια
αὐτῶν Σαραθ, καὶ Ἀσά, καὶ
πόλεις Σαμμαύς,
42 Καὶ Σαλαμίν, καὶ Ἀμ-
μών, καὶ Σιλαθά,
43 Καὶ Ἐλών, καὶ Θαμνα-
θά, καὶ Ἀκκαρών,
44 Καὶ Ἀλκαθά, καὶ Βεγε-
θών, καὶ Γεβεελάν,
45 Καὶ Ἀζώρ, καὶ Βαναι-
βακάτ, καὶ Γεθρεμμών,
46 Καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰε-
ράκων ὅριον πλησίον Ἰόππης.
48] Αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Δὰν κατὰ δήμους
αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξέθλι-
ψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸν Ἀμορ-
ῥαῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν
τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς
οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς
τὴν κοιλάδα, καὶ ἔθλιψαν
ἀπ᾽ αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερί-
δος αὐτῶν.
47] Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ
υἱοὶ Δὰν καὶ ἐπολέμησαν τὴν
Λαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐ-
τήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν
στόματι μαχαίρας, καὶ κατῴ-
κησαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν
τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν·
καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε
τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ ἐν
Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ
τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἐ-
γένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμ-
βατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὅριον
αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ κλῆρον τῷ Ἰησοῖ τῷ υἱῷ
Ναυὴ ἐν αὐτοῖς
50 Διὰ προστάγματος
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν
πόλιν, ἣν ᾐτήσατο, Θαμνα-
σαράχ, ἥ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐ-
φραίμ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
πόλιν, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ.
51 Αὗται αἱ διαιρέσεις
ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλε-
άζαρ ὁ ἱερεύς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυή, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατρι-
ῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ
κλήρους ἐν Σηλώ, ἔναντι Κυ-
ρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. κ΄ 20.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ
Ἰησοῖ, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, λέγων, Δότε τὰς πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς εἶπα
πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.
3 Φυγαδευτήριον τῷ φο-
νευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν
ἀκουσίως· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ
πόλεις φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ
ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ
ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως
ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συν-
αγωγῆς εἰς κρίσιν.
7 Καὶ διέστειλε τὴν Κάδης ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Νεφθαλείμ, καὶ Συχὲμ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Ἐφραίμ, καὶ τὴν πό-
λιν Ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶ Χε-
βρών, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα.
8 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου ἔδωκε Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς
Ῥουβήν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ
Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, καὶ
τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανί-
τιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.
9 Αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐ-
πίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσ-
κειμένῳ ἐν αὐτοῖς, κατα-
φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι
ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ
ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχι-
στεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν
καταστῇ

κατασχῇ ἔναντι τῆς συναγω-
γῆς εἰς κρίσιν.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχι-
πατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ
πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ
Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ πρὸς
τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ
τῶν φυλῶν Ἰσραήλ·
2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν
Σηλὼ ἐν γῇ Χαναὰν, λέγον-
τες, Ἐνετείλατο Κύριος ἐν
χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πό-
λεις κατοικεῖν, καὶ τὰ περισπό-
ρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν.
3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κα-
τακληρονομεῖν διὰ προστάγ-
ματος Κυρίου τὰς πόλεις καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῶν.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος
τῷ δήμῳ Καάθ· καὶ ἐγένετο
τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰού-
δα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ
ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ
πόλεις δεκατρεῖς.
5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ
τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς
φυλῆς Ἐφραὶμ καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Δὰν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμί-
σους φυλῆς Μανασσῆ κληρω-
τὶ πόλεις δέκα.
6 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ
τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς
φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς
Νεφθαλεὶμ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμί-
σους φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ
Βασὰν πόλεις δεκατρεῖς.
7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ
κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς
Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ
ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ
πόλεις δώδεκα.
8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πό-
λεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν,
ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ, κληρωτί.
9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν
Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συ-
μεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν
Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας·
καὶ ἐπεκλήθησαν
10 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ
τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν υἱῶν
Λευὶ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ
κλῆρος.
11 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν
Καριαθαρβὸκ μητρόπολιν τῶν
Ἐνάκ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν
τῷ ὄρει Ἰούδα· τὰ δὲ περι-
σπόρια κύκλῳ αὐτῆς,
12 Καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πό-
λεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔ-
δωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χαλὲβ
υἱοῦ Ἰεφοννὴ ἐν κατασχέσει.
13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν
ἔδωκε τὴν πόλιν φυγαδευ-
τήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν
Χεβρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμέ-
να τὰ σὺν αὐτῇ· καὶ τὴν Λε-
μνὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ
πρὸς αὐτῇ·
14 Καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Τε-
μὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
15 Καὶ τὴν Γελλὰ, καὶ τὰ ἀ-
φωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δα-
βὶρ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
16 Καὶ Ἀσὰ, καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ· καὶ Τανὺ, καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ
Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἀφωρι-
σμένα αὐτῇ· πόλεις ἐννέα
παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων.
17 Καὶ παρὰ τῆς φυλῆς
Βενιαμὶν, τὴν Γαβαὼν, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Γαβὲθ,
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
18 Καὶ Ἀναθὼθ, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Γάμα-
λα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
πόλεις τέσσαρες.

19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν
Ἀαρὼν τῶν ἱερέων, δεκατρεῖς.
20 Καὶ τοῖς δήμοις υἱ-
οῖς Καὰθ τοῖς Λευίταις τοῖς
καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱ-
ῶν Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πό-
λις τῶν ἱερέων αὐτῶν ἀπὸ φυ-
λῆς Ἐφραίμ.
21 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν
τοῦ φονεύσαντος, τὴν Συχὲμ,
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ
Γάζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
22 Καὶ Βαιθωρὼν, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ· πό-
λεις τέσσαρες.
23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν,
τὴν Ἐλκωθαίμ, καὶ τὰ ἀφωρι-
σμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Γεθεδὰν,
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
24 Καὶ Αἰλὼν, καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Γεθε-
ρεμμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.
25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυ-
λῆς Μανασσῆ, τὴν Τανὰχ,
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ
τὴν Ἰεβαθὰ, καὶ τὰ ἀφωρι-
σμένα αὐτῇ· πόλεις δύο.
26 Πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς
αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ
τοῖς ὑπολελειμμένοις.
27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γερσὼν
τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσους
φυλῆς Μανασσῆ τὰς πόλεις
τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύ-
σασι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βα-
σανίτιδι, καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ· καὶ τὴν Βοσορὰν, καὶ τὰ ἀ-
φωρισμένα αὐτῇ· πόλεις δύο.
28 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσά-
χαρ, τὴν Κισὼν, καὶ τὰ ἀφωρι-
σμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δεββὰ,
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
29 Καὶ τὴν Ῥεμμὰθ, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Πηγὴν
γραμμάτων, καὶ τὰ ἀφωρισμέ-
να αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.
30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ
τὴν Βασελλὰν, καὶ τὰ ἀφωρισ-
μένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δαββὼν, καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·
31 Καὶ Χελκὰτ, καὶ τὰ ἀ-
φωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν
Ῥαὰβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.
32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθα-
λεὶμ, τὴν πόλιν τὴν ἀφωρι-
σμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν
Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν
Νεμμὰθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ· καὶ Θεμμὼν, καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ· πόλεις τρεῖς.
33 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ
Γερσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, πό-
λεις δεκατρεῖς.
34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν
Μεραρὶ τοῖς Λευίταις τοῖς
λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζα-
βουλὼν, τὴν Μαὰν, καὶ τὰ πε-
ρισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Κά-
δης, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·
35 Καὶ Σελλὰ, καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς· πόλεις τρεῖς.
36 Καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἐκ τῆς φυλῆς
Ῥουβὴν, τὴν πόλιν τὸ φυγα-
δευτήριον τοῦ φονεύσαντος, τὴν
Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὴν Μι-
σὼ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·
καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς·
37 Καὶ τὴν Δεκμὼν, καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν
Μαφὰ, καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες.
38 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γὰδ,
τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτή-
ριον τοῦ φονεύσαντος, καὶ
τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλα-
ὰδ, καὶ τὰ περισπόρια αὐ-
τῆς·

της· την Καμὶν, ϗ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς·
39 Καὶ τὴν Ἐσβὼν, ϗ τὰ
περισπόρια αὐτῆς· ϗ τὴν Ἰα-
ζὴρ, ϗ τὰ περισπόρια αὐτῆς·
πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.
40 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱ-
οῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν
καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυ-
λῆς τοῦ Λευὶ· καὶ ἐγενήθη τὰ
ὅρια αἱ πόλεις δεκαδύο.
41 Πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν
ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, τεσσαρακονταοκτὼ πό-
λεις, ϗ τὰ περισπόρια αὐτῶν
κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων,
42 Πόλις ϗ τὰ περισπόρια
κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς
πόλεσι ταύταις· καὶ συνετέ-
λεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν
γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· ϗ ἔ-
δωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερί-
δα τῷ Ἰησοῖ διὰ πρόσταγμα
Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πό-
λιν, ἣν ᾐτήσατο· τὴν Θαμνα-
σαχὰρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
Ἐφραίμ· ϗ ᾠκοδόμησεν Ἰη-
σοῦς τὴν πόλιν, ϗ ᾤκησεν ἐν
αὐτῇ· ϗ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς
μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν
αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσρα-
ὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς
ἐν Θαμνασαχάρ.
43 Καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ
Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ὤ-
μοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν· ϗ κατεκληρονόμησαν αὐ-
τὴν, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ.
44 Καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς
Κύριος κυκλόθεν, καθότι ὤ-
μοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ
ἀντέστη οὐθεὶς κατεναντίον αὐ-
τῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐ-
τῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
παρέδωκε Κύριος εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῶν.
45 Οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάν-
των τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ὧν
ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

Κεφ. κβʹ. 22.

Τότε συνεκάλεσεν Ἰη-
σοῦς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ
τοὺς υἱοὺς Γάδ, ϗ τὸ ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ,
2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑ-
μεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα
ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ
παῖς Κυρίου, ϗ ὑπηκούσατε
τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετειλάμην ὑμῖν.
3 Οὐκ ἐγκαταλελοίπατε
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς
ἡμέρας πλείους· ἕως τῆς σήμε-
ρον ἡμέρας ἐφυλάξατε τὴν
ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν
αὐτοῖς· νῦν οὖν ἀποστραφέν-
τες, ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴ-
κους ὑμῶν, ϗ εἰς τὴν γῆν τῆς
κατασχέσεως ὑμῶν, ἣν ἔδω-
κεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου.
5 Ἀλλὰ φυλάξασθε σφό-
δρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς ϗ τὸν
νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποι-
εῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου· ἀ-
γαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ,
καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας ὑμῶν, ϗ ἐξ ὅ-
λης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐ-
τούς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν.
7 Καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν
τῇ Βασανίτιδι, ϗ τῷ ἡμίσει

ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου παρὰ θάλασσαν· καὶ ἡ-
νίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰη-
σοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτούς,
8 Καὶ ἐν χρήμασι πολ-
λοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴ-
κους αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ
σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ
χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ ἱμα-
τισμὸν πολὺν διείλαντο τὴν
προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν.
9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ
τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλὼ
ἐν γῇ Χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς
τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέ-
σεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν
αὐτὴν διὰ προστάγματος
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
10 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ
τοῦ Ἰορδάνου, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χα-
ναάν· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ
βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βω-
μὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν.
11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ λεγόντων, Ἰδοὺ ᾠκοδο-
μήκασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ
υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων
γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ
τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν
Ἰσραήλ.
12 Καὶ συνηθροίσθησαν πάν-
τες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Ση-
λὼ, ὥστε ἀναβάντες ἐκπολε-
μῆσαι αὐτούς.
13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥου-
βὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ
πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν
τε Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ
Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως,
14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων
μετ' αὐτοῦ· ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου
πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν
Ἰσραήλ· ἄρχοντες οἴκων πα-
τριῶν εἰσι χιλίαρχοι Ἰσραήλ.
15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γὰδ, καὶ πρὸς τοὺς ἡμί-
σεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν
Γαλαάδ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς
αὐτοὺς, λέγοντες,
16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ Κυρίου, Τίς ἡ πλημμέ-
λεια αὕτη, ἣν ἐπλημμελήσατε
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ,
ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ Κυ-
ρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυ-
τοῖς βωμὸν, ἀποστάτας ὑμᾶς
γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου;
17 Μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁ-
μάρτημα Φογὼρ, ὅτι οὐκ ἐκα-
θαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης; καὶ ἐγενήθη
πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυ-
ρίου.
18 Καὶ ὑμεῖς ἀποστραφῆτε
σήμερον ἀπὸ Κυρίου· καὶ ἔσται
ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ Κυ-
ρίου καὶ αὔριον, ἐπὶ πάντα Ἰσ-
ραὴλ ἔσται ἡ ὀργή.
19 Καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ
ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν,
διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου
κατασχέσεως, οὗ κατασκηνοῖ
ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατα-
κληρονομήσετε ἐν ἡμῖν· καὶ μὴ
ἀπὸ Θεοῦ ἀποστάται γενήθητε, καὶ
ὑμεῖς μὴ ἀπόστητε ἀπὸ Κυ-
ρίου, διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑ-
μᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
20 Οὐκ ἰδοὺ Ἄχαρ ὁ τοῦ
Ζαρὰ πλημμελείᾳ ἐπλημ-
μέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν
Ἰσραὴλ

Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος
εἷς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ ἑαυτοῦ
ἁμαρτίᾳ.
21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἐ-
λάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσ-
ραὴλ, λέγοντες,
22 Ὁ Θεὸς Θεὸς Κύριός
ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Θεὸς αὐτὸς οἶ-
δε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσε-
ται· εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημ-
μελήσαμεν ἔναντι τοῦ Κυρίου,
μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ταύτῃ.
23 Καὶ εἰ ᾠκοδομήσαμεν
ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε
ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν
ὁλοκαυτωμάτων, ὥστε ποιῆ-
σαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτη-
ρίου, Κύριος ἐκζητήσει.
24 Ἀλλ' ἕνεκεν εὐλαβείας
ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο,
λέγοντες, Ἵνα μὴ εἴπωσιν
αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς
τέκνοις ἡμῶν, Τί ὑμῖν καὶ Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ;
25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος
ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν
Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν
μερὶς Κυρίου· καὶ ἀπαλλοτριώ-
σουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡ-
μῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον.
26 Καὶ εἴπαμεν ποιῆσαι
οὕτω, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βω-
μὸν τοῦτον οὐχ ἕνεκεν καρπω-
μάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,
27 Ἀλλ' ἵνα ᾖ τοῦτο μαρ-
τύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑ-
μῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν
ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, τοῦ λα-
τρεύειν λατρείαν Κυρίου ἐν-
αντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπώ-
μασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυ-
σίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυ-
σίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν·
καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑ-
μῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὔ-
ριον, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς
Κυρίου.
28 Καὶ εἴπαμεν, Ἐὰν γέ-
νηταί ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς
ἡμᾶς, ἢ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὔ-
ριον, καὶ ἐροῦσιν, Ἴδετε ὁμοί-
ωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου,
ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν
οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ
ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύ-
ριόν ἐστιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ
ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον
τῶν υἱῶν ἡμῶν.
29 Μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς
ἀποστραφῆναι ἀπὸ Κυρίου ἐν
τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου, ὥστε οἰκοδομῆ-
σαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς
καρπώμασι, καὶ ταῖς θυσίαις
Σαλαμὶν, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ
σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κυρίου ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ.
30 Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ
ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἳ ἦ-
σαν μετ' αὐτοῦ, τοὺς λόγους
οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤρεσεν
αὐτοῖς.
31 Καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς
τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς
Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μα-
νασσῆ, Σήμερον ἐγνώκαμεν
ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διό-
τι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναν-
τίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ
ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσρα-
ὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου.
32 Καὶ ἀπέστρεψε Φινεὲς
ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Γὰδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους
φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλα-

αὐτῶν εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους.

33 Καὶ ἤρεσε τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ· καὶ κατῴκησαν ἐπ᾽ αὐτῆς.

34 Καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, καὶ εἶπεν, Ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀναμέσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐστι.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις.

2 Καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις.

3 Ὑμεῖς δὲ ἑωράκατε ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν.

4 Ἴδετε ὅτι ἐπέρριφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξωλόθρευσα, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου.

5 Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλωνται· καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑμῖν.

6 Κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα,

7 Ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, οὐδὲ μὴ λατρεύσητε, οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

8 Ἀλλὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά· καὶ οὐδεὶς ἀντέστη κατενάντιον ὑμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Εἷς ὑμῶν ἐδίωξε χιλίους, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ἡμῖν.

11 Καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

12 Ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτούς, καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,

13 Γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ
προσθῇ Κύριος τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑ-
μῖν εἰς παγίδας, καὶ εἰς σκάν-
δαλα, καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρ-
ναις ὑμῶν, καὶ εἰς βολίδας ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως
ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς ἀγα-
θῆς ταύτης, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν
ὁδὸν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, διό-
τι οὐκ ἔπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ
πάντων τῶν λόγων, ὧν εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς
πάντα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ
διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἥ-
κει πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ ῥή-
ματα τὰ καλὰ, ἃ ἐλάλησε
Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπ-
άξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐφ' ὑμᾶς
πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ
ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης,
ἧς ἔδωκε Κύριος ὑμῖν,
16 Ἐν τῷ παραβῆναι ὑ-
μᾶς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἣν ἐνετείλατο ἡ-
μῖν, καὶ πορευθέντες λατρεύ-
σητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσ-
κυνήσητε αὐτοῖς.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς
πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ
εἰς Σηλὼ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς
πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς
γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δι-
καστὰς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐ-
τοὺς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
πάντα τὸν λαὸν, Τάδε λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ παρῴκησαν οἱ
πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπαρχῆς,
Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ, καὶ
ὁ πατὴρ Ναχὼρ, καὶ ἐλάτρευ-
σαν θεοῖς ἑτέροις.
3 Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὡδήγησα
αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ ἐ-
πλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα, καὶ ἔ-
δωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ,
4 Καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα
τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ
κληρονομῆσαι αὐτῷ· καὶ Ἰα-
κὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο
ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ
καὶ κραταιόν· καὶ ἐκάκωσαν αὐ-
τοὺς οἱ Αἰγύπτιοι.
5 Καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴ-
γυπτον ἐν σημείοις οἷς ἐποί-
ησα ἐν αὐτοῖς.
6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύ-
πτου, καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν ἐρυθράν· καὶ
κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀ-
πίσω τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἅρ-
μασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν ἐρυθράν.
7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς
Κύριον· καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ
γνόφον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀ-
ναμέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπ-
ήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς· καὶ
εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ· καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἡμέρας πλείους.
8 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν
Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρ-
έδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ κατε-
κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐ-
τῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐ-

ἀυτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.
9 Καὶ ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ
Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ
παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βα-
λαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν.
10 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύ-
ριος ὁ Θεός σου ἀπολέσαι
σε· καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡ-
μᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χει-
ρῶν ἀυτῶν, καὶ παρέδωκεν
ἀυτούς.
11 Καὶ διέβητε τὸν Ἰορδά-
νην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱε-
ριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς
ἡμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱερι-
χὼ ὁ Ἀμοῤῥαῖος, καὶ ὁ Χα-
ναναῖος, καὶ ὁ Φερεζαῖος,
καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβου-
σαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ
ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν
ἀυτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖ-
ρας ἡμῶν.
12 Καὶ ἐξαπέστειλε προ-
τέραν ὑμῶν τὴν σφηκίαν·
καὶ ἐξαπέστειλεν ἀυτοὺς ἀπὸ
προσώπου ἡμῶν δώδεκα βα-
σιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, οὐκ
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ
τόξῳ σου.
13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν
ἐφ᾽ ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ᾽
ἀυτῆς, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾠ-
κοδομήκατε, καὶ κατῳκίσθη-
τε ἐν ἀυταῖς, καὶ ἀμπελῶνας
καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσα-
τε ὑμεῖς, ἔδεσθε.
14 Καὶ νῦν φοβήθητε Κύ-
ριον, καὶ λατρεύσατε ἀυτῷ ἐν
εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ
περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλο-
τρίους, οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
λατρεύσατε Κυρίῳ.
15 Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν
λατρεύειν Κυρίῳ, ἐκλέξασθε
ὑμῖν ἀυτοῖς σήμερον τίνι λα-
τρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν
πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς
θεοῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, ἐν οἷς
ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς
ἀυτῶν· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου
λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι ἅ-
γιός ἐστι.
16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λα-
ὸς εἶπε, Μὴ γένοιτο ἡμῖν κα-
ταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λα-
τρεύειν θεοῖς ἑτέροις.
17 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀυτὸς Θεός ἐστιν· ἀυτὸς ἀνή-
γαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡ-
μῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύ-
λαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁ-
δῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν ἀυτῇ,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς
παρήλθομεν δι᾽ ἀυτῶν.
18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος
τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ πάντα τὰ ἔ-
θνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν
ἀπὸ προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ
ἡμεῖς λατρεύσομεν Κυρίῳ,
οὗτος γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐστι.
19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαὸν, Οὐ μὴ δύνησθε λα-
τρεύειν Κυρίῳ, ὅτι ὁ Θεὸς ἅ-
γιός ἐστι· καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ
ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν
καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν,
20 Ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπη-
τε Κύριον καὶ λατρεύσητε θε-
οῖς ἑτέροις· καὶ ἐπελθὼν κακώ-
σει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς
ἀνθ᾽ ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς.
21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Ἰησοῦν, Οὐχὶ, ἀλλὰ Κυρίῳ
λατρεύσομεν.
22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαὸν, Μάρτυρες ὑμεῖς καθ᾽
ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε
Κυρίῳ λατρεύειν ἀυτῷ.
23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς
θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς ἐν
ὑμῖν,

ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα.

25 Καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλὼ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

26 Καὶ ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.

27 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ Κυρίου· ὅτι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.

28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

31] Καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἴδοσαν πάντα τὰ ἔργα Κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ.

29 Καὶ ἐγένετο μετ᾽ ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαραχ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ ἀπὸ Βορρᾶ τοῦ ὄρους τοῦ Γαλαάδ· ἐκεῖ ἔθηκαν μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

32] Καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωσὴφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατώρυξαν ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακὼβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατόν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσὴφ ἐν μερίδι.

33 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραίμ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, περιεφέροσαν ἐν ἑαυτοῖς· καὶ Φινεὲς ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη ἐν Γαβαὰρ τῇ ἑαυτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθοσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην, καὶ Ἀσταρὼθ, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλὼμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτώ.

ΚΡΙΤΑΙ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ, καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;

2 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἀναβήσεται, ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου· καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεών.

4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Ρεζὲκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

5 Καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζὲκ ἐν τῇ Βεζὲκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.

6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ· καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐλάβοσαν αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ, Ἑβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι, ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ Θεός· καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνεπύρησαν ἐν πυρί.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν Νότον καὶ τὴν πεδινήν.

10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών· καὶ ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρὼν τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ· καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσὶ καὶ Ἀχιμὰν καὶ Θολμὶ γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.

11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφὲρ, πόλις Γραμμάτων.

12 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν Γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

13 Καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς, καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, Εἰς γῆν

Νότου

Νότου ἐκδέδωσαί με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστί σοι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά, Δός δή μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Νότου ἐκδέδωσαί με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὑδάτος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθὸρ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ Νότῳ Ἰούδα, ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατῴκησε μετὰ τοῦ λαοῦ.

17 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφὲθ, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Ἀνάθεμα.

18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς.

20 Καὶ ἔδωκε τῷ Χάλεβ τὴν Χεβρών, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ἐνάκ.

21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἰερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν· καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν ἐν Ἰερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ καί γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ· καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτῶν.

23 Καὶ παρενέβαλον, καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά.

24 Καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ εἶπον αὐτῷ, Δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.

25 Καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας· τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν.

26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιίν· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ οὐκ ἐξῆρε Μανασσῆ τὴν Βαιθσάν, ἥ ἐστι Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Θαναὰχ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δὼρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλαὰκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδὼ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἐνίσχυσεν

σιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε τὸν
Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξ-
αίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν.
29 Καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἐξῆ-
ρε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦν-
τα ἐν Γαζὲρ· καὶ κατῴκησεν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν
Γαζὲρ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.
30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε
τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων, οὐδὲ
τοὺς κατοικοῦντας Δωμανά· καὶ
κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ
εἰς φόρον.
31 Καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς
κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ ἐγέ-
νετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Δώρ, καὶ τοὺς κα-
τοικοῦντας Σιδῶνα, καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Δαλάφ, τὸν Ἀ-
σχαζὶ, καὶ τὸν Χεβδὰ, καὶ τὸν
Ναὶ, καὶ τὸν Ἐρεώ.
32 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἀσὴρ
ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατ-
οικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ
ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν.
33 Καὶ Νεφθαλεὶμ οὐκ ἐξ-
ῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθ-
σαμὺς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Βαιθανάχ· καὶ κατῴκησε Νε-
φθαλεὶμ ἐν μέσῳ τοῦ Χανα-
ναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν
γῆν· οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθ-
σαμὺς καὶ τὴν Βαιθενὲθ, ἐγέ-
νοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
34 Καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀ-
μορραῖος τοὺς υἱοὺς Δὰν εἰς τὸ
ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν
καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα.
35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορ-
ραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει
τῷ ὀστρακώδει, ἐν ᾧ αἱ ἄρκτοι
καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ
Μυρσινῶνι, καὶ ἐν Θαλαβείν· καὶ
ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσὴφ
ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς εἰς φόρον.
36 Καὶ τὸ ὅριον τοῦ Ἀ-
μορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως
Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπά-
νω.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυ-
ρίου ἀπὸ Γαλγὰλ ἐπὶ τὸν
κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀνεβίβασα ὑμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσήγαγον ὑ-
μᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ εἶπα,
Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθή-
κην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα.
2 Καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε
διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις
εἰς τὴν γῆν ταύτην· οὐδὲ τοῖς
θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε,
ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συν-
τρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐ-
τῶν καθελεῖτε· καὶ οὐκ εἰσηκού-
σατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα
ἐποιήσατε.
3 Κἀγὼ εἶπον, Οὐ μὴ ἐξ-
άρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑ-
μῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συν-
οχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται
ὑμῖν εἰς σκάνδαλον.
4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλη-
σεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λό-
γους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς
τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔ-
κλαυσαν.
5 Καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες·
καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.
6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς
τὸν λαὸν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ κατακλη-
ρονομῆσαι τὴν γῆν.
7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς
τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν

τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμα-
κροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι
ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ
μέγα ὅσα ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσ-
ραήλ.
8 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου, υἱὸς
ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.
9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὁ-
ρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
Θαμναθαρὲς, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ
ἀπὸ Βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαάς.
10 Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεί-
νη προσετέθησαν πρὸς τοὺς
πατέρας αὐτῶν· καὶ ἀνέστη γε-
νεὰ ἑτέρα μετ' αὐτοὺς, οἳ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν Κύριον, καί γε τὸ ἔρ-
γον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραήλ.
11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυ-
ρίου, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ.
12 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν
Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀ-
πὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύ-
κλῳ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
αὐτοῖς· καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον.
13 Καὶ ἐγκατέλιπον αὐ-
τὸν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βαὰλ
καὶ ταῖς Ἀστάρταις.
14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κυ-
ρίου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ παρ-
έδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προ-
νομευόντων, καὶ κατεπρονό-
μευσαν αὐτούς· καὶ ἀπέδοτο αὐ-
τοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύ-
οντο, καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ'
αὐτοὺς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλά-
λησε Κύριος, καὶ καθὼς ὤμο-
σε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλι-
ψεν αὐτοὺς σφόδρα.
16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κρι-
τὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος
ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων
αὐτούς.
17 Καί γε τῶν κριτῶν οὐχ
ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν
ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ προσ-
εκύνησαν αὐτοῖς· καὶ ἐξέκλι-
ναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπο-
ρεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ
εἰσακούειν τῶν λόγων Κυρίου· οὐκ
ἐποίησαν οὕτω.
18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος
αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος
μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐ-
τοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ,
ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ
τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς
καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς.
19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνη-
σκεν ὁ κριτὴς, καὶ ἀπέστρεψαν
καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς
πατέρας αὐτῶν πορευθῆναι ὀ-
πίσω θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν
αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς·
οὐκ ἀπέῤῥιψαν τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐ-
τῶν τὰς σκληράς.
20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύ-
ριος ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ εἶ-
πεν, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλι-
πον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν δια-
θήκην μου ἣν ἐνετειλάμην
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,
21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω
τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώ-
που αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὧν
κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ
ἐν τῇ γῇ· καὶ ἀφῆκε
22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς
τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται
τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν
οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὔ.

23 Καὶ

23 Καὶ ἀφῆκε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν.

2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά.

3 Τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Σιδώνιον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμὼν ἕως Λοβωημάθ.

4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου, καὶ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου.

6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

8 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαὶμ ἔτη ὀκτώ.

9 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαὶμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ.

11 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γοθονιὴλ υἱὸς Κενέζ.

12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα Μωὰβ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, διὰ τὸ πεποιηκέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων.

14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωὰβ ἔτη δεκαοκτώ.

15 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς σωτῆρα, τὸν Ἀὼδ υἱὸν Γηρὰ υἱὸν τοῦ Ἰεμενὶ ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ.

16 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀὼδ μάχαιραν δίστομον σπιθαμῆς

θαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ
περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν
μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ
τὸν δεξιόν.
17 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ προσ-
ήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ
βασιλεῖ Μωάβ· καὶ Ἐγλὼμ
ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα.
18 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συν-
ετέλεσεν Ἀὼδ προσφέρων τὰ
δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέ-
ροντας τὰ δῶρα,
19 Καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν
ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλ-
γάλ· καὶ εἶπεν Ἀὼδ, Λόγος
μοι κρύφιος πρός σε βασι-
λεῦ· καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς
αὐτὸν, Σιώπα· καὶ ἐξαπέ-
στειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς
ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν.
20 Καὶ Ἀὼδ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν
τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑ-
αυτοῦ μονώτατος· καὶ εἶπεν
Ἀὼδ, Λόγος Θεοῦ μοι πρός
σε βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ
θρόνου Ἐγλὼμ ἐγγὺς αὐτοῦ.
21 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀ-
ναστῆναι αὐτὸν, καὶ ἐξέτεινεν
Ἀὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστε-
ρὰν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μά-
χαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ
αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐνέπηξεν
αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ,
22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καί γε
τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογὸς,
καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς
φλογὸς, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν
μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀὼδ τὴν
προστάδα· καὶ ἐξῆλθε τοὺς δι-
ατεταγμένους, καὶ ἀπέκλεισε
τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου κατ'
αὐτοῦ, καὶ ἐσφήνωσε.
24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε· καὶ
οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶ-
δον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου
ἐσφηνωμέναι· καὶ εἶπαν, Μήπο-
τε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν
τῷ ταμείῳ τῷ θερινῷ;
25 Καὶ ὑπέμειναν ἕως ἠ-
σχύνοντο· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοί-
γων τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου· καὶ
ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἤνοι-
ξαν· καὶ ἰδοὺ ὁ Κύριος αὐτῶν
πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθ-
νηκώς.
26 Καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως
ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσ-
νοῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς παρῆλθε
τὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς
Σετειρωθά.
27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλ-
θεν Ἀὼδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ
ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ
ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ κατέβησαν
σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ
τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσ-
θεν αὐτῶν.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Κατάβητε ὀπίσω μου, ὅτι παρ-
έδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐ-
χθροὺς ἡμῶν τὴν Μωὰβ ἐν
χειρὶ ἡμῶν· καὶ κατέβησαν ὀ-
πίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελά-
βοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορ-
δάνου τῆς Μωὰβ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν
ἄνδρα διαβῆναι.
29 Καὶ ἐπάταξαν τὴν Μω-
ὰβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέ-
κα χιλιάδας ἀνδρῶν, πᾶν
λιπαρὸν, καὶ πάντα ἄνδρα
δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ
ἀνήρ.
30 Καὶ ἐνετράπη Μωὰβ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα
Ἰσραὴλ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ
ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ ἔκρινεν
αὐτοὺς Ἀὼδ ἕως οὗ ἀπέθανε.
31 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέ-
στη Σαμεγὰδ υἱὸς Διναχ, καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς
ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀρο-
τρόποδι τῶν βοῶν, καὶ ἔσω-
σε

ση καί γε αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὼδ
ἀπέθανε.
2 Καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς Ἰσ-
ραὴλ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰα-
βὶν βασιλέως Χαναὰν, ὃς ἐ-
βασίλευσεν ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ
ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σι-
σάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν
Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν.
3 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν-
νακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἔθλιψε τὸν Ἰσ-
ραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη.
4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προ-
φῆτις γυνὴ Λαφιδὼθ, αὕτη
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ.
5 Καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ
φοίνικα Δεββώρα ἀναμέσον
τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαι-
θὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ
ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν.
6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα
καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρὰκ υἱὸν Ἀ-
βινεὲμ ἐκ Κάδης Νεφθα-
λείμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Οὐχὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ σοι; καὶ ἀπε-
λεύσῃ εἰς ὄρος Θαβὼρ, καὶ
λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιά-
δας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφ-
θαλεὶμ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλών.
7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σε εἰς
τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν ἐπὶ τὸν
Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμε-
ως Ἰαβὶν, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ
καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ πα-
ραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς
σου.
8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν
Βαρὰκ, Ἐὰν πορευθῇς μετ'
ἐμοῦ, πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ
πορευθῇς, οὐ πορεύσομαι, ὅτι
οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ εὐ-
οδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον μετ'
ἐμοῦ.
9 Καὶ εἶπε, Πορευομένη πο-
ρεύσομαι μετὰ σοῦ· πλὴν γίνω-
σκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρη-
μά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πο-
ρεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς
ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισά-
ρα· καὶ ἀνέστη Δεββώρα, καὶ ἐ-
πορεύθη μετὰ τοῦ Βαρὰκ ἐκ Κά-
δης.
10 Καὶ ἐβόησε Βαρὰκ τὸν
Ζαβουλὼν καὶ τὸν Νεφθαλεὶμ
ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πό-
δας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀν-
δρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ'
αὐτοῦ.
11 Καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος
ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινὰ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ Μωυσῆ·
καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕ-
ως δρυὸς πλεονεκτούντων, ἥ
ἐστιν ἐχόμενα Κεδές.
12 Καὶ ἀνηγγέλη Σισάρα,
ὅτι ἀνέβη Βαρὰκ υἱὸς Ἀβι-
νεὲμ εἰς ὄρος Θαβώρ.
13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα
πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἐννα-
κόσια ἅρματα σιδηρᾶ, καὶ πάν-
τα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ
Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χει-
μάῤῥουν Κισῶν.
14 Καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς
Βαρὰκ, Ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη
ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ παρέδωκε Κύ-
ριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρί
σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμ-
προσθέν σου· καὶ κατέβη Βαρὰκ
κατὰ τοῦ ὄρους Θαβὼρ, καὶ δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.
15 Καὶ ἐξέστησε Κύριος τὸν
Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἅρματα
αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμ-
βολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομ-
φαίας

φαίας ἐνώπιον Βαρὰκ· καὶ κατέβη Σισάρα ἐπάνωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

16 Καὶ Βαρὰκ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας· οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός.

17 Καὶ Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ ἑταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσὼρ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου.

18 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἔκκλινον κύριέ μου, ἔκκλινον πρός με, μὴ φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ.

19 Καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν, Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα, Στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρός σε, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἴπῃ, Εἰ ἔστιν ὧδε ἀνήρ; καὶ ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι.

21 Καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἐν κρυφῇ, καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς ἐσκοτώθη, καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἰδοὺ Βαρὰκ διώκων τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐρριμμένος νεκρὸς, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐτρόπωσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔμπροσθεν υἱῶν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ᾖσαν Δεββώρα καὶ Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες,

2 Ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑκουσιασθῆναι λαὸν, εὐλογεῖτε Κύριον.

3 Ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι· ᾄσομαι ἐγὼ εἰμὶ τῷ Κυρίῳ ἐγώ εἰμι, ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ.

4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεὶρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδὼμ, γῆ ἐσείσθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξε δρόσους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.

5 Ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου Ἐλωεὶ, τοῦτο Σινὰ ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγὰρ υἱοῦ Ἀνὰθ ἐν ἡμέραις Ἰαὴλ, ἐξέλιπον ὁδοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραποὺς, ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας.

7 Ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσ-

Ἰσραήλ. ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέ-
στη Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνέστη
μήτηρ ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἐξελέξαντο θεοὺς και-
νοὺς, τότε ἐπολέμησαν πόλεις
ἀρχόντων· θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ
καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χι-
λιάσιν ἐν Ἰσραήλ,
9 Ἡ καρδία μου εἰς τὰ δι-
ατεταγμένα τῷ Ἰσραήλ· οἱ
ἑκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλο-
γεῖτε Κύριον.
10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου
θηλείας μεσημβρίας, καθή-
μενοι ἐπὶ κριτηρίου, καὶ πο-
ρευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων
ἐφ᾽ ὁδῷ, διηγεῖσθε
11 Ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουο-
μένων ἀναμέσον ὑδρευομένων·
ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας·
Κύριε δικαιοσύνας αὔξησον
ἐν Ἰσραήλ· τότε κατέβη εἰς
τὰς πόλεις λαὸς Κυρίου.
12 Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου,
Δεββώρα· ἐξεγείρου, ἐξεγεί-
ρου, λάλησον ᾠδήν· ἀνάστα
Βαρὰκ, καὶ αἰχμαλώτισον
αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβι-
νεέμ.
13 Τότε κατέβη κατάλειμ-
μα τοῖς ἰσχυροῖς· λαὸς Κυρίου
κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιο-
ῖς ἐξ ἐμοῦ.
14 Ἐφραΐμ ἐξεῤῥίζωσεν
αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλὴκ, ὀπίσω
σου Βενιαμὶν ἐν τοῖς λαοῖς
σου· ἐν ἐμοὶ Μαχὶρ κατέβη-
σαν ἐξερευνῶντες· καὶ ἀπὸ
Ζαβουλὼν ἕλκοντες ἐν ῥάβδῳ
διηγήσεως γραμματέως.
15 Καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσά-
χαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαράκ·
οὕτω Βαρὰκ ἐν κοιλάσιν ἀπέ-
στειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς
μερίδας Ῥουβὴν, μεγάλοι ἐξ-
ικνούμενοι καρδίαν.
16 Εἰς τί ἐκάθισας ἀναμέ-
σον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συ-
ρισμοῦ ἀγγελῶν εἰς διαιρέσεις
Ῥουβήν; μεγάλοι ἐξετασμοὶ
καρδίας
17 Γαλαὰδ ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου οὗ ἐσκήνωσε· καὶ
Δὰν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις;
Ἀσὴρ ἐκάθισε παραλίαν θα-
λασσῶν, καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ
σκηνώσει.
18 Ζαβουλὼν λαὸς ὀνειδί-
σας ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον,
καὶ Νεφθαλεὶμ ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ
ἦλθον αὐτῶν.
19 Βασιλεῖς παρετάξαντο,
τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χα-
ναὰν ἐν Θαανὰχ ἐπὶ ὕδατι
Μαγεδδὼ, δῶρον ἀργυρίου οὐκ
ἔλαβον.
20 Ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο
οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων αὐτῶν
παρετάξαντο μετὰ Σισάρα.
21 Χειμάῤῥους Κισὼν ἐξέ-
συρεν αὐτοὺς, χειμάῤῥους ἀρ-
χαίων, χειμάῤῥους Κισών· κα-
ταπατήσει αὐτὸν ψυχή μου
δυνατή.
22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρ-
ναι ἵππου, σπουδῇ ἔσπευσαν ἰ-
σχυροὶ αὐτοῦ
23 Καταρᾶσθε Μηρὼζ, εἶ-
πεν ἄγγελος Κυρίου, Καταρᾶ-
σθε· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κα-
τοικῶν αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἤλθοσαν
εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοή-
θειαν ἐν δυνατοῖς.
24 Εὐλογηθείη ἐν γυναι-
ξὶν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ τοῦ Κι-
ναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκη-
ναῖς εὐλογηθείη.
25 Ὕδωρ ᾔτησε, γάλα ἔ-
δωκεν ἐν λεκάνῃ· ὑπερεχόντων
προσήνεγκε βούτυρον.
26 Χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν
εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε, καὶ δε-
ξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπι-
ώντων, καὶ ἐσφυροκόπησε Σι-
σάρα,

σαρα, διήλασε κεφαλὴν αὐ-
τοῦ καὶ ἐπάταξε, διήλασε κρό-
ταφον αὐτοῦ.
27 Ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐ-
τῆς κατεκυλίσθη· ἔπεσε καὶ ἐ-
κοιμήθη ἀναμέσον τῶν ποδῶν
αὐτῆς, κατακλιθεὶς ἔπεσε,
καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπε-
σεν ἐξοδευθείς.
28 Διὰ τῆς θυρίδος παρ-
έκυψε μήτηρ Σισάρα ἐκτὸς τοῦ
τοξικοῦ, Διότι ᾐσχύνθη ἅρμα
αὐτοῦ; διότι ἐχρόνισαν πόδες
ἁρμάτων αὐτοῦ;
29 Αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐ-
τῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὴν,
καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐ-
τῆς ἑαυτῇ,
30 Οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν δι-
αμερίζοντα σκῦλα; οἰκτίρ-
μων οἰκτειρήσει εἰς κεφαλὴν
ἀνδρός· σκῦλα βαμμάτων τῷ
Σισάρα, σκῦλα βαμμάτων
ποικιλίας, βάμματα ποικιλ-
τῶν αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ
σκῦλα.
31 Οὕτως ἀπόλοιντο πάν-
τες οἱ ἐχθροί σου, Κύριε· καὶ
οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν, ὡς ἔξ-
οδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ.
32 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσ-
σαράκοντα ἔτη.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύ-
ριος ἐν χειρὶ Μαδιὰμ ἑπτὰ
ἔτη.
2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιὰμ
ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυ-
τοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προ-
σώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμα-
λιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ τὰ
σπήλαια, καὶ τὰ κρεμαστά.
3 Καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπει-
ραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέ-
βαινεν Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ,
καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέ-
βαινον αὐτοῖς,
4 Καὶ παρενέβαλον εἰς αὐ-
τοὺς, καὶ διέφθειρον τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γά-
ζαν· καὶ οὐ κατελείποντο ὑπό-
στασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσρα-
ὴλ, οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦ-
ρον καὶ ὄνον.
5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις
αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ σκην-
αὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς
ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς
καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀ-
ριθμός· καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν
γῆν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον
αὐτήν.
6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ
σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μα-
διάμ.
7 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσ-
ώπου Μαδιάμ.
8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος
ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱ-
οὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὃς ἀνή-
γαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δου-
λείας ὑμῶν·
9 Καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν θλιβόντων ὑ-
μᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ
προσώπου ὑμῶν· καὶ ἔδωκα ὑ-
μῖν τὴν γῆν αὐτῶν.
10 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐ φο-
βηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορ-
ραίων, ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰση-
κούσατε τῆς φωνῆς μου.
11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος
Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν
τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ
ἐν γῇ Ἰωὰς πατρὸς τοῦ Ἐσ-

δρεῖ· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιάμ.

12 Καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς τῇ δυνάμει.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ᾽ ἡμῶν, εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ.

14 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε, Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν, Εἰ δὴ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ, τι ἐλάλησας μετ᾽ ἐμοῦ,

18 Μὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρός σε, καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.

19 Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον, καὶ προσήγγισε.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχει· καὶ ἐποίησεν οὕτως.

21 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων· καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτός ἐστι· καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἆ ἆ, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατρὸς τοῦ Ἐσδρί.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὅς ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ μόσχον δεύτερον ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βαὰλ ὅ ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτὸ ὀλοθρεύσεις.

26 Καὶ οἰκοδομήσεις θυσια-

θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν Μαωζὶ τούτου ἐν τῇ παρατάξει· καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους, οὗ ἐξολοθρεύσεις.

27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός.

28 Καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρωΐ· καὶ ἰδοὺ καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ ὠλόθρευτο· καὶ εἶδον τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον.

29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

30 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωὰς, Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ.

31 Καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἳ ἐπανέστησαν αὐτῷ, Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωΐ· εἰ Θεός ἐστι, δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων, Δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθῃρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

33 Καὶ πᾶσα Μαδιὰμ, καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεσραέλ.

34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ.

35 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλείμ· καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας,

37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας.

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὤρθρισε τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.

39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, πειράσω δὴ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.

40 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑὶ ὤρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς

ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέ-
βαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀρὰδ· καὶ
παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦν αὐτῷ
ἀπὸ Βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθαμω-
ρὲ ἐν κοιλάδι.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Γεδεὼν, Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ
σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναί με
τὴν Μαδιὰμ ἐν χειρὶ αὐτῶν,
μή ποτε καυχήσηται Ἰσραὴλ
ἐπ' ἐμὲ, λέγων, Ἡ χείρ μου
ἔσωσέ με.
3 Καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν
ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λέγων, Τίς ὁ φο-
βούμενος καὶ δειλός; ἐπιστρα-
φήτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ ὄρους
Γαλαάδ· καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες,
καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελεί-
φθησαν.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Γεδεὼν, Ἔτι ὁ λαὸς πολύς·
ὅτι κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς
τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐ-
τὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω
πρός σε, οὗτος πορεύσεται σὺν
σοὶ, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί·
καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρός σε,
οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐ-
τὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ.
5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λα-
ὸν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύ-
ριος πρὸς Γεδεὼν, Πᾶς ὃς
ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀ-
πὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ
ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μό-
νας· καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.
6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν
λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν
πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, τρια-
κόσιοι ἄνδρες· καὶ πᾶν τὸ κα-
τάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Γεδεὼν, Ἐν τοῖς τριακοσίοις
ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω
ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιὰμ
ἐν χειρί σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
πορευέσθω ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισι-
τισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐ-
τῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν·
καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ
ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν
αὐτοῦ· καὶ τῶν τριακοσίων
ἄνδρας κατίσχυσε· καὶ ἡ παρ-
εμβολὴ Μαδιὰμ ἦσαν αὐτοῦ
ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Κύριος, Ἀνάστα, κατάβηθι
ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρ-
έδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου.
10 Καὶ εἰ φοβῇ σὺ κατα-
βῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρὰ
τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρ-
εμβολὴν,
11 Καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσου-
σι, καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ
χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ
παρεμβολῇ· καὶ κατέβη αὐτὸς
καὶ Φαρὰ τὸ παιδάριον αὐτοῦ
πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα,
οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
12 Καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ
καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν
βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς
ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμή-
λοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς,
ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
χεῖλος τῆς θαλάσσης εἰς
πλῆθος.
13 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλη-
σίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν,
Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον,
καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου
στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ
Μαδιὰμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς
σκηνῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν,
καὶ ἔπεσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐ-
τὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή.

14 Καὶ

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλη-
σίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν
αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν
υἱοῦ Ἰωὰς ἀνδρὸς Ἰσραήλ·
παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ
αὐτοῦ τὴν Μαδιὰμ καὶ πᾶσαν
τὴν παρεμβολήν.
15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε
Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυ-
πνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ
προσεκύνησε Κυρίῳ, καὶ ὑπέ-
στρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν, Ἀνάστητε,
ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χει-
ρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν
Μαδιάμ.
16 Καὶ διεῖλε τοὺς τριακο-
σίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρ-
χὰς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν
χειρὶ πάντων, καὶ ὑδρίας κε-
νὰς, καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς
ὑδρίαις,
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτω ποι-
ήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύο-
μαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς,
καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕ-
τω ποιήσετε.
18 Καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κε-
ρατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ'
ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς κερατί-
ναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμ-
βολῆς, καὶ ἐρεῖτε, Τῷ Κυρίῳ
καὶ τῷ Γεδεών.
19 Καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ
οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐ-
τοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς
ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης·
καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυ-
λάσσοντας, καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
κερατίναις, καὶ ἐξετίναξαν
τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν.
20 Καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς
ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ συν-
έτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐ-
κράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς
αὐτῶν τὰς λαμπάδας, καὶ ἐν
χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κε-
ρατίνας τοῦ σαλπίζειν· καὶ
ἀνέκραξαν, Ῥομφαία τῷ Κυ-
ρίῳ καὶ τῷ Γεδεών.
21 Καὶ ἔστησαν ἀνὴρ ἐφ' ἑ-
αυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβο-
λῆς· καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρ-
εμβολὴ, καὶ ἐσήμαναν, καὶ ἔ-
φυγον.
22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
τριακοσίαις κερατίναις· καὶ
ἔθηκε Κύριος τὴν ῥομφαί-
αν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐ-
τοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ·
καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως
Βηθσεὲδ Ταγαραγαθὰ Ἀβη-
μεουλὰ ἐπὶ Ταβάθ.
23 Καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ Νεφθαλεὶμ, καὶ
ἀπὸ Ἀσὴρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μα-
νασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μα-
διάμ.
24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε
Γεδεὼν ἐν παντὶ Ἐφραΐμ,
λέγων, Κατάβητε εἰς συν-
άντησιν Μαδιὰμ, καὶ κατα-
λάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως
Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ
ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραΐμ,
καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ
ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.
25 Καὶ συνελάβοντο τοὺς
ἄρχοντας Μαδιὰμ, καὶ τὸν Ὠ-
ρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἀπέκτειναν
τὸν Ὠρὴβ ἐν Σοὺρ Ὠρὴβ, καὶ τὸν
Ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφ-
ζήφ· καὶ κατεδίωξαν τὴν Μα-
διάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρὴβ
καὶ Ζὴβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν
ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. η'. 8

ΚΑὶ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν
ἀνὴρ Ἐφραΐμ, Τί τὸ
ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, τοῦ
μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπο-
ρεύθης παρατάξασθαι ἐν Μα-

διάμ; καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων ἐπιφυλλὶς Ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ;

3 Ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιὰμ, τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἠδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.

4 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες.

5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ, Δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφὴν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσί μου, ὅτι ἐκλείπουσι, καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ βασιλέων Μαδιάμ.

6 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;

7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ ἐν χειρί μου, καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ.

8 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουὴλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.

9 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουὴλ, Ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.

10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ ἐν Καρκὰρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτωκότες, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.

11 Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνούντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα.

12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιὰμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε.

13 Καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.

14 Καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχὼθ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχὼθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.

15 Καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχὼθ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με, λέγοντες, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλείπουσιν, ἄρτους;

16 Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.

17 Καὶ τὸν πύργον Φανουὴλ κατέστρεψε, καὶ ἀπέ-

κτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ
Σαλμανά, Ποῦ οἱ ἄνδρες, οὓς
ἀπεκτείνατε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶ-
παν, Ὡς σὺ, ὡς αὐτοὶ, εἰς
ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως.
19 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἀ-
δελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός
μου ἦσαν· ζῇ Κύριος· εἰ ἐζω-
ογονήκειτε αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἀπέ-
κτεινα ὑμᾶς.
20 Καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ
πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, Ἀναστὰς,
ἀπόκτεινον αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσπα-
σε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαί-
αν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι
νεώτερος ἦν.
21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλ-
μανὰ, Ἀνάστα σὺ καὶ συνάντη-
σον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύ-
ναμίς σου· καὶ ἀνέστη Γεδεὼν,
καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν
Σαλμανά· καὶ ἔλαβε τοὺς μηνί-
σκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις
τῶν καμήλων αὐτῶν.
22 Καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ
πρὸς Γεδεὼν, Κύριε, ἄρξον ἡ-
μῶν καὶ σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σὺ ἔσωσας ἡ-
μᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Γεδεὼν, Οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ
οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν·
Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Γεδεὼν, Αἰτήσομαι παρ' ὑ-
μῶν αἴτημα, καὶ δότε μοι ἀ-
νὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ·
ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι
ἦσαν Ἰσμαηλῖται.
25 Καὶ εἶπαν, Διδόντες δώ-
σομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐν-
ώτιον σκύλων αὐτοῦ.
26 Καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς
τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ἤ-
τησε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι
χρυσοῖ, πάρεξ τῶν μηνί-
σκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ
τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων
τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιὰμ,
καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ
ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν κα-
μήλων αὐτῶν.
27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδε-
ὼν εἰς Ἐφώδ, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθά·
καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ
ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἐγένετο
τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
εἰς σκῶλον.
28 Καὶ συνεστάλη Μαδι-
ὰμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
οὐ προσέθηκαν ἆραι κεφα-
λὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ
γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέ-
ραις Γεδεών.
29 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ
υἱὸς Ἰωὰς, καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴ-
κῳ αὐτοῦ.
30 Καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ
ἑβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι
ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες
πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.
31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν
Συχὲμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καί γε
αὐτὴ υἱὸν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα
Ἀβιμέλεχ.
32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν
υἱὸς Ἰωὰς ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωὰς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθὰ Ἀ-
βὶ Ἐσδρί.
33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέ-
θανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρ-
νευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ,
καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βαὰλ
διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐ-
τὸν εἰς θεόν.
34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλι-

των αὐτῶν κυκλόθεν.
35 Καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος
μετὰ τοῦ οἴκου Ἱεροβάαλ, αὐ-
τός ἐστι Γεδεών, κατὰ πάντα
τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσ-
ραήλ.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ
υἱὸς Ἱεροβάαλ εἰς Συ-
χὲμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-
τοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγέ-
νειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐ-
τοῦ, λέγων,
2 Λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὠσὶ
πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ,
Τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι
ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας
πάντας υἱοὺς Ἱεροβάαλ, ἢ
κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἕνα; καὶ
μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ
σὰρξ ὑμῶν εἰμι.
3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ
ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ
πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ
ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπί-
σω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν,
Ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστι.
4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδο-
μήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου
Βααλβερίθ· καὶ ἐμισθώσατο
ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας
κενοὺς καὶ δειλοὺς, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω αὐτοῦ.
5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐ-
φραθὰ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀ-
δελφοὺς αὐτοῦ υἱοὺς Ἱεροβάαλ
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λί-
θον ἕνα· καὶ κατελείφθη Ἰω-
άθαμ υἱὸς Ἱεροβάαλ ὁ νεώ-
τερος, ὅτι ἐκρύβη.
6 Καὶ συνήχθησαν πάντες
ἄνδρες Σικίμων, καὶ πᾶς οἶκος
Βηθμααλὼ, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ
ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ
πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὑρετῇ
τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.
7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωά-
θαμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔστη ἐπὶ
κορυφὴν ὄρους Γαριζὶν, καὶ
ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔ-
κλαυσε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀ-
κούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων,
καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ Θεός.
8 Πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ
ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ' ἑαυτὰ
βασιλέα, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ,
Βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐ-
λαία, Μὴ ἀπολείψασα τὴν
πιότητά μου, ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν
Θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι κι-
νεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ
συκῇ, Δεῦρο, βασίλευσον ἐφ'
ἡμῶν.
11 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συ-
κῆ, Μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν
γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννή-
ματά μου τὰ ἀγαθὰ, πορεύ-
σομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς
τὴν ἄμπελον, Δεῦρο, βασί-
λευσον ἐφ' ἡμῶν.
13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμ-
πελος, Μὴ ἀπολείψασα τὸν
οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα Θε-
ὸν καὶ ἀνθρώπους, πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
14 Καὶ εἶπαν πάντα τὰ
ξύλα τῇ ῥάμνῳ, Δεῦρο σὺ,
βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος
πρὸς τὰ ξύλα, Εἰ ἐν ἀλη-
θείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ βα-
σιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε,
ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου· καὶ
εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ
καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους
τοῦ Λιβάνου.
16 Καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ
τελειότητι ἐποιήσατε, καὶ ἐβα-
σιλεύσατε

σιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,

17 Ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας, καὶ ἐῤῥύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ·

18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνατε τῶν υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστι·

19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθείητε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθείη καί γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν·

20 Εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ, καὶ καταφάγοι τῶν ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλώ· καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλώ, καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.

21 Καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιήρ, καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων· καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ,

24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

25 Καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.

27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν Ἐλλουλίμ· καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ.

28 Καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, Τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστιν υἱὸς Συχὲμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱεροβάαλ, καὶ Ζεβοὺλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἐμμὼρ πατρὸς Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;

29 Καὶ τίς δῴη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρί μου; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἔξελθε.

30 Καὶ ἤκουσε Ζεβοὺλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβὴλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.

31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ, λέγων,

λέγων, Ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰα-
βὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρ-
χονται εἰς Συχὲμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ
περικάθηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ.
32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι νυ-
κτὸς, καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ
ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ.
33 Καὶ ἔσται τὸ πρωῒ ἅμα
τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθρι-
εῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πό-
λιν· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ
μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς
σὲ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν
εὕρῃ ἡ χείρ σου.
34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυ-
κτὸς, καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συ-
χὲμ τέτρασιν ἀρχαῖς.
35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ υἱὸς
Ἰωβὴλ, καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ
τῆς πύλης τῆς πόλεως· καὶ ἀνέστη
Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου.
36 Καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς
Ἰωβὴλ τὸν λαὸν, καὶ εἶπε πρὸς
Ζεβοὺλ, Ἰδοὺ λαὸς καταβαί-
νει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέ-
ων· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζε-
βοὺλ, Τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων
σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας.
37 Καὶ προσέθετο ἔτι
Γαὰλ τοῦ λαλῆσαι, καὶ εἶπεν,
Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα
ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἑ-
τέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἠλὼν
Μαωνενίμ.
38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ζεβοὺλ, Καὶ ποῦ ἐστι τὸ στόμα
σου ὡς ἐλάλησας, Τίς ἐστιν
Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν
αὐτῷ; μὴ οὐχ οὗτος ὁ λαὸς ὃν
ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν
καὶ παράταξαι αὐτῷ.
39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώ-
πιον ἀνδρῶν Συχὲμ, καὶ παρε-
τάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ.
40 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀ-
βιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον
τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύ-
ρας τῆς πύλης.
41 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέ-
λεχ ἐν Ἀρημά· καὶ ἐξέβαλε
Ζεβοὺλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ.
42 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύ-
ριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς
τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀνήγγειλε τῷ
Ἀβιμέλεχ.
43 Καὶ ἔλαβε τὸν λαὸν,
καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς
ἀρχὰς, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν ἀ-
γρῷ· καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάτα-
ξεν αὐτούς.
44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ
ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτει-
ναν, καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν
τῆς πύλης τῆς πόλεως· καὶ αἱ δύο
ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας
τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἐπάταξαν
αὐτούς.
45 Καὶ Ἀβιμέλεχ παρ-
ετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ κα-
τελάβετο τὴν πόλιν, καὶ τὸν
λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε,
καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε, καὶ ἔ-
σπειρεν αὐτὴν ἅλας.
46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἄνδρες πύργου Συχὲμ, καὶ
ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαι-
θηλβερίθ.
47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβι-
μέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες
οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ.
48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ
εἰς ὄρος Σημών, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλα-
βεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε
κλάδον ξύλου, καὶ ἦρε, καὶ ἐπέθη-
κεν

κεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ, Ὃ εἴδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.
49 Καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρί· καὶ ἀπέθανον καί γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων, ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ, καὶ περιεκάθισεν ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐτήν.
51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου.
52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί.
53 Καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ.
54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μή ποτε εἴπωσι, Γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἐξεκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε.
55 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
56 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
57 Καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχὲμ ἀπέστρεψεν ὁ Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἱεροβάαλ.

Κεφ. ι΄. 10.

Καὶ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, Θωλὰ υἱὸς Φουὰ, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσσάχαρ· καὶ αὐτὸς ᾤκει ἐν Σαμὶρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.
2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ.
3 Καὶ ἀνέστη μετ᾽ αὐτὸν Ἰαῒρ ὁ Γαλαὰδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.
4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους· καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς· καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῒρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαάδ.
5 Καὶ ἀπέθανεν Ἰαῒρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών.
6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ, καὶ ταῖς Ἀσταρὼθ, καὶ τοῖς θεοῖς Ἀρὰμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος, καὶ τοῖς θεοῖς Μωὰβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιὶμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.
7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ, καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμών.
8 Καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ

ρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη,
τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἐν γῇ τοῦ Ἀμοῤῥὶ τοῦ ἐν Γα-
λαάδ.
9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην παρα-
τάξασθαι πρὸς Ἰούδαν, καὶ Βεν-
ιαμὶν, καὶ πρὸς Ἐφραίμ·
καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ σφόδρα.
10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Κύριον, λέγον-
τες, Ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγ-
κατελίπομεν τὸν Θεὸν, καὶ ἐ-
δουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Μὴ οὐχὶ
ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀ-
μοῤῥαίου, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν,
καὶ ἀπὸ Φυλιστιίμ,
12 Καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀ-
μαλὴκ, καὶ Μαδιὰμ, οἳ ἔ-
θλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβοήσατε
πρός με, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς αὐτῶν;
13 Καὶ ὑμεῖς ἐγκατελί-
πετέ με, καὶ ἐδουλεύσατε θε-
οῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσ-
θήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς.
14 Πορεύεσθε, καὶ βοή-
σατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξ-
ελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ
σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ
θλίψεως ὑμῶν.
15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Κύριον, Ἡμάρ-
τομεν, ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ
πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, πλὴν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ.
16 Καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς
τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν,
καὶ ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνῳ·
καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
κόπῳ Ἰσραήλ.
17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν, καὶ παρενέβαλον ἐν
Γαλαάδ· καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβα-
λον ἐν τῇ σκοπιᾷ.
18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρ-
χοντες Γαλαὰδ, ἀνὴρ πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ὁ ἀνὴρ
ὅστις ἂν ἄρξηται παρατάξασθαι
πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἔσται
εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοι-
κοῦσι Γαλαάδ;

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδί-
της ἐπηρμένος δυνά-
μει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς
πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ Γαλα-
ὰδ τὸν Ἰεφθάε.
2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γα-
λαὰδ αὐτῷ υἱούς· καὶ ἡδρύν-
θησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε, καὶ
εἶπαν αὐτῷ, Οὐ κληρονο-
μήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἑ-
ταίρας σύ.
3 Καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐ-
τοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Τώβ·
καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰε-
φθάε ἄνδρες κενοὶ, καὶ ἐξῆλ-
θον μετ᾽ αὐτοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρ-
ετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ
Ἰσραήλ,
5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρε-
σβύτεροι Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν
Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τώβ,
6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε,
Δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἀρχη-
γὸν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς
υἱοὺς Ἀμμών.
7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς
πρεσβυτέροις Γαλαὰδ, Οὐ-
χὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ
ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός μου, καὶ ἐξαπε-

ςείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ διατί ἤλθατε πρός με νῦν ἡνίκα χρῄζετε;

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε, Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σὲ, καὶ πορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.

9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαὰδ, Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ παραδῷ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα.

10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε, Κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν.

11 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν· καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ὅτι ἦλθες πρός με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου;

13 Καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε, Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι.

14 Καὶ προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθάε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν,

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτω λέγει Ἰεφθάε, Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωὰβ, καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμὼν,

16 Ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σὶφ, καὶ ἦλθεν εἰς Κάδης.

17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδώμ· καί γε πρὸς βασιλέα Μωὰβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ εὐδόκησε· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης,

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ· καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωὰβ, καὶ παρενέβαλεν ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωὰβ, ὅτι Ἀρνῶν ὅριον Μωάβ.

19 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων βασιλέα Ἐσεβὼν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ, Παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.

20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασὰ, καὶ παρετάξατο πρὸς Ἰσραήλ.

21 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην

22 Ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ,

Ἰαβὸκ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως
τοῦ Ἰορδάνου.
23 Καὶ νῦν Κύριος ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορ-
ῥαῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐ-
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονο-
μήσεις αὐτόν;
24 Οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονο-
μήσῃ σε Χαμὼς ὁ Θεός σου,
αὐτὰ κληρονομήσεις· καὶ τοὺς
πάντας οὓς ἐξῆρε Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν,
αὐτοὺς κληρονομήσομεν;
25 Καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ
ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ
υἱὸν Σεπφὼρ βασιλέως Μω-
άβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέ-
σατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἢ πολε-
μῶν ἐπολέμησεν αὐτόν,
26 Ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Ἐ-
σεβὼν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐ-
τῆς, καὶ ἐν γῇ Ἀροὴρ καὶ ἐν τοῖς
ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην,
τριακόσια ἔτη; καὶ διατί οὐκ
ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ;
27 Καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ
ἥμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς
μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρα-
τάξασθαι ἐν ἐμοί· κρίναι Κύ-
ριος ὁ κρίνων σήμερον ἀνα-
μέσον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέ-
σον υἱῶν Ἀμμών.
28 Καὶ οὐκ ἤκουσε βασι-
λεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λό-
γων Ἰεφθάε, ὧν ἀπέστειλε
πρὸς αὐτόν.
29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάε
πνεῦμα Κυρίου, καὶ παρῆλ-
θε τὴν Γαλαὰδ, καὶ τὸν Μα-
νασσῆ, καὶ παρῆλθε τὴν σκο-
πιὰν Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν
υἱῶν Ἀμμών.
30 Καὶ ηὔξατο Ἰεφθάε
εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,
Ἐὰν διδοὺς δῷς μοι τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρί μου,
31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευό-
μενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς
θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάν-
τησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με
ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμών,
καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἀνοίσω
αὐτὸν ὁλοκαύτωμα.
32 Καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε
πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν παρατά-
ξασθαι πρὸς αὐτούς· καὶ παρ-
έδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χει-
ρὶ αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄ-
χρις Ἀρνῶν ἐν ἀριθμῷ εἴ-
κοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἐβελ-
χαρμὶμ πληγὴν μεγάλην
σφόδρα· καὶ συνεστάλησαν οἱ
υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ἰσραήλ.
34 Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς
Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξε-
πορεύετο εἰς ἀπάντησιν ἐν
τυμπάνοις καὶ χοροῖς· καὶ
αὕτη ἦν μονογενὴς αὐτῷ·
οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ
θυγάτηρ.
35 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν αὐτὸς, διέῤῥηξε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἃ ἆ, θυγά-
τηρ μου, ταραχῇ ἐτάραξάς
με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχῳ
μου, καὶ ἐγώ εἰμι ἤνοιξα κατὰ σοῦ
τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον, καὶ
οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι.
36 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Πάτερ, ἤνοιξας τὸ στόμα σου
πρὸς Κύριον; ποίησόν μοι ὃν
τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόμα-
τός σου, ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύ-
ριον ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών.
37 Καὶ ἤδη εἶπε πρὸς τὸν
πατέρα αὐτῆς, Ποιησάτω δὴ
ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον·

ἐάσον με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένιά μου ἐγώ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου.

38 Καὶ εἶπε, Πορεύου· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.

39 Καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ηὔξατο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραήλ·

40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

ΚΕΦ. ιβʹ. 12.

ΚΑὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραΐμ, καὶ παρῆλθον εἰς Βορρᾶν, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε, Διατί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμών, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθάε, Ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν σφόδρα· καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

3 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου ἐν χειρί μου, καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρί μου· καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί;

4 Καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας Γαλαάδ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ· καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ, Ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.

5 Καὶ προκατελάβετο Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ, Διαβῶμεν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλαάδ, Μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν, Οὔ.

6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Εἰπὸν δὴ Στάχυς· καὶ οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως· καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες.

7 Καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἓξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλαάδ.

8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισσὰν ἀπὸ Βηθλεέμ.

9 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ, καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη.

10 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισσὰν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ.

11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη.

12 Καὶ

12 Καὶ ἀπέθανεν Ἀιλὼμ
ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν
Ἀιλὼμ ἐν γῇ Ζαβουλών.
13 Καὶ ἔκρινε μετ᾽ αὐτὸν
τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἐλ-
λὴλ ὁ Φαραθωνίτης.
14 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαρά-
κοντα υἱοὶ, καὶ τριάκοντα υἱῶν
υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομή-
κοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν
Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.
15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν
υἱὸς Ἐλλὴλ ὁ Φαραθωνί-
της, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν
ἐν γῇ Ἐφραῒμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀ-
μαλήκ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑὶ προσέθηκαν ἔτι οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν
χειρὶ Φυλιστιῒμ τεσσαράκον-
τα ἔτη.
2 Καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σα-
ραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας
τοῦ Δανὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μα-
νωὲ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ
ἔτικε.
3 Καὶ ὤφθη ἄγγελος Κυρίου
πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὴν, Ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ
οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν.
4 Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ
μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ
μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,
5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις
καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται,
ὅτι Ναζὶρ Θεοῦ ἔσται τὸ παι-
δάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας· καὶ αὐ-
τὸς ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσρα-
ὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιῒμ.
6 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγου-
σα, Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε
πρός με, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶ-
δος ἀγγέλου Θεοῦ, φοβερὸν
σφόδρα· καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐ-
τὸν πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι.
7 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ σὺ ἐν
γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ
νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυ-
σμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκά-
θαρτον, ὅτι Θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ
παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡ-
μέρας θανάτου αὐτοῦ.
8 Καὶ προσηύξατο Μανωὲ
πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ
Κύριε ἀδωναῒ, τὸν ἄνθρωπον
τοῦ Θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω
δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβι-
βασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν
τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ.
9 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς
φωνῆς Μανωὲ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγ-
γελος τοῦ Θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν
γυναῖκα· καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν
ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῆς.
10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ
καὶ ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Ἰδοὺ ὦπται πρός με
ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ
πρός με.
11 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄν-
δρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ
εἶ ὁ ἀνὴρ, ὁ λαλήσας πρὸς
τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγ-
γελος, Ἐγώ.
12 Καὶ εἶπε Μανωὲ, Νῦν
ἐλεύσεται ὁ λόγος σου· τίς ἔσται
κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιή-
ματα αὐτοῦ;
13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου πρὸς Μανωὲ, Ἀπὸ
πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν
γυναῖκα, φυλαξάσθω.
14 Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύ-
εται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, οὐ φά-
γεται, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ
πιέτω,

πιέτω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ
φαγέτω, πάντα ὅσα ἐνετειλά-
μην αὐτῇ, φυλαξάσθω.
15 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς
τὸν ἄγγελον Κυρίου, Κατάσχω-
μεν ὧδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώ-
πιόν σου ἔριφον αἰγῶν.
16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου πρὸς Μανωέ, Ἐὰν κα-
τάσχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρ-
των σου· καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὁλο-
καύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοί-
σεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνω Μα-
νωέ, ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐ-
τός.
17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς
τὸν ἄγγελον Κυρίου, Τί τὸ ὄνο-
μά σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά
σου, καὶ δοξάσομέν σε;
18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου, Εἰς τί τοῦτο ἐ-
ρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό
ἐστι θαυμαστόν.
19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν
ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσί-
αν, καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέ-
τραν τῷ Κυρίῳ· καὶ διεχώρισε
ποιῆσαι, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βλέποντες.
20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνα-
βῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυ-
σιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀ-
νέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ
φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν
γῆν.
21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι
ὁ ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι
πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μα-
νωέ, ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗ-
τος.
22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Θανάτῳ
ἀποθανούμεθα, ὅτι Θεὸν εἴ-
δομεν.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ, Εἰ ἤθελεν ὁ Κύριος
θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλα-
βεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὁλοκαύ-
τωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔ-
δειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ
καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν
ἡμᾶς ταῦτα.
24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν,
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Σαμψών· καὶ ηὐδρύνθη τὸ παι-
δάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ
Κύριος.
25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα
Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ
ἐν παρεμβολῇ Δάν, καὶ ἀναμέ-
σον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐ-
σθαόλ.

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ κατέβη Σαμψὼν εἰς
Θαμναθά, καὶ εἶδε γυναῖ-
κα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγα-
τέρων τῶν ἀλλοφύλων.
2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε
τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Γυναῖκα ἑώ-
ρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν
θυγατέρων Φυλιστιίμ, καὶ νῦν
λάβετε αὐτὴν μοι εἰς γυ-
ναῖκα.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Μὴ οὐκ
εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν
σου, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου
γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν
γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ εἶπε Σαμ-
ψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ,
Ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὐτὴ
εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι πα-
ρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν
αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύ-
λων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν
Ἰσραήλ.

5 Καὶ

5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά· καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθά, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.

6 Λαὶ ἥλατο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτρεψεν αὐτὸν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ ἐποίησε.

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί, καὶ ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών.

8 Καὶ ὑπέστρεψε μεθ᾽ ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν, καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.

9 Καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ μέλι.

10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας ἑπτά, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς, καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων.

13 Καὶ ἐὰν μὴ δυνηθῆτε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ, Προβάλλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ· καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψών, Ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί· ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε;

16 Καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψὼν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε, Πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προέβαλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψών, Εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγελκα, σοὶ ἀπαγγείλω;

17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, Τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου,

οὐκ

οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου.

19 Καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψών, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίασε.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν, Εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν.

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, λέγων, Εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δή σοι ἀντὶ αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ἠθώωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν.

4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψών, καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησε,

5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐνεπύρισαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ ἕως σταχύων ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.

6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι, Τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν, Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρί.

7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω.

8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἠτάμ.

9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰούδα, καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λεχί.

10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα, Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.

11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἠτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψών, Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν; καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὀμόσατέ μοι μήποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.

13 Καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες, Οὐχί, ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε, καὶ παραδώσομέν

σε

σε χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ
θανατώσομέν σε· καὶ ἔδησαν
αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις και-
νοῖς, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς πέτρας ἐκείνης,
14 Καὶ ἦλθον ἕως σιαγό-
νος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλα-
ξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συνάν-
τησιν αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα Κυρίου· καὶ ἐγενήθη
τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν
αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον ὃ ἐξεκαύ-
θη ἐν πυρὶ· καὶ ἐτάκησαν δε-
σμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ.
15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου
ἐξερριμμένην, καὶ ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ
χιλίους ἄνδρας.
16 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἐν
σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξή-
λειψα αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ σια-
γόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους
ἄνδρας.
17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύ-
σατο λαλῶν, καὶ ἔῤῥιψε τὴν
σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον,
Ἀναίρεσις σιαγόνος.
18 Καὶ ἐδίψησε σφόδρα,
καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον, καὶ
εἶπε, Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ
δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν
μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀ-
ποθανοῦμαι τῷ δίψει, καὶ ἐμ-
πεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπερι-
τμήτων;
19 Καὶ ἔῤῥηξεν ὁ Θεὸς τὸν
λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔ-
πιε, καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ καὶ ἔζησε· διὰ τοῦτο ἐκλή-
θη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Πηγὴ τοῦ
ἐπικαλουμένου, ἥ ἐστιν ἐν σιαγό-
νι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ
ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι
ἔτη.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς
Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυ-
ναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτήν.
2 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γα-
ζαίοις, λέγοντες, Ἥκει Σαμ-
ψὼν ὧδε· καὶ ἐκύκλωσαν, καὶ ἐν-
έδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως·
καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύ-
κτα, λέγοντες, Ἕως διαφαύ-
σῃ ὁ ὄρθρος, καὶ φονεύσωμεν
αὐτόν.
3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν
ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν
ἡμίσει τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπελάβετο
τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως
σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀ-
νεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ
μοχλῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων
αὐτοῦ· καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου
τοῦ Χεβρὼν, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ
ἐκεῖ.
4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, καὶ
ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσω-
ρὴχ· καὶ ὄνομα αὐτῇ Δα-
λιδά.
5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐ-
τὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύ-
λων, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀπάτη-
σον αὐτὸν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰ-
σχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι
δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ δήσο-
μεν αὐτὸν τοῦ ταπεινῶσαι αὐ-
τόν· καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι
ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀρ-
γυρίου.
6 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἀπάγγειλον δή μοι
ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ
ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆ-
ναί σε.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν
Σαμψὼν, Ἐὰν δήσωσί με ἐν
ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφ-
θαρ-

θαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔ-
σομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.
8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ
ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ
νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμέ-
νας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐ-
ταῖς.
9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐ-
κάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ
Σαμψών· καὶ διέσπασε τὰς
νευρὰς ὡς εἴ τις ἀποσπάσοι
στρέμμα στυππίου ἐν τῷ ὀσ-
φρανθῆναι αὐτὸ πυρὸς, καὶ οὐκ
ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
10 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησας
με, καὶ ἐλάλησας πρός με
ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι
ἐν τίνι δεθήσῃ.
11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν,
Ἐὰν δεσμεύοντες δήσωσί με
ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ
ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀ-
σθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν
ἀνθρώπων.
12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ
καλώδια καινὰ, καὶ ἔδησεν αὐ-
τὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμιείου· καὶ εἶ-
πεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμ-
ψών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ
βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρ-
τίον.
13 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησας
με, καὶ ἐλάλησας πρός με ψευ-
δῆ· ἀνάγγειλον δή μοι ἐν τίνι
δεθήσῃ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν,
Ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς
τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ δι-
άσματι, καὶ ἐγκρούσῃς τῷ
πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔ-
σομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων
ἀσθενής.
14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοι-
μᾶσθαι αὐτὸν, καὶ ἔλαβε Δαλι-
δὰ τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, καὶ ὕφανεν ἐν τῷ δι-
άσματι, καὶ ἔπηξε τῷ πασσά-
λῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ εἶπεν,
Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών·
καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου
αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον
τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοί-
χου.
15 Καὶ εἶπε πρὸς Σαμ-
ψὼν Δαλιδὰ, Πῶς λέγεις, ἠ-
γάπηκά σε, καὶ ἡ καρδία σου
οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρί-
τον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγ-
γειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου
ἡ μεγάλη.
16 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέ-
θλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐ-
τῆς πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐ-
στενοχώρησεν αὐτὸν, καὶ ὠλιγο-
ψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν.
17 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ
πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῇ, Σίδηρος οὐκ ἀνέ-
βη ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ὅτι
ἅγιος Θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοι-
λίας μητρός μου· ἐὰν οὖν ξυ-
ρήσωμαι, ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ
ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσο-
μαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρω-
ποι.
18 Καὶ εἶδε Δαλιδὰ, ὅτι
ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ
ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλ-
λοφύλων, λέγουσα, Ἀνάβητε
ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγ-
γειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδί-
αν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς
αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλο-
φύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύ-
ριον ἐν χερσὶν αὐτῶν.
19 Καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ
τὸν Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐ-
τῆς· καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ
ἐξύρησε τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο τα-
πει-

πεινῶσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου.

22 Καὶ ἤρξατο θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο.

23 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν, Ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

24 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν.

25 Καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κιόνων.

26 Καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, Ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς.

27 Καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἀδωναῒ Κύριε μνήσθητι δή μου, καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο Θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.

29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.

30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐβάστασεν ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

31 Καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας.

2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ, καὶ

μου

μου ἠράσω, καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί
μου, Ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ'
ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό· καὶ
εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Εὐλογη-
τὸς ὁ υἱός μου τῷ Κυρίῳ.
3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους
καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, Ἁγιάζουσα ἡγίασα τὸ
ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χει-
ρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν
ἀποδώσω αὐτό σοι.
4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύ-
ριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλα-
βεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους
ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀρ-
γυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγε-
νήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία.
5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐ-
τῷ οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν
ἐφοὺδ καὶ θεραφίν· καὶ ἐ-
πλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς
υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ
εἰς ἱερέα.
6 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀ-
νὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ ἐποίει.
7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ
Βηθλεὲμ δήμου Ἰούδα, καὶ αὐ-
τὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρ-
ῴκει ἐκεῖ.
8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀ-
πὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα
παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρῃ τό-
πῳ· καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐ-
φραίμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαία
τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.
9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαί-
ας, Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν, Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθ-
λεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι
παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρω
τόπῳ.
10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαί-
ας, Κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου
μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα,
καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυ-
ρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολὴν
ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωήν
σου.
11 Καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευί-
της, καὶ ἤρξατο παροικεῖν
παρὰ τῷ ἀνδρί· καὶ ἐγενήθη
ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν
αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαί-
ας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία.
13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Νῦν
ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι Κύ-
ριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευ-
ίτης εἰς ἱερέα.

Κεφ. ιη'. 18.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσρα-
ήλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει ἑαυτῇ
κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι
οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυ-
λῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονο-
μία.
2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Δὰν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε
ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως, ἀπὸ
Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ κα-
τασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξι-
χνιάσαι αὐτήν· καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτούς, Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιά-
σατε τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως
ὄρους Ἐφραὶμ ἕως οἴκου Μι-
χαία· καὶ ηὐλίσθησαν αὐτοὶ
ἐκεῖ.
3 Ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐ-
τοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέ-
κλιναν ἐκεῖ· καὶ εἶπαν αὐτῷ,
Τίς ἤνεγκέ σε ὧδε; καὶ σὺ τί
ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ
τί σοι ὧδε;

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω ϗ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, ϗ ἐμισθώσατό με, ϗ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, ϗ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, ϗ ἦλθον εἰς Λαισά· ϗ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ᾽ ἐλπίδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, ϗ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροὺς, ϗ μακράν εἰσι Σιδωνίων, ϗ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.

8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ ϗ Ἐσθαόλ, ϗ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, Τί ὑμεῖς κάθησθε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἀνάστητε, ϗ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς, ὅτι εἴδομεν τὴν γῆν, ϗ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, ϗ ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι, ϗ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν.

10 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ᾽ ἐλπίδι, ϗ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν· τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ.

11 Καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δὰν ἀπὸ Σαραὰ ϗ ἀπὸ Ἐσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως.

12 Καὶ ἀνέβησαν ϗ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, παρεμβολὴ Δὰν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαρίμ.

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραὶμ, ϗ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισά, ϗ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, Ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐφοὺδ ϗ θεραφὶν καὶ γλυπτὸν ϗ χωνευτόν· ϗ νῦν γνῶτε ὅ, τι ποιήσετε.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, ϗ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, ϗ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

16 Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν, ϗ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, ϗ ὁ ἱερεὺς ἑστώς.

18 Καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν ϗ τὸ ἐφοὺδ ϗ τὸ θεραφὶν ϗ τὸ χωνευτόν· ϗ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς, Τί ὑμεῖς ποιεῖτε;

19 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, ϗ δεῦρο μεθ᾽ ἡμῶν, ϗ γίνου ἡμῖν εἰς πατέρα ϗ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς, ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς ϗ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραήλ;

20 Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία
τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφοὺδ
καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν
καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἦλθεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ.
21 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπ-
ῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ
τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμ-
προσθεν αὐτῶν.
22 Αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ
οἴκου Μιχαία, καὶ ἰδοὺ Μιχαί-
ας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰ-
κίαις τῶν μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβό-
ησαν, καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱ-
οὺς Δάν.
23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ
Δὰν τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ
εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ, Τί ἐστί σοι,
ὅτι ἐβόησας;
24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ὅτι
τὸ γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἐ-
λάβετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορεύ-
θητε· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦ-
το λέγετε πρός με, Τί κρά-
ζεις;
25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν
οἱ υἱοὶ Δὰν, Μὴ ἀκουσθήτω δὴ
φωνή σου μεθ' ἡμῶν, μή ποτε
συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες
πικροὶ ψυχῇ, καὶ προσθήσουσι
ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
οἴκου σου.
26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱ-
οὶ Δὰν εἰς ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε
Μιχαίας, ὅτι δυνατώτεροί
εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἐπέστρε-
ψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλα-
βον ὃ ἐποίησε Μιχαίας, καὶ τὸν
ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐ-
πὶ Λαισὰ, ἐπὶ λαὸν ἡσυχά-
ζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπί-
δι· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στό-
ματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πό-
λιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί,
28 Καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος,
ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδω-
νίων, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐ-
τοῖς μετὰ ἀνθρώπου· καὶ αὐτὴ
ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ·
καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν, καὶ
κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ,
29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνο-
μα τῆς πόλεως Δὰν, ἐν ὀνόμα-
τι Δὰν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐ-
τέχθη τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἦν Οὐ-
λαμαὶς ὄνομα τῆς πόλεως τὸ
πρότερον.
30 Καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ
υἱοὶ Δὰν τὸ γλυπτόν· καὶ Ἰω-
νάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μα-
νασσῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦ-
σαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δὰν ἕως
ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς
γῆς.
31 Καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τὸ
γλυπτὸν ὃ ἐποίησε Μιχαίας,
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ
οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ.

Κεφ. ιθ'. 19.

Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς
ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο ἀνὴρ
Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς
ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν αὐ-
τῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ
Βηθλεὲμ Ἰούδα.
2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς
αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ
ἦν ἐκεῖ ἡμέρας μηνῶν τεσ-
σάρων.
3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ
λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς,
τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ· καὶ
νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ζεῦγος ὄνων· ἡ δὲ εἰσήνεγκεν
αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς·
καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νε-
άνιδος, καὶ ηὐφράνθη εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ.
4 Καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ

γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ, Στήρισον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε.

6 Καὶ ἐκάθισαν, καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα, Ἄγε δὴ αὐλίσθητι, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου.

7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

8 Καὶ ὤρθρισε τοπρωῒ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου, καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον οἱ δύο.

9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, Ἰδοὺ δὴ ἠσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν· αὐλίσθητι ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου· καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά σου.

10 Καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβοὺς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἤλθοσαν ἕως Ἰεβοῦς· καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ, Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσὶ ταύτην, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτοῦ, Οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.

13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ, Δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαᾷ ἢ ἐν Ῥαμᾷ.

14 Καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἥ ἐστιν ἐν τῷ Βενιαμίν.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαᾷ· καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.

16 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν Γαβαᾷ, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμίν.

17 Καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης, Ποῦ πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ;

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως μηρῶν ὄρους Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι, καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν.

19 Καί γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἐστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παίδων σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος.

20 Καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης, Εἰρήνη σοι· πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ.

21 Καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

22 Αὐτοὶ δὲ ἀγαθυνόντες καρδίαν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν· καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην, λέγοντες, Ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.

23 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε, Μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

24 Ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ· ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς, καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

25 Καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω· καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τὸ πρωΐ.

26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνήρ, ἕως οὗ διέφαυσε.

27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωΐ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.

30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν, Οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἑώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς αὐτή· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ' αὐτήν, καὶ λαλήσατε.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεέ, καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά.

2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ

τ͂ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ
λαοῦ τ͂ Θεοῦ, τετρακόσιαι χι-
λιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑλ-
κοντες ῥομφαίαν.

3 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βεν-
ιαμὶν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ ἐλ-
θόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
Λαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πο-
νηρία αὕτη;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ
Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τ͂ γυναικὸς
τ͂ φονευθείσης, καὶ εἶπεν, Εἰς
Γαβαὰ τ͂ Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ
καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ αὐλι-
σθῆναι,

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ
ἄνδρες τ͂ Γαβαὰ, καὶ ἐκύκλω-
σαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν
νυκτός· ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦ-
σαι, καὶ τὴν παλλακήν μου ἐ-
ταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε.

6 Καὶ ἐκράτησα τὴν παλ-
λακήν μου, καὶ ἐμέλισα αὐ-
τὴν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ
ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσ-
ραήλ· ὅτι ἐποίησαν ζέμα
καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραήλ.

7 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ
Ἰσραὴλ, δότε ἑαυτοῖς λόγον
καὶ βουλὴν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς
ἀνὴρ εἷς, λέγοντες, Οὐκ ἀ-
πελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκή-
νωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψο-
μεν ἀνὴρ εἰς τ͂ οἶκον αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα,
ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαᾷ· ἀ-
ναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν
κλήρῳ.

10 Πλὴν λη·ψόμεθα δέ-
κα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς
πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ, καὶ ἑ-
κατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους
τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισιτι-
σμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐ-
τοὺς εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν, ποι-
ῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπό-
πτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσ-
ραήλ.

11 Καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀ-
νὴρ εἷς.

12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυ-
λαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
φυλῇ Βενιαμὶν, λέγοντες,
Τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ γενομέ-
νη ἐν ὑμῖν;

13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἄν-
δρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν
Γαβαᾷ, καὶ θανατώσομεν αὐ-
τοὺς, καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονη-
ρίαν ἀπὸ Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἠθέ-
λησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦ-
σαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ
Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐ-
τῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς
παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.

15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱ-
οὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἰκοσι-
τρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἕλκων
ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν οἰκούντων
τὴν Γαβαὰ, οἳ ἐπεσκέπη-
σαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλε-
κτοὶ

16 Ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφο-
τεροδέξιοι· πάντες οὗτοι
σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς
τρίχα, καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνον-
τες.

17 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπ-
εσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμὶν,
τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν
ἑλκόντων ῥομφαίαν· πάντες
οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως.

18 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβη-
σαν εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠρώτησαν
ἐν τῷ Θεῷ· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, Τίς ἀναβήσεται ἡ-
μῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν
πρὸς

πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν; καὶ εἶπε
Κύριος, Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀνα-
βήσεται ἀφηγούμενος.
19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τοπρωῒ, καὶ παρενέ-
βαλον ἐπὶ Γαβαά.
20 Καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς
Βενιαμὶν, καὶ συνῆψαν αὐ-
τοῖς ἐπὶ Γαβαά.
21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βεν-
ιαμὶν ἀπὸ τῆς Γαβαά, καὶ διέ-
φθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χι-
λιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
22 Καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ προσέθηκαν συνά-
ψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πρώτῃ.
23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπι-
ον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώ-
τησαν ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ
προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς παρά-
ταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἀ-
δελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύρι-
ος, Ἀνάβητε πρὸς αὐτούς.
24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.
25 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βεν-
ιαμὶν εἰς συνάντησιν αὐ-
τοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διέφθειραν
ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτι ὀκτω-
καίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν
ἐπὶ τὴν γῆν· πάντες οὗτοι ἕλ-
κοντες ῥομφαίαν.
26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λα-
ὸς, καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ· καὶ
ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ
ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνήστευσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέ-
ρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώ-
σεις καὶ τελείας ἐνώπιον Κυρίου,
27 Ὅτι ἐκεῖ ἡ κιβωτὸς δια-
θήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις,
28 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεά-
ζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις· καὶ ἐπηρώτησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ, λέγον-
τες, Εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελ-
θεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ
εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε, αὔ-
ριον δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ὑμῶν.
29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἔνεδρα τῇ Γαβαὰ κύ-
κλῳ.
30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ συν-
ῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς
ἅπαξ καὶ ἅπαξ.
31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βεν-
ιαμὶν εἰς συνάντησιν τοῦ
λαοῦ, καὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἤρξαντο πατάσ-
σειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας
ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἥ ἐστι μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαι-
θὴλ, καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἀ-
γρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν
Ἰσραήλ.
32 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενι-
αμὶν, Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν
ὡς τὸ πρῶτον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ εἶπαν, Φύγωμεν, καὶ ἐκ-
κενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πό-
λεως εἰς τὰς ὁδούς· καὶ ἐποίησαν
οὕτω.
33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ
τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ συνῆψαν
ἐν Βαὰλ Θαμάρ· καὶ τὸ ἔνε-
δρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μαρααγαβέ.
34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας
Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀν-
δρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσ-

ραὴλ· καὶ παράταξις βαρεῖα·
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι
φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία.
35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος
τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσ-
ραήλ· καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέν-
τε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄν-
δρας πάντες οὗτοι εἷλκον ῥομ-
φαίαν.
36 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενι-
αμὶν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδω-
καν ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενια-
μὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς
τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τῇ
Γαβαᾶ.
37 Καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχω-
ρῆσαι, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ
ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ
ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον, καὶ ἐπάτα-
ξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομ-
φαίας.
38 Καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς
μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσ-
σημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως.
39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι προκατελάβετο τὸ
ἔνεδρον τὴν Γαβαά, καὶ ἔστησαν
ἐν τῇ παρατάξει· καὶ Βενιαμὶν
ἤρξατο πατάσσειν τραυματί-
ας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς
τριάκοντα ἄνδρας· ὅτι εἶπαν,
Πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπι-
ον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ
πρώτη.
40 Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέ-
βη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως
ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλε-
ψε Βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰ-
δοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως
ἕως οὐρανοῦ.
41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέ-
στρεψε· καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βεν-
ιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήν-
τησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία.
42 Καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπι-
ον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς ἐρήμου, καὶ ἔφυγον· καὶ ἡ πα-
ράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως διέφ-
θειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν.
43 Καὶ κατέκοπτον τὸν Βεν-
ιαμὶν, καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ
Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέ-
ναντι Γαβαὰ, πρὸς ἀνατολὰς
ἡλίου.
44 Καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενια-
μὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες
ἀνδρῶν· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες
δυνάμεως.
45 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοι-
ποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρη-
μον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμ-
μών· καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ
αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντα-
κισχιλίους ἄνδρας· καὶ κατέβη-
σαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἕως Γεδὰν, καὶ ἐπάτα-
ξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.
46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ
πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν, εἰ-
κοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν
ἑλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ· οἱ πάντες οὗτοι ἄν-
δρες δυνάμεως.
47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοι-
ποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον
πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμ-
μὼν ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐ-
κάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμὼν
τέσσαρας μῆνας.
48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐ-
πέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενια-
μὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στό-
ματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως
Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους, καὶ ἕως
παντὸς τοῦ εὑρισκομένου εἰς
πάσας τὰς πόλεις· καὶ τὰς
πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐν-
έπρησεν ἐν πυρί.

Κεφ. κα΄. 21.

Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφὰ, λέγοντες, Ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα.

2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν,

3 Καὶ εἶπαν, Εἰς τί Κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη, τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ὤρθρισεν ὁ λαὸς, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας.

5 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὅρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφὰ, λέγοντες, Θανάτῳ θανατωθήσεται.

6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραήλ.

7 Τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.

8 Καὶ εἶπαν, Τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεὶς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαάδ.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες, Πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκοῦντας Ἰαβεὶς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας.

11 Καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε· τὰς δὲ παρθένους, περιποιήσεσθε· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

12 Καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ, τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν

13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ Συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμὼν, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.

14 Καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβεὶς Γαλαάδ· καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς οὕτω.

15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ.

16 Καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς Συναγωγῆς, Τί ποιήσομεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὶν γυνή.

17 Καὶ εἶπαν, Κληρονομία διασωζομένων τῷ Βενιαμίν· καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ,

18 Ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγοντες, Ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν.

19 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἥ ἐστιν ἀπὸ Βορρᾶ τῆς Βαιθήλ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχέμ, καὶ ἀπὸ Νότου τῆς Λεβωνᾶ.

20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν, λέγοντες, Πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσι,

21 Καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλὼ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἁρπάσατε αὐτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλώμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμίν.

22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς, Ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς, ὡς κλῆρος ἐπλημμελήσατε.

23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν· καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ἃν ἥρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις, καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς.

24 Καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

25 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

ΡΟΥΘ.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιών, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα· καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωάβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ.

3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.

4 Καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ὀρφά· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Ῥούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.

5 Καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι Μααλὼν καὶ Χελαιών· καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι

ἤκου-

ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωὰβ ὅτι ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.

8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς, Πορεύεσθε δή, ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς· ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ.

9 Δῴη Κύριος ὑμῖν καὶ εὕροιτε ἀνάπαυσιν ἑκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς· καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ, Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου.

11 Καὶ εἶπε Νωεμίν, Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου· καὶ ἱνατί πορεύεσθε μεθ' ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας;

12 Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί· ὅτι εἶπα, Ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρί· καὶ τέξομαι υἱούς.

13 Μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἁδρυνθῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς· Ῥοὺθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.

15 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥούθ, Ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.

16 Εἶπε δὲ Ῥούθ, Μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου, Θεός μου·

17 Καὶ οὗ ἐὰν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι· τάδε ποιήσαι μοι Κύριος, καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.

19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς, καὶ εἶπον, Εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμίν;

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν· καλέσατέ με πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα.

21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἱνατί καλεῖτέ με Νωεμίν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσέ με;

22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥοὺθ ἡ Μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

Κεφ. β΄. 2.

Καὶ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ.

2 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμὶν, Πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν, καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· εἶπε δὲ αὐτῇ, Πορεύου, θύγατερ.

3 Καὶ ἐπορεύθη· καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοὸζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ.

4 Καὶ ἰδοὺ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι, Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ, Εὐλογήσαι σε Κύριος.

5 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, Τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;

6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὼς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπεν, Ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτις ἐστὶν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ.

7 Καὶ εἶπε, Συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὄπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν.

8 Καὶ εἶπε Βοὸζ πρὸς Ῥοὺθ, Οὐκ ἤκουσας θύγατερ; μὴ πορευθῇς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ, καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου.

9 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θερίζωσι, καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου· καὶ ὅτε διψήσεις, καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη, καὶ πίεσαι ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια.

10 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με, καὶ ἐγώ εἰμι ξένη;

11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὸζ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου· καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης.

12 Ἀποτίσαι Κύριος τὴν ἐργασίαν σου· γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.

13 Ἡ δὲ εἶπεν, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοόζ, Ἤδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει· καὶ ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων· καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοὸζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε.

15 Καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν· καὶ ἐνετείλατο Βοὸζ τοῖς

παιδα-

παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Καί γε ἀναμέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν.

16 Καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ, καί γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων, καὶ φάγεται, καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ.

17 Καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν.

18 Καὶ ἦρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε· καὶ ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος· καὶ ἀνήγγειλε Ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ εἶπε, Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοόζ.

20 Εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς, Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων· καὶ εἶπεν αὐτῇ Ναεμὶν, Ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστι.

21 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, Καί γε ὅτι εἶπε πρός με, Μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν ὃς ὑπάρχει μοι.

22 Καὶ εἶπε Ναεμὶν πρὸς Ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς, Ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ.

23 Καὶ προσεκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοὸζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν· καὶ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

Εἶπε δὲ αὐτῇ Ναεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν, ἵνα εὖ γένηταί σοι;

2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸζ γνώριμος ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί.

3 Σὺ δὲ λούσῃ, καὶ ἀλείψῃ, καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σε, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω· μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις.

5 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ πρὸς αὐτὴν, Πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ποιήσω.

6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἅλω, καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔφαγε Βοὸζ καὶ ἔπιε, καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ, καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυ-

κτίῳ καὶ ἐξέςη ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κεκοίμηται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

9 Εἶπε δὲ, Τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ῥοὺθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιςεὺς εἶ σύ.

10 Καὶ εἶπε Βοόζ, Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος.

11 Καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ, πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.

12 Καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιςεὺς ἐγώ εἰμι· καί γε ἔςιν ἀγχιςεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.

13 Αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔςαι τοπρωῒ ἐὰν ἀγχιςεύσῃ σε, ἀγαθόν· ἀγχιςευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιςεῦσαί σε, ἀγχιςεύσω σε ἐγώ· ζῇ Κύριος· κοιμήθητι ἕως τοπρωΐ.

14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωΐ· ἡ δὲ ἀνέςη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βοόζ, Μὴ γνωσθήτω, ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἅλω.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου· καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἓξ κριθῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

16 Καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τὰ ἓξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρός με, Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου θύγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ Βοὸζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιςεὺς παρεπορεύετο, ὃν ἐλάλησε Βοόζ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοόζ, Ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύφιε· καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε.

2 Καὶ ἔλαβε Βοὸζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.

3 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ ἀγχιςεῖ, Τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἥ ἐςι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιςρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,

4 Κἀγὼ εἶπα, Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων, Κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων, καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιςεύεις, ἀγχίςευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιςεύεις, ἀνάγγειλόν μοι, καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἔςι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιςεῦσαι, κἀγώ εἰμι μετὰ σέ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι, ἀγχιςεύσω.

5 Καὶ εἶπε Βοόζ, Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥοὺθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ, ὥςε ἀναςῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιςεύς, Οὐ δυνήσομαι ἀγχιςεῦσαι ἐμαυτῷ,

ἐμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι.

7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον· καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ, Κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Βοὸζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νωεμίν.

10 Καίγε Ῥοὺθ τὴν Μωαβῖτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.

11 Καὶ εἴποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ, Μάρτυρες· καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴποσαν, Δῴη Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου, ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λείαν, αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθᾶ, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεέμ.

12 Καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου, ὡς ὁ οἶκος Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.

13 Καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμίν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχήν, καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε, ἔτεκεν αὐτόν, ἥ ἐστιν ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς.

16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον, καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.

17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι, Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὠβήδ· οὗτος πατὴρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ.

18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρές· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ·

19 Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ·

20 Καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών·

21 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ· καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ·

22 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α.

Κεφ. α'. Γ.

ΑΝθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ, ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανὰ υἱὸς Ἱερεμεὴλ υἱοῦ Ἠλιοῦ υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασὶβ Ἐφραίμ.

2 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ παιδία· καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον.

3 Καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σαβαὼθ εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανὰ, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας.

5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς,

6 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.

7 Οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστί σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλὼμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς, ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ Κυρίου.

10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε.

11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα, Ἀδωναὶ Κύριε ἐλωὲ σαβαὼθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ μνησθῇς μου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.

13 Καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύουσαν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ, Ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνόν σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα,

καὶ

ϗ εἶπεν, Οὐχὶ Κύριε· γυνὴ ἡ
σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ
οἶνον ϗ μέθυσμα οὐ πέπωκα,
ϗ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐν-
ώπιον Κυρίου.
16 Μὴ δῷς τὴν δούλην
σου εἰς θυγατέρα λοιμήν, ὅτι
ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκ-
τέτακα ἕως νῦν.
17 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλὶ, ϗ
εἶπεν αὐτῇ, Πορεύου εἰς εἰρή-
νην ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δῴη σοι
πᾶν αἴτημά σου, ὃ ᾐτήσω παρ'
αὐτοῦ.
18 Καὶ εἶπεν, Εὗρεν ἡ δού-
λη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου· ϗ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν
ὁδὸν αὐτῆς· ϗ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ κατάλυμα αὐτῆς, ϗ ἔφα-
γε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ϗ ἔ-
πιε, ϗ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ
συνέπεσεν ἔτι.
19 Καὶ ὀρθρίζουσι τὸ πρωῒ
ϗ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, ϗ
πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· ϗ
εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ Ἀρμαθαὶμ, καὶ ἔγνω
τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ
ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ
συνέλαβε.
20 Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ
τῶν ἡμερῶν, ϗ ἔτεκεν υἱὸν, ϗ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σα-
μουὴλ, ϗ εἶπεν, Ὅτι παρὰ
Κυρίου Θεοῦ σαβαὼθ ᾐτησά-
μην αὐτόν.
21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος
Ἐλκανὰ ϗ πᾶς ὁ οἶκος αὐ-
τοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυ-
σίαν τῶν ἡμερῶν, ϗ τὰς εὐ-
χὰς αὐτοῦ, ϗ πάσας τὰς δε-
κάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.
22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη
μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς, Ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ
παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτί-
σω αὐτὸ, ϗ ὀφθήσεται τῷ προσ-
ώπῳ Κυρίου, ϗ καθήσεται ἕ-
ως αἰῶνος ἐκεῖ.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλ-
κανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ποίει τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κά-
θου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς
αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ
ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου·
ϗ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ ϗ ἐθήλασε
τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογα-
λακτίσῃ αὐτόν.
24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς
Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζον-
τι, ϗ ἄρτοις, ϗ οἰφὶ σεμι-
δάλεως, ϗ νέβαλ οἴνου· ϗ εἰσ-
ῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Ση-
λώμ, ϗ τὸ παιδάριον μετ'
αὐτῶν.
25 Καὶ προσήγαγον ἐνώπι-
ον Κυρίου· ϗ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίει ἐξ
ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ·
ϗ προσήγαγε τὸ παιδάριον,
ϗ ἔσφαξε τὸν μόσχον· ϗ προσ-
ήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παι-
δαρίου πρὸς Ἠλί,
26 Καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ
Κύριε, ζῇ ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ
γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου
μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι
πρὸς Κύριον.
27 Ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τού-
του προσηυξάμην· ϗ ἔδωκέ
μοι Κύριος τὸ αἴτημά μου
ὃ ᾐτησάμην παρ' αὐτοῦ.
28 Κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ
Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυ-
ρίῳ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ εἶπεν, Ἐστερεώθη ἡ
καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑ-
ψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου,
ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου
τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν
σωτηρίᾳ σου.
2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς
Κύριος,

Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ.

3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά· μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

4 Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.

7 Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

8 Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς·

9 Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ· καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου,

11 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον.

13 Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ θύοντος· καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ.

15 Καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι, Δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος.

16 Καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, Θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ εἶπεν, Οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς.

17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου.

18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον ἐφοὺδ βάδ.

19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν Ἠλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον Κυρίου.

22 Καὶ Ἠλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου;

24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ.

25 Ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτῃ, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς.

26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τοῦ πατρός σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραώ,

28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμιᾶν θυμίαμα, καὶ αἴρειν ἐφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν.

29 Καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου;

30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἶπα, Ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κύριος, Μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

31 Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου· καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καταῤῥεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

34 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου, Ὀφνὶ καὶ Φινεές, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι.

35 Καὶ

35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστὸν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

36 Καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου, ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου, λέγων, Παράῤῥιψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἠλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἠλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ, οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε.

6 Καὶ προσέθετο Κύριος, καὶ ἐκάλεσε, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε.

7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν γνῶναι Θεὸν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου.

8 Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ ἐσοφίσατο Ἠλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον.

9 Καὶ εἶπεν, Ἀνάστρεφε, κάθευδε τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς, Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἠλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς.

14 Καὶ οὐδ' οὕτως· ὤμοσα τῷ οἴκῳ Ἠλὶ, Εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἠλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.

15 Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῒ, καὶ ὤρθρισε τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν.

19 Καὶ εἶπεν Ἠλὶ πρὸς Σαμουὴλ, Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ ῥῆμα

τὸ λαληθὲν πρός σε; μὴ δὴ
κρύψης ἀπ' ἐμοῦ· τάδε ποιή-
σαι σοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσ-
θείη, ἐὰν κρύψης ἀπ' ἐμοῦ
ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν
λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσὶ
σου.
18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ
πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔ-
κρυψεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν
Ἠλὶ, Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀγα-
θὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.
19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σα-
μουὴλ, καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν
λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
20 Καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσρα-
ὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ,
ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφή-
την τῷ Κυρίῳ.
21 Καὶ προσέθετο Κύριος
δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμ, ὅτι
ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς
Σαμουὴλ· καὶ ἐπιστεύθη Σαμου-
ὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ
Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ
ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄ-
κρων· καὶ Ἠλὶ πρεσβύτης
σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευ-
όμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ
ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

Κεφ. δ΄. 4.

ΚΑι ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, καὶ συναθ-
ροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσ-
ραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν
Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς
εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλου-
σιν ἐπὶ Ἀβενέζερ· καὶ οἱ ἀλλό-
φυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀ-
φέκ.
2 Καὶ παρατάσσονται ἀλλό-
φυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσρα-
ὴλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ
ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπι-
ον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν
τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσ-
σαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.
3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν
παρεμβολὴν, καὶ εἶπαν οἱ πρε-
σβύτεροι Ἰσραὴλ, Κατὰ τί
ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον
ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβω-
μεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ
μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.
4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς
εἰς Σηλὼμ, καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν
τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημέ-
νου χερουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ
υἱοὶ Ἠλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀ-
φνὶ καὶ Φινεές.
5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ
κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρ-
εμβολὴν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς
Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤ-
χησεν ἡ γῆ.
6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλ-
λόφυλοι, Τίς ἡ κραυγὴ ἡ με-
γάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ
τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι
κιβωτὸς Κυρίου ἥκει εἰς τὴν
παρεμβολήν.
7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ εἶπον, Οὗτοι οἱ θεοὶ ἥ-
κασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν
παρεμβολήν· οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ
ἡμᾶς Κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέ-
γονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην.
8 Οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖ-
ται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν
τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θε-
οὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυ-
πτον ἐν πάσῃ πληγῇ, καὶ ἐν τῇ
ἐρήμῳ.
9 Κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς
ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ
δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις,
καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔ-
σεσθε εἰς ἄνδρας, καὶ πολεμή-
σατε αὐτούς.
10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς·

ϗ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, ϗ ἔφυ-
γεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐ-
τοῦ· ϗ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη
σφόδρα· ϗ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ
τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλή-
φθη, ϗ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλὶ
ἀπέθανον, Ὀφνὶ ϗ Φινεές.
12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰε-
μιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως,
ϗ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, ϗ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ διερρωγότα, ϗ γῆ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ.
13 Καὶ ἦλθε, ϗ ἰδοὺ Ἠλὶ
ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύ-
λην σκοπεύων τὴν ὁδὸν, ὅτι
ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα
περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· ϗ ὁ
ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν ἀπαγγεῖλαι· ϗ ἀνεβό-
ησεν ἡ πόλις.
14 Καὶ ἤκουσεν Ἠλὶ τὴν
φωνὴν τῆς βοῆς, ϗ εἶπε, Τίς ἡ
φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; ϗ ὁ
ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε,
ϗ ἀπήγγειλε τῷ Ἠλί.
15 Καὶ Ἠλὶ υἱὸς ἐνενήκον-
τα ἐτῶν, ϗ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπανίστησαν, ϗ οὐκ ἔβλεπε.
16 Καὶ εἶπεν Ἠλὶ τοῖς ἀν-
δράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐ-
τῷ, Τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου;
ϗ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε
πρὸς Ἠλὶ, ϗ εἶπεν αὐτῷ, Ἐ-
γώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμ-
βολῆς, κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς
παρατάξεως σήμερον· ϗ εἶ-
πεν Ἠλὶ, Τί τὸ γεγονὸς ῥῆ-
μα, τέκνον;
17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παι-
δάριον, ϗ εἶπε, Πέφευγεν ἀ-
νὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλ-
λοφύλων, ϗ ἐγένετο πληγὴ
μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, ϗ ἀμφό-
τεροι οἱ υἱοί σου τεθνήκασι, ϗ
ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.
18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη
τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ϗ ἔπεσεν
ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχό-
μενος τῆς πύλης, ϗ συνετρί-
βη ὁ νῶτος αὐτοῦ, ϗ ἀπέθα-
νεν, ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρω-
πος ϗ βαρύς· ϗ αὐτὸς ἔ-
κρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.
19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ
Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τε-
κεῖν, ϗ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν,
ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ,
ϗ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐ-
τῆς ϗ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ϗ ἔκλαυ-
σε ϗ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν
ἐπ' αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς·
20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς
ἀποθνήσκει· ϗ εἶπον αὐτῇ αἱ
γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐ-
τῇ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτο-
κας· ϗ οὐκ ἀπεκρίθη, ϗ οὐκ ἐ-
νόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.
21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παι-
δάριον Οὐαιβαρχαβὼθ ὑπὲρ
τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ϗ ὑπὲρ
τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
22 Καὶ εἶπαν, Ἀπῴκισται
δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆ-
ναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον
τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ϗ
εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβεν-
έζερ εἰς Ἄζωτον.
2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι
τὴν κιβωτὸν Κυρίου, ϗ εἰσή-
νεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δα-
γὼν, ϗ παρέστησαν αὐτὴν πα-
ρὰ Δαγών.
3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτι-
οι, ϗ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δα-
γών· ϗ εἶδον, ϗ ἰδοὺ Δαγὼν
πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· ϗ
ἤγειραν τὸν Δαγὼν, ϗ κατέ-
στησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ
τοὺς Ἀζωτίους, καὶ ἐβασάνισεν
αὐτούς· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, τὴν Ἄ-
ζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.
4 Καὶ ἐγένετο ὅτε ὤρθρισαν
τοπρωΐ, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτω-
κὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώ-
πιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου·
καὶ κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότε-
ρα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφ-
ῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια
ἀμαφεθ ἕκαστοι, καὶ ἀμφό-
τεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρό-
θυρον, πλὴν ἡ ῥάχις Δαγὼν
ὑπελείφθη.
5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν
οἱ ἱερεῖς Δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ εἰσ-
πορευόμενος εἰς οἶκον Δα-
γὼν, ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγὼν
ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες
ὑπερβαίνουσι.
6 Καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυ-
ρίου ἐπὶ Ἄζωτον, καὶ ἐπήγαγεν
αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς
εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώ-
ρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ
ἐγένετο σύγχυσις θανάτου με-
γάλη ἐν τῇ πόλει.
7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀ-
ζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν,
Ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ
Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν, ὅτι
σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν ἡμῶν.
8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συν-
άγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλ-
λοφύλων πρὸς αὐτοὺς, καὶ λέ-
γουσι, Τί ποιήσομεν τῇ κιβω-
τῷ Θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν
οἱ Γεθθαῖοι, Μετελθέτω κιβω-
τὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ με-
τῆλθε κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ εἰς Γέθ.
9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελ-
θεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ
Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος
μέγας σφόδρα· καὶ ἐπάταξε
τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἐπάτα-
ξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐ-
τῶν· καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθθαῖοι ἑ-
αυτοῖς ἕδρας.
10 Καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλ-
λωνα· καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε
κιβωτὸς Θεοῦ εἰς Ἀσκάλω-
να, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται,
λέγοντες, Τί ἀπεστρέψατε τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ
πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς
καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;
11 Καὶ ἐξαποστέλλουσι καὶ
συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ εἶπον, Ἐξαπο-
στείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανα-
τώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν·
ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ
τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς
εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσρα-
ὴλ ἐκεῖ.
12 Καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀ-
ποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς
ἕδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς
πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀ-
γρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ
μῆνας, καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐ-
τῶν μύας.
2 Καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι
τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ
τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν, λέγοντες,
Τί ποιήσομεν τῇ κιβωτῷ Κυ-
ρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι
ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τό-
πον αὐτῆς.
3 Καὶ εἶπαν, Εἰ ἐξαπο-
στέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου Θεοῦ Ἰσρα-
ήλ,

ἡλ, μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐ-
τὴν κενήν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες
ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου,
καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξ-
ιλασθήσεται ὑμῖν· μὴ οὐκ
ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑ-
μῶν;
4 Καὶ λέγουσι, Τί τὸ τῆς
βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ
εἶπαν, Κατὰ ἀριθμὸν τῶν σα-
τραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε
ἕδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα
ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν
καὶ τῷ λαῷ, καὶ μῦς χρυ-
σοῦς
5 Ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑ-
μῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν
γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δό-
ξαν. ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς
ὑμῶν.
6 Καὶ ἱνατί βαρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν
Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν
καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέ-
παιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν
αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον;
7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποι-
ήσατε ἅμαξαν καινήν, καὶ δύο
βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν
τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βό-
ας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγά-
γετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὄπισθεν αὐ-
τῶν εἰς οἶκον.
8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβω-
τόν. καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν
ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυ-
σᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βα-
σάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι
βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς· καὶ
ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν, καὶ ἀπε-
λάσατε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε,
9 Καὶ ὄψεσθε. εἰ ὁδὸν ὁρίων
αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσα-
μύς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν
τὴν κακίαν τὴν μεγάλην
ταύτην· καὶ ἐὰν μή, καὶ γνω-
σόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἧπται
ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο
γέγονεν ἡμῖν.
10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλό-
φυλοι οὕτω· καὶ ἔλαβον δύο
βόας πρωτοτοκούσας, καὶ ἔζευ-
ξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν
εἰς οἶκον.
11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβω-
τὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ
τὸ θέμα ἐργὰβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς
χρυσοῦς.
12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βό-
ες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθ-
σαμύς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύ-
οντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταν-
το δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐ-
πορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως
ὁρίων Βαιθσαμύς.
13 Καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς ἐ-
θέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν
κοιλάδι· καὶ ἦραν ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυ-
ρίου, καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτῆς.
14 Καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν
εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθ-
σαμύς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ'
αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ σχίζουσι
τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς
βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύ-
τωσιν τῷ Κυρίῳ.
15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγ-
καν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ
τὸ θέμα ἐργὰβ μετ' αὐτῆς,
καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ
χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου
τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθ-
σαμύς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώ-
σεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ τῷ Κυρίῳ.
16 Καὶ οἱ πέντε σατρά-
παι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων,
καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλω-

να

να τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνε τῷ Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτε μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς Ἀκκαρὼν μίαν.

18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίε, καὶ ἕως λίθε τοῦ μεγάλε, οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτε.

19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίε ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμύς, ὅτι εἶδον κιβωτὸν Κυρίε· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμύς, Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίε τούτε; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίε ἀφ' ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλεσιν ἀγγέλες πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαρείμ, λέγοντες, Ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίε, κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρείμ, καὶ ἀνάγεσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε· καὶ εἰσάγεσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαρεὶμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίε.

3 Καὶ εἶπε Σαμεὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιέλετε θεὲς ἀλλοτρίες ἐκ μέσε ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

4 Καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση Ἀσταρὼθ, καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμεὴλ, Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφὰθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφὰθ, καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίε ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίε· καὶ ἐδίκαζε Σαμεὴλ τοὺς υἱὲς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.

7 Καὶ ἤκεσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκέεσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπε ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμεὴλ, Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς

πρὸς Κύριον Θεὸν σου, καὶ
σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλο-
φύλων.
9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρ-
να γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ ἀνήνεγ-
κεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν σὺν
παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ
ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον
περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν
αὐτοῦ Κύριος.
10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀνα-
φέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν· καὶ
ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πό-
λεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόν-
τησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς
ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν
καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.
11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες
Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ, καὶ κα-
τεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκά-
τω τοῦ Βαιθχόρ.
12 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ
λίθον ἕνα, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἀναμέσον Μασσηφὰθ καὶ ἀνα-
μέσον τῆς παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λί-
θος τοῦ βοηθοῦ· καὶ εἶπεν, Ἕ-
ως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν
Κύριος.
13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύρι-
ος τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προσ-
έθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅ-
ριον Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πά-
σας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πό-
λεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσρα-
ὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀ-
ζόβ· καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀ-
φείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύ-
λων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον
Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀ-
μορραίου.
15 Καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐ-
νιαυτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλου
Βαιθὴλ καὶ τὴν Γαλγαλὰ καὶ
τὴν Μασσηφὰθ· καὶ ἐδίκαζε
τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡ-
γιασμένοις τούτοις.
17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς
Ἀρμαθαὶμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶ-
κος αὐτοῦ· καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ
τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε
Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσ-
ραήλ.
2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος
Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου
Ἀβιὰ, δικασταὶ ἐν Βηρσα-
βεέ.
3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱ-
οὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξέ-
κλιναν ὀπίσω τῆς συντελεί-
ας, καὶ ἐλάμβανον δῶρα, καὶ
ἐξέκλινον δικαιώματα.
4 Καὶ συναθροίζονται ἄν-
δρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνονται
εἰς Ἀρμαθαὶμ πρὸς Σαμουὴλ
5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ σὺ
γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου οὐ πο-
ρεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν
κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασι-
λέα δικάζειν ἡμᾶς, καθάπερ
τὰ λοιπὰ ἔθνη.
6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν
ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶ-
παν, Δὸς ἡμῖν βασιλέα δι-
κάζειν ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο
Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαμουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ
λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι,
ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ
ἐμὲ

ἐμὲ ἐξουθενήκασι τοῦ μὴ βασι-
λεύειν ἐπ' αὐτῶν.
8 Κατὰ πάντα τὰ ποιή-
ματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ
Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της, καὶ ἐγκατέλειπόν με, καὶ ἐ-
δούλευον θεοῖς ἑτέροις· οὕτως
αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.
9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς
αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυ-
ρόμενος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς,
καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δι-
καίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασι-
λεύσει ἐπ' αὐτούς.
10 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν
τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν
λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ
βασιλέα.
11 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ἔσται τὸ
δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βα-
σιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑ-
μῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς
ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἱππεῦ-
σιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν
ἁρμάτων αὐτοῦ,
12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ
ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους,
καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ,
καὶ τρυγᾷν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ
ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ,
καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ.
13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑ-
μῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς, καὶ
εἰς μαγειρίσσας, καὶ εἰς πεσ-
σούσας.
14 Καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν,
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ
τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγα-
θοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ.
15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀπο-
δεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐ-
νούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ.
16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν,
καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ
βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ
τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀπο-
δεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ.
17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν
ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσε-
σθε αὐτῷ δοῦλοι.
18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βα-
σιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑ-
αυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύ-
ριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξα-
σθε ἑαυτοῖς βασιλέα.
19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς
ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ βασιλεὺς
ἔσται ἐφ' ἡμᾶς,
20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς
κατὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δι-
κάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν,
καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡ-
μῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλε-
μον ἡμῶν.
21 Καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐ-
λάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα
Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαμουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς αὐ-
τῶν, καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βα-
σιλέα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
ἄνδρας Ἰσραὴλ, Ἀποτρεχέτω
ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενια-
μὶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κὶς,
υἱὸς Ἀβιὴλ, υἱοῦ Ἰαρὲδ, υἱοῦ
Βαχὶρ, υἱοῦ Ἀφὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς
Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός.
2 Καὶ τούτῳ υἱὸς, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ
ἀγαθὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑ-
περωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς
ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.
3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς
πατρὸς

πατρὸς Σαούλ· καὶ εἶπε Κὶς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.

4 Καὶ διῆλθον δι' ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σελχά, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμίν, καὶ οὐχ εὗρον.

5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον, Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα· καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαούλ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.

9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾷν τὸν Θεόν, Δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ Βλέπων.

10 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν, οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς, Εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ Βλέπων;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, Ἔστιν· ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾷ.

13 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν.

14 Καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαούλ, λέγων,

16 Ὡς ὁ καιρὸς, αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν λαόν

μου

μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν πρός με.

17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι· οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμᾶ, καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρωῒ, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.

20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὕρηνται· καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ἰσραήλ; οὐ σοὶ, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;

21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;

22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν.

23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί.

24 Καὶ ἥψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τῶν ἄλλων, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.

26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, λέγων, Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω.

27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαοὺλ, Εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ σὺ στῆθι ὡς σήμερον, καὶ ἄκουσον ῥῆμα Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα.

2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὶν ἁλλομένους μεγάλα· καὶ ἐροῦσί σοι,

σοι, Εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπο-
ρεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πα-
τήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆ-
μα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσα-
το δι' ὑμᾶς, λέγων, Τί
ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;
3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν,
καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς
δρυὸς Θαβώρ, καὶ εὑρήσεις
ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνον-
τας πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαι-
θήλ, ἕνα αἴροντα τρία αἰγί-
δια, καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγ-
γεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀ-
σκὸν οἴνου.
4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς
εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι δύο ἀ-
παρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῶν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ
εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Θεοῦ, οὗ ἐστιν
ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύ-
λων· ἐκεῖ Νασὶβ ὁ ἀλλόφυ-
λος· καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε
ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαν-
τήσεις χορῷ προφητῶν κατα-
βαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμ-
προσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τύμ-
πανον, καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ
αὐτοὶ προφητεύοντες.
6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦ-
μα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις
μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς
ἄνδρα ἄλλον.
7 Καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ
σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει
πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χεὶρ
σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.
8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπρο-
σθεν τῆς Γαλγάλ, καὶ ἰδοὺ κα-
ταβαίνω πρὸς σε ἀνενεγκεῖν
ὁλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρη-
νικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις
ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σε, καὶ
γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.
9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστρα-
φῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν
ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ
ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς
τὸν βουνὸν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προ-
φητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἥ-
λατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θε-
οῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ
αὐτῶν.
11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες
οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ
τρίτης, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶ-
πεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, Τί τοῦτο τὸ γε-
γονὸς τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ
ἐν προφήταις;
12 Καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν,
καὶ εἶπε, Καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ;
καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παρα-
βολήν, Ἦ καὶ Σαοὺλ ἐν προφή-
ταις;
13 Καὶ συνετέλεσε προ-
φητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν
βουνόν.
14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος
αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ
παιδάριον αὐτοῦ, Ποῦ ἐπορεύ-
θητε; καὶ εἶπαν, Ζητεῖν τὰς
ὄνους, καὶ εἴδομεν ὅτι οὐκ εἰσὶ
καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ.
15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος
πρὸς Σαοὺλ, Ἀπάγγειλον δή
μοι τί εἶπέ σοι Σαμουήλ;
16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν
οἰκεῖον αὐτοῦ, Ἀπήγγειλεν ἀ-
παγγέλλων μοι, ὅτι εὕρηνται
αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασι-
λείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.
17 Καὶ παρήγγειλε Σαμου-
ὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύρι-
ον εἰς Μασσηφάθ.
18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ, Τάδε εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ
ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐξ

ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.

19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν Θεόν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Οὐχί, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν καταστήτε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραήλ, καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν.

21 Καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο.

22 Καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ, Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι.

23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν, Εἰ ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως· καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

26 Καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἥψατο Κύριος καρδίας αὐτῶν, μετὰ Σαούλ.

27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, Τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Ναὰς ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Ναὰς τὸν Ἀμμανίτην, Διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ναὰς ὁ Ἀμμανίτης, Ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβίς, Ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωῒ ἐξ ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαούλ, Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.

6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα.

7 Καὶ ἔλαβε δύο βόας, ϗ ἐμέλισεν αὐτὰς, ϗ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, Ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ ϗ ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσὶν αὐτοῦ· ϗ ἐπῆλθεν ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.

8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ ἐν Βαμᾶ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας, ϗ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις, Τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, Αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου· ϗ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, ϗ ἀπήγγειλαν τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, ϗ εὐφράνθησαν.

10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Ναὰς τὸν Ἀμμανίτην, Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, ϗ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον, ϗ ἔθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς, ϗ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, ϗ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· ϗ ἐγενήθη ϗ οἱ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, ϗ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, ϗ θανατώσομεν αὐτούς.

13 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, ϗ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.

15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, ϗ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλοις· ϗ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας ϗ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· ϗ εὐφράνθη Σαμουὴλ ϗ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι, ϗ ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα.

2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· κἀγὼ γεγήρακα ϗ καθήσομαι, ϗ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος ϗ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόσχον τίνος εἴληφα, ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα ϗ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ, Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, ϗ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, ϗ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, ϗ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, ϗ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ,

μέρᾳ,

ἡμέρᾳ, ὅτι ἐχ εὑρήκατε ἐν χει-
ρί μου ἐδέν· ϰ̀ εἶπαν, Μάρ-
τυς.
6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
τὸν λαὸν, λέγων, Μάρτυς Κύ-
ριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν
ϰ̀ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
7 Καὶ νῦν κατάστητε, καὶ
δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου,
ϰ̀ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν
δικαιοσύνην Κυρίου, ἃ ἐποί-
ησεν ἐν ὑμῖν ϰ̀ ἐν τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν.
8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ ϰ̀
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ϰ̀
ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυ-
πτος· ϰ̀ ἐβόησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν πρὸς Κύριον, ϰ̀ ἀπέστει-
λε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ
τὸν Ἀαρὼν, ϰ̀ ἐξήγαγον τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου,
ϰ̀ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τό-
πῳ τούτῳ.
9 Καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου
τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ϰ̀ ἀπέδοτο αὐ-
τοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχι-
στρατήγου Ἰαβὶς βασιλέως Ἀ-
σὼρ, ϰ̀ εἰς χεῖρας ἀλλοφύ-
λων, ϰ̀ εἰς χεῖρας βασιλέως
Μωὰβ, ϰ̀ ἐπολέμησεν ἐν αὐ-
τοῖς.
10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύ-
ριον, ϰ̀ ἔλεγον, Ἡμάρτομεν,
ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύ-
ριον, ϰ̀ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βα-
αλὶμ ϰ̀ τοῖς ἄλσεσι· ϰ̀ νῦν
ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
ἡμῶν, ϰ̀ δουλεύσομεν σοι.
11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰε-
ροβάαλ, ϰ̀ τὸν Βαρὰκ, ϰ̀ τὸν
Ἰεφθάε, ϰ̀ τὸν Σαμουὴλ, ϰ̀ ἐξ-
είλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχ-
θρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ
κατῳκεῖτε πεποιθότες.
12 Καὶ ἴδετε ὅτι Ναὰς βα-
σιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ'
ὑμᾶς, ϰ̀ εἴπατε, Οὐχὶ, ἀλλ'
ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ'
ἡμῶν· ϰ̀ Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν βασιλεὺς ἡμῶν.
13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς
ὃν ἐξελέξασθε· ϰ̀ ἰδοὺ δέδω-
κε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασι-
λέα.
14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύ-
ριον, ϰ̀ δουλεύσητε αὐτῷ, ϰ̀ ἀ-
κούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ϰ̀ μὴ
ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, ϰ̀
ἦτε ϰ̀ ὑμεῖς ϰ̀ ὁ βασιλεὺς ὁ
βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω
Κυρίου πορευόμενοι.
15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς
φωνῆς Κυρίου, ϰ̀ ἐρίσητε τῷ
στόματι Κυρίου, ϰ̀ ἔσται χεὶρ
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς ϰ̀ ἐπὶ τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν.
16 Καὶ νῦν κατάστητε, ϰ̀
ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο,
ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ὑμῶν.
17 Οὐχὶ θερισμὸς πυ-
ρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι
Κύριον, ϰ̀ δώσει φωνὰς ϰ̀ ὑ-
ετόν· ϰ̀ γνῶτε ϰ̀ ἴδετε, ὅτι ἡ
κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποι-
ήσατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτή-
σαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.
18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σα-
μουὴλ τὸν Κύριον· ϰ̀ ἔδωκε Κύ-
ριος φωνὰς ϰ̀ ὑετὸν ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ· ϰ̀ ἐφοβήθησαν
πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφό-
δρα ϰ̀ τὸν Σαμουήλ.
19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς
πρὸς Σαμουὴλ, Πρόσευξαι
ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύ-
ριον Θεόν σου, ϰ̀ μὴ ἀποθά-
νωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν
πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἑαυ-
τοῖς βασιλέα.
20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
τὸν λαὸν, Μὴ φοβεῖσθε· ὑμεῖς

 πεποι-

πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν.

21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν, καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν.

22 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν.

23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν·

24 Πλὴν φοβεῖσθε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι εἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι ἐν Μαχμὰς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθὴλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων, Ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι.

4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων, Πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ᾐσχύνθη Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.

5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων, καὶ ἓξ χιλιάδες ἵππων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμὰς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρὼν κατὰ Νότου.

6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις.

7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ· καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.

8 Καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουήλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύτωσιν.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λα-

ὅς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς,

12 Καὶ εἶπα, Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς Γάλγαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην· καὶ ἐνεκρατευσάμην, καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὁλοκαύτωσιν.

13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Μεματαίωταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος. ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἐντελεῖται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.

15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων· καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.

16 Καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχμάς.

17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ.

18 Καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρὼν· καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὲ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ.

19 Καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ.

20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.

22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμὰς, καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν· καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, Δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε.

2 Καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδὼν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἠλὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐν Ση-

λώμ αἴρων ἐφούδ· καὶ ὁ λαὸς
οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνά-
θαν.
4 Καὶ ἀναμέσον τῆς δια-
βάσεως ἧς ἐζήτει Ἰωνάθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὀδοὺς πέ-
τρας ἐντεῦθεν, καὶ ὀδοὺς πέτρας
ἐντεῦθεν· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαζὲς,
καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά.
5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βοῤῥᾶ
ἐρχομένῳ Μαχμὰς, καὶ ἡ ὁδὸς
ἡ ἄλλη ἀπὸ Νότου ἐρχομένῳ
Γαβαέ.
6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς
τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ
σκεύη αὐτοῦ, Δεῦρο, διαβῶ-
μεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀπεριτ-
μήτων τούτων, εἴ τι ποιήσαι
Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ
Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν
ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων
τὰ σκεύη αὐτοῦ, Ποίει πᾶν ὃ
ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ· ἰ-
δοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία
σου καρδία μου.
8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἰ-
δοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς
τοὺς ἄνδρας, καὶ κατακυλι-
σθησόμεθα πρὸς αὐτούς.
9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς
ἡμᾶς, Ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν
ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν· καὶ στησό-
μεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀ-
ναβῶμεν ἐπ' αὐτούς.
10 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς
ἡμᾶς, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παρα-
δέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ
σημεῖον.
11 Καὶ εἰσῆλθον ἀμφότε-
ροι εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, Ἰδοὺ
Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν
τρωγλῶν αὐτῶν, οὗ ἐκρύβησαν
ἐκεῖ.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ
ἄνδρες Μεσσὰβ πρὸς Ἰωνά-
θαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν, Ἀνά-
βητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριοῦ-
μεν ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπεν
Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ, Ἀνάβηθι ὀπίσω
μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσ-
ραήλ.
13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐ-
πὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέ-
βλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνά-
θαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ
ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδί-
δου ὀπίσω αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ
πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνά-
θαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ,
ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ
ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι
τοῦ πεδίου.
15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις
ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐν ἀ-
γρῷ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
Μεσσὰβ, καὶ οἱ διαφθείρον-
τες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν
ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις πα-
ρὰ Κυρίου.
16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ
Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ
ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμέ-
νη ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ
τῷ μετ' αὐτοῦ, Ἐπισκέψασθε
δὴ, καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ
ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ
ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο Ἰωνάθαν
καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐ-
τοῦ.
18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ
Ἀχιᾶ, Προσάγαγε τὸ ἐφούδ·
ὅτι αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφοὺδ ἐν
τῇ

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραήλ.
19 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, Συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.
20 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.
21 Καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.
22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.
23 Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμώθ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραίμ.
24 Καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου· καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.
25 Καὶ Ἰαάλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ.
26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου.
27 Καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁρκίσας ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη ὁ λαός.
29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, Ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἴδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τι τοῦ μέλιτος τούτου.
30 Ἀλλ' ὅτι εἰ φαγὼν ἔφαγεν σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς· καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.
32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βουκόλια, καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.
33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ, λέγοντες, Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ αἵματι·

ματι· καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐκ Γεθ-
θαιμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐν-
ταῦθα μέγαν.
34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Δια-
σπάρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπα-
τε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐν-
ταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβα-
τον αὐτοῦ· καὶ σφαζέτω ἐπὶ τού-
του, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ Κυ-
ρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵμα-
τι· καὶ προσῆγον ὁ λαὸς ἕκα-
στος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἔσφαζον ἐκεῖ.
35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ·
τοῦτο ἤρξατο Σαοὺλ οἰκοδομῆ-
σαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
36 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Κατα-
βῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων
τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν
ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ ἡ-
μέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν
αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ εἶπαν, Πᾶν
τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει·
καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Προσέλ-
θωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν
Θεόν.
37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ
τὸν Θεὸν, Εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων; εἰ παραδώσεις
αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραήλ; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέ-
ρα ἐκείνῃ.
38 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Προσ-
αγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς
γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνῶτε
καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁ-
μαρτία αὕτη σήμερον.
39 Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώ-
σας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀπο-
κριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου,
θανάτῳ ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ
λαοῦ.
40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς
δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν
ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλεί-
αν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σα-
οὺλ, Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου
ποίει.
41 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Κύριε
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι οὐκ ἀ-
πεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμε-
ρον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν
τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δήλους·
καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ
λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσι-
ότητα· καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν
καὶ Σαοὺλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.
42 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Βάλ-
λετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέ-
σον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου· ὃν ἂν
κατακληρώσηται Κύριος, ἀπο-
θανέτω· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαοὺλ, Οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦ-
το· καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ τοῦ
λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον
αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰ-
ωνάθαν.
43 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Ἰωνάθαν, Ἀπάγγειλόν μοι τί
πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐ-
τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γευσά-
μενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ
τοῦ σκήπτρου τοῦ ἐν τῇ χειρί
μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποθνήσκω.
44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ,
Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ
τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ σήμερον.
45 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαοὺλ, Εἰ σήμερον θανατω-
θήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρί-
αν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν
Ἰσραήλ; ζῇ Κύριος, εἰ πε-
σεῖται τρίχος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ
Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν
ταύτην· καὶ προσηύξατο ὁ λα-
ὸς

ὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

46 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωὰβ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ, καὶ εἰς τὸν Βαιθαιὼρ, καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ, καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους· οὗ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.

48 Καὶ ἐποίησε δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλὴκ· καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαοὺλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσιοὺ, καὶ Μελχισά· καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μερὸβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ.

50 Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοόμ, θυγάτηρ Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβεννὴρ, υἱὸς Νὴρ, υἱοῦ οἰκείου Σαούλ.

51 Καὶ Κὶς πατὴρ Σαοὺλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ υἱὸς Ἰαμὶν, υἱοῦ Ἀβιήλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ· καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Ἐμὲ ἀπέστειλε Κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς Κυρίου.

2 Τάδε εἶπε Κύριος σαβαὼθ, Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερεὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.

5 Καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλὴκ, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ.

6 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον, Ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ.

7 Καὶ ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως Σοὺρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου.

8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ Ἱερεὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.

9 Καὶ περιεποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκολίων, καὶ

τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπε-
λώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγα-
θῶν, καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον
ἠτιμασμένον καὶ ἐξουδενωμένον
ἐξωλόθρευσαν.
10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυ-
ρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων,
11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐ-
βασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασι-
λέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὄπι-
σθέν μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ
ἐτήρησε· καὶ ἠθύμησε Σαμου-
ὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον
ὅλην τὴν νύκτα.
12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ, καὶ
ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσ-
ραὴλ τοπρωΐ· καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαοὺλ, λέγοντες, Ἥκει Σα-
μουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέ-
στακεν αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέ-
στρεψε τὸ ἅρμα, καὶ κατέβη εἰς
Γάλγαλα πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν
τῷ Κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύ-
λων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ.
13 Καὶ παρεγένετο Σαμου-
ὴλ πρὸς Σαούλ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Σαοὺλ, Εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυ-
ρίῳ· ἔστησα πάντα ὅσα ἐλά-
λησε Κύριος.
14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Καὶ
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν
τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βο-
ῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω;
15 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐξ
Ἀμαλὴκ ἤνεγκα αὐτὰ, ἃ πε-
ριεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κρά-
τιστα τοῦ ποιμνίου, καὶ τῶν βοῶν,
ὅπως τυθῇ Κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλό-
θρευσα.
16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Ἄνες, καὶ ἀπαγγελῶ
σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρός
με τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Λάλησον.
17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ
ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκή-
πτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ ἔ-
χρισέ σε Κύριος εἰς βασι-
λέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύ-
ριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι,
Πορεύθητι, καὶ ἐξολόθρευσον
ἀνελεῖς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς
ἐμὲ, τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πολεμή-
σεις αὐτοὺς ἕως συντελέσῃς
αὐτούς.
19 Καὶ ἱνατί οὐκ ἤκουσας
φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας
τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ ἐ-
ποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου;
20 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Σαμουὴλ, Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με
τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύ-
θην τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με
Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ
βασιλέα Ἀμαλὴκ, καὶ τὸν Ἀ-
μαλὴκ ἐξωλόθρευσα.
21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν
σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια
τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρεύμα-
τος, θῦσαι ἐνώπιον Κυρί-
ου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγά-
λοις.
22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Εἰ
θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυ-
τώματα καὶ θυσίας, ὡς τὸ ἀ-
κοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀ-
κοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ
ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν.
23 Ὅτι ἁμαρτία οἰώνι-
σμά ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους
θεραφὶν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξου-
δένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι
βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Σαμουὴλ, Ἡμάρτηκα, ὅτι
παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ
ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λα-
όν,

ὧν, καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.
25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ ἁ-
μάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεψον
μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω
Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Οὐκ ἀναστρέφω μετὰ
σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύ-
ριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.
27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπελθεῖν,
καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ πτερυγίου
τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ, καὶ διέρ-
ρηξεν αὐτό.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Σαμουὴλ, Διέῤῥηξε Κύριος
τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσρα-
ὴλ ἐκ χειρός σου σήμερον, καὶ
δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου
τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ.
29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσ-
ραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει
οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς
ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι
αὐτός.
30 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡμάρ-
τηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐν-
ώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ
καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀνά-
στρεψον μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ προσκυ-
νήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ
ὀπίσω Σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε
τῷ Κυρίῳ.
32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ,
Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ
βασιλέα Ἀμαλήκ· καὶ προσ-
ῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέ-
μων· καὶ εἶπεν Ἀγὰγ, Εἰ οὕτω
πικρὸς ὁ θάνατος.
33 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Ἀγὰγ, Καθότι ἠτέκνωσε γυ-
ναῖκας ἡ ῥομφαία σου, οὕτως
ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν
ἡ μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σα-
τὸν

μουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυ-
ρίου ἐν Γαλγάλ.
34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ
εἰς Ἀρμαθαΐμ· καὶ Σαοὺλ ἀ-
νέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς
Γαβαά.
35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι
Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐ-
πένθει Σαμουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ
Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐ-
βασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσ-
ραήλ.

Κεφ. ις΄ 16.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαμουὴλ, Ἕως πότε σὺ
πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ
ἐξουδένωκα αὐτὸν, μὴ βασι-
λεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆσον
τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δεῦ-
ρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσ-
σαὶ ἕως Βηθλεὲμ, ὅτι ἑώ-
ρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ
βασιλέα.
2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Πῶς
πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαοὺλ,
καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπε Κύ-
ριος, Δάμαλιν βοῶν λάβε
ἐν τῇ χειρί σου, καὶ ἐρεῖς, Θῦ-
σαι τῷ Κυρίῳ ἥκω.
3 Καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσ-
σαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνω-
ριῶ σοι ἃ ποιήσεις· καὶ χρί-
σεις ὃν ἂν εἴπω πρός σε.
4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ
πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύ-
ριος· καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλε-
ὲμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύ-
τεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαν-
τήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ἡ
εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου ὁ Βλέ-
πων;
5 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· θῦ-
σαι τῷ Κυρίῳ ἥκω· ἁγιάσθη-
τε καὶ εὐφράνθητε μετ᾽ ἐμοῦ
σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν Ἰ-
εσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκά-
λεσεν

λέσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.
6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέ-
ναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ,
καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυ-
ρίου χριστὸς αὐτοῦ;
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαμουὴλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ
τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν
ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξ-
ουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς
ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄ-
ψεται ὁ Θεός· ὅτι ἄνθρωπος
ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θε-
ὸς ὄψεται εἰς καρδίαν.
8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν
Ἀμιναδὰβ, καὶ παρῆλθε κατὰ
πρόσωπον Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν,
Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ
Θεός.
9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν
Σαμά· καὶ εἶπε, Καὶ ἐν τούτῳ
οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.
10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ
τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον
Σαμουήλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ,
Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν
τούτοις.
11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Ἰεσσαὶ, Ἐκλελοίπασι τὰ
παιδάρια; καὶ εἶπεν, Ἔτι ὁ
μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ
ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ
πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἀπόστειλον καὶ
λάβε αὐτὸν, ὅτι οὐ μὴ κα-
τακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν
αὐτόν.
12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσή-
γαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυῤ-
ῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν
καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ,
Ἀνάστα καὶ χρῖσον τὸν Δαυ-
ὶδ, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀγαθός.
13 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ
κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν
αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ· καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυ-
ρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης, καὶ ἐπάνω· καὶ ἀνέστη
Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρ-
μαθαίμ.
14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀ-
πέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἔπνιγεν
αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
Κυρίου.
15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες
Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ
πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνί-
γει σε.
16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦ-
λοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητη-
σάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄν-
δρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ·
καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πο-
νηρὸν ἐπὶ σοὶ, καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ
κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔ-
σται καὶ ἀναπαύσει σε.
17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε δή
μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα,
καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρός
με.
18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν
παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθ-
λεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδότα
ψαλμὸν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνε-
τὸς, καὶ πολεμιστὴς, καὶ σοφὸς
λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς
τῷ εἴδει, καὶ Κύριος μετ᾽
αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ
ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων,
Ἀπόστειλον πρός με τὸν υἱόν
σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποι-
μνίῳ σου.
20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γό-
μορ ἄρτων, καὶ ἀσκὸν οἴνου, καὶ
ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέ-
στειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ πρὸς Σαοὺλ.
21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ
πρὸς Σαοὺλ, καὶ παρειστήκει ἐν-
ώπιον αὐτοῦ, καὶ ἠγάπησεν αὐ-
τόν

τὸν σφόδρα· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχὼθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχὼθ, καὶ ἀναμέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέν.

2 Καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων.

3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γὲθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς.

5 Καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς· καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου.

6 Καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ.

7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαοὺλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρός με.

9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ πολεμῆσαι πρός με, καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτὸν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους, καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι.

11 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τοῦ Κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.

33 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, Οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς

Σαοὺλ,

Σαούλ, Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός
σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποι-
μνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων,
καὶ ἡ ἄρκτος, καὶ ἐλάμβανε πρό-
βατον ἐκ τῆς ἀγέλης,
35 Καὶ ἐξεπορευόμην ὀ-
πίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτὸν,
καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐ-
μὲ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανά-
τωσα αὐτόν.
36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν
ἄρκτον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου,
καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερί-
τμητος ὡς ἓν τούτων· οὐχὶ
πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτὸν,
καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος
ἐξ Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερί-
τμητος οὗτος, ὃς ὠνείδισε
παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;
37 Κύριος ὃς ἐξείλατό
με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ
ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξ-
ελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλ-
λοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου·
καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυίδ,
Πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ.
38 Καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν
Δαυὶδ μανδύαν, καὶ τὴν περι-
κεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ,
39 Καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ
μανδύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασε πε-
ριπατήσας ἅπαξ καὶ δίς· καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ, Οὐ
μὴ δύναμαι πορευθῆναι ἐν
τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι· καὶ
ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ.
40 Καὶ ἔλαβε τὴν βακτη-
ρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε
λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρ-
ρου, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ κα-
δίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι
αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφεν-
δόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα
τὸν ἀλλόφυλον.
42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν
Δαυὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐ-
τόν· ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον,
καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλ-
λους ὀφθαλμῶν.
43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυίδ, Ὡσεὶ κύων ἐγώ
εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν
ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε
Δαυίδ, Οὐχί, ἀλλ' ἢ χείρων
κυνός· καὶ κατηράσατο ὁ ἀλ-
λόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς
θεοῖς αὐτοῦ.
44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυίδ, Δεῦρο πρός με,
καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
κτήνεσι τῆς γῆς.
45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν ἀλλόφυλον, Σὺ ἔρχῃ
πρός με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δό-
ρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πο-
ρεύομαι πρός σε ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ σαβαὼθ παρα-
τάξεως Ἰσραήλ, ἣν ὠνείδισας
46 Σήμερον, καὶ ἀποκλείσει
σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν
χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε, καὶ
ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου
ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ
κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρ-
εμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύ-
τῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς,
καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι
ἔστι Θεὸς ἐν Ἰσραήλ.
47 Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκ-
κλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομ-
φαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύρι-
ος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλε-
μος, καὶ παραδώσει Κύριος
ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.
48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλό-
φυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς

συναντήσιν Δαυίδ.
49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδι-
ον, ϗ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον
ἕνα, ϗ ἐσφενδόνησε, ϗ ἐ-
πάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ
τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ϗ διέδυ ὁ
λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας
εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ϗ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν.
51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, ϗ
ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν, ϗ ἔλαβε
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ϗ ἐθανά-
τωσεν αὐτὸν, ϗ ἀφεῖλε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· ϗ εἶδον οἱ
ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν ὁ δυ-
νατὸς αὐτῶν, ϗ ἔφυγον.
52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες
Ἰσραὴλ ϗ Ἰούδα ϗ ἠλάλα-
ξαν, ϗ κατεδίωξαν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γὲθ, ϗ ἕως
τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· ϗ ἔ-
πεσον τραυματίαι τῶν ἀλλο-
φύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν ϗ
ἕως Γὲθ, ϗ ἕως Ἀκκαρών.
53 Καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες
Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, ϗ κατεπάτουν
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.
54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν
κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, ϗ ἤ-
νεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ϗ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ
σκηνώματι αὐτοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

6 ΚΑὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύου-
σαι εἰς συνάντησιν Δα-
υὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσρα-
ὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν
χαρμοσύνῃ, ϗ ἐν κυμβά-
λοις.
7 Καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες,
ϗ ἔλεγον, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν
χιλιάσιν αὐτοῦ, ϗ Δαυὶδ ἐν
μυριάσιν αὐτοῦ.
8 Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ
ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ
περὶ τοῦ λόγου τούτου, ϗ εἶπε,
Τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυ-
ριάδας, ϗ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς
χιλιάδας.
12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ
προσώπου Δαυὶδ,
13 Καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν
ἀπ' αὐτοῦ, ϗ κατέστησεν αὐτὸν
ἑαυτῷ χιλίαρχον· ϗ ἐξεπο-
ρεύετο ϗ εἰσεπορεύετο ἔμπροσ-
θεν τοῦ λαοῦ.
14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, ϗ
Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐ-
τὸς συνιεῖ σφόδρα, ϗ εὐλα-
βεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ, ὅτι
αὐτὸς εἰσεπορεύετο καὶ ἐξ-
επορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ
λαοῦ.
20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ
θυγάτηρ Σαοὺλ τὸν Δαυίδ· ϗ
ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, ϗ ηὐθύν-
θη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Δώσω
αὐτὴν αὐτῷ, ϗ ἔσται αὐτῷ εἰς
σκάνδαλον· ϗ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ
χεὶρ ἀλλοφύλων.
22 Καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ, λέγων, Λα-
λήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δα-
υὶδ, λέγοντες, Ἰδοὺ θέλει ἐν
σοὶ ὁ βασιλεὺς, ϗ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, ϗ
σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασι-
λεῖ.
23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖ-
δες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ
τὰ ῥήματα ταῦτα· ϗ εἶπε
Δαυὶδ, Εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι
βασιλεῖ; κἀγὼ ἀνὴρ ταπει-
νὸς, ϗ οὐχὶ ἔνδοξος.
24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ
παῖ-

παῖδες Σαοὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.

25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ, Οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως· καὶ Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων.

26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.

27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας· καὶ ἀνήνεγκε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

28 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν.

29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.

2 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ ᾑρεῖτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ λέγων, Σαοὺλ ζητεῖ θανατῶσαί σε· φύλαξαι οὖν αὔριον πρωῒ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ.

3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ᾖς ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὄψομαι ὅ,τι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι.

4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σὲ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα.

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἱνατί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν;

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσε Σαοὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐζήτει Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ,

ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωΐ· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχήν σεαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ.

12 Καὶ κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται.

13 Καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὸλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.

14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.

15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυίδ, λέγων, Ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχόλ, Ἱνατί οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου, καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὸλ τῷ Σαούλ, αὐτὸς εἶπεν, Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μή, θανατώσω σε.

18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαούλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

20 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἱστήκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προφητεύουσι.

21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί.

22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαούλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἅλω τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, Ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον, Εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

Κεφ. κʹ. 20.

ΚΑὶ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου;

2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ μικρόν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου· καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ

πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.

3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε, Μὴ γνώτω τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τί ποιήσω σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης.

6 Καὶ ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς, Παραιτούμενος παρῃτήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ φυλῇ.

7 Ἐὰν τάδε εἴπῃ, Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Τίς ἀπαγγελεῖ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;

11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πορεύου, καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς, τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρὸν,

13 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου.

14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,

15 Οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εὑρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζητήσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ.

17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὀμόσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.

18 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Αὔριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.

19 Καὶ τρισσεύσεις, καὶ ἐπισκέψῃ, καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυβῇς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργὰβ ἐκεῖνο.

20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω τοῖς

σχίζαις

σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματταρί.

21 Καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον, λέγων, Δεῦρο, εὑρέ μοι τὴν σχίζαν· ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτὴν· παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῇ Κύριος.

22 Ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.

23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

25 Καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυίδ.

26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε, Σύμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυίδ· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Παρῄτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι,

29 Καὶ εἶπεν, Ἐξαπόστειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου;

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, Ἵνα τί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;

33 Καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.

34 Καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυίδ, ὅτι συνετέλεσεν ἐπ' αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐγενήθη πρωΐ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρὸν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ.

36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Δράμε, εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς

τοὺς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτήν.

37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν, Ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα.

38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων, Ταχύνας σπεῦσον, καὶ μὴ στῇς· καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ.

39 Καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν, πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυίδ.

40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Πορεύου, εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν.

41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἀργάβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης.

42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ, Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι, Μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ, Θεοῦ πίστις φελλανὶ μαεμωνί.

3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὑρεθέν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσίν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἐστι πλὴν ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτοι, ἀλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς.

7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαούλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς

Ἀβι-

μέλεχ, Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδήν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλὰ, καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή· δός μοι αὐτήν.

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαοὺλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοὺς βασιλέα Γέθ.

11 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοὺς πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοὺς βασιλέως Γέθ.

13 Καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγχοὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἵνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός με;

15 Μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρός με; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

Κεφ. κβ΄. 22.

Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ, καὶ διεσώθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωὰβ, Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωὰβ, καὶ κατῴκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.

5 Καὶ εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, Μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ· πορεύου, καὶ ἥξεις εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ.

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἔγνωσται Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμᾶ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας

κότας αὐτῷ, Ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμίν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;

8 Ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη;

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγενόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ· καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἄκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, λάλει κύριε.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, Ἵνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαί, δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη;

14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστός, καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου;

15 Ἦ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν, ἢ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ, Θανάτῳ ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτὸν, Προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυίδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.

18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ, Ἐπιστρέφου σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας ἐφούδ.

19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου.

20 Καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτὼβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ

ἔφυγεν

ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.

21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυίδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ, Ἤδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου.

23 Κάθου μετ᾽ ἐμοῦ· μὴ φοβοῦ, ὅτι οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ᾽ ἐμοί.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλά, καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἅλω.

2 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε Κύριος, Πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κεϊλά.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεϊλά, εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα;

4 Καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς Κεϊλά, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.

5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Κεϊλά, καὶ ἐπολέμησε τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεϊλά.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς Δαυίδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεϊλὰ κατέβη ἔχων ἐφοὺδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, ὅτι ἥκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεϊλά· καὶ εἶπε Σαούλ, Πέπρακεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.

8 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεϊλά, συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔγνω Δαυίδ, ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Προσάγαγε τὸ ἐφοὺδ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου, ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι᾽ ἐμέ.

11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου· καὶ εἶπε Κύριος, Ἀποκλεισθήσεται.

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεϊλά, καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσται

Δαυὶδ

Δαυὶδ ἐκ Κεϊλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ
ἐλθεῖν.
14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μα-
σερὲμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς
στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ, ἐν τῇ γῇ
τῇ αὐχμώδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν
Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ
οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶδε Δαυίδ, ὅτι
ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν
Δαυίδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄ-
ρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Και-
νῇ Ζίφ.
16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν
υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς
Δαυὶδ εἰς Καινήν, καὶ ἐκρα-
ταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν
Κυρίῳ,
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν,
Μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε
ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός μου,
καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσρα-
ήλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεύ-
τερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου
οἶδεν οὕτως.
18 Καὶ διέθεντο ἀμφότε-
ροι διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου·
καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ
Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον
αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζι-
φαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς
Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνόν, λέγοντες,
Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται
παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς
στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βου-
νῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ
Ἰεσσαιμοῦ;
20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς
ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κα-
τάβασιν, καταβαινέτω πρὸς
ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς
τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ,
Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυ-
ρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ
ἐμοῦ.
22 Πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοι-
μάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τό-
πον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν
τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε
πανουργεύσηται.
23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἔ-
σται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξ-
ερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χι-
λιάσιν Ἰούδα.
24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζι-
φαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμ-
προσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦ.
25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν·
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυίδ, καὶ
κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν
τῇ ἐρήμῳ Μαών· καὶ ἤκουσε
Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπί-
σω Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον
Μαών.
26 Καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους
ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους
ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκε-
παζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ
προσώπου Σαούλ· καὶ Σαοὺλ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον
ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς.
27 Καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν
ἄγγελος, λέγων, Σπεῦδε καὶ
δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεν-
το ἐπὶ τὴν γῆν.
28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ
καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ,
καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν
τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐ-
πεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος,
Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.
29 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐ-
κεῖθεν,

ὕδατι, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγγαδδί.

Κεφ. κδ΄. 24.

Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί.

2 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαιέμ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον· καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.

4 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη Δαυίδ, καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ Σαοὺλ λαθραίως.

5 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ Κυρίου, ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος.

7 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαούλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν.

8 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαούλ, λέγων, Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ, Ἱνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ, λεγόντων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου;

10 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί σε, καὶ ἐφεισάμην σου, καὶ εἶπα, Οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.

11 Καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου, ἐγὼ ἀφῄρηκα τὸ πτερύγιον, καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε· καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν.

12 Δικάσαι Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοι Κύριος ἐκ σοῦ· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ,

13 Καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία· Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.

14 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός;

15 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον

σου ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου, καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.

16 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ ἦρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμὲ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.

18 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖρας σου σήμερον, καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με.

19 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψαι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.

20 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται ἐν χειρί σου ἡ βασιλεία Ἰσραήλ.

21 Καὶ νῦν ὄμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.

22 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαούλ· καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσερὰ στενήν.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑὶ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαών.

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα· καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.

3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴδει σφόδρα· καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς, καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.

4 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις, Ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην,

6 Καὶ ἐρεῖτε τάδε· εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.

7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ.

8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι· καὶ εὑρέτωσαν τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν· δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου

τῷ

τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυίδ.

9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ· καὶ ἀνεπήδησεν,

10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυίδ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ Δαυίδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσί;

12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ, Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυίδ, ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες· καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἓν τῶν παιδαρίων, λέγων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα· οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον.

17 Καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς υἱὸς λοιμός, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία, καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἓν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους.

19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε.

20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυίας ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς.

21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν, Ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλαχα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

22 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρωῒ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ

προσώπου αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.

24 Ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου.

25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον, καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοί· καὶ νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά.

27 Καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου.

28 Ἆρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε.

29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.

30 Καὶ ἔσται ὅτι ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταί σοι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ,

31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον δωρεάν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθώσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαΐᾳ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι,

33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί.

34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὃς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι, τότε εἶπα, Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον.

35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.

36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ· καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς πότος βασιλέως· καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν· καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωΐ.

37 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγ-

ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.

38 Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες, Δαυὶδ ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου.

42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

43 Καὶ τὴν Ἀχινάαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραὴλ, καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτοῦ γυναῖκες.

44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμᾶ.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΚΑὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν, λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ, κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαιμοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζὶφ, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ.

3 Καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαιμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἥκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει Σαοὺλ ἕτοιμος ἐκ Χεϊλά.

5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα, καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν Σαρουΐας ἀδελφὸν Ἰωὰβ, λέγων, Τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ, Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.

7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσὰ εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα· καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς Δαυὶδ, Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω

τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβισαί, Μὴ καταφθείρῃς αὐτόν, ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;

10 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Ζῇ Κύριος, ἐὰν μὴ Κύριος παίσῃ αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ.

11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτούς.

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν.

14 Καὶ προσεκαλέσατο Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννὴρ ἐλάλησε, λέγων, Οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ, καὶ εἶπε, Τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν;

15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ, Οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς, ὡς σύ, ἐν Ἰσραήλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα.

16 Καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος, ποῦ ἐστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυίδ, καὶ εἶπεν, Ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε Δαυίδ, Δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἵνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα;

19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ Θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ, ὀσφρανθείη θυσία σου· καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου, λέγοντες, Πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις.

20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχήν μου, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαούλ, Ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε τέκνον Δαυίδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε, ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυίδ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως·

πλίας· διελθέτω εἰς τὴν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτά.

23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου.

24 Καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπάσαι με, καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως.

25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Εὐλογημένος σὺ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. κζ'. 27.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαοὺλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμὰχ βασιλέα Γέθ.

3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόαμ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γὲθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, Εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν, καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψοὺρ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς.

10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ, Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, Κατὰ Νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ Νότον τοῦ Κενεζί.

11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ εἰσαγαγεῖν

γαγεῖν εἰς Γὲθ, λέγων, Μὴ ἀ-
ναγγείλωσιν εἰς Γὲθ καθ' ἡ-
μῶν, λέγοντες, Τάδε Δαυὶδ
ποιεῖ· καὶ τόδε τὸ δικαίωμα
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν
ἀλλοφύλων.
12 Καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν
τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων,
Ἤσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ,
καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν
αἰῶνα.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, καὶ συν-
αθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν
ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξ-
ελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσρα-
ήλ· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
Δαυὶδ, Γινώσκων γνώσῃ, ὅτι
μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πό-
λεμον σὺ, καὶ οἱ ἄνδρες σου.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἀγχοῦς, Οὕτω νῦν γνώσῃ
ἃ ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ εἶ-
πεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ,
Οὕτως ἀρχισωματοφύλακα
θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέ-
ρας.
3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε,
καὶ ἐκόψατο αὐτὸν πᾶς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν
Ἀρμαθαὶμ ἐν πόλει αὐτοῦ· καὶ
Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγγαστρι-
μύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ
τῆς γῆς.
4 Καὶ συναθροίζονται οἱ
ἀλλόφυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ παρ-
εμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ
συναθροίζει Σαοὺλ πάντα
ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμ-
βάλλουσιν εἰς Γελβουέ.
5 Καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρ-
εμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ
καρδία αὐτοῦ σφόδρα.
6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ
διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνί-
οις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν
τοῖς προφήταις.
7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς
παισὶν αὐτοῦ, Ζητήσατέ μοι
γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον, καὶ
πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν, καὶ
ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ
παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Ἰ-
δοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν
Ἀενδώρ.
8 Καὶ συνεκαλύψατο Σα-
οὺλ, καὶ περιεβάλετο ἱμάτια
ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς
καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ,
καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῇ,
Μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγ-
γαστριμύθῳ, καὶ ἀνάγαγέ μοι
ὃν ἐὰν εἴπω σοι.
9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ,
Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποί-
ησε Σαοὺλ, ὡς ἐξωλόθρευσε
τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς
γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἱνατί σὺ παγιδεύεις τὴν
ψυχήν μου θανατῶσαι αὐ-
τήν;
10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σα-
οὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ
ἀπαντήσεταί σοι ἀδικία ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ.
11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ,
Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶ-
πε, Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ
μοι.
12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν
Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ
μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
πρὸς Σαοὺλ, Ἱνατί παρελο-
γίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βα-
σιλεὺς, Μὴ φοβοῦ, εἰπὲ τί-
να ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ

τῷ ἡ γυνὴ, Θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλημένος· καὶ ἔγνω Σαοὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαοὺλ, Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;

17 Καὶ πεποίηκε Κύριός σοι, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρί μου, καὶ διαῤῥήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ,

18 Διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.

20 Καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι.

22 Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχὺς, ὅτι πορεύσῃ ἐν ὁδῷ.

23 Καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον.

24 Καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν· καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα,

25 Καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. κθ', 29.

Καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδὼρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ.

2 Καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.

3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι

τῶν ἀλλοφύλων, Τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων, Οὐχ οὗτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραήλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρός με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἥκεις πρός με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ.

7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ, Οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, Οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον.

10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τὸ πρωῒ σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῇς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν, καὶ πορεύθητε.

11 Καὶ ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραήλ.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν Νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελὰκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρί.

2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ᾐχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρί, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμένοι.

4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν.

5 Καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ᾐχμαλωτεύθησαν, Ἀχινάαμ ἡ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ, Προσάγαγε τὸ ἐφούδ.

8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδοὺρ τούτου; εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελῇ.

9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν· ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσόρ.

11 Καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ.

12 Καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον, καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον, Ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.

14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν Νότον τοῦ Χελεθὶ, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ Νότον Χελοὺβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο; καὶ εἶπεν, Ὄμοσον δή μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσειν με, καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο.

16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα.

17. Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον.

18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο.

19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ

πάντα

πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ.
20 Καὶ ἔλαβε πάντα τὰ
ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια, καὶ
ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύ-
λων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις
ἐλέγετο, Ταῦτα τὰ σκῦλα
Δαυίδ.
21 Καὶ παραγίνεται Δαυ-
ὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄν-
δρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ
πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυίδ, καὶ
ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χει-
μάῤῥῳ τοῦ Βοσὸρ, καὶ ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν Δαυίδ καὶ εἰς
ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ'
αὐτοῦ· καὶ προσήγαγε Δαυίδ
ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐ-
τὸν τὰ εἰς εἰρήνην.
22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀ-
νὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀν-
δρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευ-
θέντων μετὰ Δαυίδ, καὶ εἶπον,
Ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡ-
μῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν
σκύλων ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι
ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέ-
σθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
23 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Οὐ
ποιήσετε οὕτως, μετὰ τὸ παρα-
δοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν, καὶ φυ-
λάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε
Κύριος τὸν γεδδοὺρ τὸν ἐπερχό-
μενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡ-
μῶν.
24 Καὶ τίς ὑπακούσεται ὑμῶν
τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἥττον
ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν με-
ρίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν
πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερὶς τοῦ
καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ
τὸ αὐτὸ μεριοῦνται.
25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ
ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς
δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
σήμερον.
26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς
Σεκελὰκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰ-
ούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ, λέ-
γων, Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν
ἐχθρῶν Κυρίου,
27 Τοῖς ἐν Βαιθσοὺρ, καὶ
τοῖς ἐν Ῥαμᾷ Νότου, καὶ τοῖς
ἐν Γεθὸρ,
28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ, καὶ
τοῖς ἐν Ἀμμαδὶ, καὶ τοῖς ἐν
Σαφὶ, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιὲ,
29 Καὶ τοῖς ἐν Γὲθ, καὶ τοῖς
ἐν Κιμὰθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ,
καὶ τοῖς ἐν Θημὰθ, καὶ τοῖς ἐν
Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλε-
σι τοῦ Ἱερεμεὴλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς
πόλεσι τοῦ Κενεζί,
30 Καὶ τοῖς ἐν Ἱεριμοὺθ,
καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ τοῖς
ἐν Νομβὲ,
31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρὼν, καὶ
πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθε
Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄν-
δρες αὐτοῦ.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέ-
μουν ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔφυ-
γον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ
προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄ-
ρει τῷ Γελβουέ.
2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλ-
λόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱ-
οῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυ-
λοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀ-
μιναδὰβ, καὶ τὸν Μελχισοῦ υἱ-
ὸν Σαοὺλ.
3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλε-
μος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ εὑρίσκου-
σιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες
τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς
τὰ ὑποχόνδρια.
4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν
αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, Σπά-
σαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀπο-
κέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλ-

ζωσί με οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι ϗ ἀποκεντήσωσί με ϗ ἐμπαίξωσιν ἐμοί· ϗ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· ϗ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, ϗ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, ϗ ἐπέπεσε ϗ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ϗ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, ϗ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, ϗ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος ϗ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, ϗ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ ϗ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ϗ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν, ϗ φεύγουσι· ϗ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ϗ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον, ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς, ϗ εὑρίσκουσι τὸν Σαοὺλ ϗ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ.

9 Καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, ϗ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάμ.

11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαούλ.

12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, ϗ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ ϗ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, ϗ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλὴκ, ϗ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελὰκ ἡμέρας δύο.

2 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ϗ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, ϗ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα, ϗ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πόθεν σὺ παραγίνῃ; ϗ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι· ϗ εἶπεν, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, ϗ πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ϗ ἀπέθανον, ϗ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παι-
δαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐ-
τῷ, Πῶς οἶδας ὅτι τέθνη-
κε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ;
6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον
τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, Περι-
πτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄ-
ρει τῷ Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ
ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ,
καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱπ-
πάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.
7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀ-
πίσω αὐτοῦ, καὶ εἶδέ με, καὶ
ἐκάλεσέ με· καὶ εἶπα, Ἰδοὺ
ἐγώ.
8 Καὶ εἶπέ μοι, Τίς εἶ
σύ; καὶ εἶπα, Ἀμαληκίτης
ἐγώ εἰμι.
9 Καὶ εἶπε πρός με, Στῆ-
θι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτω-
σόν με, ὅτι κατέσχε με σκό-
τος δεινόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυ-
χή μου ἐν ἐμοί.
10 Καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν
καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔ-
δειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πε-
σεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ
βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν
ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ
ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου
ὧδε.
11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ
τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέρρη-
ξεν αὐτά· καὶ πάντες οἱ ἄν-
δρες οἱ μετ' αὐτοῦ, διέρρηξαν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
12 Καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκ-
λαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης
ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰ-
ούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομ-
φαίᾳ.
13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι
αὐτῷ, Πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶ-
πεν, Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου
Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.
14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ,
Πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενέγκαι
χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χρι-
στὸν Κυρίου;
15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἓν
τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπε,
Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ·
καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.
16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Δαυίδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου, ὅτι τὸ στόμα
σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ, λέγον,
Ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χρι-
στὸν Κυρίου.
17 Καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ
τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σα-
οὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ.
18 Καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι
τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται
ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.
19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑ-
πὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ
ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔ-
πεσον δυνατοί;
20 Μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γέθ,
καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξ-
όδοις Ἀσκάλωνος, μήποτε
εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλο-
φύλων, μήποτε ἀγαλλιάσων-
ται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμή-
των.
21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ
καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑε-
τὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρ-
χῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη
θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς Σαοὺλ
οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ.
22 Ἀφ' αἵματος τραυ-
ματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνα-
τῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπ-
εστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε
κενή.

23 Σαὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαὺλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίαι;

26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.

27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ, καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά;

Κεφ. β΄. 2.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ λέγων, Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνάβηθι· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Εἰς Χεβρών.

2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ ἡ Ἰεζραηλῖτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου,

3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.

4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαούλ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν Κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν Κυρίου, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

6 Καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· καί γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

7 Καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, ὅτι τέθνηκεν ὁ Κύριος ὑμῶν Σαοὺλ, καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλέα.

8 Καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναΐμ,

9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδῖτιν, καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὶν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.

10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ.

11 Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναῒμ εἰς Γαβαών.

13 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουΐα, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρὼν, καὶ συναντῶσιν

σιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωάβ, Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια, καὶ παιξάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ἀναστήτωσαν.

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ.

16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἥ ἐστιν ἐν Γαβαών.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυίδ.

18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουΐα, Ἰωάβ, καὶ Ἀβεσσά, καὶ Ἀσαήλ· καὶ Ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ, Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ λέγων τῷ Ἀσαήλ, Ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;

23 Καὶ ποῦ ἐστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν σου· καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι· καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑφίστατο.

24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὅ ἐστιν ἐπὶ προσώπου Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

25 Καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός.

26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ Ἰωάβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

27 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωΐθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν

πᾶς

παῖς ὁ λαὸς, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννὴρ, καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαήλ.

31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

32 Καὶ αἴρουσι τὸν Ἀσαὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει.

2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινάαμ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,

3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσσίρ,

4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τοῦ Ἀβιτάλ,

5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγὰλ γυναικὸς Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ, καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.

7 Καὶ τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεννήρ, Τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;

8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννὴρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τοῦ Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς αὐτόν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρός σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον.

9 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.

11 Καὶ οὐκ ἐδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλὰμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων, Διάθου διαθή-

κην

κλίνω σε μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σε πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σε διαθήκην· πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, λέγων, Οὐκ ὄψῃ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαοὺλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννὴρ, Πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς.

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἥκει Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε, Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρός σε, καὶ ἱνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν, καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;

25 Ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί σε παρεγένετο, καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ

τοῦ

τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ γονοῤῥυὴς, καὶ λεπρὸς, καὶ κρατῶν σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐλαττούμενος ἄρτοις.

30 Ἰωὰβ δὲ καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννὴρ, ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννὴρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας· καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος.

36 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον, καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσίν· ἀποδῷ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρὼν, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ

δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας· υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥηχὰβ καὶ Βαανά, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυρούς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε· καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ τύπτουσιν αὐτόν, καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανᾷ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαούλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

Κεφ. ε'.

Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ ὀστᾶ σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σέ, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσρα-

Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρὼν, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.

4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν.

5 Ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἓξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες, Ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

7 Καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυίδ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον, ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυίδ· Διὰ τοῦτο ἐροῦσι, Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

9 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ· καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ξύλων, καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

12 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

14 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμοὺς, καὶ Σωβὰβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν,

15 Καὶ Ἐβεὰρ, καὶ Ἐλισοὺε, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰεφιές,

16 Καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιδαὲ, καὶ Ἐλιφαλὰθ, Σαμαὲ, Ἰεσσιβὰθ, Νάθαν, Γαλαμαὰν, Ἰεβαὰρ, Θεησοὺς, Ἐλιφαλὰτ, Ναγὲδ, Ναφὲκ, Ἰωνάθαν, Λεασαμὺς, Βααλιμὰθ, Ἐλιφαάθ.

17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται, καὶ συνέπεσον εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.

19 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου, λέγων, Εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς

χεῖράς

χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύρι-
ος πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάβαινε,
ὅτι παραδιδοὺς παραδώσω
τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς
σου.
20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν
ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε
τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ· καὶ εἶπε
Δαυὶδ, Διέκοψε Κύριος τοὺς
ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐ-
μοῦ, ὡς διακόπτεται ὕδατα·
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακο-
πῶν.
21 Καὶ καταλιμπάνουσιν
ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλά-
βοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄν-
δρες οἱ μετ' αὐτοῦ.
22 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλ-
λόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συν-
έπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τι-
τάνων.
23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ
διὰ Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος,
Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντη-
σιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησί-
ον τοῦ κλαυθμῶνος.
24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί
σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ
ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶ-
νος, τότε καταβήσῃ πρὸς
αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται
Κύριος ἔμπροσθέν σου κό-
πτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλο-
φύλων.
25 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ κα-
θὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύρι-
ος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύ-
λους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς
Γαζηρά.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ
πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσ-
ραὴλ, ὡς ἑβδομήκοντα χιλι-
άδας.
2 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰού-
δα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν
ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ,
ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου
ἐπὶ τῶν χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς.
3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κι-
βωτὸν Κυρίου ἐφ' ἅμαξαν
καινὴν, καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴ-
κου Ἀμιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ βου-
νῷ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδὰβ ἦγον τὴν
ἅμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ,
4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐ-
πορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβω-
τοῦ.
5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυ-
ρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις
ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐν ᾠδαῖς, καὶ ἐν κι-
νύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν
τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις,
καὶ ἐν αὐλοῖς.
6 Καὶ παραγίνονται ἕως ἅ-
λω Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀ-
ζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν
αὐτὴν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν,
ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μό-
σχος.
7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύ-
ριος τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἔπαισεν
αὐτὸν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν
τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑ-
πὲρ οὗ διέκοψε Κύριος δια-
κοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἐκλήθη
ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπὴ Ὀ-
ζᾶ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν
Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς
με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;
10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ
τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν
κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς
τὴν

τὴν πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου.

11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, λέγοντες, Εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδαρὰ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροί, καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυίδ, καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον, καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ· καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἰρηνικάς.

18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυίδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπε, Τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν ὀρχουμένων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου.

22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονό-

ρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν
κύκλῳ,
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην,
Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ
κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν
βασιλέα, Πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει,
ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυ-
ρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,
5 Πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς
τὸν δοῦλόν μου Δαυίδ, Τάδε
λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκο-
δομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοι-
κῆσαί με;
6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴ-
κῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤ-
μην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύ-
ματι καὶ ἐν σκηνῇ.
7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν
παντὶ Ἰσραήλ, εἰ λαλῶν ἐ-
λάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ
Ἰσραήλ, ᾗ ἐνετειλάμην ποι-
μαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,
λέγων, Ἵνα τί οὐκ ᾠκοδομή-
κατέ μοι οἶκον κέδρινον;
8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ
δούλῳ μου Δαυίδ, Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἔλα-
βόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προ-
βάτων, τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγού-
μενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ,
9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶ-
σιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλό-
θρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐ-
ποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ
ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς.

10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ
λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ, καὶ κα-
ταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατα-
σκηνώσει καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐ
μεριμνήσει ἔτι· καὶ οὐ προσθή-
σει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶ-
σαι αὐτόν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,
11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔτα-
ξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀ-
πὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ
ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος, ὅτι
οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.
12 Καὶ ἔσται ἐὰν πληρω-
θῶσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοι-
μηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου,
καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ
σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου,
καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ.
13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει
μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ
ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως
εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία
αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβ-
δῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν
ἀνθρώπων·
15 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀπο-
στήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέ-
στησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ
προσώπου μου.
16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος ἐνώπιόν μου, καὶ ὁ θρό-
νος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος
εἰς τὸν αἰῶνα.
17 Κατὰ πάντας τοὺς λό-
γους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅ-
ρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε
Νάθαν πρὸς Δαυίδ.
18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασι-
λεὺς Δαυίδ, καὶ ἐκάθισεν ἐν-
ώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι
ἐγώ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς
ὁ οἶκός

ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με
ἕως τούτων;
19 Καὶ κατεσμικρύνθη
μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου
Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ
οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν·
αὕτη δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου,
Κύριέ μου Κύριε.
20 Καὶ τί προσθήσει Δαυ-
ὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ;
καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν
σου, Κύριέ μου Κύριε,
21 Καὶ διὰ τὸν δοῦλόν σου
πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρ-
δίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν
μεγαλωσύνην ταύτην, γνω-
ρίσαι τῷ δούλῳ σου,
22 Ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί
σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς
σύ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ
ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς
ὠσὶν ἡμῶν.
23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου
Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ
γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λα-
όν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ
ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ
ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε
ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐ-
λυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύ-
πτου, ἔθνη καὶ σκηνώμα-
τα;
24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυ-
τῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς
λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύ-
ριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.
25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆ-
μα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου
καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως
τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκρά-
τωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ νῦν
καθὼς ἐλάλησας,
26 Μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά
σου ἕως αἰῶνος.
27 Κύριε παντοκράτωρ
Θεὸς Ἰσραήλ, ἀπεκάλυψας
τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων,
Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ
τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν
καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξα-
σθαι πρός σε τὴν προσευχὴν
ταύτην.
28 Καὶ νῦν Κύριέ μου Κύριε,
σὺ εἶ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσον-
ται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.
29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐ-
λόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου
σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώ-
πιόν σου, ὅτι σὺ Κύριέ μου
Κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς
εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ
οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι
εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ
ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλ-
λοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐ-
τούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀ-
φωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν
ἀλλοφύλων.
2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν
Μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίοις, κοιμίσας αὐτοὺς ἐ-
πὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο τὰ δύο
σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι,
καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρη-
σε· καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυ-
ὶδ εἰς δούλους φέροντας ξέ-
νια.
3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν
Ἀδρααζὰρ υἱὸν Ῥαάβ, βα-
σιλέα Σουβά, πορευομένου αὐ-
τοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
4 Καὶ προκατελάβετο Δαυ-
ὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα,
καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων, καὶ
εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πε-
ζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ
πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπε-
λείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἅρμα-
τα.

5 Καὶ παραγίνεται Συρία
Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀ-
δραάζαρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ
ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ
εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρου-
ρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμα-
σκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ
Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας
ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύ-
ετο.
7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλι-
δῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν ἐ-
πὶ τῶν παίδων τοῦ Ἀδραάζαρ
βασιλέως Σουβά, καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλα-
βεν αὐτὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς
Αἰγύπτου, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐ-
τὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέ-
ραις Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σαλω-
μῶντος.
8 Καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν
ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδραα-
ζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφό-
δρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλω-
μὼν τὴν θάλασσαν τὴν χαλ-
κῆν, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τοὺς λου-
τῆρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη.
9 Καὶ ἤκουσε Θοοῦ ὁ βασι-
λεὺς Ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε
Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν
Ἀδραάζαρ,
10 Καὶ ἀπέστειλε Θοοῦ Ἰεδ-
δουρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βα-
σιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆ-
σαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν
Ἀδραάζαρ, καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τόν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ
Ἀδραάζαρ· καὶ ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυ-
ρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ σκεύη
χαλκᾶ.
11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ,
μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ
τοῦ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ
πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατε-
δυνάστευσεν,
12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ
τῆς Μωάβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμ-
μών, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐξ Ἀμαλήκ, καὶ ἐκ τῶν σκύ-
λων Ἀδραάζαρ υἱοῦ Ῥαὰβ
βασιλέως Σουβά.
13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄ-
νομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν
αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαί-
αν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαί-
δεκα χιλιάδας.
14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδου-
μαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰ-
δουμαίᾳ· καὶ ἐγένοντο πάντες
οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βα-
σιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύ-
ετο.
15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ
ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυ-
ὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύ-
νην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουί-
ας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς· καὶ Ἰωσα-
φὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἐπὶ τῶν ὑπο-
μνημάτων·
17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχι-
τὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβι-
άθαρ ἱερεῖς· καὶ Σασὰ ὁ γραμ-
ματεύς·
18 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰω-
δαὲ σύμβουλος· καὶ ὁ Χελε-
θί, καὶ ὁ Φελετί, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυ-
ὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ εἶπε Δαυίδ, Εἰ ἔστιν
ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν
τῷ οἴκῳ Σαοὺλ, καὶ ποιήσω
μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰω-
νάθαν;
2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν
παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά· καὶ
καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ·
καὶ

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς, Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν,
Ἐγὼ δοῦλος σός.
3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Εἰ ὑπολέλειπται ἐν τῷ οἴκῳ
Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω
μετ᾽ αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ
εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασι-
λέα, Ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰω-
νάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.
4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς
τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ
Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λο-
δαβάρ.
5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ
Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λοδαβάρ.
6 Καὶ παραγίνεται Μεμφι-
βοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ
πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβο-
σθέ; καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὁ δοῦ-
λός σου.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ,
Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω
μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν
τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκατα-
στήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ
πατρὸς τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ
φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης
μου διαπαντός.
8 Καὶ προσεκύνησε Μεμ-
φιβοσθὲ, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ὁ
δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας
ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅ-
μοιον ἐμοί;
9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασι-
λεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σα-
οὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάν-
τα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ
τοῦ κυρίου σου.
10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν
γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ
οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις
τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους,
καὶ ἔδεται ἄρτους· καὶ Μεμ-
φιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου
σου φάγεται διαπαντὸς ἄρ-
τον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ
τῷ Σιβὰ ἦσαν πεντεκαί-
δεκα υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.
11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς
τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα
ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ,
οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ
Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν
υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.
12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ
υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ
Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις
τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμ-
φιβοσθέ.
13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κα-
τῴκει ἐν Ἰερουσαλὴμ, ὅτι ἐ-
πὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως
αὐτὸς διαπαντὸς ἤσθιε, καὶ
αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις
τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ
ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν
Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀν-
νὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιή-
σω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Να-
ὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔ-
λεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χει-
ρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο
οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν
υἱῶν Ἀμμών.
3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες
υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν
κύριον αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξ-
άζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐν-

σε, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ, καὶ Ῥοὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης, Συρίας Σουβὰ καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν,

11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.

12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσὰ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδραάζαρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμὰκ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ· καὶ Σουβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδραάζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυίδ, καὶ ἐπολέμησε μετ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ

προσ-

προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἅρματα, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδον πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραήλ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐγένετο, ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, λέγων, Ἀπόστειλον πρός με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ.

7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωὰβ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ, Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;

11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ, Ἡ κιβωτὸς, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωὰβ, καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.

12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Κάθισον ἐνταῦθα καί γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας

ρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.
13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν
Δαυίδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐ-
τοῦ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐ-
τόν, καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ
κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐ-
τοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ
κατέβη.
14 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ
ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς
Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
Οὐρίου.
15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ,
λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν
ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κρα-
ταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ
ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ
ἀποθανεῖται.
16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυ-
λάσσειν Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πό-
λιν, καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς
τὸν τόπον οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες
δυνάμεως ἐκεῖ.
17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ
Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ
ἐκ τῶν δούλων Δαυίδ, καὶ ἀ-
πέθανε καί γε Οὐρίας ὁ Χετ-
ταῖος.
18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ,
καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ πολέ-
μου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασι-
λέα,
19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγ-
γέλῳ, λέγων, Ἐν τῷ συντε-
λέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ
πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν
βασιλέα,
20 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ
θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ
σοι, Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς
τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ
ᾔδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπά-
νωθεν τοῦ τείχους;
21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβι-
μέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ
Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλά-
σμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἐ-
πάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν
ἐν Θαμασί; ἱνατί προσηγά-
γετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐ-
ρεῖς, Καί γε ὁ δοῦλός σου Οὐ-
ρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος
Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱ-
ερουσαλήμ, καὶ παρεγένετο καὶ
ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα
ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ,
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου·
καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰω-
άβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον,
Ἱνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν
πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδει-
τε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τεί-
χους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβι-
μέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ; οὐχὶ
γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν
κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους
καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἱ-
νατί προσηγάγετε πρὸς τὸ
τεῖχος;
23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
πρὸς Δαυίδ, Ὅτι ἐκραταί-
ωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ
ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀ-
γρόν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς
ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης.
24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύ-
οντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀ-
πάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέ-
θανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέ-
ως, καί γε ὁ δοῦλός σου
Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
25 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν ἄγγελον, Τάδε ἐρεῖς πρὸς
Ἰωάβ, Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦ-
το, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ
οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα·
κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου
εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατάσπα-
σον

σον αὐτήν, καὶ κατάσπασον αὐτήν.

26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυίδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυίδ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, καὶ εἷς πένης.

2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ ἡδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.

4 Καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρί, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο.

6 Καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυίδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐγώ εἰμι ὃς ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐγώ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ,

8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.

9 Καὶ τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών.

10 Καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου, τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου.

12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ, κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν, Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου· οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

14 Πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.

15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυὶδ, καὶ ἠρρώστησε.

16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν, καὶ εἰσῆλθε καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον, Ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει κακά;

19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν, Τέθνηκε.

20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐλούσατο, καὶ ἠλείψατο, καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα, Τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;

23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἱνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρός με.

24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλομὼν, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδδιδὶ, ἕνεκεν Κυρίου.

26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν

πόλιν τῶν ὑδάτων.

28 Καὶ νῦν σύναγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβοῦ αὐτὴν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτήν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημὰρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.

3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδὰβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενὴς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρωῒ πρωΐ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν, Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠρρώστησε· καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρός με, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄν-

δρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημάρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφή μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφέ μου, μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραήλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς· καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτήν, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτήν· ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν, ὅτι μείζων ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη· καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνών, Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημάρ, περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε· καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σού ἐστι· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραΐμ,

ἦμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως,

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισεν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν. ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνὴν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 Καὶ

36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσοὺρ εἰς γῆν Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.

39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν, ὅτι ἀπέθανε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ εἰς Θεκωὲ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Πένθησον δὴ, καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλάς.

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ, σῶσον.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστί σοι; ἡ δὲ εἶπε, Καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου.

6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν, Δὸς τὸν παίσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμὲ κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς ὁ λαλῶν πρός σε, καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ;

11 Καὶ εἶπε, Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν

κύ-

κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα· καὶ εἶπε, Λάλησον.

13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ἱνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχήν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον.

15 Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου, Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ,

16 Ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεύς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίας· ὅτι καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν· καὶ Κύριος ὁ Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεύς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους·

20 Ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου, ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον· καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσούρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς

ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτὸν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμῶν, καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε, ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε, λέγων, Ἧκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Ἱνατί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ; ἀγαθόν μοι ἦν ἔτι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

Κεφ. ιε'. 15.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα, καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ, Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πορεύσομαι δή, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ, λέγων, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, Βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ ἐρεῖτε, Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ ἁπλότητι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀχιτόφελ τὸν Θικωνὶ σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύστρεμμα ἰσχυρὸν· καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυίδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα αἱρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς, ἰδοὺ οἱ παῖδές σου.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακράν.

18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον, καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθί, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ πάντες οἱ ἁδροί, καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες· καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθί, καὶ πᾶς ὁ Φελεθί, καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γέθ, καὶ πορευό-

μένοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθθαῖον, Ἱνατί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε, καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.

20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπίστρεφε καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν ᾖ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου.

22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ, Δεῦρο, καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τοῦ Κέδρων· καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον.

24 Καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ, αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως, Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ, ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ, Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμαὰς ὁ υἱός σου, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν.

28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχό-

μενος ἕως τοῦ Ῥὼς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐὰν μὴ διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα.

34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σου εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι· παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ.

35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

36 Ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ· καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χερσὶ αὐτῶν πρός με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε.

37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑὶ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥὼς, καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ· καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελ οἴνου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβὰ, Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ, Ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρείμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαοὺλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεῒ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος.

6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυίδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεῒ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν, Ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαοὺλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἱνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτόν, καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ· καὶ τίς ἐρεῖ, Ὡς τί ἐποίησας οὕτως;

11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἴπως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεῒ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ πάσσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ᾽ αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ᾽ αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσί, Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἱνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;

18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ καθήσομαι.

19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίνι ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν.

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου, ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραήλ, ὅτι κατῄσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

22 Καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραήλ.

23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.

2 Καὶ

2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν, καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρός σε, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη.

4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Καλέσατε δὴ καί γε τὸν Χουσὶ τὸν Ἀραχὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καί γε αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.

7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

8 Καὶ εἶπε Χουσὶ, Σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοί εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς, καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν.

9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων, καὶ εἴπῃ, Ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

10 Καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου, καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.

11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος· καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν, ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καί γε ἕνα.

13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ σύρουμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσὶ τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ

τῷ

Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυ-
τέροις Ἰσραήλ· καὶ οὕτως καὶ οὕ-
τως συνεβούλευσα ἐγώ.
16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε
ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυ-
ίδ, λέγοντες, Μὴ αὐλισθῇς
τὴν νύκτα ἐν Ἀραβὼθ τῆς
ἐρήμου, καί γε διαβαίνων σπεῦ-
σον, μήποτε καταπείσῃ τὸν
βασιλέα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ.
17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχι-
μάας εἱστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ
Ῥωγήλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδί-
σκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ
αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλου-
σι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ· ὅτι
οὐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσ-
ελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.
18 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς παι-
δάριον, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἀ-
βεσσαλώμ· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ
δύο ταχέως, καὶ εἰσῆλθον εἰς
οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ· καὶ
αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ,
καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.
19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ
διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐ-
πὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου, καὶ ἔ-
ψυξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφώθ, καὶ
οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.
20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶ-
παν, Ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνά-
θαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή,
Παρῆλθον μικρὸν τοῦ ὕδατος·
καὶ ἐζήτησαν, καὶ οὐχ εὗρον, καὶ
ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελ-
θεῖν αὐτούς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ
τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ
ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυ-
ίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ,
Ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως
τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσα-
το περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.
22 Καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ δι-
έβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ
φωτὸς τοῦ πρωΐ, ἕως ἑνὸς οὐκ
ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορ-
δάνην.
23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅ-
τι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ
ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ
ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ
ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐ-
τάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ.
24 Καὶ Δαυίδ διῆλθεν
εἰς Μαναΐμ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ
διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς
καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ'
αὐτοῦ.
25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαῒ κατέ-
στησεν Ἀβεσσαλὼμ ἀντὶ Ἰω-
ὰβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀ-
μεσσαῒ υἱὸς ἀνδρός, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλίτης·
οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν
θυγατέρα Ναὰς ἀδελφὴν
Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ.
26 Καὶ παρενέβαλε πᾶς
Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς
τὴν γῆν Γαλαάδ.
27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλ-
θε Δαυίδ εἰς Μαναΐμ, καὶ
Οὐεσβὶ υἱὸς Ναὰς ἐκ Ῥαβ-
βὰθ υἱῶν Ἀμμών, καὶ Μαχὶρ
υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ Λωδαβάρ, καὶ
Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ
Ῥωγελλίμ,
28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας
ἀμφιτάπους, καὶ λέβητας δέ-
κα, καὶ σκεύη κεράμου, καὶ πυ-
ρούς, καὶ κριθάς, καὶ ἄλευρον,
καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον, καὶ
φακόν,
29 Καὶ μέλι, καὶ βούτυρον,
καὶ πρόβατα, καὶ σαφὼθ βοῶν·
καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυίδ,

καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φα-
γεῖν· ὅτι εἶπεν, Ὁ λαὸς πει-
νῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ δι-
ψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν
λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέ-
στησεν ἐπ' αὐτοὺς χιλιάρχους
καὶ ἑκατοντάρχους.
2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν
λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ,
καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ
υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ,
καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ
Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν λαόν, Ἐξελθὼν ἐξελεύ-
σομαι καί γε ἐγὼ μεθ' ὑ-
μῶν.
3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξε-
λεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγω-
μεν, οὐκ ἐπιστήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρ-
δίαν· καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ
ἥμισυ ἡμῶν, οὐκ ἐπιστήσουσιν ἐφ'
ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡ-
μεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν
ἀγαθόν, ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ
πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.
4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ
βασιλεύς, Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν
ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω· καὶ
ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς
πύλης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπο-
ρεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς
χιλιάδας.
5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασι-
λεὺς τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ Ἀβεσσὰ
καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων, Φείσασθέ
μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσα-
λώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν
ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶ-
σι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσ-
σαλώμ.
6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς
εἰς τὸν δρυμὸν ἐναντίας Ἰσ-
ραήλ· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραίμ.
7 Καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λα-
ὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παί-
δων Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦ-
σις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀν-
δρῶν.
8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πό-
λεμος διεσπαρμένος ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ
ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ κα-
ταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὓς
κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μά-
χαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσ-
σαλὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων
Δαυίδ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἦν
ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐ-
τοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος
ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς
μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κε-
φαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυΐ, καὶ ἐ-
κρεμάσθη ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡ-
μίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρ-
ῆλθε.
10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς, καὶ
ἀνήγγειλε τῷ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν,
Ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ
κρεμάμενον ἐν τῇ δρυΐ.
11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀν-
δρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ,
Καὶ ἰδοὺ ἑώρακας· τί ὅτι οὐκ
ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν
σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παρα-
ζώνην μίαν;
12 *Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς
Ἰωάβ, Καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι ἐ-
πὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σί-
κλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡ-
μῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς
σοι καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐ-
θὶ, λέγων, Φυλάξατέ μοι τὸ
παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ,
13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυ-
χῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λό-

γος

γος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασι-
λέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.
14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Τοῦτο
ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ
ἐνώπιόν σου· καὶ ἔλαβεν Ἰωὰβ
τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρ-
δίᾳ Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι αὐτοῦ
ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
δρυός.
15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα
παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη
Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀ-
βεσσαλὼμ, καὶ ἐθανάτωσαν
αὐτόν.
16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ
ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ
λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωὰβ
τοῦ λαοῦ.
17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσ-
σαλὼμ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς
χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ
εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν,
καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σω-
ρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
18 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι
ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ
τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη, καὶ
ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν
στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ
βασιλέως, ὅτι εἶπεν, Ὅτι
οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀ-
ναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεὶρ Ἀ-
βεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της.
19 Καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σα-
δὼκ εἶπε, Δράμω δὴ καὶ εὐαγ-
γελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔ-
κρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν αὐτοῦ.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ,
Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγε-
λιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ,
οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἀπέθανε.
21 Καὶ εἶπε Ἰωὰβ τῷ Χου-
σὶ, Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ
βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσ-
εκύνησε Χουσὶ τῷ Ἰωὰβ, καὶ
ἐξῆλθε.
22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀ-
χιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε
πρὸς Ἰωὰβ, Καὶ ἔστω, ὅτι
δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ
Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἱνατί
σὺ τοῦτο τρέχεις υἱέ μου; δεῦ-
ρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία εἰς
ὠφέλειαν πορευομένῳ.
23 Καὶ εἶπε, Τί γὰρ ἐὰν
δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰω-
ὰβ, Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχι-
μάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ,
καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.
24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀ-
ναμέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἐ-
πορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶ-
μα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖ-
χος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.
25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκο-
πὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ·
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μό-
νος ἐστὶν, εὐαγγελία ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πο-
ρευόμενος καὶ ἐγγίζων.
26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄν-
δρα ἕτερον τρέχοντα· καὶ ἐ-
βόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύ-
λῃ, καὶ εἶπε, Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕ-
τερος τρέχων μόνος· καὶ εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς, Καί γε οὗτος
εὐαγγελιζόμενος.
27 Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐ-
γὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώ-
του ὡς δρόμον Ἀχιμάας
υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος,
καί

καί γε εἰς εὐαγγέλιαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας, Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωὰβ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσὶ παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσὶ, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσὶ, Γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν, Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ· τίς δῴη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου, υἱέ μου.

Κεφ. ιθ'. 19.

Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, Ἀβεσσαλὼμ υἱέ μου.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε, Κατῄσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ τῶν παλλακῶν σου,

6 Τοῦ ἀγαπᾷν τοὺς μισοῦντάς σε, καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε· καὶ ἀνήγγειλας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα, ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην·

τὴν· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ, καὶ
κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ
κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νε-
ότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν, λέ-
γοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κά-
θηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε
πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην· καὶ
Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ.
9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρι-
νόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασι-
λεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς
ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς
ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ νῦν
πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀ-
βεσσαλώμ.
10 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ, ὃν
ἐχρίσαμεν ἐφ᾽ ἡμῶν, ἀπέ-
θανεν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ νῦν
ἵνα τί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπι-
στρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ
ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε
πρὸς τὸν βασιλέα.
11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ
πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς,
λέγων, Λαλήσατε πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους Ἰούδα, λέγοντες,
Ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπι-
στρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς
Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασι-
λέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
12 Ἀδελφοί μου ὑμεῖς,
ὀστᾶ μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς·
ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπι-
στρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ;
13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαῒ ἐρεῖ-
τε, Οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σάρξ
μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιήσαι
μοι ὁ Θεὸς, καὶ τάδε προσ-
θείη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως
ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.
14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδί-
αν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς
ἀνδρὸς ἑνός· καὶ ἀπέστειλαν
πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες,
Ἐπιστράφηθι σὺ καὶ πάντες οἱ
δοῦλοί σου.
15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασι-
λεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορ-
δάνου· καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθον
εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι
εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, δι-
αβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰ-
ορδάνην.
16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεῒ
υἱὸς Γηρὰ υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ
Βακχουρὶμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀν-
δρὸς Ἰούδα εἰς ἀπάντησιν τοῦ
βασιλέως Δαυίδ,
17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ᾽
αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν, καὶ Σι-
βὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σα-
οὺλ, καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ κατεύθυν-
αν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλειτούργησαν
τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβά-
σαι τὸν βασιλέα.
18 Καὶ διέβη ἡ διάβασις
τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βα-
σιλέως, καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐ-
θὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· καὶ
Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βα-
σιλέως, διαβαίνοντος αὐτοῦ
τὸν Ἰορδάνην,
19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βα-
σιλέα, Μὴ δὴ λογισάσθω ὁ
κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ
μνησθῇς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς
σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός
μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσα-
λήμ,

λὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

20 Ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσὴφ, τοῦ καταβῆναί με εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας, καὶ εἶπε, Μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεῒ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεταί τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεῒ, Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθέ;

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθὲ, Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, Ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον, καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν, καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως· ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου.

27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἐστι μοι ἔτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα

29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον, Σὺ καὶ Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἀγρόν.

30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ, καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

32 Καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναῒμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλὶ, Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;

35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν
ἐγώ εἰμι σήμερον· εἰ μὴν γνώ-
σομαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ
κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός
σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι;
ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόν-
των καὶ ᾀδουσῶν; καὶ ἱνατί ἔ-
σται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορ-
τίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βα-
σιλέα;
36 Ὡς βραχὺ διαβήσεται
ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην
μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἱνατί ἀν-
ταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς
τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;
37 Καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός
σου, καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πό-
λει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ
πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου·
καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαάμ
διαβήσεται μετὰ τοῦ Κυρίου μου τοῦ
βασιλέως· καὶ ποίησον αὐτῷ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου.
38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμα-
άμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀ-
γαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
πάντα ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐ-
μοὶ, ποιήσω σοι.
39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς
τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς
διέβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βα-
σιλεὺς τὸν Βερζελλὶ, καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς
εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ δι-
έβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ
βασιλέως, καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ
λαοῦ Ἰσραήλ.
41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν
βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα, Τί ὅτι ἔκλεψάν
σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰ-
ούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βα-
σιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν
Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες
Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;
42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀ-
νὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσρα-
ὴλ, καὶ εἶπαν, Διότι ἐγγίζει
πρός με ὁ βασιλεύς· καὶ ἱνατί
οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου
τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγομεν
ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἔ-
δωκεν, ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν;
43 Καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶ-
πε, Δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ
βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐ-
γὼ ἢ σὺ, καί γε ἐν τῷ Δαυὶδ
εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἱνατί τοῦτο ὕ-
βρισάς με, καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ
λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ Ἰ-
ούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα
ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος
ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον
ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος
υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνο-
μα αὐτῷ Σαβεὲ, υἱὸς Βοχορὶ
ἀνὴρ ὁ Ἰεμινὶ, καὶ ἐσάλπισε
τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν, Οὐκ
ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ, οὐ-
δὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ
Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώ-
ματά σου Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν Δαυὶδ ὀπί-
σω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀ-
νὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασι-
λεῖ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἕως Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσα-
λήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς
τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλ-
λακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυ-
λάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν
αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ
διε-

διέθρεψεν αὐτὰς, καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσαΐ, Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσαῒ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσαΐ, Νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ· καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μήποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς, καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσαῒ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

8 Καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν· καὶ Ἀμεσαῒ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωὰβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε· καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσαΐ, Εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσαῒ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν.

10 Καὶ Ἀμεσαῒ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ· καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε· καὶ Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσαῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

11 Καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ᾽ αὐτὸν τῶν παιδαρίων Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωὰβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

12 Καὶ Ἀμεσαῒ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου· καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσαῒ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν· καὶ ἐπέρριψεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἱμάτιον, καθ᾽ ὅτι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ᾽ αὐτὸν ἑστηκότα.

13 Ἡνίκα δὴ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωὰβ τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

14 Καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βεθμαχά· καὶ πάντες ἐν Χαρρὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

15 Καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ καὶ Φερμαχά· καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωὰβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 Καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωὰβ, Ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ·

εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ἀκούω ἐγώ εἰμι.

18 Καὶ εἶπε λέγουσα, Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες, Ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβὲλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραήλ· σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραήλ· ἱνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἵλεώς μοι ἵλεώς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ.

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυίδ· δότε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρός σε διὰ τοῦ τείχους.

22 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀφεῖλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωὰβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ ὁ Ἰωὰβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραήλ· καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί·

24 Καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου· καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς Ἀχιλοὺθ ἀναμιμνήσκων·

25 Καὶ Σουσὰ γραμματεύς· καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

26 Καί γε Ἰρὰς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυίδ.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς, καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί ποιήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν κυρίου;

4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε, Τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν;

5 Καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν, τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν

ἐν

ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.

6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφὰ θυγατρὸς Ἀϊὰ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαοὺλ, τὸν Ἐρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἐσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωουλαθί·

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

10 Καὶ ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊὰ τὸν σάκκον, καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊὰ παλλακὴ Σαοὺλ· καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς Ἰωὰ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων.

12 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ, καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσὰν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβαί.

13 Καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξηλιασμένων.

14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ· καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ.

16 Καὶ Ἰεσβὶ, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφὰ, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυίδ.

17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες, Οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ᾽ ἡμῶν εἰς πόλεμον, καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ μετὰ τῶν ἀλλοφύ-

λοφύλων· τότε ἐπάταξε Σε-
βοχαὶ ὁ Ἀσατωθὶ τὸν Σὲφ
ἐν τοῖς ἐγγόνοις τοῦ Ῥαφά.
19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀ-
ριωργὶμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν
Γολιὰθ τὸν Γεθαῖον· καὶ τὸ
ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀν-
τίον ὑφαινόντων.
20 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλε-
μος ἐν Γέθ· καὶ ἦν ἀνὴρ μα-
δὼν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν
ποδῶν αὐτοῦ ἓξ καὶ ἓξ, εἰκοσι-
τέσσαρες ἀριθμῷ· καί γε αὐ-
τὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾶ.
21 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰ-
ωνάθαν υἱὸς Σεμεῒ ἀδελφοῦ
Δαυίδ.
22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέ-
χθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάν-
των ἐν Γὲθ τῷ Ῥαφᾶ οἶκος,
καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ,
καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑὶ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ
Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠ-
δῆς ταύτης, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξεί-
λετο αὐτὸν Κύριος ἐκ χει-
ρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ,
καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ.
2 Καὶ εἶπεν ᾠδήν· Κύριε
πέτρα μου, καὶ ὀχύρωμά μου,
καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί,
3 Ὁ Θεός μου, φύλαξ μου
ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι
ἐπ' αὐτῷ· ὑπερασπιστής μου, καὶ
κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλή-
πτωρ μου, καὶ καταφυγή μου
σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώ-
σεις με.
4 Αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι
Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
σωθήσομαι.
5 Ὅτι περιέσχον με συν-
τριμμοὶ θανάτου, χείμαρροι
ἀνομίας ἐθάμβησάν με.
6 Ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλω-
σάν με, προέφθασάν με
σκληρότητες θανάτου.
7 Ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ
πρὸς τὸν Θεόν μου βοήσομαι,
καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φω-
νῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς
ὠσὶν αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσει-
σθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐ-
ρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐ-
σπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη
Κύριος αὐτοῖς.
9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀρ-
γῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος
αὐτοῦ κατέδεται· ἄνθρακες
ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
10 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ
κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκά-
τω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῶν
χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.
12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀ-
ποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ
ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδά-
των, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις
ἀέρος.
13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντί-
ον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρα-
κες πυρός.
14 Ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ
Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε
φωνὴν αὐτοῦ.
15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ
ἐσκόρπισεν αὐτοὺς· καὶ ἤστραψεν
ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐ-
τούς.
16 Καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις
θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη
θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ
ἐπιτιμήσει Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς
πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.
17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ
ἔλαβέ

ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑ-
δάτων πολλῶν.
18 Ἐῤῥύσατό με ἐξ ἐχ-
θρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισοῦν-
των με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.
19 Προέφθασάν με ἡμέ-
ραι θλίψεώς μου· καὶ ἐγένετο
Κύριος ἐπιστήριγμά μου,
20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλα-
τυσμὸν, καὶ ἐξείλετό με, ὅτι
ηὐδόκησεν ἐν ἐμοί.
21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότη-
τα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδω-
κέ μοι.
22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς
Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ μου.
23 Ὅτι πάντα τὰ κρίμα-
τα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέ-
στην ἀπ' αὐτῶν.
24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος
αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου.
25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύ-
ριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ.
26 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ,
καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειω-
θήσῃ·
27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλε-
κτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρε-
βλωθήσῃ.
28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν
σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ με-
τεώρων ταπεινώσεις.
29 Ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου
Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει
μοι τὸ σκότος μου.
30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι
μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ Θεῷ
μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ
ὁδὸς αὐτοῦ· τὸ ῥῆμα Κυρίου
κραταιὸν πεπυρωμένον ὑπερ-
ασπιστής ἐστι πᾶσι τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπ' αὐτόν.
32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυ-
ρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν
με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄ-
μωμον τὴν ὁδόν μου.
34 Τιθεὶς τοὺς πόδας μου
ὡς ἐλάφων, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἱ-
στῶν με.
35 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τό-
ξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.
36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερα-
σπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ
ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με.
37 Εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ
διαβήματά μου ὑποκάτω μου,
καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέ-
λη μου.
38 Διώξω ἐχθρούς μου, καὶ
ἀφανιῶ αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀνα-
στρέψω ἕως ἂν συντελέσω
αὐτούς.
39 Καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ
τοὺς πόδας μου.
40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυ-
νάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις
τοὺς ἐπανισταμένους μοι ὑπο-
κάτω μου.
41 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔ-
δωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦν-
τάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐ-
τούς.
42 Βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοη-
θὸς, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπή-
κουσεν αὐτῶν.
43 Καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς
χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐ-
λέπτυνα αὐτούς.
44 Καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης
λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφα-

λῶν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.

48 Ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου,

49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραήλ.

2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

3 Λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολήν· Εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ, Πῶς κραταιώσητε φόβον Χριστοῦ,

4 Καὶ ἐν φωτὶ Θεοῦ πρωΐας ἀνατείλαι ἥλιος τοπρωΐ, οὐ Κύριος παρῆλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

5 Οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ, διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην· ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

6 Ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς· καὶ πλῆρες σιδήρου, καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.

8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυίδ· Ἰεβοσθὲ ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν· Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ.

9 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Δουδὶ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυίδ· καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραήλ·

10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.

11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία υἱὸς Ἄσα ὁ Ἀρουχαῖος· καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία· καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ· καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώ-

που

που ἀλλοφύλων.
12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ
τῆς μερίδος, καὶ ἐξείλατο αὐ-
τὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύ-
λους· καὶ ἐποίησε Κύριος σω-
τηρίαν μεγάλην.
13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς
ἀπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ κατέ-
βησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυ-
ὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ·
καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλά-
δι Ῥαφαΐν.
14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ
περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστεμα τῶν
ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθ-
λεέμ.
15 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυ-
ὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕ-
δωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθ-
λεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ
σύστεμα τῶν ἀλλοφύλων τότε
ἐν Βηθλεέμ.
16 Καὶ διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς
δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕ-
δωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθ-
λεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ· καὶ ἔλα-
βον, καὶ παρεγένοντο πρὸς
Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν
αὐτό· καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ
Κυρίῳ,
17 Καὶ εἶπεν, Ἵλεώς μοι
Κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ
αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευ-
θέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
πίομαι· καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν
αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί.
18 Καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελ-
φὸς Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας αὐ-
τὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ
αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ
ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας·
καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρι-
σί,
19 Ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων
ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς
εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν
οὐκ ἦλθε.
20 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰω-
δαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔρ-
γοις, ἀπὸ Καβεσεὴλ, καὶ αὐ-
τὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀ-
ριὴλ τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κα-
τέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν
μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς χιόνος.
21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν
ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄν-
δρα ὁρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ
τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον
διαβάθρας· καὶ κατέβη πρὸς
αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἥρπασε τὸ
δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυ-
πτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν
τῷ δόρατι αὐτοῦ.
22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναί-
ας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνο-
μα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνα-
τοῖς,
23 Ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος,
καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ
ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ· καὶ ταῦτα τὰ ὀ-
νόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ
βασιλέως.
24 Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰω-
άβ· οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα· Ἐ-
λεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλ-
φου αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
25 Σαιμὰ ὁ Ῥουδαῖος·
26 Σέλλης ὁ Κελωθί· Ἴρας
υἱὸς Ἴσκα ὁ Θεκωίτης·
27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης,
ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀναθωθίτου·
28 Ἐλλὼν ὁ Ἀωίτης· Νο-
ερὲ ὁ Νετωφατίτης·
29 Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ
Γαβαὲθ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐ-
φραθαίου· Ἀσμαὼθ ὁ Βαρσια-
μίτης·
32] Ἐμασοὺ ὁ Σαλαβωνί-
της· υἱοὶ Ἀσάν, Ἰωναθὰν·

33 Σαμναν ὁ Ἀραδίτης·
Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραὶ Σαραυ-
ρίτης·
34 Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀ-
σβίτου, υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί·
Ἐλιὰβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γε-
λωνίτου·
35 Ἀσαραὶ ὁ Καρμήλιος
τοῦ Οὐραιοερχί·
36 Γάαλ υἱὸς Ναθανί· Πο-
λυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί·
Ἐλιὰ ὁ Ἀμμανίτης·
30] Ἀδροὶ ἀπὸ χειμάῤ-
ῥων·
31 Γαδαβιὴλ υἱὸς τοῦ Ἀ-
ραβωθαίου·
37] Γελωρὲ ὁ Βηθωραῖος
διαίροντα σκεύη Ἰωὰβ υἱοῦ Σα-
ρουίας·
38 Ἱρὰς ὁ Ἐθιραῖος· Γη-
ρὰβ ὁ Ἐθιναῖος·
39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος·
οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑ-
πτά.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑὶ προσέθετο ὀργὴν Κύ-
ριος ἐκκαῦσαι ἐν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ
ἐν αὐτοῖς, λέγων, Βάδιζε, ἀ-
ρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν
Ἰούδαν.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος
τὸν μετ' αὐτοῦ, Δίελθε δὴ πά-
σας φυλὰς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,
ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ
ἐπίσκεψαι τὸν λαὸν, καὶ γνώσο-
μαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν
βασιλέα, Καὶ προσθείη Κύ-
ριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν λαὸν
ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς
ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφ-
θαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
λέως ὁρῶντες· καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ἱνατί βούλεται ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ;

4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος
τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωὰβ καὶ
εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμε-
ως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ καὶ οἱ
ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λα-
ὸν τὸν Ἰσραήλ.
5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδά-
νην, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ
ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέ-
σῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐ-
λιέζερ.
6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ
καὶ εἰς γῆν Θαβασὼν, ἥ ἐστιν
Ἀδασαὶ, καὶ παρεγένοντο εἰς
Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν, καὶ ἐκύ-
κλωσαν Σιδῶνα.
7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ
Τύρου, καὶ εἰς πάσας τὰς πό-
λεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου·
καὶ ἦλθον κατὰ Νότον Ἰούδα εἰς
Βηρσαβεὲ,
8 Καὶ περιώδευσαν ἐν πά-
σῃ τῇ γῇ· καὶ παρεγένοντο ἀ-
πὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ
εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσα-
λήμ.
9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν ἀ-
ριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ
πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐγένετο
Ἰσραὴλ, ὀκτακόσιαι χιλι-
άδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπα-
σμένων ῥομφαίαν· καὶ ἀνὴρ Ἰού-
δα, πεντακόσιαι χιλιάδες
ἀνδρῶν μαχητῶν.
10 Καὶ ἐπάταξε καρδία
Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆ-
σαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Κύριον, Ἥμαρτον σφό-
δρα ὃ ἐποίησα· νῦν Κύριε
παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομί-
αν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐματαιώ-
θην σφόδρα.
11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τὸ
πρωΐ· καὶ λόγος Κυρίου ἐγέ-
νετο πρὸς Γὰδ τὸν προφήτην
τὸν ὁρῶντα, λέγων,

12 Πορεύθητι, καὶ λάλησον πρὸς Δαυίδ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.

13 Καὶ εἰσῆλθε Γὰδ πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀνήγγειλε, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γάδ, Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.

15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν· καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεέ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

16 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ, Πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα· καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

18 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβηθι, καὶ στῆσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γάδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

20 Καὶ διέκυψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνά, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ εἶπεν Ὀρνά, Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυίδ, Κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὴν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυίδ, Λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα.

23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογήσαι σε.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά, Οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ

ἐν

τοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὁλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς· καὶ προσέθηκε Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις· καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο.

2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ, Ζητησάτωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα, καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα, καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.

3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραήλ· καὶ εὗρον τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σαμανῖτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα.

4 Καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα· καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν.

5 Καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ ἐπήρετο, λέγων, Ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε, λέγων, Διατί σὺ ἐποίησας; καί γε αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωὰβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου.

8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεῒ, καὶ Ῥησὶ, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.

9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθὶ, ὃς ἦν ἐχόμενα τοῦ Ῥωγήλ· καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας Ἰούδα παῖδας τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμὼν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε.

11 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν, λέγων, Οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω;

12 Καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

13 Δεῦρο εἴσελθε πρὸς
τὸν βασιλέα Δαυίδ, καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὐχὶ
σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὤμο-
σας τῇ δούλῃ σου, λέγων,
Ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμὼν βα-
σιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ αὐτὸς
καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου;
καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδω-
νίας;
14 Καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης
σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου,
καὶ πληρώσω τοὺς λόγους
σου.
15 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβε-
ὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ
ταμεῖον· καὶ ὁ βασιλεὺς πρε-
σβύτης σφόδρα· καὶ Ἀβισὰγ
ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα
τῷ βασιλεῖ.
16 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ,
καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ·
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστι
σοί;
17 Ἡ δὲ εἶπε, Κύριε, σὺ
ὤμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου τῇ δούλῃ σου, λέγων, Ὅτι
ὁ υἱός σου Σαλωμὼν βασιλεύ-
σει μετ' ἐμὲ, καὶ καθήσεται ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου.
18 Καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας
ἐβασίλευσε, καὶ σὺ κύριέ μου
βασιλεῦ οὐκ ἔγνως.
19 Καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ
ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆ-
θος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιά-
θαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰωὰβ τὸν
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως· καὶ τὸν
Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐ-
κάλεσε.
20 Καὶ σὺ κύριέ μου βασι-
λεῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσ-
ραὴλ πρός σε· ἀπάγγειλαι
αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ
θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βα-
σιλέως μετ' αὐτόν.
21 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμη-
θῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσο-
μαι ἐγὼ καὶ Σαλωμὼν ὁ υἱός
μου ἁμαρτωλοί.
22 Καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λα-
λούσης μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
Νάθαν ὁ προφήτης ἦλθε.
23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βα-
σιλεῖ, Ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφή-
της· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσω-
πον τοῦ βασιλέως, καὶ προσε-
κύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
24 Καὶ εἶπε Νάθαν, Κύριέ
μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας, Ἀδω-
νίας βασιλεύσει ὀπίσω μου,
καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρό-
νου μου;
25 Ὅτι κατέβη σήμερον,
καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας
καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ
ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς
δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν
ἱερέα· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀ-
δωνίας.
26 Καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱε-
ρέα, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαὲ,
καὶ Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου οὐκ
ἐκάλεσεν.
27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα
τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δού-
λῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν
θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
λέως μετ' αὐτόν;
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς Δαυίδ, καὶ εἶπε, Καλέ-
σατέ μοι τὴν Βηρσαβεέ· καὶ
εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέ-
ως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.
29 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς,

καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

30 Ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅτι Σαλωμὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς, Λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν, καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν Γιὼν,

34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ, καὶ ἐρεῖτε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.

36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

37 Καθὼς ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμὼν, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυίδ.

38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών.

39 Καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμὼν, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.

41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν Ἰωὰβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης;

42 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως εἰσῆλθε· καὶ εἶπεν Ἀδωνίας, Εἴσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σὺ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι.

43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών,

44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαὲ, καὶ τὸν Χερεθὶ, καὶ τὸν Φελεθὶ, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμί-

ἡμίονον τοῦ βασιλέως·

45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιὼν, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἣν ἠκούσατε.

46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνον βασιλείας.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες, Ἀγαθύναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμὼν ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου· καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην.

48 Καί γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι.

49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμὼν, λέγοντες, Ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμὼν, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Ὀμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμὼν, εἰ οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.

52 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν, Ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως, εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.

53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ εἰσῆλθε, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμὼν, Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ, λέγων,

2 Ἐγώ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις, καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα,

3 Καὶ φυλάξεις φυλακὴν Κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως· ἵνα συνήσῃς ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·

4 Ἵνα στήσῃ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε, λέγων, Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων, Οὐκ ἐξολοθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραήλ.

5 Καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουΐας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννὴρ υἱῷ Νὴρ, καὶ τῷ Ἀμεσσαῒ υἱῷ Ἰεθὲρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾅδου

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ
τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλε-
ος, ϗ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι
τὴν τράπεζάν σου· ὅτι οὕτως
ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδι-
δράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀ-
βεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ
υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ
Βαουρὶμ, ϗ αὐτὸς κατηράσα-
τό με κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ
ἡμέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς παρ-
εμβολάς· ϗ αὐτὸς κατέβη
εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν Ἰορ-
δάνην, ϗ ὤμοσα αὐτῷ ἐν Κυ-
ρίῳ, λέγων, Εἰ θανατώσω
σε ἐν ῥομφαίᾳ.
9 Καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσῃς αὐ-
τὸν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ, ϗ
γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ
κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν
αἵματι εἰς ᾅδου.
10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ϗ ἐτάφη
ἐν πόλει Δαυίδ.
11 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβα-
σίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσρα-
ὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χε-
βρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη,
ϗ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα
τρία ἔτη.
12 Καὶ Σαλωμὼν ἐκάθι-
σεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, ϗ ἡτοιμάσθη ἡ
βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας
υἱὸς Ἀγγὶθ πρὸς Βηρσαβεὲ
μητέρα Σαλωμὼν, ϗ προσ-
εκύνησεν αὐτῇ· ἡ δὲ εἶπεν,
Εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; ϗ εἶ-
πεν, Εἰρήνη.
14 Λόγος μοι πρός σε·
ϗ εἶπεν αὐτῷ, Λάλησον.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σὺ
οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία,
ϗ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσρα-
ὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς
βασιλέα, ϗ ἐστράφη ἡ βασι-
λεία, ϗ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ
μου, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὐτῷ.
16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν
ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀ-
ποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου·
ϗ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεὲ, Λά-
λει.
17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰπὸν
δὴ πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασι-
λέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, ϗ
δώσει μοι τὴν Ἀβισὰγ
τὴν Σωμανῖτιν εἰς γυναῖ-
κα.
18 Καὶ εἶπε Βηρσαβεὲ,
Καλῶς· ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ
τῷ βασιλεῖ.
19 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ
πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμὼν
λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου·
ϗ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀ-
παντὴν αὐτῇ, ϗ κατεφίλη-
σεν αὐτὴν, ϗ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
θρόνου· ϗ ἐτέθη θρόνος τῇ
μητρὶ τοῦ βασιλέως, ϗ ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἴτη-
σιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι
παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν μου· ϗ εἶπεν αὐτῇ
ὁ βασιλεὺς, Αἴτησαι μῆ-
τερ ἐμὴ, ϗ οὐκ ἀποστρέψω
σε.
21 Καὶ εἶπε, Δοθήτω δὴ
Ἀβισὰγ ἡ Σωμανῖτις τῷ
Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς
γυναῖκα.
22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν, ϗ εἶπε τῇ
μητρὶ αὐτοῦ, Καὶ ἵνα τί σὺ ᾔτη-
σαι τὴν Ἀβισὰγ τῷ Ἀδω-
νίᾳ; ϗ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βα-
σιλείαν, ὅτι οὗτος ἀδελφός
μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμὲ, ϗ αὐτῷ
Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς, ϗ αὐτῷ
Ἰωὰβ

Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἀρχιστράτη-
γος ἑταῖρος.
23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν κατὰ τοῦ Κυρίου,
λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ
Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλά-
λησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον
τοῦτον.
24 Καὶ νῦν ζῇ Κύριος ὃς
ἡτοίμασέ με καὶ ἔθετό με ἐπὶ
τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός
μου, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι
οἶκον καθὼς ἐλάλησε Κύρι-
ος, ὅτι σήμερον θανατωθή-
σεται Ἀδωνίας.
25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βα-
σιλεὺς Σαλωμὼν ἐν χειρὶ
Βαναίου υἱοῦ Ἰωδαὲ, καὶ ἀνεῖλεν
αὐτὸν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ
ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπό-
τρεχε σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀ-
γρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ
σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ
θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου
ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ὅ-
τι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν οἷς
ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου.
27 Καὶ ἐξέβαλε Σαλω-
μὼν τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱ-
ερέα τοῦ Κυρίου, πληρωθῆναι
τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἠλὶ ἐν Σηλώμ.
28 Καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως
Ἰωὰβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰω-
ὰβ ἦν κεκλικὼς ὀπίσω Ἀδω-
νίου, καὶ ὀπίσω Σαλωμὼν οὐκ
ἔκλινε· καὶ ἔφυγεν Ἰωὰβ εἰς
τὸ σκήνωμα τοῦ Κυρίου, καὶ
κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυ-
σιαστηρίου.
29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σα-
λωμὼν, λέγοντες, Ὅτι πέ-
φευγεν Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ
ἀπέστειλε Σαλωμὼν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς Ἰωὰβ, λέγων, Τί
γέγονέ σοι, ὅτι πέφευγας εἰς
τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰω-
ὰβ, Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσ-
ώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς Κύ-
ριον· καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ, λέ-
γων, Πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν,
καὶ θάψον αὐτόν.
30 Καὶ ἦλθε Βαναίας υἱ-
ὸς Ἰωδαὲ πρὸς Ἰωὰβ εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ βα-
σιλεὺς, Ἔξελθε· καὶ εἶπεν
Ἰωὰβ, Οὐκ ἐκπορεύομαι,
ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι· καὶ ἐπέ-
στρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ,
καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, λέγων,
Τάδε λελάληκεν Ἰωὰβ, καὶ
τάδε ἀποκέκριταί μοι.
31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς, Πορεύου, καὶ ποί-
ησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε, καὶ
ἄνελε αὐτὸν, καὶ θάψεις αὐ-
τὸν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ
αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν, ἀπ᾽
ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
μου.
32 Καὶ ἐπέστρεψε Κύριος
τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπήν-
τησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις
τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ
αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐ-
τοὺς ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὁ πατήρ
μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷ-
μα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν
Νὴρ ἀρχιστράτηγον Ἰσρα-
ὴλ, καὶ τὸν Ἀμεσσαὶ υἱ-
ὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰ-
ούδα.
33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ αἷ-
ματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος
αὐτοῦ

εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίου.

34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ· καὶ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κεφ. γ΄. 3.

Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου· καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν· ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.

Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ τοὺς λουτῆρας τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτῆς, διέκοψε τὴν πόλιν Δαυίδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ· τότε ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν· καὶ Σαλωμὼν ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον· καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμὼν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ἀσσοὺρ, καὶ τὴν Μαγδὼ, καὶ τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ· πλὴν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν, ἐνετείλατο τῷ Σαλωμὼν, λέγων, Ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Χεβρών· οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντήν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ ἀθωώσῃς αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ· καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου.

[36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεῒ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὠκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ.

37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χείμαῤῥον Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου· καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σεμεῒ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ· οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεῒ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεῒ πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Μααχὰ βασιλέα Γέθ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεῒ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γέθ.

40 Καὶ ἀνέστη Σεμεῒ καὶ ἐπίσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γὲθ πρὸς Ἀγχοῦς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Σεμεῒ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ.

41 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν λέγοντες, Ὅτι ἐπορεύθη Σεμεῒ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γέθ, καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ.

42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε τὸν Σεμεῒ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι, λέγων, Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερὰ, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ;

43 Καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ;

44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεῒ, Σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν οἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλήν σου.

45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα.

46 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαὲ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν· καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός· καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες· καὶ Σαλωμὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις· καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα, καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμὼν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ Σαλωμὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου· καὶ αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως, καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν

τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως
Γάζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦ-
σι πέραν τοῦ ποταμοῦ· ϗ ἦν
αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν
μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν· ϗ κα-
τῴκει Ἰούδα ϗ Ἰσραὴλ πε-
ποιθότες, ἕκαστος ὑπὸ τὴν
ἄμπελον αὐτοῦ ϗ ὑπὸ τὴν συ-
κῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες ϗ πίνον-
τες ϗ ἑορτάζοντες ἀπὸ Δὰν
ϗ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς
ἡμέρας Σαλωμών· ϗ οὗτοι οἱ
ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών· Ἀ-
ζαρίου υἱὸς Σαδὼκ τοῦ ἱερέ-
ως, ϗ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρ-
χων τῶν ἐφεστηκότων· ϗ Ἐ-
δραμὶμ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ·
καὶ Σουβὰ γραμματεύς, ϗ
Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμι-
μνήσκων, ϗ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωὰβ
ἀρχιστράτηγος, ϗ Ἀχιρὲ υἱ-
ὸς Ἐδραῒ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, ϗ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς
αὐλαρχίας ϗ ἐπὶ τοῦ πλινθίου,
ϗ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμ-
βουλος· ϗ ἦσαν τῷ Σαλω-
μὼν τεσσαράκοντα χιλιάδες
τοκάδες ἵπποι εἰς ἅρματα,
ϗ δώδεκα χιλιάδες ἵππων·
ϗ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βα-
σιλεῦσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ϗ
ἕως γῆς ἀλλοφύλων ϗ ἕως ὁ-
ρίων Αἰγύπτου· ϗ Σαλωμὼν
υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἰσραὴλ ϗ Ἰούδα ἐν Ἱερουσα-
λήμ.
[2 Πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυ-
μιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι
οὐκ ᾠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυ-
ρίῳ ἕως τοῦ νῦν.
3 Καὶ ἠγάπησε Σαλωμὼν
τὸν Κύριον, πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψη-
λοῖς ἔθυε ϗ ἐθυμία.
4 Καὶ ἀνέστη ϗ ἐπορεύθη
εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι
αὕτη ὑψηλοτάτη, ϗ μεγάλη·
χιλίαν ὁλοκαύτωσιν ἀνήνεγκε
Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον ἐν Γαβαών.
5 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ
Σαλωμὼν ἐν ὕπνῳ τὴν νύ-
κτα, ϗ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαλωμὼν, Αἴτησαί τι αἴτη-
μα σεαυτῷ.
6 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν, Σὺ
ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος
μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν
σου ἐν ἀληθείᾳ ϗ ἐν δικαι-
οσύνῃ ϗ ἐν εὐθύτητι καρδίας
μετὰ σοῦ, ϗ ἐφύλαξας αὐτῷ
τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο, δοῦ-
ναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη.
7 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός
μου, σὺ ἔδωκας τὸν δοῦλόν
σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός
μου· ϗ ἐγώ εἰμι παιδάριον
μικρὸν, ϗ οὐκ οἶδα τὴν ἔξο-
δόν μου ϗ τὴν εἴσοδόν μου.
8 Ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω λαὸν
πολὺν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.
9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου
καρδίαν ἀκούειν ϗ διακρίνειν
τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ,
ϗ τοῦ συνιέναι ἀναμέσον ἀ-
γαθοῦ ϗ κακοῦ· ὅτι τίς δυ-
νήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν
βαρὺν τοῦτον;
10 Καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Κυ-
ρίου, ὅτι ᾐτήσατο Σαλωμὼν
τὸ ῥῆμα τοῦτο.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
αὐτὸν, Ἀνθ' ὧν ᾐτήσω παρ'
ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ϗ οὐκ ᾐ-
τήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολ-
λὰς, ϗ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον, οὐ-
δὲ ᾐτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου,
ἀλλ' ᾐτήσω σεαυτῷ τοῦ συν-
ιέναι τοῦ εἰσακούειν κρίμα,

12 Ἰδοὺ

12 Ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ
ῥῆμά σου· ἰδοὺ δέδωκά σοι
καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν·
ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν
σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅ-
μοιός σοι.
13 Καὶ ἃ οὐκ ᾔτησω δέδω-
κά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς
οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν
βασιλεῦσι.
14 Καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ
ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐν-
τολάς μου καὶ τὰ προστάγμα-
τά μου, ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ
πατήρ σου, καὶ πληθυνῶ τὰς
ἡμέρας σου.
15 Καὶ ἐξυπνίσθη Σαλω-
μὼν, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον· καὶ ἀνέ-
στη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν
Σιὼν, καὶ ἀνήγαγεν ὁλοκαυ-
τώσεις, καὶ ἐποίησεν εἰρηνι-
κὰς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν
ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν
αὐτοῦ.
16 Τότε ὤφθησαν δύο γυ-
ναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ, καὶ
ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ.
17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία,
Ἐν ἐμοὶ κύριε, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ
αὕτη ᾠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἑνὶ, καὶ ἐ-
τέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.
18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου, ἔ-
τεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς
κατὰ τὸ αὐτό· καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς
μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων
ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.
19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς
τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύ-
κτα, ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐ-
τόν.
20 Καὶ ἀνέστη μέσης τῆς
νυκτὸς, καὶ ἔλαβε τὸν υἱόν μου ἐκ
τῶν ἀγκαλῶν μου, καὶ ἐκοίμισεν
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱ-
ὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοί-
μισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου.
21 Καὶ ἀνέστην τοπρωῒ θη-
λάσαι τὸν υἱόν μου, καὶ ἐκεῖνος
ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδοὺ κατενό-
ησα αὐτὸν πρωῒ, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον.
22 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑ-
τέρα, Οὐχὶ, ἀλλὰ ὁ υἱός μου
ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνη-
κώς· καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως.
23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
αὐταῖς, Σὺ λέγεις, Οὗτος
ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς ταύ-
της ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις,
Οὐχὶ, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ
ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνη-
κώς.
24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Λάβετε μάχαιραν· καὶ προσή-
νεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ
θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ
ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ, καὶ τὸ ἥμι-
συ αὐτοῦ ταύτῃ.
26 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυ-
νὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶ-
πε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐ-
ταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ
τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐν
ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ
παιδίον, καὶ θανάτῳ μὴ θανα-
τώσητε αὐτό· καὶ αὕτη εἶπε,
Μήτε ἐμοὶ, μήτε αὐτῇ ἔστω,
διέλετε.
27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπε, Δότε τὸ παιδίον
τῇ εἰπούσῃ, Δότε αὐτῇ αὐτὸ,
καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε
αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσρα-
ὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρι-
νεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν

ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις Θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραήλ.

2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ· Ἀζαρίας υἱὸς Σαδὼκ·

3 Ἐλιὰφ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Σηβὰ γραμματεῖς· ϗ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἀναμιμνήσκων·

4 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· ϗ Σαδὼκ ϗ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

5 Καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων· καὶ Ζαβοὺθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως·

6 Καὶ Ἀχισὰρ ἦν οἰκονόμος· ϗ Ἐλιὰκ ὁ οἰκονόμος· ϗ Ἐλιὰβ υἱὸς Σὰφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς· ϗ Ἀδωνιρὰμ υἱὸς Αὐδὼν ἐπὶ τῶν φόρων.

7 Καὶ τῷ Σαλωμὼν δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ ϗ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν.

8 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βαὲν υἱὸς Ὢρ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ εἷς.

9 Υἱὸς Δακὰρ ἐν Μακὲς, ϗ ἐν Σαλαβὶν, ϗ Βαιθσαμὺς, ϗ Ἡλὼν ἕως Βηθανὰν εἷς.

10 Υἱὸς Ἐσδὶ ἐν Ἀραβὼθ, αὐτοῦ Σωχὼ ϗ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφέρ.

11 Υἱοῦ Ἀμιναδὰβ πᾶσα Νεφθαδὼρ, Τεφὰθ θυγάτηρ Σαλωμὼν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἷς.

12 Βαανὰ υἱὸς Ἀχιλοὺθ τὴν Ἰθανάχ, ϗ Μαγεδδὼ, ϗ πᾶς ὁ οἶκος Σὰν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω τοῦ Ἐσραὲ, καὶ ἐκ Βηθσὰν ἕως Σαβελμαουλὰ, ἕως Μαεβὲρ Λουκὰμ, εἷς.

13 Υἱὸς Ναβὲρ ἐν Ῥαβὼθ Γαλαὰδ, τούτῳ σχοίνισμα Ἐργὰβ ἐν τῇ Βασὰν, ἑξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις ϗ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἷς.

14 Ἀχιναδὰβ υἱὸς Σαδδὼ Μααναΐμ.

15 Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλεὶμ, ϗ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμὰθ θυγατέρα Σαλωμὼν εἰς γυναῖκα, εἷς.

16 Βαανὰ υἱὸς Χουσὶ ἐν Ἀσὴρ ϗ ἐν Βααλὼθ, εἷς.

18] Σεμεῒ υἱὸς Ἠλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν.

19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαῒ ἐν τῇ γῇ Γὰδ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἐσεβὼν ϗ Ὢγ βασιλέως τοῦ Βασὰν, ϗ νασὶφ εἷς ἐν γῇ Ἰούδα.

17] Ἰωσαφὰτ υἱὸς Φουασοὺδ ἐν Ἰσσάχαρ.

27] Καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· ϗ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ, οὐ παραλλάσσουσι λόγον.

28 Καὶ τὰς κριθὰς ϗ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις ϗ τοῖς ἅρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ᾖ ὁ βασιλεὺς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

22] Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμὼν· ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως, ϗ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου,

23 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ,

λεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομά-
δες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκ-
τὸς ἐλάφων, καὶ δορκάδων ἐκ-
λεκτῶν σιτευτά.
24 Ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ
ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ
πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.
29] Καὶ ἔδωκε Κύριος
φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ σο-
φίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύ-
μα καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ
παρὰ τὴν θάλασσαν.
30 Καὶ ἐπληθύνθη Σαλω-
μὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρό-
νησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώ-
πων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονί-
μους Αἰγύπτου.
31 Καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐ-
σοφίσατο ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ζα-
ρείτην, καὶ τὸν Αἰνὰν, καὶ τὸν Χαλ-
κὰδ καὶ Δαράλα υἱοὺς Μάλ.
32 Καὶ ἐλάλησε Σαλω-
μὼν τρισχιλίας παραβολὰς,
καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχί-
λιαι.
33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν
ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ
Λιβάνῳ, καὶ ἕως ὑσσώπου τῆς
ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου·
καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτη-
νῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν
καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν
ἰχθύων.
34 Καὶ παρεγίνοντο πάν-
τες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας
Σαλωμὼν· καὶ παρὰ πάντων
τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤ-
κουον τῆς σοφίας αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε
Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα Φα-
ραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσ-
ήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν
Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐ-
τὸν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶ-
κον ἑαυτοῦ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱε-
ρουσαλὴμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ
βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προ-
κατελάβετο τὴν Γαζὲρ, καὶ
ἐνεπύρισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Χα-
ναανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν
Μεργάβ· καὶ ἔδωκεν αὐτὰς
Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ
αὐτοῦ γυναικὶ Σαλωμών· καὶ
Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν
Γαζέρ.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ βα-
σιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας
αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμὼν
ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιρὰμ τὸν
Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.
2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
πρὸς Χιρὰμ, λέγων,
3 Σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου
Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκο-
δομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου
τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων
αὐτὸν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύρι-
ον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ.
4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύ-
ριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλό-
θεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ
ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν.
5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκο-
δομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλά-
λησε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς
Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων,
Ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀ-
νόματί μου.
6 Καὶ νῦν ἔντειλαι, καὶ κο-
ψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λι-
βάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ
τῶν δούλων σου, καὶ τὸν μισθὸν
δουλείας σου δώσω σοι κατὰ
πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ
οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς
ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σι-
δώνιοι.

7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκου-
σε Χιρὰμ τῶν λόγων Σαλω-
μὼν, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶ-
πεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς σή-
μερον, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ
υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν
πολὺν τοῦτον.
8 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σα-
λωμὼν, λέγων, Ἀκήκοα περὶ
πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός
με· ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά
σου· ξύλα κέδρινα καὶ πεύ-
κινα.
9 Οἱ δοῦλοί μου κατάξου-
σιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς
τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι
αὐτὰ σχεδίας, ἕως τοῦ τόπου οὗ
ἐὰν ἀποστείλῃς πρός με, καὶ ἐκ-
τινάξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἀ-
ρεῖς· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά
μου, τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ
μου.
10 Καὶ ἦν Χιρὰμ διδοὺς
τῷ Σαλωμὼν κέδρους καὶ πεύ-
κας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.
11 Καὶ Σαλωμὼν ἔδωκε
τῷ Χιρὰμ εἴκοσι χιλιάδας
κόρους πυροῦ καὶ μαχεὶρ τῷ οἴ-
κῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας
βαὶθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦ-
το ἐδίδου Σαλωμὼν τῷ Χι-
ρὰμ κατ' ἐνιαυτόν.
12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σο-
φίαν τῷ Σαλωμὼν καθὼς ἐ-
λάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη
ἀναμέσον Χιρὰμ καὶ ἀναμέ-
σον Σαλωμὼν, καὶ διέθεντο δι-
αθήκην ἀναμέσον αὐτῶν.
13 Καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασι-
λεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα
χιλιάδες ἀνδρῶν.
14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιά-
δες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι·
μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ
δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ
Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου.
15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν
ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴ-
ροντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα
χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,
16 Χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν
καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων
τῷ Σαλωμὼν, τρεῖς χιλιά-
δες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ
ποιοῦντες τὰ ἔργα.
17 Καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λί-
θους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσα-
ρακοστῷ καὶ τετρακοσιο-
στῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἔτει τῷ
τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ
βασιλεύοντος τοῦ βασι-
λέως Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσ-
ραήλ,
17] Καὶ ἐνετείλατο ὁ βα-
σιλεὺς ἵνα αἴρωσι λίθους με-
γάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέ-
λιον τοῦ οἴκου, καὶ λίθους ἀπε-
λεκήτους.
18 Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ
Σαλωμὼν, καὶ οἱ υἱοὶ Χιρὰμ,
καὶ ἔβαλον αὐτούς.
1] Ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρ-
τῳ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον Κυ-
ρίου ἐν μηνὶ Ζιοῦ, καὶ τῷ δευτέ-
ρῳ μηνί.
38] Ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυ-
τῷ, ἐν μηνὶ Βαάλ, οὗτος ὁ μὴν
ὁ ὄγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶ-
κος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ
εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ.
2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδό-
μησεν ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ,
τεσσαράκοντα ἐν πήχει μῆ-
κος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι ἐν πήχει
πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ
εἴκοσι ἐν πήχει τὸ ὕψος
αὐτοῦ.
3 Καὶ τὸ αἰλὰμ κατὰ πρόσ-
ωπον τοῦ ναοῦ, εἴκοσι ἐν
πήχει

πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλά-
τος τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον
τοῦ οἴκου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν
οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐ-
τόν.
4 Καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυ-
ρίδας παρακυπτομένας κρυ-
πτάς.
5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖ-
χον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλό-
θεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.
6 Ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω
πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ
πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον
ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει
τὸ πλάτος αὐτῆς· ὅτι διά-
στημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυ-
κλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅ-
πως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν
τοίχων τοῦ οἴκου.
7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκο-
δομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκρο-
τόμοις ἀργοῖς ᾠκοδομήθη· καὶ
σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν
σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν
τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι
αὐτόν.
8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευ-
ρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν
ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ
ἑλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέ-
σον, καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τρι-
ώροφα.
9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶ-
κον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν· καὶ
ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον
κέδροις.
10 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς ἐν-
δέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε
ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ
συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύ-
λοις κεδρίνοις.
15 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς τοί-
χους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύ-
λων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ
ἕως τῶν δοκῶν ἐκοιλοσταθ-
μησε συνεχόμενα ξύλοις ἔ-
σωθεν· καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ
οἴκου ἐν πλευραῖς πευκί-
ναις.
16 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴ-
κοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ τοί-
χου τὸ πλευρὸν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ
ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν· καὶ ἐ-
ποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων.
17 Καὶ τεσσαράκοντα πή-
χεων ἦν ὁ ναός.
19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δα-
βὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν,
δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν δια-
θήκης Κυρίου.
20 Εἴκοσι πήχεις μῆκος,
καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος, καὶ
εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ·
καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγ-
κεκλεισμένῳ· καὶ ἐποίησε θυ-
σιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ
δαβίρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυ-
σίῳ.
21 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περι-
έσχε χρυσίῳ, ἕως συντελεί-
ας παντὸς τοῦ οἴκου.
23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ
δαβὶρ δύο χερουβὶμ δέκα πή-
χεων μέγεθος ἐσταθμωμέ-
νον·
24 Καὶ πέντε πήχεων πτε-
ρύγιον τοῦ χερουβὶμ τοῦ ἑνός, καὶ
πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ
τὸ δεύτερον, ἐν πήχει δέκα
ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς
μέρος πτερυγίου αὐτοῦ.
25 Οὕτως τῷ χερουβὶμ
τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἑνὶ συν-
τέλεια μία ἀμφοτέροις.
26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερου-
βὶμ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν πήχει·
καὶ οὕτω τῷ χερουβὶμ τῷ δευ-
τέρῳ.
26 Καὶ ἀμφότερα χερου-
βὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσω-
τάτου· καὶ διεπέτασαν τὰς πτέ-

φυγας αὐτῶν, καὶ ἥπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ χερουβὶμ τοῦ δευτέρου ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο πτέρυξ πτέρυγος.

28 Καὶ περιέσχε τὰ χερουβὶμ χρυσίῳ.

29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι χερουβὶμ, καὶ φοίνικας τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ.

30 Καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου.

31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων, στοὰς πενταπλῶς.

34 Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα στρεφόμενα.

35 Ἐγκεκολαμμένα χερουβὶμ, καὶ φοίνικες, καὶ διαπεπετασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν.

36 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν· καὶ ᾠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἰλὰμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

13] ΚΑὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ ἔλαβε τὸν Χιρὰμ ἐκ Τύρου,

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Νεφθαλεὶμ· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκτων χαλκοῦ, καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών· καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα.

15 Καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλὰμ τοῦ οἴκου· ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τοῦ στύλου· καὶ περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἐκύκλου αὐτὸν· τὸ πάχος τοῦ στύλου· τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα· καὶ οὕτως ὁ στύλος ὁ δεύτερος.

16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ· πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνὸς, καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.

17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων· καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἑνὶ, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

18 Καὶ ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι, ἔργον κρεμαστὸν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

21 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλὰμ τοῦ ναοῦ· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούμ· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολόζ.

22 Καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἰλὰμ τεσσάρων πηχῶν· καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων· καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει.

23 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πήχει

χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό· πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει.

24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὴν δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸς κρίνου· καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστῆς.

25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν· καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν.

27 Καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ χαλκᾶς· πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἓξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς.

28 Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνὼθ συγκλειστὸν αὐτοῖς, καὶ συγκλειστὸν ἀναμέσον τῶν ἐξεχομένων.

29 Καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀναμέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβίμ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων, οὕτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον καταβάσεως.

30 Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ· καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὠμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων.

31 Καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνώθ.

32 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους.

33 Καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἅρματος· αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά.

34 Αἱ τέσσαρες ὠμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνὼθ οἱ ὦμοι αὐτῆς.

35 Καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνὼθ ἥμισυ τοῦ πήχεος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνώθ· καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς· καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

36 Καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτοῦ χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἑστῶτα, ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

37 Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα μεχωνὼθ, τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν πάσαις.

38 Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ τῶν δέκα μεχωνώθ.

39 Καὶ ἔθετο τὰς πέντε μεχωνὼθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ Νότου.

40 Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας· καὶ συν-

ἐτέλεσε Χειρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

41 Στύλους δύο, καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο· καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων·

42 Τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνὶ, περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ ὄντα τὰ στρεπτὰ τῆς μεχωνὼθ ἐπ᾽ ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις·

43 Καὶ τὰς μεχωνὼθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνώθ·

44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης·

45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χειρὰμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· καὶ οἱ στύλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου Κυρίου· πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἐποίησε Χειρὰμ χαλκᾶ ἄρδην.

47] Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα, οὐκ ἦν τέρμα τοῦ σταθμοῦ τοῦ χαλκοῦ.

46] Ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀναμέσον Σοκχὼθ καὶ ἀναμέσον Σειρά.

48 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ᾽ ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσῆν,

49 Καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λύχνους, καὶ τὰς ἐπαρυστρεῖς χρυσᾶς.

50 Καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἧλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ αἱ θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά· καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς.

51 Καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμὼν οἴκου Κυρίου· καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμὼν, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

1] Καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τρισκαίδεκα ἔτεσι·

2 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου· ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις.

3 Καὶ ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε στίχος,

4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς.

5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι· καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.

6 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν στύλων,

λων, πεντήκοντα μῆκος, καὶ
πεντήκοντα ἐν πλάτει ἐζυ-
γωμένη ἐν αἰλὰμ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῆς· καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐ-
πὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἰ-
λαμμείν.
7 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν θρό-
νων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ, αἰλὰμ τοῦ
κριτηρίου.
8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν
ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία
ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ
ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγα-
τρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλω-
μὼν, κατὰ τὸ αἰλὰμ τοῦτο.
9 Πάντα ταῦτα ἐκ λί-
θων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ
διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ
τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν·
καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
μεγάλην
10 Τὴν τεθεμελιωμένην
ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις,
λίθοις δεκαπήχεσι καὶ τοῖς
ὀκταπήχεσι·
11 Καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις
κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων, καὶ
κέδροις.
12 Τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης
κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκή-
των, καὶ στίχος κεκολαμμένης
κέδρου· καὶ συνετέλεσε Σαλω-
μὼν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς συνετέλε-
σε Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδο-
μῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη, τό-
τε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν πάντας τοὺς πρε-
σβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν τοῦ
ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθή-
κης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυίδ,
αὕτη ἐστὶ Σιὼν, ἐν μηνὶ Ἀ-
θανείν.
4 Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅ-
για τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ
μαρτυρίου.
5 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ
θύοντες πρόβατα, βόας, ἀνα-
ρίθμητα.
6 Καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς
τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέ-
ρυγας τῶν χερουβίμ.
7 Ὅτι τὰ χερουβὶμ δια-
πεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐ-
πὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ· καὶ
περιεκάλυπτον τὰ χερουβὶμ ἐ-
πὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅ-
για αὐτῆς ἐπάνωθεν.
8 Καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγια-
σμένα· καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κε-
φαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν
ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δα-
βὶρ, καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω.
9 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ
πλὴν δύο πλάκες λίθιναι,
πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκε
Μωυσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃς διέθε-
το Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον
οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νε-
φέλη ἔπλησε τὸν οἶκον.
11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱε-
ρεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ
προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔ-
πλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον.
14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βα-
σιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα
Ἰσραὴλ· καὶ πᾶσα ἐκκλησία
Ἰσραὴλ εἱστήκει·
15 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σή-
μερον, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πα-
τρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

ἐπλήρωσε, λέγων,

16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

19 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

20 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ᾠκοδόμηκα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ, ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ· καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

23 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,

24 Ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου· καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν χερσί σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

25 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεταί σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

26 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.

27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου;

28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρός σε σήμερον,

29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἠνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός.

30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δε-

σεως

σεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ
σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξον-
ται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ
σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς
κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ· καὶ
ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ.
31 Ὅσα ἂν ἁμάρτῃ ἕκα-
στος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν
λάβῃ ἐπ᾽ αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀ-
ρᾶσθαι αὐτὸν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξ-
αγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ
θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ
τούτῳ,
32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις· καὶ κρινεῖς
τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, ἀνο-
μηθῆναι ἄνομον, δοῦναι τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον, δοῦναι
αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ.
33 Ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λα-
όν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχ-
θρῶν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι,
καὶ ἐπιστρέψουσι καὶ ἐξομολογή-
σονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσ-
εύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ.
34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁ-
μαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν
αὐτῶν.
35 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν
οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν,
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ
προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ
ὀνόματί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν
ταπεινώσῃς αὐτοὺς,
36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρ-
τίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ
σου Ἰσραήλ· ὅτι δηλώσεις
αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις
ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.
37 Λιμὸς ἐὰν γένηται, θά-
νατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται
ἐμπυρισμὸς, βροῦχος, ἐρυ-
σίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλί-
ψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων αὐτοῦ, πᾶν συνάντη-
μα, πᾶν πόνον,
38 Πᾶσαν προσευχὴν, πᾶ-
σαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ
ἀνθρώπῳ, ὡς ἂν γνῶσιν ἕ-
καστος ἁφὴν καρδίας αὐτοῦ,
καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,
39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικη-
τηρίου σου, καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ
ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῷς
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μο-
νώτατος οἶδας τὴν καρδίαν
πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,
40 Ὅπως φοβῶνταί σε πά-
σας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας
τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
41 Καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ
ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος,
42 Καὶ ἥξουσι καὶ προσεύ-
ξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
43 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικη-
τηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλ-
λότριος, ὅπως γνῶσι πάν-
τες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ
φοβῶνταί σε, καθὼς ὁ λαός
σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ
ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα.
44 Ὅτι ἐξελεύσεται ὁ
λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἐπιστρέ-
ψεις αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται
ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πό-

λεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ
τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀ-
νόματί σου,
45 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ
τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποι-
ήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.
46 Ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς
οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ ἐπάξεις
αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμα-
λωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζον-
τες εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς,
47 Καὶ ἐπιστρέψουσι καρ-
δίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετή-
χθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσιν
ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν, καὶ
δεηθῶσί σου, λέγοντες, Ἡ-
μάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνο-
μήσαμεν,
48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρός
σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν
ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχ-
θρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐ-
τοὺς, καὶ προσεύξονται πρός σε
ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς
πόλεως ἧς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴ-
κου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί
σου,
49 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητη-
ρίου σου,
50 Καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀδι-
κίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι,
καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα
αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι, καὶ δώ-
σεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐν-
ώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐ-
τοὺς, καὶ οἰκτειρήσουσιν αὐ-
τούς,
51 Ὅτι λαός σου καὶ κληρο-
νομία σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτη-
ρίου σιδήρου.
52 Καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί
σου καὶ τὰ ὦτά σου ἠνεῳγμένα
εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου,
καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου
Ἰσραὴλ, εἰσακούειν αὐτῶν ἐν
πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί
σε.
53 Ὅτι σὺ διέστειλας αὐ-
τοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν
ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς,
καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δού-
λου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγα-
γεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, Κύριε Κύριε.
Τότε ἐλάλησε Σαλωμὼν ὑπὲρ
τοῦ οἴκου, ὡς συνετέλεσε τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτὸν, Ἥλιον
ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ· Κύριος
εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ·
οἰκοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον
εὐπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν
ἐπὶ καινότητος· οὐκ ἰδοὺ αὕτη
γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς;
54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνε-
τέλεσε Σαλωμὼν προσευχό-
μενος πρὸς Κύριον ὅλην τὴν
προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν
ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου
ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ,
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετα-
σμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.
55 Καὶ ἔστη, καὶ εὐλόγησε
πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων,
56 Εὐλογητὸς Κύριος σή-
μερον, ὃς ἔδωκε κατάπαυσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ
πάντα ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διε-
φώνησε λόγος εἷς ἐν πᾶσι
τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγα-
θοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ.
57 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦν
μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγ-
καταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀ-
ποστρέψοιτο ἡμᾶς,
58 Ἐπι-

58 Ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

58 Καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι οὓς δεδέημαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου, καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ·

60 Ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτὸς Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.

61 Καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

61 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.

63 Καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔθυσε τῷ Κυρίῳ, βόας δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας, προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.

65 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον Κυρίου ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας.

66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν· καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες· καὶ ἀγαθῇ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κεφ. θʹ. 9.

Καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν, ὅσα ἠθέλησε ποιῆσαι,

2 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν δεύτερον, καθὼς ὤφθη ἐν Γαβαών.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου, καὶ τῆς δεήσεως σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου· πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου, ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύ-

τητι, καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα
ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ τὰ
προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντο-
λάς μου φυλάξῃς,
5 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρό-
νον τῆς βασιλείας σου ἐν Ἰσ-
ραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐ-
λάλησα Δαυὶδ πατρί σου,
λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι
ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραήλ.
6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀ-
ποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ φυλά-
ξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ
προστάγματά μου ἃ ἔδωκε
Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ
πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς
ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐ-
τοῖς,
7 Καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς,
καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα
τῷ ὀνόματί μου ἀποῤῥίψω ἐκ
προσώπου μου· καὶ ἔσται Ἰσραὴλ
εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς λάλη-
μα εἰς πάντας τοὺς λαούς.
8 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ
ὑψηλὸς, πᾶς ὁ διαπορευόμε-
νος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συ-
ριεῖ, καὶ ἐροῦσιν, Ἕνεκεν τίνος
ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ
ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;
9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγ-
κατέλιπον Κύριον Θεὸν αὐ-
τῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας
αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας, καὶ ἀντελάβοντο θε-
ῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν
αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς,
διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος ἐπ'
αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην·
τότε ἀνήγαγε Σαλωμὼν τὴν
θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως
Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ᾠκο-
δόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις.
20 Εἴκοσιν ἔτη ἐν οἷς ᾠκο-
δόμησε Σαλωμὼν τοὺς δύο οἴ-
κους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλέως,
11 Χιρὰμ βασιλεὺς Τύ-
ρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμὼν
ἐν ξύλοις κεδρίνοις, καὶ ἐν
ξύλοις πευκίνοις, καὶ ἐν χρυ-
σίῳ, καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐ-
τοῦ· τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Χιρὰμ εἴκοσι πόλεις ἐν
ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.
12 Καὶ ἐξῆλθε Χιρὰμ ἐκ
Τύρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πό-
λεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλω-
μών· καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ,
13 Καὶ εἶπε, Τί αἱ πόλεις
αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελ-
φέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅρι-
ον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
14 Καὶ ἤνεγκε Χιρὰμ τῷ
Σαλωμὼν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι
τάλαντα χρυσίου.
26 Καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποί-
ησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐν
Γασίων Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχο-
μένην Αἰλὰθ ἐπὶ τοῦ χείλους
τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ
Ἐδώμ.
27 Καὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ
ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄν-
δρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰ-
δότας θάλασσαν μετὰ τῶν παί-
δων Σαλωμών.
28 Καὶ ἦλθον εἰς Σωφι-
ρὰ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ
ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλω-
μών.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤ-
κουσε τὸ ὄνομα Σαλω-
μὼν καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ
ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰ-
νίγμασι.
2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφό-
δρα

δρα· καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἡ-
δύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν
σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· καὶ
εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμὼν, καὶ
ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα
ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
3 Καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ
Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους
αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεω-
ραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως,
ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.
4 Καὶ εἶδε βασίλισσα Σα-
βὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σα-
λωμὼν, καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκο-
δόμησε,
5 Καὶ τὰ βρώματα Σα-
λωμὼν, καὶ τὴν καθέδραν
παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν
λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱ-
ματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχό-
ους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν
αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.
6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασι-
λέα Σαλωμὼν, Ἀληθινὸς ὁ
λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ
μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς
φρονήσεώς σου.
7 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς
λαλοῦσί μοι, ἕως ὅτου παρεγε-
νόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφ-
θαλμοί μου· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ
τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν
μοι· προστέθεικας ἀγαθὰ
πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀ-
κοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.
8 Μακάριαι αἱ γυναῖκές
σου, μακάριοι οἱ παῖδές σου
οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν
σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν
τὴν φρόνησίν σου.
9 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεός
σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλη-
σεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου
Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾷν Κύ-
ριον τὸν Ἰσραὴλ στῆσαι εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ἔθετό σε βασιλέα
ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ποιεῖν κρίμα
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν
αὐτῶν.
10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλω-
μὼν ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα
χρυσίου, καὶ ἡδύσματα πολλὰ
σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον· οὐκ
ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα
ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος, ἃ ἔ-
δωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ
βασιλεῖ Σαλωμών.
11 Καὶ ἡ ναῦς Χιρὰμ ἡ
αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφὶρ,
ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολ-
λὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον.
12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ
ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυ-
ρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως,
καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ᾠ-
δοῖς· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα
ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐδὲ ὤφθησάν που ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης.
13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλω-
μὼν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ
Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν,
ὅσα ᾐτήσατο, ἐκτὸς πάντων
ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς
τοῦ βασιλέως Σαλωμών· καὶ
ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
γῆν αὐτῆς αὐτὴ, καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτῆς.
14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ
χρυσίου τοῦ ἐληλυθότος τῷ
Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ, ἑξ-
ακόσια καὶ ἑξηκονταὲξ τά-
λαντα χρυσίου,
15 Χωρὶς τῶν φόρων τῶν
ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπό-
ρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων
τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν
τῆς γῆς.
16 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν
τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐ-
λατά· τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπ-
ῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν·

17 Καὶ

17 Καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσᾶ ἐλατά· καὶ τρεῖς μναῖ ἐνῆσαν χρυσοῦ εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἕν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

19 Ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας,

20 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ.

21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμὼν γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών·

22 Ὅτι ναῦς Θαρσὶς τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσὶς χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν· αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ τὴν Ἀσσοὺρ, καὶ τὴν Μαγδὰλ, καὶ τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἰεθερμὰθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων, καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν, ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει·

24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα, σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν, στακτὴν, καὶ ἡδύσματα, καὶ ἵππους, καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτοῦ.

26 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ ἔθετο

αὐτὰς

αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρ-
μάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ἦν ἡγούμενος
πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύ-
λων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου.
27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν
Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς
κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους
τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆ-
θος.
28 Καὶ ἡ ἔξοδος Σαλω-
μὼν τῶν ἵππων καὶ ἐξ Αἰγύ-
πτου, καὶ ἐκ Θεκουὲ ἔμποροι τοῦ
βασιλέως· καὶ ἐλάμβανον ἐκ
Θεκουὲ ἐν ἀλλάγματι.
29 Καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος
ἐξ Αἰγύπτου ἅρμα ἀντὶ ἑκα-
τὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ
πεντήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως
πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χεττι-
ίν, καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ
θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ὁ βασιλεὺς Σαλω-
μὼν ἦν φιλογύναιος.
[3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖ-
κες ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι, καὶ
παλλακαὶ τριακόσιαι.
[1 Καὶ ἔλαβε γυναῖκας
ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα
Φαραώ, Μωαβίτιδας, Ἀμ-
μανίτιδας, Σύρας, καὶ Ἰδου-
μαίας, Χετταίας, καὶ Ἀμορ-
ραίας,
2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖ-
πε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ήλ, Οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐ-
τούς, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται
εἰς ὑμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσι τὰς
καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων
αὐτῶν· εἰς αὐτοὺς ἐκολλήθη
Σαλωμὼν τοῦ ἀγαπῆσαι.
[4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ
γήρους Σαλωμών, καὶ οὐκ ἦν ἡ
καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυ-
ρίου Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρ-
δία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
[3 Καὶ ἐξέκλιναν γυναῖ-
κες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρ-
δίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐ-
τῶν.
[7 Τότε ᾠκοδόμησε Σα-
λωμὼν ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰ-
δώλῳ Μωάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών.
[5 Καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδε-
λύγματι Σιδωνίων.
[8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πά-
σαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς
ἀλλοτρίαις, αἳ ἐθυμίων καὶ ἔ-
θυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
[6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου·
οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου, ὡς
Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος ὅτι
Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρ-
δίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ
Ἰσραήλ, τοῦ ὀφθέντος αὐ-
τῷ δίς,
10 Καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ
ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου, τὸ παρά-
παν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω
θεῶν ἑτέρων, καὶ φυλάξασθαι
ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ
Κύριος ὁ Θεός· οὐδ' ἦν ἡ
καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυ-
ρίου, κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαλωμών, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
ταῦτα μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαξας
τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσ-
τάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην
σοι, διαῤῥήσσων διαῤῥήξω
τὴν βασιλείαν σου ἐκ χει-
ρός σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ
δούλῳ σου.
12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου
οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν
πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου
λήψομαι αὐτήν.

13 Πλὴν

13 Πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω· σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην.

14 Καὶ ἤγειρε Κύριος σατὰν τῷ Σαλωμὼν τὸν Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ τὸν Ἐσρὼμ υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν ἐν Ῥααμὰ, Ἀδαδέζερ βασιλέα Σουβὰ κύριον αὐτοῦ· καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος, καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ· καὶ ἦσαν σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ·

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ·

16 Ὅτι ἓξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωὰβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξωλόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ·

17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἄδερ παιδάριον μικρόν.

18 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιὰμ, καὶ ἔρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μεθ᾽ αὐτῶν, καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ.

19 Καὶ εὗρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμίνας μείζω.

20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ· καὶ ἦν Γανηβὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ.

21 Καὶ Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωὰβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ, Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.

22 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ, Τίνι σὺ ἐλαττονῇ μετ᾽ ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, Ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με· καὶ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· αὕτη ἡ κακία ἣν ἐποίησεν Ἄδερ· καὶ ἐβαρυθύμησεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδώμ.

26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμών.

27 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμών· καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

28 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε Σαλωμὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστὶ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ.

29 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ και-

ρῷ

τῷ ἐκείνῳ, καὶ Ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχιὰ ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιὰ περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.

30 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιὰ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα,

31 Καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοὰμ, Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμὼν, καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα.

32 Καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ.

33 Ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπέ με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς, καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωὰβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν.

35 Καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα.

36 Τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾖ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

37 Καὶ σὲ λήψομαι, καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

38 Καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, τοῦ φυλάξασθαι τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστὸν, καθὼς ᾠκοδόμησα τῷ Δαυίδ.

40 Καὶ ἐζήτησε Σαλωμὼν θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών.

41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμὼν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών;

42 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμὼν καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ, κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραίμ.

43 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν.

3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρός με· καὶ ἀπῆλθον.

6 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρός με, λεγόντων, Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες, Τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ, λέγοντες, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν, τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου.

11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσατο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξιν, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀναστράφητε πρός με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρὰ, καὶ ἐγκατέλιπε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ,

14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ

τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν
χειρὶ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου περὶ
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.
16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς
τῷ βασιλεῖ, λέγων, Τίς ἡμῖν
μερὶς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστιν ἡ-
μῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί·
ἀπότρεχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκη-
νώματά σου· νῦν βόσκε τὸν
οἶκόν σου Δαυίδ· καὶ ἀπῆλ-
θεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώ-
ματα αὐτοῦ.
18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βα-
σιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν ἐπὶ
τοῦ φόρου. καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐ-
τὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔφθασεν
ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ
εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε
πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν
Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀ-
πέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν
εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἐβα-
σίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ
οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ πα-
ρὲξ σκήπτρου Ἰούδα καὶ Βεν-
ιαμὶν μόνοι.
21 Καὶ Ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν
εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλη-
σίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα
καὶ σκῆπτρον Βενιαμὶν ἑκατὸν
καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανιῶν
ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολε-
μεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραήλ, ἐπι-
στρέψαι τὴν βασιλείαν Ῥο-
βοὰμ υἱῷ Σαλωμών.
22 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον
τοῦ Θεοῦ, λέγων,
23 Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ
Σαλωμὼν βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ
πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ
Βενιαμίν, καὶ τῷ καταλοίπῳ
τοῦ λαοῦ, λέγων,
24 Τάδε λέγει Κύριος,
Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολε-
μήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· ἀποστρεφέτω ἕ-
καστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι
παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦ-
το· καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου,
καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πα-
τέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ·
καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσα-
λήμ, υἱὸς ὢν ἑκκαίδεκα ἐτῶν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Νααμά, θυγάτηρ
Ἀνὰ υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱ-
ῶν Ἀμμών· καὶ ἐποίησε τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οὐκ ἐ-
πορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ· καὶ ἦν ἄνθρωπος
ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ δοῦλος τῷ
Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱ-
εροβοάμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Σαριρά, γυνὴ πόρνη· καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμὼν εἰς
ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ τὰς ἄρσεις
οἴκου Ἰωσήφ· καὶ ᾠκοδόμησε
τῷ Σαλωμὼν τὴν Σαριρὰ
τὴν ἐν ὄρει Ἐφραίμ· καὶ ἦσαν
αὐτῷ τριακόσια ἅρματα ἵπ-
πων· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ἄ-
κραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐ-
φραίμ· οὗτος συνέκλεισε τὴν
πόλιν Δαυίδ, καὶ ἦν ἐπαιρόμε-
νος ἐπὶ τὴν βασιλείαν· καὶ ἐζή-
τει Σαλωμὼν θανατῶσαι αὐ-
τόν· καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀπέδρα
αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασι-
λέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ
ἕως

ἕως ἀπέθανε Σαλωμών· καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμὼν, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Συσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου, λέγων, Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Συσακὶμ, Αἴτησαι τι αἴτημα, καὶ δώσω σοι· καὶ Συσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνὼ ἀδελφὴν Θεκεμίνας τὴν πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιὰ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Συσακὶμ, Ὄντως ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαρειρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα· καὶ ἠῤῥώστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀῤῥωστίαν κραταιὰν σφόδρα· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ παιδαρίου· καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὼ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, πορεύου, ἐπερώτησον τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας αὐτοῦ· καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλὼμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιὰ, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἑξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα Κυρίου μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μέλιτος· καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους, καὶ δύο κολλύρια, καὶ σταφίδα, καὶ στάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν· καὶ ἀνέστη ἐκ Σαρειρὰ καὶ πορεύεται· καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιὰ τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιὰ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ, Εἴσελθε, καὶ μὴ στῇς, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ· καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιὰ, Ἵνα τί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους, καὶ σταφυλὴν, καὶ κολλύρια, καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαρειρὰ, καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονταί σοι εἰς συνάντησιν, καὶ ἐροῦσί σοι, Τὸ παιδάριον τέθνηκεν· ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κόψεται, Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ, ὡς ἤκουσε· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαρειρὰ, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε· καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντήν· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμὶ, λέγων,

Λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν
τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ,
καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα ῥήγ-
ματα, καὶ δώσεις τῷ Ἱερο-
βοὰμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε
λέγει Κύριος, Λάβε σεαυτῷ
δέκα ῥήγματα τοῦ περιβαλέσθαι
σε· καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ· καὶ εἶ-
πε Σαμαίας, Τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς
πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλω-
μὼν, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν
κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐβά-
ρυνε τὰ βρώματα τῆς τραπέ-
ζης αὐτοῦ· καὶ νῦν κουφιεῖς ἐφ᾽
ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι· καὶ εἶ-
πε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαὸν, Ἔτι
τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποκριθήσο-
μαι ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπε Ῥοβο-
ὰμ, Εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρε-
σβυτέρους, καὶ συμβουλεύσομαι
μετ᾽ αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λα-
ῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
τῃ· καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς
τὰ ὦτα αὐτῶν, καθὼς ἀπέστει-
λεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ
εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ, Οὕτως ἐλάλησε πρός σε ὁ
λαός· καὶ διεσκέδασε Ῥοβοὰμ
τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρεσεν
ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε, καὶ
εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ταῦτα καὶ
ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς
πρός με, λέγων· καὶ εἶπαν οἱ
σύντροφοι αὐτοῦ, Οὕτως λα-
λήσεις πρὸς τὸν λαὸν, λέγων,
Ἡ μικρότης μου παχυτέρα
ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τοῦ πατρός
μου· ὁ πατήρ μου ἐμαστίγου ὑ-
μᾶς μάστιξιν, ἐγὼ δὲ κατάρξω
ὑμᾶς ἐν σκορπίοις· καὶ ἤρεσε
τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοάμ· καὶ
ἀπεκρίθη τῷ λαῷ, καθὼς συ-
νεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι
αὐτοῦ τὰ παιδάρια· καὶ εἶπε
πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς ἕκα-
στος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέ-
κραξαν ἅπαντες, λέγοντες,
Οὐ μερὶς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ
κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἕ-
καστος εἰς τὰ σκηνώματά σου
Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγού-
μενον· καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λα-
ὸς ἐκ Σικίμων, καὶ ἀπῆλθεν ἕ-
καστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·
καὶ κατεκράτησε Ῥοβοὰμ, καὶ
ἀπῆλθε, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἅρ-
μα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ πορεύονται ὀπίσω
αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα, καὶ
πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν· καὶ ἐ-
γένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ,
καὶ συνήθροισε Ῥοβοὰμ πάν-
τα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν,
καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἰ-
εροβοὰμ εἰς Σίκιμα· καὶ ἐγέ-
νετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σα-
μαίαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέ-
γων, Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ βα-
σιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα
οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ
πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ,
λέγων, Τάδε λέγει Κύριος,
Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολε-
μήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑ-
μῶν υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀναστρέφετε
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι
παρ᾽ ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο·
καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ
ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου.
25 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ἱερο-
βοὰμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει
Ἐφραὶμ, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ,
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδό-
μησε τὴν Φανουήλ.
26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἰδοὺ νῦν
ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶ-
κον Δαυίδ,
27 Ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς
τοῦ

προσαναφέρειν θυσίας ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν, πρὸς Ῥοβοὰμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με.

28 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν, Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ θεοί σου Ἰσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν.

30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δὰν, καὶ εἴασαν τὸν οἶκον Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.

32 Καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησε.

33 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἱστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι.

2 Καὶ ἐπεκάλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου, καὶ εἶπε, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυόντων ἐπὶ σὲ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ.

3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος, λέγων· Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ ἐπ' αὐτῷ.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν· καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐῤῥάγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου.

6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, Δεήθητι τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χείρ μου πρὸς ἐμέ. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπι-

ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ βασι-
λέως πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐγένετο
καθὼς τὸ πρότερον.

7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θε-
οῦ, Εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶ-
κον, καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω
σοι δόμα.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα,
Ἐὰν δῷς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ
οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι
μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον,
οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ·

9 Ὅτι οὕτως ἐνετείλατό
μοι Κύριος ἐν λόγῳ, λέγων,
Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς
ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ
ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ
ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ
ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς
Βαιθήλ.

11 Καὶ προφήτης εἷς πρε-
σβύτης κατῴκει ἐν Βαιθήλ, καὶ
ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγή-
σαντο αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ
ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαι-
θήλ, καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλη-
σε τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρε-
ψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς
αὐτῶν.

12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, λέγων,
Ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται; καὶ δει-
κνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν
ὁδὸν ἐν ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρω-
πος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.

13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, Ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄ-
νον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄ-
νον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν,

14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπι-
σθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ
εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ
δρῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ
ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλη-
λυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Ἐγώ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο
μετ' ἐμοῦ, καὶ φάγε ἄρτον.

16 Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ
δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ
σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον,
οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ·

17 Ὅτι οὕτως ἐντέταλταί
μοι ἐν λόγῳ Κύριος, λέγων,
Μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ
πίῃς ὕδωρ· καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς
ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης
ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Κἀγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς
σύ, καὶ ἄγγελος λελάληκε
πρός με ἐν ῥήματι Κυρίου,
λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτὸν
πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου,
καὶ φαγέτω ἄρτον, καὶ πιέτω ὕ-
δωρ· καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ·

19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν,
καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ
ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν κα-
θημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης,
καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαν-
τα αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄν-
θρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ
Ἰούδα, λέγων, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας
τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλα-
ξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλα-
τό σοι Κύριος ὁ Θεός σου,

22 Καὶ ἐπέστρεψας, καὶ ἔφα-
γες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησε πρός
σε, λέγων, Οὐ μὴ φάγῃς ἄρ-
τον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσ-
έλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τά-
φον τῶν πατέρων σου,

23 Καὶ

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φα-
γεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕ-
δωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον,
καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε.
24 Καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων
ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄ-
νος εἱστήκει παρ' αὐτὸ, καὶ
ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ
σῶμα.
25 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παρα-
πορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνη-
σιμαῖον ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁ-
δῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα
τοῦ θνησιμαίου· καὶ εἰσῆλθον,
καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ
προφήτης ὁ πρεσβύτης κατ-
ῴκει ἐν αὐτῇ.
26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέ-
ψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ
εἶπεν, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ
οὗτός ἐστιν ὃς παρεπίκρανε τὸ
ῥῆμα Κυρίου·
28 Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐῤῥιμμένον ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων
εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα· καὶ
οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ συν-
έτριψε τὸν ὄνον.
29 Καὶ ἦρεν ὁ προφήτης
τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θε-
οῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν
ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς
τὴν πόλιν ὁ προφήτης, τοῦ θά-
ψαι αὐτὸν
30 Ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ
ἐκόψαντο αὐτὸν, Οὐαὶ ἀδελ-
φέ.
31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κό-
ψασθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, λέγων, Ἐὰν ἀποθά-
νω, θάψατέ με ἐν τῷ τά-
φῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
Θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ, παρὰ
τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέτε με, ἵνα
σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀ-
στῶν αὐτοῦ·
32 Ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ
Κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν
Βαιθὴλ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς
ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ.
33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ
τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε
καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ
ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος
ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψη-
λά.
34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα
τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ
Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ
εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς.

Κεφ. ιδ'. 14.

21 ΚΑὶ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σα-
λωμῶν ἐβασίλευσεν
ἐπὶ Ἰούδαν· υἱὸς τεσσαράκοντα
καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτόν· καὶ ἑπ-
τακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν
ἐξελέξατο Κύριος θέσθαι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν
φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ τὸ ὄ-
νομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ
ἡ Ἀμμανῖτις.
22 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ
παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν
οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐ-
τῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν
αἷς ἥμαρτον.
23 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυ-
τοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλ-
ση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,
καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συ-
σκίου.
24 Καὶ σύνδεσμος ἐ-
γενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησ-
αν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμά-

των τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,

26 Καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβὰ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν, ὅπλα τὰ χρυσᾶ ὅσα ἐποίησε Σαλωμὼν, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν· καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλέως.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεὲ τῶν παρατρεχόντων.

29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιοὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, βασιλεύει Ἀβιοὺ υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ,

5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου. οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιοὺ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιοὺ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ βασιλεύει Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ, βασιλεύει Ἀσὰ ἐπὶ Ἰούδαν.

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ

τοῦ

τοῦ Ἀνὰ θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσὰ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφεῖλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

13 Καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς· καὶ ἐξέκοψεν Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τῶν Κέδρων.

14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσὰ ἦν τελεία μετὰ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἰσήνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, καὶ σκεύη.

16 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσὰ καὶ ἀναμέσον Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἀνέβη Βαασὰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ, τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν Ἄδερ υἱὸν Ταβερεμὰ υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

19 Διάθου διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου· ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον· δεῦρο, διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασὰ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ.

20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξαν τὴν Ἀὶν, τὴν Δὰν, καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μααχὰ, καὶ πᾶσαν τὴν Χεννερὲθ, ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλείμ.

21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασὰ, καὶ διέλειπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ παρήγγειλε παντὶ Ἰούδα εἰς Ἐνακὶμ, καὶ αἴρουσι τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πᾶν βουνὸν Βενιαμὶν καὶ τὴν σκοπιάν.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσὰ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοὰμ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ

ἐν ἔτει δευτέρῳ τῦ Ἀσὰ βα-
σιλέως Ἰȣ́δα, κ̀ ἐβασίλευ-
σεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.
26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίȣ, κ̀ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ τῦ πατρὸς αὐτῦ, κ̀ ἐν
τ̃ ἁμαρτίαις αὐτῦ αἷς ἐξή-
μαρτε τ̃ Ἰσραήλ.
27 Καὶ περιεκάθισεν αὐ-
τὸν Βαασὰ ὑιὸς Ἀχιὰ ἐπὶ τὸν
οἶκον Βελαὰν ὑιȣ̃ Ἀχιὰ, κ̀
ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβα-
θὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
Ναβὰτ κ̀ πᾶς Ἰσραὴλ πε-
ριεκάθηντο ἐπὶ Γαβαθών.
28 Καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν
Βαασὰ ἐν ἔτει τρίτῳ τῦ Ἀ-
σὰ ὑιȣ̃ Ἀβιȣ̀ βασιλέως Ἰȣ́-
δα, κ̀ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐ-
τοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασί-
λευσε, κ̀ ἐπάταξεν ὅλον τὸν
οἶκον Ἰεροβοὰμ, κ̀ ȣ̓χ ὑπε-
λείπετο πᾶσαν πνοὴν τῦ Ἰ-
εροβοὰμ ἕως τῦ ἐξολοθρεῦ-
σαι αὐτὸν, κτ̀ τὸ ῥῆμα Κυρίȣ
ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δȣ́λȣ αὐ-
τῦ Ἀχιὰ τῦ Σηλωνίτȣ.
30 Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν Ἰ-
εροβοὰμ, ὃς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσ-
ραὴλ, κ̀ ἐν τῷ παροργισμῷ
αὐτῦ ᾧ παρώργισε τ̃ Κύριον
Θεὸν τῦ Ἰσραήλ.
31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ναβὰτ κ̀ πάντα ἃ ἐποί-
ησεν, ȣ̓κ ἰδȣ̀ ταῦτα γεγραμ-
μένα ἐπὶ ἐν βιβλίῳ λόγων
τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ;
33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρί-
τῳ τῦ Ἀσὰ βασιλέως Ἰȣ́δα
βασιλεύει Βαασὰ ὑιὸς Ἀχιὰ
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Θερσᾷ εἴκοσι
κ̀ τέσσαρα ἔτη.
34 Καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίȣ, κ̀ ἐπο-
ρεύθη ἐν ὁδῷ Ἰεροβοὰμ ὑιȣ̃
Ναβὰτ, καὶ ἐν τ̃ ἁμαρτίαις
αὐτῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσ-
ραήλ.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίȣ ἐν χειρὶ Ἰȣ̀ ὑιȣ̃ Ἀ-
νανὶ πρὸς Βαασά.
2 Ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ
τ̃ γῆς, κ̀ ἔδωκά σε ἡγȣ́μενον
ἐπὶ τὸν λαόν μȣ Ἰσραὴλ, κ̀
ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἰερο-
βοὰμ, κ̀ ἐξήμαρτες τὸν λαόν
μȣ τὸν Ἰσραὴλ, τῦ παροργί-
σαι με ἐν τοῖς ματαίοις
αὐτῶν,
3 Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπί-
σω Βαασὰ κ̀ ὄπισθεν τῦ οἴκȣ
αὐτῦ, κ̀ δώσω τὸν οἶκόν σȣ
ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοὰμ ὑιȣ̃
Ναβάτ.
4 Τὸν τεθνηκότα τῦ Βαα-
σὰ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται
αὐτὸν οἱ κύνες, κ̀ τ̃ τεθνηκότα
αὐτῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγον-
ται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τῦ ȣ̓-
ρανῦ.
5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Βαασὰ κ̀ πάντα ἃ ἐποί-
ησε, κ̀ αἱ δυναστεῖαι αὐτῦ, ȣ̓κ
ἰδȣ̀ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βι-
βλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βα-
σιλέων Ἰσραήλ;
6 Καὶ ἐκοιμήθη Βαασὰ
μτ̀ τῶν πατέρων αὐτῦ, κ̀ θά-
πτεται ἐν Θερσᾷ, κ̀ βασι-
λεύει Ἠλὰ ὑιὸς αὐτῦ ἀντ' αὐ-
τοῦ.
7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰȣ̀ ὑιȣ̃ Ἀ-
νανὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ
Βαασὰ κ̀ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῦ,
πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποί-
ησεν ἐνώπιον Κυρίȣ τῦ παροργί-
σαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τ̃
χειρῶν αὐτῦ, τῦ εἶναι κτ̀ τὸν
οἶκον Ἰεροβοὰμ, κ̀ ὑπὲρ τῦ
πατάξαι αὐτόν.
8 Καὶ Ἠλὰ ὑιὸς Βαασὰ

ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσᾷ.

9 Καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρὶ ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσους τῆς ἵππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσᾷ πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὠσὰ τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσᾷ.

10 Καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρὶ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

12 Καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασὰ, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασὰ, καὶ πρὸς Ἰοὺ τὸν προφήτην

13 Περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Βαασὰ καὶ Ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

14 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἠλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

15 Καὶ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐν Θερσᾷ ἡμέρας ἑπτά· καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λεγόντων, Συνεστράφη Ζαμβρὶ καὶ ἔπαισε τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρὶ τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρὶ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γαβαθὼν, καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσᾶ.

18 Καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρὶ ὅτι προκατείληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν

19 Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρὶ καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραήλ· ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γανὰθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.

22 Ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Ἀμβρὶ ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γανάθ· καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ μετὰ Θαμνί.

23 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ βασιλεύει Ἀμβρὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη· ἐν Θερσᾷ βασιλεύει ἓξ ἔτη.

24 Καὶ ἐκτήσατο Ἀμβρὶ τὸ ὄρος τὸ Σεμηρὼν παρὰ Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους ἐν δύο ταλάντων ἀργυρίου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σε-

μὴρ τοῦ Κυρίου τοῦ ὄρους Σεμηρών.

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

27 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρὶ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

28 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρὶ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γαζουβὰ, θυγάτηρ Σελεί· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν· ἔθυον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐθυμίων· καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἣν ἐποίησε, καὶ οὓς ἐπολέμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα; καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ἃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξῆρεν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασὶβ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφὰτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσὶς πορεύεσθαι εἰς Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον· καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιὼν Γαβέρ· τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὰ παιδάριά μου ἐν τῇ νηΐ· καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἰωσαφάτ· καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα, Ἀχαὰβ υἱὸς Ἀμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη.

30 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

31 Καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὰλ βασιλέως Σιδωνίων· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

32 Καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ ἄλσος· καὶ προσέθηκεν Ἀχαὰβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν

ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς
Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ.
34 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ᾠκοδόμησεν Ἀχιὴλ ὁ Βαιθη-
λίτης τὴν Ἱεριχώ· ἐν τῷ Ἀ-
βιρὼν πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθε-
μελίωσεν αὐτὴν, καὶ τῷ Σε-
γοὺβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέ-
στησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ ῥῆ-
μα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χει-
ρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑὶ εἶπεν Ἠλιοὺ ὁ προ-
φήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ
Θεσβῶν τῆς Γαλαὰδ πρὸς
Ἀχαὰβ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς
τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ
ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ
ὑετὸς, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος
λόγου μου.
2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου
πρὸς Ἠλιοὺ,
3 Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀ-
νατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ Χορρὰθ τοῦ ἐπὶ
προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.
4 Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάῤῥου
πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν
ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐ-
κεῖ.
5 Καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν
ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χορρὰθ ἐπὶ
προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.
6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον
αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῒ, καὶ κρέα
τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάῤῥου
ἔπινεν ὕδωρ.
7 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας,
καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάῤῥους, ὅτι
οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου
πρὸς Ἠλιοὺ,
9 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου εἰς
Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας· ἰδοὺ ἐν-
τέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ
τοῦ διατρέφειν σε.
10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
εἰς Σάρεπτα, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν
πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ
ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε
ξύλα· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐ-
τῆς Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Λά-
βε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς
ἄγγος, καὶ πίομαι.
11 Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν,
καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠ-
λιοὺ, καὶ εἶπε, Λήψῃ δή μοι
ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρί
σου.
12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ζῇ
Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι
μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον
δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ
ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυ-
λάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ
ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς
τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ
ἀποθανούμεθα.
13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν
Ἠλιοὺ, Θάρσει, εἴσελθε καὶ
ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ
ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυ-
φίαν μικρὸν, καὶ ἐξοίσεις μοι
ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ
τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ'
ἐσχάτῳ·
14 Ὅτι τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου
οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης
τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως
ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν
ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς.
15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ,
καὶ ἐποίησε, καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ
αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.
16 Καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύ-
ρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης
τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν
ἐν χειρὶ Ἠλιοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα,
καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυ-
ναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ
ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ
σφόδρα ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη
ἐν αὐτῷ πνεῦμα.
18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλιοὺ,
Τί ἐμοὶ καί σοι ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ
ἀναμνῆσαι ἀδικίας μου, καὶ θα-
νατῶσαι τὸν υἱόν μου;
19 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς
τὴν γυναῖκα, Δός μοι τὸν
υἱόν σου· καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ
τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγ-
κεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον ἐν
ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοί-
μισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.
20 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ,
καὶ εἶπεν, Οἴ μοι Κύριε, ὁ
μάρτυς τῆς χήρας μεθ᾽ ἧς ἐγὼ
κατοικῶ μετ᾽ αὐτῆς, σὺ κε-
κάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν
υἱὸν αὐτῆς.
21 Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παι-
δαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο
τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ
ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς
αὐτόν.
22 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ
ἀνεβόησε τὸ παιδάριον.
23 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ
ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ, Βλέπε, ζῇ ὁ
υἱός σου.
24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Ἠλιοὺ, Ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι σὺ
ἄνθρωπος Θεοῦ, καὶ ῥῆμα
Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀλη-
θινόν.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΚΑὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας
πολλὰς, καὶ ῥῆμα Κυρίου
ἐγένετο πρὸς Ἠλιοὺ ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων, Πο-
ρεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχα-
ὰβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσ-
ωπον τῆς γῆς.
2 Καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ τοῦ
ὀφθῆναι τῷ Ἀχαὰβ, καὶ ἡ λι-
μὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ.
3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαὰβ
τὸν Ἀβδιοὺ τὸν οἰκονόμον· καὶ
Ἀβδιοὺ ἦν φοβούμενος τὸν Κύ-
ριον σφόδρα.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπ-
τειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προ-
φήτας Κυρίου, καὶ ἔλαβεν Ἀβ-
διοὺ ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας
καὶ κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεν-
τήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ διέ-
τρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕ-
δατι.
5 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς
Ἀβδιοὺ, Δεῦρο, καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν
ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάῤῥους, ἐάν
πως εὕρωμεν βοτάνην, καὶ πε-
ριποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡ-
μιόνους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσον-
ται ἀπὸ τῶν σκηνῶν.
6 Καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς
τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν·
Ἀχαὰβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ,
καὶ Ἀβδιοὺ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
ἄλλῃ μόνος.
7 Καὶ ἦν Ἀβδιοὺ ἐν τῇ ὁ-
δῷ μόνος· καὶ ἦλθεν Ἠλιοὺ
εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος·
καὶ Ἀβδιοὺ ἔσπευσε καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν,
Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς, κύριέ μου
Ἠλιού;
8 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ αὐτῷ,
Ἐγώ· πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ
σου, Ἰδοὺ Ἠλιού.
9 Καὶ εἶπεν Ἀβδιοὺ, Τί ἡ-
μάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦ-
λόν σου εἰς χεῖρα Ἀχαὰβ τοῦ
θανατῶσαί με;
10 Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου,
εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία,

οὗ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε· καὶ εἰ εἶπον, Οὐκ ἔστι, καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὕρηκέ σε.

11 Καὶ νῦν σὺ λέγεις, Πορεύου, ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἠλιού.

12 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαὰβ, καὶ οὐχ εὑρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός σου ἐστὶ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

13 Ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, ὅσα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι;

14 Καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι, Πορεύου· λέγε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἠλιού· καὶ ἀποκτενεῖ με.

15 Καὶ εἶπεν Ἠλιού, Ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιοὺ εἰς συνάντησιν τῷ Ἀχαὰβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαὰβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἠλιού.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιού, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ;

18 Καὶ εἶπεν Ἠλιού, Οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλίμ.

19 Καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.

21 Καὶ προσήγαγεν Ἠλιοὺ πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού, Ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον.

22 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαὸν, Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι·

23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ.

24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου· καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπον, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας.

25 Καὶ

25 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης, Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς· καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.

26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον, Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν.

27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν, Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι Θεός ἐστιν, ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστι, καὶ ἅμα μή ποτε χρηματίζει αὐτὸς, ἢ μήποτε καθεύδει αὐτὸς, καὶ ἐξαναστήσεται.

28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς.

29 Καὶ προεφήτευσαν ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινόν· καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων, Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου· καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον.

30 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαὸν, Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

31 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν, λέγων, Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου.

32 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

33 Καὶ ἐστοίβασε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ εἶπε, Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

34 Καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε, Τρισσώσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν.

35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησαν ὕδατος.

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου Κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα.

37 Ἐπάκουσόν μου Κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω.

38 Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ

τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ.

39 Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτὸς ὁ Θεός.

40 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαὸν, Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν, καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν, καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

41 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τῷ Ἀχαὰβ, Ἀνάβηθι, καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ.

42 Καὶ ἀνέβη Ἀχαὰβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ,

43 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι, καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν οὐθέν· καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ, Καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἑπτάκις.

44 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἑπτάκις· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ· καὶ εἶπεν, Ἀνάβηθι, καὶ εἰπὸν Ἀχαὰβ, Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.

45 Καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· καὶ ἔκλαιε καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεζραέλ.

46 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἠλιοὺ, καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζραέλ.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἠλιοὺ, καὶ ὡς ἀπέκτεινε τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ Ἠλιοὺ καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι τὴν ψυχήν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

3 Καὶ ἐφοβήθη Ἠλιοὺ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ.

4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ῥαθμὲν, καὶ ᾐτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν· καὶ εἶπεν, Ἱκανούσθω νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ Κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.

5 Καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν· καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ φάγε.

6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,

Ἀνά-

Ἀνάστα, φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.

8 Καὶ ἀνέστη, ϗ ἔφαγε, ϗ ἔπιε· ϗ ἐπορεύθη ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας ϗ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρήβ.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, ϗ κατέλυσεν ἐκεῖ· ϗ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, ϗ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἠλιοῦ;

10 Καὶ εἶπεν Ἠλιοῦ, Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, ϗ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, ϗ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, ϗ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσῃ αὔριον, ϗ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος· ϗ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη ϗ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· ϗ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμὸς, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος·

12 Καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· ϗ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιοῦ, ϗ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, ϗ ἐξῆλθε ϗ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον· ϗ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ, ϗ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἠλιοῦ;

14 Καὶ εἶπεν Ἠλιοῦ, Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ϗ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν, ϗ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, ϗ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος ϗ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, ϗ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· ϗ ἥξεις ϗ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας.

16 Καὶ τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· ϗ τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφὰτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ.

17 Καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ, θανατώσει Ἰοῦ· ϗ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰοῦ, θανατώσει Ἐλισαιέ.

18 Καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα τὰ γόνατα ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, ϗ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ.

19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ϗ εὑρίσκει τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφὰτ, ϗ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, ϗ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· ϗ ἀπῆλθεν ἐπ᾽ αὐτὸν, ϗ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτόν.

20 Καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τὰς βόας, ϗ κατέδραμεν ὀπίσω Ἠλιοῦ, ϗ εἶπε, Καταφιλήσω τὸν πατέρα μου, ϗ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· ϗ εἶπεν Ἠλιοῦ, Ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι.

21 Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὄπισθεν αὐτοῦ· ϗ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, ϗ ἔθυσε ϗ ἥψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν

βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ, καὶ
ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
ὀπίσω Ἠλιοὺ, καὶ ἐλειτούργει
αὐτῷ.

Κεφ. [κα'. 21.

ΚΑὶ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ
Ναβουθαὶ τῷ Ἰεζραηλί-
τῃ παρὰ τῇ ἅλῳ Ἀχαὰβ
βασιλέως Σαμαρείας.
2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαὰβ
πρὸς Ναβουθαὶ, λέγων, Δός
μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ ἔ-
σται μοι εἰς κῆπον λαχάνων,
ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου,
καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλ-
λον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ
ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω
σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμ-
πελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσται μοι
εἰς κῆπον λαχάνων.
3 Καὶ εἶπε Ναβουθαὶ πρὸς
Ἀχαὰβ, Μή γένοιτό μοι πα-
ρὰ Θεοῦ μου δοῦναι κληρονομί-
αν πατέρων μου σοί.
4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα
Ἀχαὰβ τεταραγμένον, καὶ
ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ,
καὶ συνεκάλυψε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρ-
τον.
5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ
πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ
οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον;
6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν,
Ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβου-
θαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, λέγων,
Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου
ἀργυρίου, εἰ δὲ βούλει, δώσω σοι
ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν, Οὐ δώσω σοι κλη-
ρονομίαν πατέρων μου.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰ-
εζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Σὺ νῦν
οὕτω ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσ-
ραήλ; ἀνάστηθι καὶ φάγε ἄρ-
τον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώ-
σω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβου-
θαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Ἀχαὰβ, καὶ ἐ-
σφραγίσατο τῇ σφραγῖδι
αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας
μετὰ Ναβουθαί.
9 Καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς
βιβλίοις, λέγων, Νηστεύσα-
τε νηστείαν, καὶ καθίσατε τὸν
Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ·
10 Καὶ ἐγκαθίσατε δύο
ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ-
εναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυ-
ρησάτωσαν αὐτοῦ, λέγοντες,
Εὐλόγησε Θεὸν καὶ βασιλέα·
καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν, καὶ
λιθοβολησάτωσαν αὐτὸν, καὶ
ἀποθανέτω.
11 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἄν-
δρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρε-
σβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ
κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐ-
τοῦ, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς Ἰεζάβελ, καὶ καθὰ ἐ-
γέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις
οἷς ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς.
12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν,
καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρ-
χῇ τοῦ λαοῦ.
13 Καὶ εἰσῆλθον δύο ἄν-
δρες υἱοὶ παρανόμων, καὶ ἐκά-
θισαν ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κα-
τεμαρτύρησαν αὐτοῦ, λέγοντες,
Εὐλόγηκας Θεὸν καὶ βασι-
λέα· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω
τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβόλη-
σαν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀπέ-
θανε.
14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς
Ἰεζάβελ, λέγοντες, Λελι-
θοβόληται Ναβουθαὶ, καὶ τέ-
θνηκε.
15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
σεν

σαν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε πρὸς
Ἀχαάβ, Ἀνάστα, κληρονό-
μει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ
τοῦ Ἰεζραηλίτου, ὃς οὐκ ἔδωκέ
σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Να-
βουθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε.
16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκε Ναβου-
θαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέρ-
ρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περι-
εβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο
μετὰ ταῦτα, καὶ ἀνέστη καὶ κατ-
έβη Ἀχαὰβ εἰς τὸν ἀμπελῶ-
να Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου
κληρονομῆσαι αὐτόν.
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἠλιοῦ τὸν Θεσβίτην, λέγων,
18 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι
εἰς ἀπαντὴν Ἀχαὰβ βασι-
λέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμα-
ρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι
Ναβουθαὶ, ὅτι καταβέβηκεν
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτόν.
19 Καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν, λέγων, Τάδε λέγει
Κύριος, Ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ
ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τά-
δε λέγει Κύριος, Ἐν παντὶ
τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ
κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαὶ, ἐκεῖ
λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά
σου, καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν
τῷ αἵματί σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ
πρὸς Ἠλιοῦ, Εἰ εὕρηκάς με
ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν, Εὕ-
ρηκα· διότι μάτην πέπρα-
σαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν-
ώπιον Κυρίου, παροργίσαι
αὐτόν.
21 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου,
καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἀχαὰβ
οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ συν-
εχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμ-
μένον ἐν Ἰσραήλ·
22 Καὶ δώσω τὸν οἶκόν
σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοὰμ
υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον
Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιὰ, περὶ τῶν
παροργισμάτων ὧν παρώργι-
σας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσ-
ραήλ.
23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλά-
λησε Κύριος, λέγων, Οἱ
κύνες καταφάγονται αὐτὴν
ἐν τῷ προτειχίσματι τοῦ Ἰ-
εζραέλ.
24 Τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀ-
χαὰβ ἐν τῇ πόλει φάγονται
οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα
αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
25 Πλὴν ματαίως Ἀχα-
ὰβ, ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς
μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ.
26 Καὶ ἐβδελύχθη σφό-
δρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδε-
λυγμάτων, κατὰ πάντα ἃ ἐ-
ποίησεν ὁ Ἀμορραῖος, ὃν ἐξ-
ωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσ-
ώπου υἱῶν Ἰσραήλ.
27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς
κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο
κλαίων, καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶ-
να αὐτοῦ, καὶ ἐζώσατο σάκκον
ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευ-
σε· καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξε Ναβου-
θαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐ-
πορεύθη.
28 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυ-
ρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠ-
λιοῦ περὶ Ἀχαὰβ, καὶ εἶπε
Κύριος,
29 Ἑώρακας ὡς κατενύ-
γη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου
μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω
τὴν κακίαν.

Κεφ.

Κεφ. κʹ. 20.

ΚΑὶ συνήθροισεν υἱὸς Ἄ-
δερ πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθι-
σεν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ τεσσαρά-
κοντα δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ
ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ
Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ'
αὐτήν.
2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀ-
χαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς
τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τὸν, Τάδε λέγει υἱὸς Ἄδερ,
3 Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ
χρυσίον σου ἐμόν ἐστι, καὶ αἱ γυ-
ναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐ-
μά ἐστι.
4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Καθὼς ἐλά-
λησας κύριέ μου βασιλεῦ,
σὸς ἐγὼ εἰμὶ καὶ πάντα τὰ
ἐμά.
5 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγ-
γελοι, καὶ εἶπαν, Τάδε λέγει
ὁ υἱὸς Ἄδερ, Ἐγὼ ἀπέστειλα
πρός σε, λέγων, Τὸ ἀργύρι-
όν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου
δώσεις ἐμοί,
6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν
αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς
μου πρός σε, καὶ ἐρευνήσουσι τὸν
οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παί-
δων σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐ-
πιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι
τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λή-
ψονται.
7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶ-
πε, Γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κα-
κίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέ-
σταλκε πρός με περὶ τῶν γυ-
ναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου
καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ
ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον
μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐ-
τοῦ.
8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρε-
σβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαὸς,
Μὴ ἀκούσῃς, καὶ μὴ θελή-
σῃς.
9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις
υἱοῦ Ἄδερ, Λέγετε τῷ κυρίῳ
ὑμῶν, Πάντα ὅσα ἀπέσταλ-
κας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν
πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι· καὶ
ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέ-
στρεψαν αὐτῷ λόγον.
10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ, λέγων, Τάδε
ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε
προσθείη, εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς
Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παν-
τὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.
11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἱκα-
νούσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς,
ὡς ὁ ὀρθός.
12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπε-
κρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον,
πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ
βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν
σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ, Οἰκοδομήσατε χάρα-
κα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ
τὴν πόλιν.
13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς
προσῆλθε τῷ Ἀχαὰβ βασι-
λεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Τάδε
λέγει Κύριος, Εἰ ἑώρακας
τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον;
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμε-
ρον εἰς χεῖρας σὰς, καὶ γνώσῃ
ὅτι ἐγὼ Κύριος.
14 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ, Ἐν
τίνι; καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν
ἀρχόντων τῶν χωρῶν· καὶ εἶπεν
Ἀχαὰβ, Τίς συνάψει τὸν πό-
λεμον; καὶ εἶπε, Σύ.

15 Καὶ

15 Καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαὰβ τοὺς ἄρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας.

16 Καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχὼθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθον ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν αὐτοὺς ζῶντας· καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλαβεῖν αὐτούς.

19 Καὶ μὴ ἐξελθέτωσαν ἐκ τῆς πόλεως ἄρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν· καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν

20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ ἔφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραήλ· καὶ σώζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἱππέως.

21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἅρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.

22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ εἶπε, Κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ,

23 Καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας· καὶ εἶπον, Θεὸς ὀρέων Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθύ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς.

24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον· ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας,

25 Καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν, καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον, καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρματα, καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθύ, καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς· καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

26 Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἄδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκὰ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν, καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενέβαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν· καὶ Συρία ἔπλησε τὴν γῆν.

29 Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραήλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία, Θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σήν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

29 Καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέ-

ρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

30 Καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκὰ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων· καὶ υἱὸς Ἄδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμιεῖον.

31 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν· ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν, καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ, εἴπως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραήλ, Δοῦλός σου υἱὸς Ἄδερ λέγει, Ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· καὶ εἶπεν, Εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστί.

33 Καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, καὶ ἐσπείσαντο· καὶ ἀνελέξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀδελφός σου υἱὸς Ἄδερ· καὶ εἶπεν, Εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα.

34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι· καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε· καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.

35 Καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Πάταξον δή με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν.

36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.

37 Καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε, Πάταξόν με δή· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε.

38 Καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεύς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγε πρός με ἄνδρα, καὶ εἶπε πρός με, Φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα· ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις.

40 Καὶ ἐγενήθη, περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὧδε, καὶ ὧδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, Ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ᾽ ἐμοὶ ἐφόνευσας.

41 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεῖλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.

42 Καὶ

42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑὶ ἐκάθισε τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέσον Συρίας καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ.

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;

4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἀναβήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ οὕτως· καθὼς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου.

5 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριον.

6 Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπον, Ἀνάβαινε, καὶ διδοὺς δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ;

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Εἷς ἔστιν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτὸν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα, Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπε, Τὸ τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν.

11 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῇ.

12 Καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον οὕτως, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ, καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως, γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἑνὸς τούτων, καὶ λάλησον καλά.

14 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῇ Κύριος, ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος

ριος πρός με, ταῦτα λαλή-
σω.
15 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βα-
σιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεύς, Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς
Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πό-
λεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν,
Ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσει Κύ-
ριος εἰς χεῖρα τοῦ βασι-
λέως.
16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεύς, Ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω
σε, ὅπως λαλήσῃς πρός με
ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου;
17 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως·
ἑώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ
διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν
ὡς ποίμνιον, ᾧ οὐκ ἔστι ποι-
μήν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐ
Κύριος τούτοις Θεός; ἕκα-
στος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰ-
ρήνῃ ἀναστρεφέτω.
18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βα-
σιλέα Ἰούδα, Οὐκ εἶπα πρός
σε, ὅτι οὐ προφητεύει οὗτός μοι
καλά, διότι ἀλλ᾽ ἢ κακά;
16 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Οὐχ
οὕτως· οὐκ ἐγώ· ἄκουε ῥῆμα Κυ-
ρίου, οὐχ οὕτως· Εἶδον Θεὸν
Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρό-
νου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ
οὐρανοῦ εἱστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ.
20 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασι-
λέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ
πεσεῖται ἐν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ;
καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος
οὕτως.
21 Καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα
καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν.
22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Κύριος, Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν,
Ἐξελεύσομαι, καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς ἐν τῷ στόματι
πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ· καὶ
εἶπεν, Ἀπατήσεις, καί γε δυνή-
σῃ· ἔξελθε καὶ ποίησον οὕ-
τως.
23 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύ-
ριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στό-
ματι πάντων τῶν προφητῶν
σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλη-
σεν ἐπὶ σὲ κακά.
24 Καὶ προσῆλθε Σεδε-
κίας υἱὸς Χαναάν, καὶ ἐπάταξε
τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα,
καὶ εἶπε, Ποῖον πνεῦμα Κυρίου
τὸ λαλῆσαν ἐν σοί;
25 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ
σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν
εἰσέλθῃς ταμεῖον τοῦ ταμείου
τοῦ κρυβῆναι ἐκεῖ.
26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραήλ, Λάβετε τὸν Μιχαί-
αν, καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς
Σεμὴρ τὸν βασιλέα τῆς πό-
λεως· καὶ τῷ Ἰωὰς υἱῷ τοῦ βα-
σιλέως
27 Εἴπον θέσθαι τοῦτον ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρ-
τον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλί-
ψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν
εἰρήνῃ.
28 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐ-
ὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν
εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος
ἐν ἐμοί.
29 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς
Ἰούδα μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Ῥεμμὰθ
Γαλαάδ.
30 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασι-
λέα Ἰούδα, Συγκαλύψομαι καὶ
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον,
καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν
μου· καὶ συνεκαλύψατο βασι-
λεὺς Ἰσραήλ, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον.

31 Καὶ

31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας
ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν
ἁρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ
δυσὶ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε
μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βα-
σιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον.
32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον
οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰ-
ωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, καὶ
αὐτοὶ εἶπαν, φαίνεται βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν
πολεμῆσαι· καὶ ἀνέκραξεν Ἰ-
ωσαφάτ.
33 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ
ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ
ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος,
καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ.
34 Καὶ ἐνέτεινεν εἰς τὸ
τόξον εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν
βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον
τοῦ πνεύμονος καὶ ἀναμέσον τοῦ
θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ
αὐτοῦ, Ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς
σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέ-
μου, ὅτι τέτρωμαι.
35 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλε-
μος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ὁ βασιλεὺς ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ
ἅρματος ἐξεναντίας Συρί-
ας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, καὶ
ἀπέχυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς
πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρ-
ματος, καὶ ἀπέθανεν ἑσπέ-
ρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα
τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ
ἅρματος.
36 Καὶ ἔστη ὁ στρατοκήρυξ
δύνοντος τοῦ ἡλίου, λέγων,
Ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πό-
λιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν.
37 Ὅτι τέθνηκεν ὁ βα-
σιλεύς· καὶ ἦλθον εἰς Σαμά-
ρειαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασι-
λέα ἐν Σαμαρείᾳ.
38 Καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα
ἐπὶ τὴν κολυμβήθραν Σαμαρείας,
καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύ-
νες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλού-
σαντο ἐν τῷ αἵματι, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε.
39 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἀχαὰβ καὶ πάντα ἃ ἐ-
ποίησε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον
ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς
πόλεις ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων
Ἰσραήλ;
40 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαὰβ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐ-
βασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
41 Καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀ-
σὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν·
ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ Ἀχαὰβ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασί-
λευσεν Ἰωσαφάτ,
42 Υἱὸς τριάκοντα καὶ πέν-
τε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
τόν· καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐ-
βασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ
θυγάτηρ Σαλαΐ.
43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ
ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ
ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποι-
ῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου· πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ
ἐξῆρεν· ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε
καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
44 Καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσα-
φὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραήλ.
45 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἰωσαφάτ, καὶ αἱ δυνα-
στεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βι-
βλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βα-
σιλέων Ἰούδα;
50 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσα-
φὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πα-
τράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασί-
λευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

51 Καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀ-
χαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει
ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ
βασιλέως Ἰούδα Ὀχοζίας
υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.
52 Καὶ ἐποίησε τὸ πο-
νηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐ-
πορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαὰβ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζά-
βελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἱερο-
βοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρ-
τε τὸν Ἰσραήλ·
53 Καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βα-
αλὶμ καὶ προσεκυνήσεν αὐ-
τοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύρι-
ον Θεὸν Ἰσραήλ, κατὰ πάντα
τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

Κεφ. α΄. 1.

ΚΑὶ ἠθέτησε Μωὰβ ἐν
Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀπο-
θανεῖν Ἀχαάβ.
2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ
τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ
αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρ-
ῥώστησε· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ-
λους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δεῦ-
τε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βά-
αλ μυῖαν Θεὸν Ἀκκαρὼν, εἰ
ζήσομαι ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας μου
ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπε-
ρωτῆσαι δι᾽ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκά-
λεσεν Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην,
λέγων, Ἀναστὰς δεῦρο εἰς
συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀ-
χοζίου βασιλέως Σαμαρείας,
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Εἰ
παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσ-
ραήλ, ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπι-
ζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν
Θεὸν Ἀκκαρών; καὶ οὐχ οὕτως·
4 Ὅτι τάδε λέγει Κύρι-
ος, Ἡ κλίνη ἐφ᾽ ἧς ἀνέβης
ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς,
ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἠλιοὺ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς.
5 Καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγε-
λοι πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Τί ὅτι ἐπεστρέψατε;
6 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν,
Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν
ἡμῶν, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς,
Δεῦτε, ἐπιστράφητε πρὸς τὸν
βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς, καὶ λαλήσατε πρὸς αὐ-
τὸν, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν
Ἰσραήλ, σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆ-
σαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν Θεὸν
Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλί-
νη ἐφ᾽ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ κα-
ταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς, ὅτι θανά-
τῳ ἀποθανῇ.
7 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγ-
γειλαν τῷ βασιλεῖ καθὰ ἐλά-
λησεν Ἠλιού· καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτοὺς, Τίς ἡ κρίσις τοῦ
ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς
συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλή-
σαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λό-
γους τούτους;
8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Ἀνὴρ δασὺς, καὶ ζώνην δερ-
ματίνην περιεζωσμένος τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἠ-
λιοὺ ὁ Θεσβίτης οὗτός
ἐστι.
9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς
πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ Ἠλιοὺ ἐ-
κάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους·
καὶ

καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρ-
χος πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄν-
θρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς
ἐκάλεσέ σε, κατάβηθι.
10 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιοὺ,
καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρ-
χον, Καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ
ἐγὼ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεταί σε καὶ
τοὺς πεντήκοντά σου· καὶ κατέβη
πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφα-
γεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα
αὐτοῦ.
11 Καὶ προσέθετο ὁ βα-
σιλεὺς, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ
τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ· καὶ ἐλά-
λησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ, τάδε λέγει ὁ βασι-
λεὺς, Ταχέως κατάβηθι.
12 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιοὺ
καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶ-
πεν, Εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐ-
γὼ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεταί σε
καὶ τοὺς πεντήκοντά σου· καὶ
κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεν-
τήκοντα αὐτοῦ.
13 Καὶ προσέθετο ὁ βα-
σιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγού-
μενον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ·
καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρχος
ὁ τρίτος, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡ-
λιοὺ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, καὶ ἐλάλη-
σε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄν-
θρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθήτω
ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν
δούλων σου τούτων τῶν πεν-
τήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
14 Ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τοὺς
δύο πεντηκοντάρχους τοὺς
πρώτους· καὶ νῦν ἐντι-
μωθήτω δὴ ἡ ψυχή μου
ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγε-
λος Κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ, καὶ
εἶπε, Κατάβηθι μετ' αὐτοῦ,
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν· καὶ ἀνέστη Ἡλιοὺ καὶ
κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βα-
σιλέα,
16 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτὸν, καὶ εἶπεν Ἡλιοὺ, Τά-
δε λέγει Κύριος, Τί ὅτι
ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητῆ-
σαι ἐν τῇ Βάαλ μυῖαν Θεὸν
Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλί-
νη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ κα-
ταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θα-
νάτῳ ἀποθανῇ.
17 Καὶ ἀπέθανε κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν
Ἡλιοὺ.
18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ὀχοζίου ἃ ἐποίησεν, οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βι-
βλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; καὶ Ἰ-
ωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλεύει
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔ-
τη δεκαδύο, ἐν ἔτει ὀκτω-
καιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασι-
λέως Ἰούδα· καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν
οὐχ ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ
ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστησε
τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποί-
ησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ συνέ-
τριψεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοὰμ,
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐ-
κολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐ-
τῶν· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύ-
ριος εἰς τὸν οἶκον Ἀ-
χαάβ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνά-
γειν Κύριον ἐν συσσεισ-
μῷ τὸν Ἡλιοὺ ὡς εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοὺ
καὶ

ϗ Ἐλισαιὲ ἐκ Γαλγάλων.
2 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς
Ἐλισαιέ, Κάθου δὴ ἐνταῦθα,
ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέσαλκέ με ἕ-
ως Βαιθήλ· ϗ εἶπεν Ἐλι-
σαιέ, Ζῇ Κύριος ϗ ζῇ ἡ ψυ-
χή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε·
ϗ ἦλθον εἰς Βαιθήλ.
3 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς
Ἐλισαιέ, ϗ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν, Εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος
σήμερον λαμβάνει τὸν κύ-
ριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφα-
λῆς σου; ϗ εἶπε, Κἀγὼ ἔγνω-
κα, σιωπᾶτε.
4 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς
Ἐλισαιέ, Κάθου δὴ ἐνταῦθα,
ὅτι Κύριος ἀπέσαλκέ με εἰς
Ἱεριχώ· ϗ εἶπε, Ζῇ Κύριος
ϗ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκα-
ταλείψω σε· ϗ ἦλθον εἰς Ἱ-
εριχώ.
5 Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ πρὸς
Ἐλισαιέ, ϗ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν, Εἰ ἔγνως, ὅτι σήμερον
λαμβάνει Κύριος τὸν κύ-
ριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφα-
λῆς σου; ϗ εἶπε, Καί γε ἐγὼ
ἔγνων, σιωπᾶτε.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠλιού,
Κάθου δὴ ὧδε, ὅτι Κύριος
ἀπέσαλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰ-
ορδάνην· ϗ εἶπεν Ἐλισαιέ,
Ζῇ Κύριος ϗ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε· ϗ ἐπο-
ρεύθησαν ἀμφότεροι,
7 Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες
υἱοὶ τῶν προφητῶν, ϗ ἔστησαν
ἐξεναντίας μακρόθεν· ϗ ἀμ-
φότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορ-
δάνου.
8 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ τὴν
μηλωτὴν αὐτοῦ ϗ εἵλησε ϗ
ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διῃ-
ρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα·
ϗ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐ-
ρήμῳ.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
βῆναι αὐτούς, ϗ Ἠλιοὺ εἶπε
πρὸς Ἐλισαιέ, Αἴτησαι τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλη-
φθῆναί με ἀπὸ σοῦ· ϗ εἶπεν
Ἐλισαιέ, Γενηθήτω δὴ δι-
πλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ᾽
ἐμέ.
10 Καὶ εἶπεν Ἠλιού, Ἐ-
σκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· ἐ-
ὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμεν-
ον ἀπὸ σοῦ, ϗ ἔσαι σοι οὕτως·
ϗ ἐὰν μή, οὐ μὴ γένηται.
11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πο-
ρευομένων, ἐπορεύοντο ϗ ἐ-
λάλουν· ϗ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς ϗ
ἵπποι πυρός, ϗ διέστειλεν ἀ-
ναμέσον ἀμφοτέρων· ϗ ἀνε-
λήφθη Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ
ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.
12 Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, ϗ
ἐβόα, Πάτερ, πάτερ, ἅρμα
Ἰσραὴλ ϗ ἱππεὺς αὐτοῦ· ϗ
οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι· ϗ ἐπελά-
βετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ, ϗ διέρ-
ρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα.
13 Καὶ ὕψωσε τὴν μη-
λωτὴν Ἠλιοὺ ἣ ἔπεσεν ἐπά-
νωθεν Ἐλισαιέ· ϗ ἐπέστρε-
ψεν Ἐλισαιέ, ϗ ἔστη ἐπὶ τοῦ
χείλους τοῦ Ἰορδάνου.
14 Καὶ ἔλαβε τὴν μηλω-
τὴν Ἠλιοὺ ἣ ἔπεσεν ἐπάνω-
θεν αὐτοῦ, ϗ ἐπάταξε τὸ ὕ-
δωρ, ϗ εἶπε, Ποῦ ὁ Θεὸς Ἠ-
λιοὺ ἀφφώ; ϗ ἐπάταξε τὰ ὕ-
δατα, ϗ διερράγησαν ἔνθα
καὶ ἔνθα· ϗ διέβη Ἐλι-
σαιέ.
15 Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ
τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ
ἐξεναντίας, ϗ εἶπον, Ἐπανα-
πέπαυται τὸ πνεῦμα Ἠλιοὺ
ἐπὶ Ἐλισαιέ· ϗ ἦλθον εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ, ϗ προσε-
κύνησαν

κίνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου
πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυ-
νάμεως· πορευθέντες δὴ ζη-
τησάτωσαν τὸν Κύριόν σου,
μή ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα
Κυρίου, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν
τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἓν τῶν ὀ-
ρέων ἢ ἐφ' ἕνα τῶν βουνῶν· καὶ
εἶπεν Ἐλισσαιὲ, Οὐκ ἀποστε-
λεῖτε.
17 Καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
τὸν, ἕως οὗ ᾐσχύνετο· καὶ εἶπεν,
Ἀποστείλατε· καὶ ἀπέστειλαν
πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζή-
τησαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐχ εὗ-
ρον αὐτόν.
18 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν
Ἱεριχώ· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ,
Οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς, Μὴ
πορευθῆτε;
19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισσαιὲ,
Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλε-
ως ἀγαθὴ, καθὼς ὁ κύριος
βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα πονη-
ρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη.
20 Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ,
Λάβετέ μοι ὑδρίσκην και-
νὴν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλα· καὶ ἔ-
λαβον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.
21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισσαιὲ
εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων,
καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἅλα, καὶ εἶπε,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἴαμαι
τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν
θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη.
22 Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ
ῥῆμα Ἐλισσαιὲ ὃ ἐλάλησε.
23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μι-
κρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλε-
ως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ,
καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀνάβαι-
νε φαλακρὲ, ἀνάβαινε.
24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὰ, καὶ κα-
τηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι
Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο
ἄρκτοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ ἀνέρ-
ρηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαρά-
κοντα καὶ δύο παῖδας.
25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν
εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον,
κἀκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σα-
μάρειαν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ
ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ
ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰω-
σαφὰτ βασιλέως Ἰούδα, καὶ
ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· πλὴν
οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὡς
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ μετέστησε
τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃς ἐποί-
ησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐ-
κολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.
4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς
Μωὰβ ἦν νωκὴδ, καὶ ἐπέστρε-
φε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιά-
δας ἀρνῶν, καὶ ἑκατὸν χιλιά-
δας κριῶν ἐπὶ πόκων.
5 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀπο-
θανεῖν Ἀχαὰβ, καὶ ἠθέτησε
βασιλεὺς Μωὰβ ἐν βασιλεῖ
Ἰσραήλ.
6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰωρὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπεσκέψα-
το τὸν Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέ-
στειλε πρὸς Ἰωσαφὰτ βασι-
λέα Ἰούδα, λέγων, Βασιλεὺς
Μωὰβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πο-
ρεύσῃ

ρεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωὰβ
εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν, Ἀνα-
βήσομαι· ὅμοιός μοι, ὅμοιός
σοι· ὡς ὁ λαός μου, ὁ λαός
σου· ὡς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπ-
ποι σου.
8 Καὶ εἶπε, Ποίᾳ ὁδῷ ἀν-
αβῶ; καὶ εἶπεν, Ὁδὸν ἔρημον
Ἐδώμ.
9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα
καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδώμ, καὶ ἐκύ-
κλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ
οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν.
10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραήλ, Ὦ, ὅτι κέκληκε
Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς
παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν
χειρὶ Μωάβ.
11 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ,
Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ
Κυρίου, καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν
Κύριον παρ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρί-
θη εἷς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως
Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν, Ὧδε Ἐλι-
σαιὲ υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν
ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἠλιού.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Ἔ-
στιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου· καὶ κατ-
έβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς
Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.
13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς
βασιλέα Ἰσραήλ, Τί ἐμοὶ καὶ
σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφή-
τας τοῦ πατρός σου καὶ τοὺς προ-
φήτας τῆς μητρός σου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, Μὴ
ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς
βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐ-
τοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;
14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ, Ζῇ
Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ
παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ
μὴ πρόσωπον Ἰωσαφὰτ βα-
σιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβά-
νω, εἰ ἐπέβλεψα πρός σε, καὶ
εἶδόν σε.
15 Καὶ νῦν λάβε μοι
ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς ἔ-
ψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτὸν χεὶρ Κυρίου,
16 Καὶ εἶπε, Τάδε λέγει
Κύριος, Ποιήσατε τὸν χει-
μάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύ-
νους,
17 Ὅτι τάδε λέγει Κύ-
ριος, Οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα,
καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετόν, καὶ ὁ χει-
μάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕ-
δατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ
κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑ-
μῶν.
18 Καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφ-
θαλμοῖς Κυρίου· καὶ παρα-
δώσω τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ
ὑμῶν.
19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πό-
λιν ὀχυράν, καὶ πᾶν ξύλον ἀ-
γαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πάσας
πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε,
καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀ-
χρειώσετε ἐν λίθοις.
20 Καὶ ἐγένετο πρωῒ ἀνα-
βαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ
ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐ-
δώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕ-
δατος.
21 Καὶ πᾶσα Μωὰβ ἤκουσεν
ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασι-
λεῖς πολεμεῖν αὐτούς· καὶ ἀνε-
βόησαν ἐκ παντὸς περιεζω-
σμένοι ζώνην· καὶ εἶπον, Ὦ καὶ
ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου.
22 Καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ καὶ
ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ
ὕδατα· καὶ εἶδε Μωὰβ ἐξ ἐ-
ναντίας τὰ ὕδατα πυῤῥὰ ὡς
αἷμα,
23 Καὶ εἶπον, Αἷμα τοῦτο
τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο
οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀ-
νὴρ

γὰρ τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ.

24 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραήλ· καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ,

25 Καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθῃρημένους· καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.

26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωὰβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος· καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

27 Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μεταμέλος μέγας ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. δ'4.

Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, λέγουσα, Ὁ δοῦλός σου ἀνήρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνως, ὅτι δοῦλός σου ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστὴς ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους.

2 Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Τί ποιήσω σοι; ἀνάγγειλόν μοι τί ἐστί σοι ἐν τῷ οἴκῳ; ἡ δὲ εἶπεν, Οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἀλλ' ἢ ὃ ἀλείψομαι ἔλαιον.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δεῦρο αἴτησαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσῃς.

4 Καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς.

5 Καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη.

6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς, Ἐγγίσατε ἔτι πρός με τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ, Οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ.

8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισσαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός.

10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι

πρὸς

ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.

11 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτην ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτὴν, Ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκῶ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ, Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ, τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης.

15 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς αὐτὴν, Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιειληφυῖα υἱόν· ἡ δὲ εἶπε, Μὴ κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου.

17 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν Ἐλισαιέ.

18 Καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας,

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Ἆρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε,

22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω.

23 Καὶ εἶπε, Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

24 Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς, Ἄγε, πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι· ὅτι ἐὰν εἴπω σοι, δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.

25 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ ἐρχομένην αὐτὴν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη.

26 Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς, Ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγιζε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτὴν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἄφες αὐτὴν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ,

αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι.

28 Ἡ δὲ εἶπε, Μὴ ᾐτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα, Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ;

29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ Γιεζί, Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.

30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνέστη Ἐλισαιὲ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.

31 Καὶ Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον.

32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον.

34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου.

35 Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις· καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζί, καὶ εἶπε, Κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Λάβε τὸν υἱόν σου.

37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε.

38 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα· καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν, καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριώθ· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἑψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν.

40 Καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν, καὶ εἶπαν, Θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.

41 Καὶ εἶπε, Λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον, Ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν· καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι.

42 Καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ
Βαιθαρισὰ, καὶ ἤνεγκε πρὸς
τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πρωτο-
γεννημάτων εἴκοσι ἄρτους
κριθίνους καὶ παλάθας· καὶ
εἶπε, Δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέ-
τωσαν.
43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς
αὐτοῦ, Τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑ-
κατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε, Δὸς
τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι
τάδε λέγει Κύριος, Φάγονται
καὶ καταλείψουσι.
44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλι-
πον, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς
δυνάμεως Συρίας ἦν ἀ-
νὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου
αὐτοῦ, καὶ τεθαυμασμένος
προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε
Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ
ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λε-
λεπρωμένος.
2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μο-
νόζωνοι, καὶ ᾐχμαλώτευσαν ἐκ
γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικρὰν,
καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
Ναιμάν.
3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ Κυρίᾳ αὐ-
τῆς, Ὄφελον ὁ Κύριός μου
ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυν-
άξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας
αὐτοῦ.
4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγει-
λε τῷ Κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶ-
πεν, Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλη-
σεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συ-
ρίας πρὸς Ναιμὰν, Δεῦρο,
εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βι-
βλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ·
καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀρ-
γυρίου, καὶ ἑξακισχιλίους χρυ-
σοῦς, καὶ δέκα ἀλλασσομένας
στολάς.
6 Καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον
πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ,
λέγων, Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ
τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σε, ἰδοὺ
ἀπέστειλα πρός σε Ναιμὰν
τὸν δοῦλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις
αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλί-
ον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐγὼ τοῦ θα-
νατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι
οὗτος ἀποστέλλει πρός με ἀπο-
συνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέ-
πρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γνῶτε
δὴ καὶ ἴδετε, ὅτι προφασίζεται
οὗτός μοι.
8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἐλισαιὲ, ὅτι διέῤῥηξεν ὁ βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν
βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Ἱ-
νατί διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά
σου; ἐλθέτω δὴ πρός με Ναι-
μὰν, καὶ γνώτω ὅτι ἔστι προ-
φήτης ἐν Ἰσραήλ.
9 Καὶ ἦλθε Ναιμὰν ἐν ἵπ-
πῳ καὶ ἅρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύ-
ρας οἴκου Ἐλισαιέ.
10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ
ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων,
Πορευθεὶς λοῦσαι ἑπτάκις ἐν
τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει
σάρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ.
11 Καὶ ἐθυμώθη Ναιμὰν
καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εἶ-
πον, Πρός με πάντως ἐξελεύ-
σεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται
ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
θήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τό-
πον, καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν.
12 Οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ
καὶ Φαρφὰρ ποταμοὶ Δαμα-
σκοῦ, ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα
Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λού-
σομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρι-
σθήσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπ-
ῆλθεν ἐν θυμῷ. 13 Καὶ

13 Καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρός σε· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρός σε, Λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι.

14 Καὶ κατέβη Ναιμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαιὲ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπείθησε.

17 Καὶ εἶπε Ναιμὰν, Καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος, ζεῦγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ᾽ ἢ τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ.

18 Καὶ ἱλάσεται Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν Κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμὰν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν· καὶ ἱλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Ναιμὰν, Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς.

20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ, Ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ Κύριός μου τοῦ Ναιμὰν τοῦ Σύρου τούτου, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ λήψομαι ἀπ᾽ αὐτοῦ τι.

21 Καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν· καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμὰν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· ὁ Κύριός μου ἀπέστειλέ με, λέγων, Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρός με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς.

23 Καὶ εἶπε, Λάβε δὴ τάλαντον ἀργυρίου· καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλάκοις, καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἄνδρας.

25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε, καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ, Πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζὶ, Οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα.

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ, Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας

27 Καὶ ἡ λέπρα Ναιμὰν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών.

Κεφ. ϛʹ. 6.

Καὶ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαιὲ, Ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν.

2 Πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ· καὶ εἶπε, Δεῦτε.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς, Δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν, Ἐγὼ πορεύσομαι.

4 Καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα.

5 Καὶ ἰδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐβόησεν, Ὦ Κύριε, καὶ αὐτὸ κεχρυμμένον.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον· καὶ ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον.

7 Καὶ εἴρηκεν, Ὕψωσον σεαυτῷ· καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό.

8 Καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμωνὶ παρεμβαλῶ.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.

11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου· καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραήλ;

12 Καὶ εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ, Οὐχὶ Κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου.

13 Καὶ εἶπε, Δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἰδοὺ ἐν Δωθάϊμ.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἅρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

15 Καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαιὲ ἀναστῆναι, καὶ ἐξῆλθε· καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν, καὶ ἵπποι καὶ ἅρμα· καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτὸν, Ὦ Κύριε, πῶς ποιήσομεν;

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν.

17 Καὶ προσηύξατο Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπε, Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλῆρες ἵππων, καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ Ἐλισαιέ.

18 Καὶ

18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἀορασίᾳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαιέ, Οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ, Ἄνοιξον δὴ Κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτούς, Εἰ πατάξας πατάξω, πάτερ;

22 Καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς ᾐχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν Κύριον αὐτῶν.

23 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν Κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσετίθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν.

25 Καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἰδοὺ περιεκάθηντο ἐπ᾽ αὐτήν, ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα ἀργυρίου, καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε ἀργυρίου.

26 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Σῶσον Κύριε βασιλεῦ.

27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μή σε σώσαι Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἅλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ;

28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς, Τί ἐστί σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Αὕτη εἶπε πρός με, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον.

29 Καὶ ἡψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτῆς.

30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν.

31 Καὶ εἶπε, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαιὲ ἐπ᾽ αὐτῷ σήμερον.

32 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ· πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Εἰ εἴδετε ὅτι ἀπέσταλκεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀπο-

ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ
παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ
θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;
33 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
κατέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶ-
πεν, Ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία πα-
ρὰ Κυρίου· τί ὑπομείνω τῷ
Κυρίῳ ἔτι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἄ-
κουσον λόγον Κυρίου· τά-
δε λέγει Κύριος, Ὡς ἡ ὥρα
αὕτη, αὔριον μέτρον σεμιδά-
λεως σίκλου, καὶ δίμετρον κρι-
θῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις
Σαμαρείας.
2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστά-
της ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανε-
παύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
τῷ Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
ποιήσει Κύριος καταρρά-
κτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆ-
μα τοῦτο; καὶ Ἐλισαιὲ εἶπεν,
Ἰδοὺ σὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ.
3 Καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν
λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς
πόλεως, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, Τί ἡμεῖς καθή-
μεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν;
4 Ἐὰν εἴπωμεν, Εἰσέλθω-
μεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λι-
μὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀποθανού-
μεθα ἐκεῖ· καὶ ἐὰν καθίσωμεν
ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα· καὶ νῦν
δεῦτε, καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν
παρεμβολὴν Συρίας· ἐὰν ζωο-
γονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζησόμεθα·
καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ
ἀποθανούμεθα.
5 Καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκό-
τει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν Συρίας· καὶ ἦλθον εἰς
μέσον παρεμβολῆς Συρίας,
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ.
6 Καὶ Κύριος ἀκουστὴν ἐ-
ποίησε παρεμβολὴν τὴν Συ-
ρίας φωνὴν ἅρματος καὶ φω-
νὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως
μεγάλης· καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Νῦν ἐμι-
σθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετ-
ταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύ-
πτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς.
7 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέ-
δρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγ-
κατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν,
καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ τοὺς
ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ
ὡς ἔστι, καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν
ψυχὴν ἑαυτῶν.
8 Καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ
οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβο-
λῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν
μίαν, καὶ ἔφαγον, καὶ ἔπιον, καὶ
ἦραν ἐκεῖθεν ἀργύριον, καὶ
χρυσίον, καὶ ἱματισμόν· καὶ ἐ-
πορεύθησαν, καὶ ἐπέστρεψαν ἐ-
κεῖθεν, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκη-
νὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖ-
θεν καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ κατ-
έκρυψαν.
9 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως ἡ-
μεῖς ποιοῦμεν· ἡ ἡμέρα αὕτη,
ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡ-
μεῖς σιωπῶμεν, καὶ μένομεν ἕ-
ως φωτὸς τοῦ πρωΐ, καὶ εὑρήσο-
μεν ἀνομίαν· καὶ νῦν δεῦρο, καὶ
εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.
10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν
πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλε-
ως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς,
λέγοντες, Εἰσήλθομεν εἰς
τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ
ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φω-
νὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵπ-
πος δεδεμένος καὶ ὄνος,
καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς
εἰσί.

11 Καὶ

11 Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω.

12 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ἡμῖν Συρία· ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες, Ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἳ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδού εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλεῖπον, καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα.

14 Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας, λέγων, Δεῦτε, καὶ ἴδετε.

15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου.

17 Καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης· καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου· καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἰδοὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγῃ.

20 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ Ἐλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσῃς, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καί γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη.

2 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη.

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, λέγων, Διήγησαι δὴ ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαιέ.

5 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐζωπύ-

ρησεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιὲ, βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς· καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ, Κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ, καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ἐλισαιέ.

6 Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα· καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν.

7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιὲ εἰς Δαμασκόν· καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώστησε· καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἥκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἕως ὧδε.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαὴλ, Λάβε ἐν τῇ χειρί σου μαναὰ, καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης;

9 Καὶ ἐπορεύθη Ἀζαὴλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαιὲ, Υἱός σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με πρὸς σὲ ἐπερωτῆσαι, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης;

10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Δεῦρο, εἰπὸν, Ζωῇ ζήσῃ, καὶ ἔδειξέ μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

11 Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν, Ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακά· τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναῤῥήξεις.

13 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τίς ἐστιν ὁ δοῦλός σου, ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς, ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἔδειξέ μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν.

14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαιὲ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί εἶπέ σοι Ἐλισαιέ; καὶ εἶπεν, Εἶπέ μοι, Ζωῇ ζήσῃ.

15 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβὰρ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαὴλ ἀντ' αὐτοῦ.

16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰασαφὰτ βασιλεῖ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰασαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα.

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου.

19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτὸν βασιλέα.

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωρὰμ εἰς Σιὼρ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα τὰ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνασάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἠθέτησε Λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ.

26 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ βασιλέως Ἰσραήλ.

27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.

28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ.

29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ῥεμμὼθ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραὲλ, ὅτι ἠῤῥώστει αὐτός.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο εἰς Ῥεμμὼθ Γαλαάδ.

2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄψει ἐκεῖ Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσὶ, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ.

3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς.

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμὼθ Γαλαάδ.

5 Καὶ εἰσῆλθε· καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε, Λόγος μοι πρὸς

πρὸς σε ὁ ἄρχων· καὶ εἶπεν
Ἰοῦ, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡ-
μῶν; καὶ εἶπε, Πρὸς σε ὁ
ἄρχων.
6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεε τὸ
ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ,
Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν
οἶκον Ἀχαὰβ τοῦ κυρίου σου
ἐκ προσώπου μου. καὶ ἐκδική-
σεις τὰ αἵματα τῶν δούλων
μου τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵ-
ματα πάντων τῶν δούλων Κυ-
ρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ,
8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου τοῦ
οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐξολοθρεύ-
σεις τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ οὐροῦν-
τα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχό-
μενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν
Ἰσραήλ.
9 Καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀ-
χαὰβ ὡς τὸν οἶκον Ἱερο-
βοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν
οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά.
10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ κα-
ταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ
μερίδι Ἰεζράελ, καὶ οὐκ ἔστιν
ὁ θάπτων· καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν
καὶ ἔφυγε.
11 Καὶ Ἰοῦ ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν αὐτῷ, Εἰρήνη; τί ὅτι
εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπτος οὗτος
πρὸς σε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ
τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ.
12 Καὶ εἶπον, Ἄδικον. ἀπ-
άγγειλον δὴ ἡμῖν· καὶ εἶπεν
Ἰοῦ πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ οὕτω
ἐλάλησε πρὸς με, λέγων, καὶ
εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος,
Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ἰσραήλ.
13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευ-
σαν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν ὑπο-
κάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν
ἀναβαθμῶν· καὶ ἐσάλπισαν ἐν
κερατίνῃ, καὶ εἶπαν, Ἐβασί-
λευσεν Ἰοῦ.
14 Καὶ συνεστράφη Ἰοῦ
υἱὸς Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσὶ
πρὸς Ἰωράμ· καὶ Ἰωρὰμ αὐ-
τὸς ἐφύλασσεν ἐν Ῥεμμὼθ
Γαλαὰδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ
προσώπου Ἀζαὴλ βασιλέως
Συρίας.
15 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰω-
ρὰμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆν-
αι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πλη-
γῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύ-
ροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ
εἶπεν Ἰοῦ, Εἰ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν
μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξελθέτω ἐκ
τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ
πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν
Ἰεζράελ.
16 Καὶ ἵππευσε καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἰοῦ, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζ-
ράελ. ὅτι Ἰωρὰμ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ
Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμά-
των ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν
οἱ Ἀραμὶν ἐν τῇ Ῥεμμὼθ ἐν
τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαὴλ βα-
σιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς
δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως·
καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα
κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ.
17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη
ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ, καὶ
εἶδε τὸν κονιορτὸν Ἰοῦ ἐν τῷ
παραγίνεσθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε,
Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω· καὶ εἶ-
πεν Ἰωρὰμ, Λάβε ἐπιβά-
την, καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσ-
θεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω, Ἦ
εἰρήνη.
18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης
ἵππου

ἵππου εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰοὺ, Τί σοι καὶ εἰρήνῃ; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰοὺ, Τί σοι καὶ εἰρήνῃ; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου.

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε, καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο·

21 Καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ, Ζεῦξον· καὶ ἔζευξεν ἅρμα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Ἰοὺ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰοὺ, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ἰοὺ, καὶ εἶπεν Ἰοὺ, Τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά.

23 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν, Δόλος Ὀχοζία.

24 Καὶ ἔπλησεν Ἰοὺ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰωρὰμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ.

25 Καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ, Ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο·

26 Εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθὲς, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε, καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγάν· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰοὺ, καὶ εἶπε, Καί γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν πρὸς τῷ ἅρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαὶ, ἥ ἐστιν Ἰεβλαάμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδὼ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἅρμα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

29 Καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν.

30 Καὶ ἦλθεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰεζραέλ· καὶ Ἰεζάβελ ἤκουσε, καὶ ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος.

31 Καὶ Ἰοὺ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ζαμβρὶ ὁ φονευτὴς τοῦ Κυρίου αὐτῆς;

32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, καὶ εἶδεν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Τίς εἶ

Σύ;

σύ; κατάβηθι μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ
κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο
εὐνοῦχοι.
33 Καὶ εἶπε, Κυλίσατε
αὐτήν· καὶ ἐκύλισαν αὐτήν,
καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐ-
τῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς
τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτη-
σαν αὐτήν.
34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε
καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν, Ἐπισκέψα-
σθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύ-
την, καὶ θάψατε αὐτήν,
ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστί.
35 Καὶ ἐπορεύθησαν θά-
ψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὗρον ἐν
αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον
καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν
χειρῶν.
36 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀν-
ήγγειλαν αὐτῷ· καὶ εἶπε, Λό-
γος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν
χειρὶ Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου,
λέγων, Ἐν τῇ μερίδι Ἰεζ-
ραὴλ καταφάγονται οἱ κύνες
τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.
37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖ-
ον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ
προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ με-
ρίδι Ἰεζραὴλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν
αὐτούς, Ἰεζάβελ.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑὶ τῷ Ἀχαὰβ ἑβδομή-
κοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἔγραψεν Ἰοὺ βιβλίον, καὶ
ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς
τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας, καὶ
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ
πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαὰβ,
λέγων,
2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ
βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ
μεθ᾽ ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Κυρίου
ὑμῶν, καὶ μεθ᾽ ὑμῶν τὸ ἅρμα
καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυ-
ραὶ καὶ τὰ ὅπλα,
3 Καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν
καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ Κυρίου ὑμῶν, καὶ καταστή-
σετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμεῖτε
ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ὑ-
μῶν.
4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα, καὶ εἶπον, Ἰδοὺ οἱ δύο
βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμε-
θα ἡμεῖς;
5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ
τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ
τιθηνοὶ πρὸς Ἰοὺ, λέγοντες,
Παῖδές σου ἡμεῖς, καὶ ὅσα
ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσο-
μεν· οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα,
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ποιήσομεν.
6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐ-
τοὺς Ἰοὺ βιβλίον δεύτερον, λέ-
γων, Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς
φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε,
λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀν-
δρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Κυρίου ὑμῶν,
καὶ ἐνέγκατε πρός με, ὡς ἡ
ὥρα αὔριον ἐν Ἰεζραὴλ· καὶ
οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβ-
δομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἁδροὶ
τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐ-
τούς.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ
βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλα-
βον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ
ἔσφαξαν αὐτοὺς ἑβδομήκοντα
ἄνδρας· καὶ ἔθηκαν τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, καὶ
ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν
εἰς Ἰεζραὴλ.
8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος
καὶ ἀπήγγειλε, λέγων, Ἤ-
νεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν
τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε, Θέτε
αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν
θύραν τῆς πύλης εἰς πρωΐ.
9 Καὶ ἐγένετο πρωΐ· καὶ
ἐξῆλθε

ἐξῆλθε κὶ ἔςη, κὶ εἶπε πρὸς
πάντα τὸν λαὸν, Δίκαιοι ὑ-
μεῖς· ἰδὲ ἐγώ εἰμι συνεςρά-
φην ὅτι τὸν Κύριόν μου, καὶ
ἀπέκτεινα αὐτόν· κὶ τὶς ἐπά-
ταξε πάντας τούτους;
10 Ἴδετε ἀφφὼ, ὅτι οὐ
πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος
Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὗ ἐλάλησε
Κύριος ὅτι τὸν οἶκον Ἀ-
χαάβ· κὶ Κύριος ἐποίησεν
ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ἠλιού.
11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάν-
τας τοὺς καταλειφθέντας ἐν
τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραέ-
ελ, κὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς αὐ-
τοῦ, κὶ τοὺς γνωςοὺς αὐτοῦ, κὶ
τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ κα-
ταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα.
12 Καὶ ἀνέςη κὶ ἐπορεύθη
εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν βαι-
θακὰθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ
ὁδῷ.
13 Καὶ Ἰοὺ εὗρε τοὺς ἀδελ-
φοὺς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰού-
δα, κὶ εἶπε, Τίνες ὑμεῖς; κὶ
εἶπον, Ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡ-
μεῖς, κὶ κατέβημεν εἰς εἰ-
ρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως,
κὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναςευούσης.
14 Καὶ εἶπε, Συλλάβετε
αὐτοὺς ζῶντας· κὶ ἔσφαξαν
αὐτοὺς εἰς βαιθακὰθ τεσσα-
ράκοντα κὶ δύο ἄνδρας· οὐ
κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν
κὶ εὗρε τὸν Ἰωναδὰβ υἱὸν Ῥη-
χὰβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, κὶ εὐ-
λόγησεν αὐτόν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ, Εἰ ἔςι καρ-
δία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα
καθὼς ἡ καρδία μου μετὰ τῆς
καρδίας σου; κὶ εἶπεν Ἰωνα-
δὰβ, Ἔςι· κὶ εἶπεν Ἰοὺ, Καὶ
εἰ ἔςι, δὸς τὴν χεῖρά σου·
κὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
κὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα,
16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Δεῦρο μετ' ἐμοῦ, κὶ ἰδὲ ἐν τῷ
ζηλῶσαί με τῷ Κυρίῳ· κὶ
ἀπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρ-
ματι αὐτοῦ,
17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σα-
μάρειαν· κὶ ἐπάταξε πάντας
τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀ-
χαὰβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀ-
φανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου, ὃ ἐλάλησε πρὸς
Ἠλιού.
18 Καὶ συνήθροισεν Ἰοὺ
πάντα τὸν λαὸν, κὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Ἀχαὰβ ἐδούλευσε τῷ
Βάαλ ὀλίγα, Ἰοὺ δουλεύσει αὐ-
τῷ πολλά.
19 Καὶ νῦν πάντες οἱ
προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας
τοὺς δούλους αὐτοῦ κὶ τοὺς ἱερεῖς
αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με, ἀνὴρ
μὴ ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία
μεγάλη μοι τῷ Βάαλ· πᾶς ὃς
ἐὰν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται· κὶ
Ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ,
ἵν' ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ
Βάαλ.
20 Καὶ εἶπεν Ἰοὺ, Ἁγιάσα-
τε ἱερείαν τῷ Βάαλ· κὶ ἐκή-
ρυξαν.
21 Καὶ ἀπέςειλεν Ἰοὺ ἐν
παντὶ Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ
νῦν πάντες οἱ δοῦλοι, κὶ
πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ,
μηδεὶς ἀπολειπέσθω, ὅτι θυ-
σίαν μεγάλην ποιῶ· ὃς ἂν
ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται· κὶ
ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ
Βάαλ, κὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐ-
τοῦ, κὶ πάντες οἱ προφῆται
αὐτοῦ· οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ
παρεγένετο· κὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Βάαλ· κὶ ἐπλήσθη ὁ οἶ-
κος τοῦ Βάαλ ςόμα εἰς ςόμα.

22 Καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τοῦ οἴ-
κου μεσθαάλ, Ἐξάγαγε ἐνδύ-
ματα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βά-
αλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στο-
λιστής.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰοῦ καὶ
Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ εἰς οἶ-
κον τοῦ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς
δούλοις τοῦ Βάαλ, Ἐρευνήσα-
τε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν
τῶν δούλων Κυρίου, ὅτι ἀλλ'
ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ μονώτα-
τοι.
24 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι
τὰ θύματα καὶ τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα· καὶ Ἰοῦ ἔταξεν ἑαυτῷ
ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας, καὶ
εἶπεν, ἀνὴρ ὃς ἐὰν διασωθῇ
ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω
ἐπὶ χεῖρας ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνε-
τέλεσε ποιῶν τὴν ὁλοκαύ-
τωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοῦ τοῖς πα-
ρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστά-
ταις, Εἰσελθόντες πατάξατε
αὐτοὺς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐ-
τῶν ἀνήρ· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς
ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἔρρι-
ψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ
τριστάται, καὶ ἐπορεύθησαν ἕως
πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.
26 Καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στή-
λην τοῦ Βάαλ, καὶ ἐνέπρησαν
αὐτήν.
27 Καὶ κατέσπασαν τὰς
στήλας τοῦ Βάαλ, καὶ ἔταξαν
αὐτὸν εἰς λυτρῶνα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης.
28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοῦ τὸν
Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ.
29 Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱερο-
βοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρ-
τε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοῦ
ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν αἱ δαμά-
λεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθήλ, καὶ
ἐν Δάν.
30 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ἰοῦ, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγά-
θυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅσα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας
τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ, υἱοὶ τέταρ-
τοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρό-
νου Ἰσραήλ.
31 Καὶ Ἰοῦ οὐκ ἐφύλαξε
πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
αὐτοῦ· οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἁ-
μαρτιῶν Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξή-
μαρτε τὸν Ἰσραήλ.
32 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ἤρξατο Κύριος συγκό-
πτειν ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτοὺς Ἀζαὴλ ἐν παν-
τὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ,
33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ'
ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν
γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ, καὶ
τοῦ Ῥουβὴν, καὶ τοῦ Μανασσῆ,
ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χεί-
λους χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ τὴν
Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.
34 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἰοῦ καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-
σε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐ-
τοῦ, καὶ τὰς συνάψεις ἃς
συνῆψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμ-
μένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσ-
ραήλ;
35 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰοῦ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβα-
σίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
36 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβα-
σίλευσεν Ἰοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ,
εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν Σαμα-
ρείᾳ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀ-
χοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθα-
νεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε
πᾶν

πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωὰς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιείῳ τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας, καὶ οὐκ ἐθανατώθη.

3 Καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἓξ ἔτη· καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν Χορρὶ καὶ τῶν Ῥασὶμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου, καὶ ὥρκωσε· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,

5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον, καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι,

6 Καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου.

7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

8 Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σαδηρὼθ, ἀποθανεῖται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν.

9 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ συνετός· καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

12 Καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νεζὲρ καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισαν αὐτόν· καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

13 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου,

14 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα· καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξι· καὶ διέρρηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς, καὶ ἐβόησε, Σύνδεσμος σύνδεσμος.

15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,

Ἐξα-

'Εξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν
σαδηρώθ, ὁ εἰσπορευόμενος
ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανα-
τωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι
εἶπεν ὁ ἱερεύς, Καὶ μὴ ἀπο-
θάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
16 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ
χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσ-
όδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν
ἐκεῖ.
17 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ δια-
θήκην ἀναμέσον Κυρίου καὶ
ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀ-
ναμέσον τοῦ λαοῦ, τοῦ εἶναι εἰς
λαὸν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον
τοῦ λαοῦ.
18 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ
λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ
Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν,
καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς
εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀ-
γαθῶς· καὶ τὸν Ματθὰν τὸν
ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν
κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρί-
ων· καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπι-
σκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
19 Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκα-
τοντάρχους, καὶ τὸν Χορρὶ, καὶ
τὸν Ῥασὶμ, καὶ πάντα τὸν
λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον
τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου·
καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν
παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν
ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων.
20 Καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς
τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε·
καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτω-
σαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ
βασιλέως.
21 Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωὰς
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰοὺ
ἐβασίλευσεν Ἰωὰς, καὶ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ
τῆς Βηρσαβεέ.
2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν
αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς.
3 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ
μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ
λαὸς ἐθυσίαζε, καὶ ἐθυμίων
ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
4 Καὶ εἶπεν Ἰωὰς πρὸς
τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ ἀργύριον
τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον
συντιμήσεως, ἀνὴρ ἀργύρι-
ον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν
ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ
καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν
οἴκῳ Κυρίου,
5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ
ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ
βεδὲκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν
εὑρεθῇ ἐκεῖ βεδέκ.
6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκο-
στῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασι-
λεῖ Ἰωὰς οὐκ ἐκραταίωσαν
οἱ ἱερεῖς τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου.
7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωὰς ὁ
βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα
καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦ-
τε τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν
μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν
πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ
βεδὲκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό.
8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ
ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον
παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ
ἐνισχῦσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου.
9 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱε-
ρεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε
τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος
αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν πα-
ρὰ ἀμμαζεβὶ ἐν τῷ οἴκῳ
ἀνδρὸς

ἄνδρες οἴκου Κυρίου· καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου, καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου,

12 Καὶ τοῖς τειχισταῖς, καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι.

13 Πλὴν οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἧλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου,

14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό· καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου.

15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν.

16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ, τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο.

17 Τότε ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γὲθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν· καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελά.

21 Καὶ Ἰεζιρχὰρ υἱὸς Ἰεμουὲθ, καὶ Ἰεζεβοὺθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ πέμπτῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰοὺ ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος

ριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδω-
κεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ
βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χει-
ρὶ υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πά-
σας τὰς ἡμέρας.
4 Καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ
προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπήκου-
σεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε
τὴν θλῖψιν Ἰσραὴλ, ὅτι
ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συ-
ρίας.
5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σω-
τηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆλθεν
ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας· καὶ
ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθ-
ὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης.
6 Πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ
ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐ-
τῇ ἐπορεύθη· καί γε τὸ ἄλσος
ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ.
7 Ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ
Ἰωάχαζ λαὸς, ἀλλ' ἢ πεντή-
κοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρμα-
τα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν,
ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασι-
λεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς
ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν.
8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποί-
ησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;
9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔ-
θαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ
ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς βα-
σιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν
Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδε-
κα ἔτη.
11 Καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοὰμ
υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρτίας, ὃς ἐξ-
ήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐ-
τῇ ἐπορεύθη.
12 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἐ-
ποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ
ἃς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσίου βα-
σιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γε-
γραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λό-
γων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασι-
λεῦσιν Ἰσραήλ;
13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱ-
εροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρό-
νου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ
μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ.
14 Καὶ Ἐλισαιὲ ἠῤῥώστη-
σε τὴν ἀῤῥωστίαν αὐτοῦ, δι' ἣν
ἀπέθανε· καὶ κατέβη πρὸς αὐ-
τὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Πάτερ πάτερ,
ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς
αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλι-
σαιὲ, Λάβε τόξον καὶ βέλη· καὶ
ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ
βέλη.
16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ,
Ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου
ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ ἐπεβίβασεν
Ἰωὰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐπέ-
θηκεν Ἐλισαιὲ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βα-
σιλέως.
17 Καὶ εἶπεν, Ἄνοιξον τὴν θυ-
ρίδα κατ' ἀνατολάς· καὶ ἤνοιξε,
καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Τόξευσον·
καὶ ἐτόξευσε· καὶ εἶπε, Βέλος
σωτηρίας τῷ Κυρίῳ, καὶ βέ-
λος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ
πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀ-
φὲκ ἕως συντελείας.
18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλι-
σαιὲ, Λάβε τόξα· καὶ ἔλαβε·
καὶ

ϰ̀ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ,
Πάταξον εἰς τὴν γῆν· ϰ̀ ἐπάταξεν
ὁ βασιλεὺς τρεῖς, ϰ̀
ἔςη.
19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ
ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ϰ̀ εἶπεν,
Εἰ ἐπάταξας πεντάκις
ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας
τὴν Συρίαν ἕως συντελείας,
ϰ̀ νῦν τρεῖς πατάξεις τὴν
Συρίαν.
20 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαιὲ,
ϰ̀ ἔθαψαν αὐτόν· ϰ̀
μονόζωνοι Μωὰβ ἦλθον ἐν
τῇ γῇ, ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.
21 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων
τὸν ἄνδρα, ϰ̀ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον, ϰ̀ ἔρριψαν
τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ
Ἐλισαιέ· ϰ̀ ἐπορεύθη ϰ̀ ἥψατο
τῶν ὀςέων Ἐλισαιὲ, ϰ̀
ἔζησε ϰ̀ ἀνέςη ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ.
22 Καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰωάχαζ.
23 Καὶ ἠλέησε Κύριος
αὐτοὺς ϰ̀ οἰκτείρησεν αὐτοὺς,
ϰ̀ ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτοὺς διὰ
τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετ'
Ἀβραὰμ ϰ̀ Ἰσαὰκ ϰ̀ Ἰακὼβ,
ϰ̀ οὐκ ἠθέλησε Κύριος
διαφθεῖραι αὐτοὺς, ϰ̀ οὐκ ἀπέρριψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου
αὐτοῦ.
24 Καὶ ἀπέθανεν Ἀζαὴλ
βασιλεὺς Συρίας, ϰ̀ ἐβασίλευσεν
υἱὸς Ἄδερ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.
25 Καὶ ἐπέςρεψεν Ἰωὰς
υἱὸς Ἰωάχαζ, ϰ̀ ἔλαβε τὰς
πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἄδερ
υἱοῦ Ἀζαὴλ, ἃς ἔλαβεν ἐκ
χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ· τρεῖς ἐπάταξεν
αὐτὸν Ἰωὰς, ϰ̀ ἐπέςρεψε
τὰς πόλεις Ἰσραήλ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωὰς
υἱοῦ Ἰωάχαζ βασιλεῖ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀμεσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰούδα.
2 Υἱὸς εἴκοσι ϰ̀ πέντε
ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν, ϰ̀ εἴκοσι ϰ̀ ἐννέα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ϰ̀ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὶμ
ἐξ Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν
οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς
ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησε.
4 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε ϰ̀
ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
ϰ̀ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ
τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα
αὐτοῦ.
6 Καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων
οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς
γέγραπται ἐν βιβλίῳ
νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο
Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθανοῦνται
πατέρες ὑπὲρ υἱῶν,
ϰ̀ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ
πατέρων, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαςος
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται.
7 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν
Ἐδὼμ ἐν γεμελὲδ δέκα χιλιάδας,
ϰ̀ συνέλαβε τὴν
πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, ϰ̀
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς
Ἰεθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
8 Τότε ἀπέςειλεν Ἀμεσίας
ἀγγέλους πρὸς Ἰωὰς υἱὸν
Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοῦ βασιλέως
Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο ὀφθῶμεν
προσώποις.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Ὁ ἄκανθος ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα· καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανθα.

10 Τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία σου, ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου· καὶ ἱνατί ἐρεθίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας· καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα.

12 Καὶ ἔπταισεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

13 Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις.

14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραήλ, πεντεκαίδεκα ἔτη.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ᾽ αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

20 Καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ᾽ ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσίου.

22 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλώθ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίου υἱοῦ Ἰωὰς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωὰς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα

ράκοντα

εἴκοσι καὶ ἓν ἔτος.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμὰθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβὰ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφέρ.

26 Ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους, καὶ ἐσπανισμένους, καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραήλ.

27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωάς.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε, καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμὰθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. 15.

Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἥψατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ· καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

6 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

7 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἱεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

10 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν Κεβλαὰμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν, καὶ

καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου, ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

12 Ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοῦ, λέγων, Υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο οὕτως.

13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσε· καὶ ἐν ἔτει τεσσαρακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

14 Καὶ ἀνέβη Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλοὺμ, καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἣν συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

16 Τότε ἐπάταξε Μαναὴμ καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέῤῥηξεν.

17 Ἐν ἔτει τεσσαρακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τοῦ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη.

18 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναὴμ ἔδωκε τῷ Φουὰ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐξήνεγκε Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων, πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνί· καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

25 Καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς

βασι-

βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη.

28 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἰν καὶ τὴν Ἀβὲλ καὶ τὴν Θαμαχὰ καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν Κινὲζ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰν καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλεὶμ, καὶ ἀπῴκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.

30 Καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ὠσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐθανάτωσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεὲ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα.

33 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσὰ θυγάτηρ Σαδώκ.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ἐπάνω.

36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰούδα τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα Συρίας, καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου.

38 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ἘΝ ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καί γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους.

5 Τότε ἀνέβη Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσ-

ραὴλ

ραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἄχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.

6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασὼν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλὰθ, καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλὰθ, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαλγαθφελλασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων, Δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγὼ, ἀνάβηθι, σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ δῶρα.

9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπῴκισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Ῥαασὼν βασιλέα ἐθανάτωσε.

10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν εἰς ἀπαντὴν Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.

11 Καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.

12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ,

13 Καὶ ἐθυμίασε τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Κυρίου· καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ Βορρᾶν,

15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὁλοκαύτωσιν τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτὸ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρωΐ.

16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ.

17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνὼθ, καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτῆρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην.

18 Καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἄχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βι-

βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
20 Καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτά-
φη ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ ἐβα-
σίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΝ ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ
Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα
ἐβασίλευσεν Ὠσηὲ υἱὸς Ἠλὰ
ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν-
νέα ἔτη.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν
οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ
οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σα-
λαμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὠ-
σηὲ δοῦλος, καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτῷ μαναά.
4 Καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων ἐν τῷ Ὠσηὲ ἀδικίαν,
ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγὼρ βασιλέα Αἰγύπτου,
καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναὰ τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐν-
ιαυτῷ ἐκείνῳ· καὶ ἐπολιόρκη-
σεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ
φυλακῆς.
5 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ
ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπολι-
όρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.
6 Ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ὠσηὲ
συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἀπ-
ῴκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρί-
ους, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν
Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς
Γωζάν, καὶ ὄρη Μήδων.
7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρ-
τον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυ-
ρίῳ Θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑπο-
κάτωθεν χειρὸς Φαραὼ βα-
σιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβή-
θησαν θεοὺς ἑτέρους,
8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δι-
καιώμασι τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε
Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσ-
ραὴλ ὅσοι ἐποίησαν,
9 Καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους, οὐχ οὕτως
κατὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ᾠ-
κοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ
πύργου φυλασσόντων ἕως πό-
λεως ὀχυρᾶς,
10 Καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς
στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βου-
νῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παν-
τὸς ξύλου ἀλσώδους,
11 Καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν
πᾶσιν ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ
ἔθνη ἃ ἀπῴκισε Κύριος ἐκ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν
κοινωνούς, καὶ ἐχάραξαν τοῦ
παροργίσαι τὸν Κύριον,
12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
εἰδώλοις οἷς εἶπε Κύριος αὐ-
τοῖς, Οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα
τοῦτο τῷ Κυρίῳ.
13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύ-
ριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ
Ἰούδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶν-
τος, λέγων, Ἀποστράφητε
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονη-
ρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντο-
λάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου,
καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετει-
λάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χει-
ρὶ τῶν δούλων μου τῶν προ-
φητῶν.
14 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐ-
σκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων
αὐτῶν.
15 Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ

ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, ϗ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, ϗ ἐματαιώθησαν, ϗ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα.

16 Ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις, ϗ ἐποίησαν ἄλση, ϗ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ.

17 Καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ϗ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ϗ ἐμαντεύοντο μαντείας, ϗ οἰωνίζοντο· ϗ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσαι αὐτόν.

18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰούδα μονωτάτη.

19 Καί γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· ϗ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν, ϗ ἀπώσαντο τὸν Κύριον.

20 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, ϗ ἐσάλευσεν αὐτοὺς, ϗ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

21 Ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ, ϗ ἐβασίλευσαν τὸν Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβάτ· ϗ ἐξέωσεν Ἱεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν Κυρίου, ϗ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην.

22 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ ἧς ἐποίησεν, οὐκ ἀπέστησαν ἀπ᾽ αὐτῆς.

23 Ἕως οὗ μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τοὺς ἐκ Χουθὰ, ἀπὸ Ἀϊὰ, ϗ ἀπὸ Αἰμὰθ, ϗ Σεπφαρουαΐμ, ϗ κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ϗ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν, ϗ κατῳκίσθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, ϗ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, ϗ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες, Τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας ϗ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, ϗ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, ϗ ἰδοὺ εἰσὶ θανατοῦντες αὐτοὺς, καθότι οὐκ οἴδασι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων, Ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν, ϗ πορευέσθωσαν, ϗ κατοικείτωσαν ἐκεῖ, ϗ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

28 Καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, ϗ ἐκάθισεν ἐν Βαιθὴλ, ϗ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν Κύριον.

29 Καὶ

29 Καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔ-
θνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν· καὶ ἔθη-
καν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν
ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη
ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν
αἷς κατῴκουν.
30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυ-
λῶνος ἐποίησαν τὴν Σοκ-
χὼθ Βενὶθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χοὺθ
ἐποίησαν τὴν Ἐργὲλ, καὶ οἱ
ἄνδρες Αἱμὰθ ἐποίησαν τὴν
Ἀσιμὰθ,
31 Καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν
τὴν Ἐβλαζὲρ καὶ τὴν Θαρ-
θὰκ, καὶ ὁ Σεπφαρουαΐμ ἡνί-
κα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ
Ἀνημελὲχ θεοῖς Σεπφα-
ρουαΐμ.
32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν
Κύριον· καὶ κατῴκισαν τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν
οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνος ἔθνος
ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκουν ἐν αὐ-
τῇ· καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύ-
ριον· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱε-
ρεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψη-
λῶν.
33 Καὶ τὸν Κύριον ἐφο-
βοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐ-
λάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν
ἐθνῶν, ὅθεν ἀπῴκισε αὐτοὺς
ἐκεῖθεν.
34 Ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρί-
μα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται, καὶ
αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρί-
σιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον,
καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν, ἣν ἐνετεί-
λατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰ-
ακὼβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰσραήλ.
35 Καὶ διέθετο Κύριος
μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνε-
τείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὐ
φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ
οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ
λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ
θυσιάσετε αὐτοῖς.
36 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ ὃς
ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βρα-
χίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθή-
σεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε,
καὶ αὐτῷ θύσετε.
37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐν-
τολὰς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποι-
εῖν, φυλάσσεσθε πάσας τὰς
ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θε-
οὺς ἑτέρους.
38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν
διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλή-
σεσθε· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς
ἑτέρους·
39 Ἀλλ' ἢ τὸν Κύριον Θε-
ὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐ-
τὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ
κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι
41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦ-
τα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δου-
λεύοντες· καί γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ
τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕ-
ως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ
τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βα-
σιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν
Ἐζεκίας υἱὸς Ἄχαζ βασι-
λέως Ἰούδα.
2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐ-
τῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν,
καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνο-
μα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβοὺ θυ-
γάτηρ Ζαχαρίου.
3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν

ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.
4 Αὐτὸς ἐξῇρε τὰ ὑψηλὰ,
καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ
ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησε
Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
θυμιῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν Νεεσθάν.
5 Ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ
ἤλπισε, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγε-
νήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασι-
λεῦσιν Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς γενο-
μένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ,
οὐκ ἀπέστη ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐ-
φύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅ-
σας ἐνετείλατο Μωυσῇ.
7 Καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει,
συνῆκε· καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐ-
δούλευσεν αὐτῷ.
8 Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλ-
λοφύλους ἕως Γάζης, καὶ ἕως
ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυ-
λασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀ-
χυρᾶς.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει
τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζε-
κίᾳ, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδο-
μος τῷ Ὠσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βα-
σιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλα-
μανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρί-
ων ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολι-
όρκει ἐπ' αὐτήν,
10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν
ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει
ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς ἐν-
ιαυτὸς ἔννατος τῷ Ὠσηὲ
βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνελή-
φθη Σαμάρεια.
11 Καὶ ἀπῴκισε βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμά-
ρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἔθηκεν
αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ
ποταμῷ Γωζὰν καὶ ὄρη Μή-
δων,
12 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσε
τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ
παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυ-
σῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν.
13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδε-
κάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐ-
ζεκίου ἀνέβη Σενναχηρὶμ βα-
σιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς, καὶ
συνέλαβεν αὐτάς.
14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκί-
ας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς
Λαχὶς, λέγων, Ἡμάρτηκα,
ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὃ ἐὰν
ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ, βαστάσω· καὶ
ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα
Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀρ-
γυρίου, καὶ τριάκοντα τάλαντα
χρυσίου.
15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας
πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν
ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυ-
ροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.
16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύ-
ρας ναοῦ, καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ
ἐχρύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασι-
λεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων.
17 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὸν Θαρθὰν καὶ τὸν
Ῥαφὶς καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ
Λαχὶς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐ-
ζεκίαν ἐν δυνάμει βαρείᾳ ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀνέβησαν καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔ-
στησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἄνω, ἥ ἐστιν
ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γνα-
φέως.

18 Καὶ

18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐ-
ζεκίαν· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκο-
νόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμ-
ματεὺς, καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σα-
φὰτ ὁ ἀναμιμνήσκων.
19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Ῥαψάκης, Εἴπατε δὴ πρὸς
Ἐζεκίαν, Τάδε λέγει ὁ βασι-
λεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, Τί ἡ πεποίθησις αὕτη
ἣν πέποιθας;
20 Εἶπας, πλὴν λόγοι
χειλέων, Βουλὴ καὶ δύναμις
εἰς πόλεμον· νῦν οὖν τίνι πε-
ποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί;
21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας
σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν
καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον; ὃς ἂν
στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως
Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου
πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ'
αὐτόν.
22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με,
Ἐπὶ Κύριον Θεὸν πεποίθα-
μεν· οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν
Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ
τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε
τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ,
Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τού-
του προσκυνήσετε ἐν Ἱερου-
σαλήμ;
23 Καὶ νῦν μίχθητε δὴ
τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυ-
ρίων, καὶ δώσω σοι δισχιλίους
ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σε-
αυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.
24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς
τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν
ἐλαχίστων; καὶ ἤλπισας σαυ-
τῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἅρματα
καὶ ἱππεῖς.
25 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυ-
ρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν;
Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνά-
βηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ
διάφθειρον αὐτήν.
26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱ-
ὸς Χελκίου καὶ Σομνᾶς καὶ Ἰω-
ὰς πρὸς Ῥαψάκην, Λάλησον
δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συρι-
στὶ, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ
λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαϊ-
στὶ, καὶ ἱνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὠ-
σὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;
27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Ῥαψάκης, Μὴ ἐπὶ τὸν κύ-
ριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέ
με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς
λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄν-
δρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ
τείχους, τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον
αὐτῶν, καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν
μεθ' ὑμῶν ἅμα;
28 Καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ
ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊ-
στὶ, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἀ-
κούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου
βασιλέως Ἀσσυρίων.
29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς,
Μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας
λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς
ἐξελέσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.
30 Καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑ-
μᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον,
λέγων, Ἐξαιρούμενος ἐξε-
λεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδο-
θῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βα-
σιλέως Ἀσσυρίων.
31 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· ὅτι
τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, Ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐ-
λογίαν, καὶ ἐξέλθατε πρὸς με,
καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον
αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ τὴν συκῆν αὐτοῦ
φάγεται, καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ λάκ-
κου αὐτοῦ,
32 Ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑ-
μᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ

σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπε-
λώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ
μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνητε· καὶ μὴ ἀκούετε Ἐ-
ζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς, λέ-
γων, Κύριος ῥύσεται ἡμᾶς.
33 Μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο
οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος
τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων;
34 Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αἰ-
μάθ, καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστιν ὁ
θεὸς Σεπφαρουαΐμ, Ἀνά, καὶ
Ἀβά, ὅτι ἐξείλαντο Σαμά-
ρειαν ἐκ χειρός μου;
35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς
τῶν γαιῶν, οἳ ἐξείλαντο τὰς
γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι
ἐξελεῖται Κύριος τὴν Ἰερου-
σαλὴμ ἐκ χειρός μου,
36 Καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅ-
τι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως, λέ-
γων, Οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐ-
τῷ.
37 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλια-
κὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος,
καὶ Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς, καὶ
Ἰωὰς υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμι-
μνήσκων πρὸς Ἐζεκίαν, διερ-
ρηχότες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνήγ-
γειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥα-
ψάκου.

Κεφ. ιθ' 19.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
περιεβάλετο σάκκον, καὶ εἰσ-
ῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ
τὸν οἰκονόμον, καὶ Σωμνὰν τὸν
γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῶν ἱερέων περιβεβλη-
μένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν
τὸν προφήτην υἱὸν Ἀμώς.
3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα
θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παρ-
οργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη· ὅτι
ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰ-
σχὺς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ.
4 Εἴ πως εἰσακούσεται Κύ-
ριος ὁ Θεός σου πάντας τοὺς
λόγους Ῥαψάκου, ὃν ἀπέστει-
λεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρί-
ων ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν
Θεὸν ζῶντα, καὶ βλασφημεῖν
ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε Κύριος
ὁ Θεός σου, καὶ λήψῃ προσευ-
χὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ
εὑρισκομένου.
5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ
βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡ-
σαΐαν.
6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐ-
ας, Τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύ-
ριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύρι-
ος, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λό-
γων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφή-
μησαν τὰ παιδάρια βασιλέως
Ἀσσυρίων.
7 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ
πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν,
καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ· καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν
ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψά-
κης, καὶ εὗρε τὸν βασιλέα Ἀσσυ-
ρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνά,
ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ
Λαχίς.
9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακὰ
βασιλέως Αἰθιόπων, λέγων,
Ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν μετὰ
σοῦ· καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπ-
έστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκί-
αν, λέγων,
10 Μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ Θεός
σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐ-
τῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ
Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασι-
λέως Ἀσσυρίων.
11 Ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα
ὅσα ἐποίησε βασιλεῖς Ἀσσυ-
ρίων

ρῶν πάσαις τῆς γαίαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς· καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐξαιρούμενοι ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζὰν, καὶ τὴν Χαῤῥὰν, καὶ τὴν Ῥαφὶς, καὶ υἱοὺς Ἐδὲμ τοὺς ἐν Θαεσθέν;

13 Ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμὰθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφὰδ; καὶ ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπφαρουαΐμ, Ἀνὰ, καὶ Ἀβά;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,

15 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε, καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρεὶμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

17 Ὅτι ἀληθείᾳ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,

18 Καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοί εἰσιν, ἀλλ' ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς.

19 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἃ προσηύξω πρός με περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἤκουσα.

21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ' αὐτὸν, Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

22 Τίνα ὠνείδισας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνὴν, καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;

23 Ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον, καὶ εἶπας, Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηροὺς τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον δρυμοῦ καὶ Καρμήλου.

24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς.

25 Ἔπλασα αὐτὴν, συνήγαγον αὐτὴν· καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς.

26 Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἔπτηξαν καὶ κατῃσχύνθησαν· ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ, ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων, καὶ πάτημα ἀπέναντι ἑστηκότος.

27 Καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνων, καὶ τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμὲ,

28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμὲ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου· καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυ-

κτῆρσί σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα, καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

30 Καὶ προσθήσει τὸ διασεσωσμένον οἴκου Ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.

31 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο.

32 Οὐχ οὕτως; τάδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.

33 Τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.

35 Καὶ ἐγένετο νυκτὸς, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά.

36 Καὶ ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευΐ.

37 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μεσερὰχ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κ'. 20.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον, λέγων,

3 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγων,

5 Ἐπίστρεψον, καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ μου, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε· τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη· καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.

7 Καὶ εἶπε, Λαβέτωσαν παλάθην σύκων, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἕλκος, καὶ ὑγιάσει.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν, Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεταί με Κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;

9 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε· πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμοὺς, ἐὰν ἐπιστρέφῃ δέκα βαθμούς.

10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Κοῦφον τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς· οὐχὶ, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα βαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς.

12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν υἱὸς Βαλαδὰν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαναὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν Ἐζεκίας.

13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθὰ, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθὸν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα εὑρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἥκασι πρός σε; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἥκασι πρός με, ἐκ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε, Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου, εἶδον· οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

16 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν, Ἄκουσον λόγον Κυρίου,

17 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος.

18 Καὶ οἱ υἱοί σου οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννήσεις, λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

19 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν, καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

Υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσα-

ρουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀψιβά.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε τὰ ἄλση καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θήσω τὸ ὄνομά μου.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσαι αὐτόν.

7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ἠφάνισε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων,

11 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καί γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

12 Οὐχ οὕτως· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν,

15 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Καί γε αἷμα ἀθῶον ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν Ἱερου-

σαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν
ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποι-
ῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Κυρίου.
17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν
ἥμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμ-
μένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰ-
ούδα;
18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασ-
σῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ἐν κήπῳ Ὀζά· καὶ ἐβα-
σίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.
19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν
Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
τόν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλὰμ θυγά-
τηρ Ἀροὺς ἐξ Ἰετέβα.
20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς
ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.
21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ
ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις
οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς.
22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύ-
ριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Κυρίου.
23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ
παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτόν, καὶ
ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέν-
τας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμώς,
καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς
γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.
25 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ
Ὀζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

Υἱὸς ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν,
καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβα-
σίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδιὰ
θυγάτηρ Ἐδεϊὰ ἐκ Βασου-
ρώθ.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύ-
θη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ
καὶ ἀριστερά.
3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτω-
καιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ
Ἰωσίᾳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν
Σαφὰν υἱὸν Ἐσελίου υἱοῦ Με-
σολλὰμ τὸν γραμματέα οἴκου
Κυρίου, λέγων,
4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ σφρά-
γισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενε-
χθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὃ συν-
ήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ.
5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖ-
ρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν κα-
θεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ
ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ
ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ
κατισχῦσαι τὸ βέδεκ τοῦ οἴ-
κου.
6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰ-
κοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς,
καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους
λατομητοὺς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ
βέδεκ τοῦ οἴκου.

7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτῶν τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.

8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφὰν τὸν γραμματέα, Βιβλίον τοῦ νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφὰν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέστρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα, καὶ εἶπεν, Ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε Σαπφὰν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν λόγων βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ.

12 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφὰν, καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου, καὶ τῷ Σαπφὰν τῷ γραμματεῖ, καὶ τῷ Ἀσαίᾳ δούλῳ τοῦ βασιλέως, λέγων,

13 Δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.

14 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικὰμ, καὶ Ἀχοβὼρ, καὶ Σαπφὰν, καὶ Ἀσαίας πρὸς Ὄλδαν τὴν προφῆτιν μητέρα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκκουὰν υἱοῦ Ἀραὰς τοῦ ἱματιοφύλακος· καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ Μασενᾶ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με,

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,

17 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸν Κύριον, τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας,

19 Ἀνθ' ὧν ὅτι ἡπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καί γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος.

20 Οὐχ οὕτως· ἰδοὺ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου,

ας, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον· καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σαδημὼθ Κέδρων, καὶ ἔλαβε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθήλ.

5 Καὶ κατέκαυσε τοὺς χωμαρὶμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς μαζουρὰθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κέδρων, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν· καὶ ἔῤῥιψε τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καδησὶμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττιὶμ τῷ ἄλσει.

8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ἕως Βηρσαβεέ· καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐμίανε τὸν Ταφὲθ τὴν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί.

11 Καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ

οἴκου

οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον Ναθὰν βασιλέως τοῦ εὐ-
νούχου ἐν φαρουρίμ· καὶ τὸ
ἅρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε
πυρί,
12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ
ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῴου
Ἄχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς
Ἰούδα· καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐ-
ποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυ-
σὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖ-
λεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπα-
σεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔῤῥιψε τὸν χοῦν
αὐτῶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέ-
δρων.
13 Καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ
πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν
ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθὰθ,
ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ
προσοχθίσματι Σιδωνίων,
καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθί-
σματι Μωὰβ, καὶ τῷ Μολὸχ
βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν,
ἐμίανεν ὁ βασιλεύς.
14 Καὶ συνέτριψε τὰς
στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ
ἄλση, καὶ ἔπλησε τοὺς τόπους
αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων.
15 Καί γε τὸ θυσιαστήριον
τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ
ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Να-
βὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσρα-
ὴλ, καί γε τὸ θυσιαστήριον ἐ-
κεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε,
καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ
καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ κα-
τέκαυσε τὸ ἄλσος.
16 Καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας
καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν
τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε, καὶ ἔ-
λαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων,
καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἐμίανεν αὐτὸ, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἑ-
στάναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἑορτῇ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπι-
στρέψας ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦ Θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς
λόγους τούτους.
17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ σκόπε-
λον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὁρῶ; καὶ εἶ-
πον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλε-
ως, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ
ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα, καὶ ἐπι-
καλεσάμενος τοὺς λόγους τού-
τους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον Βαιθήλ.
18 Καὶ εἶπεν, Ἄφετε αὐ-
τὸν, ἀνὴρ μὴ κινησάτω τὰ
ὀστᾶ αὐτοῦ· καὶ ἐῤῥύσθησαν τὰ
ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστῶν τοῦ προ-
φήτου τοῦ ἥκοντος ἐκ Σαμα-
ρείας.
19 Καί γε πάντας τοὺς οἴ-
κους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς
πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποί-
ησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παρ-
οργίζειν Κύριον ἀπέστησεν Ἰ-
ωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν
Βαιθήλ.
20 Καὶ ἐθυσίασε πάντας
τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄν-
τας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρί-
ων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν
ἀνθρώπων ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐπ-
εστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.
21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασι-
λεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων,
Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ
Θεῷ ἡμῶν, καθὼς γέγραπται
ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης
ταύτης.
22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πά-
σχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κρι-
τῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βα-
σιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων
Ἰούδα.
23 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτω-
καιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως
Ἰωσίου

Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

24 Καί γε τοὺς θελητὰς, καὶ τοὺς γνωριστὰς, καὶ τὰ θεραφὶν, καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ.

26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.

27 Καὶ εἶπε Κύριος, Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδὼ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν.

30 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐν Μαγεδδὼ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

31 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά.

32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

33 Καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Ῥαβλαὰμ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου.

34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ Νεχαὼ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ Φαραώ. πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραώ· ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι τῷ Φαραὼ Νεχαώ.

56 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πεντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄ-

νομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ῥυμά.

37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ δοῦλος τρία ἔτη· καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων, καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας, καὶ τοὺς μονοζώνους Μωάβ, καὶ τοὺς μονοζώνους υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

3 Πλὴν ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα, ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε.

4 Καί γε τὸ αἷμα ἀθῷον ἐξέχεε, καὶ ἔπλησε τὴν Ἰερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἱλασθῆναι.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχὶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.

8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωαχὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα θυγάτηρ Ἐλλαναθὰμ, ἐξ Ἰερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

10 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

11 Καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχὶμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

14 Καὶ ἀπῴκισε τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ

ἐχ

οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς.

15 Καὶ ἀπῴκισε τὸν Ἰωακεὶμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν ἐξ Ἰερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα·

16 Καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους, καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Ματθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκία.

18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου.

19 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακείμ.

20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ, ἕως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἠθέτησε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κεφ. κε. 25.

ΚΑὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ· καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλῳ.

2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐνάτῃ τοῦ μηνός.

3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀναμέσον τῶν τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ· καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβά·

5 Καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβὼθ Ἱεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά· καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν.

7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἰερουσαλὴμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

10 Καὶ

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων.

11 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἳ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῇρε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος.

12 Καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν.

13 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς μεχωνὼθ, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα.

14 Καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰ ἰαμὶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβε·

15 Καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,

16 Στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τὰς μεχωνὼθ ἃς ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν.

17 Ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ χωθὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν· καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθὰρ τριῶν πήχεων· σαβαχὰ, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ χωθὰρ κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά.

18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραίαν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμόν.

19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα, ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει.

20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά.

21 Καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Ῥεβλαθὰ ἐν γῇ Αἱμάθ· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰούδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὓς κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱὸν Σαφάν.

23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασηφάθ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωανὰ υἱὸς Καρὴθ, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναμαὴθ ὁ Νετωφαθίτης, καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαθὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

24 Καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων, καθί-

καθίσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔςαι ὑμῖν.
25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά.
26 Καὶ ἀνέςη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων.
27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοςῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ὕψωσεν Εὐιαλμαρωδὲκ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.
29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
30 Καὶ ἡ ἑςιατορία αὐτοῦ ἑςιατορία διαπαντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'.

Κεφ. α'. 1.

Ἀδὰμ, Σὴθ, Ἐνὼς,
2 Καὶ Καϊνᾶν, Μαλελεὴλ, Ἰάρεδ,
3 Ἐνὼχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
4 Νῶε· υἱοὶ Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ.
5 Υἱοὶ Ἰάφεθ, Γαμὲρ, Μαγὼγ, Μαδαὶμ, Ἰωϋὰν, Ἐλισὰ, Θοβὲλ, Μοσὸχ, καὶ Θείρας.
6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμὲρ, Ἀσχανὰζ, καὶ Ῥιφὰθ, καὶ Θοργαμά.
7 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωϋὰν, Ἐλισὰ, καὶ Θαρσὶς, Κίτιοι, καὶ Ῥόδιοι.
8 Καὶ υἱοὶ Χὰμ, Χοὺς, καὶ Μεσραῒμ, Φοὺδ, καὶ Χαναάν.
9 Καὶ υἱοὶ Χοὺς, Σαβὰ, καὶ Εὐιλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ῥεγμὰ, καὶ Σεβεθαχά· καὶ υἱοὶ Ῥεγμὰ, Σαβὰ, καὶ Δαδάν.
10 Καὶ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
17 Υἱοὶ Σὴμ, Αἰλὰμ, καὶ Ἀσσούρ,
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ, Σάλα,
25 Ἕβερ, Φαλὲγ, Ῥαγὰν,
26 Σεροὺχ, Ναχὼρ, Θάῤῥα
27 Ἀβραάμ.
28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσμαήλ.
29 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν· πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, Ναβαιὼθ, καὶ Κηδὰρ, Ναβδεὴλ, Μασσάμ,
30 Μασμὰ, Ἰδουμὰ, Μασσὴ, Χονδὰν, Θαιμὰν,
31 Ἰετοὺρ, Ναφὲς, Κεδμά.

μαῒ· οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαήλ.
32 Καὶ υἱοὶ Χετθούρας παλ-
λακῆς Ἀβραὰμ· ϗ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Ζομβρὰμ, Ἰεξὰν,
Μαδιὰμ, Μαδὰμ, Σοβὰκ,
Σωέ· ϗ υἱοὶ Ἰεξὰν, Δαιδὰν,
ϗ Σαβαῒ.
33 Καὶ υἱοὶ Μαδιὰμ, Γε-
φὰρ, ϗ Ὀφὲρ, ϗ Ἐνὼχ, ϗ
Ἀβιδὰ, ϗ Ἐλδαδά· πάντες
οὗτοι υἱοὶ Χετθούρας.
34 Καὶ ἐγέννησεν Ἀβραὰμ
τὸν Ἰσαάκ· ϗ υἱοὶ Ἰσαὰκ, Ἰ-
ακὼβ, ϗ Ἡσαῦ.
35 Υἱοὶ Ἡσαῦ, Ἐλιφὰζ,
ϗ Ῥαγουὴλ, ϗ Ἰεοὺλ, ϗ Ἰε-
γλὸμ, ϗ Κορέ.
36 Υἱοὶ Ἐλιφὰζ, Θαι-
μὰν, ϗ Ὠμὰρ, Σωφὰρ, ϗ Γο-
ωθὰμ, ϗ Κενὲζ, ϗ Θαμνὰ,
ϗ Ἀμαλὴκ.
37 Καὶ υἱοὶ Ῥαγουὴλ, Να-
χὲς, Ζαρὲ, Σομὲ, ϗ Μοζέ.
38 Υἱοὶ Σηεὶρ, Λωτὰν,
Σωβὰλ, Σεβεγὼν, Ἀνὰ, Δη-
σὼν, Ὡσὰρ, ϗ Δισάν.
39 Καὶ υἱοὶ Λωτὰν, Χορρὶ,
ϗ Αἰμὰν, ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν
Θαμνά.
40 Υἱοὶ Σωβὰλ, Ἀλὼν,
Μαχαναὰθ, Ταιβὴλ, Σωφὶ, ϗ
Ὠνάν· υἱοὶ δὲ Σεβεγὼν, Αἰθ,
ϗ Σωνάν.
41 Υἱοὶ Σωνὰν, Δαισών·
υἱοὶ δὲ Δαισὼν, Ἐμερὼν, ϗ Ἀ-
σεβὼν, ϗ Ἰεθρὰμ, ϗ Χαῤῥάν.
42 Καὶ υἱοὶ Ὡσὰρ, Βαλα-
αὰμ, ϗ Ζουκὰμ, ϗ Ἀκάν· υἱοὶ
Δισὰν, Ὢς, ϗ Ἀράν.
43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν· Βαλὰκ υἱὸς Βεὼρ, ϗ ὄνο-
μα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά.
44 Καὶ ἀπέθανε Βαλὰκ,
ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰω-
βὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόῤῥας.
45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβὰβ,
ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀ-
σὸμ ἐκ γῆς Θαιμανών.
46 Καὶ ἀπέθανεν Ἀσὸμ,
ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀ-
δὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ πατάξας
Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ,
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γε-
θαίμ.
47 Καὶ ἀπέθανεν Ἀδὰδ,
ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σι-
βλὰ ἐκ Μασεκκάς.
48 Καὶ ἀπέθανε Σιβλὰ,
ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ
Σαοὺλ ἐκ Ῥωβὼθ τῆς παρὰ
ποταμόν.
49 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, ϗ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλα-
εννὼρ υἱὸς Ἀχωβώρ.
50 Καὶ ἀπέθανε Βαλαεν-
νὼρ, ϗ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐ-
τοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ϗ ὄνο-
μα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ.
51 Ἡγεμόνες Ἐδὼμ, ἡγε-
μὼν Θαμνὰ, ἡγεμὼν Γωλα-
δὰ, ἡγεμὼν Ἰεθὲρ,
52 Ἡγεμὼν Ἐλιβαμὰς,
ἡγεμὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φι-
νών,
53 Ἡγεμὼν Κενὲζ, ἡγε-
μὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Βαβ-
σάρ,
54 Ἡγεμὼν Μαγεδιὴλ,
ἡγεμὼν Ζαφαΐν· οὗτοι ἡγεμό-
νες Ἐδώμ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΑῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· Ῥουβὶν,
Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδα, Ἰσσά-
χαρ, Ζαβουλὼν,
2 Δὰν, Ἰωσὴφ, Βενιαμὶν,
Νεφθαλεὶμ, Γὰδ, Ἀσήρ.
3 Υἱοὶ Ἰούδα, Ἢρ, Αὐ-
νὰν, Σηλώμ· τρεῖς ἐγεννή-
θησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς
Σαυὰς τῆς Χαναανίτιδος· ϗ ἦν
Ἢρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα πο-
νηρὸς ἐναντίον Κυρίου, ϗ ἀπέ-
κτεινεν αὐτόν.

4 Καὶ Θάμαρ ἡ νύμφη αὐτῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρὲς, καὶ τὸν Ζαρὰ· πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε.

5 Υἱοὶ Φαρὲς, Ἐσρὼμ, καὶ Ἰεμυὴλ.

6 Καὶ υἱοὶ Ζαρὰ, Ζαμβρὶ, καὶ Αἰθὰμ, καὶ Αἰμουὰν, καὶ Καλχὰλ, καὶ Δαρὰδ, πάντες πέντε.

7 Καὶ υἱοὶ Χαρμὶ, Ἀχὰρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραὴλ, ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα.

8 Καὶ υἱοὶ Αἰθὰμ, Ἀζαρίας.

9 Καὶ υἱοὶ Ἐζρὼμ οἳ ἐτέχθησαν αὐτῷ, ὁ Ἰεραμεὴλ, καὶ ὁ Ἀρὰμ, καὶ ὁ Χαλὲβ.

10 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσὼν ἄρχοντα οἴκου Ἰούδα.

11 Καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμὼν, καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὸζ,

12 Καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ, καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ,

13 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιὰβ, Ἀμιναδὰβ ὁ δεύτερος, Σαμαὰ ὁ τρίτος,

14 Ναθαναὴλ ὁ τέταρτος, Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος,

15 Ἀσὰμ, ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἕβδομος.

16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουία, καὶ Ἀβιγαία· καὶ υἱοὶ Σαρουία, Ἀβισαὶ, καὶ Ἰωὰβ, καὶ Ἀσαὴλ, τρεῖς.

17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμεσσαί· καὶ πατὴρ Ἀμεσσαὶ Ἰοθὸρ ὁ Ἰσμαηλίτης.

18 Καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβε τὴν Γαζουβὰ γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεριὼθ· καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς, Ἰασὰρ, καὶ Σουβὰβ, καὶ Ἀρδών.

19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβὰ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλὲβ τὴν Ἐφραθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὢρ

20 Καὶ Ὢρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί· καὶ Οὐρὶ ἐγέννησε τὸν Βεσελεὴλ.

21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαὰδ, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ἑξηκονταπέντε ἐτῶν ἦν· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεροὺχ.

22 Καὶ Σεροὺχ ἐγέννησε τὸν Ἰαΐρ· καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαάδ.

23 Καὶ ἔλαβε Γεδσοὺρ καὶ Ἀρὰμ τὰς κώμας Ἰαΐρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Κανὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἑξήκοντα πόλεις· πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ.

24 Καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρὼν, ἦλθε Χαλὲβ εἰς Ἐφραθά· καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀβιά· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσχὼ πατέρα Θεκωέ.

25 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἐσρὼν, ὁ πρωτότοκος Ῥὰμ, καὶ Βαναά, καὶ Ἀρὰμ, καὶ Ἀσὰν ἀδελφὸς αὐτοῦ.

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἰεραμεὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ.

27 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ῥὰμ πρωτοτόκου Ἰεραμεὴλ, Μαὰς, καὶ Ἰαμὶν, καὶ Ἀκόρ.

28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζὸμ, Σαμαῒ, καὶ Ἰαδαέ· καὶ υἱοὶ Σαμαῒ, Ναδὰβ καὶ Ἀβισούρ.

29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισοὺρ, Ἀβιχαία· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβὰρ, καὶ τὸν Μωήλ.

30 Καὶ

30 Καὶ υἱοὶ Ναδὰβ, Σαλὰδ, καὶ Ἀπφαὶν· καὶ ἀπέθανε Σαλὰδ οὐκ ἔχων τέκνα.

31 Καὶ υἱοὶ Ἀπφαὶν, Ἰσημιήλ· καὶ υἱοὶ Ἰσημιὴλ, Σωσάν· καὶ υἱοὶ Σωσὰν, Δαδαί.

32 Καὶ υἱοὶ Δαδαὶ, Ἀχισαμὰς, Ἰεθὲρ, Ἰωνάθαν· καὶ ἀπέθανεν Ἰεθὲρ οὐκ ἔχων τέκνα.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλὲθ, καὶ Ὀζάμ· οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμιήλ.

34 Καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσὰν υἱοὶ, ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ τῷ Σωσὰν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ.

35 Καὶ ἔδωκε Σωσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰωχὴλ παιδὶ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἐθί.

36 Καὶ Ἐθὶ ἐγέννησε τὸν Ναθὰν, καὶ Ναθὰν ἐγέννησε τὸν Ζαβέδ.

37 Καὶ Ζαβὲδ ἐγέννησε τὸν Ἀφαμὴλ, καὶ Ἀφαμὴλ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ.

38 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰηοὺ, καὶ Ἰηοὺ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν.

39 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελλὴς, καὶ Χελλὴς ἐγέννησε τὴν Ἐλεασά.

40 Καὶ Ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν Σοσομαὶ, καὶ Σοσομαὶ ἐγέννησε τὸν Σαλλούμ.

41 Καὶ Σαλλοὺμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλισαμὰ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ.

42 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ ἀδελφοῦ Ἰεραμεήλ, Μαρισὰ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ· οὗτος πατὴρ Ζίφ· καὶ υἱοὶ Μαρισὰ πατρὸς Χεβρών.

43 Καὶ υἱοὶ Χεβρὼν, Κορὲ, καὶ Θαπφοὺς, καὶ Ῥεκὸμ, καὶ Σαμαά.

44 Καὶ Σαμαὰ ἐγέννησε τὸν Ῥαὲμ πατέρα Ἰεκλὰν, καὶ Ἰεκλὰν ἐγέννησε τὸν Σαμαΐ.

45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαὼν, καὶ Μαὼν πατὴρ Βαιθσούρ.

46 Καὶ Γαιφὰ ἡ παλλακὴ Χαλὲβ ἐγέννησε τὸν Ἀρὰμ, καὶ τὸν Μοσὰ, καὶ τὸν Γεζουέ.

47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαὶ, Ῥαγὲμ, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Σωγὰρ, καὶ Φαλὲκ, καὶ Γαιφὰ, καὶ Σαγαέ.

48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλὲβ Μωχὰ ἐγέννησε τὸν Σαβὲρ, καὶ τὸν Θαράμ.

49 Καὶ ἐγέννησε Σαγαὲ πατέρα Μαδμηνὰ, καὶ τὸν Σαοὺ πατέρα Μαχαβηνὰ, καὶ πατέρα Γαιβαὰλ· καὶ θυγάτηρ Χαλὲβ, Ἀσχά.

50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλέβ· υἱοὶ Ὢρ πρωτοτόκου Ἐφραθά· Σωβὰλ πατὴρ Καριαθιαρίμ,

51 Σαλωμὼν πατὴρ Βαιθλαὲμ, Ἀρὶμ πατὴρ Βαιθγεδώρ.

52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβὰλ πατρὶ Καριαθιαρὶμ Ἀραὰ, καὶ Αἰσὶ, καὶ Ἀμμαναΐθ,

53 Καὶ Ὑμασφαὲ, πόλεις Ἰαΐρ, Αἰθαλὶμ, καὶ Μιφιθὶμ, καὶ Ἡσαμαθὶμ, καὶ Ἡμασαραΐμ· ἐκ τούτων ἐξήλθοσαν οἱ Σαραθαῖοι, καὶ υἱοὶ Ἐσθαόλ.

54 Υἱοὶ Σαλωμὼν Βαιθλαὲμ, ὁ Νετωφατὶ, Ἀταρὼθ οἴκου Ἰωὰβ, καὶ ἥμισυ τοῦ Μαλαθὶ, Ἡσαρί,

55 Πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες ἐν Ἰαβὶς Θαργαθιὶμ, καὶ Σαμαθιὶμ, καὶ Σωχαθιίμ· οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Ἀιμὰθ πατρὸς οἴκου Ῥηχάβ.

Κεφ.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρὼν· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχινάαμ τῇ Ἰεζραηλίτιδι· ὁ δεύτερος Δανιὴλ τῇ Ἀβιγαίᾳ τῇ Καρμηλίᾳ·

2 Ὁ τρίτος Ἀβεσαλὼμ, υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμαῒ βασιλέως Γεδσούρ· ὁ τέταρτος Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγίθ·

3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ· ὁ ἕκτος Ἰεθραὰμ τῇ Ἀγλᾶ γυναικὶ αὐτοῦ.

4 Ἓξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρὼν· καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἑξάμηνον· καὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ.

5 Καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἰερουσαλήμ· Σαμαὰ, Σωβὰβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν· τέσσαρες τῇ Βηρσαβεὲ θυγατρὶ Ἀμιήλ·

6 Καὶ Ἐβαὰρ, καὶ Ἐλισαὰ, καὶ Ἐλιφαλὴθ,

7 Καὶ Ναγαῒ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰαφιὲ,

8 Καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιαδὰ, καὶ Ἐλιφαλὰ, ἐννέα.

9 Πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θήμαρ ἀδελφὴ αὐτῶν.

10 Υἱοὶ Σαλωμὼν, Ῥοβοὰμ, Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ,

11 Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ,

12 Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ,

13 Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ. Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ,

14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ.

15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωανὰν, ὁ δεύτερος Ἰωακὶμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλοὺμ.

16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακὶμ, Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ.

17 Καὶ υἱοὶ Ἰεχονία, Ἀσὶρ, Σαλαθιὴλ υἱὸς αὐτοῦ,

18 Μελχιρὰμ, καὶ Φαδαΐας, καὶ Σανεσὰρ, καὶ Ἰεκεμία, καὶ Ὡσαμὰθ, καὶ Ναβαδίας.

19 Καὶ υἱοὶ Φαδαΐα, Ζοροβάβελ, καὶ Σεμεΐ· καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ, Μοσολλὰμ, καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν,

20 Καὶ Ἀσουβὲ, καὶ Ὀὸλ, καὶ Βαραχία, καὶ Ἀσαδία, καὶ Ἀσοβὲδ, πέντε.

21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία, Φαλετία, καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ῥαφαὰλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ.

22 Καὶ υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα· καὶ υἱοὶ Σαμαΐα, Χαττοὺς, καὶ Ἰαὴλ, καὶ Βερρὶ, καὶ Νωαδία, καὶ Σαφὰθ, ἕξ.

23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία, Ἐλιθενὰν, καὶ Ἐζεκία, καὶ Ἐζρικὰμ, τρεῖς.

24 Καὶ υἱοὶ Ἐλιθενὰν, Ὀδολία, καὶ Ἐλιασεβὼν, καὶ Φαδαΐα, καὶ Ἀκοὺβ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Δαλααΐα, καὶ Ἀνὰν, ἑπτά.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑὶ υἱοὶ Ἰούδα, Φαρὲς, Ἐσρὼμ, καὶ Χαρμὶ, καὶ Ὢρ, Σουβὰλ,

2 Καὶ Ῥαδὰ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ Σουβὰλ ἐγέννησε τὸν Ἰέθ· καὶ Ἰὲθ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμαῒ, καὶ τὸν Λαάδ· αὗται αἱ γενέσεις τοῦ Ἀραθί.

3 Καὶ

3 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀιτὰμ, Ἰεζραὴλ, καὶ Ἰσμαὴν, καὶ Ἰεβδὰς· καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Ἐσηλεββών.

4 Καὶ Φανουὴλ πατὴρ Γεδὼρ, καὶ Ἰαζὴρ πατὴρ Ὠσάν· οὗτοι υἱοὶ Ὢρ τοῦ πρωτοτόκου Ἐφραθὰ πατρὸς Βαιθαλαέν.

5 Καὶ τῷ Ἀσοὺρ πατρὶ Θεκωὲ ἦσαν δύο γυναῖκες, Ἀωδὰ, καὶ Θοαδά.

6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀωδὰ τὸν Ὠχαία, καὶ τὸν Ἡφὰλ, καὶ τὸν Θαιμὰν, καὶ τὸν Ἀασθήρ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδᾶς.

7 Καὶ υἱοὶ Θοαδᾶς, Σερὲθ, καὶ Σαὰρ, καὶ Ἐθνάμ.

8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησε τὸν Ἐνὼβ, καὶ τὸν Σαβαθά· καὶ γενέσεις ἀδελφοῦ Ῥηχὰβ, υἱοῦ Ἰαρίν.

9 Καὶ ἦν Ἰγαβὴς ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβὴς, λέγουσα, Ἔτεκον ὡς γαβής.

10 Καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβὴς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς τὰ ὅριά μου, καὶ ᾖ ἡ χείρ σου μετ᾿ ἐμοῦ, καὶ ποιήσῃς γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ᾐτήσατο.

11 Καὶ Χαλὲβ πατὴρ Ἀσχὰ ἐγέννησε τὸν Μαχίρ· οὗτος πατὴρ Ἀσσαθών.

12 Ἐγέννησε τὸν Βαθραΐαν, καὶ τὸν Βεσσηὲ, καὶ τὸν Θαιμὰν πατέρα πόλεως Ναὰς ἀδελφοῦ Ἐσελὼμ τοῦ Κενεζί· οὗτοι ἄνδρες Ῥηχάβ.

13 Καὶ υἱοὶ Κενὲζ, Γοθονιὴλ, καὶ Σαραΐα· καὶ υἱοὶ Γοθονιὴλ, Ἀθάθ.

14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά· καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωβὰβ, πατέρα Ἀγεαδδαὶρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν.

15 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ υἱοῦ Ἰεφοννὴ, Ἢρ, Ἀδὰ, καὶ Νοόμ· καὶ υἱοὶ Ἀδὰ, Κενέζ.

16 Καὶ υἱοὶ Ἀλεὴλ, Ζὶβ, καὶ Ζεφὰ, καὶ Θιριὰ, καὶ Ἐσερήλ.

17 Καὶ υἱοὶ Ἐσρὶ, Ἰεθὲρ, Μωρὰδ, καὶ Ἄφερ, καὶ Ἰαμών· καὶ ἐγέννησεν Ἰεθὲρ τὸν Μαρὼν, καὶ τὸν Σεμεῒ, καὶ τὸν Ἰεσβὰ πατέρα Ἐσθαιμών.

18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδὼρ, καὶ τὸν Ἀβὲρ πατέρα Σωχὼν, καὶ τὸν Χετιὴλ πατέρα Ζαμών· καὶ οὗτοι υἱοὶ Βετθία θυγατρὸς Φαραὼ, ἣν ἔλαβε Μωρήδ.

19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς Ναχαὶμ πατρὸς Κεϊλὰ, Γαρμὶ, καὶ Ἐσθαιμὼν Νωχαθί.

20 Καὶ υἱοὶ Σιμὼν, Ἀμνὼν, καὶ Ἀνὰ υἱὸς Φανὰ, καὶ Ἰνών· καὶ υἱοὶ Σεϊ, Ζωὰν, καὶ υἱοὶ Ζωάβ.

21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἢρ πατὴρ Ληχὰβ, καὶ Λαδὰ πατὴρ Μαρισά· καὶ γενέσεις οἰκείων Ἐφραθαβὰκ τοῦ οἴκου Ἐσοβά.

22 Καὶ Ἰωακὶμ, καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Σαράφ, οἳ κατῴκησαν ἐν Μωάβ· καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβεδηρὶν ἀθουκιείμ.

23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταῒμ καὶ Γαδηρὰ μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.

24 Υἱοὶ Συμεὼν, Ναμουὴλ, καὶ Ἰαμὶν, Ἰαρὶβ, Ζαρὲς, Σαούλ,

25 Σαλὲμ υἱὸς αὐτοῦ, Μαβασὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ,
26 Ἀμουὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβοὺδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχοὺρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ.
27 Τῷ Σεμεῒ υἱοὶ ἑκκαίδεκα, καὶ θυγατέρες ἕξ· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί· καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα.
28 Καὶ κατῴκησαν ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ Μωλαδὰ, καὶ ἐν Ἐσερσουὰλ,
29 Καὶ ἐν Βαλαὰ, καὶ ἐν Ἀισὲμ, καὶ ἐν Θωλάδ,
30 Καὶ ἐν Βαθουὴλ, καὶ ἐν Ἑρμὰ, καὶ ἐν Σικελὰγ,
31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμὼθ, καὶ Ἡμισουσεωσὶν, καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ· αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλέως Δαυίδ.
32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Ἀιτὰν, καὶ Ἢν, Ῥεμνὼν, καὶ Θοκκὰ, καὶ Ἀισὰρ, πόλεις πέντε.
33 Καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βάαλ· αὕτη κατάσχεσις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν.
34 Καὶ Μοσωβὰβ, καὶ Ἰεμολὸχ, καὶ Ἰασία υἱὸς Ἀμασία,
35 Καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰηοῦ υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιήλ,
36 Καὶ Ἐλιωναῒ, καὶ Ἰωκαβὰ, καὶ Ἰασουία, καὶ Ἀσαΐα, καὶ Ἰεδιὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Βαναίας,
37 Καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαῒ, υἱοῦ Ἀλὼν, υἱοῦ Ἰεδιὰ, υἱοῦ Σεμρὶ, υἱοῦ Σαμαίου.
38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος,
39 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαὶ, τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.
40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθάς· καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χὰμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν.
41 Καὶ ἦλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὕροσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ.
42 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηεὶρ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαεττία, καὶ Νωαδία, καὶ Ῥαφαΐα, καὶ Ὀζιὴλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν·
43 Καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀμαλὴκ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσὴφ υἱῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια,
2 Ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ἰσχύϊ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ·
3 Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ, Ἐνὼχ, καὶ Φαλλοὺς,

λους, Ἀσερὼμ, καὶ Χαρμί.

4 Υἱοὶ Ἰωὴλ, Σεμεΐ, καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ· καὶ υἱοὶ Γοὺγ υἱοῦ Σεμεΐ,

5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχὰ, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχὰ, υἱὸς αὐτοῦ Ἰωὴλ,

6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεὴλ, ὃν μετῴκισε Θαγλαφδμασὰρ βασιλεὺς Ἀσσούρ· οὗτος ἄρχων τοῦ Ῥουβήν.

7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατριᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἄρχων Ἰωὴλ, καὶ Ζαχαρία,

8 Καὶ Βαλὲκ υἱὸς Ἀζοὺζ, υἱὸς Σαμὰ, υἱὸς Ἰωήλ· οὗτος κατῴκησεν ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ Βεελμασσών.

9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαάδ.

10 Καὶ ἐν ἡμέραις Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους, καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηνώμασιν αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαάδ.

11 Υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατῴκησαν ἐν γῇ Βασὰν ἕως Σελά.

12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ Σαφὰμ ὁ δεύτερος, καὶ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν.

13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, Μιχαὴλ, Μοσολλὰμ, καὶ Σεβεὶ, καὶ Ἰωρεὶ, καὶ Ἰαχὰν, καὶ Ζουὶ, καὶ Ὠβὴδ, ἑπτά.

14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαία υἱοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ Ἰδαὶ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰεσαΐ, υἱοῦ Ἰεδδαΐ, υἱοῦ Βοὺζ

15 Ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδιὴλ, υἱοῦ Γουνὶ, ἄρχων οἴκου πατριῶν.

16 Κατῴκουν ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασὰν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρὼν ἕως ἐξόδου.

17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ.

18 Υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ Γὰδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως, ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν, καὶ τείνοντες τόξον, καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν.

19 Καὶ ἐποίουν πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ Ἰτουραίων, καὶ Ναφισαίων, καὶ Ναδαβαίων,

20 Καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀγαραῖοι, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

21 Καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμήλους πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίους, καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας.

22 Ὅτι τραυματίαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ πόλεμος· καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικεσίας.

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατῴκησαν ἀπὸ Βασὰν ἕως Βαὰλ, Ἑρμὼν, καὶ Σανὶρ,

Σανὶρ, καὶ ὄρος Ἀερμὼν· καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν.

24 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν· Ὀφὲρ, καὶ Σεῒ, καὶ Ἐλιὴλ, καὶ Ἱερεμία, καὶ Ὠδουΐα, καὶ Ἰεδιήλ· ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοὶ, ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν.

25 Καὶ ἠθέτησαν ἐν Θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οὓς ἐξῆρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλὼχ βασιλέως Ἀσσοὺρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαγλαφαλλασὰρ βασιλέως Ἀσσοὺρ, καὶ μετῴκισε τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γαδδὶ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαὰχ, καὶ Χαβὼρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζὰν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ς΄. 6.

ΥΙοὶ Λευὶ, Γερσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

2 Καὶ υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβρὰμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ.

3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβρὰμ, Ἀαρὼν, καὶ Μωυσῆς, καὶ Μαριάμ· καὶ υἱοὶ Ἀαρὼν, Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεὲς, Φινεὲς ἐγέννησε τὸν Ἀβισοῦ,

5 Ἀβισοῦ ἐγέννησε τὸν Βοκκὶ, καὶ Βοκκὶ ἐγέννησε τὸν Ὀζὶ,

6 Ὀζὶ ἐγέννησε τὸν Ζαραΐα, Ζαραΐα ἐγέννησε τὸν Μαριὴλ,

7 Καὶ Μαριὴλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτὼβ,

8 Καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάας,

9 Καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανὰν,

10 Καὶ Ἰωανὰν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ,

11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτὼβ,

12 Καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Σαλὼμ,

13 Καὶ Σαλὼμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,

14 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Σαραίαν, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν Ἰωσαδάκ.

15 Καὶ Ἰωσαδὰκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ.

16 Υἱοὶ Λευὶ, Γερσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γερσὼν, Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.

18 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβρὰμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ.

19 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ, καὶ ὁ Μουσί· καὶ αὗται αἱ πατριαὶ τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν.

20 Τῷ Γερσὼν, τῷ Λοβενὶ υἱῷ αὐτοῦ, Ἰὲθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμὰθ υἱὸς αὐτοῦ,

21 Ἰωὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρὶ υἱὸς αὐτοῦ,

22 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμιναδὰβ

υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀ-
σὴρ υἱὸς αὐτοῦ,
23 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀ-
βιασὰφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς
αὐτοῦ,
24 Θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐ-
ριὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς
αὐτοῦ, Σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ.
25 Καὶ υἱοὶ Ἐλκανὰ, Ἀ-
μασὶ, καὶ Ἀχιμώθ,
26 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σου-
φὶ υἱὸς αὐτοῦ, Καιναὰθ υἱὸς
αὐτοῦ,
27 Ἐλιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰε-
ροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλκανὰ
υἱὸς αὐτοῦ.
28 Υἱοὶ Σαμουὴλ, ὁ πρωτό-
τοκος Σανὶ, καὶ Ἀβιά.
29 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ,
Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεὶ υἱὸς
αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ,
30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγ-
γία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαίας υἱὸς
αὐτοῦ.
31 Καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε
Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ᾀδόντων
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ κατα-
παύσει τῆς κιβωτοῦ.
32 Καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες
ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου ἐν ὀργάνοις, ἕως οὗ ᾠκοδό-
μησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυ-
ρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν
κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς
λειτουργίας αὐτῶν.
33 Καὶ οὗτοι οἱ ἑστηκότες,
καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Κα-
ὰθ, Αἱμὰν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς
Ἰωὴλ, υἱοῦ Σαμουὴλ,
34 Υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἰε-
ροβοὰμ, υἱοῦ Ἐλιὴλ, υἱοῦ Θοοὺ,
35 Υἱοῦ Σεὺφ, υἱοῦ Ἐλκα-
νὰ, υἱοῦ Μαὰθ, υἱοῦ Ἀμασὶ,
36 Υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἰω-
ὴλ, υἱοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ Σα-
φανία,
37 Υἱοῦ Θαὰθ, υἱοῦ Ἀ-
σὴρ, υἱοῦ Ἀβιασὰφ, υἱοῦ Κορὲ,
38 Υἱοῦ Ἰσσαὰρ, υἱοῦ Κα-
ὰθ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραήλ.
39 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Ἀσὰφ ὁ ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ
αὐτοῦ· Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία,
υἱοῦ Σαμαὰ,
40 Υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Βαα-
σία, υἱοῦ Μελχία,
41 Υἱοῦ Ἀθανὶ, υἱοῦ Ζα-
ραὶ, υἱοῦ Ἀδαῒ,
42 Υἱοῦ Αἰθὰμ, υἱοῦ Ζαμ-
μὰμ, υἱοῦ Σεμεῒ,
43 Υἱοῦ Ἰεὲθ, υἱοῦ Γερσὼν,
υἱοῦ Λευί.
44 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν·
Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ, υἱοῦ Ἀ-
βαῒ, υἱοῦ Μαλὼχ,
45 Υἱοῦ Ἀσεβὶ,
46 Υἱοῦ Ἀμεσσία, υἱοῦ Βα-
νὶ, υἱοῦ Σεμὴρ,
47 Υἱοῦ Μοολὶ, υἱοῦ Μουσὶ,
υἱοῦ Μεραρὶ, υἱοῦ Λευί.
48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶ-
σαν ἐργασίαν λειτουργίας σκη-
νῆς οἴκου τοῦ Θεοῦ.
49 Καὶ Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ
θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμια-
μάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐξιλά-
σκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ, κατὰ πάν-
τα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς
παῖς τοῦ Θεοῦ.
50 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρὼν·
Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισοὺ υἱὸς αὐτοῦ,
51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὶ
υἱὸς αὐτοῦ, Ζαραΐα υἱὸς αὐτοῦ,
52 Μαριὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀ-
μαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτὼβ
υἱὸς αὐτοῦ,
53 Σαδὼκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀ-
χιμάας

χμάας υἱὸς αὐτοῦ.

54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Κααθὶ, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος.

55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλὲβ υἱῷ Ἰεφοννή.

57 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Χεβρὼν, καὶ τὴν Λοβνὰ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Σελνὰ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

58 Καὶ τὴν Ἰεθὲρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

59 Καὶ τὴν Ἀσὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαθσαμὺς καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς.

60 Καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὶ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλεμὲθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν.

61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, κλήρῳ πόλεις δέκα.

62 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γερσὼν κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν, πόλεις τρισκαίδεκα.

63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κλήρῳ πόλεις δεκαδύο.

64 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περιπόλια αὐτῶν.

65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσαν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος.

66 Καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραίμ.

67 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχὲμ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ τὴν Γαζὲρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

68 Καὶ τὴν Ἰεκμαὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

69 Καὶ τὴν Ἀιλὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς·

70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις.

71 Τοῖς υἱοῖς Γερσὼν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσηρὼθ καὶ

τὰ περιπόλια αὐτῆς·

72 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερὶ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὼρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

73 Καὶ τὴν Ῥαμὼθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς·

74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μαασὰλ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς.

75 Καὶ τὴν Ἀκὰκ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥοὼβ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς·

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλεὶμ τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Καριαθαὶμ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς.

77 Τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ τοῖς καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἱεριχὼ κατὰ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασσὰ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

79 Καὶ τὴν Καδμὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαιφλὰ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς·

80 Ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμὼθ Γαλαὰδ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαναὶμ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,

81 Καὶ τὴν Ἐσβὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς.

Κεφ. ζʹ. 7.

Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ, Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἰασοὺβ, καὶ Σαμαρὼν, τέσσαρες.

2 Καὶ υἱοὶ Θωλὰ, Ὀζὶ, Ῥαφαία, καὶ Ἰεριὴλ, καὶ Ἰαμαὶ, καὶ Ἰεμασὰν, καὶ Σαμουὴλ, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τοῦ Θωλὰ, ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

3 Καὶ υἱοὶ Ὀζὶ, Ἰεζραΐα· καὶ υἱοὶ Ἰεζραΐα, Μιχαὴλ, Ἀβδιοὺ, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες.

4 Καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον, τριάκοντα καὶ ἓξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς.

5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς Ἰσσάχαρ, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων.

6 Υἱοὶ Βενιαμὶν, καὶ Βαλὲ, καὶ Βαχὶρ, καὶ Ἰεδιὴλ, τρεῖς.

7 Καὶ υἱοὶ Βαλὲ, Ἐσεβὰν, καὶ Ὀζὶ, καὶ Ὀζιὴλ, καὶ Ἰεριμοὺθ, καὶ Οὐρὶ, πέντε, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες.

8 Καὶ υἱοὶ Βαχὶρ, Ζεμιρὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἐλιθενὰν, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἰεριμοὺθ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἀναθὼθ, Θενὰν,

κ̀ Ἐλκεμέθ· πάντες ἗τοι υἱοὶ Βεχέρ.

9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες κ̀ διακόσιοι.

10 Καὶ υἱοὶ Ἰεδιὴλ, Βαλαάν· κ̀ υἱοὶ Βαλαὰν, Ἰαῦς, κ̀ Βενιαμὶν, κ̀ Ἀώθ, κ̀ Χαναὰ, κ̀ Ζαιθὰν, κ̀ Θαρσὶ, κ̀ Ἀχισαάρ.

11 Πάντες ἗τοι υἱοὶ Ἰεδιὴλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἑπτακαίδεκα χιλιάδες κ̀ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμεῖν.

12 Καὶ Σαπφὶν, κ̀ Ἀπφὶν, κ̀ υἱοὶ Ὢρ, Ἀσὼμ, υἱὸς αὐτῦ Ἀόρ.

13 Υἱοὶ Νεφθαλεὶμ, Ἰασιὴλ, Γωνὶ, κ̀ Ἀσὴρ, κ̀ Σελλοὺμ, υἱοὶ αὐτῦ, Βαλὰμ υἱὸς αὐτῦ.

14 Υἱοὶ Μανασσῆ, Ἐσριὴλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτῦ ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ κ̀ Μαχὶρ πατέρα Γαλαάδ.

15 Καὶ Μαχὶρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀπφὶν κ̀ Σαπφὶν· κ̀ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῦ Μοαχὰ, κ̀ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαπφαάδ· ἐγεννήθησαν δὲ τῷ Σαπφαὰδ θυγατέρες.

16 Καὶ ἔτεκε Μοοχὰ γυνὴ Μαχὶρ υἱὸν, κ̀ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῦ Φαρές· κ̀ ὄνομα ἀδελφῦ αὐτῦ Σῦρος· υἱοὶ αὐτῦ Οὐλὰμ, κ̀ Ῥοκόμ.

17 Καὶ υἱοὶ Οὐλὰμ, Βαδάμ· ἗τοι υἱοὶ Γαλαὰδ, υἱῦ Μαχὶρ, υἱῦ Μανασσῆ.

18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῦ ἡ Μαλεχὲθ ἔτεκε τὸν Ἰσὺδ, κ̀ τὸν Ἀβιέζερ, κ̀ τὸν Μαελά.

19 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμιρὰ, Ἀϊμ, κ̀ Συχὲμ, κ̀ Λακὶμ, κ̀ Ἀνιάν.

20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραὶμ, Σωθαλάθ, κ̀ Βαρὰδ υἱὸς αὐτῦ, κ̀ Θαὰθ υἱὸς αὐτῦ, Ἐλαδὰ υἱὸς αὐτῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτῦ,

21 Καὶ Ζαβὰδ υἱὸς αὐτῦ, Σωθελὲ υἱὸς αὐτῦ, κ̀ Ἀζὲρ, κ̀ Ἐλεάδ· κ̀ ἀπέκτειναν αὐτὸς οἱ ἄνδρες Γὲθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τῦ λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν.

22 Καὶ ἐπένθησεν Ἐφραὶμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς· κ̀ ἦλθον ἀδελφοὶ αὐτῦ τῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

23 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ· κ̀ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, κ̀ ἔτεκεν υἱόν· κ̀ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῦ Βεριὰ, ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μυ.

24 Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῦ Σαραά· κ̀ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίποις· κ̀ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω κ̀ τὴν ἄνω· κ̀ υἱοὶ Ὀζὰν Σινερὰ,

25 Καὶ Ῥαφὴ υἱὸς αὐτῦ, Σαρὰφ κ̀ Θαλεὲς υἱοὶ αὐτῦ, Θαὲν υἱὸς αὐτῦ.

26 Τῷ Λααδὰν υἱῷ αὐτῦ, υἱὸς Ἀμιὺδ, υἱὸς Ἐλισαμαῒ,

27 Υἱὸς Νὺν, υἱὸς Ἰησῦ, υἱοὶ αὐτῦ.

28 Καὶ κατάσχεσις αὐτῶν κ̀ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ κ̀ αἱ κῶμαι αὐτῆς, κατ᾽ ἀνατολὰς Νααράν, πρὸς δυσμαῖς Γάζερ κ̀ αἱ κῶμαι αὐτῆς, κ̀ Συχὲμ κ̀ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γάζης, κ̀ αἱ κῶμαι αὐτῆς,

29 Καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαὰν κ̀ αἱ

 κῶμαι

κῶμαι αὐτῆς, Θανὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδὼ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἐν ταύτῃ κατῴκησαν υἱοὶ Ἰωσὴφ υἱοῦ Ἰσραήλ.

30 Υἱοὶ Ἀσὴρ, Ἰεμνὰ, καὶ Σουία, καὶ Ἰσουὶ, καὶ Βεριὰ, καὶ Σορὲ ἀδελφὴ αὐτῶν.

31 Καὶ υἱοὶ Βεριὰ, Χάβερ, καὶ Μελχιὴλ· οὗτος πατὴρ Βερζαίθ.

32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλὴτ, καὶ τὸν Σαμὴρ, καὶ τὸν Χωθὰν, καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν αὐτῶν.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλὴτ, Φασὴκ, καὶ Βαμαὴλ, καὶ Ἀσὶθ· οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ.

34 Καὶ υἱοὶ Σεμμὴρ, Ἀχὶρ, καὶ Ῥοογὰ, καὶ Ἰαβὰ, καὶ Ἀρὰμ,

35 Καὶ Βανηελὰμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφὰ, καὶ Ἰμανὰ, καὶ Σελλὴς, καὶ Ἀμάλ.

36 Υἱοὶ Σωφὰς, Σουὲ, καὶ Ἀρναφὰρ, καὶ Σουδὰ, καὶ Βαρὶν, καὶ Ἰμεράν,

37 Καὶ Βασὰν, καὶ Ὠλὰ, καὶ Σαμὰ, καὶ Σαλισὰ, καὶ Ἰεθρὰ, καὶ Βεηρά.

38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθὴρ, Ἰεφινὰ, καὶ Φασφὰ, καὶ Ἀρά.

39 Καὶ υἱοὶ Ὠλὰ, Ὀρὲχ, Ἀνιὴλ, καὶ Ῥασιά.

40 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσὴρ, πάντες ἄρχοντες πατριῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγούμενοι· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τοῦ πολεμεῖν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιὲξ χιλιάδες.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑὶ Βενιαμὶν ἐγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸν δεύτερον, Ἀαρὰ τὸν τρίτον,

2 Νωὰ τὸν τέταρτον, καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον.

3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλὲ, Ἀδὶρ, καὶ Γηρὰ, καὶ Ἀβιοὺδ,

4 Καὶ Ἀβεσσουὲ, καὶ Νοαμὰ, καὶ Ἀχιὰ,

5 Καὶ Γερὰ, καὶ Σεφουφὶμ, καὶ Ὀυράμ.

6 Ὁ ὗτοι υἱοὶ Ἀὼδ, οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσι Γαβεὶ· καὶ μετῴκισαν αὐτοὺς εἰς Μαχαναθὶ,

7 Καὶ Νοαμὰ, καὶ Ἀχιὰ, καὶ Γηρὰ· οὗτος ἰεγλαὰμ, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀζὰ, καὶ τὸν Ἰαχιχά.

8 Καὶ Σαρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὠσὶν καὶ τὴν Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδὰ γυναικὸς αὐτοῦ τὸν Ἰωάβ, καὶ τὸν Σεβιὰ, καὶ τὸν Μισὰ, καὶ τὸν Μελχὰς,

10 Καὶ τὸν Ἰεβοὺς, καὶ τὸν Ζαβιὰ καὶ τὸν Μαρμά· οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν.

11 Καὶ ἐκ τῆς Ὠσὶν ἐγέννησε τὸν Ἀβιτὼλ, καὶ τὸν Ἀλφαάλ.

12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαὰλ, Ὠβὴδ, Μισαὰλ, Σεμμὴρ· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν Ὠνὰν, καὶ τὴν Λὼδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς·

13 Καὶ Βεριὰ, καὶ Σαμά· οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλὰμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γέθ.

14 Καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσὴκ, καὶ Ἀριμώθ,

15 Καὶ Ζαβωδία, καὶ Ὠρὴδ, καὶ Ἔδερ,

16 Καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰεσφὰ, καὶ Ἰωδά. υἱοὶ Βεριά.

17 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολ-

σολλὰμ, ϗ Ἀζακὶ, ϗ Ἀβὴρ,

18 Καὶ Ἰσαμαρὶ, ϗ Ἰεζλίας, καὶ Ἰωβὰβ, υἱοὶ Ἐλφαάλ.

19 Καὶ Ἰακὶμ, ϗ Ζαχρὶ, ϗ Ζαβδὶ,

20 Καὶ Ἐλιωναῒ, ϗ Σαλαθὶ, ϗ Ἐλιηλὶ,

21 Καὶ Ἀδαΐα, ϗ Βαραΐα, ϗ Σαμαρὰθ, υἱοὶ Σαμαῒθ.

22 Καὶ Ἰεσφὰν ϗ Ὠβὴδ, ϗ Ἐλεὴλ,

23 Καὶ Ἀβδὼν, ϗ Ζεχρὶ, ϗ Ἀνὰν,

24 Καὶ Ἀνανία, ϗ Ἀμβρὶ, ϗ Αἰλὰμ, ϗ Ἀναθὼθ,

25 Καὶ Ἰαθὶν, καὶ Ἰεφαδίας, ϗ Φανυὴλ, υἱοὶ Σωσήκ.

26 Καὶ Σαμσαρὶ, ϗ Σααρίας, ϗ Γοθολία,

27 Καὶ Ἰαρασία ϗ Ἐριὰ, ϗ Ζεχρὶ υἱὸς Ἰερὰμ·

28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες· οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαὼν· ϗ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μοαχά.

30 Καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, ϗ Σοὺρ, ϗ Κὶς, ϗ Βαὰλ, ϗ Ναδὰβ, ϗ Νὴρ,

31 Καὶ Γεδοὺρ ϗ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ϗ Ζακχοὺρ, ϗ Μακελὼθ.

32 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· ϗ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

33 Καὶ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κὶς, ϗ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, ϗ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, ϗ τὸν Μελχισοὺε, καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ, ϗ τὸν Ἀσαβάλ.

34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· ϗ Μεριβαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

35 Καὶ υἱοὶ Μιχὰ, Φιθὼν, ϗ Μελὰχ, ϗ Θαράχ, ϗ Ἀχάζ.

36 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά· ϗ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Σαλαμὰθ, ϗ τὸν Ἀσμὼθ, ϗ τὸν Ζαμβρί· ϗ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μαισά.

37 Καὶ Μαισὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά· Ῥαφαΐα υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.

38 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί· ϗ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, ϗ Ἰσμαὴλ, ϗ Σαραΐα, ϗ Ἀβδία, ϗ Ἀνὰν, ϗ Ἀσά· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ.

39 Καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Αἰλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, ϗ Ἰὰς ὁ δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος.

40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον, ϗ πληθύνοντες υἱοὺς ϗ υἱοὺς τῶν υἱῶν, ἑκατὸν πεντήκοντα· πάντες οὗτοι ἐξ υἱῶν Βενιαμίν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν· ϗ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ ϗ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,

2 Καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ,

ἦλ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, καὶ
οἱ δεδομένοι.
3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατ-
ῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα,
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν, καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ
Μανασσῆ.
4 Καὶ Γνωθὶ, καὶ υἱὸς Σα-
μιοὺδ, υἱοῦ Ἀμερὶ, υἱοῦ Ἀμ-
βραΐμ, υἱοῦ Βανὶ, υἱοῦ υἱῶν Φα-
ρὲς, υἱοῦ Ἰούδα.
5 Καὶ ἐκ τῶν Σηλωνὶ, Ἀ-
σαΐα πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.
6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρὰ, Ἰ-
εὴλ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακό-
σιοι καὶ ἐνενήκοντα.
7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν
Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλὰμ, υἱοῦ
Ὠδουΐα, υἱοῦ Ἀσινοῦ,
8 Καὶ Ἰεμναὰ υἱὸς Ἰερο-
βοὰμ, καὶ Ἠλά· οὗτοι υἱοὶ Ὀ-
ζὶ υἱοῦ Μαχίρ· καὶ Μοσολλὰμ
υἱὸς Σαφατία, υἱοῦ Ῥαγουὴλ,
υἱοῦ Ἰεμναΐ,
9 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν ἐννακόσιοι
πεντηκονταέξ, πάντες οἱ ἄν-
δρες ἄρχοντες πατριῶν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, Ἰ-
ωδαὲ, καὶ Ἰωαρὶμ, καὶ Ἰαχὶν,
11 Καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελ-
κία υἱοῦ Μοσολλὰμ, υἱοῦ Σα-
δὼκ, υἱοῦ Μαραϊὼθ, υἱοῦ Ἀ-
χιτὼβ ἡγουμένου οἴκου τοῦ
Θεοῦ,
12 Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰερα-
ὰμ, υἱοῦ Φασχὼρ, υἱοῦ Μελ-
χία, καὶ Μαασαία υἱὸς Ἀδι-
ὴλ, υἱοῦ Ἐζιρὰ, υἱοῦ Μοσολ-
λὰμ, υἱοῦ Μασελμὼθ, υἱοῦ
Ἐμμὴρ,
13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρ-
χοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν,
χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξή-
κοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς
ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ
Θεοῦ.
14 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν,
Σαμαΐα υἱὸς Ἀσοὺβ, υἱοῦ Ἐζ-
ρικὰμ, υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν
υἱῶν Μεραρί.
15 Καὶ Βακβακὰρ, καὶ Ἀ-
ρὴς, καὶ Γαλαὰλ, καὶ Ματθανί-
ας υἱὸς Μιχὰ, υἱοῦ Ζεχρὶ, υἱοῦ
Ἀσάφ·
16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σα-
μία, υἱοῦ Γαλαὰλ, υἱοῦ Ἰδι-
θοὺν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσὰ,
υἱοῦ Ἐλκανὰ, ὁ κατοικῶν ἐν
ταῖς κώμαις Νετωφατί.
17 Οἱ πυλωροὶ, Σαλὼμ,
Ἀκοὺμ, Τελμὼν, καὶ Διμὰν,
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν· Σαλὼμ ὁ
ἄρχων,
18 Καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ
πύλῃ τοῦ βασιλέως κατ' ἀνα-
τολάς· αὗται αἱ πύλαι τῶν
παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.
19 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Κο-
ρὴ, υἱοῦ Ἀβιασὰφ, υἱοῦ Κορὲ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον
πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορῖται ἐπὶ
τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς
σκηνῆς· καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ
τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσ-
σοντες τὴν εἴσοδον.
20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεά-
ζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν
ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ οὗτοι μετ'
αὐτοῦ.
21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολ-
λαμὶ πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
22 Πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ
τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις δια-
κόσιοι καὶ δεκαδύο· οὗτοι ἐν ταῖς
αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχι-
σμὸς αὐτῶν· τούτους ἔστησε
Δαυὶδ καὶ Σαμουὴλ ὁ Βλέπων
τῇ πίστει αὐτῶν,
23 Καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶν

τῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς
τοῦ φυλάσσειν.
24 Κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀ-
νέμους ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀ-
νατολὰς, θάλασσαν, Βοῤῥᾶν,
Νότον.
25 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν
ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύ-
εσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων·
26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ τέσ-
σαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν·
καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν πα-
στοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυ-
ρῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ παρεμβάλ-
λουσιν,
27 Ὅτι ἐπ' αὐτοὺς ἡ φυ-
λακή· καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν
τοπρωῒ πρωῒ ἀνοίγειν τὰς
θύρας τοῦ ἱεροῦ.
28 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ
σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν
ἀριθμῷ εἰσοίσουσι, καὶ ἐν ἀ-
ριθμῷ ἐξοίσουσι.
29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθε-
σταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ
πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ
τῆς σεμιδάλεως, τοῦ οἴνου, τοῦ
ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ, καὶ τῶν ἀ-
ρωμάτων.
30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου,
καὶ εἰς τὰ ἀρώματα.
31 Καὶ Ματταθίας ἐκ τῶν
Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος
τῷ Σαλὼμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ
πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυ-
σίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱ-
ερέως.
32 Καὶ Βαναίας ὁ Καα-
θίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν
ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως,
τοῦ ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ
σάββατον.
33 Καὶ οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρ-
χοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν
διατεταγμέναι ἐφημερίαι, ὅ-
τι ἡμέρα καὶ νὺξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν
τοῖς ἔργοις.
34 Οὗτοι ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γε-
νέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι
κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.
35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴ-
κησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεήλ·
καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ
Μοωχά.
36 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτό-
τοκος Ἀβδὼν, καὶ Σοὺρ, καὶ
Κὶς, καὶ Βαὰλ, καὶ Νὴρ, καὶ
Ναδὰβ,
37 Καὶ Γεδοὺρ, καὶ ἀδελ-
φὸς, καὶ Ζαχχοὺρ, καὶ Μακε-
λώθ.
38 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννη-
σε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι ἐν μέ-
σῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴ-
κησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
39 Καὶ Νὴρ ἐγέννησε τὸν
Κὶς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ,
καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνά-
θαν, καὶ τὸν Μελχισουὲ, καὶ
τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ τὸν Ἀ-
σαβάλ.
40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Με-
ριβαάλ· καὶ Μεριβαὰλ ἐγέν-
νησε τὸν Μιχά.
41 Καὶ υἱοὶ Μιχὰ Φιθὼν,
καὶ Μαλὰχ, καὶ Θαρέχ.
42 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν
Ἰαδά· καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν
Γαλεμὲθ, καὶ τὸν Γαζμὼθ,
καὶ τὸν Ζαμβρί· καὶ Ζαμβρὶ
ἐγέννησε τὸν Μασά.
43 Καὶ Μασὰ ἐγέννησε
τὸν Βαανὰ, καὶ Ῥαφαΐα υἱὸς
αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ
υἱὸς αὐτοῦ.
44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί·
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐ-
τοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραΐα,

τῷ Ἀβδία, καὶ Ἀνὰν, καὶ Ἀσὰ· οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουέ.

2 Καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Μελχισουὲ υἱοὺς Σαοὺλ.

3 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων.

4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἔπεσε καί αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.

7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι, ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ, καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι, τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.

9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτῶν· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών.

11 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβὶς, καὶ ἔθαψεν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ἰαβίς· καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ, αἷς ἠνόμησε τῷ Θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπηρώτησε Σαοὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης.

14 Καὶ οὐκ ἐζήτησε Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρὼν, λέγοντες, Ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως, σὺ

ἦσθα

ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ Κύριός σοι, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐναντι Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουήλ.

4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, αὕτη Ἰεβοὺς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

5 Εἶπον τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε· καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα.

7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυίδ.

8 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ.

9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν, οἳ ἦσαν τῷ Δαυίδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραήλ, τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ.

11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ· Ἰεσσεβαδὰ υἱὸς Ἀχαμὰν πρῶτος τῶν τριάκοντα· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί.

12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί· οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς.

13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμὶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

14 Καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

15 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

17 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ;

18 Καὶ διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυίδ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ, καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

19 Ἵλεώς μοι ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν

ψυχαῖς

ψυχαῖς αὐτῶν; ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν· καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

20 Καὶ Ἀβισαὶ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν.

21 Ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.

22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀριὴλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος.

23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

24 Ταῦτα ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς.

25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἦν ἔνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ.

26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων, Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὰν υἱὸς Δωδωὲ ἐκ Βηθλεέμ,

27 Σαμαὼθ ὁ Ἀρορί, Χελλὴς ὁ Φελωνί,

28 Ὠρὰ υἱὸς Ἐκκὶς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί,

29 Σοβοχαὶ ὁ Οὐσαθί, Ἠλὶ ὁ Ἀχωνί,

30 Μαραὶ ὁ Νετωφαθί, Χθαὸδ υἱὸς Νοοζὰ ὁ Νετωφαθί,

31 Αἰρὶ υἱὸς Ῥεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ Φαραθωνί,

32 Οὐρὶ ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιὴλ ὁ Γαραβαιθί,

33 Ἀζβὼν ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβὰ ὁ Σαλαβωνί,

34 Υἱὸς Ἀσὲμ τοῦ Γιζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀραρί,

35 Ἀχὶμ υἱὸς Ἀχὰρ ὁ Ἀραρί, Ἐλφὰτ υἱὸς Θυροφὰρ

36 Ὁ Μεχωραθί, Ἀχιὰ ὁ Φελλωνί,

37 Ἡσερὶ ὁ Χαρμαδαί, Νααραὶ υἱὸς Ἀζοβαί,

38 Ἰωὴλ υἱὸς Νάθαν, Μιβαὰλ υἱὸς Ἀγαρί,

39 Σελὴ ὁ Ἀμμωνί, Ναχὼρ ὁ Βηρωθί, αἴρων σκεύη υἱῷ Σαρουία,

40 Ἰρὰ ὁ Ἰεθρί, Γαρὴβ ὁ Ἰεθρί,

41 Οὐρία ὁ Χετθί, Ζαβὲτ υἱὸς Ἀχαΐα,

42 Ἀδινὰ υἱὸς Σαιζὰ τοῦ Ῥουβὴν ἄρχων, καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,

43 Ἀνὰν υἱὸς Μωχά, καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Ματθανί,

44 Ὀζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθὰ καὶ Ἰεϊὴλ υἱοὶ Χωθὰμ τοῦ Ἀραρί,

45 Ἰεδιὴλ υἱὸς Σαμερί, καὶ Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαΐ,

46 Ἐλιὴλ ὁ Μαωί, καὶ Ἰαριβί, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλλαὰμ, καὶ Ἰεθαμὰ ὁ Μωαβίτης,

47 Δαλιήλ, καὶ Ὠβήθ, καὶ Ἰεσσιὴλ ὁ Μεσωβία.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες
πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικε-
λὰγ, ἔτι συνεχομένου ἀπὸ
προσώπου Σαοὺλ υἱοῦ Κίς· καὶ
οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦν-
τες ἐν πολέμῳ,
2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ
ἐξ ἀριστερῶν, καὶ σφενδονῆται
ἐν λίθοις καὶ τόξοις· ἐκ
τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ ἐκ Βεν-
ιαμὶν
3 Ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ
Ἰωὰς υἱὸς Ἀσμὰ τοῦ Γαβα-
θίτου, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰωφαλὴτ
υἱοὶ Ἀσμαὼθ, καὶ Βερχία, καὶ
Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθωθὶ,
4 Καὶ Σαμαίας ὁ Γαβαω-
νίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριά-
κοντα, καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ἰε-
ρεμία, καὶ Ἰεζιὴλ, καὶ Ἰωανὰν,
καὶ Ἰωζαβὰθ ὁ Γαδαραθιὶμ
5 Ἀζαὶ, καὶ Ἀριμοὺθ, καὶ Βα-
αλιὰ, καὶ Σαμαραία, καὶ Σα-
φατίας ὁ Χαραιφιὴλ,
6 Ἐλκανὰ, καὶ Ἰησουνὶ, καὶ
Ὀζριὴλ, καὶ Ἰωζαρὰ, καὶ Σο-
βοκαὶμ, καὶ οἱ Κορῖται,
7 Καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβα-
δία υἱοὶ Ἰρωὰμ, καὶ οἱ τοῦ Γε-
δώρ.
8 Καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδὶ ἐχω-
ρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς
ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες
παρατάξεως πολέμου, αἴρον-
τες θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ
πρόσωπον λέοντος τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν, καὶ κοῦφοι ὡς δορ-
κάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει·
9 Ἀζὰ ὁ ἄρχων, Ἀβδία
ὁ δεύτερος, Ἐλιὰβ ὁ τρί-
τος,
10 Μασμανὰ ὁ τέταρτος,
Ἰερεμίας ὁ πέμπτος,
11 Ἰεθὶ ὁ ἕκτος, Ἐλιὰβ ὁ
ἕβδομος,
12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος,
Ἐλιαζὲρ ὁ ἔννατος,
13 Ἰερεμία ὁ δέκατος,
Μελχαβαναὶ ὁ ἑνδέκα-
τος.
14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ
ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, εἷς τοῖς
ἑκατὸν μικρὸς, καὶ μέγας τοῖς
χιλίοις.
15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν
Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ
πρώτῳ· καὶ οὗτος πεπληρω-
κὼς ἐπὶ πᾶσαν κρηπῖδα αὐτοῦ·
καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τοὺς κατ-
οικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατο-
λῶν ἕως δυσμῶν.
16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν καὶ Ἰούδα εἰς βοήθει-
αν τοῦ Δαυίδ.
17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς
ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε
πρός με, εἴη μοι καρδία καθ'
ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ τοῦ πα-
ραδοῦναί με τοῖς ἐχθροῖς μου
οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐ-
λέγξαιτο.
18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε
τὸν Ἀμασαὶ ἄρχοντα τῶν τριά-
κοντα, καὶ εἶπε, Πορεύου καὶ ὁ
λαός σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ,
εἰρήνη εἰρήνη σοι, καὶ εἰρήνη
τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθη-
σέ σοι ὁ Θεός σου· καὶ προσε-
δέξατο αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ κατ-
έστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυ-
νάμεων.
19 Καὶ ἀπὸ Μανασσῆ προσ-
εχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ
Σαοὺλ εἰς πόλεμον· καὶ οὐκ ἐβο-
ήθησεν αὐτοῖς. ὅτι ἐν βουλῇ ἐ-
γένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν
ἀλλοφύλων λεγόντων, Ἐν ταῖς
κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκεί-
νων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Κύρι-
ον αὐτοῦ Σαοὺλ.

20 Ἐν

20 Ἐν τῷ πορευθῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σεκελὰγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασσῆ, Ἐδνὰ, καὶ Ἰωζαβὰθ, καὶ Ῥωδιὴλ, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰωσαβαὶθ, καὶ Ἐλιμοὺθ, καὶ Σεμαθὶ, ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ.

21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν γεδδοὺρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει.

22 Ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν τοῦ ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου.

24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφόροι, ἓξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως.

25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν, ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν.

26 Τῶν υἱῶν Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι.

27 Καὶ Ἰωαδαὲ ὁ ἡγούμενος τῷ Ἀαρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

28 Καὶ Σαδὼκ νέος δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἰκοσιδύο.

29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ, τρεῖς χιλιάδες· καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαούλ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ οἳ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυίδ.

32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς, γινώσκοντες τί ποιῆσαι Ἰσραὴλ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυὶδ οὐ χερσκένως.

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλεὶμ ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασι, τριακονταεπτὰ χιλιάδες.

35 Καὶ ἀπὸ τοῦ Δανὶτ παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι.

36 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον, τεσσαράκοντα χιλιάδες.

37 Καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ῥουβὴν, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες.

38 Πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ· καὶ ἦλθον εἰς Χεβρὼν τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ὁ κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυίδ.

39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.

40 Καὶ

40 Καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐ-
τοῖς ἕως Ἰσσάχαρ καὶ Ζαβουλὼν
καὶ Νεφθαλεὶμ, ἔφερον αὐ-
τοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν
ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ τῶν
μόσχων βρώματα, ἄλευρα,
παλάθας, σταφίδας, οἶνον, καὶ
ἔλαιον, μόσχους καὶ πρόβατα εἰς
πλῆθος, ὅτι εὐφροσύνη ἐν
Ἰσραήλ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ
μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν
ἑκατοντάρχων, παντὶ ἡγουμένῳ.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ
ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ, Εἰ ἐφ' ὑ-
μῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ, ἀπο-
στείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν
πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν
πόλεσι κατασχέσεως αὐτῶν,
καὶ (συναχθήσονται) πρὸς ἡ-
μᾶς,
3 Καὶ μετενέγκωμεν τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πρὸς
ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν
ἀφ' ἡμερῶν Σαοὺλ.
4 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλη-
σία τοῦ ποιῆσαι οὕτως, ὅτι εὐ-
θὴς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς
παντὸς τοῦ λαοῦ.
5 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυ-
ὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ
ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου
Ἡμὰθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰ-
αρίμ.
6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυ-
ὶδ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέβη
εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰού-
δα, τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Κυρίου καθη-
μένου ἐπὶ χερουβὶμ, οὗ ἐπικλή-
θη ὄνομα αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐπέθηκαν τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ἅμαξαν
καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ·
καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἦγον τὴν ἅμαξαν.
8 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ
Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν
ψαλτῳδοῖς, καὶ ἐν κινύραις,
καὶ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις,
καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν σάλ-
πιγξι.
9 Καὶ ἦλθοσαν ἕως τῆς ἅλω-
νος· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν
κιβωτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν
ὁ μόσχος.
10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος
ὀργῇ ἐπὶ Ὀζὰ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κι-
βωτὸν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπ-
έναντι τοῦ Θεοῦ.
11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ,
ὅτι διέκοψε Κύριος διακο-
πὴν ἐν Ὀζὰ, καὶ ἐκάλεσε τὸν
τόπον ἐκεῖνον, Διακοπὴ Ὀζὰ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ
τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, λέγων, Πῶς εἰσοίσω τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμ-
αυτόν;
13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυ-
ὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυ-
τὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέ-
κλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀ-
βεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου.
14 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβω-
τὸς τοῦ Θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδα-
ρὰ τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν
ὁ Θεὸς Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα
τὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ βα-
σιλεὺς Τύρου ἀγγέλους
πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέ-
δρινα, καὶ οἰκοδόμους, καὶ τέ-
κτονας

καὶ τέκτονας ξύλων, τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον.

2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ηὐξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαὰ, Σωβὰβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν,

5 Καὶ Βαὰρ, καὶ Ἐλισαὰ, καὶ Ἐλιφαλὴθ,

6 Καὶ Ναγὲθ, καὶ Ναφὰθ, καὶ Ἰαφιὲ,

7 Καὶ Ἐλισαμαὲ, καὶ Ἐλιαδὲ, καὶ Ἐλιφαλά.

8 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς.

9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

10 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Θεοῦ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.

11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυίδ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψεν ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί μου, ὡς διακοπὴν ὕδατος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Διακοπὴ Φαρασίν.

22 Καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρί.

13 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι, καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἔτι ἐν Θεῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά.

17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἡτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν.

2 Τότε εἶπε Δαυὶδ, Οὐκ ἔστιν ἆραι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἢ τοὺς Λευΐτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος αἴρειν τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος.

3 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν Κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ.

4 Καὶ

4 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ
τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας.
5 Τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐρι-
ὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, ἑκατὸν εἴκοσι.
6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀ-
σαΐα ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, διακόσιοι εἴκοσι.
7 Τῶν υἱῶν Γερσὼν Ἰωὴλ
ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
ἑκατὸν πεντήκοντα.
8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰτ
Σεμεΐ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, διακόσιοι.
9 Τῶν υἱῶν Χεβρὼμ Ἐ-
λιὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα
10 Τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ Ἀ-
μιναδὰβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν δεκαδύο.
11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν
Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱε-
ρεῖς, καὶ τοὺς Λευίτας, τὸν
Οὐριὴλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωὴλ,
καὶ Σεμαΐαν, καὶ Ἐλιὴλ, καὶ Ἀ-
μιναδὰβ,
12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑ-
μεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν
Λευιτῶν, ἁγιάσθητε ὑμεῖς καὶ
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε
τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσρα-
ὴλ, οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ.
13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότε-
ρον ὑμᾶς εἶναι, διέκοψεν ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξε-
ζητήσαμεν ἐν κρίματι.
14 Καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται, τοῦ ἀνενέγκαι τὴν
κιβωτὸν Θεοῦ Ἰσραήλ.
15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν
Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ,
ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λό-
γῳ Θεοῦ κατὰ τὴν γρα-
φὴν, ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐ-
τούς.
16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς
ἄρχουσι τῶν Λευιτῶν, Στή-
σατε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς
ψαλτῳδοὺς ἐν ὀργάνοις, νά-
βλαις, κινύραις, καὶ κυμβά-
λοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν
φωνῇ εὐφροσύνης.
17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται
τὸν Αἱμὰν υἱὸν Ἰωήλ· ἐκ τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀσὰφ υἱὸς
Βαραχία· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Με-
ραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθὰν
υἱὸς Κισαίου·
18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι,
Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιὴλ, καὶ Σε-
μιραμὼθ, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ἐλι-
αὴλ, καὶ Ἐλιὰβ, καὶ Βαναία,
καὶ Μαασαία, καὶ Ματταθία, καὶ
Ἐλιφενὰ, καὶ Μακελλία, καὶ
Ἀβδεδὸμ, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ὀζί-
ας, οἱ πυλωροί.
19 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ, Αἱ-
μὰν, Ἀσὰφ, καὶ Αἰθὰν ἐν
κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκου-
στὴν ποιῆσαι.
20 Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιὴλ,
Σεμιραμὼθ, Ἰεϊὴλ, Ὠνὶ, Ἐ-
λιὰβ, Μαασαίας, Βαναίας ἐν
νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμώθ.
21 Καὶ Ματταθίας, καὶ Ἐ-
λιφαλοὺ, καὶ Μακενία, καὶ Ἀβ-
δεδὸμ, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ὀζίας
ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ ἐνι-
σχῦσαι.
22 Καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν
Λευιτῶν ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι
συνετὸς ἦν.
23 Καὶ Βαραχία καὶ Ἐλ-
κανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.
24 Καὶ Σομνία, καὶ Ἰωσα-
φὰτ, καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Ἀ-
μασαῒ, καὶ Ζαχαρία, καὶ Βα-
ναία, καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς
σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγ-
ξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ
τοῦ Θεοῦ· καὶ Ἀβδεδὸμ,
καὶ Ἰεΐα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ
τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ

25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδὸμ ἐν εὐφροσύνῃ.

26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν Θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν' ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἀν' ἑπτὰ κριούς.

27 Καὶ Δαυὶδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ ψαλτῳδοί, καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾀδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολὴ βυσσίνη.

28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ, καὶ ἐν φωνῇ σωφὲρ, καὶ ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις.

29 Καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυίδ· καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ παρέκυψε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

Καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρων ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

3 Καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν, καὶ ἀμορίτην.

4 Καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραήλ·

5 Ἀσὰφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεϊὴλ, Σεμιραμὼθ, καὶ Ἰεϊὴλ, Ματταθίας, Ἐλιὰβ, καὶ Βαναίας, Ἀβδεδὸμ καὶ Ἰεϊὴλ ἐν ὀργάνοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν·

6 Καὶ Βαναίας, καὶ Ὀζιὴλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσὰφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

8 ᾨΔΗʹ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

9 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγήσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε Κύριος.

10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.

11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

12 Μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

13 Σπέρμα Ἰσραὴλ παῖ-
δες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλε-
κτοὶ αὐτοῦ.
14 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ.
15 Μνημονεύωμεν εἰς αἰ-
ῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγον αὐ-
τοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας
γενεάς,
16 Ὃν διέθετο τῷ Ἀ-
βραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ
Ἰσαάκ.
17 Ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰα-
κὼβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσ-
ραὴλ διαθήκην αἰώνιον,
18 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν
γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κλη-
ρονομίας ὑμῶν.
19 Ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀ-
λιγοστοὺς ἀριθμῷ, ὡς ἐσμι-
κρύνθησαν, καὶ παρῴκησαν ἐν αὐτῇ
20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔ-
θνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασι-
λείας εἰς λαὸν ἕτερον,
21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ
δυναστεῦσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγ-
ξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς.
22 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν
μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου
μὴ πονηρεύεσθε.
23 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶ-
σα ἡ γῆ, ἀναγγείλατε ἐξ ἡ-
μέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ.
24 Ἐξηγεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς
λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν
ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.
26 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν εἴδωλα, καὶ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν οὐρανοὺς ἐποίησε.
27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύ-
χημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ.
28 Δότε τῷ Κυρίῳ αἱ πα-
τριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυ-
ρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν,
29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν
ὀνόματι αὐτοῦ· λάβετε δῶρα
καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε Κυ-
ρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ.
30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, κατορ-
θωθήτω ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλευ-
θήτω.
31 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρα-
νός, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, καὶ
εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Κύ-
ριος βασιλεύων.
32 Βομβήσει ἡ θάλασσα
σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύ-
λον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ.
33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ
ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου, ὅτι ἦλθε κρῖ-
ναι τὴν γῆν.
34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
35 Καὶ εἴπατε, Σῶσον ἡ-
μᾶς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡ-
μῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξ-
ελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ
αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,
καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί
σου.
36 Εὐλογημένος Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐ-
ρεῖ πᾶς ὁ λαός, Ἀμήν· καὶ
ᾔνεσαν τῷ Κυρίῳ.
37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔν-
αντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης
Κυρίου τὸν Ἀσὰφ καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργεῖν ἐναν-
τίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντὸς τὸ
τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
38 Καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑξήκοντα καὶ
ὀκτώ· καὶ Ἀβδεδὸμ υἱὸς Ἰδι-
θοὺν,

καὶ Ὀσὰ, εἰς τοὺς πυλωρούς.
39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱε-
ρεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς Κυ-
ρίου ἐν βαμᾶ τῇ ἐν Γαβαών.
40 Τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυ-
τώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμά-
των διαπαντὸς πρωῒ καὶ τὸ
ἑσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γε-
γραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου ὅ-
σα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θε-
ράποντος τοῦ Θεοῦ.
41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἱμὰν
καὶ Ἰδιθὼν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ-
λεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ
αἰνεῖν τὸν Κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
42 Καὶ μετ' αὐτῶν σάλ-
πιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφω-
νεῖν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ Θεοῦ,
οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθὼν εἰς τὴν πύλην
43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λα-
ὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ
εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς κατῴκησε
Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν
προφήτην, Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ
ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβω-
τὸς διαθήκης Κυρίου ὑποκά-
τω δέρρεων.
2 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς
Δαυὶδ, Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ
σου ποίει, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Νάθαν·
4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς
Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, Οὕτως
εἶπε Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδο-
μήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοι-
κῆσαί με ἐν αὐτῷ.
5 Ὅτι οὐ κατῴκησα ἐν
οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνή-
γαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ
καὶ ἐν καλύμματι
6 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον
ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν
ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν
τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετειλάμην
τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου,
λέγων, Ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ
μοι οἶκον κέδρινον;
7 Καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ
δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἐγὼ
ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξό-
πισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσ-
ραήλ·
8 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶ-
σιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλό-
θρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου
ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά
σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν με-
γάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ
λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ κατα-
φυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκη-
νώσει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μερι-
μνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς
ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν
καθὼς ἀρχῆς,
10 Καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔ-
ταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραήλ· καὶ ἐταπείνωσα
πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ αὐ-
ξήσω σε, καὶ οἶκον οἰκοδομή-
σει σοι Κύριος.
11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρω-
θῶσιν ἡμέραι σου καὶ κοιμηθή-
σῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀ-
ναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ
ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου,
καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασι-
λείαν αὐτοῦ.
12 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι
οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου.

14 Καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος.

15 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ Κύριε ὁ Θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος;

17 Καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν, καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ὕψωσάς με Κύριε ὁ Θεός.

18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρός σε τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας,

19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην.

20 Κύριε οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν.

21 Καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι λαὸν ἑαυτῷ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη.

22 Καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς Θεόν.

23 Καὶ νῦν Κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστωθήτω ἕως αἰῶνος· καὶ ποίησον καθὼς ἐλάλησας,

24 Καὶ πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων, Κύριε Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου.

25 Ὅτι σὺ Κύριε ὁ Θεός μου ἤνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου.

26 Καὶ νῦν Κύριε σὺ εἶ αὐτὸς Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

27 Καὶ νῦν ἤρξαι τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ιη. 18.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γὲθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωάβ, καὶ ἦσαν Μωὰβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ βασιλέα Σουβὰ Ἡμὰθ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ

4 Καὶ προκατελάβετο
Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἅρματα
καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ
εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πε-
ζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ
πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελεί-
πετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρ-
ματα.
5 Καὶ ἦλθε Σύρος ἐκ
Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδραα-
ζὰρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ ἐπά-
ταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴ-
κοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρου-
ρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμα-
σκὸν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς
παῖδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔ-
σωσε Κύριος Δαυὶδ ἐν πᾶ-
σιν οἷς ἐπορεύετο.
7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς
κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ
τοὺς παῖδας Ἀδρααζὰρ, καὶ ἤ-
νεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ.
8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβὲθ καὶ
ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν
Ἀδρααζὰρ ἔλαβε Δαυὶδ
χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ
αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν
θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς
στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ.
9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασι-
λεὺς Ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε
Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀ-
δρααζὰρ βασιλέως Σουβά.
10 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἀ-
δουρὰμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βα-
σιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλο-
γῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέ-
μησε τὸν Ἀδρααζὰρ, καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ πολέ-
μιος Θωὰ ἦν τῷ Ἀδρααζὰρ·
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυ-
σᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ
χαλκᾶ,
11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ,
μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου
οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐ-
θνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωάβ,
καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀ-
μαλήκ.
12 Καὶ Ἀβεσσὰ υἱὸς Σα-
ρουίας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαί-
αν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν, ὀκτω-
καίδεκα χιλιάδας.
13 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοι-
λάδι φρουρὰς, καὶ ἦσαν πάντες
οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυίδ·
καὶ ἔσωζε Κύριος τὸν Δαυὶδ
ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.
14 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ
ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν
ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην
τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ.
15 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουί-
ας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ Ἰω-
σαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ὁ ὑπο-
μνηματογράφος,
16 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχι-
τὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβι-
άθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσὰ
γραμματεὺς,
17 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰω-
δαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
Φελεθί· καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ
πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασι-
λέως.

Κεφ. ιθʹ. 19.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα
ἀπέθανε Ναὰς βασι-
λεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβα-
σίλευσεν Ἀνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω
ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναὰς,
ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ'
ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀ-
γγέλους Δαυὶδ τοῦ παρακαλέ-
σαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ· καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ
εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς
Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

3 Καὶ

3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν, Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου, ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ ὅπως ἐξερευνήσωσι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρός σε;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησεν αὐτοὺς, καὶ ἀφεῖλε τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν· καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ᾐσχύνθη λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μααχὰ καὶ παρὰ Σωβὰλ ἅρματα καὶ ἱππεῖς.

7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ τὸν βασιλέα Μααχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι.

8 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν.

9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ.

10 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθεν, καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου.

11 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισαὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών.

12 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ ὁ Σύρος, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σὲ, καὶ σώσω σε.

13 Ἀνδρίζου, καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει.

14 Καὶ παρετάξατο Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι, καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβισαὶ, καὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωὰβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἦλθεν Ἰωὰβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους· καὶ ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφὰθ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς· καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς πόλεμον· καὶ ἐπο-

ἐπολέμησαν αὐτόν.
18 Καὶ ἔφυγε Σύρος ἀπὸ
προσώπου Ἰσραὴλ καὶ ἀπ-
έκτεινε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου
ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδας πε-
ζῶν, καὶ τὸν Σωφὰθ ἀρχιστρά-
τηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε.
19 Καὶ εἶδον παῖδες Ἀ-
δραάζάρ ὅτι ἐπταίκασιν
ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ
διέθεντο μετὰ Δαυίδ, καὶ ἐδού-
λευσαν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε
Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς
Ἀμμὼν ἔτι.

Κεφ. κʹ. 20.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι
ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν
βασιλέων, καὶ ἤγαγεν Ἰωὰβ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρα-
τιᾶς, καὶ ἔφθειραν τὴν χώ-
ραν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἦλθε
καὶ περιεκάθισε τὴν Ῥαββά·
καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἐπάταξεν Ἰω-
ὰβ τὴν Ῥαββᾶ, καὶ κατ-
έσκαψεν αὐτήν.
2 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν
στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασι-
λέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, καὶ εὑρέθη ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ ἐν
αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ
ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυίδ·
καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξ-
ήνεγκε πολλὰ σφόδρα.
3 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐ-
τῇ ἐξήγαγε, καὶ διέπρισε
πρίοσι, καὶ ἐν σκεπάρνοις σι-
δηροῖς, καὶ ἐν διασχίζουσι·
καὶ οὕτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς
πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμών· καὶ ἀν-
έστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.
4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν
Γαζὲρ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
τότε ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σα-
σαθὶ τὸν Σαφὼτ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐτα-
πείνωσεν αὐτόν.
5 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπά-
ταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαὶρ
τὸν Λαχμὶ ἀδελφὸν Γολιὰθ
τοῦ Γεθθαίου, καὶ ξύλον δόρα-
τος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων.
6 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλε-
μος ἐν Γὲθ, καὶ ἦν ἀνὴρ
ὑπερμεγέθης, καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ
ἓξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες, καὶ
οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων·
7 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσρα-
ήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰω-
νάθαν υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ
Δαυίδ.
8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ῥαφὰ
ἐν Γὲθ, πάντες ἦσαν τέσσαρες
γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ
Δαυίδ, καὶ ἐν χειρὶ παίδων
αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ
Ἰσραήλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν
Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσ-
ραήλ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς τοὺς
ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, Πορεύ-
θητε, ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ
ἀπὸ Βηρσαβεὲ καὶ ἕως Δάν, καὶ
ἐνέγκατε πρός με, καὶ γνώσο-
μαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Προσ-
θείη Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασί-
ως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως βλέποντες·
πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες·
ἱνατί ζητεῖ κύριός μου τοῦτο;
ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν
τῷ Ἰσραήλ.
4 Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέ-
ως ἴσχυσεν ἐπὶ Ἰωάβ, καὶ
ἐξ-

ἐξῆλθεν Ἰωὰβ, καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ· καὶ ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν· καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν.

6 Καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Βενιαμὶν οὐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ.

7 Καὶ πονηρὸν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεὸν, Ἡμάρτηκα σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γὰδ τὸν ὁρῶντα, λέγων,

10 Πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Τρία αἴρω ἐγὼ ἐπὶ σὲ, ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.

11 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτως λέγει Κύριος, Ἔκλεξαι σεαυτῷ

12 Ἢ τρία ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου, καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολοθρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντι λόγον.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ, Στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.

14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν· καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος, καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ· καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι, Ἱκανούσθω σοι, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἑστὼς ἐν τῷ ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ἑστῶτα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεὸν, Οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ; καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρτὼν, κακοποιῶν ἐκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ Θεὸς, γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε.

18 Καὶ ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γὰδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι

θυσιαστήριον Κυρίῳ ἐν ἅλῳ
Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.
19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ
τὸν λόγον Γὰδ, ὃν ἐλάλησεν
ἐν ὀνόματι Κυρίου.
20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνὰ,
καὶ εἶδε τὸν βασιλέα, καὶ τέσ-
σαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ
μεθ᾽ ἀχαβίν· καὶ Ὀρνὰ
ἦν ἀλοῶν πυρούς.
21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς
Ὀρνὰ, καὶ Ὀρνὰ ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς ἅλω καὶ προσεκύνησε
τῷ Δαυὶδ τῷ προσώπῳ
ἐπὶ τὴν γῆν.
22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ὀρνὰ, Δός μοι τὸν τόπον
σου τῆς ἅλω, καὶ οἰκοδομήσω
ἐπ᾽ αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ Κυ-
ρίῳ· ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δὸς
μοι αὐτὸν, καὶ παύσεται ἡ πλη-
γὴ ἐκ τοῦ λαοῦ.
23 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς
Δαυὶδ, Λάβε σεαυτῷ, καὶ ποι-
ησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ, ἰδὲ
δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὁλο-
καύτωσιν, καὶ τὸ ἄροτρον εἰς
ξύλα, καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν,
τὰ πάντα δέδωκα.
24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τῷ Ὀρνὰ, Οὐχὶ, ὅτι
ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυ-
ρίῳ ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ
ἐστί σοι Κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι
ὁλοκαύτωσιν δωρεὰν Κυ-
ρίῳ.
25 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ
Ὀρνὰ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους
χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους.
26 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ,
καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα
καὶ σωτηρίου· καὶ ἐβόησε πρὸς
Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν
πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσι-
αστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως,
καὶ κατανάλωσε τὴν ὁλοκαυ-
τωσιν.
27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν
ἄγγελον· καὶ κατέθηκε τὴν ῥομ-
φαίαν εἰς τὸν κολεὸν αὐτῆς.
28 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν
τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκου-
σεν αὐτῷ Κύριος ἐν ἅλῳ Ὀρ-
νὰ τοῦ Ἰεβουσαίου, καὶ ἐθυσίασεν
ἐκεῖ.
29 Καὶ σκηνὴ Κυρίου ἣν ἐ-
ποίησε Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν
Βαμᾶ ἐν Γαβαών.
30 Καὶ οὐκ ἐδύνατο Δαυὶδ
τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν Θεὸν, ὅτι
οὐ κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου
τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου Κυρίου.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὗτός
ἐστιν ὁ οἶκος Κυρίου τοῦ
Θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον
εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραήλ.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγα-
γεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους
τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, καὶ κατ-
έστησε λατόμους λατομῆσαι
λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον τῷ Θεῷ.
3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς
ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν
πυλῶν, καὶ τοὺς στροφεῖς ἡτοί-
μασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς
πλῆθος, οὐκ ἦν σταθμός·
4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ
ἦν ἀριθμός· ὅτι ἐφέροσαν οἱ
Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα
κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ
Δαυίδ.
5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Σαλω-
μὼν ὁ υἱός μου παιδάριον ἁ-
παλὸν, καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδο-
μῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγα-
λωσύνην ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ
εἰς

εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·
ἑτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε
Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἔμπροσ-
θεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.
6 Καὶ ἐκάλεσε Σαλωμὼν
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο
αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶ-
κον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.
7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλω-
μὼν, Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο
ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶ-
κον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ.
8 Καὶ ἐγένετό μοι λόγος
Κυρίου, λέγων, Αἷμα εἰς πλῆ-
θος ἐξέχεας, καὶ πολέμους
μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οἰκο-
δομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί
μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξ-
έχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
ἐμοῦ.
9 Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι, οὗτος
ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀνα-
παύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν,
ὅτι Σαλωμὼν ὄνομα αὐτῷ, καὶ
εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τοῦ.
10 Οὗτος οἰκοδομήσει
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος
ἔσται μοι εἰς υἱὸν, κἀγὼ αὐτῷ
εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω
θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσ-
ραὴλ ἕως αἰῶνος.
11 Καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ
σοῦ Κύριος, καὶ εὐοδώσει, καὶ
οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ
Θεῷ σου, ὡς ἐλάλησε περὶ
σοῦ.
12 Ἀλλ' ἢ δῴη σοι σοφίαν
καὶ σύνεσιν Κύριος καὶ κατ-
ισχύσαι σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ
φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν
νόμον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
13 Τότε εὐοδώσει ἐὰν φυ-
λάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγ-
ματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετεί-
λατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ
Ἰσραήλ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ
φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν
πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς
οἶκον Κυρίου χρυσίου ταλάν-
των ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀρ-
γυρίου ταλάντων χιλίας χιλι-
άδας, καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον,
οὗ οὐκ ἔστι σταθμὸς, ὅτι εἰς πλῆ-
θός ἐστι· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡ-
τοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα
πρόσθες.
15 Καὶ μετὰ σοῦ πρόσθες εἰς
πλῆθος ποιούντων ἔργα, τε-
χνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων, καὶ
τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς σοφὸς
ἐν παντὶ ἔργῳ,
16 Ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ,
χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν
ἀριθμός· ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ
Κύριος μετὰ σοῦ.
17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ
τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ
ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμὼν υἱ-
ῷ αὐτοῦ.
18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑ-
μῶν; καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυ-
κλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν
ὑμῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντί-
ον Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐ-
τοῦ.
19 Νῦν δότε καρδίας ὑ-
μῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆ-
σαι τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ
ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἁ-
γίασμα τῷ Θεῷ ὑμῶν, τοῦ
εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν δια-
θήκης Κυρίου, καὶ σκεύη τὰ ἅ-
για τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰ-
κοδομούμενον τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ
πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐβα-
σίλευσε Σαλωμὼν τὸν υἱὸν

αὐτοῦ ἀνθ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ.
2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας.
3 Καὶ ἠριθμήθησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας.
4 Ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶκται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι,
5 Καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν ὀργάνοις οἷς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ.
6 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ Γηρσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.
7 Καὶ τῷ Γηρσὼν, Ἐδὰν, καὶ Σεμεΐ.
8 Υἱοὶ τῷ Ἐδὰν, ἄρχων Ἰεϊὴλ, καὶ Ζηθὰν, καὶ Ἰωὴλ, τρεῖς.
9 Υἱοὶ Σεμεΐ, Σαλωμὶθ, Ἰεϊὴλ, καὶ Δὰν, τρεῖς· οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τῷ Ἐδάν.
10 Καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεΐ, Ἰὲθ, καὶ Ζιζὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριά· οὗτοι υἱοὶ Σεμεΐ τέσσαρες.
11 Καὶ ἦν Ἰὲθ ὁ ἄρχων, καὶ Ζιζὰ ὁ δεύτερος· καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριὰ οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν.
12 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβρὰμ, Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, Ὀζιὴλ, τέσσαρες.
13 Υἱοὶ Ἀμβρὰμ, Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς· καὶ διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾷν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπευχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
14 Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί.
15 Υἱοὶ Μωυσῆ, Γηρσὰμ, καὶ Ἐλιέζερ.
16 Υἱοὶ Γηρσὰμ, Σουβαὴλ ὁ ἄρχων.
17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ, Ῥαβιὰ ὁ ἄρχων· καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι· καὶ υἱοὶ Ῥαβιὰ ηὐξήθησαν εἰς ὕψος.
18 Υἱοὶ Ἰσσαὰρ, Σαλωμὼθ ὁ ἄρχων.
19 Υἱοὶ Χεβρὼν, Ἰεριὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριὰ ὁ δεύτερος, Ἰεζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.
20 Υἱοὶ Ὀζιὴλ, Μιχὰ ὁ ἄρχων, καὶ Ἰσιὰ ὁ δεύτερος.
21 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ, καὶ ὁ Μουσί· υἱοὶ Μοολὶ, Ἐλεάζαρ, καὶ Κίς.
22 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ, ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κὶς ἀδελφοὶ αὐτῶν.
23 Υἱοὶ Μουσὶ, Μοολὶ, καὶ Ἐδὲρ, καὶ Ἰεριμὰθ, τρεῖς.
24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω.
25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ, Κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος.
26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς·

27 Ὅτι

27 Ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω·

28 Ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρα Ἀαρὼν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς, καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεοῦ,

29 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τήγανον, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον,

30 Καὶ τοῦ στῆναι πρωῒ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ οὕτω τὸ ἑσπέρας,

31 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντὸς τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν διαιρέσεις Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

2 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρών.

3 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

4 Καὶ εὑρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ· καὶ διεῖλεν αὐτοὺς, τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα, τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ.

5 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων, καὶ ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαίας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς, εἷς εἷς τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθάμαρ.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρίμ, τῷ Ἰεδία ὁ δεύτερος,

8 Τῷ Χαρὶβ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρὶμ ὁ τέταρτος,

9 Τῷ Μελχία ὁ πέμπτος, τῷ Μειαμὶν ὁ ἕκτος,

10 Τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,

11 Τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔννατος, τῷ Σεχενία ὁ δέκατος,

12 Τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἑνδέκατος, τῷ Ἰακὶμ ὁ δωδέκατος,

13 Τῷ Ὀπφᾶ ὁ τρισκαιδέκατος, τῷ Ἰεσβαὰλ ὁ τεσσαρισκαιδέκατος,

14 Τῷ Βελγὰ ὁ πεντεκαιδέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαιδέκατος,

15 Τῷ Χηζὶν ὁ ἑπτακαιδέ-

δέκατ☉, τῷ Ἀφεσῆ ὁ ὀκτωκαιδέκατ☉,
16 Τῷ Φεταῖα ὁ ἐννεακαιδέκατ☉, τῷ Ἐζεκιὴλ ὁ εἰκοςὸς,
17 Τῷ Ἀχὶμ ὁ εἷς καὶ εἰκοςὸς, τῷ Γαμῦλ ὁ δεύτερ☉ καὶ εἰκοςὸς,
18 Τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτ☉ καὶ εἰκοςὸς, τῷ Μαασαὶ ὁ τέταρτ☉ καὶ εἰκοςός.
19 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτεργίαν αὐτῶν τῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίε κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.
20 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς Ἀμβραμ, Σωβαὴλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὴλ, Ἰεδία,
21 Τῷ Ῥααβία ὁ ἄρχων.
22 Καὶ τῷ Ἰσααρί, Σαλωμώθ· τοῖς υἱοῖς Σαλωμώθ, Ἰάθ.
23 Υἱοὶ Ἐκδιῦ, Ἀμαδία ὁ δεύτερ☉, Ἰαζιὴλ ὁ τρίτ☉, Ἰεκμοὰμ ὁ τέταρτος.
24 Τοῖς υἱοῖς Ὀζιὴλ, Μιχά. υἱοὶ Μιχὰ, Σαμήρ.
25 Ἀδελφὸς Μιχὰ Ἰσία· υἱοὶ Ἰσία, Ζαχαρία.
26 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ καὶ ὁ Μεσί· υἱοὶ Ὀζία.
27 Τῦ Μεραρὶ τῷ Ὀζία· υἱοὶ αὐτῦ Ἰσοὰμ, καὶ Σακχὺρ, καὶ Ἀβαΐ.
28 Τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ· καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ ἐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί.
29 Τῷ Κὶς, υἱοὶ τῦ Κὶς Ἰεραμεήλ.
30 Καὶ υἱοὶ τῦ Μεσί, Μοολὶ, καὶ Ἐδὲρ, καὶ Ἰεριμώθ· ὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ᾽ οἴκες πατριῶν αὐτῶν.
31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρες καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν, ἐναντίον τῦ βασιλέως, καὶ Σαδὼκ, καὶ Ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν. πατριάρχαι Ἀαραὶβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ οἱ νεώτεροι.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑὶ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τῦς υἱὲς Ἀσὰφ, καὶ Αἱμὰν, καὶ Ἰδιθοὺν, τῦς ἀποφθεγγομένες ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
2 Υἱοὶ Ἀσὰφ, Ζακχὺρ, Ἰασὴφ, καὶ Ναθανίας, καὶ Ἐραὴλ· υἱοὶ Ἀσὰφ ἐχόμενοι τῦ βασιλέως.
3 Τῷ Ἰδιθοὺν, υἱοὶ Ἰδιθοὺν, Γοδολίας, καὶ Σερί, καὶ Ἰσίας, καὶ Ἀσαβίας καὶ Ματθαθίας, ἓξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθοὺν, ἐν κινύρᾳ ἀνακρεόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ Κυρίῳ.
4 Τῷ Αἱμὰν, υἱοὶ Αἱμὰν, Βεκίας, καὶ Μαθθανίας, καὶ Ὀζιὴλ, καὶ Σεβαὴλ, καὶ Ἰεριμώθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀνὰν, καὶ Ἐλιαθὰ, καὶ Γοδολλαθὶ, καὶ Ῥωμελθιέζερ, καὶ Ἰεσβασακά, καὶ Μαλλιθὶ, καὶ Ὠθηρὶ, καὶ Μεαζώθ.
5 Πάντες ὗτοι υἱοὶ τῷ Αἱμὰν τῷ ἀνακρεομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις Θεῦ, ὑψῶσαι κέρας· καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αἱμὰν υἱὲς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς.
6 Πάντες ὗτοι μετὰ τῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνῳδῦντες ἐν

οἴκῳ Θεοῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθοὺν, καὶ Αἱμάν.

7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν δεδιδαγμένοι ᾄδειν Κυρίῳ πᾶς συνιὼν, διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ.

8 Καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῷ Ἀσὰφ τοῦ Ἰωσὴφ, Γοδολίας· ὁ δεύτερος Ἡνία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

10 Ὁ τρίτος Ζακχοὺρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

12 Ὁ πέμπτος Ναθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

13 Ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

14 Ὁ ἕβδομος Ἰσεριὴλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

15 Ὁ ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

16 Ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

18 Ὁ ἑνδέκατος Ἀζριὴλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

20 Ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαὴλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

21 Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματθαθίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

22 Ὁ πεντεκαιδέκατος Ἰεριμὼθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

23 Ὁ ἑκκαιδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

24 Ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβασακὰ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

25 Ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

26 Ὁ ἐννεακαιδέκατος Μελληθὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

27 Ὁ εἰκοστὸς Ἐλιαθὰ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

28 Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ὠθηρὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

29 Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος Γοδολλαθὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

30 Ὁ εἰκοστὸς τρίτος Μεαζώθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

31 Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος Ῥωμεμθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΚΑὶ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν, υἱοὶ Κορεὶμ Μοσολλαμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.

2 Καὶ τῷ Μοσολλαμία υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιὴλ ὁ δεύτερος, Ζαβα-

Ζαβαδίας ὁ τρίτος, Ἰεννουὴλ
ὁ τέταρτος,
3 Ἰωλὰμ ὁ πέμπτος, Ἰω-
νάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναὶ ὁ
ἕβδομος, Ἀβδεδὸμ, ὁ ὄγ-
δοος.
4 Καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ υἱοὶ,
Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰω-
ζαβὰθ ὁ δεύτερος, Ἰωὰθ ὁ
τρίτος, Σαχὰρ ὁ τέταρτος,
Ναθαναὴλ ὁ πέμπτος,
5 Ἀμιὴλ ὁ ἕκτος, Ἰσσά-
χαρ ὁ ἕβδομος, Φελαθὶ ὁ
ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐ-
τὸν ὁ Θεός.
6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱῷ αὐ-
τοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτο-
τόκου Ῥωσαὶ εἰς τὸν οἶκον τὸν
πατρικὸν αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ
ἦσαν.
7 Υἱοὶ Σαμαίᾳ, Ὀθνὶ, καὶ
Ῥαφαὴλ, καὶ Ὠβὴδ, καὶ Ἐλ-
ζαβὰθ, καὶ Ἀχιοὺδ, υἱοὶ δυνα-
τοὶ, Ἐλιοῦ, καὶ Σαβαχίας, καὶ
Ἰσβακώμ.
8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀ-
βδεδὸμ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες
δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ
πάντες ἑξηκονταδύο τῷ Ἀ-
βδεδόμ.
9 Καὶ τῷ Μοσολλαμία
υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκαοκτὼ
δυνατοί.
10 Καὶ τῷ Ὠσᾷ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες
τὴν ἀρχὴν, ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος, καὶ ἐποίησεν αὐ-
τὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄρχοντα τῆς
διαιρέσεως τῆς δευτέρας.
11 Χελκίας ὁ δεύτερος,
Ταβλαὶ ὁ τρίτος, Ζαχαρί-
ας ὁ τέταρτος· πάντες οὗτοι
υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὠσᾷ τρι-
σκαίδεκα.
12 Τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν
πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν
ἐφημερίαι, καθὼς οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ
Κυρίου.
13 Καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ
τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν
κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν
εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.
14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σελε-
μία, καὶ Ζαχαρίᾳ· υἱοὶ Ἰωὰζ
τῷ Μελχίᾳ ἔβαλον κλήρους,
καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος Βοῤῥᾶ.
15 Τῷ Ἀβδεδὸμ Νότον
κατέναντι οἴκου Ἐσεφίμ.
16 Εἰς δεύτερον τῷ Ὠ-
σᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν
πύλην παστοφορίου τῆς ἀνα-
βάσεως· φυλακὴ κατέναντι
φυλακῆς.
17 Πρὸς ἀνατολὰς ἓξ τὴν
ἡμέραν· Βοῤῥᾶ τῆς ἡμέρας
τέσσαρες· Νότον τῆς ἡμέρας
τέσσαρες· καὶ εἰς τὸν Ἐσεφὶμ
δύο
18 Εἰς διαδεχομένους· καὶ
τῷ Ὠσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ
τὴν πύλην τοῦ παστοφορίου
τρεῖς· φυλακὴ κατέναντι φυ-
λακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς
ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἕξ, καὶ
τῷ Βοῤῥᾷ τέσσαρες, καὶ τῷ
Νότῳ τέσσαρες, καὶ Ἐσεφὶμ
δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ
πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ
εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχο-
μένους.
19 Αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν
πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ Κορὲ,
καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί.
20 Καὶ οἱ Λευῖται ἀδελ-
φοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου Κυρίου, καὶ ἐπὶ τῶν θη-
σαυρῶν τῶν καθηγιασμένων.
21 Υἱοὶ Λαδὰν οὗτοι, υἱοὶ
τῷ Γηρσωνὶ· τῷ Λαδὰν ἄρ-
χοντες πατριῶν τῷ Λαδὰν,
τῷ Γηρσωνὶ Ἰεϊήλ.

22 Υἱοὶ

22 Υἱοὶ Ἰεϊὴλ Ζεθὸμ, ϗ Ἰωὴλ, οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου.

23 Τῷ Ἀμβρὰμ, ϗ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, ϗ Ὀζιὴλ.

24 Καὶ Σουβαὴλ ὁ τοῦ Γηρσὰμ τοῦ Μωυσῆ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν.

25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἐλιέζερ Ῥαβίας υἱὸς, ϗ Ἰωσίας, ϗ Ἰωρὰμ, ϗ Ζεχρὶ, ϗ Σαλωμώθ.

26 Αὐτὸς Σαλωμὼθ ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἡγίασε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ϗ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, χιλίαρχοι ϗ ἑκατόνταρχοι ϗ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως,

27 Ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων ϗ ἐκ τῶν λαφύρων, ϗ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,

28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου, ϗ Σαοὺλ τοῦ Κὶς, ϗ Ἀβεννὴρ τοῦ Νὴρ, ϗ Ἰωὰβ τοῦ Σαρουίας, πᾶν ὃ ἡγίασαν διὰ χειρὸς Σαλωμὼθ ϗ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

29 Τῷ Ἰσσααρὶ Χωνενία, ϗ υἱοὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεύειν ϗ διακρίνειν.

30 Τῷ Χεβρωνὶ Ἀσαβίας ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι ϗ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς, εἰς πᾶσαν λειτουργίαν Κυρίου ϗ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως.

31 Τοῦ Χεβρωνὶ Οὐρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνὶ κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς, ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν, ϗ εὑρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζὴρ τῆς Γαλααδίτιδος.

32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, ϗ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ῥουβὴν, ϗ Γαδδὶ, ϗ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν πρόσταγμα Κυρίου ϗ λόγον βασιλέως.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΚΑὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν, χιλίαρχοι ϗ ἑκατόνταρχοι, ϗ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ϗ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις, πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου ϗ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς, εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίρεσις μία εἴκοσι ϗ τέσσαρες χιλιάδες.

2 Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, Ἰσβοὰζ ὁ τοῦ Ζαβδιὴλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι ϗ τέσσαρες χιλιάδες·

3 Ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρὲς, ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

4 Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ Χωὰκ, ϗ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, ϗ Μακελλὼθ ὁ ἡγούμενος, ϗ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι ϗ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως.

5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, ϗ ἐπὶ τῆς διαι-

διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα· καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ζαβαδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

7 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ, καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαὼθ ὁ Ἰεσραὰ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Ὀδουίας ὁ τοῦ Ἐκκὴς ὁ Θεκωίτης, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

10 Ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλὴς ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαὶ ὁ Οὐσαθὶ τῷ Ζαραὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

12 Ὁ ἔννατος τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ Ἀβιέζερ ὁ ἐξ Ἀναθὼθ ὁ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρὰ ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναίας ὁ ἐκ Φαραθὼν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιὴλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ῥουβὴν ἡγούμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεχρί· τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά.

17 Τῷ Λευὶ, Ἀσαβίας ὁ τοῦ Καμουήλ· τῷ Ἀαρὼν, Σαδώκ.

18 Τῷ Ἰούδα, Ἐλιὰβ τῶν ἀδελφῶν Δαυίδ· τῷ Ἰσσάχαρ, Ἀμβρὶ ὁ τοῦ Μιχαήλ.

19 Τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαΐας ὁ τοῦ Ἀβδίου· τῷ Νεφθαλείμ, Ἰερειμὼθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ.

20 Τῷ Ἐφραΐμ, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Ὀζίου· τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Ἰωὴλ υἱὸς Φαδαΐα.

21 Τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ, Ἰαδαῒ ὁ τοῦ Ζαδαίου· τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν, Ἰασιὴλ ὁ τοῦ Ἀβεννήρ.

22 Τῷ Δὰν, Ἀζαριὴλ ὁ τοῦ Ἰρωάβ· οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.

23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύριος πληθῦναι τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.

24 Καὶ Ἰωὰβ ὁ τῆς Σαρουίας ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυίδ.

25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμαὼθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις, Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου.

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων

τὴν

τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων, Ἐσδρὶ ὁ τοῦ Χελοὺβ.

27 Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων, Σεμεὶ ὁ ἐκ Ῥαήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδὶ ὁ τοῦ Σεφνί.

28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βαλανὰν ὁ Γεδωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωάς.

29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαρὼν, Σατραὶ ὁ Σαρωνίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι, Σωφὰτ ὁ τοῦ Ἀδλί·

30 Ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης· ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθών·

31 Καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης· πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος, ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ἀχαμὶ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.

33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσὶ ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως·

34 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαὲ ὁ τοῦ Βαναίου, καὶ Ἀβιάθαρ· καὶ Ἰωὰβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κεφ. κη΄. 28.

ΚΑὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραήλ, ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, σὺν τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου, καὶ λαός μου· ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου, καὶ στάσιν ποδῶν Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια.

3 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν, Οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ, καὶ αἵματα ἐξέχεας.

4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρός μου εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰούδᾳ ἡρέτικε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρός μου, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ γενέσθαι με εἰς βασιλέα ἐπὶ παντὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ Θεὸς, Σαλωμὼν ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐλήν μου, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱὸν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα·

7 Καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ κρίματά μου, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας Κυρίου, καὶ ἐν ὠσὶ Θεοῦ ἡμῶν, φυλάξασθε

καὶ

καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐν-
τολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν
τὴν ἀγαθὴν, καὶ κατακληρο-
νομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ'
ὑμᾶς ἕως αἰῶνος.
9 Καὶ νῦν Σαλωμὼν υἱὲ,
γνῶθι τὸν Θεὸν τῶν πατέρων
σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρ-
δίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ,
ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει
Κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα
γινώσκει· ἐὰν ζητήσῃς αὐτὸν,
εὑρεθήσεταί σοι, καὶ ἐὰν κα-
ταλείψῃς αὐτὸν, καταλείψει
σε εἰς τέλος.
10 Ἴδε νῦν, ὅτι Κύριος
ᾑρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐ-
τῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἴσχυε
καὶ ποίει.
11 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σα-
λωμὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παρά-
δειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐ-
τοῦ, καὶ τῶν ζακχῶν αὐτοῦ, καὶ
τῶν ὑπερῴων, καὶ τῶν ἀποθηκῶν
τῶν ἐσωτέρων, καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ ἐξιλασμοῦ.
12 Καὶ τὸ παράδειγμα ὃ
εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ, τῶν
αὐλῶν οἴκου Κυρίου, καὶ πάν-
των τῶν παστοφορίων τῶν κύ-
κλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας
οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθη-
κῶν τῶν ἁγίων, καὶ τῶν κα-
ταλυμάτων,
13 Καὶ τῶν ἐφημεριῶν τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας
οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθη-
κῶν τῶν λειτουργησίμων σκευ-
ῶν τῆς λειτουργίας οἴκου Κυρίου.
14 Καὶ τὸν σταθμὸν τῆς
ὁλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν
καὶ ἀργυρῶν,
15 Λυχνιῶν τὴν ὁλκὴν
ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τῶν λυ-
χνων.
16 Ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως
τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν
τῆς προθέσεως, ἑκάστης τρα-
πέζης χρυσῆς, καὶ ὡσαύτως
τῶν ἀργυρῶν,
17 Καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπον-
δείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν·
καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ
τῶν ἀργυρῶν, καὶ θυίσκων
κεφουρὲ, ἑκάστου σταθμοῦ.
18 Καὶ τῶν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσίου
δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν
αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ
ἅρματος τῶν χερουβὶμ τῶν
διαπεπετασμένων ταῖς πτέ-
ρυξι, καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου.
19 Πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς
Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλω-
μὼν, κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν
αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργα-
σίας τοῦ παραδείγματος.
20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σα-
λωμὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ, Ἴσχυε καὶ
ἀνδρίζου καὶ ποίει, μὴ φοβοῦ
μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος
ὁ Θεός μου μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει
σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως
τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐρ-
γασίαν λειτουργίας οἴκου Κυ-
ρίου· καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα
τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ
ζακχῶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπερῷα
καὶ τὰς ἀποθήκας ἐσωτέρας,
καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ
τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου.
21 Καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι
τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου
Κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ
πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρό-
θυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶ-
σαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχον-
τες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας
τοὺς λόγους σου.

Κεφ.

Κεφ. κθ'. 29.

ΚΑὶ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Σαλωμὼν υἱός μου εἷς ὃν ᾑρέτισεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ ἁπαλὸς, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἢ Κυρίῳ Θεῷ.

2 Κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον Θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκὸν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοὴμ, καὶ πληρώσεως λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πάριον πολύν.

3 Καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ Θεοῦ μου, ἔστι μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον Θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων,

4 Τρισχίλια τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφὶρ, καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου, ἐξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ,

5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν· καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ;

6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκόνομοι τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια, καὶ χρυσοῦς μυρίους, καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν.

8 Καὶ οἷς εὑρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰειὴλ τοῦ Γερσωνί.

9 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ· καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως·

10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, λέγων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

11 Σοὶ Κύριε ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχὺς, ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος.

12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις Κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ ἐν χειρί σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχῦσαι τὰ πάντα.

13 Καὶ νῦν Κύριε ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς σου.

14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ, καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι.

15 Ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου, καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

16 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρός σου ἐστὶ, καὶ σοὶ τὰ πάντα.

17 Καὶ ἔγνων Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς· ἐν ἁπλότητι καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι.

18 Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσραὴλ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.

19 Καὶ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ, καὶ τῷ βασιλεῖ.

21 Καὶ ἔθυσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα τῷ Θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραήλ.

22 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς· καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμὼν υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ εἰς βασιλέα, καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερωσύνην.

23 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραήλ.

24 Οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνάσται, καὶ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐμεγάλυνε Κύριος τὸν Σαλωμὼν ἐπάνωθεν παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ

27 Ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρὼν ἔτη ἑπτὰ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.

28 Καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτῳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ βλέποντος,

30 Περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἳ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πάσας βασιλείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕ'ΝΩΝ Β'.

Κεφ. α' 1.

ΚΑὶ ἐνίσχυσε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος.

2 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν.

3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμὼν καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαὼν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐποίησε Μωυσῆς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ.

4 Ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως Καριαθιαρὶμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἔπηξεν αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἰερουσαλήμ.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς Οὐρίου υἱοῦ Ὢρ, ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου· καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμὼν καὶ ἡ ἐκκλησία,

6 Καὶ ἀνήνεγκε Σαλωμὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὁλοκαύτωσιν χιλίαν.

7 Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη Θεὸς τῷ Σαλωμὼν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησαι τί σοι δῶ.

8 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς, πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς.

10 Νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον;

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Σαλωμὼν, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον χρημάτων, οὐδὲ δόξαν, οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾐτήσω, καὶ ᾔτησας σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν, ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτὸν,

12 Τὴν σοφίαν, καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως.

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν ἐκ βαμὰ τῆς ἐν Γαβαὼν εἰς Ἰερουσαλὴμ πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ.

14 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἰερουσαλήμ.

15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν

Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς
κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συ-
καμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς
πλῆθος.
16 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵπ-
πων Σαλωμὼν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βα-
σιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἠγόραζον,
17 Καὶ ἀνέβαινον καὶ ἐξῆγον
ἐξ Αἰγύπτου ἅρμα ἓν ἑξακο-
σίων ἀργυρίου, καὶ ἵππον πεν-
τήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου·
καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι
τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασι-
λεῦσι Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν
ἔφερον.

Κεφ. β΄ 2.

ΚΑὶ εἶπε Σαλωμὼν τοῦ οἰ-
κοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ.
2 Καὶ συνήγαγε Σαλω-
μὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας
ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀγδο-
ήκοντα χιλιάδας λατόμων
ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ'
αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι.
3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
πρὸς Χιρὰμ βασιλέα Τύρου,
λέγων, Ὡς ἐποίησας μετὰ
Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἀπ-
έστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκο-
δομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοι-
κῆσαι ἐν αὐτῷ.
4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ μου, ἁγιάσαι αὐ-
τὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾷν ἀπέναντι
αὐτοῦ θυμίαμα καὶ πρόθεσιν
διαπαντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν
ὁλοκαυτώματα διαπαντὸς τὸ
πρωῒ καὶ τὸ δείλης, καὶ ἐν τοῖς
σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νου-
μηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς
τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν· εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰ-
κοδομῶ, μέγας. ὅτι μέγας
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρὰ
πάντας τοὺς θεούς.
6 Καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆ-
σαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανός,
καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρου-
σι τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ τίς ἐγὼ
οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι
ἀλλ' ἢ τοῦ θυμιᾷν κατέναντι
αὐτοῦ.
7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι
ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ
ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ
ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ
ἐν τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν τῇ πορ-
φύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ
ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπιστάμενον
γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σο-
φῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰούδᾳ καὶ
ἐν Ἱερουσαλήμ, ἃ ἡτοίμασε
Δαυὶδ ὁ πατήρ μου.
8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα
κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα καὶ
πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐ-
γὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἴδα-
σι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβά-
νου· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ
τῶν παίδων μου
9 Πορεύσονται ἑτοιμάσαι μοι
ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶ-
κος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ, μέγας
καὶ ἔνδοξος.
10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζο-
μένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα εἰς
βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς
δόματα τοῖς παισί σου κόρων
πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κρι-
θῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας,
καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιά-
δας καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι
χιλιάδας.
11 Καὶ εἶπε Χιρὰμ βα-
σιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπ-
έστειλε πρὸς Σαλωμών, λέ-
γων, Ἐν τῷ ἀγαπῆσαι Κύρι-
ον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκέ σε
ἐπ' αὐτὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Χιρὰμ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν, καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ Κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

13 Καὶ νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν Χιρὰμ τὸν πατέρα μου.

14 Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δὰν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ, καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν σιδήρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφὰς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν, ὅσα ἂν δῷς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου, καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου.

15 Καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίαις ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ; καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι.

18 Καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· μῆκος πηχέων ἡ διαμέτρησις ἡ πρώτη πηχέων ἑξήκοντα, καὶ εὖρος πηχέων εἴκοσι.

4 Καὶ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πηχέων εἴκοσι, καὶ ὕψος πηχέων ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ.

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλασε ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχρύσωσε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά.

6 Καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς δόξαν, καὶ ἐχρύσωσε χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουΐμ.

7 Καὶ ἐχρύσωσε τὸν οἶκον, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τοὺς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀροφώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ, καὶ ἔγλυψε χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων.

8 Καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον πλάτος τοῦ οἴκου πηχέων εἴκοσι, καὶ τὸ μῆκος πηχέων εἴκοσι, καὶ ἐχρύσωσεν

σωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθα-
ρῷ εἰς χερουβὶμ εἰς τάλαντα
ἑξακόσια.
9 Καὶ ὁλκὴ τῶν ἥλων, ὁλκὴ
τοῦ ἑνὸς πεντήκοντα σίκλοι
χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῷον ἐχρύ-
σωσε χρυσίῳ.
10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴ-
κῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερου-
βὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων· καὶ
ἐχρύσωσεν αὐτὰ χρυσίῳ.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χε-
ρουβὶμ τὸ μῆκος πηχῶν εἴ-
κοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πηχέ-
ων πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου
τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα
πηχέων πέντε ἁπτομένη τῆς
πτέρυγος τοῦ χερουβὶμ τοῦ ἑτέρου.
13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χε-
ρουβὶμ τούτων διαπεπετα-
σμέναι πηχέων εἴκοσι, καὶ αὐτὰ
ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν
οἶκον.
14 Καὶ ἐποίησε τὸ κατα-
πέτασμα ὑακίνθου, καὶ πορφύ-
ρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ
ὕφανεν ἐν αὐτῷ χερουβίμ.
15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσ-
θεν τοῦ οἴκου στύλους δύο, πηχέ-
ων τριακονταπέντε τὸ ὕψος,
καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πηχέ-
ων πέντε.
16 Καὶ ἐποίησε σερσερὼθ
ἐν τῷ δαβὶρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν
κεφαλῶν τῶν στύλων· καὶ ἐποίη-
σε ῥοΐσκους ἑκατὸν, καὶ ἔθηκεν
ἐπὶ τῶν χαλαστῶν.
17 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ
δεξιῶν, καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύ-
μων· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ
ἐκ δεξιῶν, Κατόρθωσις, καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐποίησε θυσιαστήριον
χαλκοῦν, εἴκοσι πηχῶν
τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πηχῶν
τὸ εὖρος, καὶ δέκα πηχῶν τὸ
ὕψος.
2 Καὶ ἐποίησε τὴν θά-
λασσαν χυτὴν, δέκα πηχέ-
ων τὴν διαμέτρησιν, στρογγύ-
λην κυκλόθεν, καὶ πέντε πη-
χῶν τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα
τριάκοντα πηχῶν.
3 Καὶ ὁμοίωμα μόσχων
ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυ-
κλοῦσιν αὐτήν· δέκα πήχεις
περιέχουσι τὸν λουτῆρα κυκλό-
θεν· δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς
μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν.
4 Ἣ ἐποίησαν αὐτὴν δώ-
δεκα μόσχους, οἱ τρεῖς βλέ-
ποντες Βοῤῥᾶν, καὶ οἱ τρεῖς
δυσμὰς, καὶ οἱ τρεῖς Νότον,
καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολὰς,
καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν
ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν
ἔσω,
5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς
παλαιστῆς, καὶ τὸ χεῖλος αὐ-
τῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, δια-
γεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου,
χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλί-
ους· καὶ ἐξετέλεσε.
6 Καὶ ἐποίησε λουτῆρας δέ-
κα, καὶ ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀρι-
στερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς
τὰ ἔργα τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ
θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς
ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνί-
ας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ
κρίμα αὐτῶν, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέν-
τε ἐξ ἀριστερῶν.
8 Καὶ ἐποίησε τραπέζας
δέκα, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ,
πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ
εὐωνύμων, καὶ ἐποίησε φιάλας
χρυσᾶς ἑκατόν.

9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.

10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι.

11 Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Χιρὰμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,

12 Στύλους δύο, καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλὰθ τῇ χωθαρὲθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρὲθ ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων,

13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοΐσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλὰθ τῶν χωθαρὲθ ἅ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων·

14 Καὶ τὰς μεχωνὼθ ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτῆρας ἐποίησεν ἐπὶ τῶν μεχωνὼθ,

15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς,

16 Καὶ τοὺς ποδιστῆρας, καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας, καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιρὰμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ.

17 Ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχὼθ καὶ ἀναμέσον Σαρηδαθά.

18 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὁλκὴ τοῦ χαλκοῦ.

19 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως,

20 Καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσίου καθαροῦ,

21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ,

22 Καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου Κυρίου.

2 Τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμὼν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη Σιών.

3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν ἕβδομος.

4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύ-

πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν,

5 Καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα, οἳ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους.

7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβίν.

8 Καὶ ἦν τὰ χερουβὶν διαπεπτακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν,

9 Καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, οὐκ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃ διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν.

12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσὰφ τῷ Αἱμὰν τῷ Ἰδιθοὺμ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἑστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι.

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτῳδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ καὶ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου.

14 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΤΟ'τε εἶπε Σαλωμὼν, Κύριος εἶπε τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ,

2 Καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρειστήκει,

5 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐν

χερ-

χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων,

5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ·

6 Καὶ ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου, Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

9 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

10 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενήθην ἀντὶ Δαυὶδ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος· καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ,

11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου, ἣν διέθετο τῷ Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμὼν βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν,

14 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι Θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισί σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ·

15 Ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων· καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου, καὶ ἐν χερσί σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

16 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου.

17 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυίδ.

18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα;

19 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν

προσ-

προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ
τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεός,
τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ
τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου
προσεύχεται ἐναντίον σου σή-
μερον,
20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου
ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἐπικλη-
θῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς
προσεύχεται ὁ παῖς σου εἰς
τὸν τόπον τοῦτον·
21 Καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσε-
ως τοῦ παιδός σου, καὶ λαοῦ σου
Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύξων-
ται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ
εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς
κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ.
22 Ἐὰν ἁμάρτῃ ἀνὴρ τῷ
πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐ-
τὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ
ἔλθῃ καὶ ἀράσηται κατέναντι
τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ
τούτῳ,
23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς
τοὺς δούλους σου, τοῦ ἀποδοῦναι
τῷ ἀνόμῳ, καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ
δικαιῶσαι δίκαιον, τοῦ ἀποδοῦ-
ναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ.
24 Καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λα-
ός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ
ἐχθροῦ, ἐὰν ἁμάρτωσί σοι, καὶ
ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογήσων-
ται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσ-
εύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντί-
ον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
25 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁ-
μαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ
ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ
τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν
οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν,
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ
προσεύξονται εἰς τὸν τόπον
τοῦτον, καὶ αἰνέσουσι τὸ ὄνομά
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι ταπει-
νώσεις αὐτούς,
27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁ-
μαρτίαις τῶν παίδων καὶ τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅτι δηλώ-
σεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀ-
γαθήν, ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν
αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ
σου εἰς κληρονομίαν.
28 Λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς,
θάνατος ἐὰν γένηται, ἀνεμοφθο-
ρία καὶ ἴκτερος, ἀκρὶς καὶ βροῦ-
χος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ
αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι
τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν
πληγὴν καὶ πάντα πόνον,
29 Καὶ πᾶσα προσευχή,
καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται
παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λα-
ῷ σου Ἰσραήλ, ἐὰν γνῷ ἄν-
θρωπος τὴν ἁφὴν αὐτοῦ καὶ
τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ δια-
πετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οἶκον τοῦτον,
30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητη-
ρίου σου, καὶ ἱλάσῃ, καὶ δώσεις
ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὡς
ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν
καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων,
31 Ὅπως φοβῶνται πά-
σας ὁδούς σου πάσας τὰς ἡ-
μέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς, ἧς ἔδω-
κας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
32 Καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς
οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ
ἐστι

ὅσιν αὐτὸς, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς
μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου
τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου
τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίο-
νά σου τὸν ὑψηλὸν, καὶ ἔλθωσι
καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τό-
πον τοῦτον,
33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητη-
ρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλ-
λότριος, ὅπως γνῶσι πάν-
τες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά
σου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαί σε, ὡς ὁ
λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γνῶ-
ναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκλη-
ται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠ-
κοδόμησα.
34 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός
σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστε-
λεῖς αὐτοὺς, καὶ προσεύξωνται
πρός σε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πό-
λεως ταύτης ἣν ἐξελέξω ἐν
αὐτῇ, καὶ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα
τῷ ὀνόματί σου,
35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποι-
ήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν.
36 Ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι,
ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ
ἁμαρτήσεται, καὶ πατάξεις
αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ
αἰχμαλωτεύσουσιν αὐτοὺς οἱ
αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς
γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν
ἢ ἐγγὺς,
37 Καὶ ἐπιστρέψωσι καρδί-
αν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ
μετήχθησαν ἐκεῖ, καί γε ἐπι-
στρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου ἐν τῇ
αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν, λέγον-
τες, Ἡμάρτομεν, ἠνομήσα-
μεν, ἠδικήσαμεν,
38 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρός
σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ
ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμα-
λωτευσάντων αὐτοὺς, ὅπου
ᾐχμαλώτευσαν αὐτοὺς, καὶ
προσεύξωνται ὁδὸν γῆς αὐτῶν
ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέ-
ξω, καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα
τῷ ὀνόματί σου,
39 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου
τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς
δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις
κρίματα, καὶ ἵλεως ἔσῃ τῷ
λαῷ τῷ ἁμαρτόντι σοι.
40 Καὶ νῦν Κύριε, ἔστωσαν
δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγ-
μένοι, καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκοα
εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου.
41 Καὶ νῦν ἀνάστηθι Κύριε
ὁ Θεὸς εἰς τὴν κατάπαυσίν
σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος
σου· ἱερεῖς σου Κύριε ὁ Θεὸς
ἐνδύσαιντο σωτηρίαν, καὶ οἱ
υἱοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀ-
γαθοῖς.
42 Κύριε ὁ Θεὸς, μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χρι-
στοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἐλέη
Δαυὶδ τοῦ δούλου σου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ ὡς συνετέλεσε Σα-
λωμὼν προσευχόμενος,
καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώμα-
τα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα
Κυρίου ἔπλησε τὸν οἶκον.
2 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἔπλη-
σε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον.
3 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ
πῦρ, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν
οἶκον· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσ-
ωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθό-
στρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ

ἤνουν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι Κυρίου.

5 Καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας, βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός.

6 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἑστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἔναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν· καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἑστηκώς.

7 Καὶ ἡγίασε Σαλωμὼν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Σαλωμὼν, οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναὰ καὶ τὰ στέατα.

8 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἱμὰθ καὶ ἕως χειμάῤῥου Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτήν.

10 Καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφραινομένους, καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ Σαλωμῶντι, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμὼν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως· καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμὼν τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, εὐωδώθη.

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας.

13 Ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετὸς, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου,

14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν.

15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεῳγμένοι, καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου.

16 Καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον, τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.

17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην σοι, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ

τὰ

τὰ κρίματά μου φυλάξῃ,

18 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἐρεῖ, Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;

22 Καὶ ἐροῦσι, Διότι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο μετ' εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ,

2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμὼν, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμὼν, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν εἰς Βαισωβὰ, καὶ κατίσχυσεν αὐτήν.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Θοεδμὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς· τείχη, πύλαι, καὶ μοχλοί·

6 Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων· καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμὼν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

7 Πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ,

8 Ἀλλ' ὅσοι ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων καὶ ἱππέων.

10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμὼν, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ.

11 Καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμὼν ἐκ

πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον
ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι
εἶπεν, Οὐ κατοικήσῃ ἡ γυνή
μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασι-
λέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν
οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς Κυ-
ρίου.
12 Τότε ἀνήνεγκε Σαλω-
μὼν ὁλοκαυτώματα τῷ Κυ-
ρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠ-
κοδόμησε Κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ
ναοῦ.
13 Κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας
ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς
σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς μησὶ,
καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑ-
βδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
σκηνῶν.
14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρί-
σιν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς
διαιρέσεις τῶν ἱερέων, καὶ κατὰ
τὰς λειτουργίας αὐτῶν· καὶ οἱ
Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐ-
τῶν, τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν
κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λό-
γον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ οἱ
πυλωροὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις
αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην,
ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀν-
θρώπου τοῦ Θεοῦ.
15 Οὐ παρῆλθον τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
πάντα λόγον, καὶ εἰς τοὺς θησαυ-
ρούς.
16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ
ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθε-
μελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σα-
λωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου.
17 Τότε ᾤχετο Σαλω-
μὼν εἰς Γασιὼν Γαβὲρ, καὶ εἰς
τὴν Αἰλὰθ τὴν παραθα-
λασσίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ.
18 Καὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ
ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα
καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν,
καὶ ἦλθον μετὰ τῶν παίδων Σα-
λωμὼν εἰς Σωφειρὰ, καὶ ἔλα-
βον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ
πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου,
καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα
Σαλωμών.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤ-
κουσε τὸ ὄνομα Σαλω-
μὼν, καὶ ἦλθε τοῦ πειράσαι
Σαλωμὼν ἐν αἰνίγμασιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βα-
ρείᾳ σφόδρα, καὶ κάμηλοι
αἴρουσαι ἀρώματα εἰς πλῆ-
θος, καὶ χρυσίον, καὶ λίθον
τίμιον· καὶ ἦλθε πρὸς Σαλω-
μὼν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν
πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ ψυχῇ
αὐτῆς.
2 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σα-
λωμὼν πάντας τοὺς λόγους
αὐτῆς, καὶ οὐ παρῆλθε λόγος
ἀπὸ Σαλωμὼν ὃν οὐκ ἀπήγ-
γειλεν αὐτῇ.
3 Καὶ εἶδε βασίλισσα
Σαβὰ τὴν σοφίαν Σαλωμὼν,
καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,
4 Καὶ τὰ βρώματα τῶν
τραπεζῶν, καὶ καθέδραν παί-
δων αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν
αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν,
καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ στολισμὸν
αὐτῶν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώμα-
τα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.
5 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασι-
λέα, Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν
ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν
λόγων σου, καὶ περὶ τῆς σοφί-
ας σου.
6 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς
λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλή-
θους

θοῦς τῆς σοφίας σου, προσ-
τέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤ-
κουσα.

7 Μακάριοι οἱ ἄνδρες σου,
μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ
παρεστηκότες σοι διαπαντὸς
καὶ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου.

8 Ἔστω Κύριος ὁ Θεός σου
εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν
σοὶ τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον αὐ-
τοῦ εἰς βασιλέα Κυρίῳ Θεῷ
σου· ἐν τῷ ἀγαπῆσαι Κύριον
τὸν Θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
στῆσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔ-
δωκέ σε ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς βασι-
λέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην.

9 Καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ
ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυ-
σίου, καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος
πολὺ, καὶ λίθον τίμιον, καὶ οὐκ
ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ
ἔδωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ
βασιλεῖ Σαλωμών.

10 Καὶ οἱ παῖδες Σαλω-
μὼν καὶ οἱ παῖδες Χιρὰμ ἔ-
φερον χρυσίον τῷ Σαλωμὼν
ἐκ Σουφὶρ, καὶ ξύλα πεύκινα,
καὶ λίθον τίμιον.

11 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀνα-
βάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τῷ
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθά-
ρας καὶ νάβλας τοῖς ᾠδοῖς, καὶ
οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσ-
θεν ἐν γῇ Ἰούδα.

12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σα-
λωμὼν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ
Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα
αὐτῆς ἃ ᾔτησεν, ἐκτὸς πάντων
ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλω-
μὼν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν
γῆν αὐτῆς.

13 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ
χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ
Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ, ἑξ-
ακόσια ἑξηκονταὲξ τάλαντα
χρυσίου,

14 Πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑπο-
τεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευ-
ομένων ὧν ἔφερον· πάντων τῶν
βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ
σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες
ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον
τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν διακοσίους θυ-
ρεοὺς χρυσοῦς ἐλατοὺς, ἑξακό-
σιοι χρυσοῖ καθαροὶ ἐπῆσαν
ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν.

16 Καὶ τριακοσίας ἀσπί-
δας ἐλατὰς χρυσᾶς, τριακ-
οσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐ-
πὶ τὴν ἀσπίδα ἑκάστην, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν
οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.

17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων ὀδόν-
των μέγαν, καὶ κατεχρύσωσεν
αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

18 Καὶ ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ
θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσίῳ,
καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ
δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ
τοὺς ἀγκῶνας.

19 Καὶ δώδεκα λέοντες
ἑστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀνα-
βαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὐκ ἐ-
γενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βα-
σιλείᾳ.

20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ
βασιλέως Σαλωμὼν χρυ-
σίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου
δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ
κατειλημμένα· οὐκ ἦν ἀργύ-
ριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις
Σαλωμὼν εἰς οὐθέν.

21 Ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ
ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν
παίδων Χιρὰμ, ἅπαξ διὰ
τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ
Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα
χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων
ἐλεφαντίνων, καὶ πιθήκων.

22 Καὶ ἐμεγαλιώθη Σαλωμὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ.

23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν.

25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.

26 Καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

28 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμὼν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.

29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.

30 Καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμὼν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Συχὲμ, ὅτι εἰς Συχὲμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν τοῦ βασιλέως, καὶ κατῴκησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν· καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς Ῥοβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι.

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρός με· καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός.

6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἑστηκότας ἐναντίον τοῦ Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς, καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ συν-

συνεβουλεύσατο αὐτῷ· καὶ
συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παι-
δαρίων τῶν συνεκτραφέντων
μετ᾽ αὐτοῦ τῶν ἑστηκότων ἐναν-
τίον αὐτοῦ.
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑ-
μεῖς βουλεύεσθε, καὶ ἀποκριθή-
σομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ,
οἳ ἐλάλησαν πρός με, λέγον-
τες, Ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔ-
δωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ᾽ ἡμᾶς;
10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ
παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα
μετ᾽ αὐτοῦ, λέγοντες, Οὕτω
λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλή-
σαντι πρός σε, λέγων, Ὁ πα-
τήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡ-
μῶν, καὶ σὺ ἄφες ἀφ᾽ ἡμῶν· οὕ-
τως ἐρεῖς, Ὁ μικρὸς δάκτυ-
λός μου παχύτερος τῆς ὀσφύ-
ος τοῦ πατρός μου.
11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαί-
δευσεν ὑμᾶς ἐν ζυγῷ βαρεῖ,
κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν
ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευ-
σεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ
παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.
12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν
ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἐπιστρέ-
ψατε πρός με ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ.
13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς σκληρὰ, καὶ ἐγκατέλιπεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν βου-
λὴν τῶν πρεσβυτέρων,
14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-
τοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέ-
ρων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐ-
βάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ
ἐγὼ προσθήσω ἐπ᾽ αὐτόν· ὁ
πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς
ἐν μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω
ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.
15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασι-
λεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστρο-
φὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ, λέγων, Ἀν-
έστησε Κύριος τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀ-
χιὰ τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱερο-
βοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.
16 Καὶ παντὸς Ἰσραὴλ,
ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐ-
τῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς
τὸν βασιλέα, λέγων, Τίς ἡ-
μῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ καὶ κλη-
ρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ
σκηνώματά σου Ἰσραήλ· νῦν
βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυίδ.
καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς
τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.
17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ᾽
αὐτῶν Ῥοβοάμ.
18 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐ-
τὸν Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν
Ἀδωνιρὰμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου,
καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις, καὶ ἀπέ-
θανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ
ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ
ἅρμα, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσα-
λήμ.
19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ
ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡ-
μέρας ταύτης.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησί-
ασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας
νεανίσκων ποιούντων πόλεμον,
καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ
ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ
Ῥοβοάμ.
2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον
τοῦ Θεοῦ, λέγων,
3 Εἰπὸν πρὸς Ῥοβοὰμ
τὸν τοῦ Σαλωμὼν καὶ πάντα
Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν, λέγων,
4 Τάδε λέγει Κύριος,

Οὐκ ἀναβήσεσθε, καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ.

5 Καὶ κατῴκησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

6 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ, καὶ Αἰτὰν, καὶ Θεκωὲ,

7 Καὶ Βαιθσουρὰ, καὶ τὴν Σοκχὼθ, καὶ τὴν Ὀδολλὰμ,

8 Καὶ τὴν Γὲθ, καὶ τὴν Μαρισὰν, καὶ τὴν Ζὶφ,

9 Καὶ τὴν Ἀδωραὶ, καὶ Λαχὶς, καὶ τὴν Ἀζηκὰ,

10 Καὶ τὴν Σαραὰ, καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὴν Χεβρὼν, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, πόλεις τειχήρεις.

11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τειχήρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον,

12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα· καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων·

14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν Κυρίῳ.

15 Καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ.

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ· καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θῦσαι Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

17 Καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν ἔτη τρία.

18 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ θυγατέρα Ἱεριμοὺθ υἱοῦ Δαυὶδ, καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί.

19 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεοὺς, καὶ τὸν Σαμορίαν, καὶ τὸν Ζαάμ.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιὰ, καὶ τὸν Ἰεθθὶ, καὶ τὸν Ζηζὰ, καὶ τὸν Σαλημώθ.

21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἑξήκοντα· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσιοκτὼ, καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα.

22 Καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιὰ τὸν τῆς Μααχὰ εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν.

23 Καὶ ηὐξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς

πλῆθος

πλῆθος πολὺ, καὶ ᾐτήσατο
πλῆθος γυναικῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη
ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ, καὶ
ὡς κατεκρατήθη, ἐγκατέλιπε
τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει
τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας
Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακὶμ
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ὅτι ἥμαρτον ἐναντίον
Κυρίου,
3 Ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις
ἅρμασι καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν
ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ
πλήθους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐ-
τοῦ ἐξ Αἰγύπτου, Λίβυες, Τρω-
γοδύται, καὶ Αἰθίοπες.
4 Καὶ κατεκράτησαν τὰς
πόλεις τὰς ὀχυρὰς, αἳ ἦσαν
ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερου-
σαλήμ.
5 Καὶ Σαμαίας ὁ προφή-
της ἦλθε πρὸς Ῥοβοὰμ καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ἀπὸ προσώπου Σουσακὶμ,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Ὑμεῖς ἐγκατελί-
πετέ με, κἀγὼ ἐγκαταλείψω
ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ.
6 Καὶ ᾐσχύνθησαν οἱ ἄρ-
χοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπαν, Δίκαιος ὁ
Κύριος.
7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον
ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν,
λέγων, Ἐνετράπησαν, οὐ κα-
ταφθερῶ αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐ-
τοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν,
καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμός μου ἐν
Ἱερουσαλήμ,
8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας,
καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου
καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλεί-
ας τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀνέβη Σουσακὶμ
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυ-
ροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τοὺς
θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βα-
σιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ
ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς
οὓς ἐποίησε Σαλωμών.
10 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς
ἀντ' αὐτῶν· καὶ κατέστησεν
ἐπ' αὐτὸν Σουσακὶμ ἄρχον-
τας παρατρεχόντων, τοὺς φυ-
λάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ
βασιλέως.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσ-
ελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον
Κυρίου, εἰσεπορεύοντο οἱ φυ-
λάσσοντες, καὶ οἱ παρατρέ-
χοντες, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες
εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρε-
χόντων.
12 Καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι
αὐτὸν, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ
ὀργὴ Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς κατα-
φθορὰν εἰς τέλος· καὶ γὰρ ἐν
Ἰούδᾳ ἦσαν λόγοι ἀγαθοί.
13 Καὶ κατίσχυσεν ὁ βασι-
λεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐβασίλευσε· καὶ τεσσαρά-
κοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν Ῥοβοὰμ ἐν
τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ
ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ πό-
λει ᾗ ἐξελέξατο Κύριος
ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Νοομμὰ ἡ Ἀμ-
μανῖτις.
14 Καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν, ὅτι οὐ κατεύθυνε τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν
Κύριον.

15 Καὶ λόγοι Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαίου τοῦ προφήτου, καὶ Ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος, καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμησε Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ἘΝ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριὴλ ἀπὸ Γαβαών· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιὰ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιὰ ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοὶ πολεμισταὶ δυνάμεως.

4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιὰ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομόρων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραήλ·

5 Οὐχ ὑμῖν γνῶναι ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε βασιλεία ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διαθήκη ἁλός;

6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς Σαλωμὼν τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ·

7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν, καὶ Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυὶδ· καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ, καὶ μεθ᾽ ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοὰμ εἰς θεούς.

9 Ἦ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἑπτὰ, καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι Θεῷ.

10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν

11 Θυμιῶσι τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα πρωῒ καὶ δείλης, καὶ θυμίαμα συνθέσεως, καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λύχνοι τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν.

12 Καὶ ἰδοὺ μεθ᾽ ἡμῶν ἐν ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ᾽ ἡμᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσετε πρὸς Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν; ὅτι οὐκ

ἀποδώσεται ὑμῖν.
13 Καὶ Ἱεροβοὰμ ἀπέστρε-
ψε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ
τῆς ὄπισθεν, καὶ ἐγένετο ἔμ-
προσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἔνεδρον
ἐκ τῆς ὄπισθεν.
14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας,
καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ
τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῆς ὄπι-
σθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον,
καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλ-
πιγξι.
15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες
Ἰούδα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾷν
ἄνδρας Ἰούδα, καὶ Κύριος
ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ
τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβιὰ
καὶ Ἰούδα.
16 Καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν.
17 Καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
Ἀβιὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πλη-
γὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσον τραυ-
ματίαι ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντα-
κόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυ-
νατοί.
18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ
Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον
Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιὰ
ὀπίσω Ἱεροβοὰμ, καὶ προκατ-
ελάβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις,
τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰσυνὰ καὶ
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐ-
φρὼν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.
20 Καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱε-
ροβοὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας
Ἀβιά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.
21 Καὶ κατίσχυσεν Ἀβιά,
καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας
δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς εἰκοσιδύο καὶ ἑκκαίδεκα
θυγατέρας.
22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι
Ἀβιὰ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ
οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι
ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου
Ἀδδώ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἀπέθανεν Ἀβιὰ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔ-
θαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυ-
ὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἀσὰ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα
δέκα ἔτη.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ
τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀπέστησε τὰ θυ-
σιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ
τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε
τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ
ἄλση,
4 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκ-
ζητῆσαι τὸν Κύριον Θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι
τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς.
5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πα-
σῶν πόλεων Ἰούδα τὰ θυσια-
στήρια καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ εἰ-
ρήνευσε
6 Πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ
Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ,
καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν
τοῖς ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατ-
έπαυσε Κύριος αὐτῷ.
7 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, Οἰ-
κοδομήσωμεν τὰς πόλεις
ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τείχη
καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλούς,
ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσω-
μεν· ὅτι καθὼς ἐξεζητήσα-
μεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
ἐξεζήτησεν ἡμᾶς, καὶ κατ-
έπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν, καὶ
εὐόδωσεν ἡμῖν.
8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ
Ἀσὰ

Ἀσὰ ὁπλοφόρων αἰρόντων
θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα
τριακόσιαι χιλιάδες, καὶ ἐν
γῇ Βενιαμὶν πελτασταὶ καὶ το-
ξόται διακόσιαι καὶ ὀγδοήκον-
τα χιλιάδες, πάντες οὗτοι
πολεμισταὶ δυνάμεως.
9 Καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ
ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις
χιλιάσι καὶ ἅρμασι τριακο-
σίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά.
10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀσὰ εἰς
συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρ-
ετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φά-
ραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρησά.
11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσὰ πρὸς
Κύριον Θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπε,
Κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ
σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν
ὀλίγοις, κατίσχυσον ἡμᾶς Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί σου ἤλθομεν ἐπὶ τὸ πλῆ-
θος τὸ πολὺ τοῦτο· Κύριε ὁ
Θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω
πρὸς σὲ ἄνθρωπος.
12 Καὶ ἐπάταξε Κύριος
τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰούδα,
καὶ ἔφυγον Αἰθίοπες,
13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς
Ἀσὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γε-
δὼρ· καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε
μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν,
ὅτι συνετρίβησαν ἐναντίον Κυ-
ρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ, καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα
πολλά.
14 Καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώ-
μας αὐτῶν κύκλῳ Γεδὼρ, ὅτι
ἐγενήθη ἔκστασις Κυρίου ἐπ'
αὐτοὺς, καὶ ἐσκύλευσαν πάσας
τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ
σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
15 Καί γε σκηνὰς κτήσεων,
καὶ τοὺς Ἀλιμαζονεῖς ἐξέκο-
ψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολ-
λὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρε-
ψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ὠ-
δὴδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου.
2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάν-
τησιν Ἀσὰ καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν, καὶ εἶπεν, Ἀκούσα-
τέ μου Ἀσὰ, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ
Βενιαμίν· Κύριος μεθ' ὑ-
μῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτὸν,
εὑρεθήσεται ὑμῖν, καὶ ἐὰν ἐγκα-
ταλείπητε αὐτὸν, ἐγκατα-
λείψει ὑμᾶς.
3 Καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ
Ἰσραὴλ ἐν οὐ Θεῷ ἀληθινῷ,
καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοn-
τος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ.
4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ
Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ
εὑρεθήσεται αὐτοῖς.
5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευο-
μένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι
ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώ-
ρας.
6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος
πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς
πόλιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξέστησεν
αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει.
7 Καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε, καὶ
μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑ-
μῶν, ὅτι ἔστι μισθὸς τῇ ἐργα-
σίᾳ ὑμῶν.
8 Καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λό-
γους τούτους καὶ τὴν προφητεί-
αν Ἀδὰδ τοῦ προφήτου, καὶ
κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ βδε-
λύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν
πόλεων ὧν κατέσχεν Ἱερουσα-
λὴμ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἐνεκαί-
νισε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, ὃ
ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.
9 Καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν
Ἰούδαν καὶ τοὺς προσηλύτους
τοὺς

τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραῒμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀσά.

11 Καὶ ἔθυσε τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν, μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια.

12 Καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

13 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός.

14 Καὶ ὤμοσαν ἐν Κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κερατίναις.

15 Καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτὸν, καὶ εὑρέθη αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε Κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν.

16 Καὶ τὴν Μααχὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἴδωλον, καὶ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρών.

17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἀλλ' ἡ καρδία Ἀσὰ ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

18 Καὶ εἰσήνεγκε τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη.

19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ἀσά.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσὰ, ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἄδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

3 Διάθου διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός μου καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός σου· ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασὰ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

4 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἀϊὼν, καὶ τὴν Δὰν, καὶ τὴν Ἀβελμαῒν, καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλείμ.

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασὰ, ἀπέλιπε τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ.

6 Καὶ Ἀσὰ βασιλεὺς ἔλαβε πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ᾠκοδόμη-

σε

τὴν Βαασά, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν
αὐτοῖς τὴν Γαβαὲ καὶ τὴν
Μασφά.
7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν Ἀνανὶ ὁ προφήτης
πρὸς Ἀσὰ βασιλέα Ἰούδα, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ἐν τῷ πεποιθέναι
σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας, καὶ μὴ
πεποιθέναι σε, ἐπὶ Κύριον
Θεόν σου, διὰ τοῦτο ἐσώθη ἡ δύ-
ναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός σου.
8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λί-
βυες ἦσαν εἰς δύναμιν πολ-
λὴν, εἰς θάρσος, εἰς ἱππεῖς
εἰς πλῆθος σφόδρα; καὶ ἐν τῷ
πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον παρ-
έδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου.
9 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ
γῇ, κατισχῦσαι ἐν πάσῃ καρ-
δίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν· ἠγνό-
ηκας ἐπὶ τούτῳ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἔ-
σται μετὰ σοῦ πόλεμος.
10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσὰ τῷ
προφήτῃ, καὶ παρέθετο αὐτὸν
εἰς φυλακὴν, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ
τούτῳ, καὶ ἐλυμήνατο Ἀσὰ ἐν
τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσὰ
οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γε-
γραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασι-
λέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.
12 Καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσὰ
ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ καὶ τριά-
κοστῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς
πόδας, ἕως σφόδρα ἐμα-
λακίσθη· καὶ ἐν τῇ μαλα-
κίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
Κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς.
13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύ-
τησεν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
14 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυ-
τῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοί-
μισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ
ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη
μύρων μυρεψῶν, καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως
σφόδρα.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσα-
φὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ,
καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἔδωκε δύναμιν ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀ-
χυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμέ-
νους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰού-
δα, καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραὶμ,
ἃς προκατελάβετο Ἀσὰ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετ' Ἰω-
σαφὰτ, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις,
καὶ οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἴδωλα,
4 Ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ
ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡς τὰ ἔργα τοῦ
Ἰσραήλ.
5 Καὶ κατηύθυνε Κύριος
τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα δῶρα τῷ
Ἰωσαφὰτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ
πλοῦτος καὶ δόξα πολλή.
6 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν
ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐξῆρε τὰ ὑψη-
λὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα.
7 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρί-
τῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἀπέστειλε τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν
Ἀβδίαν, καὶ Ζαχαρίαν, καὶ Να-
θαναὴλ, καὶ Μιχαίαν, τοῦ δι-
δάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα.
8 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται,
Σαμαίας, καὶ Ναθανίας, καὶ Ζα-
βδίας, καὶ Ἀσιὴλ, καὶ Σεμιρα-
μὼθ καὶ Ἰωνάθαν, καὶ Ἀδωνίας,
καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνίας,
Λευῖται. καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἐλι-
σαμὰ, καὶ Ἰωράμ, οἱ ἱερεῖς.

9 Καὶ

9 Καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου Κυρίου, καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ.

11 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφὰτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα· καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους.

12 Καὶ ἦν Ἰωσαφὰτ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκήσεις καὶ πόλεις ὀχυράς.

13 Καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδα χιλίαρχοι, Ἐδνας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιαι χιλιάδες·

15 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανὰν ὁ ἡγούμενος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες·

16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαχρὶ, ὁ προθυμούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως.

17 Καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δυνατὸς δυνάμεως Ἐλιαδὰ, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου.

19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφὰτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.

2 Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαὰβ εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαὰβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος.

3 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὡς ἐγὼ, οὕτω καὶ σύ· ὡς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον.

5 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν, Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ;

7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅτι

πᾶσαι

πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κα-
κά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμ-
βλά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Μὴ
λαλείτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασι-
λεὺς εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπε, Τά-
χος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά.
9 Καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρό-
νου αὐτοῦ, καὶ ἐνδεδυμένοι στο-
λὰς, καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυ-
χώρῳ θύρας πύλης Σαμαρεί-
ας, καὶ πάντες οἱ προφῆται
προεφήτευον ἐναντίον αὐτῶν.
10 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα
σιδηρᾶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει
Κύριος, ἐν τούτοις κερατιεῖς
τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντε-
λεσθῇ.
11 Καὶ πάντες οἱ προφῆ-
ται προεφήτευον οὕτω, λέγον-
τες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ
Γαλαὰδ, καὶ εὐοδωθήσῃ, καὶ
δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως.
12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευ-
θεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαίαν,
ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδοὺ
ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στό-
ματι ἑνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι
σου ὡς ἑνὸς αὐτῶν, καὶ λαλή-
σεις ἀγαθά.
13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῇ
Κύριος, ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ
Θεὸς πρός με, αὐτὸ λαλήσω.
14 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βα-
σιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς, Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς
Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλε-
μον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν, Ἀνά-
βαινε, καὶ εὐοδώσεις, καὶ δοθή-
σονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς, Ποσάκις ὁρκίζω σε ἵνα
μὴ λαλήσῃς πρός με πλὴν
τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου;
16 Καὶ εἶπεν, Εἶδον τὸν
Ἰσραὴλ διεσπαρμένους ἐν
τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς
οὐκ ἔστι ποιμήν· καὶ εἶπε Κύ-
ριος, Οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον
οὗτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκα-
στος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰ-
ρήνῃ.
17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ,
Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι οὐ προ-
φητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ'
ἢ κακά;
18 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως·
ἀκούσατε λόγον Κυρίου· εἶδον
τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ
θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δύναμις
τοῦ οὐρανοῦ παρειστήκει ἐκ δεξι-
ῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.
19 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασι-
λέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται,
καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὼθ Γα-
λαάδ; καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ
οὗτος εἶπεν οὕτως.
20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα
καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν,
Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν· καὶ εἶπε
Κύριος, Ἐν τίνι;
21 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσο-
μαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευ-
δὲς ἐν στόματι πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν,
Ἀπατήσεις, καὶ δυνήσῃ, ἔξελ-
θε καὶ ποίησον οὕτω.
22 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε
Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν
στόματι τῶν προφητῶν σου πάν-
των, καὶ Κύριος ἐλάλησεν
ἐπὶ σὲ κακά.
23 Καὶ ἤγγισε Σεδεκίας
υἱὸς Χαναὰν, καὶ ἐπάταξε τὸν
Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ποίᾳ τῇ ὁδῷ
παρ-

παρῆλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλῆσαι πρός σε;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι.

25 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὴρ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωὰς ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως,

26 Καὶ ἐρεῖτε, Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

27 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε λαοὶ πάντες.

28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ.

29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Κατακάλυψόν με, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον.

31 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφὰτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν· καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφὰτ, καὶ Κύριος ἔσωσεν αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ·

33 Καὶ ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ, Ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνησα.

34 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντος τοῦ ἡλίου.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰοὺ ὁ τοῦ Ἀνανὶ ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Βασιλεῦ Ἰωσαφὰτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ Κυρίου.

3 Ὅτι ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ηὑρέθησαν ἐν σοὶ, ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.

4 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσαφὰτ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

5 Καὶ κατέστησε κρι-

τὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, ἐν πόλει καὶ πόλει.

6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς, Ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως.

7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον, οὐδὲ λαβεῖν δῶρα.

8 Καί γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσαφὰτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου, καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ·

10 Πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα, καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· οὕτω ποιήσετε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε.

11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωὰβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφὰτ εἰς πόλεμον.

2 Καὶ ἦλθον καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωσαφὰτ, λέγοντες, Ἥκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδού εἰσιν ἐν Ἀσασὰν Θαμὰρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί.

3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφὰτ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν ἐν παντὶ Ἰούδα.

4 Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἰωσαφὰτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς,

6 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρί σου ἰσχὺς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστῆναι;

7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραὰμ τῷ ἠγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα;

8 Καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου, λέγοντες,

9 Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμὸς, στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ

τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα
πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ
ἀκούσῃ καὶ σώσεις.
10 Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν, καὶ Μωὰβ, καὶ ὄρος
Σηεὶρ, εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τὸν
Ἰσραὴλ διελθεῖν δι᾽ αὐτῶν,
ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ᾽
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν
αὐτούς·
11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπι-
χειροῦσιν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐξελθεῖν
ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρο-
νομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν.
12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ
κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἰσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς
τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ
ἐλθὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἴδαμεν
τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἢ
ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
13 Καὶ πᾶς Ἰούδας ἑστηκὼς
ἔναντι Κυρίου, καὶ τὰ παιδία
αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐ-
τῶν.
14 Καὶ τῷ Ὀζιὴλ τῷ τοῦ
Ζαχαρίου, τῶν υἱῶν Βαναίου,
τῶν υἱῶν Ἐλεϊὴλ, τοῦ
Ματθανίου τοῦ Λευίτου ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἀσὰφ, ἐγένετο ἐπ᾽
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ,
15 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε
πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει Κύ-
ριος ὑμῖν αὐτοῖς. Μὴ φοβεῖ-
σθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τού-
του, ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παρά-
ταξις, ἀλλ᾽ ἢ τῷ Θεῷ.
16 Αὔριον καταβῆτε ἐπ᾽
αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ
τὴν ἀνάβασιν Ἀσεῖς, καὶ εὑ-
ρήσετε αὐτοὺς ἐπ᾽ ἄκρου ποτα-
μοῦ τῆς ἐρήμου Ἰεριήλ.
17 Οὐχ ὑμῖν ἐστι πολεμῆ-
σαι· ταῦτα σύνετε, καὶ ἴδετε
τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ᾽ ὑ-
μῶν Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ· μὴ
φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε αὔ-
ριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ᾽ ὑ-
μῶν.
18 Καὶ κύψας Ἰωσαφὰτ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰε-
ρουσαλὴμ, ἔπεσον ἔναντι Κυ-
ρίου προσκυνῆσαι Κυρίῳ.
19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖ-
ται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἀπὸ
τῶν υἱῶν Κορὲ αἰνεῖν Κυρίῳ Θεῷ
Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς
ὕψος.
20 Καὶ ὤρθρισαν πρωῒ, καὶ
ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θε-
κωέ· καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐ-
τοὺς, ἔστη Ἰωσαφὰτ καὶ ἐβόη-
σε, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ· ἐμπιστεύσατε ἐν
Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπι-
στευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν
προφήτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐοδωθή-
σεσθε.
21 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ
λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς καὶ
αἰνοῦντας, ἐξομολογεῖσθαι καὶ
αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελ-
θεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμε-
ως, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖ-
σθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
22 Καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι
αὐτοὺς τῆς αἰνέσεως καὶ τῆς ἐξ-
ομολογήσεως, ἔδωκε Κύριος
πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ
Μωὰβ καὶ ὄρος Σηεὶρ τοὺς ἐξ-
ελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτρο-
πώθησαν.
23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας ὄρος Σηεὶρ, ἐξ-
ολοθρεῦ-

ὀλοθρεῦσαι καὶ ἐκτρῖψαι αὐτούς· καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηείρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολοθρευθῆναι.

24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος· καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος.

25 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλά, καὶ ἀποσκευὴν, καὶ σκῦλα, καὶ σκεύη ἐπιθυμητά, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν.

26 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ Ἰωσαφὰτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἰερουσαλὴμ ἐν νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον Κυρίου.

29 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι Κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραήλ.

30 Καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.

31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὢν ἐτῶν τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλί.

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου.

33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχε, καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφὰτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰοὺ τοῦ Ἀνανί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραήλ.

35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ οὗτος ἠνόμησεν

36 Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτόν, τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασιὼν Γαβέρ.

37 Καὶ προεφήτευσεν Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ Μαρισῆς ἐπὶ Ἰωσαφάτ, λέγων, Ὡς ἐφιλίασας τῷ Ὀχοζίᾳ, ἔθραυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου, καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς.

Κεφ. κα΄. 21.

Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυΐδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

2 Καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰω-

Ἰωσαφὰτ ἕξ, Ἀζαρίας, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ζαφατίας· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα.

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰούδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος.

4 Καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραήλ.

5 Ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ, δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα.

9 Καὶ ᾤχετο Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

11 Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν.

12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλιοῦ τοῦ προφήτου, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρός σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα,

13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχαὰβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας,

14 Ἰδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ ἐν γυναιξί σου, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου.

15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ τοὺς Ἄραβας, καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιόπων.

17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ κατεδυνάστευον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

καὶ

καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ
οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς, ἀλλ'
ἢ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν
υἱῶν αὐτοῦ.
18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα
ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς
τὴν κοιλίαν μαλακίαν ᾗ οὐκ
ἔστιν ἰατρεία.
19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν
εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλθε καιρὸς
τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν
ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ
ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονη-
ρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐ-
τοῦ ἐκφορὰν, καθὼς ἐκφορὰν
πατέρων αὐτοῦ.
20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο
ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὀ-
κτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπ-
αίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυ-
ὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασι-
λέων.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατ-
οικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ
τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας
τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε
τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτοὺς λῃστή-
ριον, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀλι-
μαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν
Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασι-
λέως Ἰούδα.
2 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζί-
ας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν
ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί.
3 Καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν
ὁδῷ οἴκου Ἀχαὰβ, ὅτι μήτηρ
αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρ-
τάνειν.
4 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος Ἀ-
χαὰβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ
σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτὸν,
5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπο-
ρεύθη· καὶ ἐπορεύθη μετ' Ἰωρὰμ
υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσρα-
ὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ
βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ
Γαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ το-
ξόται τὸν Ἰωράμ.
6 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ
τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς Ἰεζράελ
ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάτα-
ξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν Ῥα-
μὼθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν
πρὸς Ἀζαὴλ βασιλέα Συ-
ρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰω-
ρὰμ βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη
θεάσασθαι τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχα-
ὰβ εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἠῤῥώστει.
7 Καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένε-
το καταστροφὴ Ὀχοζίᾳ ἐλ-
θεῖν πρὸς Ἰωράμ· καὶ ἐν τῷ
ἐλθεῖν αὐτὸν, ἐξῆλθε μετ' αὐ-
τοῦ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰοὺ υἱὸν Να-
μεσσὶ χριστὸν Κυρίου εἰς τὸν
οἶκον Ἀχαάβ.
8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκη-
σεν Ἰοὺ τὸν οἶκον Ἀχαὰβ, καὶ
εὗρε τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου λειτ-
ουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ, καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτούς.
9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν
Ὀχοζίαν· καὶ κατέλαβον αὐ-
τὸν ἰατρευόμενον ἐν Σαμα-
ρείᾳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς
Ἰοὺ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν, ὅτι εἶπαν, Υἱὸς
Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς ἐζήτησε
τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀ-
χοζία κατισχῦσαι δύναμιν
περὶ τῆς βασιλείας.
10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ
Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν
ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ
ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς
βασι-

βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰούδα.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμεῖον τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κατακεκρυμμένος ἓξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ἰωρὰμ, καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανὰν, καὶ τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ὠβὴδ, καὶ τὸν Μαασαίαν υἱὸν Ἀδία, καὶ τὸν Ἐλισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίου, μεθ' ἑαυτοῦ εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἐκύκλωσε τὸν Ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυίδ.

4 Νῦν ὁ λόγος οὗτος, ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων,

5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον Κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς Κυρίου.

7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

11 Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

12 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν

φωνὴν

φωνὴν τοῦ λαοῦ τρεχόντων, καὶ
ἐξομολογουμένων, καὶ αἰνούν-
των τὸν βασιλέα· καὶ εἰσῆλ-
θε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶ-
κον Κυρίου.
13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρ-
χοντες καὶ αἱ σάλπιγγες· καὶ
οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασι-
λέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς
ηὐφράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς
σάλπιγξι, καὶ οἱ ᾄδοντες ἐν
τοῖς ὀργάνοις ᾠδοὶ, καὶ ὑμνοῦν-
τες αἶνον· καὶ διέῤῥηξε Γοθο-
λία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόη-
σεν, Ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε.
14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεὺς, καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ
ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις,
καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνά-
μεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ
οἴκου, καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐ-
τῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ,
ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Μὴ ἀπο-
θανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου.
15 Καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄν-
εσιν, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πύλης
τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν
ἐκεῖ.
16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ δια-
θήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ
λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι
λαὸν τῷ Κυρίῳ.
17 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λα-
ὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βάαλ,
καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυ-
σιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἴδω-
λα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν
Ματθὰν ἱερέα Βάαλ ἐθανά-
τωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρί-
ων αὐτοῦ.
18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ
ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου
διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευι-
τῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημε-
ρίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευι-
τῶν, ἃς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ
τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνενέγκαι
ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, κα-
θὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυ-
σῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς
διὰ χειρὸς Δαυίδ.
19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ
ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ
οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος
εἰς πᾶν πρᾶγμα.
20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πα-
τριάρχας, καὶ τοὺς δυνα-
τοὺς, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ,
καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ
ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς
οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ
τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ
θρόνου τῆς βασιλείας.
21 Καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ
λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡ-
σύχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐ-
θανάτωσαν.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΩΝ ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωὰς ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτὸν,
καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιὰ
ἐκ Βηρσαβεέ.
2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας
τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως.
3 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο
γυναῖκας αὐτῷ, καὶ ἐγέννησαν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ
ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωὰς
ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.
5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱε-
ρεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Ἐξέλθατε εἰς τὰς
πόλεις Ἰούδα, καὶ συναγάγε-
τε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύ-
ριον

ριοι κατισχῦσαι τὸν οἶκον Κυ-
ρίου ἐνιαυτὸν καθ᾿ ἐνιαυτὸν,
καὶ σπεύσατε λαλῆσαι· καὶ οὐκ
ἔσπευσαν οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
Ἰωὰς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἄρχοντα, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Διατί οὐκ ἐπεσκέ-
ψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγ-
και ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ
τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ
ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτε ἐξ-
εκκλησίασε τὸν Ἰσραὴλ εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου;

7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνο-
μος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέ-
σπασαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ
τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ταῖς
Βααλίμ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Γενηθήτω γλωσσόκομον, καὶ
τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου
ἔξω.

9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰού-
δα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσενέγ-
και Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωυ-
σῆς παῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσρα-
ὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρ-
χοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσ-
έφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ
γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφε-
ρον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς
προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ
χειρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶ-
δον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύρι-
ον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς
τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ
ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ ἐξεκένω-
σαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατ-
έστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὕτως
ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολύ.

12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βα-
σιλεὺς καὶ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς
ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν
οἴκου Κυρίου· καὶ ἐμισθοῦντο
λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευ-
άσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλ-
κεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπι-
σκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες
τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν
ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀν-
έστησαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν
στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν.

14 Καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤ-
νεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
πρὸς Ἰωδαὲ τὸ κατάλοιπον
τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη
εἰς οἶκον Κυρίου, σκεύη λειτ-
ουργικὰ ὁλοκαυτωμάτων, καὶ
θυΐσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς,
καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις ἐν
οἴκῳ Κυρίου διαπαντὸς πά-
σας τὰς ἡμέρας Ἰωδαέ.

15 Καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαὲ
πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτη-
σεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα
ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷν αὐτόν.

16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέ-
ων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύ-
νην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτὴν Ἰωδαὲ εἰσῆλθον οἱ
ἄρχοντες Ἰούδα, καὶ προσεκύ-
νησαν τὸν βασιλέα· τότε ἐπή-
κουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς.

18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν
οἶκον Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις,
καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ.

19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι
πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ
διεμαρτύραντο αὐτοῖς, καὶ οὐχ
ὑπήκουσαν·

20 Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐν-
έδυσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰω-

δαὲ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω
τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει
Κύριος, Τί παραπορεύεσθε
τὰς ἐντολὰς Κυρίου; καὶ οὐκ εὐ-
οδωθήσεσθε· ὅτι ἐγκατελίπε-
τε τὸν Κύριον, καὶ ἐγκαταλεί-
ψει ὑμᾶς.
21 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ,
καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐν-
τολῆς Ἰωὰς τοῦ βασιλέως ἐν
αὐλῇ οἴκου Κυρίου.
22 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωὰς
τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαὲ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθα-
νάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπ-
έθνησκεν, εἶπεν, Ἴδοι Κύ-
ριος καὶ κρινάτω.
23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη
ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ
ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ κατέφθειραν
πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ
ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦ-
λα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βα-
σιλεῖ Δαμασκοῦ.
24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι
παρεγένετο δύναμις Συρί-
ας, καὶ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν
πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατ-
έλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν· καὶ μετὰ Ἰωὰς
ἐποίησε κρίματα.
25 Καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκα-
ταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις
μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν
υἱοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐθα-
νάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης
αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν
βασιλέων.
25 Καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ'
αὐτὸν Ζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαὰθ
ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰωζαβὲδ
ὁ τοῦ Σαμαρὴθ ὁ Μωαβίτης,
27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάν-
τες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ
πέντε· καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γε-
γραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν
τῶν βασιλέων· καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

Κεφ. κε. 25.

ΩΝ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν
ἐβασίλευσεν Ἀμασί-
ας, καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνο-
μα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδὶν
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν-
ώπιον Κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρ-
δίᾳ πλήρει.
3 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἐθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ
τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα
πατέρα αὐτοῦ·
4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ
ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην
τοῦ νόμου Κυρίου, καθὼς γέ-
γραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύ-
ριος, λέγων, Οὐκ ἀποθα-
νοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων,
καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ
πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαστος
τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθα-
νοῦνται.
5 Καὶ συνήγαγεν Ἀμα-
σίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστη-
σεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατρι-
ῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑ-
κατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰούδα
καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἠρίθμησεν
αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπά-
νω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας
χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς πόλε-
μον δυνατοὺς, κρατοῦντας δό-
ρυ καὶ θυρεόν.
6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσ-
ραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυ-
νατοὺς

ναίοις ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων
ἀργυρίου.
7 Καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ
ἦλθε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Βα-
σιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ
δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι
Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων
τῶν υἱῶν Ἐφραίμ.
8 Ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατ-
ισχῦσαι ἐν τούτοις, καὶ τροπώ-
σεταί σε Κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν, ὅτι ἔστι παρὰ Κυ-
ρίου καὶ ἰσχῦσαι καὶ τροπώσασθαι.
9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ
ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, Καὶ τί
ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ
ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραήλ;
καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
Θεοῦ, Ἔστι τῷ Κυρίῳ δοῦναί
σοι πλεῖστα τούτων.
10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμα-
σίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ
πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ,
ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν·
καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸν
τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ.
11 Καὶ Ἀμασίας κατίσχυ-
σε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα
τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ
τοὺς υἱοὺς Σηεὶρ, δέκα χιλιά-
δας.
12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐ-
ζώγρησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔ-
φερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ
κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνιζον
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρη-
μνοῦ, καὶ πάντες διεῤῥήγνυντο.
13 Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς
ἀπέστρεψεν Ἀμασίας τοῦ μὴ
πορευθῆναι μετ᾽ αὐτοῦ εἰς πό-
λεμον, καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμαρείας
ἕως Βαιθωρών· καὶ ἐπάταξαν
ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, καὶ
ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά.

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλ-
θεῖν Ἀμασίαν πατάξαντος
τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἤνεγκε
πρὸς αὐτὸν τοὺς θεοὺς υἱῶν Ση-
εὶρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ εἰς
θεοὺς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσ-
εκύνει, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔθυε.
15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίου
ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν
αὐτῷ προφήτην, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ
λαοῦ, οἳ οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν
ἑαυτῶν ἐκ χειρός σου;
16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λα-
λῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Μὴ σύμβουλον τοῦ
βασιλέως δέδωκά σε; πρόσ-
εχε ἵνα μὴ μαστιγωθῇς· καὶ ἐ-
σιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶ-
πεν, Ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβού-
λετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί
σε, ὅτι ἐποίησας τοῦτο, καὶ οὐκ
ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου.
17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμα-
σίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἀπ-
έστειλε πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωά-
χαζ υἱοῦ Ἰηοῦ βασιλέα Ἰσρα-
ὴλ, λέγων, Δεῦρο, καὶ ὀφθῶ-
μεν προσώποις.
18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀ-
μασίαν βασιλέα Ἰούδα, λέ-
γων, Ὁ ἀκχοὺχ ὁ ἐν τῷ Λι-
βάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέ-
δρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέ-
γων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ
υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ
ἐλεύσονται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ
ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ
θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν
ἀκχούχ.
19 Εἶπας, Ἰδοὺ ἐπάταξα
τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε
ἡ καρδία σου ἡ βαρεῖα· νῦν
κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἵνα τί
συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πε-
σῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ;

20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασί-
ας, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένετο
τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖ-
ρας, ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς
τῆς Ἰδουμαίων.
21 Καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλ-
λήλοις αὐτὸς καὶ Ἀμασίας βα-
σιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς,
ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα.
22 Καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας
κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἔ-
φυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκήνω-
μα αὐτοῦ.
23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν βα-
σιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ
Ἰωάχαζ κατέλαβεν Ἰωὰς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθ-
σαμὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν
ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ
ἀπὸ πύλης Ἐφραὶμ ἕως πύ-
λης γωνίας τετρακοσίους πή-
χεις.
24 Καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ
τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ παρὰ τῷ Ἀβδε-
δὸμ, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμ-
μίξεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σα-
μάρειαν.
25 Καὶ ἔζησεν Ἀμασίας
ὁ τοῦ Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς τὸν τοῦ
Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ
ἔτη δεκαπέντε.
26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι
Ἀμασίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχα-
τοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ
βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ
Ἰσραήλ;
27 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπ-
έστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, καὶ
ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Λαχὶς· καὶ ἀπέστειλαν κατ-
όπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχὶς, καὶ ἐ-
θανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐ-
πὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐ-
τὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυίδ.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΚΑὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς
υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβα-
σίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ Ἀμασίου.
2 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν
Αἰλὰθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν
αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοι-
μηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ.
3 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἐ-
βασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντή-
κοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱ-
ερουσαλήμ.
4 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν-
ώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐ-
ποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.
5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύ-
ριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου
τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ Κυ-
ρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζή-
τησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώδωσεν
αὐτῷ Κύριος.
6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμη-
σε πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
κατέσπασε τὰ τείχη Γὲθ, καὶ
τὰ τείχη Ἰαβνὴρ, καὶ τὰ τείχη
Ἀζώτου, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις
Ἀζώτου, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
7 Καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν Κύ-
ριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας, καὶ ἐπὶ
τοὺς Μιναίους.
8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι
δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύ-
πτου

τῆς, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω.

9 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος, καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσε.

10 Καὶ ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλοὺς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ, ὅτι γεωργὸς ἦν.

11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις ποιοῦσα πόλεμον, καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμόν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἰειὴλ τοῦ γραμματέως, καὶ Μαασίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως.

12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι.

13 Καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ, τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους.

14 Καὶ ἡτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας.

15 Καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ, τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεσι καὶ λίθοις μεγάλοις· καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω· ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε.

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι· καὶ ἠδίκησεν ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιᾶσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων.

17 Καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοί.

18 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ σοὶ Ὀζία θυμιᾶσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῦσαι· ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ Κυρίου Θεοῦ.

19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιᾶσαι ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων.

20 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος.

21 Καὶ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀφφουσὼθ ἐκάθητο λεπρὸς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου· καὶ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι,

γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσαΐου τοῦ προφήτου.

23 Καὶ ἐκοιμήθη Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρός ἐστι· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κζ'. 27.

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰερουσὰ θυγάτηρ Σαδούκ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο.

3 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει Ὀπὲλ ᾠκοδόμησε πολλά.

4 Ἐν ὄρει Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκήσεις καὶ πύργους.

5 Αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας· ταῦτα ἔφερον αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ.

6 Κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοίμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ.

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. 28.

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε,

3 Καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γῇ Βενεννόμ· καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους.

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ, καὶ ᾐχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν· καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην.

6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ Ῥομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς Κύριον τὸν Θεὸν

Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν.

9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, Ὠδὴδ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὀργὴ Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακε.

10 Καὶ νῦν υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας· οὐκ ἰδού εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν;

11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν.

12 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, Οὐδείας ὁ τοῦ Ἰωανοῦ, καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμώθ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σελλήμ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδαΐ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου,

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας.

15 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενοῦντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσοὺρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ,

17 Ὅτι οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ᾐχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ Λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ· τὴν Αἰλὼν, καὶ τὴν Γαληρὼ, καὶ τὴν Σωχὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γαμζὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.

19 Ὅτι ἐταπείνωσε Κύριος τὸν Ἰούδαν διὰ Ἄχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπ-

ἔστη ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου.
20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν
Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεὺς
Ἀσσὺρ, καὶ ἔθλιψεν αὐτόν.
21 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ τὰ
ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων,
καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσ-
σὺρ· καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐ-
τῷ ἦν.
22 Ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι
αὐτὸν· καὶ προσέθηκε τοῦ ἀπο-
στῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ,
23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς
Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με·
καὶ εἶπεν, Ὅτι θεοὶ βασιλέως
Συρίας αὐτοὶ κατισχύουσιν αὐ-
τοὺς, αὐτοῖς τοίνυν θύσω, καὶ
ἀντιλήψονταί μου· καὶ αὐτοὶ ἐ-
γένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ
παντὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἀπέστησεν Ἄχαζ
τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ κατέ-
κοψεν αὐτά. καὶ ἔκλεισε τὰς
θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίη-
σεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πά-
σῃ γωνίᾳ ἐν Ἰερουσαλὴμ,
25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ
πόλει ἐν Ἰούδα ἐποίησεν ὑψη-
λὰ θυμιᾷν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν Θε-
ὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι
αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ
πρῶται καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γε-
γραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασι-
λέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.
27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐ-
τάφη ἐν πόλει Δαυίδ, ὅτι οὐκ
εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τά-
φους τῶν βασιλέων Ἰσραήλ, καὶ
ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κθ'. 29.

ΚΑὶ Ἐζεκίας ἐβασίλευ-
σεν ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐ-
τῶν, καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβα-
σίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιὰ
θυγάτηρ Ζαχαρίου.
2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν-
ώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέῳξε τὰς
θύρας οἴκου Κυρίου καὶ ἐπ-
εσκεύασεν αὐτάς.
4 Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς
καὶ τοὺς Λευΐτας, καὶ κατέστησεν
αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς
ἀνατολάς,
5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκού-
σατε οἱ Λευῖται, νῦν ἁγνίσθη-
τε, καὶ ἁγνίσατε τὸν οἶκον Κυ-
ρίου Θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν,
καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσί-
αν ἐκ τῶν ἁγίων.
6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐγκατέλιπον αὐτὸν, καὶ ἀπ-
έστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ ἔ-
δωκαν αὐχένα,
7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύ-
ρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβεσαν τοὺς
λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυ-
μίασαν, καὶ ὁλοκαυτώματα
οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ
Θεοῦ Ἰσραήλ.
8 Καὶ ὠργίσθη ὀργῇ Κύρι-
ος ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἰε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς
εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν
καὶ εἰς συρισμὸν ὡς ὑμεῖς ὁ-
ρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑ-
μῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ
πατ-

πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν, ὅ καὶ νῦν ἐστιν.

10 Ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην μου, διαθήκην Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἡρέτικε Κύριος στῆναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας.

12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται, Μαὰθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ, Κὶς ὁ τοῦ Ἀβδὶ, καὶ Ἀζαρίας ὁ τοῦ Ἰαλελὴλ· καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνὶ, Ἰωδαὰδ ὁ τοῦ Ζεμμὰθ, καὶ Ἰωαδὰμ· οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά·

13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰν, Ζαμβρὶ, καὶ Ἰεϊὴλ· καὶ τῶν υἱῶν Ἀσὰφ, Ζαχαρίας καὶ Μαθθανίας·

14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἰμὰν, Ἰεϊὴλ καὶ Σεμεΐ· καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθὰν, Σαμαΐας, καὶ Ὀζιήλ.

15 Καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ ἡγνίασθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος Κυρίου, καθαρίσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

16 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἁγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κεδρὼν ἔξω.

17 Καὶ ἤρξατο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νεομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς ἁγνίσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἥγνισαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτὼ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσε.

18 Καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, Ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς,

19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ, ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίσαμεν, ἰδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου.

20 Καὶ ὤρθρισεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀνήνεγκε μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς ἑπτὰ, ἀμνοὺς ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου.

22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς, καὶ προσέχεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνοὺς, καὶ περιέχεαν τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ.

23 Καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς

χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
24 Καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱ-
ερεῖς, καὶ ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα
αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ἐξιλάσαντο περὶ παντὸς
Ἰσραήλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασι-
λεύς, Περὶ παντὸς Ἰσραὴλ
ἡ ὁλοκαύτωσις, καὶ τὰ περὶ ἁ-
μαρτίας.
25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευίτας
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλοις,
καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύραις
κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ
βασιλέως, καὶ Γὰδ τοῦ ὁρῶντος
τῷ βασιλεῖ, καὶ Νάθαν τοῦ
προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς
Κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ
τῶν προφητῶν.
26 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται
ἐν ὀργάνοις Δαυίδ, καὶ οἱ ἱε-
ρεῖς ταῖς σάλπιγξι.
27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἀν-
ενέγκαι τὴν ὁλοκαύτωσιν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν τῷ
ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὁλο-
καύτωσιν, ἤρξαντο ᾄδειν Κυ-
ρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ
ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσ-
ραήλ.
28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ᾄ-
δοντες, καὶ σάλπιγγες σαλπί-
ζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ
ὁλοκαύτωσις.
29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀ-
ναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βα-
σιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέν-
τες, καὶ προσεκύνησαν.
30 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς
Λευίταις, ὑμνεῖν τὸν Κύριον
ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ τοῦ
προφήτου· καὶ ὕμνουν ἐν εὐφρο-
σύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύ-
νησαν.
31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκί-
ας, καὶ εἶπε, Νῦν ἐπληρώ-
σατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυ-
ρίῳ, προσαγάγετε καὶ φέρετε
θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον
Κυρίου· καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκ-
κλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις
εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς πρό-
θυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυ-
τώσεις.
32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς
τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς ἀν-
ήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑ-
βδομήκοντα, κριοὶ ἑκατόν, ἀ-
μνοὶ διακόσιοι· εἰς ὁλοκαύ-
τωσιν Κυρίῳ πάντα ταῦτα.
33 Καὶ οἱ ἡγιασμένοι μό-
σχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισ-
χίλια.
34 Ἀλλ' ἢ οἱ ἱερεῖς ἦσαν
ὀλίγοι, καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκ-
δεῖραι τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ
ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ
συνετελέσθη τὸ ἔργον, καὶ ἕως
οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς· ὅτι οἱ
Λευῖται προθύμως ἥγνισαν πα-
ρὰ τοὺς ἱερεῖς.
35 Καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις
πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώ-
σεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν
τῆς ὁλοκαυτώσεως· καὶ κατωρ-
θώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου.
36 Καὶ ηὐφράνθη Ἐζεκί-
ας καὶ πᾶς ὁ λαός, διὰ τὸ ἡ-
τοιμακέναι τὸν Θεὸν τῷ λαῷ,
ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κεφ. λ΄. 30.

ΚΑὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας
ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα, καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν
ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ Μανασ-
σῆ, ἐλθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου
εἰς Ἱερουσαλήμ, ποιῆσαι τὸ
φασὲκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσ-
ραήλ.
2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασι-
λεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶ-
σα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσα-
λήμ.

λὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ.
3 Οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν
ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐχ ἡ-
γιάσθησαν ἱκανοὶ, καὶ ὁ λαὸς οὐ
συνήχθη εἰς Ἱερουσαλήμ.
4 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐν-
αντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον
τῆς ἐκκλησίας.
5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελ-
θεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δὰν,
ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασὲκ
Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ
ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.
6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέ-
χοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς πα-
ρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρ-
χόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ
βασιλέως, λέγοντες, Οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς
Κύριον Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰ-
σαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπι-
στρέψατε τοὺς ἀνασεσωσμένους
τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χει-
ρὸς βασιλέως Ἀσσούρ.
7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ
πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ
ὑμῶν, οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυ-
ρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμω-
σιν καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε.
8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, δότε δόξαν Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ εἰσέλθετε
εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ὃ ἡγία-
σεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύ-
σατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν,
καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυ-
μὸν ὀργῆς.
9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
ὑμᾶς πρὸς Κύριον, οἱ ἀδελ-
φοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντί
πάντων τῶν αἰχμαλωτισάν-
των αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψει εἰς
τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεή-
μων καὶ οἰκτίρμων Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν,
ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐ-
τόν.
10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες
διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πό-
λεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ
Μανασσῆ, καὶ ἕως Ζαβουλὼν·
καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες
αὐτῶν, καὶ καταμωκώμενοι.
11 Ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ
καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Ζαβου-
λὼν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλ-
θον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰ-
ούδα.
12 Καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυ-
ρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μί-
αν ἐλθεῖν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ
τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέ-
ως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ
Κυρίου.
13 Καὶ συνήχθησαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς τοῦ
ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύ-
μων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ,
ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα.
14 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθ-
εῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς
ἐθυμίων τοῖς ψευδέσι, κατ-
έσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χει-
μάρρουν Κεδρών.
15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ
τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ ἱε-
ρεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν,
καὶ ἥγνισαν, καὶ εἰσήνεγ-
καν ὁλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ
Κυρίου.
16 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν
στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα
αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυ-

σῆ

τῇ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν.

17 Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἁγνισθῆναι τῷ Κυρίῳ.

18 Ὅτι πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Ἰσσάχαρ, καὶ Ζαβουλὼν, οὐχ ἥγνισαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὲκ, παρὰ τὴν γραφὴν· τοῦτο καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν, λέγων, Κύριος ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω

19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων.

20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ Κυρίῳ.

22 Καὶ ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιέντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ· καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας, θύοντες θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

23 Καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ·

24 Ὅτι Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰούδᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ χιλίους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος.

25 Καὶ ηὐφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὑρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμὼν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαὸν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση, καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν, τοῖς ἱερεῦσι καὶ

τοῖς

τοῖς Λευίταις, εἰς τὴν ὁλο-
καύτωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσί-
αν τοῦ σωτηρίου, καὶ αἰνεῖν, καὶ
ἐξομολογεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν
ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴ-
κου Κυρίου.
3 Καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως
ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ εἰς τὰς
ὁλοκαυτώσεις τὴν πρωϊνὴν
καὶ τὴν δειλινὴν, καὶ ὁλοκαυ-
τώσεις εἰς τὰ σάββατα, καὶ
εἰς τὰς νουμηνίας, καὶ εἰς τὰς
ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν
τῷ νόμῳ Κυρίου.
4 Καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κα-
τισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴ-
κου Κυρίου.
5 Καὶ ὡς προσέταξε τὸν
λόγον, ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ
ἀπαρχὴν σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἐ-
λαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν
γέννημα ἀγροῦ, καὶ ἐπιδέκατα
πάντα εἰς πλῆθος ἤνεγκαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
6 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤ-
νεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ
προβάτων, καὶ ἐπιδέκατα αἰ-
γῶν, καὶ ἡγίασαν τῷ Κυρίῳ
Θεῷ αὐτῶν· καὶ εἰσήνεγκαν καὶ
ἔθηκαν σωροὺς σωρούς.
7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ
ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι,
καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ
συνετελέσθησαν.
8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ
οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς
σωροὺς, καὶ ηὐλόγησαν τὸν
Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσ-
ραήλ.
9 Καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζε-
κίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
ὑπὲρ τῶν σωρῶν.
10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων
εἰς οἶκον Σαδὼκ, καὶ εἶπεν,
Ἐξ οὗ ἦρκται ἡ ἀπαρχὴ φέ-
ρεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφά-
γομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελί-
πομεν ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι
Κύριος ηὐλόγησε τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἔτι τὸ
πλῆθος τοῦτο.
11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔ-
τι ἑτοιμάσαι παστοφόρια εἰς
οἶκον Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν,
12 Καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπ-
αρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πί-
στει· καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπιστάτης
Χωνενίας ὁ Λευίτης, καὶ Σε-
μεῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχό-
μενος.
13 Καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ὀζίας,
καὶ Ναὲθ, καὶ Ἀσαὴλ, καὶ Ἰερι-
μὼθ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἐλι-
ὴλ, καὶ ὁ Σαμαχία, καὶ Μαὰθ,
καὶ Βαναίας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καθεσταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ
Σεμεῒ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθ-
ὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ
βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγού-
μενος οἴκου Κυρίου.
14 Καὶ Κωρὴ ὁ τοῦ Ἰεμνὰ ὁ
Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατο-
λὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δοῦναι
τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου, καὶ τὰ ἅ-
για τῶν ἁγίων,
15 Διὰ χειρὸς Ὀδὸμ, καὶ
Βενιαμὶν, καὶ Ἰησοῦς, καὶ Σε-
μεῒ, καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχε-
νίας, διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν
πίστει, δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ
τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν,
16 Ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρ-
σενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπά-
νω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ
εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡ-
μερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουρ-
γίαν ἐφημερίαις διατάξεως
αὐτῶν.

17 Οὗτος ὁ καταλοχι-
σμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους
πατριῶν· ϗ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς
ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκο-
σαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν δια-
τάξει,
18 Ἐγκαταλοχίσαι ἐν πά-
σῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν
πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἥγνισε
τὸ ἅγιον.
19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς
ἱερατεύουσι, ϗ οἱ ἀπὸ τῶν
πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει
ϗ πόλει ἄνδρες οἳ ὠνομάσθη-
σαν ἐν ὀνόματι, δοῦναι μερί-
δα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱ-
ερεῦσι, ϗ παντὶ καταριθμου-
μένῳ ἐν τοῖς Λευΐταις.
20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐ-
ζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, ϗ ἐ-
ποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς
ἐναντίον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐ-
τοῦ.
21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ
ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ϗ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν
τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησε
τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυ-
χῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε, καὶ
εὐωδώθη.

Κεφ. λβʹ. 32.

ΚΑὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους
ϗ τὴν ἀλήθειαν ταύτην
ἦλθε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, ϗ ἦλθεν ἐπὶ Ἰού-
δαν, ϗ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς
πόλεις τὰς τειχήρεις, καὶ
εἶπε προκαταλαβέσθαι αὐ-
τάς.
2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι
ἥκει Σενναχηρὶμ, ϗ τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων αὐτοῦ ϗ τῶν δυ-
νατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα
τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλε-
ως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐ-
τῷ.
4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πο-
λὺν, ϗ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα
τῶν πηγῶν, ϗ τὸν ποταμὸν
τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλε-
ως, λέγων, Μὴ ἔλθῃ βασι-
λεὺς Ἀσσοὺρ, ϗ εὕρῃ ὕδωρ
πολὺ, ϗ κατισχύσῃ.
5 Καὶ κατίσχυσεν Ἐζεκίας,
ϗ ᾠκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος
τὸ κατεσκαμμένον, ϗ πύργους,
ϗ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, ϗ
κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα τῆς
πόλεως Δαυὶδ, ϗ κατεσκεύ-
ασεν ὅπλα πολλά.
6 Καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ
πολέμου ἐπὶ τὸν λαὸν, ϗ συν-
ήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν
πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φά-
ραγγος, ϗ ἐλάλησεν ἐπὶ καρ-
δίαν αὐτῶν, λέγων,
7 Ἰσχύσατε ϗ ἀνδρίζεσθε,
ϗ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοη-
θῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέ-
ως Ἀσσοὺρ, καὶ ἀπὸ προσώ-
που παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ'
αὐτοῦ, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες
ἢ μετ' αὐτοῦ.
8 Μετ' αὐτοῦ βραχίονες
σάρκινοι, μεθ' ἡμῶν δὲ Κύρι-
ος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν ϗ
τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον
ἡμῶν· καὶ κατεθάρσησεν ὁ
λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίου
βασιλέως Ἰούδα.
9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε
Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ, ϗ αὐτὸς ἐπὶ Λα-
χὶς, ϗ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ'
αὐτοῦ, ϗ ἀπέστειλε πρὸς Ἐ-
ζεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ
πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, λέγων,
10 Οὕτως λέγει Σεννα-

χηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
Ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποίθατε, καὶ
καθῆσθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν
Ἱερουσαλήμ;
11 Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ
ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς
θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς
δίψαν, λέγων, Κύριος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσούρ;
12 Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἐζε-
κίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστή-
ρια αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ,
καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τοῖς κα-
τοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
γων, Κατέναντι τοῦ θυσιαστη-
ρίου τούτου προσκυνήσετε, καὶ
ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε;
13 Οὐ γνώσεσθε ὅ, τι ἐ-
ποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου
πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν;
μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ
τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς
σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χει-
ρός μου;
14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς
τῶν ἐθνῶν τούτων οὓς ἐξωλό-
θρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἐ-
δύνατο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν
ἐκ χειρός μου, ὅτι δυνήσεται ὁ
Θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ
χειρός μου;
15 Νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑ-
μᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ πεποι-
θέναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦ-
τα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι
οὐ μὴ δύνηται ὁ Θεὸς παντὸς
ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου καὶ
ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ
Θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς
ἐκ χειρός μου.
16 Καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Κύριον
Θεὸν, καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖ-
δα αὐτοῦ.
17 Καὶ βιβλίον ἔγραψεν
ὀνειδίζειν τὸν Κύριον Θεὸν
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ,
λέγων, Ὡς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο λαοὺς αὐ-
τῶν ἐκ χειρός μου, οὕτως οὐ μὴ
ἐξέληται ὁ Θεὸς Ἐζεκίου λαὸν
αὐτοῦ ἐκ χειρός μου.
18 Καὶ ἐβόησε φωνῇ με-
γάλῃ Ἰουδαϊστὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τεί-
χους, τοῦ φοβῆσαι αὐτοὺς, καὶ
κατασπάσαι, ὅπως προκατα-
λάβωνται τὴν πόλιν.
19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ Θε-
ὸν Ἱερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ θε-
οὺς λαῶν τῆς γῆς, ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων.
20 Καὶ προσηύξατο Ἐζε-
κίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης περὶ
τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν
οὐρανόν.
21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος
ἄγγελον, καὶ ἐξέτριψε πάντα
δυνατὸν καὶ πολεμιστὴν καὶ ἄρ-
χοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ βασιλέως Ἀσσούρ·
καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης
προσώπου εἰς τὴν γῆν ἑαυτοῦ,
καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτοῦ·
καὶ τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλί-
ας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν
ῥομφαίᾳ.
22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σεν-
ναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσοὺρ,
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατ-
έπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν.
23 Καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶ-
ρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασι-
λεῖ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη κατ'
ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν
μετὰ ταῦτα.
24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας ἕως θα-
νάτου,

νάτου, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ.

25 Καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ.

26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου.

27 Καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα· καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα, καὶ ὁπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά,

28 Καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα τοῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια,

29 Καὶ πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν αὐτῷ, καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα.

30 Αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γειῶν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς Λίβα τῆς πόλεως Δαυίδ· καὶ εὐωδώθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

31 Καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος, τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγκατέλιπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

32 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμὼς τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυίδ· καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λγ'. 33.

ΩΝ δεκαδύο ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας τοῖς Βααλίμ, καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίου, οὗ εἶπε Κύριος, Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ αὐτὸς διήγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῇ Βενεννόμ· καὶ ἐκληδονίζετο, καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοι-

ἐπαοιδὰς, καὶ ἐπλήθυνε ποι-
ῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυ-
ρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν.
7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν, τὸ
χωνευτὸν, εἰκόνα ἣν ἐποίη-
σεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, οὗ εἶπε Θε-
ὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σα-
λωμὼν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴ-
κῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἣν
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυ-
λῶν Ἰσραὴλ, θήσω τὸ ὄνο-
μά μου εἰς τὸν αἰῶνα·
8 Καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦ-
σαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πα-
τράσιν αὐτῶν, πλὴν ἐὰν φυ-
λάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα
ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ
πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προς-
τάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν
χειρὶ Μωυσῆ.
9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς
τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ποιῆ-
σαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ
ἔθνη ἃ ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ
προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
ἐπὶ Μανασσῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν.
11 Καὶ ἤγαγε Κύριος ἐπ'
αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυ-
νάμεως τοῦ βασιλέως Ἀσ-
σοὺρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μα-
νασσῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδησαν
αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγον
εἰς Βαβυλῶνα.
12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζή-
τησε τὸ πρόσωπον Θεοῦ τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη
σφόδρα ἀπὸ προσώπου Θεοῦ
πατέρων αὐτοῦ,
13 Καὶ προσηύξατο πρὸς
αὐτόν· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ
ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπ-
έστρεψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,
καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύρι-
ος αὐτός ἐστι Θεός.
14 Καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδό-
μησε τεῖχος ἔξω τῆς πό-
λεως Δαυὶδ ἀπὸ Λιβὸς κατὰ
Νότον ἐν τῷ χειμάρρῳ, καὶ κατὰ
τὴν εἴσοδον τὴν διὰ τῆς πύ-
λης τῆς ἰχθυϊκῆς ἐκπορευο-
μένων τὴν πόλιν τὴν κυ-
κλόθεν, καὶ εἰς Ὀπὰλ, καὶ ὕ-
ψωσε σφόδρα, καὶ κατέστη-
σεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς τειχήρε-
σιν ἐν Ἰούδα.
15 Καὶ περιεῖλε τοὺς θεοὺς
τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυ-
πτὸν ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ πάν-
τα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾠκοδό-
μησεν ἐν ὄρει οἴκου Κυρίου καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔξωθεν τῆς
πόλεως.
16 Καὶ κατώρθωσε τὸ θυ-
σιαστήριον Κυρίου, καὶ ἐθυσία-
σεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτη-
ρίου καὶ αἰνέσεως· καὶ εἶπε τῷ
Ἰούδα, τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ
Θεῷ Ἰσραήλ.
17 Πλὴν ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ
τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλὴν
Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.
18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Μανασσῆ, καὶ ἡ προσευ-
χὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ
λόγοι τῶν ὁρώντων τῶν λαλούν-
των πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι
Θεοῦ Ἰσραὴλ,
19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσ-
ευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ·
καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ
καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τό-
ποι ἐφ' οἷς ᾠκοδόμησεν ἐν
αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἔστησεν
ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ, πρὸ
τοῦ ἐπιστρέψαι, ἰδοὺ γέγρα-
πται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρών-
των.

20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ.

21 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμὼν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυεν Ἀμὼν καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου, ὡς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν.

24 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λδ'. 34.

ὮΝ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρίσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν, καὶ τῶν ἀλσέων, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμίων, καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν.

4 Καὶ κατέσπασε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια τῶν Βααλὶμ, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἔκοψε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς.

5 Καὶ ὀστᾶ ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐν πόλεσι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλεὶμ, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ.

7 Καὶ κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλση, καὶ εἴδωλα κατέκοψε λεπτὰ, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον, ἀπέστειλε τὸν Σαφὰν υἱὸν Ἐσελία, καὶ τὸν Μαασίαν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰωὰχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ, κραταιῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον Θεοῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλήμ.

10 Καὶ

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα, οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἳ ἐποίουν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐπισκευάσαι καὶ κατισχῦσαι τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους, οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα.

12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι, Ἰεὲθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλὰμ ἐκ τῶν υἱῶν Καὰθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης, καὶ πᾶς συνιῶν ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν.

13 Καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ· καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί.

14 Καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον Κυρίου, εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας, καὶ εἶπε πρὸς Σαφὰν τὸν γραμματέα, Βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν.

16 Καὶ εἰσήνεγκε Σαφὰν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον, Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων.

17 Καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν.

18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων, Βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφὰν ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφὰν καὶ τῷ Ἀβδὼμ υἱῷ Μιχαία καὶ τῷ Σαφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ παιδὶ τοῦ βασιλέως, λέγων,

21 Πορεύθητε, ζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

22 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκωὲ υἱοῦ Ἀρὰς, φυλάσσουσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασαναί, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με,

24 Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐν-

αντίον

αντίον τ͂ϐ βασιλέως Ἰέδα,

25 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με κ̀ ἐθυμίασ̄ θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τ͂ϐ χειρῶν αὐτ͂ϐ· κ̀ ἐξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ, κ̀ ἐ σβεσθήσε̄).

26 Καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰέδα τ̀ ἀποςείλαντα ὑμᾶς τ͂ϐ ζητῆσαι τ̀ Κύριον, ἔτως ἐρεῖτε αὐτῷ, Οὕτω λέγ̄ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τὲς λόγες ἓς ἤκεσας,

27 Καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σε, κ̀ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπε με ἐν τῷ ἀκεσαί σε τ͂ϐ λόγες με ἐπὶ τ̀ τόπον τ͂ϐτον κ̀ ἐπὶ τ͂ϐ κατοικε͂ντας αὐτὸν, κ̀ ἐταπεινώθης ἐναντίον με, καὶ διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σε, καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον με, κ̀ ἐγὼ ἤκεσα, φησὶ Κύριος.

28 Ἰδὲ προςτίθημί σε πρὸς τ͂ϐ πατέρας σε, καὶ προςτεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σε ἐν εἰρήνῃ, κ̀ ἐκ ὄψον) οἱ ὀφθαλμοί σε ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τ̀ τόπον τ͂ϐτον, καὶ ἐπὶ τ͂ϐ κατοικοῦντας αὐτόν· καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον.

29 Καὶ ἀπέςειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τ͂ϐ πρεσβυτέρες Ἰέδα κ̀ Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίε, κ̀ πᾶς Ἰέδα, κ̀ οἱ κατοικε͂ντες Ἱερεσαλὴμ, κ̀ οἱ ἱερεῖς, κ̀ οἱ Λευῖται, κ̀ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικρε͂ ἕως μεγάλε, κ̀ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτ͂ϐ πάντας λόγες βιβλίε τῆς διαθήκης τ͂ϐ εὑρεθέντας ἐν οἴκῳ Κυρίε.

31 Καὶ ἔςη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ςύλον, κ̀ διέθετο διαθήκην ἐναντίον Κυρίε, τ͂ϐ πορευθῆναι ἐνώπιον Κυρίε, τ̀ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτ͂ϐ, κ̀ μαρτύρια, καὶ προςτάγματα αὐτ͂ϐ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, κ̀ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τ͂ϐ λόγες τῆς διαθήκης τὲς γεγραμμένες ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τέτῳ.

32 Καὶ ἔςησε πάντας τ͂ϐ εὑρεθέντας ἐν Ἱερεσαλὴμ κ̀ Βενιαμίν· κ̀ ἐποίησ̄ οἱ κατοικε͂ντες Ἱερεσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ Κυρίε Θεε͂ πατέρων αὐτ͂ϐ.

33 Καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ ἦν υἱῶν Ἰσραὴλ, κ̀ ἐποίησε πάντας τὲς εὑρεθέντας ἐν Ἱερεσαλὴμ κ̀ ἐν Ἰσραὴλ, τ͂ϐ δελεύειν Κυρίῳ Θεῷ αὐτ͂ϐ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτ͂ϐ, ἐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίε Θεε͂ πατέρων αὐτ͂ϐ.

Κεφ. λέ. 35.

ΚΑὶ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτ͂ϐ, κ̀ ἔθυσε τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τ̀ μηνὸς τ͂ϐ πρώτε.

2 Καὶ ἔςησε τ͂ϐ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτ͂ϐ, κ̀ κατίσχυσεν αὐτὲς εἰς τὰ ἔργα οἴκε Κυρίε.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, τ͂ϐ ἁγιασθῆναι αὐτὲς τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ τ͂ϐ βασιλέως Ἰσραήλ· κ̀ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Οὐκ ἔςιν ὑμῖν ἐπ' ὤμων ἆραι ἐδέν· νῦν ἔν λειτ-

κργήσατε

χρήσασθε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἑτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμὼν υἱοῦ αὐτοῦ.

5 Καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευΐταις.

6 Καὶ θύσατε τὸ φασὲκ, καὶ ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

7 Καὶ ἀπήρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα, καὶ ἀμνοὺς, καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασὲκ, καὶ πάντας τοὺς εὑρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευΐταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰεϊὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἴκου Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα, καὶ ἀμνοὺς, καὶ ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια, καὶ μόσχους τριακοσίους.

9 Καὶ Χωνενίας, καὶ Βαναίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, ἀπήρξαντο τοῖς Λευΐταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα πεντακισχίλια, καὶ μόσχους πεντακοσίους.

10 Καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ, καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν.

12 Καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὁλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ, τοῦ προσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ Μωυσῆ· καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωΐ.

13 Καὶ ὤπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδώθη, καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ μετὰ τὸ ἑτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα ἕως νυκτὸς, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

15 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ υἱοὶ Ἀσὰφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Αἱμὰν, καὶ Ἰδιθὼμ οἱ προφῆται τοῦ βασιλέως· καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς.

16 Καὶ κατωρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασὲκ, καὶ ἐνεγκεῖν τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου κατὰ

τὴν

τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.

17 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασὲκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας.

18 Καὶ οὐκ ἐγένετο φασὲκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ πάντες βασιλεῖς Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασὲκ ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, τῷ Κυρίῳ.

19 Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασὲκ τοῦτο· μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασεν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὰ καρησὶμ ἃ ἦν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου· ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος· πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰούδᾳ, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτοῦ ἃ παρώργισε Μανασσῆς· καὶ εἶπε Κύριος, Καίγε τὸν Ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπωσάμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

20 Καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

21 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σήμερον πόλεμον πολεμῆσαι· καὶ ὁ Θεὸς εἶπε τοῦ κατασπεῦσαί με· πρόσεχε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ, μὴ καταφθείρῃ σε.

22 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος Θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ.

23 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα.

24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἅρματος, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν.

25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων.

26 Καὶ

26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίου καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου,

27 Καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΚΑὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἱμὰθ, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου.

4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραώ· τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραώ· καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῄτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, δοῦναι Φαραὼ Νεχαώ.

5 Ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγάτηρ Νηρίου ἐκ Ῥαμά· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς Χαλδαίους, καὶ λῃστήρια Σύρων, καὶ λῃστήρια Μωαβιτῶν, καὶ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν προφητῶν· πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν, τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν αἵματι ἀθῴῳ ᾧ ἐξέχεεν Ἰωακὶμ, καὶ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

6 Καὶ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου Κυρίου ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν

ἡμερῶν

ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰού-
δα; καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτά-
φη ἐν γανοζαὴ μετὰ τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐ-
τοῦ.
9 Ὀκτὼ ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ
τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐ-
βασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν-
ώπιον Κυρίου.
10 Καὶ ἐπιστρέφοντος τοῦ
ἐνιαυτοῦ, ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἰσ-
ήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα
μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυ-
μητῶν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐβα-
σίλευσε Σεδεκίαν ἀδελφὸν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ
Ἱερουσαλήμ.
11 Ἐτῶν εἴκοσι υἱὸς καὶ
ἑνὸς ἔτους Σεδεκίας ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕν-
δεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ,
οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου
Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στό-
ματος Κυρίου,
13 Ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βα-
σιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθε-
τῆσαι, ἃ ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐσκλήρυνε τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέ-
ψαι πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.
14 Καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι
Ἰούδα, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς
τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆ-
σαι ἀθετήματα βδελυγμάτων
ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον Κυ-
ρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.
15 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν
χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὀρ-
θρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμε-
νος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιά-
σματος αὐτοῦ.
16 Καὶ ἦσαν μυκτηρίζον-
τες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐξουθ-
ενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ
ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφή-
ταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς
Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως
οὐκ ἦν ἴαμα.
17 Καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς
βασιλέα Χαλδαίων, καὶ ἀπ-
έκτεινε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν
ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσμα-
τος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ
Σεδεκίου, καὶ τὰς παρθένους αὐ-
τῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάν-
τα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν.
18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη
οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ
τὰ μικρὰ, καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου Κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θη-
σαυροὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν με-
γιστάνων, πάντα εἰσήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα.
19 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον
Κυρίου, καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖ-
χος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς βά-
ρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυ-
ρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον εἰς
ἀφανισμόν.
20 Καὶ ἀπῴκισε τοὺς κα-
ταλοίπους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ
ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας
Μήδων,
21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον
Κυρίου διὰ στόματος Ἱερε-
μίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν
γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαβ-
βατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας
ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατί-
σαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν
ἑβδομήκοντα.

22 Ἔτους πρώτου Κύρου βα-
σιλέως Περσῶν, μετὰ τὸ πλη-
ρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ στό-
ματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύ-
ριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασι-
λέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ, λέγων,
23 Τάδε λέγει Κῦρος βα-
σιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς
βασιλείας τῆς γῆς, ἔδωκέ
μοι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι
οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ; ἔσται Θεὸς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

ἜΣΔΡΑΣ.

Κεφ. α΄. 1

ΚΑὶ ἐν τῷ πρώτῳ Κύ-
ρου τοῦ βασιλέως Περ-
σῶν, τοῦ τελεσθῆναι λό-
γον Κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱε-
ρεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περ-
σῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν
πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καί γε ἐν
γραπτῷ, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κῦρος βα-
σιλεὺς Περσῶν, Πάσας τὰς
βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι
Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ
οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ.
3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ ἔσται ὁ Θεὸς
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται
εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰ-
ουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν
οἶκον Θεοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ
Θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ.
4 Καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμε-
νος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ
αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λή-
ψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τό-
που αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυ-
σίῳ, καὶ ἀποσκευῇ, καὶ κτήνε-
σι μετὰ τοῦ ἑκουσίου εἰς οἶκον τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
5 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἄρχοντες
τῶν πατριῶν τοῦ Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται, πάντων ὧν ἐξήγει-
ρεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν
τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν
οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσα-
λήμ.
6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν
ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν
σκεύεσιν ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν
ἀποσκευῇ, καὶ ἐν κτήνεσι, καὶ ἐν
ξενίοις, πάρεξ τῶν ἑκουσίων.
7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος
ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυ-
ρίου, ἃ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν
αὐτὰ ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτοῦ·
8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύ-
ρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ
χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρη-
νοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ
Σασαβασὰρ τῷ ἄρχοντι τοῦ
Ἰούδα.
9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν· ψυκτῆρες χρυσοῖ τριά-
κοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ
χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ
εἴκοσι,
10 Κεφουρῆς χρυσοῖ τριά-
κοντα, καὶ ἀργυροῖ διπλοῖ τε-
τρακόσια δέκα, καὶ σκεύη ἕ-
τερα χίλια.
11 Πάντα τὰ σκεύη τῷ
χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ
πεντακισχίλια τετρακόσι-
α, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα

μετὰ Σασαβασὰρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ·

2 Οἳ ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραίας, Ῥεελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασὰν, Μασφὰρ, Βαγουαί, Ῥεοὺμ, Βαανά· ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραήλ.

3 Υἱοὶ Φαρὲς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.

4 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

5 Υἱοὶ Ἀρές, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε.

6 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

7 Υἱοὶ Αἰλὰμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

8 Υἱοὶ Ζαθθουὰ, ἐννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

9 Υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα.

10 Υἱοὶ Βανοὶ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.

11 Υἱοὶ Βαβαὶ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

12 Υἱοὶ Ἀσγὰδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο.

13 Υἱοὶ Ἀδωνικὰμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταέξ.

14 Υἱοὶ Βαγουὲ, δισχίλιοι πεντηκονταέξ.

15 Υἱοὶ Ἀδδὶν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

16 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ Ἐζεκίᾳ, ἐνενηκονταοκτώ.

17 Υἱοὶ Βασοῦ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

18 Υἱοὶ Ἰωρὰ, ἑκατὸν δεκαδύο.

19 Υἱοὶ Ἀσοὺμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

20 Υἱοὶ Γαβὲρ, ἐνενηκονταπέντε.

21 Υἱοὶ Βεθλαὲμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

22 Υἱοὶ Νετωφὰ, πεντηκονταέξ.

23 Υἱοὶ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

24 Υἱοὶ Ἀζμὼθ, τεσσαρακονταδύο.

25 Υἱοὶ Καριαθιαρὶμ, Χαφιρὰ, καὶ Βηρὼθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς.

27 Ἄνδρες Μαχμὰς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Ἀϊὰ, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

29 Υἱοὶ Ναβοῦ, πεντηκονταδύο.

30 Υἱοὶ Μαγεβὶς, ἑκατὸν πεντηκονταέξ.

31 Υἱοὶ Ἠλαμὰρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

32 Υἱοὶ Ἠλὰμ, τριακόσιοι εἴκοσι.

33 Υἱοὶ Λοδαδὶ καὶ Ὠνὼ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.

34 Υἱοὶ Ἱεριχὼ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

35 Υἱοὶ Σεναὰ, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς.

37 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.

38 Υἱοὶ Φασοὺρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.

39 Υἱοὶ

39 Υἱοὶ Ἠρὲμ, χίλιοι ἑπτά.
40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰη-
σοῦ καὶ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς Ὠ-
δυΐα, ἑβδομηκοντατέσσαρες.
41 Οἱ ᾄδοντες υἱοὶ Ἀσὰφ,
ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
42 Υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱ-
οὶ Σελλοὺμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ
Τελμὼν, υἱοὶ Ἀκοὺβ, υἱοὶ Ἀ-
τητὰ, υἱοὶ Σωβαὶ, οἱ πάντες ἑ-
κατὸν τριακονταεννέα.
43 Οἱ Ναθινὶμ, υἱοὶ Σου-
θὰ, υἱοὶ Ἀσουφὰ, υἱοὶ Τα-
βαὼθ,
44 Υἱοὶ Κάδης, υἱοὶ Σιαὰ,
υἱοὶ Φαδῶν,
45 Υἱοὶ Λαβανὼ, υἱοὶ Ἀ-
γαβὰ, υἱοὶ Ἀκοὺβ,
46 Υἱοὶ Ἀγὰβ, υἱοὶ Σε-
λαμὶ, υἱοὶ Ἀνὰν,
47 Υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γα-
δρ, υἱοὶ Ῥαϊὰ,
48 Υἱοὶ Ῥασὼν, υἱοὶ Νε-
κωδὰ, υἱοὶ Γαζὴμ,
49 Υἱοὶ Ἀζὰ, υἱοὶ Φασὴ,
υἱοὶ Βασὴ,
50 Υἱοὶ Ἀσενὰ, υἱοὶ Μο-
οινὶμ, υἱοὶ Νεφισὶμ,
51 Υἱοὶ Βακβοὺκ, υἱοὶ Ἀ-
κουφὰ, υἱοὶ Ἀροὺρ,
52 Υἱοὶ Βασαλὼθ, υἱοὶ
Μαουδὰ, υἱοὶ Ἀρσὰ,
53 Υἱοὶ Βαρκὸς, υἱοὶ Σι-
σαρὰ, υἱοὶ Θεμὰ,
54 Υἱοὶ Νασιθὶ, υἱοὶ Ἀτιφά.
55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν,
υἱοὶ Σωταῒ, υἱοὶ Σοφηρὰ, υἱοὶ
Φαδουρὰ,
56 Υἱοὶ Ἰεηλὰ, υἱοὶ Δαρ-
κὼν, υἱοὶ Γεδὴλ,
57 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀ-
τὶλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσε-
βωὴμ, υἱοὶ Ἠμεί.
58 Πάντες οἱ Ναθινὶμ, καὶ
υἱοὶ Ἀβδησελμὰ, τριακόσιοι
ἐννενηκονταδύο.
59 Καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες
ἀπὸ Θελμελὲχ, Θιλαρησά,
Χερούβ, Ἠδὰν, Ἐμμὴρ, καὶ οὐκ
ἐδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι
οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρ-
μα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραήλ εἰσιν.
60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουὰ
υἱοὶ Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξ-
ακόσιοι πεντηκονταδύο.
61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱ-
ερέων υἱοὶ Λαβεὰ, υἱοὶ Ἀκ-
κοὺς, υἱοὶ Βερζελλαὶ, ὃς ἔλα-
βεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερ-
ζελλαὶ τοῦ Γαλααδίτου γυναῖ-
κα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτῶν.
62 [e] Οὗτοι ἐζήτησαν γρα-
φὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσὶμ, καὶ οὐχ
εὑρέθησαν, καὶ ἠλισγήθησαν ἀπὸ
τῆς ἱερατείας.
63 Καὶ εἶπεν ἀθερσαθὰ
αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τῶν
ἁγίων τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱ-
ερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς
τελείοις.
64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία
ὁμοῦ ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες
δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,
65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ
παιδισκῶν αὐτῶν, οὗτοι ἑπτα-
κισχίλιοι τριακόσιοι τριακον-
ταεπτά· καὶ οὗτοι ᾄδοντες καὶ ᾄ-
δουσαι διακόσιοι.
66 Ἵπποι αὐτῶν, ἑπτακό-
σιοι τριακονταέξ· ἡμίονοι αὐ-
τῶν, διακόσιοι τεσσαρακοντα-
πέντε·
67 Κάμηλοι αὐτῶν, τετρα-
κόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι
αὐτῶν, ἑξακισχίλιοι ἑπτακό-
σιοι εἴκοσι.
68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πα-
τριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς
εἰς οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἰερουσα-
λὴμ, ηὐχοντο εἰς οἶκον
τοῦ Θεοῦ, τοῦ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ
τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ,
69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν,

ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἓξ μυριάδες καὶ χίλιαι, καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ κοθωνοὶ τῶν ἱερέων ἑκατόν.

70 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινὶμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰασεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον Θεοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαύτωσις τῷ Κυρίῳ τὸ πρωῒ καὶ εἰς ἑσπέραν.

4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ·

5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὁλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τῷ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἑκούσιον τῷ Κυρίῳ.

6 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὁλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη.

7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰασεδὲκ, καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καδμιὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· υἱοὶ Ἡναδὰδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

10 Καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγξι, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινε φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου Κυρίου.

12 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων

ρέων

ρέων καὶ τῶν Λευϊτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴδοσαν τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ᾠδήν.

13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Κεφ δ' 4.

ΚΑὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ,

2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς, Οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδὰν βασιλέως Ἀσσοὺρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπιτοαυτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν,

5 Καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθὰ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεὴλ καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις· πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην.

8 Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἱερουσαλὴμ τῷ Ἀρθασασθὰ βασιλεῖ.

9 Τάδε ἔκρινε Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δειναῖοι, Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρφαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρχυαῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαῖοι, Δαυαῖοι,

10 Καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπῴκισεν Ἀσσεναφὰρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ.

11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν· Πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα παῖδές σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.

12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν, ἣν οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρτισμένα εἰσὶ, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσε.

13 Νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ

βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκεί-
νη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη
αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ
ἔσονταί σοι, οὐδὲ δώσουσι· καὶ
τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ,
14 Καὶ ἀσχημοσύνην βα-
σιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν·
διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνω-
ρίσαμεν τῷ βασιλεῖ,
15 Ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βι-
βλίῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πα-
τέρων σου, καὶ εὑρήσεις, καὶ γνώ-
σῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις
ἀποστάτις, καὶ κακοποιοῦσα βα-
σιλεῖς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖ-
αι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ
ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη
16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ
βασιλεῖ, ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκεί-
νη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη
αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι
εἰρήνη.
17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ
Σαμψὰ γραμματέα καὶ τοὺς
καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν
τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ
τοὺς καταλοίπους πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ, Εἰρήνην· καὶ φησίν,
18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπε-
στείλατε πρὸς ἡμᾶς, ἐκλήθη
ἔμπροσθεν ἐμοῦ·
19 Καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώ-
μη, καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕ-
ρομεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ'
ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς
ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυ-
γαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῇ·
20 Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐ-
γένοντο ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐ-
πικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ
ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ
μέρος δίδονται αὐτοῖς.
21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην,
καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκεί-
νους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰ-
κοδομηθήσεται ἔτι.
22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης
πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν
ποιῆσαι περὶ τούτου, μή ποτε
πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κα-
κοποίησιν βασιλεῦσι.
23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ
Ἀρθασασθὰ βασιλέως ἀνέ-
γνω ἐνώπιον Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ
Σαμψὰ γραμματέως καὶ συν-
δούλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν
σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
Ἰούδᾳ, καὶ κατήργησαν αὐτοὺς
ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει.
24 Τότε ἤργησε τὸ ἔργον
οἴκου τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ· καὶ ἦν ἀργοῦν ἕως δευτέρου
ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου βα-
σιλέως Περσῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ προεφήτευσεν Ἀγ-
γαῖος ὁ προφήτης καὶ Ζα-
χαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ προφητεί-
αν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰ-
ούδᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.
2 Τότε ἀνέστησαν Ζοροβά-
βελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς
υἱὸς Ἰωσεδὲκ, καὶ ἤρξαντο οἰκο-
δομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ
βοηθοῦντες αὐτοῖς.
3 Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλ-
θεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναὶ ἔπ-
αρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ
Σαθαρβουζανὰ, καὶ οἱ σύνδου-
λοι αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν
αὐτοῖς, Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώ-
μην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον
τοῦτον, καὶ τὴν χορηγίαν ταύ-
την καταρτίσασθαι;
4 Τότε ταῦτα εἴποσαν αὐ-
τοῖς, Τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν
ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν
πόλιν ταύτην;
5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Θεοῦ

ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμη τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη· καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου.

6 Διασάφησις ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλε Θανθαναΐ ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ·

7 Ῥήματα ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν· καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ· Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα.

8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται, καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

9 Τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἴπαμεν αὐτοῖς. Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

10 Καὶ τὰ ὀνόματα τὰ αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

11 Καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἡμεῖς ἐσμὲν δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλὰ, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν, καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς.

12 Ἀφότε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως, Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι·

14 Καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκε τῷ Σαβανασὰρ τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ,

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πάντα τὰ σκεύη λάβε καὶ πορεύου, θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

16 Τότε Σαβανασὰρ ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ᾠκοδομήθη, καὶ οὐκ ἐτελέσθη.

17 Καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν, ἐπισκεπήτω ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅπως γνῷς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου, πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κεφ. ϛ'. 6.

Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθή-

χαις ὅπου ἡ γάζα κεῖται ἐν Βα-
λυλῶνι.
2 Καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν
τῇ βάρει κεφαλὶς μία, καὶ τοῦ-
το γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπό-
μνημα.
3 Ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου
βασιλέως, Κῦρος ὁ βασιλεὺς
ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκου ἱεροῦ
Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· Οἶ-
κος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος
οὗ θυσιάζουσι τὰ θυσιάσματα·
καὶ ἔθηκαν ἔπαρμα ὕψος πή-
χεις ἑξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ
πήχεων ἑξήκοντα·
4 Καὶ δόμοι λίθινοι κρα-
ταιοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλι-
νος εἷς, καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου
τοῦ βασιλέως δοθήσεται.
5 Καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ
Θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυ-
σᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξή-
νεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱ-
ερουσαλὴμ, καὶ ἐκόμισεν εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπ-
ελθέτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη
ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.
6 Νῦν δώσετε ἔπαρχοι
πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβου-
ζανὰι, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν
Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν
τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐ-
κεῖθεν.
7 Νῦν ἄφετε τὸ ἔργον οἴ-
κου τοῦ Θεοῦ· οἱ ἀφηγούμενοι τῶν
Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ Θεοῦ
ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τοῦ
τόπου αὐτοῦ.
8 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ γνώμη ἐ-
τέθη, μή ποτέ τι ποιήσητε
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν
Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομηθῆναι
οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ ἀπὸ
ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν
φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπι-
μελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη
τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ
καταργηθῆναι.
9 Καὶ ὃ ἂν ὑστέρημα, καὶ υἱ-
οὺς βοῶν καὶ κριῶν, καὶ ἀμνοὺς εἰς
ὁλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, πυροὺς, ἅλας, οἶνον, ἔ-
λαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω δι-
δόμενον αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡ-
μέρᾳ, ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν,
10 Ἵνα ὦσιν εὐωδίας προσ-
φέροντες τῷ Θεῷ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ προσεύχωνται εἰς
ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ υἱῶν
αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη
γνώμη, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο, κα-
θαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰ-
κίας αὐτοῦ, καὶ ὠρθωμένος πλη-
γήσεται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος
αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.
12 Καὶ ὁ Θεὸς οὗ κατασκη-
νοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, καταστρέ-
ψαι πάντα βασιλέα καὶ λαὸν
ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶ-
κον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ·
ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην,
ἐπιμελῶς ἔσται.
13 Τότε Θανθαναὶ ὁ ἔπ-
αρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ,
Σαθαρβουζανὰι, καὶ οἱ σύν-
δουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε
Δαρεῖος βασιλεὺς, οὕτως ἐ-
ποίησαν ἐπιμελῶς.
14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν
Ἰουδαίων ᾠκοδόμουν, καὶ οἱ
Λευῖται ἐν προφητείᾳ Ἀγ-
γαίου τοῦ προφήτου, καὶ Ζαχα-
ρίου υἱοῦ Ἀδδὼ· καὶ ἀνῳκοδό-
μησαν, καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ
γνώμης Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ
γνώμης Κύρου, καὶ Δαρείου, καὶ
Ἀρθασασθὰ βασιλέων Περ-
σῶν.

15 Καὶ

15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ, ὅ ἐστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μόσχους ἑκατόν, κριοὺς διακοσίους, ἀμνοὺς τετρακοσίους, χιμάρους αἰγῶν ὑπὲρ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευΐτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν, ἐπὶ δουλείας Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωυσῆ.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἷς πάντες καθαροί· καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.

21 Καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας, καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτούς, τοῦ ἐκζητῆσαι Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

22 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος, καὶ ἐπέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοὺρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθὰ βασιλέως Περσῶν, ἀνέβη Ἔσδρας υἱὸς Σαραίου, υἱοῦ Ἀζαρίου, υἱοῦ Χελκία,

2 Υἱοῦ Σελλοὺμ, υἱοῦ Σαδδοὺκ, υἱοῦ Ἀχιτώβ,

3 Υἱοῦ Σαμαρία, υἱοῦ Ἐσριὰ, υἱοῦ Μαρεώθ,

4 Υἱοῦ Ζαραΐα, υἱοῦ Ὀζίου, υἱοῦ Βοκκὶ,

5 Υἱοῦ Ἀβισουὲ, υἱοῦ Φινεὲς, υἱοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου·

6 Αὐτὸς Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ὃν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεὶρ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός.

7 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινὶμ, εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθὰ τῷ βασιλεῖ.

8 Καὶ ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἕβδομον τῷ βασιλεῖ·

9 Ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος· ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι χεὶρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.

10 Ὅτι Ἔσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.

11 Καὶ

11 Καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος, ὃ ἔδωκεν Ἀρθασασθὰ τῷ Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προςταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

12 Ἀρθασασθὰ βασιλεὺς βασιλέων Ἔσδρᾳ γραμματεῖ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· Τετελέσθω λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις.

13 Ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἑκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετὰ σοῦ πορευθῆναι.

14 Ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νόμῳ Θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρί σου·

15 Καὶ εἰς οἶκον Κυρίου, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἑκουσιάσθησαν τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατασκηνοῦντι,

16 Καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὅ, τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἑκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ ἱερέων τῶν ἑκουσιαζομένων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ πάντα προσπορευόμενον τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κριοὺς, ἀμνοὺς, καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῇ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ ὑμῶν ποιήσατε.

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ, παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου Θεοῦ σου, ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως.

21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Ἀρθασασθὰ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἑτοίμως γινέσθω·

22 Ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἅλας οὗ οὐκ ἔστι γραφή.

23 Πᾶν ὅ ἐστιν ἐν γνώμῃ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, γινέσθω· προσέχετε μήτις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μήποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

24 Καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, ᾄδουσι, πυλωροῖς, Ναθινὶμ, καὶ λειτουργοῖς οἴκου Θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς.

25 Καὶ σὺ Ἔσδρα, ὡς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἐν χειρί σου, κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτὰς, ἵνα ὦσι κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ εἰδότι γνωριεῖτε.

26 Καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ νόμον

τοῦ βασιλέως ἑτοίμως, τὸ
κρίμα ἔστω γινόμενον ἐξ αὐ-
τοῦ, ἐάν τε εἰς θάνατον, ἐάν
τε εἰς τιμωρίαν, ἐάν τε εἰς ζη-
μίαν τοῦ βίου, ἐάν τε εἰς παρά-
δοσιν.

27 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς
ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέ-
ως ταῦτα, τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ,

28 Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔ-
λεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βα-
σιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ,
καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βα-
σιλέως, τῶν ἐπηρμένων· καὶ ἐγὼ
ἐθαρσάθην ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡ
ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνῆξα ἀ-
πὸ Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆ-
ναι μετ' ἐμοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πα-
τριῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀ-
ναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βα-
σιλείᾳ Ἀρθασασθὰ τοῦ βασι-
λέως Βαβυλῶνος.

2 Ἀπὸ υἱῶν Φινεὲς, Γερ-
σών· ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανι-
ήλ· ἀπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀττὰς.

3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανία, καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας,
καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστημα ἑ-
κατὸν καὶ πεντήκοντα.

4 Ἀπὸ υἱῶν Φααθ Μωὰβ,
Ἐλιαωνιὰ υἱὸς Σαραία, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσια τὰ ἀρσενικά.

5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθό-
ης, Σεχενίας υἱὸς Ἀζιὴλ,
καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσια τὰ ἀρ-
σενικά.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδὶν,
Ὠβὴθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ
μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ ἀρ-
σενικά.

7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλὰμ, Ἰ-
σαΐας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ'
αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσε-
νικά.

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία,
Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ
μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρ-
σενικά.

9 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωὰβ, Ἀ-
βαδίας υἱὸς Ἰεζιὴλ, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ
ἀρσενικά.

10 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βα-
ανὶ, Σελιμὼθ υἱὸς Ἰωσαφία,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα
τὰ ἀρσενικά.

11 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβὶ, Ζα-
χαρίας υἱὸς Βαβὶ, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά.

12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγὰδ,
Ἰωάννης υἱὸς Ἀκκατὰν, καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρ-
σενικά.

13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδωνι-
κὰμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀ-
νόματα αὐτῶν, Ἐλιφαλὰτ,
Ἰεὴλ, καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά.

14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγοαὶ,
Οὐθὶ καὶ Ζαβοὺδ, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά.

15 Καὶ συνῆξα αὐτοὺς
πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον
πρὸς τὸν Ἐυὶ, καὶ παρενεβάλο-
μεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ συν-
ῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱε-
ρεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευὶ οὐχ
εὗρον ἐκεῖ.

16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλε-
άζαρ, τῷ Ἀριὴλ, τῷ Σομεΐα,
καὶ τῷ Ἀλωνὰμ, καὶ τῷ Ἰαρὶβ,
καὶ τῷ Ἐλνάθαμ, καὶ τῷ Να-
θὰν, καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ τῷ
Μεσολλὰμ, καὶ τῷ Ἰωαρὶμ, καὶ
τῷ Ἐλνάθαν, συνετοῖς.

17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐ-
πὶ ἄρχοντας ἐν ἀργυρίῳ τοῦ
τόπου, καὶ ἔθηκα ἐν στόματι αὐ-
τῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ἀθηνείμ
ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, τοῦ ἐν-

ἐγκα

ἐνέγκαι ἡμῖν ᾄδοντας εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

18 Καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνὴρ σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραήλ· ϗ ἀρχὴν ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ϗ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαοκτώ.

19 Καὶ τὸν Ἀσεβίαν, ϗ τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρὶ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ ϗ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι.

20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινὶμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ ϗ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν, Ναθινὶμ διακόσιοι εἴκοσι, πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι.

21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀουέ, τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθεῖαν ἡμῖν ϗ τοῖς τέκνοις ἡμῶν ϗ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν·

22 Ὅτι ᾐσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν ϗ ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες, Χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν· ϗ κράτος αὐτοῦ, ϗ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.

23 Καὶ ἐνηστεύσαμεν ϗ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, ϗ ἐπήκουσεν ἡμῖν.

24 Καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα, τῷ Σαραίᾳ, τῷ Ἀσαβίᾳ, ϗ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα.

25 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον ϗ τὸ χρυσίον ϗ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς ϗ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, ϗ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι.

26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, ϗ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν, ϗ τάλαντα χρυσίου ἑκατὸν,

27 Καὶ καφουρὴ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χίλιοι, ϗ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ.

28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια, ϗ τὸ ἀργύριον ϗ τὸ χρυσίον ἑκούσια τῷ Κυρίῳ Θεῷ πατέρων ἡμῶν.

29 Ἀγρυπνεῖτε ϗ τηρεῖτε ἕως στῆτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων ϗ τῶν Λευιτῶν ϗ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰς σκηνὰς οἴκου Κυρίου.

30 Καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς ϗ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου ϗ τοῦ χρυσίου ϗ τῶν σκευῶν, ἐνεγκεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

31 Καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀουὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ· ϗ χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, ϗ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ ϗ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ.

32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

33 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον ϗ τὸ χρυσίον ϗ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμὼθ υἱοῦ Οὐρίου τοῦ ἱερέως, ϗ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεὲς, ϗ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησοῦ, ϗ

Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται.

34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

35 Οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας, προσήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐννενηκονταέξ, ἀμνοὺς ἑβδομηκονταεπτὰ, χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρός με οἱ ἄρχοντες, λέγοντες, Οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χανανὶ, ὁ Ἐθὶ, ὁ Φερεζὶ, ὁ Ἰεβουσὶ, ὁ Ἀμμωνὶ, ὁ Μωαβὶ, καὶ ὁ Μοσερὶ, καὶ ὁ Ἀμορρὶ,

2 Ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεὶρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ.

3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἠρεμάζων.

4 Καὶ συνήχθησαν πρός με πᾶς ὁ διώκων λόγον Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας· κᾀγὼ καθήμενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου· καὶ ἐν τῷ διαρρῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν,

6 Καὶ εἶπα, Κύριε, Ἠσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι Θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρός σε, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμὲν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ, καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν.

9 Ὅτι δοῦλοί ἐσμεν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἐρήματα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν

φραγ-

φραγμὸν ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

10 Τί ἐροῦμεν ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου,

11 Ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομῆσαι αὐτὴν, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνισχύσητε, καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

13 Καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι οὐ ἔστιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν·

14 Ὅτι ἐπιστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου, καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν· μὴ παροξυνθῇς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας, τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον.

15 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀληθινὸς σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στῆναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ.

Κεφ. θ'. 10.

ΚΑὶ ὡς προσηύξατο Ἔσδρας, καὶ ὡς ἐξηγόρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς, καὶ ὕψωσε κλαίων.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, καὶ εἶπε τῷ Ἔσδρᾳ, Ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ.

3 Καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γινόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούλῃ· ἀνάστηθι, καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γενηθήτω.

4 Ἀνάστα, ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταιοῦ καὶ ποίησον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας, καὶ ὥρκισε τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς, καὶ Λευΐτας, καὶ πάντα Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ὤμοσαν.

6 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισοὺβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας.

7 Καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ

εἰς τρεῖς ἡμέρας, ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διαςαλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.

9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας· οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔννατος· ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

10 Καὶ ἀνέςη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ἰσραήλ.

11 Καὶ νῦν δότε αἴνεσιν Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεςὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαςάληθε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν, Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι.

13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινὸς, καὶ οὐκ ἔςι δύναμις ςῆναι ἔξω· καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ.

14 Στήτωσαν δὴ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν, καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κριταὶ, τοῦ ἀποςρέψαι ὀργὴν θυμοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

15 Πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαὴλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωὲ μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου· καὶ Μεσολλὰμ, καὶ Σαββαθαὶ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεςάλησαν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέςρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

18 Καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασία, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἰαρὶβ, καὶ Γοδαλία·

19 Καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν, καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.

20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανὶ, καὶ Ζαβδία.

21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠρὰμ, Μασαὴλ, καὶ Ἐλία, καὶ Σαμαΐα, καὶ Ἰεὴλ, καὶ Ὀζία.

22 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασοὺρ, Ἐλιωναῒ, Μαασία, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἠλασά.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδ, καὶ Σαμοῦ, καὶ Κωλία, αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φαθαΐα, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέζερ.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ᾀδόντων, Ἐλισοὺβ· καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδοὺθ.

25 Καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ἀπὸ

ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μεαμὶν, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία.

26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλὰμ, Ματθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαϊὴλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαριμὼθ, καὶ Ἠλία.

27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθθά, Ἐλιωναῒ, Ἐλισοὺβ, Ματθαναῒ, καὶ Ἀρμὼθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὀζιζά.

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεὶ, Ἰωανὰν, Ἀνανία, καὶ Ζαβοὺ, καὶ Θαλί.

29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουὶ, Μοσολλὰμ, Μαλοὺχ, Ἀδαΐας, Ἰασοὺβ, καὶ Σαλουία, καὶ Ῥημώθ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαὰθ Μωὰβ, καὶ Ἐδνὲ, καὶ Χαλὴλ, καὶ Βαναία, καὶ Μαασία, Ματθανία, Βεσελεὴλ, καὶ Βανουὶ, καὶ Μανασσῆ.

31 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠρὰμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαίας, Σεμεὼν,

32 Βενιαμὶν, Βαλοὺχ, Σαμαρία.

33 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσὴμ, Μετθανία, Ματθαθά, Ζαβὰδ, Ἐλιφαλὲτ, Ἰερεμὶ, Μανασσῆ, Σεμεΐ.

34 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανὶ, Μοοδίας, Ἀμερὰμ, Οὐὴλ,

35 Βαναία, Βαδαία, Χελκία,

26 Οὐανία, Μαριμὼθ, Ἐλιασὶφ,

37 Ματθανία, Ματθαναῒ, καὶ ἐποίησαν

38 Οἱ υἱοὶ Βανουὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεΐ,

39 Καὶ Σελεμία, καὶ Νάθαν, καὶ Ἀδαΐα,

40 Μαχαδναβοὺ, Σεσὶ, Σαρεὶ,

41 Ἐζριὴλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία,

42 Καὶ Σελλοὺμ, Ἀμαρεία, Ἰωσήφ.

43 Ἀπὸ υἱῶν Ναβοὺ, Ἰαὴλ, Ματταθίας, Ζαβὰδ, Ζεβιννὰς, Ἰαδαὶ, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Βαναία.

44 Πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

ΝΕΕΜΙ'ΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

Λόγοι Νεεμία υἱοῦ Χελκία, καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσὰν ἀβιρά.

2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἷς ἀπὸ ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων, οἳ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ εἴποσαν πρός με, Οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχη Ἱερουσαλὴμ καθῃρημένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρί.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ εἶπα, Μὴ δὴ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς, φυλάσσων

τὴν

τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεός σου
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς
φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
6 Ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσ-
έχον, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀν-
εῳγμένοι, τοῦ ἀκοῦσαι προσ-
ευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ
προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σή-
μερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ
υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου· καὶ
ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν
Ἰσραὴλ αἷς ἡμαρτήκαμέν σοι·
καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρός μου
ἡμάρτομεν.
7 Διαλύσει διελύσαμεν
πρός σε, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν
τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγ-
ματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐν-
ετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου.
8 Μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν
ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί
σου, λέγων, Ὑμεῖς ἐὰν ἀσυν-
θετήσητε, ἐγὼ διασκορπιῶ
ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς.
9 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρός
με, καὶ φυλάξητε τὰς ἐντο-
λάς μου, καὶ ποιήσητε αὐτάς,
ἐὰν ᾖ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ'
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συν-
άξω αὐτοὺς, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐξελεξάμην
κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ.
10 Καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ
λαός σου, οὓς ἐλυτρώσω ἐν τῇ
δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν
τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ.
11 Μὴ δὴ Κύριε· ἀλλ' ἔστω
τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν
προσευχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ εἰς
τὴν προσευχὴν παίδων σου
τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ
ὄνομά σου· καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ
παιδί σου σήμερον, καὶ δὸς αὐ-
τὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον τοῦ
ἀνδρὸς τούτου. καὶ ἐγὼ ἤμην οἰ-
νοχόος τῷ βασιλεῖ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νι-
σὰν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθα-
σασθὰ βασιλεῖ, καὶ ἦν ὁ οἶνος
ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἔλαβον τὸν
οἶνον, καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ·
καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐ-
τοῦ.
2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασι-
λεύς, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου
πονηρὸν, καὶ οὐκ εἶ μετριάζων;
καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο, εἰ μὴ πονη-
ρία καρδίας. καὶ ἐφοβήθην
πολὺ σφόδρα,
3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ,
Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
ζήτω· διὰ τί οὐ μὴ γένηται πο-
νηρὸν τὸ πρόσωπόν μου, διότι
ἡ πόλις οἶκος μνημείων πα-
τέρων μου ἠρημώθη, καὶ αἱ
πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν
πυρί;
4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεύς,
Περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς;
καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ,
5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ,
Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν,
καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου
ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐ-
τὸν ἐν Ἰούδα εἰς πόλιν μνη-
μείων πατέρων μου, καὶ ἀνοι-
κοδομήσω αὐτήν.
6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεύς,
καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐ-
χόμενα αὐτοῦ, Ἕως πότε ἔσται
ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέ-
ψεις; καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ
ἔδωκα αὐτῷ ὅρον.
7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ;
Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν,
δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς
ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ,
ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω
ἐπὶ Ἰούδαν,
8 Καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀ-

Ἀσὰφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν· καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡ ἀγαθή.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς.

10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ, καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνὶ, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο, ὅτι ἥκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

22 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ Θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κτῆνος οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ.

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ γωληλὰ, καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν, καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας· καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι αὐτῆς καταβρώθησαν πυρί.

14 Καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ αἴν, καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου.

15 Καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάῤῥου νυκτὸς, καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει, καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα.

16 Καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην, καὶ τί ἐγὼ ποιῶ· καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς ἐντίμοις, καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα.

17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ταύτην, ἐν ᾗ ἐσμὲν ἐν αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἔρημος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρί· δεῦτε, καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος.

18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἥ ἐστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς εἶπέ μοι· καὶ εἶπα, Ἀναστῶμεν, καὶ οἰκοδομήσωμεν· καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν.

19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ, καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνὶ, καὶ Γησὰμ ὁ Ἀραβὶ, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;

20 Καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροὶ, καὶ οἰκοδομήσομεν· καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστι μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ ἀνέστη Ἐλιασοὺβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ᾠκοδόμησαν

μησαν τὴν πύλην τὴν προβατικήν· αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῶν ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ἀναμεήλ.

2 Καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχὼ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχοὺρ, υἱοῦ Ἀμαρί.

3 Καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

4 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ῥαμὼθ υἱοῦ Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκώς· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλὰμ υἱὸς Βαραχίου, υἱοῦ Μαζεβήλ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Σαδὼκ υἱὸς Βαανά.

5 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωΐμ, καὶ ὀδαρὶμ οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν.

6 Καὶ τὴν πύλην ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰαϊδὰ υἱὸς Φασὴκ, καὶ Μισαλὰμ υἱὸς Βασωδία· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

7 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης, καὶ Εὐάρων ὁ Μηρωναθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαὼν καὶ τῆς Μασφὰ ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

8 Καὶ παρ' αὐτὸν παρησφαλίσατο Ὀζιὴλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τῶν ῥωκεὶμ, καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος.

9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ῥαφαΐα υἱὸς Σοὺρ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερουσαλήμ.

10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαΐα υἱὸς Ἐρωμὰφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττοὺθ υἱὸς Ἀσαβανία.

11 Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡρὰμ, καὶ Ἀσοὺβ υἱὸς Φαὰθ Μωὰβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θαννουρίμ.

12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλοὺμ υἱὸς Ἀλλωῆς, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.

13 Τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνοὺν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας.

14 Καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχὰβ, ἄρχων περιχώρου Βηθακχαρὶμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

15 Τὴν δὲ πύλην τῆς πηγῆς ἠσφαλίσατο Σαλωμὼν υἱὸς Χολεζὲ, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά· αὐτὸς ἐξῳκοδόμησεν αὐτὴν, καὶ ἐστέγασεν αὐτὴν, καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς· καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυίδ.

16 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησε Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβοὺχ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Βηθσοὺρ, ἕως κήπου τάφου Δαυίδ, καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γε-

γονυ-

γωνίας, ϗ ἕως βηθαγγαρίμ.

17 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται, Ῥαοὺμ υἱὸς Βανί· ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Κεϊλὰ τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεῒ υἱὸς Ἠναδὰδ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Κεϊλά.

19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἀζοὺρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφαὶ, μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτούσης τῆς γωνίας.

20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαροὺχ υἱὸς Ζαβοῦ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου.

21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμὼθ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκὼς, μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελιασοὺβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασούβ.

22 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκκεχάρ.

23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὶν καὶ Ἀσοὺβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν· καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασίου, υἱοῦ Ἀνανία ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ.

24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς Ἀδὰδ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας, ϗ ἕως τῆς καμπῆς

25 Φαλὰχ υἱὸς Εὐζαὶ ἐξεναντίας τῆς γωνίας, ϗ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς· ϗ μετ' αὐτὸν Φαδαΐα υἱὸς Φόρος.

26 Καὶ οἱ Ναθινὶμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ὠφὰλ, ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολὰς, ϗ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων

27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωΐμ, μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος, ϗ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὀφλά.

28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδοὺκ υἱὸς Ἐμμὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ· καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαΐα υἱὸς Σεχενία φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς.

30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σελεμία, ϗ Ἀνὼμ υἱὸς Σελεφ, ὁ ἕκτος, μέτρον δεύτερον· μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλλὰμ υἱὸς Βαραχία ἐξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ.

31 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφὶ ἕως βηθαὰν Ναθινὶμ, ϗ οἱ ῥωποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ Μαφεκὰδ ϗ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς.

31 Καὶ ἀναμέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς ϗ οἱ ῥωποπῶλαι.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐγένοντο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, ϗ πονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, ϗ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, ϗ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις.

2 Καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, αὕτη ἡ δύναμις Σομόρων, Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἆρα θυσιάζουσιν; ἆρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται τοὺς λίθους, μετὰ τὸ

χῶμα

χῶμα γεγενέδης γῆς καυθέν-
τας;
3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμα-
νίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθε, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ θυσιά-
ζουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τοῦ τό-
που αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀ-
λώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος
λίθων αὐτῶν;
4 Ἄκουσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅ-
τι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρι-
σμὸν, καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν
αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ
δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν
ἐν γῇ αἰχμαλωσίας,
5 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀ-
νομίαν.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σα-
ναβαλλὰτ καὶ Τωβία καὶ οἱ Ἄ-
ραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται, ὅτι ἀν-
έβη ἡ φυὴ τοῖς τείχεσιν Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ δια-
σφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι, καὶ
πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφό-
δρα.
8 Καὶ συνήχθησαν πάντες
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐλθεῖν παρατάξα-
σθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι
αὐτὴν ἀφανῆ.
9 Καὶ προσηυξάμεθα πρὸς
τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐστή-
σαμεν προφύλακας ἐπ' αὐ-
τοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν.
10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Συν-
ετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν,
καὶ ὁ χοῦς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ
δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν
τῷ τείχει.
11 Καὶ εἶπαν οἱ θλίβον-
τες ἡμᾶς, Οὐ γνώσονται καὶ
οὐκ ὄψονται, ἕως ὅτου ἔλθω-
μεν εἰς μέσον αὐτῶν, καὶ φο-
νεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύ-
σωμεν τὸ ἔργον.
12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθοσαν
οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχό-
μενα αὐτῶν, καὶ εἴποσαν ἡμῖν,
Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν
τόπων ἐφ' ἡμᾶς.
13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κα-
τώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ
τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ
ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ
ῥομφαιῶν αὐτῶν, λόγχας αὐ-
τῶν καὶ τόξα αὐτῶν.
14 Καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην, καὶ εἶ-
πα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς
τοὺς στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς
καταλοίπους τοῦ λαοῦ, Μὴ φο-
βηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
μνήσθητε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ με-
γάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παρατά-
ξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑ-
μῶν, υἱῶν ὑμῶν, θυγατέρων
ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν, καὶ
οἴκων ὑμῶν.
15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤ-
κουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐ-
γνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ
Θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν· καὶ
ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς
εἰς τὸ τεῖχος, ἀνὴρ εἰς τὸ
ἔργον αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης ἥμισυ τῶν ἐκ-
τετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον,
καὶ ἥμισυ αὐτῶν ἀντείχοντο,
καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα
καὶ θώρακες, καὶ οἱ ἄρχοντες ὀ-
πίσω παντὸς οἴκου Ἰούδα
17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν
τῷ τείχει, καὶ οἱ αἴροντες ἐν
τοῖς ἀρτῆρσιν ἐν ὅπλοις· ἐν
μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔρ-
γον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν
βολίδα.
18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ
ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐ-
πὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ᾠκο-
δόμουν· καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ
κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ.
19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐν-
τίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχον-
τας

τας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ, Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ
πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα
ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ
ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
20 Ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε
τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης,
ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡ-
μᾶς, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πολεμή-
σει περὶ ἡμῶν.
21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ
ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν κρατοῦν-
τες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβά-
σεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν
ἄστρων.
22 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ εἶπα τῷ λαῷ, Ἕκαστος μετὰ
τοῦ νεανίσκου αὐτοῦ αὐλισθήτω ἐν
μέσῳ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστω ὑ-
μῖν ἡ νὺξ προφυλακὴ, καὶ ἡ
ἡμέρα ἔργον.
23 Καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄν-
δρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω
μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυ-
σκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ.

Κεφ. ιʹ.ϛ.

ΚΑὶ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ
γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς
Ἰουδαίους.
2 Καὶ ἦσάν τινες λέγοντες,
Ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατρά-
σιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ, καὶ λη-
ψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ
ζησόμεθα.
3 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες,
Ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡ-
μῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς δι-
εγγυῶμεν καὶ ληψόμεθα σῖτον
καὶ φαγόμεθα.
4 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες,
Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς
φόρους τοῦ βασιλέως, ἀγροὶ ἡ-
μῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ
οἰκίαι ἡμῶν.
5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν· ὡς
υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν· καὶ ἰδοὺ
ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς
υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας
ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσὶν
ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν κατα-
δυναστευόμεναι, καὶ οὐκ ἔστι
δύναμις χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀγροὶ
ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν
τοῖς ἐντίμοις.
6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα
καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν
αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους.
7 Καὶ ἐβουλεύσατο καρδία
μου ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐμαχεσάμην
πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρ-
χοντας, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἀπ-
αιτήσει ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ ἃ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔ-
δωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν
μεγάλην,
8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἡμεῖς
κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡ-
μῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλου-
μένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἑκουσίῳ
ἡμῶν· καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν, καὶ παραδοθή-
σονται ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν, καὶ
οὐχ εὗρον λόγον.
9 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἀγαθὸς
ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε· οὐχ
οὕτως ἐν φόβῳ Θεοῦ ἡμῶν
ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ
τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν;
10 Καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ
οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκα-
μεν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σῖ-
τον· ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν
ἀπαίτησιν ταύτην.
11 Ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς
ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν καὶ
ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐλαιῶ-
νας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν,
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον
καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξ-
ενέγκατε ἑαυτοῖς.

12 Καὶ

12 Καὶ εἶπαν, Ἀποδώσο-
μεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσο-
μεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ
λέγεις. καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς
καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς
τὸ ῥῆμα τοῦτο.
13 Καὶ τὴν ἀναβολήν μου
ἐξετίναξα, καὶ εἶπα, Οὕτως
ἐκτινάξαι ὁ Θεὸς πάντα ἄν-
δρα, ὃς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον,
ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου
αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετι-
ναγμένος καὶ κενός. καὶ εἶπε
πᾶσα ἡ ἐκκλησία, Ἀμήν. καὶ
ᾔνεσε τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν
ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.
14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετεί-
λατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐ-
τῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους
εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ
καὶ δευτέρου τοῦ Ἀρθασασθὰ
ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον.
15 Καὶ τὰς βίας τὰς πρώ-
τας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβοσαν παρ'
αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ
ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα
τεσσαράκοντα· καὶ οἱ ἐκτετι-
ναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζον-
ται ἐπὶ τὸν λαόν· κἀγὼ οὐκ
ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου
φόβου Θεοῦ.
16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους
τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἀγρὸν
οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες
οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ
ἔργον.
17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκα-
τὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ
ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ
τράπεζάν μου.
18 Καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡ-
μέραν μίαν μόσχος εἷς, καὶ
πρόβατα ἓξ ἐκλεκτὰ καὶ χί-
μαρος ἐγίνοντό μοι· καὶ ἀνὰ-
μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν
οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν
τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ
ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δου-
λεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.
19 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς
εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίη-
σα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη
τῷ Σαναβαλλὰτ, καὶ Τω-
βίᾳ, καὶ τῷ Γησὰμ τῷ Ἀρα-
βὶ, καὶ τοῖς καταλοίποις ἐχ-
θρῶν ἡμῶν, ὅτι ᾠκοδόμη-
σα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελεί-
φθη ἐν αὐτοῖς πνοή· ἕως τοῦ
καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἀπέστη-
σα ἐν ταῖς πύλαις.
2 Καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλ-
λὰτ καὶ Γησὰμ πρός με, λέ-
γων, Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν
ἐπιτοαυτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν
πεδίῳ Ὠνώ. καὶ αὐτοὶ λογιζό-
μενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν.
3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐ-
τοὺς ἀγγέλους, λέγων, Ἔργον
μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνήσο-
μαι καταβῆναι, μήποτε κατα-
παύσῃ τὸ ἔργον· ὡς ἂν τελει-
ώσω αὐτὸ, καταβήσομαι πρὸς
ὑμᾶς.
4 Καὶ ἀπέστειλαν πρός με
ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπέστειλα
αὐτοῖς κατὰ ταῦτα.
5 Καὶ ἀπέστειλε πρός με
Σαναβαλλὰτ τὸν παῖδα αὐτοῦ,
καὶ ἐπιστολὴν ἀνεῳγμένην ἐν
χειρὶ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐ-
τῇ, Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀπο-
στατῆσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδο-
μεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ
αὐτοῖς εἰς βασιλέα.
7 Καὶ πρὸς τούτοις προ-
φήτας ἔστησας σεαυτῷ, ἵνα
καθίσῃς ἐν Ἰερουσαλὴμ εἰς
βασι-

βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα· καὶ νῦν
ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ
λόγοι οὗτοι· καὶ νῦν δεῦρο βου-
λευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό.

8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐ-
τὸν, λέγων, Οὐκ ἐγενήθη ὡς
οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις,
ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύ-
δῃ αὐτούς.

9 Ὅτι πάντες φοβερί-
ζουσιν ἡμᾶς, λέγοντες, Ἐκ-
λυθήσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθή-
σεται· καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς
χεῖράς μου.

10 Καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς οἶ-
κον Σεμεΐ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Με-
ταβεὴλ, καὶ αὐτὸς συνεχό-
μενος· καὶ εἶπε, Συναχθῶ-
μεν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ
αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας
αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φο-
νεῦσαί σε.

11 Καὶ εἶπα, Τίς ἐστιν ὁ
ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶ-
κον, καὶ ζήσεται;

12 Καὶ ἐπέγνων, καὶ ἰδοὺ ὁ
Θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν, ὅτι
ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐ-
μοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλ-
λὰτ ἐμισθώσαντο

13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως
φοβηθῶ, καὶ ποιήσω οὕτως, καὶ
ἁμάρτω, καὶ γένωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνει-
δίσωσί με.

14 Μνήσθητι ὁ Θεὸς Τω-
βία καὶ Σαναβαλλὰτ, ὡς τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ
Νωαδία τῷ προφήτῃ, καὶ κα-
ταλοίποις τῶν προφητῶν οἳ ἦ-
σαν φοβερίζοντές με.

15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖ-
χος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ
Ἐλοὺλ μηνὸς εἰς πεντήκοντα
καὶ δύο ἡμέρας.

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤ-
κουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡ-
μῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ
ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν
ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενή-
θη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.

17 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰού-
δα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς
Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχον-
το πρὸς αὐτούς·

18 Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδα
ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμ-
βρὸς ἦν τῷ Σεχενία υἱοῦ Ἠραί·
καὶ Ἰωνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν
θυγατέρα Μεσουλὰμ υἱοῦ Βα-
ραχία εἰς γυναῖκα.

19 Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦ-
σαν λέγοντες πρός με, καὶ λό-
γους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐ-
τῷ· καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλε
Τωβίας φοβερίσαι με.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδο-
μήθη τὸ τεῖχος, καὶ ἔ-
στησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέ-
πησαν οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ ᾄ-
δοντες, καὶ οἱ Λευῖται.

2 Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀ-
νανίᾳ ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ Ἀ-
νανίᾳ ἄρχοντι τῆς βιρὰ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ
ἀληθὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θε-
ὸν παρὰ πολλούς·

3 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Οὐκ
ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσα-
λὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ· καὶ
ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων, κλει-
έσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνού-
σθωσαν· καὶ στῆσον προφύ-
λακας οἰκούντων ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, ἀνὴρ ἐν προφυλα-
κῇ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰ-
κίας αὐτοῦ.

4 Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα
καὶ

κ̀ μεγάλη, κ̀ ὁ λαὸς ὀλίγος
ἐν αὐτῇ, κ̀ οὐκ ἦσαν οἰκίαι
ᾠκοδομημέναι.
5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς
τὴν καρδίαν μου, κ̀ συνῆξα
τοὺς ἐντίμους κ̀ τοὺς ἄρχοντας
κ̀ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας· κ̀
εὗρον βιβλίον τῆς συνοδίας
οἳ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις· καὶ
εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ,
6 Καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας
οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλω-
σίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπῴκι-
σε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος, κ̀ ἐπέστρε-
ψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ κ̀ εἰς Ἰου-
δαίαν ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ
7 Μετὰ Ζοροβάβελ, κ̀ Ἰ-
ησοῦ, κ̀ Νεεμία, Ἀζαρία, κ̀
Ῥααμιὰ, Ναεμανὶ, Μαρδο-
χαῖος, Βαλσὰν, Μασφαράθ,
Ἔσδρα, Βογουΐα, Ἰναοὺμ, Βα-
ανὰ, Μασφὰρ, ἄνδρες λαοῦ
Ἰσραήλ.
8 Υἱοὶ Φόρος, δισχίλιοι
ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.
9 Υἱοὶ Σαφατία, τριακό-
σιοι ἑβδομηκονταδύο.
10 Υἱοὶ Ἠρὰ, ἑξακόσιοι
πεντηκονταδύο.
11 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ τοῖς
υἱοῖς Ἰησοῦ κ̀ Ἰωὰβ, δισχίλι-
οι ἑξακόσιοι δεκαοκτώ.
12 Υἱοὶ Αἰλὰμ, χίλιοι
διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες
13 Υἱοὶ Ζαθουΐα, ὀκτακό-
σιοι τεσσαρακονταπέντε.
14 Υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακό-
σιοι ἑξήκοντα.
15 Υἱοὶ Βανουΐ, ἑξακόσιοι
τεσσαρακονταοκτώ.
16 Υἱοὶ Βηβὶ, ἑξακόσιοι
εἰκοσιοκτώ.
17 Υἱοὶ Ἀσγὰδ, δισχίλιοι
τριακόσιοι εἰκοσιδύο.
18 Υἱοὶ Ἀδωνικὰμ, ἑξακό-
σιοι ἑξηκονταεπτά.
19 Υἱοὶ Βαγοΐ, δισχίλιοι
ἑξηκονταεπτά.
20 Υἱοὶ Ἠδὶν, ἑξακόσιοι
πεντηκονταπέντε.
21 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ Ἐζε-
κίᾳ, ἐννενηκονταοκτώ.
22 Υἱοὶ Ἡσὰμ, τριακό-
σιοι εἰκοσιοκτώ.
23 Υἱοὶ Βεσεῒ, τριακόσιοι
εἰκοσιτέσσαρες.
24 Υἱοὶ Ἀρὶφ, ἑκατὸν δώ-
δεκα· υἱοὶ Ἀσὲν, διακόσιοι εἰ-
κοσιτρεῖς.
25 Υἱοὶ Γαβαὼν, ἐννενη-
κονταπέντε.
26 Υἱοὶ Βαιθαλὲμ, ἑκα-
τὸν εἰκοσιτρεῖς· υἱοὶ Ἀτωφὰ,
πεντηκονταέξ.
27 Υἱοὶ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν
εἰκοσιοκτώ.
28 Ἄνδρες Βηθασμὼθ,
τεσσαρακονταδύο.
29 Ἄνδρες Καριαθιαρὶμ,
Καφιρὰ, κ̀ Βηρὼθ, ἑπτακόσι-
οι τεσσαρακοντατρεῖς.
30 Ἄνδρες Ἀραμὰ, κ̀ Γα-
βαὰ, ἑξακόσιοι εἴκοσι.
31 Ἄνδρες Μαχεμὰς, ἑκα-
τὸν εἰκοσιδύο.
32 Ἄνδρες Βαιθὴλ κ̀ Αἰ,
ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.
33 Ἄνδρες Ναβία, ἑκα-
τὸν πεντηκονταδύο.
34 Ἄνδρες Ἠλαμαὰρ, χί-
λιοι διακόσιοι πεντηκοντα-
δύο.
35 Υἱοὶ Ἠρὰμ, τριακό-
σιοι εἴκοσι.
36 Υἱοὶ Ἱεριχὼ, τριακό-
σιοι τεσσαρακονταπέντε.
37 Υἱοὶ Λοδαδὶδ κ̀ Ὠ-
νὼ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιείς.
38 Υἱοὶ Σαναὰ, τρισχίλι-
οι ἐννακόσιοι τριάκοντα.
39 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰαδαὶ
εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑ-
βδομηκοντατρεῖς.

40 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι
πεντηκονταδύο.
41 Υἱοὶ Φασσοὺρ, χίλιοι
διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.
42 Υἱοὶ Ἠρὰμ, χίλιοι δε-
καεπτά.
43 Οἱ Λευῖται, υἱοὶ Ἰησοῦ
τῷ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ου-
δουΐα, ἑβδομηκοντατέσσαρες.
44 Οἱ ᾄδοντες, υἱοὶ Ἀσὰφ,
ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.
45 Οἱ πυλωροὶ, υἱοὶ Σα-
λοὺμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ Τελμὼν,
υἱοὶ Ἀκοὺβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ, υἱοὶ
Σαβὶ, ἑκατὸν τριακονταοκτώ.
46 Οἱ Ναθινὶμ, υἱοὶ Σηὰ,
υἱοὶ Ἀσφὰ, υἱοὶ Ταβαὼθ,
47 Υἱοὶ Κιρὰς, υἱοὶ Ἀσου-
ΐα, υἱοὶ Φαδὼν,
48 Υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀ-
γαβὰ, υἱοὶ Σελμεΐ,
49 Υἱοὶ Ἀνὰν, υἱοὶ Γαδὴλ,
υἱοὶ Γαὰρ,
50 Υἱοὶ Ῥααΐα, υἱοὶ Ῥασ-
σὼν, υἱοὶ Νεκωδὰ,
51 Υἱοὶ Γηζὰμ, υἱοὶ Ὀ-
ζὶ, υἱοὶ Φεσὴ,
52 Υἱοὶ Βησὶ, υἱοὶ Μει-
νὼν, υἱοὶ Νεφωσασὶ,
53 Υἱοὶ Βακβοὺκ, υἱοὶ Ἀ-
χιφὰ, υἱοὶ Ἀρούρ,
54 Υἱοὶ Βασαλὼθ, υἱοὶ
Μιδὰ, υἱοὶ Ἀδασὰν,
55 Υἱοὶ Βαρκοὺ, υἱοὶ Σι-
σαρὰθ, υἱοὶ Θημὰ,
56 Υἱοὶ Νισιὰ, υἱοὶ Ἀ-
τιφά.
57 Υἱοὶ δούλων Σαλω-
μὼν, υἱοὶ Σητεῒ, υἱοὶ Σαφαρὰτ,
υἱοὶ Φεριδὰ,
58 Υἱοὶ Ἰελὴλ, υἱοὶ Δορ-
κὼν, υἱοὶ Γαδαὴλ,
59 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ
Ἐτὴλ, υἱοὶ Φακαρὰθ, υἱοὶ Σα-
βαΐμ, υἱοὶ Ἠμίμ.
60 Πάντες οἱ Ναθινὶμ, καὶ
υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν, τρια-
κόσιοι ἐνενηκονταδύο.
61 Καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ
Θελμελὲθ, Θελαρησὰ, Χα-
ροὺβ, Ἠρὼν, Ἰεμμὴρ, καὶ οὐκ ἐ-
δυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους
πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐ-
τῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσιν·
62 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Τω-
βία, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι
τεσσαρακονταδύο.
63 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, υἱοὶ
Ἐβία, υἱοὶ Ἀκὼς, υἱοὶ Βερ-
ζελλὶ, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγα-
τέρων Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδί-
του γυναῖκας, καὶ ἐκλήθησαν
ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.
64 Οὗτοι ἐζήτησαν γρα-
φὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας, καὶ
οὐχ εὑρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν
ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
65 Καὶ εἶπεν Ἀθερσαθὰ,
ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁ-
γίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱε-
ρεὺς φωτίσων.
66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκ-
κλησία ὡσεὶ τέσσαρες μυριά-
δες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξή-
κοντα,
67 Πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ
παιδισκῶν αὐτῶν· οὗτοι ἑπτα-
κισχίλιοι τριακόσιοι τριακον-
ταεπτά· καὶ ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι,
διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
68 Ὄνοι δισχίλιοι ἑπτακό-
σιοι.
70 Καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχη-
γῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς
τὸ ἔργον τῷ Νεεμίᾳ εἰς θη-
σαυρὸν χρυσοῦς χιλίους, φιά-
λας πεντήκοντα, καὶ χοθωνὼθ
τῶν ἱερέων τριάκοντα.
71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν
πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυ-
ροὺς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομί-
σματος δύο μυριάδας, καὶ
ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας τρια-
κοσίας.

72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατά-
λοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου δύο μυ-
ριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δι-
σχιλίας διακοσίας, καὶ χωθω-
νὼθ τῶν ἱερέων ἑξηκοντα-
επτά.
73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς,
καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ
οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λα-
οῦ, καὶ οἱ Ναθινὶμ, καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν· καὶ
ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος, καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ
λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς τὸ
πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης
τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπαν τῷ Ἔσ-
δρᾳ τῷ γραμματεῖ, ἐνέγκαι
τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ, ὃν
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰσ-
ραήλ.
2 Καὶ ἤνεγκεν Ἔσδρας ὁ
ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς
ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως
γυναικὸς, καὶ πᾶς ὁ συνιῶν,
ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου.
3 Καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀ-
πὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν
ἥλιον ἕως ἡμίσους τῆς ἡμέρας,
ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυ-
ναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες·
καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ
βιβλίον τοῦ νόμου.
4 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ γραμ-
ματεὺς ἐπὶ βήματος ξυ-
λίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ
Ματθαθίας, καὶ Σαμαίας, καὶ
Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελ-
κία, καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαΐ-
ας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Μελχίας,
καὶ Ἀσὼμ, καὶ Ἀσαβαδμὰ,
καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσολλάμ.
5 Καὶ ἤνοιξεν Ἔσδρας τὸ
βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ
λαοῦ· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν
αὐτὸ, ἔστη πᾶς ὁ λαός.
6 Καὶ ηὐλόγησεν Ἔσδρας
Κύριον τὸν Θεὸν τὸν μέγαν· καὶ
ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶ-
παν, Ἀμὴν, ἐπάραντες τὰς
χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκυψαν καὶ
προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ
πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βαναίας,
καὶ Σαραβίας ἦσαν συνετί-
ζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον· καὶ
ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ.
8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βι-
βλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδί-
δασκεν Ἔσδρας, καὶ διέστελ-
λεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συν-
ῆκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει.
9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἔσ-
δρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς,
καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ συνετί-
ζοντες τὸν λαὸν, καὶ εἶπαν παν-
τὶ τῷ λαῷ, Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ
τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ
πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε· ὅτι
ἔκλαιε πᾶς ὁ λαὸς, ὡς ἤκουσε
τοὺς λόγους τοῦ νόμου·
10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πο-
ρεύεσθε, φάγετε λιπάσματα,
καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀ-
ποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ
ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καὶ μὴ δια-
πέσητε, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰ-
σχὺς ἡμῶν.
11 Καὶ οἱ Λευῖται κατεσι-
ώπων πάντα τὸν λαὸν, λέγον-
τες, Σιωπᾶτε, ὅτι ἡμέρα ἁ-
γία, καὶ μὴ καταπίπτετε.
12 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λα-
ὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀποστέλ-
λειν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐ-
φροσύνην μεγάλην, ὅτι συν-
ῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώ-
ρισεν αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρ-
χοντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ
παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται πρὸς Ἔσδραν τὸν
γραμματέα, ἐπιστῆσαι πρὸς
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.
14 Καὶ εὕροσαν γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ, ᾧ ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως
κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ
τῷ ἑβδόμῳ,
15 Καὶ ὅπως σημάνωσι
σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ·
καὶ εἶπεν Ἔσδρας, Ἐξέλθετε
εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλ-
λα ἐλαίας, καὶ φύλλα ξύλων
κυπαρισσίνων, καὶ φύλλα μυρ-
σίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ
φύλλα ξύλου δασέος, ποι-
ῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον.
16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς, καὶ
ἤνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος
αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν,
καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐν πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ
ἕως πύλης Ἐφραίμ.
17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ
ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀ-
πὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκη-
νὰς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς·
ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη με-
γάλη.
18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ
νόμου τοῦ Θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕ-
ως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐ-
ποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας,
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον
κατὰ τὸ κρίμα.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τε-
τάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου
συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις καὶ
σποδῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.
2 Καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλ-
λοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγό-
ρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν,
καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων
αὐτῶν.
3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στά-
σει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βι-
βλίῳ νόμου Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν·
καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ
Κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ
Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.
4 Καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν
Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ
Καδμιὴλ, Σεχενία υἱὸς Σαρα-
βία, υἱοὶ Χωνενί· καὶ ἐβόησαν
φωνῇ μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτῶν.
5 Καὶ εἴποσαν οἱ Λευῖται
Ἰησοῦς καὶ Καδμιὴλ, Ἀνάστη-
τε εὐλογεῖτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος· καὶ εὐλογήσουσιν ὄ-
νομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσι
ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει.
6 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας, Σὺ
εἶ αὐτὸς Κύριος μόνος, σὺ
ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρα-
νὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν
στάσιν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάν-
τα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θα-
λάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ-
ταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάν-
τα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ
στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν.
7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς,
σὺ ἐξελέξω ἐν Ἄβραμ, καὶ ἐξ-
ήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ
ὄνομα Ἀβραάμ·
8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν
αὐ

αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σύ.

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.

10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρῆλθον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς βυθόν, ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

12 Καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὡδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινᾶ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προστάγματα, καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς.

14 Καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου.

15 Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν· καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἐφ᾽ ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι αὐτοῖς.

16 Καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου,

17 Καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ σὺ ὁ Θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς.

18 Ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπαν, Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στύλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ᾽ αὐτῶν ἡμέρας, ὁδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς· καὶ τὸ μάννα σου οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

21 Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν· ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν.

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας αὐτοῖς· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν, καὶ τὴν γῆν Ὢγ βασιλέως τῆς Βασάν.

23 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν,

24 Καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν· καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

25 Καὶ κατελάβοντο πόλεις ὑψηλὰς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ.

26 Καὶ ἤλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν· καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, οἳ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρός σε· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

27 Καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς, καὶ ἔθλιψαν αὐτούς· καὶ ἀνεβόησαν πρός σε ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς.

28 Καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατῆρξαν ἐν αὐτοῖς· καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρός σε, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας, καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς,

29 Καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασί σου ἡμάρτοσαν, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα, καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

30 Καὶ εἵλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου, καὶ οὐκ ἠνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς.

31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων.

32 Καὶ νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταιὸς καὶ ὁ φοβερὸς, φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου, μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοὺρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας, καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν,

34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς

ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ πατέρες ἡ-
μῶν ἐκ ἐποίησαν τὸ νόμον σε,
καὶ ἐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σε, καὶ τὰ μαρτύριά σε ἃ δι-
εμαρτύρω αὐτοῖς.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλεία
σε καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σε τῇ
πολλῇ ᾗ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν
τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπα-
ρᾷ ᾗ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, ἐκ
ἐδέλευσάν σοι, καὶ ἐκ ἀπέ-
στρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν τῶν πονηρῶν.
36 Ἰδὲ σήμερον ἐσμὲν
δέλοι, καὶ ἡ γῆ ἣν ἔδωκας
τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν
τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ τὰ ἀ-
γαθὰ αὐτῆς, ἰδὲ ἐσμὲν δε-
λοι ἐπ' αὐτῆς,
37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς
πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἷς
ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἁμαρτί-
αις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ σώματα
ἡμῶν ἐξεσιάζεσι, καὶ ἐν κτή-
νεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐ-
τοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ
ἐσμέν.
38 Καὶ ἐν πᾶσι τέτοις ἡ-
μεῖς διατιθέμεθα πίστιν, καὶ
γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζεσιν
ἄρχοντες ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν,
ἱερεῖς ἡμῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων
Νεεμίας Ἀρτασασθὰ υἱὸς
Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας
2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ Ἀζα-
ρία, καὶ Ἱερεμία,
3 Φασὲρ, Ἀμαρία, Μελχία,
4 Ἀτὰς, Σεβανὶ, Μαλὲχ,
5 Ἱερὰμ, Μεραμὼθ, Ἀβδία,
6 Δανιὴλ, Γανναθὼν Βαρὲχ,
7 Μεσελὰμ, Ἀβία, Μιαμὶν,
8 Μααζία, Βελγαὶ, Σα-
μαία· ἔτοι ἱερεῖς.
9 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησὲς υἱ-
ὸς Ἀζανία, Βαναία ἀπὸ υἱῶν
Ἠναδὰδ, Καδμιὴλ
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ,
Σαβανία, Ὠδεΐα, Καλιτὰν,
Φελία, Ἀνὰν,
11 Μιχὰ, Ῥοὰβ, Ἀσεβίας,
12 Ζακχὼρ, Σαραβία, Σε-
βανία,
13 Ὠδὲμ· υἱοὶ Βανεαί·
14 Ἄρχοντες τῦ λαῦ Φόρος,
Φαὰθ Μωὰβ, Ἠλὰμ, Ζαθε-
ΐα· υἱοὶ Βανὶ,
15 Ἀσγὰδ, Βηβαὶ,
16 Ἀδανία, Βαγοὶ, Ἠδὶν,
17 Ἀτὴρ, Ἐζεκία, Ἀζὲρ,
18 Ὠδεΐα, Ἠσὰμ, Βησὶ,
19 Ἀρὶφ, Ἀναθὼθ, Ναβαὶ,
20 Μεγαφὴς, Μεσελλὰμ,
Ἠζὶρ,
21 Μεσωζεβὴλ, Σαδὲκ,
Ἰεδδὲα,
22 Φαλτία, Ἀνὰν, Ἀναΐα,
23 Ὡσηὲ, Ἀνανία, Ἀσὲβ,
24 Ἀλωὴς, Φαλαὶ, Σωβὴκ,
25 Ῥεὲμ, Ἑσαβανὰ, Μαα-
σία,
26 Καὶ Ἀΐα, Αἰνὰν, Ἠρὰμ,
27 Μαλὲχ, Ἠρὰμ, Βαανὰ,
28 Καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ
λαῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυ-
λωροὶ, οἱ ᾄδοντες, οἱ Ναθι-
νὶμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμε-
νος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς
νόμον τῦ Θεῦ, γυναῖκες αὐ-
τῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν·
πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνιὼν,
29 Ἐνίσχυον ἐπὶ τῶν ἀδελ-
φὸς αὐτῶν, καὶ κατηράσαντο
αὐτοὺς, καὶ εἰσήλθοσαν ἐν ἀρᾷ καὶ
ἐν ὅρκῳ τῦ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ
τῦ Θεῦ, ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ
Μωυσῆ δέλε τῦ Θεῦ, φυλάσ-
σεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐν-
τολὰς Κυρίε, καὶ τὰ κρίματα
αὐτῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτῦ·
30 Καὶ τῦ μὴ δῦναι θυγα-
τέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς
γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν

ὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν·
31 Καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ
φέροντες τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ
πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορασό-
μεθα παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ
καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ ἀνήσομεν
τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον, καὶ ἀπ-
αίτησιν πάσης χειρός·
32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς
ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρί-
τον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνι-
αυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ Θε-
οῦ ἡμῶν,
33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώ-
που, καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελεχι-
σμοῦ, καὶ εἰς ὁλοκαύτωμα τοῦ
ἐνδελεχισμοῦ τῶν σαββάτων,
τῶν νεομηνιῶν, εἰς τὰς ἑορτὰς
καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἁ-
μαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.
34 Καὶ κλήρους ἐβάλομεν
περὶ κλήρου ξυλοφορίας, οἱ ἱ-
ερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς,
ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν,
εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς
καιροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν
κατ' ἐνιαυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον Κυρίου Θεοῦ ἡ-
μῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νό-
μῳ·
35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ πρω-
τογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν,
καὶ πρωτογεννήματα καρποῦ
παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ'
ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,
36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱ-
ῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς
γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ
πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ
ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς
οἶκον Θεοῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἡμῶν.
37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σί-
των ἡμῶν, καὶ τὸν καρπὸν παν-
τὸς ξύλου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, οἴ-
σομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ Θεοῦ,
καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς
Λευίταις· καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖ-
ται δεκατοῦντες ἐν πάσαις
πόλεσι δουλείας ἡμῶν.
38 Καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς
Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ
δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ Λευ-
ῖται ἀνοίσουσι τὴν δεκάτην
τῆς δεκάδος εἰς οἶκον Θεοῦ
ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς
οἶκον τοῦ Θεοῦ.
39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς
εἰσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐ-
λαίου, καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια,
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ
οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες· καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες
τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ
οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβά-
λοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀ-
πὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ, καὶ
ἐννέα μέρη ἐν τῇ πόλει.
2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς
πάντας ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζο-
μένους καθίσαι ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς
χώρας οἳ ἐκάθισαν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα·
ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει
αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσρα-
ὴλ, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται,
καὶ οἱ Ναθιναῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ
δούλων Σαλωμών·
4 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκά-
θισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀ-
πὸ υἱῶν Βενιαμίν· ἀπὸ υἱῶν
Ἰούδα, Ἀθαΐα υἱὸς Ἀζία, υἱὸς

Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία, υἱὸς
Σαφατία, υἱὸς Μαλελεὴλ καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές,
5 Καὶ Μαασία υἱὸς Βαρὲχ,
υἱὸς Χαλαζὰ, υἱὸς Ὀζία, υἱὸς
Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαρὶβ, υἱὸς Ζα-
χαρία, υἱὸς τοῦ Σηλωνί.
6 Πάντες υἱοὶ Φαρὲς οἱ
καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ, τε-
τρακόσιοι ἑξηκονταοκτὼ ἄν-
δρες δυνάμεως.
7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὶν,
Σηλὼ υἱὸς Μεσουλὰμ, υἱὸς Ἰ-
ωὰδ, υἱὸς Φαδαΐα, υἱὸς Χω-
λεία, υἱὸς Μαασίου, υἱὸς Ἐ-
θιὴλ, υἱὸς Ἰεσία,
8 Καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβὲ, Ση-
λὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
9 Καὶ Ἰωὴλ υἱὸς Ζεχρὶ ἐ-
πίσκοπος ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ Ἰού-
δα υἱὸς Ἀσανὰ ἀπὸ τῆς πόλε-
ως, δεύτερος
10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων· καὶ Ἰα-
δία υἱὸς Ἰωαρὶβ, Ἰαχὶν,
11 Σαραία υἱὸς Ἐλχία,
υἱὸς Μεσουλὰμ, υἱὸς Σαδδοὺκ,
υἱὸς Μαριὼθ, υἱὸς Ἀιτωὼθ ἀπ-
έναντι οἴκου τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, ὀ-
κτακόσιοι εἰκοσιδύο· καὶ Ἀδαΐα
υἱὸς Ἰεροὰμ, υἱοῦ Φαλαλία,
υἱοῦ Ἀμασὶ, υἱὸς Ζαχαρία,
υἱὸς Φασοὺρ, υἱὸς Μελχία,
13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρ-
χοντες πατριῶν, διακόσιοι
τεσσαρακονταδύο· καὶ Ἀμα-
σία υἱὸς Ἐσδριὴλ, υἱοῦ Μεσολ-
ριμὼθ, υἱοῦ Ἐμμὴρ,
14 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυ-
νατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν
εἰκοσιοκτώ· καὶ ἐπίσκοπος
Βαδιὴλ υἱὸς τῶν μεγάλων.
15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν,
Σαμαία υἱὸς Ἐσρικάμ,
17 Ματθανίας υἱὸς Μι-
χὰ, καὶ Ἰωβὴβ υἱὸς Σαμουΐ,
18 Διακόσιοι ὀγδοηκον-
τατέσσαρες.
19 Καὶ οἱ πυλωροὶ, Ἀκοὺβ,
Τελαμὶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν,
ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.
22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν
υἱὸς Βανὶ, υἱὸς Ὀζὶ, υἱὸς Ἀ-
σαβία, υἱὸς Μιχὰ· ἀπὸ υἱῶν
Ἀσὰφ τῶν ᾀδόντων ἀπέναντι
ἔργου οἴκου τοῦ Θεοῦ.
23 Ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασι-
λέως εἰς αὐτούς.
24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βα-
σηζὰ πρὸς χεῖρα τοῦ βασι-
λέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ.
25 Καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις
ἐν ἀγρῷ αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰ-
ούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβόκ,
26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ,
27 Καὶ ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ
ἐπαύλεις αὐτῶν
30 Λαχὶς καὶ ἀγροὶ αὐτῆς καὶ
παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεέ.
31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν
ἀπὸ Γαβὰ Μαχμάς·
36 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν
μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται οἱ ἀναβάντες μετὰ
Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιὴλ καὶ
Ἰησοῦ· Σαραία, Ἱερεμία, Ἔσ-
δρα,
2 Ἀμαρία, Μαλοὺχ,
3 Σεχενία·
7 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἱερέων, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν
ἡμέραις Ἰησοῦ.
8 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ,
Βανουὶ, Καδμιὴλ, Σαραβία, Ἰ-
ούδα, Ματθανία· ἐπὶ τῶν χει-
ρῶν αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν εἰς τὰς ἐφημερίας.
10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησε
τὸν Ἰωακὶμ, καὶ Ἰωακὶμ ἐ-
γέννησε τὸν Ἐλιασὶβ, καὶ Ἐλι-
ασὶβ τὸν Ἰωδαέ,

11 Καὶ Ἰωαδαὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού.

12 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, τῷ Σαραίᾳ. Ἀμαρία· τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἀνανία·

13 Τῷ Ἔσδρα, Μεσουλάμ· τῷ Ἀμαρίᾳ, Ἰωανάν·

14 Τῷ Ἀμαλοὺχ, Ἰωνάθαν· τῷ Σεχενία, Ἰωσήφ·

15 Τῷ Ἀρὲ, Μαανάς· τῷ Μαριὼθ, Ἑλκαί·

16 Τῷ Ἀδαδαὶ, Ζαχαρία· τῷ Γαναθὼθ, Μεσολάμ·

17 Τῷ Ἀβιὰ, Ζεχρεί· τῷ Μιαμὶν, Μααδαί· τῷ Φελετὶ,

18 Τῷ Βαλγὰς, Σαμουέ· τῷ Σεμία, Ἰωνάθαν·

19 Τῷ Ἰωαρὶβ, Μαθθαναί· τῷ Ἐδίᾳ, Ὀζί·

20 Τῷ Σαλαί, Καλλαί· τῷ Ἀμὲκ, Ἀβέδ·

21 Τῷ Ἑλκία, Ἀσαβίας· τῷ Ἰεδεϊοῦ, Ναθαναήλ.

22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασὶβ, Ἰωαδὰ, καὶ Ἰωὰ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Ἰδουὰ, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου·

23 Υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισοῦ.

24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, Ἀσαβία, καὶ Σαραβία, καὶ Ἰησοῦ· καὶ υἱοὶ Καδμιὴλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν.

25 Ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωρούς.

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεύς.

27 Ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερουσαλὴμ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθαί, καὶ ἐν ᾠδαῖς κυμβαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύραι.

28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ᾀδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων,

29 Καὶ ἀπὸ ἀγρῶν, ὅτι ἐπαύλεις ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ᾄδοντες ἐν Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος.

31 Καὶ ἀνήνεγκαν τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τοῦ τείχους· καὶ ἔστησαν δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους, καὶ διῆλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας.

32 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν Ὡσαΐα καὶ ἥμισυ ἀρχόντων Ἰούδα,

33 Καὶ Ἀζαρίας, καὶ Ἔσδρας, καὶ Μεσολλάμ,

34 Καὶ Ἰούδα, καὶ Βενιαμὶν, καὶ Σαμαίας, καὶ Ἱερεμία.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγξι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς Σαμαία, υἱὸς Ματθανία, υἱὸς Μιχαία, υἱὸς Ζακχοὺρ, υἱὸς Ἀσάφ·

36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαμαία, καὶ Ὀζιὴλ, Γελωλ, Ἰαμὰ, Αΐα, Ναθαναὴλ, καὶ Ἰούδα, Ἀνανὶ, τοῦ αἰνεῖν ἐν ᾠδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμ-

ἐμπροσθεν αὐτῶν
37 Ἐπὶ πύλης, τοῦ αἰνεῖν
κατέναντι αὐτῶν· καὶ ἀνέβησαν
ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυ-
ὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπ-
άνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἕως
τῆς πύλης τοῦ ὕδατος.
39 Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τὴν
πύλην ἰχθυηρὰν, καὶ πύργῳ Ἀ-
ναμεὴλ, καὶ ἕως πύλης τῆς
προβατικῆς.
42 Καὶ ἠκούσθησαν οἱ ᾄ-
δοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν.
43 Καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγά-
λα, καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ὁ Θε-
ὸς ηὔφρανεν αὐτοὺς μεγάλως·
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέ-
κνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν, καὶ
ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερου-
σαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν.
44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν
γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυ-
ροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ ταῖς δεκά-
ταις, καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν
αὐτοῖς ἄρχουσι τῶν πόλεων, με-
ρίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν
Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς
Λευίτας τοὺς ἑστῶτας.
45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλα-
κὰς Θεοῦ αὐτῶν, καὶ φυλακὰς
τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ τοὺς ᾄδον-
τας, καὶ τοὺς πυλωροὺς, ὡς ἐν-
τολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν
υἱοῦ αὐτοῦ.
46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ
Ἀσὰφ ἀπ᾽ ἀρχῆς πρῶτος τῶν
ᾀδόντων, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν
τῷ Θεῷ.
47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡ-
μέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις Νεεμίου, διδόντες με-
ρίδας τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυ-
λωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέ-
ρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἁγιάζοντες τοῖς
Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἁγιά-
ζοντες τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀν-
εγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυ-
σῆ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εὑρέθη
γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅπως
μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ
Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ
ἕως αἰῶνος,
2 Ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕ-
δατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ᾽ αὐ-
τὸν τὸν Βαλαὰμ καταράσασθαι·
καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν
κατάραν εἰς εὐλογίαν.
3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν
τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς
ἐπίμικτος ἐν Ἰσραήλ.
4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασὶβ
ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλα-
κίῳ οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίων
Τωβίᾳ.
5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ γα-
ζοφυλάκιον μέγα· καὶ ἐκεῖ ἦ-
σαν πρότερον διδόντες τὴν
μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ
σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν
τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν
πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱε-
ρέων.
6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἤ-
μην ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν
ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ
Ἀρθασασθὰ βασιλέως Βα-
βυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασι-
λέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν
ᾐτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως,
7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσα-
λήμ· καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονη-
ρίᾳ ᾗ ἐποίησεν Ἐλιασὶβ τῷ
Τωβίᾳ, ποιῆσαι αὐτῷ γαζο-
φυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ
Θεοῦ.
8 Καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη
σφόδρα· καὶ ἔῤῥιψα πάντα τὰ
σκεύη

σκδὴν οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ
τοῦ γαζοφυλακίου.
9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν
τὰ γαζοφυλάκια· καὶ ἐπέστρε-
ψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ
τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον.
10 Καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες
τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν· καὶ ἐ-
φύγοσαν ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ, οἱ
Λευῖται καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦν-
τες τὸ ἔργον.
11 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς
στρατηγοῖς, καὶ εἶπα, Διὰ τί
ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ
Θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς, καὶ
ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐ-
τῶν.
12 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἤνεγκαν
δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου
καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυρούς
13 Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ
ἱερέως, καὶ Σαδὼκ τοῦ γραμ-
ματέως, καὶ Φαδαία ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν
Ἀνὰν υἱὸς Ζακχοὺρ, υἱὸς Ματ-
θανίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν,
ἐπ᾽ αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀ-
δελφοῖς αὐτῶν.
14 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ἐν
ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔ-
λεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
εἶδον ἐν Ἰούδα πατοῦντας λη-
νοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ φέ-
ροντας δράγματα, καὶ ἐπιγο-
μίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον
καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν
βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἰ-
ερουσαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου· καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν
ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν.
16 Καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέ-
ροντες ἰχθὺν, καὶ πᾶσαν πρᾶ-
σιν πωλοῦντες τῷ σαββάτῳ
τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ ἐν Ἰερουσα-
λήμ.
17 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς
υἱοῖς Ἰούδα τοῖς ἐλευθέροις,
καὶ εἶπα αὐτοῖς, Τίς ὁ λόγος
οὗτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποι-
εῖτε, καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ σαββάτου;
18 Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν
οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν
ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ᾽
ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα
καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην; καὶ
ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ
Ἰσραὴλ βεβηλῶσαι τὸ σάβ-
βατον;
19 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα κα-
τέστησαν πύλαι ἐν Ἰερουσαλὴμ
πρὸ τοῦ σαββάτου, καὶ εἶπα, καὶ
ἔκλεισαν τὰς πύλας· καὶ εἶπα,
ὥστε μὴ ἀνοιχθῶσιν αὐτὰς ἕως
ὀπίσω τοῦ σαββάτου· καὶ ἐκ τῶν
παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς
πύλας, ὥστε μὴ αἴρειν βαστάγ-
ματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
20 Καὶ ηὐλίσθησαν πάντες,
καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω Ἰερου-
σαλὴμ ἅπαξ καὶ δίς.
21 Καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν
αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
Διὰ τί ὑμεῖς αὐλίζεσθε ἀπ-
έναντι τοῦ τείχους; ἐὰν δευτε-
ρώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν
ὑμῖν. ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ
ἦλθοσαν ἐν σαββάτῳ.
22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευί-
ταις, οἳ ἦσαν καθαριζόμε-
νοι, καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες
τὰς πύλας, ἁγιάζειν τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ σαββάτου· πρὸς ταῦ-
τα μνήσθητί μου ὁ Θεὸς, καὶ φεῖ-
σαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέ-
ους σου.
23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἱ ἐ-
κάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας,
Ἀμμανίτιδας, Μωαβίτιδας,
24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἥμισυ
λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ, καὶ οὐκ εἰ-
σὶ

τὴν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστί.

25 Καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρασάμην αὐτούς· καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας, καὶ ἐμαδάρωσα αὐτοὺς, καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ Θεῷ, Ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

26 Οὐχ οὕτως ἥμαρτε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραήλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ Θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι.

27 Καὶ ὑμῶν μὴ ἀκουσόμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας;

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τοῦ Ἐλισοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ.

29 Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀγχιστείᾳ τῆς ἱερατείας, καὶ διαθήκῃ τῆς ἱερατείας, καὶ τοὺς Λευίτας.

30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

31 Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις· μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

ἘΣΘΉΡ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου· οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν·

2 Ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει,

3 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ, ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως

6 Κεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις Παρίνοις καὶ λιθίνοις· κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαράγδου λίθου, καὶ πιννίνου, καὶ Παρίνου λίθου· καὶ στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα·

7 Ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον

προ

προκείμενον ἀπὸ ταλάντων
τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ
ἡδὺς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔ-
πινεν.
8 Ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ
προκείμενον νόμον ἐγένετο· οὕ-
τως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ
τῶν ἀνθρώπων.
9 Καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα
ἐποίησε πότον ταῖς γυναιξὶν ἐν
τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασι-
λεὺς Ἀρταξέρξης.
10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑ-
βδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ
βασιλεὺς, εἶπε τῷ Ἀμὰν, καὶ
Βαζὰν, καὶ Θάρρα, καὶ Βαρα-
ζὶ, καὶ Ζαθολθὰ, καὶ Ἀβατα-
ζὰ, καὶ Θαραβὰ, τοῖς ἑπτὰ
εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ
βασιλέως Ἀρταξέρξου,
11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασί-
λισσαν πρὸς αὐτὸν, βασιλεύ-
ειν αὐτὴν, καὶ περιθεῖναι αὐ-
τῇ τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐ-
τὴν τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς ἔ-
θνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι
καλὴ ἦν.
12 Καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ
Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ
τῶν εὐνούχων· καὶ ἐλυπήθη ὁ
βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη,
13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις
αὐτοῦ, Κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν
Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου
νόμον καὶ κρίσιν.
14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ
Ἀρκεσαῖος, καὶ Σαρσαθαῖος,
καὶ Μαλισεὰρ οἱ ἄρχοντες
Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγὺς
τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι πα-
ρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ.
15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
κατὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι
Ἀστὶν τῇ βασιλίσσῃ, ὅτι οὐκ ἐ-
ποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνού-
χων.
16 Καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχον-
τας, Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠ-
δίκησεν Ἀστὶν ἡ βασίλισσα,
ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχον-
τας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βα-
σιλέως·
17 Καὶ γὰρ διηγήσατο αὐ-
τοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασι-
λίσσης, καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βα-
σιλεῖ· ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ βα-
σιλεῖ Ἀρταξέρξῃ,
18 Οὕτω σήμερον αἱ τυ-
ραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόν-
των Περσῶν καὶ Μήδων ἀκού-
σασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λε-
χθέντα ὑπ᾽ αὐτῆς, τολμήσου-
σιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄν-
δρας αὐτῶν.
19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασι-
λεῖ, προσταξάτω βασιλικὸν,
καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους
Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλ-
λως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελ-
θέτω ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς
αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐ-
τῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ
κρείττονι αὐτῆς.
20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος
ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἐὰν
ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες πε-
ριθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδρά-
σιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως
πλουσίου.
21 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος
τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐ-
λάλησεν ὁ Μουχαῖος,
22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶ-
σαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώ-
ραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε
εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις
αὐτῶν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν, μνημονεύων οἷα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.

2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἴδει.

3 Καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἴδει εἰς Σοῦσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα· καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν· καὶ δοθήτω σμῆγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστίν. καὶ ἤρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαείρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,

6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἣν ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἐσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἴδει.

8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθη πολλὰ κοράσια εἰς Σοῦσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαΐ, καὶ ἤχθη Ἐσθὴρ πρὸς Γαῒ τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.

9 Καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ· καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἅβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι.

10 Καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα· ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.

11 Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπισκοπῶν τί Ἐσθὴρ συμβήσεται.

12 Οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἓξ ἀλειφόμεναι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἓξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,

13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ᾧ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων·

14 Δείλης εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαῒ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἐσθὴρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν ἐν-

ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Ἐσθὴρ εὑρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν.

16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐσθὴρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, καὶ εὗρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους Ἐσθήρ. καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.

20 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ἐσθὴρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἐσθήρ, καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.

23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἐν ἐγκωμίῳ.

Κεφ. γ'. 3.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαῖον, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ· οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ.

3 Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ, Μαρδοχαῖε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;

4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὰν, Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι.

5 Καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμὰν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα,

6 Καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους.

7 Καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, λέγων, Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσι, καὶ

οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἐᾶσαι αὐτούς.

9 Εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς. κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια.

10 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμὰν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμὰν, Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει.

12 Καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμὰν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, τῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιοφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου, ὅς ἐστιν Ἀδὰρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν· καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

15 Ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰς Σοῦσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἐκωθωνίζοντο· ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.

Κεφ. δ΄. 4.

Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον, καὶ κατεπάσατο σποδόν· καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ, Αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἠδικηκός.

2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν, σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν.

3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς.

4 Καὶ εἰσῆλθον αἱ ἅβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ· καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός· καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη.

5 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρειστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.

7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονὸς, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμὰν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους.

8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἐσθήρ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρί μου, διότι Ἀμὰν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον, καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου.

9 Εἰσ-

9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

10 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ πρὸς Ἀχραθαῖον, πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἰπὸν,

11 Ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία· πλὴν ᾧ ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν ῥάβδον, οὗτος σωθήσεται· κἀγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι τριάκοντα.

12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ.

13 Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν αὐτῇ, Ἐσθὴρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους.

14 Ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις· σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;

15 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθὴρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα,

16 Βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν· κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἅβραι μου ἀσιτήσομεν· καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέῃ.

17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθήρ.

Κεφ. ε. 5.

3 ΚΑὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί θέλεις Ἐσθήρ; καὶ τί σού ἐστι τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι.

4 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ, Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω σήμερον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Κατασπεύσατε Ἀμὰν, ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἐσθήρ· καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἐσθήρ.

6 Ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ, Τί ἐστι βασίλισσα Ἐσθήρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς.

7 Καὶ εἶπε, Τὸ αἴτημά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα·

8 Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἐπὶ τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρὴς εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη σφόδρα.

10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἐκάλεσε τοὺς φίλους, καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

11 Καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμὰν, Οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετ

τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν
δοχὴν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν
αὔριον κέκλημαι.
13 Καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀ-
ρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον
τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.
14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ
φίλοι, Κοπήτω σοι ξύλον πη-
χῶν πεντήκοντα, ὄρθρου δὲ εἰ-
πὸν τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθή-
τω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύ-
λου· σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δο-
χὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐ-
φραίνου. καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ
Ἀμὰν, καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Κεφ. ς'. 6.

Ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν
ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως
τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ εἶπε
τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν
γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡ-
μερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.
2 Εὗρε δὲ τὰ γράμματα
τὰ γραφέντα περὶ Μαρδο-
χαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ βασι-
λεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ
βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτοὺς, καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν
τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξῃ.
3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τί-
να δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν
τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ
διάκονοι τοῦ βασιλέως, Οὐκ
ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν.
4 Ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι
τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας
Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμὰν ἐν τῇ
αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς,
Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμὰν
εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ,
κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ
τῷ ξύλῳ, ὃ ἡτοίμασε.
5 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ
βασιλέως, Ἰδοὺ Ἀμὰν ἕστη-
κεν ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς, Καλέσατε αὐτόν.
6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ
Ἀμὰν, Τί ποιήσω τῷ ἀν-
θρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξά-
σαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμὰν,
Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξά-
σαι εἰ μὴ ἐμέ;
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασι-
λέα, Ἄνθρωπον ὃν ὁ βασι-
λεὺς θέλει δοξάσαι,
8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην
ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται,
καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐ-
πιβαίνει,
9 Καὶ δότω ἑνὶ τῶν φίλων
τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ
στολισάτω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ὁ
βασιλεὺς ἀγαπᾷ· καὶ ἀναβι-
βασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ
κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως, λέγων, Οὕτως
ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ
βασιλεὺς δοξάζει.
10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ
Ἀμὰν, Καλῶς ἐλάλησας· οὕ-
τως ποίησον τῷ Μαρδοχαίῳ
τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι
ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ μὴ παραπεσά-
τω σου λόγος ὧν ἐλάλησας.
11 Ἔλαβε δὲ Ἀμὰν τὴν
στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε
τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβα-
σεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ δι-
ῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως, καὶ ἐκήρυσσε λέγων,
Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ,
ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.
12 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδο-
χαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμὰν
δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυ-
πούμενος κατὰ κεφαλῆς.
13 Καὶ διηγήσατο Ἀμὰν
τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζω-
σάρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ
τοῖς φίλοις· καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνὴ, Εἰ
ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδο-
χαῖος,

χαῖος, ἤρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώ-
πιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ
μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι,
ὅτι Θεὸς ζῶν μετ᾽ αὐτοῦ.
14 Ἔτι αὐτῶν λαλούντων,
παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπι-
σπεύδοντες τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τὸν
πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἐσθήρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΙσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ
Ἀμὰν, συμπιεῖν τῇ βα-
σιλίσσῃ.
2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐ-
σθὴρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
πότῳ, Τί ἐστιν, Ἐσθὴρ βασί-
λισσα; καὶ τί τὸ αἴτημά σου;
καὶ τί τὸ ἀξίωμά σου; καὶ ἔστω
σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλεί-
ας μου.
3 Καὶ ἀποκριθεῖσα, εἶ-
πεν, Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυ-
χὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λα-
ός μου τῷ ἀξιώματί μου.
4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγώ τε
καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ
διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς
καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας
καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα·
οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς
αὐλῆς τοῦ βασιλέως.
5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς
οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι
τὸ πρᾶγμα τοῦτο;
6 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ, Ἄνθρω-
πος ἐχθρὸς Ἀμὰν, ὁ πονηρὸς
οὗτος. Ἀμὰν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ
τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσ-
σης.
7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη
ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆ-
πον· ὁ δὲ Ἀμὰν παρῃτεῖτο
τὴν βασίλισσαν· ἑώρα γὰρ ἑ-
αυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.
8 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ βασι-
λεὺς ἐκ τοῦ κήπου· Ἀμὰν δὲ
ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην,
ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν· εἶπε
δὲ ὁ βασιλεὺς, Ὥστε καὶ τὴν
γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μου; Ἀμὰν δὲ ἀκούσας, διε-
τράπη τῷ προσώπῳ.
9 Εἶπε δὲ Βουγαθὰν εἷς τῶν
εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰ-
δοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Ἀμὰν
Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι
περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὤρθωται
ἐν τοῖς Ἀμὰν ξύλον πηχῶν
πεντήκοντα. εἶπε δὲ ὁ βασι-
λεὺς, Σταυρωθήτω ἐπ᾽ αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν
ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοιμάσθη
Μαρδοχαίῳ· καὶ τότε ὁ βασι-
λεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ
βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐδωρήσατο Ἐσθὴρ ὅσα ὑπῆρ-
χεν Ἀμὰν τῷ διαβόλῳ· καὶ
Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑ-
πὸ τοῦ βασιλέως· ὑπέδειξε
γὰρ Ἐσθὴρ, ὅτι ἐνῳκείωται αὐτῇ.
2 Ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν
δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀ-
μὰν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρ-
δοχαίῳ· καὶ κατέστησεν Ἐσθὴρ
Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν
Ἀμάν.
3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσ-
έπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
καὶ ἠξίου ἀφελεῖν τὴν Ἀμὰν
κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
Ἰουδαίοις.
4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἐσθὴρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυ-
σῆν· ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθὴρ πα-
ρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ,
5 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ, Εἰ
δοκεῖ σοι, καὶ εὗρον χάριν,
πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ
γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα
ὑπὸ Ἀμὰν, τὰ γραφέντα
ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἱ εἰσιν

ἐν

ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰ-
δεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ
μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σω-
θῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πα-
τρίδος μου;
7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ἐσθὴρ, Εἰ πάντα τὰ
ὑπάρχοντα Ἀμὰν ἔδωκα καὶ
ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν
ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς
χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαί-
οις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς;
8 Γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ
ὀνόματός μου, ὡς δοκεῖ ὑμῖν,
καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ
μου· ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασι-
λέως ἐπιτάξαντος, καὶ σφρα-
γισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.
9 Ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμ-
ματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ,
ὅς ἐστι Νισὰν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐγράφη τοῖς
Ἰουδαίοις, ὅσα ἐνετείλατο
τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρ-
χουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς
Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας,
ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις
κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν
αὐτῶν λέξιν.
10 Ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἐσφραγίσθη τῷ
δακτυλίῳ αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέ-
στειλαν τὰ γράμματα διὰ
βιβλιοφόρων,
11 Ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς
χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν
πάσῃ πόλει, βοηθῆσαί τε αὐ-
τοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδί-
κοις αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμέ-
νοις αὐτῶν, ὡς βούλονται,
12 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ
τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ
τρεισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου
μηνὸς, ὅς ἐστιν Ἀδάρ.
13 Ὧν ἐστιν ἀντίγραφον
τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμ-
μένα· τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκ-
τιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοί-
μους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαί-
ους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν,
πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναν-
τίους.
14 Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξ-
ῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως λεγόμενα ἐπιτε-
λεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγ-
μα καὶ ἐν Σούσοις.
15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξ-
ῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βα-
σιλικὴν στολὴν, καὶ στέφανον
ἔχων χρυσοῦν, καὶ διάδημα
βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες
δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.
16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγέ-
νετο φῶς καὶ εὐφροσύνη
17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν,
οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα·
οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χα-
ρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαί-
οις, κώθων καὶ εὐφροσύνη· καὶ
πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμον-
το, καὶ Ἰουδάιζον διὰ τὸν φόβον
τῶν Ἰουδαίων.

Κεφ. θ΄. 9.

ΕΝ γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μη-
νὶ τῇ τρεισκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, παρῆν
τὰ γράμματα τὰ γραφέντα
ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
2 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπ-
ώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς
Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη,
φοβούμενος αὐτούς.
3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σα-
τραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ
βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτί-
μων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος
Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσ-
ταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομα-
σθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

6 Καὶ

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,

7 Τόν τε Φαρσανὲς, καὶ Δελφὼν, καὶ Φασγὰ,

8 Καὶ Φαρδαθὰ, καὶ Βαρεὰ, καὶ Σαρβακὰ,

9 Καὶ Μαρμασιμὰ, καὶ Ῥουφαῖον, καὶ Ἀρσαῖον, καὶ Ζαβουθαῖον,

10 Τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν.

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις.

12 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ, Ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἴει ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι, καὶ ἔσται σοι;

13 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ τῷ βασιλεῖ, Δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως, τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.

14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν κρεμάσαι.

15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδὰρ, καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρεισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδὰρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

17 Καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

29 Διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω, ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Ἀδὰρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον.

20 Ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν,

21 Στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Ἀδάρ·

22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὅς ἦν Ἀδὰρ, ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς.

23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος·

24 Πῶς Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτοὺς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτοὺς,

25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς

τὸν

τὸν βασιλέα, λέγων, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ᾽ αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραί· διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,

27 Καὶ ἔστησε· καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ᾽ ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ᾽ αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται· αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, καὶ πόλιν, καὶ πατριὰν, καὶ χώραν.

28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν.

29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ, καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τό, τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραί.

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ᾽ ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.

31 Καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Κεφ. ι΄. 10.

Ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων, εἰς μνημόσυνον.

3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος, διηγεῖτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

Ἰ Ω Β.

[illegible]

[illegible]

ΙΩΒ.

Κεφ. α΄. 1.
ΑΝθρωπός τις ἦν
ἐν χώρᾳ τῇ Αὐ-
σίτιδι, ᾧ ὄνομα
Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δί-
καιος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος
ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγμα-
τος·
2 Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ
ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.
3 Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ
πρόβατα ἑπτακισχίλια, κά-
μηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν
πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νο-
μάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπη-
ρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα
μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνα-
τολῶν.
4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποιοῦν
πότον καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν,
συμπαραλαμβάνοντες ἅμα
καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν,
ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν.
5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν
Ἰὼβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀ-
νιστάμενος τὸ πρωΐ, καὶ προσ-
έφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον
ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυ-
χῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ,
Μή ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ δια-
νοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν
πρὸς Θεόν· οὕτως οὖν ἐποίει
Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας.
6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι
τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε
μετ᾽ αὐτῶν.
7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
διαβόλῳ, Πόθεν παραγέγο-
νας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβο-
λος τῷ Κυρίῳ εἶπε, Περιελ-
θὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατή-
σας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν πάρειμι.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύρι-
ος, Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου
κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ
ἔστι κατ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς;
ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀλη-
θινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμε-
νος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πρά-
γματος;
9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος,
καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, Μὴ
δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Κύ-
ριον;
10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ
ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰ-
κίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων
τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ; τὰ δὲ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλό-
γησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολ-
λὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;
11 Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν
χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν
ἔχει· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε
εὐλογήσει.
12 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος
τῷ διαβόλῳ, Ἰδοὺ πάντα ὅσα
ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χει-
ρί σου, ἀλλ᾽ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ· καὶ
ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ
τοῦ Κυρίου.
13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕ-
τη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέ-
ρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ
πρεσβυτέρου.
14 Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλ-

θε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν,

15 Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

16 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ, Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

17 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ, Οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

18 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰὼβ, Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,

19 Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

20 Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε,

21 Καὶ εἶπεν, Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

22 Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι.

3 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι.

4 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει.

5 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀπόστειλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ δια-

διαβόλῳ, Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

7 Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

8 Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Μέχρι τίνος καρτερήσεις, λέγων, Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὀδυνῶν αἵ με νῦν συνέχουσιν· ἀλλὰ εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα.

10 Ὁ δὲ ἐμβλέψας, εἶπεν αὐτῇ, Ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανιτῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφὰρ Μιναίων βασιλεύς· καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

12 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν,

13 Παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Κεφ. γ΄. 3.

ΜΕτὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ,

2 Λέγων,

3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ᾗ εἶπαν, Ἰδοὺ ἄρσεν.

4 Ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος.

5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος· καταραθείη ἡ ἡμέρα.

6 Καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή.

8 Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.

9 Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ

μὴ ἴδοι Ἑωσφόρον ἀνατέλ-
λοντα.
10 Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύ-
λας γαστρὸς μητρός μου, ἀπήλ-
λαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλ-
μῶν μου.
11 Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ
ἐτελεύτησα; ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξ-
ῆλθον, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλό-
μην;
12 Ἱνατί δὲ συνήντησάν
μοι τὰ γόνατα; ἱνατί δὲ μα-
στοὺς ἐθήλασα;
13 Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡ-
σύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυ-
σάμην
14 Μετὰ βασιλέων βου-
λευτῶν γῆς, οἳ ἐγαυριῶντο
ἐπὶ ξίφεσιν,
15 Ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πο-
λὺς ὁ χρυσός, οἳ ἔπλησαν τοὺς
οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου·
16 Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκ-
πορευόμενον ἐκ μήτρας μη-
τρός, ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ οὐκ
εἶδον φῶς.
17 Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυ-
σαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνε-
παύσαντο κατάκοποι τῷ σώ-
ματι.
18 Ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰ-
ώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φο-
ρολόγου.
19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ
ἐστι, καὶ θεράπων δεδοικὼς τὸν
κύριον αὐτοῦ.
20 Ἱνατί γὰρ δέδοται τοῖς
ἐν πικρίᾳ φῶς; ζωὴ δὲ ταῖς ἐν
ὀδύναις ψυχαῖς,
21 Οἳ ἱμείρονται τοῦ θανά-
του, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσ-
σοντες ὥσπερ θησαυρούς,
22 Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο
ἐὰν κατατύχωσι;
23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνά-
παυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ
Θεὸς κατ' αὐτοῦ.
24 Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου
στεναγμὸς ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ
συνεχόμενος φόβῳ.
25 Φόβος γὰρ ὃν ἐφρόν-
τισα ἦλθέ μοι, καὶ ὃν ἐδεδοί-
κειν, συνήντησέ μοι.
26 Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε
ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην,
ἦλθε δέ μοι ὀργή.

Κεφ. δ'. 4.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ
Θαιμανίτης, λέγει,
2 Μὴ πολλάκις σοι λελά-
ληται ἐν κόποις; ἰσχὺν δὲ ῥημά-
των σου τίς ὑποίσει;
3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας
πολλούς, καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς
παρεκάλεσας,
4 Ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστη-
σας ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνα-
τοῦσι θάρσος περιέθηκας.
5 Νῦν δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος
καὶ ἥψατό σου, σὺ ἐσπούδασας.
6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σου
ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς
σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου;
7 Μνήσθητι οὖν, τίς καθα-
ρὸς ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀλη-
θινοὶ ὁλόρριζοι ἀπώλοντο;
8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς
ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ
σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θε-
ριοῦσιν ἑαυτοῖς.
9 Ἀπὸ προστάγματος Κυ-
ρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύ-
ματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθή-
σονται.
10 Σθένος λέοντος, φωνὴ
δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρα-
κόντων ἐσβέσθη.
11 Μυρμηκολέων ὤλετο
παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν,
σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον
ἀλλήλους.
12 Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθι-
νὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐ-
θὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήν-
τησε·

ἀπήντησε· πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ;

13 Φόβῳ δὲ καὶ ἠχῷ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους.

14 Φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ διέσεισε,

15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

16 Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον.

17 Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ;

18 Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε,

19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον,

20 Καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσί, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλοντο.

21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐπικάλεσαι δὲ εἴ τίς σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἁγίων ὄψῃ.

2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3 Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα.

4 Πόρρω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

5 Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται· ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος.

7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,

9 Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,

10 Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν,

11 Τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,

12 Διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές.

13 Ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.

14 Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἴσα νυκτί,

15 Ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ· ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου.

16 Εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη.

17 Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος, νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.

18 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ,

καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο.

19 Ἑξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ, οὐ μὴ ἅψηταί σου κακόν.

20 Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε.

21 Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.

22 Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ· ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς.

23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι.

24 Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος· ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτῃ.

25 Γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ.

26 Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος, ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.

27 Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιασάμεθα· ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ, εἴ τι ἔπραξας.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Εἰ γάρ τις ἱστῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν.

3 Καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.

4 Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα, ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.

5 Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα;

6 Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;

7 Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή· βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.

8 Εἰ γὰρ δῴη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῴη ὁ Κύριος.

9 Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω.

10 Εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια Θεοῦ μου.

11 Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταί μου ἡ ψυχή;

12 Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χάλκεαι;

13 Ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν.

14 Ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου, ὥσπερ χείμαρρος ἐκλείπων, ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με.

16 Οἵτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ χιὼν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς.

17 Καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν,

18 Οὕτω κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλό-

μην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.

19 Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες.

20 Καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν, οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.

21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνας, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.

22 Τί γάρ; μήτι ὑμᾶς ᾔτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι,

23 Ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με;

24 Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.

25 Ἀλλ' ὡς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι,

26 Οὐδὲ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.

27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.

28 Νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.

29 Καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.

30 Οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον, ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΟ'τερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;

2 Ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετυχηκὼς σκιᾶς; ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;

3 Οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοι εἰσίν.

4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, Πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, Πότε ἑσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ.

5 Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων.

6 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7 Μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωή, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.

8 Οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί·

9 Ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ· ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ,

10 Οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.

11 Ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὤν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος.

12 Πότερον θάλασσα εἰμὶ ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακήν;

13 Εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου.

14 Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ὁράμασί με καταπλήσσεις.

15 Ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου,

ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου.

16 Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος.

17 Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

18 Ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;

19 Ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με, οὐδὲ προΐῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου;

20 Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθου με κατεντευκτήν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21 Διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

ΚΕΦ. η'. 8.

ΥΠολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρῆμον τοῦ στόματός σου;

3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;

4 Εἰ οἱ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.

5 Σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος.

6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δεήσεως ἐπακούσεταί σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης.

7 Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.

8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·

9 Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἴδαμεν· σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος·

10 Ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσι, καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσι ῥήματα;

11 Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου;

12 Ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται;

13 Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται·

14 Ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος· ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή.

15 Ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ·

16 Ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου· καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

17 Ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται· ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται.

18 Ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεταί αὐτόν· οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα,

19 Ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει.

20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον· πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται.

21 Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.

22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην, δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Κεφ. θʹ. 9.

ΥΠολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,
2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα,
ὅτι οὕτως ἐστί· πῶς γὰρ ἔσται δί-
καιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
3 Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι
αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ,
ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἕνα λό-
γον αὐτοῦ ἐκ χιλίων.
4 Σοφὸς γάρ ἐστι διανοίᾳ,
κραταιός τε καὶ μέγας· τίς
σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον
αὐτοῦ ὑπέμεινεν;
5 Ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ
οἴδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ
ὀργῇ·
6 Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρα-
νὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι
αὐτῆς σαλεύονται·
7 Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ
οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων
κατασφραγίζει·
8 Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν
μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ'
ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης·
9 Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ
Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ τα-
μεῖα Νότου·
10 Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ
ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
11 Ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ
ἴδω· ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ'
ὡς ἔγνων.
12 Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς
ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ,
Τί ἐποίησας;
13 Αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται
ὀργὴν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν
κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.
14 Ἐὰν δέ μου ὑπακούσεται,
ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου.
15 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ
εἰσακούσεταί μου, τοῦ κρίμα-
τος αὐτοῦ δεηθήσομαι.
16 Ἐὰν τε καλέσω καὶ
μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι
εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.
17 Μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ·
πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμμα-
τα πεποίηκε διακενῆς.
18 Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀνα-
πνεῦσαι· ἐνέπλησε δέ με πι-
κρίας.
19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύϊ κρα-
τεῖ· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ
ἀντιστήσεται;
20 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ
στόμα μου ἀσεβήσει· ἐάν τε ὦ
ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβή-
σομαι.
21 Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ
οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖ-
ταί μου ἡ ζωή.
22 Διὸ εἶπον, Μέγαν καὶ
δυνάστην ἀπολλύει ὀργή,
23 Ὅτι φαῦλοι ἐν θανά-
τῳ ἐξαισίῳ, ἀλλὰ δίκαιοι
καταγελῶνται.
24 Παραδέδονται γὰρ εἰς
χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα
κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ
δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν;
25 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐ-
λαφρότερος δρομέως· ἀπέ-
δρασαν, καὶ οὐκ εἴδοσαν.
26 Ἦ καὶ ἔστι ναυσὶν ἴχνος
ὁδοῦ, ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦν-
τος βοράν;
27 Ἐάν τε γὰρ εἴπω, Ἐπι-
λήσομαι λαλῶν, συγκύψας
τῷ προσώπῳ στενάξω.
28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέ-
λεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν
με ἐάσεις.
29 Ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσε-
βὴς, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον;
30 Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι
χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερ-
σὶ καθαραῖς,
31 Ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με
ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με
ἡ στολή.
32 Οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος

κατ' ἐμὲ, ὧ ἀντικρίνομαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.

33 Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

34 Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με στροβείτω,

35 Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑ'μνων τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς μου συνεχόμενος,

2 Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον, Μή με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με οὕτως ἔκρινας;

3 Ἦ καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες.

4 Ἦ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς; ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος, βλέψῃ;

5 Ἦ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός,

6 Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας;

7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

8 Αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἔπαισας.

9 Μνήσθητι, ὅτι πηλόν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.

10 Ἦ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ;

11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνεῖρας.

12 Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοὶ, ἡ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.

14 Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῷόν με πεποίηκας.

15 Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμμοι· ἐάν τε ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.

16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις,

17 Ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια.

18 Ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδε,

19 Καὶ ὥσπερ οὐκ ὢν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην;

20 Ἦ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,

21 Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν,

22 Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὁρᾷν ζωὴν βροτῶν.

Κεφ. ια'. 11.

ΥΠολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

2 Ὁ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος.

3 Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.

4 Μὴ γὰρ λέγε, Ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.
5 Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσαι πρὸς σε, καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ;
6 Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.
7 Ἦ ἴχνος Κυρίου εὑρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;
8 Ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ᾅδου, τί οἶδας;
9 Ἢ μακρότερα μέτρου γῆς, ἢ εὔρους θαλάσσης;
10 Ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;
11 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται.
12 Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.
13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτὸν,
14 Εἰ ἄνομόν τι ἐστιν ἐν χερσί σου, πόρρω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω·
15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ·
16 Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθὸν, καὶ οὐ πτοηθήσῃ·
17 Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ Ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή·
18 Πεποιθώς τε ἔσῃ, ὅτι ἔστι σοι ἐλπὶς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη·
19 Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί σου δεηθήσονται.
20 Σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,
2 Εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;
3 Κἀμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστι.
4 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα.
5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῷος ἔσεσθαι,
6 Ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται.
7 Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν.
8 Ἐκδιήγησαι γῇ, ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.
9 Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;
10 Εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου.
11 Οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται.
12 Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία

φία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη.

13 Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις.

14 Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;

15 Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.

16 Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.

17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε.

18 Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περιέδησε ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν.

19 Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.

20 Διαλλάσσων χείλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.

21 Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.

22 Ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.

23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.

24 Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς· ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ᾔδεισαν.

25 Ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἰδοὺ ταῦτα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμός, καὶ ἀκήκοέ μου τὸ οὖς.

2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν.

3 Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται.

4 Ὑμεῖς δέ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες.

5 Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία.

6 Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε.

7 Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;

8 Ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.

9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ,

10 Οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσεσθε,

11 Πότερον οὐχ ἡ δίνα αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν,

12 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον.

13 Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ,

14 Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσι, ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν χειρί.

15 Ἐάν με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἦρκται, ἦ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ·

16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται.

17 Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων.

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.

19 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός

μένος μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω
καὶ ἐκλείψω;
20 Δυεῖν δέ μοι χρήσῃ,
τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ
κρυβήσομαι.
21 Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ
ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μή με
καταπλησσέτω.
22 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ
δέ σοι ὑπακούσομαι, ἢ λα-
λήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω
ἀνταπόκρισιν.
23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι
μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με
τίνες εἰσί;
24 Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύ-
πτῃ, ἥγησαι δέ με ὑπεναν-
τίον σοι;
25 Ἢ ὡς φύλλον κινούμε-
νον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ,
ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ
πνεύματος ἀντίκεισαί μοι;
26 Ὅτι κατέγραψας κατ'
ἐμοῦ κακά, περιέθηκας δέ μοι
νεότητος ἁμαρτίας.
27 Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν
κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου
πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας
τῶν ποδῶν μου ἀφίκου.
28 Ὃ παλαιοῦται ἴσα ἀ-
σκῷ, ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητό-
βρωτον.

Κεφ. ιδ'. 14.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναι-
κός, ὀλιγόβιος, καὶ πλή-
ρης ὀργῆς,
2 Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν
ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ
σκιά, καὶ οὐ μὴ στῇ.
3 Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐ-
ποιήσω, καὶ τοῦτον ἐποίησας
εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώ-
πιόν σου;
4 Τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται
ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐθείς,
5 Ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βί-
ος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀριθμητοὶ
δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ· εἰς
χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.
6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα
ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βί-
ον, ὥσπερ ὁ μισθωτός.
7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς,
ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθή-
σει, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ
μὴ ἐκλείπῃ.
8 Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ
ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευ-
τήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ
9 Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀν-
θήσει, ποιήσει δὲ θερισμὸν,
ὥσπερ νεόφυτον.
10 Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤ-
χετο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι
ἐστί.
11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται
θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημω-
θεὶς ἐξηράνθη.
12 Ἄνθρωπος δὲ κοιμη-
θεὶς οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐ-
ρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ, καὶ
οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου
αὐτῶν.
13 Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅ-
δῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυψας
δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ
ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ
μνείαν μου ποιήσῃ.
14 Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄν-
θρωπος, ζήσεται συντελέσας
ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομε-
νῶ ἕως πάλιν γένωμαι.
15 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ
σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ.
16 Ἠρίθμησας δέ μου τὰ
ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρ-
έλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου.
17 Ἐσφράγισας δέ μου
τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ,
ἐπεσημήνω δὲ εἴ τι ἄκων παρ-
έβην.
18 Καὶ πλὴν ὄρος πῖπτον
διαπεσεῖται, καὶ πέτρα παλαιω-
θήσεται

ωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

19 Λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας.

20 Ὦσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας.

21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν· ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται.

22 Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Κεφ. ιε'. 15.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος, καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρὸς,

3 Ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;

4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου;

5 Ἔνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.

6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ, τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσουσί σου.

7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;

8 Ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία;

9 Τί γὰρ οἶδας, ὃ οὐκ οἴδαμεν; ἢ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς;

10 Καί γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις.

11 Ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.

12 Τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου,

13 Ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι Κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα;

14 Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;

15 Εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ·

16 Ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῷ.

17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἑώρακα, ἀναγγελῶ σοι,

18 Ἃ σοφοὶ ἐροῦσι, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν.

19 Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς.

20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ.

21 Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ· ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή.

22 Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους, ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου,

23 Κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα· ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει,

24 Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει, ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων·

25 Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν.

26 Ἔδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ.

27 Ὅτι

27 Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν
μηρίων.
28 Αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐ-
ρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους
ἀοικήτους· ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοί-
μασαν, ἄλλοι ἀποίσονται.
29 Οὔτε μὴ πλουτισθῇ,
οὔτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρ-
χοντα· οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν
γῆν σκιὰν,
30 Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ
σκότος· τὸ βλαστὸν αὐτοῦ
μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ
αὐτοῦ τὸ ἄνθος.
31 Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπο-
μενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται
αὐτῷ.
32 Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥ-
ρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδα-
μνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ.
33 Τρυγηθείη δὲ ὡς ὄμ-
φαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς
ἄνθος ἐλαίας.
34 Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς
θάνατος· πῦρ δὲ καύσει οἴ-
κους δωροδεκτῶν.
35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται
ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ
κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποί-
σει δόλον.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,
2 Ἀκήκοα τοιαῦτα
πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν
πάντες.
3 Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ
ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί
παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀπο-
κρίνῃ;
4 Κἀγὼ καθ᾽ ὑμᾶς λαλή-
σω· εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἶτ᾽ ἐνα-
λοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι· κινήσω
δὲ καθ᾽ ὑμῶν κεφαλήν.
5 Εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στό-
ματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων
οὐ φείσομαι.
6 Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ
ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ
καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρω-
θήσομαι;
7 Νῦν δὲ κατάκοπόν με
πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα,
καὶ ἐπελάβου μου.
8 Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη,
καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός
μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀντα-
πεκρίθη.
9 Ὀργῇ χρησάμενος κατέ-
βαλέ με, ἔβρυξεν ἐπ᾽ ἐμὲ
τοὺς ὀδόντας βέλη πειρατῶν
αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμοὶ ἔπεσε.
10 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐν-
ήλατο, ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς τὰ
γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατ-
έδραμον ἐπ᾽ ἐμοί.
11 Παρέδωκε γάρ με ὁ
Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων,
ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέ με.
12 Εἰρηνεύοντα διεσκέ-
δασέ με· λαβών με τῆς κό-
μης διέτιλε, κατέστησέ με
ὥσπερ σκοπόν.
13 Ἐκύκλωσάν με λόγ-
χαις βάλλοντες εἰς νεφροὺς
μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς
τὴν γῆν τὴν χολήν μου.
14 Κατέβαλόν με πτῶμα
ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρός
με δυνάμενοι.
15 Σάκκον ἔρραψαν ἐπὶ
βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος
μου ἐν γῇ ἐσβέσθη.
16 Ἡ γαστήρ μου συγκέ-
καυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ
βλεφάροις μου σκιά.
17 Ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν
χερσί μου, εὐχὴ δὲ μου κα-
θαρά.
18 Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ᾽
αἵματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ
εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου.

19 Καὶ

19 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις.

20 Ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός.

21 Εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ.

22 Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν, ὁδῷ δὲ ᾗ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

Κεφ. ιζ΄. 17.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.

2 Λίσσομαι κάμνων καὶ τί ποιήσας; ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι.

3 Τίς ἐστιν οὗτος; τῇ χειρί μου συνδεθήτω;

4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.

5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.

6 Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην.

7 Πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων.

8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη.

9 Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος.

10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δή, οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

11 Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.

12 Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.

13 Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή.

14 Θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν.

15 Ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι;

16 Ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ᾅδην καταβήσονται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

Κεφ. ιη΄ 18.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.

3 Διατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου;

4 Κέχρηταί σοι ὀργή· τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;

5 Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ.

6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.

7 Θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή.

8 Ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἑλιχθείη.

9 Ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας.

10 Κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων.

11 Κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν

12 Ἐν λιμῷ στενῷ· πτῶμα

δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον.
13 Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες
ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ
ὡραῖα θάνατος.
14 Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαί-
της αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐ-
τὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλικῇ.
15 Κατασκηνώσει ἐν τῇ
σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ,
κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ
αὐτοῦ θείῳ.
16 Ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι
αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐ-
πάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερι-
σμὸς αὐτοῦ.
17 Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ
ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει
ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον
ἐξωτέρω.
18 Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ
φωτὸς εἰς σκότος.
19 Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος
ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμέ-
νος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶ-
κος αὐτοῦ.
20 Ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζή-
σονται ἕτεροι· ἐπ' αὐτῷ ἐστέ-
ναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔ-
σχε θαῦμα.
21 Οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀ-
δίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν
μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

Κεφ. ιθ'. 19.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,
2 Ἕως τίνος ἔγκοπον
ποιήσετε ψυχήν μου, καὶ κα-
θαιρεῖτέ με λόγοις; γνῶτε
μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ
με οὕτως.
3 Καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰ-
σχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι.
4 Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐ-
γὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ
αὐλίζεται πλάνος· λαλῆσαι
ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥή-
ματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ
καιροῦ.
5 Ἐᾶτε δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ
μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δέ
μοι ὀνείδει.
6 Γνῶτε οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν
ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐ-
τοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.
7 Ἰδοὺ γελῶ ὀνείδει, καὶ λα-
λήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδα-
μοῦ κρίμα.
8 Κύκλῳ περιῳκοδόμημαι,
καὶ οὐ μὴ διαβῶ· ἐπὶ πρόσω-
πόν μου σκότος ἔθετο.
9 Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ
ἐξέδυσεν, ἀφεῖλε δὲ στέφανον
ἀπὸ κεφαλῆς μου.
10 Διέσπασέ με κύκλῳ, καὶ
ᾠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ
δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.
11 Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐ-
χρήσατο, ἡγήσατο δέ με ὥσ-
περ ἐχθρόν.
12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλ-
θον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ'
ἐμοὶ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλω-
σαν ἐγκάθετοι.
13 Ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου
ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ
ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες
γεγόνασιν·
14 Οὐ προσεποιήσαντό
με οἱ ἔγγιστοί μου, καὶ οἱ εἰ-
δότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθον-
τό μου.
15 Γείτονες οἰκίας, θερά-
παιναί τε μου, ἀλλογενὴς ἤμην
ἐναντίον αὐτῶν.
16 Θεράποντά μου ἐκά-
λεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε· στόμα
δέ μου ἐδέετο·
17 Καὶ ἱκέτευον τὴν γυ-
ναῖκά μου, προσεκαλούμην
δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακί-
δων μου·
18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με
ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ,
κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19 Ἐβδελύξαντό με οἱ
ἰδόντες

ἰδόντες με' ἃς δὴ ἠγαπήκειν, ἐπανέστησαν μοι.
20 Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, χεὶρ γὰρ Κυρίου ἡ ἁψαμένη μου ἐστί.
22 Διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος; ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε;
23 Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα;
24 Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι;
25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ἐπὶ γῆς
26 Ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη,
27 Ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ.
28 Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε, Τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ, καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ;
29 Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται· καὶ τότε γνώσονται, ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη.

Κεφ. κ' 20.

Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ.
3 Παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι.
4 Μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;
5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια·
6 Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἅψηται.
7 Ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι, Ποῦ ἐστιν;
8 Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὑρεθῇ, ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν.
9 Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἔτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.
10 Τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαιεν ἥττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
11 Ὀστᾶ αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται.
12 Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
13 Οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν· καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ,
14 Καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ· χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.
15 Πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος.
16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.
17 Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βουτύρου.
18 Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε, πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται·

σεται· ὥσπερ στρίφνος ἀμά-
σητος, ἀκατάποτος.
19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴ-
κους ἔθλασε· δίαιταν δὲ ἥρ-
πασε, καὶ οὐκ ἔστησεν.
20 Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτη-
ρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπι-
θυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα
τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο
οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθά.
22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πε-
πληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα
δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπε-
λεύσεται.
23 Εἴ πως εἴη πληρῶσαι
γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι
ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι
ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας,
24 Καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χει-
ρὸς σιδήρου· τρώσαι αὐτὸν τό-
ξον χάλκειον.
25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώ-
ματος αὐτοῦ βέλος, ἄστρα δὲ
ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατή-
σαισαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι,
26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ
ὑπομείναι· κατέδεται αὐτὸν
πῦρ ἄκαυστον, κακώσαι δὲ
αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον.
27 Ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ
ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ
ἐπανασταίη αὐτῷ.
28 Ἑλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα
ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
29 Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώ-
που ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ
κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ
παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Κεφ. κα'. 21.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,
2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ
μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾖ μοι
παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλη-
σις.
3 Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλή-
σω, εἶτ' οὐ καταγελάσετέ μου.
4 Τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου
ἡ ἔλεγξις; ἢ διὰ τί οὐ θυμω-
θήσομαι;
5 Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ
θαυμάσατε, χεῖρα θέντες
ἐπὶ σιαγόνι.
6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐ-
σπούδακα· ἔχουσι δέ με τὰς
σάρκας ὀδύναι.
7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι,
πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;
8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυ-
χὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν
ὀφθαλμοῖς.
9 Οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦ-
σι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μά-
στιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν
ἐπ' αὐτοῖς.
10 Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμο-
τόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν
γαστρὶ ἔχουσα, καὶ οὐκ ἔσφαλε.
11 Μένουσι δὲ ὡς πρόβατα
αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν
προσπαίζουσιν,
12 Ἀναλαβόντες ψαλτή-
ριον καὶ κιθάραν, καὶ εὐφραί-
νονται φωνῇ ψαλμοῦ.
13 Συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγα-
θοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀνα-
παύσει ᾅδου ἐκοιμήθησαν.
14 Λέγει δὲ Κυρίῳ, Ἀπό-
στα ἀπ' ἐμοῦ, ὁδούς σου εἰδέναι
οὐ βούλομαι.
15 Τί ἱκανὸς, ὅτι δουλεύ-
σομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια,
ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ;
16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν
τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν
οὐκ ἐφορᾷ.
17 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀ-
σεβῶν λύχνος σβεσθήσεται,
ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ κατα-
στροφὴ, ὠδῖνες δὲ αὐτοὺς ἕξου-
σιν ἀπὸ ὀργῆς.
18 Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄ-
χυρα ὑπ' ἀνέμου, ἢ ὥσπερ κο-

νιορτὸς ὃν ὑφείλετο λαῖλαψ.

19 Ἐκλείποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται.

20 Ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διασωθείη.

21 Ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διῃρέθησαν.

22 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ;

23 Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν.

24 Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται.

25 Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν.

26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν.

27 Ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι.

28 Ὥστε ἐρεῖτε, Ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος; καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;

29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε.

30 Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται.

31 Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;

32 Καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν ἠγρύπνησεν.

33 Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι.

34 Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

Κεφ. κβ'. 22.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;

3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος; ἢ ὠφέλεια, ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σου;

4 Ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν;

5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλὴ, ἀναρίθμητοι δέ σου εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι;

6 Ἠνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διακενῆς, ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου.

7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινώντων ἐστέρησας ψωμόν.

8 Ἐθαύμασας δέ τινων πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενὰς, ὀρφανοὺς δὲ ἐκάκωσας.

10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος.

11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε.

12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ; τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε;

13 Καὶ εἶπας, Τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ;

14 Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐ-

τοῦ καὶ οὐχ ὁρασθήσεται, καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται.

15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι,

16 Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν,

17 Οἱ λέγοντες, Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;

18 Ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτοῦ.

19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν.

20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.

21 Γενοῦ δὲ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνῃς, εἶτα ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.

22 Ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου.

23 Ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόῤῥω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον.

24 Θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥου Σωφίρ.

25 Ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.

26 Εἶτα παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἱλαρῶς.

27 Εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεταί σου· δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς.

28 Ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος.

29 Ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν, καὶ ἐρεῖς, Ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.

30 Ῥύσεται ἀθῷον, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσί σου.

Κεφ. κγ΄. 23.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξις ἐστὶ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.

3 Τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι εὕροιμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;

4 Εἴποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαι ἐλέγχων.

5 Γνοίην δὲ ἰάματα ἅ μοι ἐρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.

6 Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι, εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται.

7 Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.

8 Εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;

9 Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι.

10 Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου· διέκρινε δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον.

11 Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω

12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ.

13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.

14 Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα· νουθετούμενος δὲ, ἐφρόντισα αὐτοῦ.

15 Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ.

16 Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου· ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με.

17 Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

Κεφ. κδʹ. 24.

Διατί δὲ Κύριον ἔλαθον ὧραι,

2 Ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες;

3 Ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.

4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς.

5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν τάξιν· ἡδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους.

6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἄσιτοι εἰργάσαντο.

7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.

9 Ἥρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν.

10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινώντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο.

11 Ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ᾔδεισαν.

12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα.

13 Αὐτὸς δὲ διατί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὄντων καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν.

14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης.

15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, Οὐ προνοήσει με ὀφθαλμὸς, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο.

16 Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς.

17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ σκιὰ θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιᾶς θανάτου.

18 Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν

19 Ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπασαν.

20 Εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία· ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανὴς ἐγένετο· ἀποδοθείη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξε, συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

21 Στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε,

22 Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν, οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς.

23 Μαλακισθεὶς, μὴ ἐλπιζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ.

24 Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι, ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών.

25 Εἰ δὲ μή, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

Κεφ. κε΄ 25.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ;

3 Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς· ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ;

4 Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικός;

5 Εἰ σελήνῃ συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ.

6 Ἔα δέ, ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Κεφ. κς΄. 26.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Τίνι πρόσκεισαι, ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς, καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστι;

3 Τίνι συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίνι ἐπακολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις;

4 Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;

5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;

6 Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.

7 Ἐκτείνων Βορέαν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός·

8 Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐῤῥάγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ.

9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ.

10 Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους.

11 Στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ.

12 Ἰσχύϊ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμῃ δὲ ἔστρωσε τὸ κῆτος.

13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην.

14 Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν, ὁπότε ποιήσει;

Κεφ. κζ΄ 27.

Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ.

2 Ζῇ ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν.

3 Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥινί,

4 Μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα.

5 Μή μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου.

6 Δικαιο-

6 Δικαιοσύνῃ δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι, οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας.

7 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.

8 Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἆρα σωθήσεται;

9 Ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ Θεός; ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης

10 Μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ;

11 Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἅ ἐστι παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.

12 Ἰδοὺ πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε.

13 Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς.

14 Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσουσιν.

15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

16 Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῷ ἑτοιμάσῃ χρυσίον,

17 Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν.

18 Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχνη.

19 Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι.

20 Συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφείλετο αὐτὸν γνόφος.

21 Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται.

23 Κροτήσει ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν, καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. 28.

Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται.

2 Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

3 Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία, καὶ σκιὰ θανάτου.

4 Διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν.

5 Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ.

6 Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.

7 Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπός.

8 Καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.

9 Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη.

10 Δίνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέ μου ὁ ὀφθαλμός.

11 Βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὑτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.

12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης;

13 Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὑρέθη ἐν ἀνθρώποις.

14 Ἄβυσσος εἶπεν, Οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θάλασσα εἶπεν, Οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.

15 Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς.

16 Καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Σωφίρ, ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ.

17 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ.

18 Μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.

19 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται.

20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως;

21 Λέληθε πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη.

22 Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, Ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.

23 Ὁ Θεὸς εὖ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.

24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πάντα

25 Ἃ ἐποίησεν, ἀνέμων σταθμὸν, ὕδατος μέτρα.

26 Ὅτε ἐποίησεν οὕτως ἰδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνῆς.

27 Τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτήν, ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν.

28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ, Ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐστὶν ἐπιστήμη.

Κεφ. κθ΄ 29.

Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ.

2 Τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν;

3 Ὡς ὅτε ηὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοὺς, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·

5 Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδες·

6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι·

7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

8 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν.

9 Ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι.

10 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη.

11 Ὅτι οὖς ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμὸς δὲ ἰδών με ἐξέκλινε.

12 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθὸς, ἐβοήθησα.

13 Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι, στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε.

14 Δικαιοσύνην δὲ ἐνδε-

ἐδύκειν, ἠμφιασάμην δὲ κρί-
μα ἴσα διπλοΐδι.
15 Ὀφθαλμὸς ἤμην τυ-
φλῶν, πὺς δὲ χωλῶν.
16 Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀ-
δυνάτων, δίκην δὲ ἣν οὐκ
ᾔδειν ἐξιχνίασα.
17 Συνέτριψα δὲ μύλας
ἀδίκων, ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων
αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξήρπασα.
18 Εἶπα δὲ, Ἡ ἡλικία
μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος
φοίνικος, πολὺν χρόνον
βιώσω.
19 Ἡ ῥίζα διήνοικται ἐπὶ
ὕδατος, καὶ δρόσος αὐλισθήσε-
ται ἐν τῷ θερισμῷ μου.
20 Ἡ δόξα μου καινὴ μετ'
ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ
αὐτοῦ πορεύεται.
21 Ἐμοῦ ἀκούσαντες προσ-
έσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ
ἐμῇ βουλῇ.
22 Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ
προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ
ἐγίνοντο ὁπόταν αὐτοῖς ἐλά-
λουν.
23 Ὥσπερ γῆ διψῶσα
προσδεχομένη τὸν ὑετὸν, οὕ-
τως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιάν.
24 Ἐὰν γελάσω πρὸς αὐ-
τοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι, καὶ φῶς
τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπι-
πτεν.
25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐ-
τῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, καὶ
κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς
ἐν μονοζώνοις, ὃν τρόπον πα-
θεινοὺς παρακαλῶν.

Κεφ. λ'. 30.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν
μου ἐλάχιστοι, νῦν νου-
θετοῦσί με ἐν μέρει, ὧν ἐξου-
δένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς
οὐκ ἡγησάμην ἀξίους κυνῶν τῶν
ἐμῶν νομάδων.
2 Καί γε ἰσχὺς χειρῶν αὐ-
τῶν ἵνα τί μοι; ἐπ' αὐτοὺς ἀ-
πώλετο συντέλεια.
3 Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄ-
γονος, οἱ φεύγοντες ἄνυ-
δρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ τα-
λαιπωρίαν·
4 Οἱ περικυκλοῦντες ἅλι-
μα ἐπὶ ἠχοῦντι, οἵτινες ἅλι-
μα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι
δὲ καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδε-
εῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἳ καὶ ῥίζας
ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ
μεγάλου.
5 Ἐπανέστησάν μοι κλέ-
πται,
6 Ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν
τρῶγλαι πετρῶν.
7 Ἀναμέσον εὐήχων βοή-
σονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια
διῃτῶντο.
8 Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων,
ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον
ἀπὸ γῆς.
9 Νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγώ
εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα
ἔχουσιν.
10 Ἐβδελύξαντο δέ με
ἀποστάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ
τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαν-
το πτύελον.
11 Ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν
αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν.
12 Ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ
ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξ-
έτειναν, καὶ ὡδοποίησαν ἐπ'
ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν.
13 Ἐξετρίβησαν τρίβοι
μου, ἐξέδυσαν γάρ μου τὴν
στολήν· βέλεσιν αὐτοῦ κατη-
κόντισέ με.
14 Κέχρηται δέ μοι ὡς βού-
λεται, ἐν ὀδύναις πέφυρμαι.
15 Ἐπιστρέφονταί μου αἱ ὀ-
δύναι, ᾤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσ-
περ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος
ἡ σωτηρία μου.

16 Κα

16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου, ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν.

17 Νυκτὶ δέ μου τὰ ὀστᾶ συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται.

18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς, ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχε με.

19 Ἥγησαι δέ με ἴσα πηλῷ, ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς.

20 Κέκραγα δὲ πρός σε καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με.

21 Ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας.

22 Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας.

23 Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ.

24 Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθείς γε ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.

25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις.

26 Ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν.

27 Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας.

28 Στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.

29 Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.

30 Τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότωται μεγάλως, τὰ δὴ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος.

31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

Κεφ. λα'. 31.

Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον.

2 Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων;

3 Οὐαί, ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν.

4 Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται;

5 Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον·

6 Ἕσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου·

7 Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσί μου ἡψάμην δώρων,

8 Σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

9 Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς,

10 Ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.

11 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα.

12 Πῦρ γάρ ἐστι καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.

13 Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρός με,

14 Τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτα-
σίν μου ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν
δὲ καὶ ἐπισκοπήν τινα, ἀπόκρι-
σιν ποιήσομαι;
15 Πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ
ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι
γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ
αὐτῇ κοιλίᾳ.
16 Ἀδύνατοι δὲ χρείαν ἥν
ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χή-
ρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξ-
έτηξα.
17 Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου
ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀρφα-
νῷ μετέδωκα·
18 Ὅτι ἐκ νεότητός μου
ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ, καὶ ἐκ γα-
στρὸς μητρός μου ὡδήγησα·
19 Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυ-
μνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμ-
φίασα αὐτόν·
20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐ-
λόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀ-
μνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦ-
μοι αὐτῶν·
21 Εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖ-
ρα, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι
βοήθεια περίεστιν·
22 Ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός
μου ἀπὸ τῆς κλειδὸς, ὁ δὲ βρα-
χίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος
συντριβείη.
23 Φόβος γὰρ Κυρίου συν-
έσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος
αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.
24 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς
χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυ-
τελεῖ ἐπεποίθησα,
25 Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην
πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου,
εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐ-
θέμην χεῖρά μου·
26 Ἦ οὐχ ὁρῶμεν ἥλιον τὸν
ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα,
σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ'
αὐτοῖς ἐστι·
27 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα
ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου
ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφί-
λησα·
28 Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνο-
μία ἡ μεγίστη λογισθείη, ὅτι
ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου
τοῦ ὑψίστου.
29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγε-
νόμην πτώματι ἐχθρῶν μου,
καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Εὖγε·
30 Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου
τὴν κατάραν μου, θρυλλη-
θείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου
κακούμενος.
31 Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶ-
πον αἱ θεράπαιναί μου, Τίς
ἂν δῴη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐ-
τοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρη-
στοῦ ὄντος·
32 Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο
ξένος, ἡ δὲ θύρα μου παντὶ
ἐλθόντι ἀνέῳκτο·
33 Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσί-
ως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου·
34 Οὐ γὰρ διετράπην πο-
λυοχλίαν πλήθους, τοῦ μὴ ἐξ-
αγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ
δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελ-
θεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·
35 Τίς δῴη ἀκούοντά μου;
χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδε-
δοίκειν· συγγραφὴν δὲ ἣν εἶ-
χον κατά τινος,
36 Ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέ-
μενος στέφανον ἀνεγίνωσκον,
37 Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν
ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν πα-
ρὰ χρεωφειλέτου·
38 Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ
γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὔ-
λακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμο-
θυμαδὸν·
39 Εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐ-
τῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς,
εἰ δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς
ἐκβαλὼν ἐλύπησα·
40 Ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλ-
θοι

θοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος· καὶ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν.

Κεφ. λβ΄. 32.

ΗΣύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰὼβ, ἦν γὰρ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.

2 Ὠργίσθη δὲ Ἐλιοῦς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, τῆς Αὐσίτιδος χώρας· ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου.

3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰὼβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.

4 Ἐλιοῦς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰὼβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.

5 Καὶ εἶδεν Ἐλιοῦς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ.

6 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης, εἶπε, Νεώτερος μέν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δέ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην.

7 Εἶπα δὲ, Ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν·

8 Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς· πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα.

9 Οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοί, οὐδ᾽ οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα.

10 Διὸ εἶπα, Ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

11 Ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρις οὗ ἐτάσητε λόγους,

12 Καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν·

13 Ἵνα μὴ εἴπητε, Εὕρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι.

14 Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15 Ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.

16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.

17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς, λέγει, Πάλιν λαλήσω,

18 Πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός.

19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος, ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς.

20 Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη,

21 Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ.

22 Οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Κεφ. λγ΄ 33.

ΟΥ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου, καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου.

2 Ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3 Καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασι, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει.

4 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.

5 Ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπό-

ἀπόκρισιν, πρὸς ταῦτα ὑπό-
μεινον, στῆθι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐ-
γὼ κατὰ σέ.
6 Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ
ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτί-
σμεθα.
7 Οὐχ ὁ φόβος μου σε
στροβήσει, οὐδὲ ἡ χείρ μου βα-
ρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.
8 Πλὴν εἶπας ἐν ὠσί μου·
φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα·
διότι λέγεις,
9 Καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρ-
τὼν, ἄμεμπτός εἰμι, οὐ γὰρ
ἠνόμησα·
10 Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ
εὗρεν· ἥγηται δέ με ὥσπερ
ὑπεναντίον.
11 Ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν
πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου
πάσας τὰς ὁδούς.
12 Πῶς γὰρ λέγεις, Δί-
καιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ
μου; αἰώνιος γάρ ἐστιν ὁ ἐπά-
νω βροτῶν.
13 Λέγεις δὲ, Διατί τῆς
δίκης μου οὐκ ἐπακήκοε μου
πᾶν ῥῆμα;
14 Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλῆσαι
ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,
15 Ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ
νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ
δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,
ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης·
16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν
ἀνθρώπων, ἐν εἴδεσι φόβου
τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν.
17 Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον
ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐ-
τοῦ ἀπὸ πτώματος ἐῤῥύ-
σατο.
18 Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πε-
σεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.
19 Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν
ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ
πλῆθος ὀστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε.
20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου
οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι,
καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπι-
θυμήσει.
21 Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ
αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀ-
στᾶ αὐτοῦ κενά.
22 Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐ-
τοῦ ἐν ᾅδῃ.
23 Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγε-
λοι θανατηφόροι, εἷς αὐτῶν
οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν· ἐὰν νοή-
σῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι
πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ
ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν,
τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ,
24 Ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν
εἰς θάνατον· ἀνανεώσει δὲ αὐ-
τοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφὴν
ἐπὶ τοίχου, τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμ-
πλήσει μυελοῦ.
25 Ἁπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς
σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀπο-
καταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρω-
θέντα ἐν ἀνθρώποις.
26 Εὐξάμενος δὲ πρὸς
Κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται,
εἰσελεύσεται προσώπῳ ἱλαρῷ
σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ
ἀνθρώποις δικαιοσύνην.
27 Εἶτα τότε ἀπομέμψε-
ται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ,
λέγων, Οἷα συνετέλουν; καὶ οὐκ
ἄξια ἤτασέ με ὧν ἥμαρτον.
28 Σῶσον ψυχήν μου τοῦ
μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ
ἡ ζωή μου φῶς ὄψεται.
29 Ἰδοὺ ταῦτα πάντα ἐρ-
γᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς
μετὰ ἀνδρός.
30 Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυ-
χήν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ
ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.
31 Ἐνωτίζου Ἰὼβ καὶ ἄκουέ
μου· κώφευσον, καὶ ἐγώ εἰμι
λαλήσω.

32 Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε.

33 Εἰ μή, σὺ ἄκουσόν μου, κώφευσον καὶ διδάξω σε.

Κεφ. λδ΄. 34.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Ἀκούσατέ μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε.

3 Ὅτι οὖς λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν.

4 Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς, γνῶμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὅ, τι καλόν.

5 Ὅτι εἴρηκεν Ἰὼβ, Δίκαιός εἰμι· ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα·

6 Ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.

7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰὼβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;

8 Οὐχ ἁμαρτὼν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν.

9 Μὴ γὰρ εἴπῃς, Ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου.

10 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου, μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον.

11 Ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν.

12 Οἴει δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν, ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, ὃς ἐποίησε τὴν γῆν;

13 Τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;

14 Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν,

15 Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

16 Εἰ δὲ μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.

17 Ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.

18 Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, Παρανομεῖς, ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν.

19 Ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς, θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν.

20 Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλινομένων ἀδυνάτων.

21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐστιν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν.

22 Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα·

23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.

24 Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

25 Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ.

27 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν,

28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυ-

γὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.

29 Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνους, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ.

30 Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.

31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, Εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω·

32 Ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι· σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω.

33 Μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπώσῃ; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνως, λάλησον.

34 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα.

35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ.

36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ, μὴ δῷς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·

37 Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

Κεφ. λε΄ 35

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, Δίκαιός εἰμι ἔναντι Κυρίου;

3 Ἢ ἐρεῖς τί ποιήσω ἁμαρτών;

4 Ἐγὼ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου.

5 Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἴδε· καταμάθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.

6 Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι;

7 Ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

8 Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

9 Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.

10 Καὶ οὐκ εἶπε, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινάς,

11 Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;

12 Ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ, καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

13 Ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ

14 Ὁρατής ἐστι τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με· κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν.

15 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα,

16 Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

Κεφ. λϛ΄. 36.

Προσθεὶς δὲ ἔτι Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστι λέξις.

3 Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν, ἔργοις δέ μου

4 Δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

5 Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος

ὃ μὴ ἀποποιήσηται τὸ ἄκακον,
δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας
6 Ἀσεβῆ ὃ μὴ ζωοποιήσῃ,
καὶ κρίμα πλωχῶν δώσῃ.
7 Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δι-
καίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ μετὰ
βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ κα-
θιεῖ αὐτοὺς εἰς νῖκος, καὶ ὑψω-
θήσονται.
8 Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν
χειροπέδαις, συχεθήσονται ἐν
σχοινίοις πενίας.
9 Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ
ἔργα αὐτῶν, καὶ τὰ παραπλώ-
ματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν.
10 Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσα-
κούσεται· καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστρα-
φήσονται ἐξ ἀδικίας.
11 Ἐὰν ἀκούσωσι, καὶ δου-
λεύσωσι, συντελέσουσι τὰς
ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ
τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.
12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει,
παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰ-
δέναι τὸν Κύριον, καὶ διότι νου-
θετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.
13 Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ
τάξουσι θυμόν, οὐ βοήσονται, ὅτι
ἔδησεν αὐτούς.
14 Ἀποθάνοι τοίνυν ἐν
νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ
ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ
ἀγγέλων,
15 Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθε-
νῆ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ
πραέων ἐκθήσει.
16 Καὶ προσέτι ἠπάτησέ
σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσ-
σος κατάχυσις ὑποκάτω αὐ-
τῆς, καὶ κατέβη τράπεζά σου
πλήρης πιότητος.
17 Οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ
δικαίων κρίμα,
18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς
ἔσται, δι' ἀσέβειαν δῶρα ὧν
ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις.
19 Μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν
ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄν-
των ἀδυνάτων, καὶ πάντας τοὺς
κραταιοῦντας ἰσχύν.
20 Μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύ-
κτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ'
αὐτῶν·
21 Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ
πράξῃς ἄτοπα· ἐπὶ τούτων γὰρ
ἐξείλω ἀπὸ πλωχείας.
22 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώ-
σει ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ· τίς γάρ ἐστι
κατ' αὐτὸν δυνάστης;
23 Τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάζων
αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπών,
Ἔπραξεν ἄδικα;
24 Μνήσθητι, ὅτι μεγάλα
ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἦρξαν
ἄνδρες.
25 Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν
ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμε-
νοί εἰσι βροτοί.
26 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολύς, καὶ
οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν
αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος.
27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ στα-
γόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται
ὑετῷ εἰς νεφέλην.
28 Ῥυήσονται παλαιώματα,
ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυ-
θήτῳ βροτῷ· ὥραν ἔθετο κτή-
νεσιν, οἴδασι δὲ κοίτης τάξιν·
ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίστα-
ταί σου ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλ-
λάσσεταί σου ἡ καρδία ἀπὸ
σώματος.
29 Καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτά-
σεις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς
αὐτοῦ
30 Ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν
ἠδώ, καὶ ῥιζώματα τῆς θα-
λάσσης ἐκάλυψεν.
31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρι-
νεῖ λαούς, δώσει τροφὴν τῷ
ἰσχύοντι.
32 Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε
φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐ-
τῆς ἐν ἀπαντῶντι.

33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ Κύριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Κεφ. λζ΄. 37.

ΚΑὶ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἀπεῤῥύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

2 Ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

3 Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς.

4 Ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ.

5 Βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ᾔδειμεν,

6 Συντάσσων χιόνι, Γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χειμὼν ὑετὸς, καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ.

7 Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν.

8 Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασε δὲ ἐπὶ κοίτης.

9 Ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος.

10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος· οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται,

11 Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ.

12 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν θεεβουλαθωθ, εἰς ἔργα αὐτῶν· πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς,

13 Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐὰν τε εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐὰν εἰς ἔλεος εὑρήσει αὐτόν.

14 Ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰὼβ· στῆθι νουθετούμενος δύναμιν Κυρίου.

15 Οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους.

16 Ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν.

17 Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως.

19 Διότι δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.

20 Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἑστηκὼς κατασιωπήσω;

21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν.

22 Ἀπὸ Βοῤῥᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ

23 Παντοκράτορος, καὶ οὐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν;

24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Κεφ. λη΄. 38.

ΜΕτὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιοῦν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν,

2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλὴν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν;

3 Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν

ὀσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

4 Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν.

5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;

6 Ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς;

7 Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου.

8 Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη.

9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα.

10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας.

11 Εἶπα δὲ αὐτῇ, Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ κύματα.

12 Ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; Ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν,

13 Ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14 Ἦ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

15 Ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;

16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17 Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν;

18 Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον δή μοι, πόση τίς ἐστιν;

19 Ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος;

20 Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν;

21 Οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς.

22 Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας;

23 Ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης;

24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;

25 Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν,

26 Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνὴρ, ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,

27 Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης;

28 Τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκὼς βώλους δρόσου;

29 Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,

30 Ἣ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἔπηξε;

31 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἤνοιξας;

32 Ἦ διανοίξεις μαζουρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

33 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ,

οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁ-
μοθυμαδὸν γενόμενα;
34 Καλέσεις δὲ νέφος φω-
νῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου
ὑπακούσεταί σου;
35 Ἀποστελεῖς δὲ κεραυ-
νοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ
σοι, Τί ἐστι;
36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποι-
κιλτικὴν ἐπιστήμην;
37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέ-
φη σοφίᾳ, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἔκλινε;
38 Κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κο-
νία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσ-
περ λίθῳ κύβον.
39 Θηρεύσεις δὲ λέουσι βο-
ρὰν, ψυχὰς δὲ δρακόντων
ἐμπλήσεις;
40 Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοί-
ταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕ-
λαις ἐνεδρεύοντες.
41 Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρα-
κι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ
πρὸς Κύριον κεκράγασι πλα-
νώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Κεφ. λθ'. 39.

ΕΙ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ
τραγελάφων πέτρας, ἐ-
φύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλά-
φων,
2 Ἠρίθμησας δὲ μῆνας αὐ-
τῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠ-
δῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας,
3 Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ
παιδία ἔξω φόβου, ὠδῖνας δὲ
αὐτῶν ἐξαποστελεῖς,
4 Ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα
αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεν-
νήματι· ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ
ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.
5 Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον
ἄγριον ἐλεύθερον; δεσμοὺς δὲ
αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;
6 Ἐθέμην δὲ τὴν δί-
αιταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ ἁλμυρίδα;
7 Καταγελῶν πολυοχλίας
πόλεως, μέμψιν δὲ φορολό-
γου οὐκ ἀκούων,
8 Κατασκέψεται ὄρη νομὴν
αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλω-
ροῦ ζητεῖ.
9 Βουλήσεται δέ σοι μονό-
κερως δουλεῦσαι, ἢ κοιμη-
θῆναι ἐπὶ φάτνης σου;
10 Δήσεις δὲ ἐν ἱμάντι
ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἑλκύσει σου αὔ-
λακας ἐν πεδίῳ;
11 Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ,
ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπα-
φήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου;
12 Πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀπο-
δώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσοίσει
δέ σου τὸν ἅλωνα;
13 Πτέρυξ τερπομένων νε-
έλασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα
καὶ νέσσα·
14 Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν
τὰ ᾠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χοῦν
θάλψει,
15 Καὶ ἐπελάθετο, ὅτι
ποὺς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ
καταπατήσει.
16 Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέ-
κνα ἑαυτῆς, ὥστε μὴ ἑαυ-
τήν· εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ
φόβου.
17 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐ-
τῇ ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐμ-
μέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει.
18 Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑ-
ψώσει, καταγελάσεται ἵππου,
καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ.
19 Ἦ σὺ περιέθηκας ἵπ-
πῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ
τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;
20 Περιέθηκας δὲ αὐτῷ
πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων
αὐτοῦ τόλμῃ.
21 Ἀναρύσσων ἐν πεδίῳ
γαυριᾷ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς
πεδίον ἐν ἰσχύϊ.

22 Συν-

22 Συναντῶν βασιλεῖ καταγελᾷ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου.

23 Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα,

24 Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ πιστεύσῃ, ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ.

25 Σάλπιγγος δὲ σημαινούσης, λέγει, Εὖγε· πόῤῥωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἅλματι καὶ κραυγῇ.

26 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἕστηκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον.

27 Ἐπὶ δὲ σῷ προστάγματι ὑψοῦται ἀετὸς, γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς αὐλίζεται,

28 Ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ ἀποκρύφῳ;

29 Ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόῤῥωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι.

30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ δ' ἂν ὦσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὑρίσκονται.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ, καὶ εἶπε,

2 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ; ἐλέγχων δὲ Θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν.

3 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ,

4 Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὤν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου.

5 Ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

6 Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ Ἰὼβ ἐκ τοῦ νέφους,

7 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀπόκριναι.

8 Μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα· οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος;

9 Ἢ βραχίων σοί ἐστι κατὰ τοῦ Κυρίου, ἢ φωνῇ κατ' αὐτὸν βροντᾷς;

10 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίασαι.

11 Ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντα δὲ ὑβριστὴν ταπείνωσον.

12 Ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα.

13 Κρύψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυμαδὸν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον.

14 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιά σου σῶσαι.

15 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίουσιν.

16 Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρός.

17 Ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται.

18 Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ, πλευραὶ χάλκειαι, ὁ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός.

19 Τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου· πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

20 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον, ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ.

21 Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον.

22 Σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα

δεῖνδρα μεγάλα σιωὺ ῥαδά-
μνοις, κὴ κλῶνες ἀγρᾶ.
23 Ἐὰν γένηται πλημμύρα,
ὂ μὴ αἰσθηθῇ· πέποιθεν, ὅτι
προσκρέσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ.
24 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ
δέξεται αὐτὴν, ἐνσκολιευόμε-
νος τρήσει ῥῖνα.

Κεφ. μα΄. 41.

Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν
ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ
φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ;
2 Ἢ δήσεις κρίκον ἐν τῷ
μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίῳ δὲ
τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ;
3 Λαλήσει δέ σοι δεήσει,
ἱκετηρία μαλακῶς;
4 Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ δια-
θήκην; λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦ-
λον αἰώνιον;
5 Παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ
ὀρνέῳ; ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ
στρουθίον παιδίῳ;
6 Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ
ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν
Φοινίκων ἔθνη;
7 Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελ-
θὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν
οὐρᾶς αὐτοῦ, κὴ ἐν πλοίοις ἁλι-
έων κεφαλὴν αὐτοῦ.
8 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖ-
ρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν γι-
νόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ· κὴ
μηκέτι γινέσθω.
9 Οὐχ ἑώρακας αὐτὸν;
οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τε-
θαύμακας;
10 Οὐ δέδοικας, ὅτι ἡ-
τοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ
ἐμοὶ ἀντιστὰς;
11 Ἢ τίς ἀντιστήσεταί μοι,
κὴ ὑπομενεῖ; εἰ πᾶσα ἡ ὑπ᾽
οὐρανὸν ἐμή ἐστιν,
12 Οὐ σιωπήσομαι δι᾽
αὐτόν· κὴ λόγον δυνάμεως ἐ-
λεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ.
13 Τίς ἀποκαλύψει πρόσ-
ωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ
πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν
εἰσέλθοι;
14 Πύλας προσώπου αὐτοῦ
τίς ἀνοίξει; κύκλῳ ὀδόντων
αὐτοῦ φόβος.
15 Τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπί-
δες χάλκεαι· σύνδεσμος δὲ
αὐτοῦ, ὥσπερ σμυρίτης λί-
θος.
16 Εἷς τοῦ ἑνὸς κολλῶν-
ται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ
αὐτόν.
17 Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ προσκολληθήσεται· συνέ-
χονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπα-
σθῶσιν.
18 Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπι-
φαύσκεται φέγγος, οἱ δὲ ὀ-
φθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος Ἑω-
σφόρου.
19 Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκ-
πορεύονται ὡς λαμπάδες και-
όμεναι, κὴ διαῤῥιπτοῦνται ὡς ἐ-
σχάραι πυρός.
20 Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκ-
πορεύεται καπνὸς καμίνου καιο-
μένης πυρὶ ἀνθράκων.
21 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρα-
κες, φλὸξ δὲ ἐκ στόματος
αὐτοῦ ἐκπορεύεται.
22 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ
αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν
αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια.
23 Σάρκες δὲ σώματος
αὐτοῦ κεκόλληνται· καταχέει
ἐπ᾽ αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται.
24 Ἡ καρδία αὐτοῦ πέπη-
γεν ὡς λίθος, ἕστηκε δὲ ὥσ-
περ ἄκμων ἀνήλατος.
25 Στραφέντος δὲ αὐ-
τοῦ, φόβος θηρίοις τετρα-
ποσιν ἐπὶ γῆς ἁλλομένοις.
26 Ἐὰν συναντήσωσιν αὐ-
τῷ λόγχαι, οὐδὲν μὴ ποιή-
σωσι, δόρυ, κὴ θώρακα.

27 Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν.

28 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον· ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον.

29 Ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι, καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.

30 Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

31 Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον· ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον,

32 Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον· ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.

33 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου.

34 Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

Κεφ. μβ'. 42.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ ἐπιστάμην;

4 Ἄκουσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

5 Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

6 Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην· ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ, Ἥμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8 Νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ.

9 Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ.

10 Ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰὼβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ εἰς διπλασιασμόν.

11 Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου.

12 Ὁ

12 Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰὼβ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι.

13 Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

14 Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν· τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας.

15 Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

16 Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε, διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν.

17 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν· γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν, ᾧ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βοσόῤῥας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ· καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεὼρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλὰκ, Ἰωβὰβ ὁ καλούμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ· οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφὰζ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.

ΨΑΛΜΟΙ.

α'. 1.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 Ὅτι

6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

β'. 2.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

γ'. 3.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργί-

4 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρ-
τάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
ὑμῶν κατανύγητε· διάψαλμα.
5 Θύσατε θυσίαν δικαιο-
σύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύ-
ριον.
6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δεί-
ξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; ἐσημειώ-
θη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώ-
που σου Κύριε.
7 Ἔδωκας εὐφροσύνην
εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρ-
ποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐ-
τῶν ἐπληθύνθησαν.
8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω·
ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ'
ἐλπίδι κατῴκισας με.

ε'. 5.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κλη-
ρονομούσης, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι
Κύριε, σύνες τῆς κραυ-
γῆς μου,
2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ
προσεύξομαι Κύριε,
3 Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστή-
σομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.
4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων
ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐδὲ παροικήσει
σοι πονηρευόμενος,
5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,
6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λα-
λοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα
αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσε-
ται Κύριος.
7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ
ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐ-
χθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώ-
πιόν σου τὴν ὁδόν μου.
9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐ-
τῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμέ-
νος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
10 Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
ἀποπεσέτωσαν ἀπὸ τῶν δια-
βουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε
Κύριε.
11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται,
καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,
12 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δί-
καιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδο-
κίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ς'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις
ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλ-
μὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου
ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι
ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε,
ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.
3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταρά-
χθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε
ἕως πότε;
4 Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦ-
σαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν
με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου,
5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά-
τῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ
τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσε-
ταί σοι;
6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ
μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύ-

κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ζ. 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

ΚΥριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με,

2 Μή ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι· διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν

ἐν πάσῃ τῇ γῇ; ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·

4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Θʹ. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου,

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν· ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν

χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· ᾠδὴ διαψάλματος.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσι· διάψαλμα.

ι'. 10.

ἽΝατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,

10 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ ζητήσει.

14 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου·

18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ια'. 11.

ια'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

6 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ιβ' 12.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα·

4 Τοὺς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιγ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

4 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ·

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ιδʹ. 14.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῦ, Οὐκ ἔςι Θεός· διεφθείραν κὴ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, ὐκ ἔςι ποιῶν χρηςότητα, ὐκ ἔςιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος ἐκ τῦ ὐρανῦ διέκυψεν ἐπὶ τὸς υἱὸς τῶν ἀνθρώπων, τῦ ἰδεῖν εἰ ἔςι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, ὐκ ἔςι ποιῶν χρηςότητα, ὐκ ἔςιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ ςόμα ἀρᾶς κὴ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα κὴ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, κὴ ὁδὸν εἰρήνης ὐκ ἔγνωσαν· ὐκ ἔςι φόβος Θεῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μυ βρώσει ἄρτυ; τὸν Κύριον ὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, ὗ ὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

6 Βυλὴν πτωχῦ κατῃσχύνατε, ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτῦ ἐςι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιςρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῦ λαῦ αὐτῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, κὴ εὐφρανθήτω Ἰσραήλ.

ιεʹ. 15.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί συ; κὴ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ συ;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, κὴ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῦ·

3 Ὃς ὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτῦ, ὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν ὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιςα αὐτῦ·

4 Ἐξυδένωται ἐνώπιον αὐτῦ πονηρευόμενος, τὸς δὲ φοβυμένυς Κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτῦ κὴ ὐκ ἀθετῶν·

5 Τὸ ἀργύριον αὐτῦ ὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, κὴ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις ὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, ὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ιςʹ. 16.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μυ εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μυ ὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ, ἐθαυμάςωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· ὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, ὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μυ.

5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μυ κὴ τῦ ποτηρίυ μυ, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μυ ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίςοις, κὴ γὰρ ἡ κληρονομία μυ κρατίςη μοί ἐςιν.

7 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ κὴ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μυ.

8 Πε-

8 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ιζ'. 17.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου

4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου,

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

ιη'. 18.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ, τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπεν,

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου·

Θεὸς

Θεός μου βοηθός μου, ἐλπιῶ
ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου,
καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀν-
τιλήπτωρ μου.
3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι
Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
σωθήσομαι.
4 Περιέσχον με ὠδῖνες θα-
νάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας
ἐξετάραξάν με.
5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύ-
κλωσάν με, προέφθασάν με
παγίδες θανάτου.
6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,
καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκ-
έκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁ-
γίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυ-
γή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύ-
σεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρο-
μος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θε-
μέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν,
καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη
αὐτοῖς ὁ Θεός.
8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρα-
κες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ
κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερου-
βὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐ-
πὶ πτερύγων ἀνέμων.
11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀπο-
κρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ
σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ
ἐν νεφέλαις ἀέρων.
12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσε-
ως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι
διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρα-
κες πυρός.
13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη
καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀ-
στραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνε-
τάραξεν αὐτούς.
15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑ-
δάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θε-
μέλια τῆς οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπι-
τιμήσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμ-
πνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.
16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕ-
ψους καὶ ἔλαβέ με, προσελά-
βετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν
μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μι-
σούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.
18 Προέφθασάν με ἐν ἡ-
μέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένε-
το Κύριος ἀντιστήριγμά μου.
19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλα-
τυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέ-
λησέ με.
20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότη-
τα τῶν χειρῶν μου ἀνταπο-
δώσει μοι.
21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁ-
δοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
22 Ὅτι πάντα τὰ κρίμα-
τα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ
δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη-
σαν ἀπ' ἐμοῦ.
23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος
μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου.
24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
25 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ
μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.
26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκ-
λεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ
διαστρέψεις.
27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπει-

νὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑ-
περηφάνων ταπεινώσεις.
28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύ-
χνον μου Κύριε, ὁ Θεός μου
φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι
ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ
μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
30 Ὁ Θεός μου, ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυ-
ρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπι-
στής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόν-
των ἐπ' αὐτόν.
31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ
Κυρίου; καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύ-
ων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμω-
μον τὴν ὁδόν μου·
33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς
πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ
τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·
34 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλ-
κοῦν τοὺς βραχίονάς μου,
35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερα-
σπισμὸν σωτηρίας μου· καὶ ἡ
δεξιά σου ἀντελάβετό μου,
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ
με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία
σου αὐτή με διδάξει.
36 Ἐπλάτυνας τὰ δια-
βήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ
οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς,
καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως
ἂν ἐκλείπωσιν.
38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ
μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται
ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
39 Καὶ περιέζωσάς με δύ-
ναμιν εἰς πόλεμον, συνεπό-
δισας πάντας τοὺς ἐπανιστα-
μένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔ-
δωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μι-
σοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.
41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν
ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ
εἰσήκουσεν αὐτῶν.
42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς
χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,
ὡς πηλὸν πλατειῶν λειανῶ
αὐτούς.
43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλο-
γιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς
κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ
ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι,
44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπ-
ήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐ-
ψεύσαντό μοι,
45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαι-
ώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν
τρίβων αὐτῶν.
46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός μου, καὶ ὑψωθήτω
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
47 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκ-
δικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας
λαοὺς ἐπ' ἐμέ,
48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων
ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀν-
δρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.
49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ
τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.
50 Μεγαλύνων τὰς σωτη-
ρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ
ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ
τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

ιθ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δό-
ξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ
χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.
2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύ-
γεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀν-
αγγέλλει γνῶσιν.
3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ
λόγοι,

λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ,

5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

κ'. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω· διάψαλμα.

4 Δώη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

κα'. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυ-

χῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐ-
τοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν· διά-
ψαλμα.
3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν
ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθη-
κας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔ-
δωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις
ἐπ' αὐτόν.
6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλο-
γίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐ-
φρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ
προσώπου σου.
7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει
ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ
ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
8 Εὑρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶ-
σι τοῖς ἐχθροῖς σου. ἡ δεξιά
σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦν-
τάς σε.
9 Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλί-
βανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ
προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀρ-
γῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ
καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ
γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κα-
κὰ, διελογίσαντο βουλὴν ἣν
οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.
12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶ-
τον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑ-
τοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐ-
τῶν.
13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν
τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστεί-
ας σου.

κβ'. 22.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντι-
λήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλ-
μὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσ-
χες μοι, ἵνα τί ἐγκατέ-
λιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς
σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.
2 Ὁ Θεός μου κεκράξο-
μαι ἡμέρας πρὸς σε καὶ οὐκ
εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς
ἄνοιαν ἐμοί.
3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς,
ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.
4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύ-
σω αὐτούς.
5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ
ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ
οὐ κατῃσχύνθησαν.
6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ
οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώ-
πων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.
7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με
ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν
ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν,
8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον,
ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐ-
τὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.
9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας
με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ
μαστῶν τῆς μητρός μου,
10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ
μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός
μου Θεός μου εἶ σύ,
11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ
ὅτι θλίψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ βοηθῶν.
12 Περιεκύκλωσάν με μό-
σχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες
περιέσχον με.
13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στό-
μα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπά-
ζων καὶ ὠρυόμενος.
14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην,
καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀ-
στᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία
μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος

ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας,

17 Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ,

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη·

31 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

κγ'. 23.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὡδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας

τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

κδʹ. 24.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

ΤΟῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτὸν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. διάψαλμα.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

κεʹ. 25.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΠΡός σε Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

2 Ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου,

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

4 Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7 Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

8 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου δια-

παντὸς

παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι
αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ
πτωχός εἰμι ἐγώ.
17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδί-
ας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν
ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν
μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅ-
τι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄ-
δικον ἐμίσησάν με.
20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου
καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθεί-
ην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
21 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολ-
λῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε
Κύριε.
22 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ.

κϛ'. 26.

Τοῦ Δαυίδ.

ΚΡῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ
ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύ-
θην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπί-
ζων οὐ μὴ σαλευθῶ.
2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ
πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νε-
φρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατ-
έναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί,
καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου.
4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συν-
εδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ
παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πο-
νηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ
μὴ καθίσω.
6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς
χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ
θυσιαστήριόν σου Κύριε·
7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέ-
σεως, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου.
8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέ-
πειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκη-
νώματος δόξης σου.
9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀ-
σεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ
ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.
10 Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι,
ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώ-
ρων.
11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ
ἐλέησόν με.
12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐ-
θύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλο-
γήσω σε Κύριε.

κζ'. 27.

Τοῦ Δαυίδ, πρὸ τοῦ
χρισθῆναι.

ΚΥ'ριος φωτισμός μου καὶ
σωτήρ μου, τίνα φοβη-
θήσομαι; Κύριος ὑπερασπι-
στὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος
δειλιάσω;
2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ
κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρ-
κας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ
οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένη-
σαν καὶ ἔπεσαν.
3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐ-
μὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσε-
ται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπανα-
στῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύ-
τῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ
Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ
κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερ-
πνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτε-
σθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.
5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκη-
νῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου,
ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ
τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ
ὕψωσέ με,

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν
κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ
σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλα-
γμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ
Κυρίῳ.
7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς
φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέ-
ησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.
8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου,
Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν
σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε
ζητήσω.
9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσ-
ωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλί-
νῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·
βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκατα-
λίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με
ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου.
10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ
μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ
δὲ Κύριος προσελάβετό με.
11 Νομοθέτησόν με ἐν τῇ
ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν
τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐ-
χθρῶν μου.
12 Μὴ παραδῷς με εἰς
ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι
ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄ-
δικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία
ἑαυτῇ.
13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ
ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.
14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον,
ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ
καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν
Κύριον.

κη'. 28.

Τῷ Δαυίδ.

ΠΡός σε Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ὁ Θεός μου μὴ πα-
ρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί, μή πο-
τε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς κατα-
βαίνουσιν εἰς λάκκον.
2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί
με πρός σε, ἐν τῷ αἴρειν με
χεῖράς μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου.
3 Μὴ συνελκύσῃς με τῶν ἁ-
μαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου,
καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν
μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λα-
λούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλη-
σίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν.
4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν
τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν
δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀντα-
πόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ
ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς
καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅ-
τι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεή-
σεώς μου.
7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑ-
περασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλ-
πισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοη-
θήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ
μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξο-
μολογήσομαι αὐτῷ.
8 Κύριος κραταίωμα τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν
σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.
9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔ-
παρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

κθ'. 29.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς.

ΕΝέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ
Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυ-
ρίῳ δόξαν καὶ τιμήν,
2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσ-
κυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐ-
λῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑ-
δάτων,

λέτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐ-
βρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδά-
των πολλῶν.
4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φω-
νὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβον-
τος κέδρους, συντρίψει Κύριος
τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς
τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠ-
γαπημένος ὡς υἱὸς μονοκε-
ρώτων.
7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτον-
τος φλόγα πυρός.
8 Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος
ἔρημον, συσσείσει Κύριος τὴν
ἔρημον Κάδης.
9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζο-
μένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει
δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ
πᾶς τις λέγει δόξαν.
10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν
κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖται Κύριος
βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ
αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

λʹ. 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς
τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου
τοῦ Δαυίδ.

ΥΨώσω σε, Κύριε, ὅτι
ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔ-
φρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ'
ἐμέ.
2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκρα-
ξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.
3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου
τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με
ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον.
4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅ-
σιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης
αὐτοῦ.
5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ
αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι
αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται
κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀ-
γαλλίασις.
6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐ-
θηνίᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ
εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί
σου παρέσχου τῷ κάλλει μου
δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην
τεταραγμένος.
8 Πρὸς σὲ Κύριε κεκρά-
ξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου
δεηθήσομαι.
9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵ-
ματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί
με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομο-
λογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγ-
γελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;
10 Ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐ-
λέησέ με, Κύριος ἐγενήθη
βοηθός μου.
11 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν
μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέῤῥη-
ξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέ-
ζωσάς με εὐφροσύνην·
12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ
δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐξομολογήσομαί σοι.

λαʹ 31.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ, ἐκστάσεως.

ἘΠὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,
μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν
αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.
2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου,
τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ
μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν,
καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶ-
σαί με.
3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ
καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με,
καὶ διαθρέψεις με.
4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος

ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι
σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου
Κύριε.
5 Εἰς χεῖράς σου παρα-
θήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυ-
τρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
ἀληθείας.
6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυ-
λάσσοντας ματαιότητας δια-
κενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
ἤλπισα.
7 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐ-
φρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου·
ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν
μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν
τὴν ψυχήν μου,
8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με
εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν
εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.
9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι
θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυ-
μῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή
μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύ-
νῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν
στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτω-
χείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ
μου ἐταράχθησαν.
11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐ-
χθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος,
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον
ἀπ' ἐμοῦ.
12 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νε-
κρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην
ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός,
13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον
πολλῶν παροικούντων κυκλό-
θεν· ἐν τῷ συναχθῆναι αὐ-
τοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλ-
πισα Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ
Θεός μου,
15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ
κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με.
16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν
με ἐν τῷ ἐλέει σου.
17 Κύριε μὴ καταισχυν-
θείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην
σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ
καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
18 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ
χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα
κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερ-
ηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος
τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς
ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε·
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐ-
πὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων.
20 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν
ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκε-
πάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν.
21 Εὐλογητὸς Κύριος,
ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκ-
στάσει μου, Ἀπέρριμμαι ἀπὸ
προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
διὰ τοῦτο εἰσήκουσας Κύριε τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.
23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀ-
ληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ
ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραται-
ούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

λβʹ. 32.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκα-
λύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ
λογί-

λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν· διάψαλμα.

5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου· διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρός σε πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρός σε.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

λγ΄. 33.

Τῷ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικη-

τηρίου

τηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν·
15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας
τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνι-
εὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς
διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γί-
γας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει
ἰσχύος αὐτοῦ.
17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σω-
τηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνά-
μεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ,
19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δια-
θρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομέ-
νει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.
21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφραν-
θήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλ-
πίσαμεν.
22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου
Κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

λδ'. 34.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίω-
σε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν-
αντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ
ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ
ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν
παντὶ καιρῷ, διαπαν-
τὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στό-
ματί μου.
2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινε-
θήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτω-
σαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον
σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον,
καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με.
5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν
καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσω-
πα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέ-
κραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος
Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος
ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάν-
τες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.
10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ
ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν
Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παν-
τὸς ἀγαθοῦ· διάψαλμα.
11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ
μου, φόβον Κυρίου διδάξω
ὑμᾶς.
12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ
θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας
ἰδεῖν ἀγαθάς;
13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν
σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον.
14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον
εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ
δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέη-
σιν αὐτῶν.
16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ
ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν.
17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαι-
οι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψε-
ων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
συν-

συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

λδ'. 35.

Τῷ Δαυίδ.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι.

4 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτοὺς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, Κύριε τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον· καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν, Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

λς'. 36.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ.

ΦΗσὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἐβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε.

7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

λζ'. 37.

Τῷ Δαυίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ

θήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ.

22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταῤῥαχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα

30 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·

36 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ᾽ αὐτόν.

λη΄. 38.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν,

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μή ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

λθʹ. 39.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

5 Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστι· διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

μʹ. 40.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκ-
κου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πη-
λοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέ-
τραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύ-
θυνε τὰ διαβήματά μου.
3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στό-
μα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ
Θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ
φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν
ἐπὶ Κύριον.
4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότη-
τας καὶ μανίας ψευδεῖς.
5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύ-
ριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά
σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου
οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ
ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτί-
σω μοι· ὁλοκαύτωμα καὶ περὶ
ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας.
7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἥκω·
ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα-
πται περὶ ἐμοῦ,
8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου
ὁ Θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νό-
μον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου.
9 Εὐηγγελισάμην δικαιο-
σύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ,
ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύ-
σω· Κύριε σὺ ἔγνως.
10 Τὴν δικαιοσύνην μου,
οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου
τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτή-
ριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔ-
λεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύ-
νῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά
σου διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου.
12 Ὅτι περιέσχον με κα-
κὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, κα-
τέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ
οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν· ἐ-
πληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία
μου ἐγκατέλιπέ με.
13 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ
ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ
βοηθῆσαί μοι πρόσχες.
14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐν-
τραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι
αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέ-
λοντές μοι κακά.
15 Κομισάσθωσαν παρα-
χρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ
λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.
16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐ-
φρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπά-
τωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυν-
θήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶν-
τες τὸ σωτήριόν σου.
17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ, Κύριος φροντιεῖ μου· βο-
ηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ
σὺ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

μα'. 41.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐ-
πὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν
ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ
Κύριος.
2 Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ
ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐ-
τὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῴη
αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.
3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ
ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην
τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν
τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.
4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέη-
σόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου,
ὅτι ἥμαρτόν σοι.
5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κα-
κά μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ

6 Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ
ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρ-
δία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν
ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ
ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον
πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ'
ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.
8 Λόγον παράνομον κατέ-
θεντο κατ' ἐμοῦ, Μὴ ὁ κοι-
μώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἀναστῆναι;
9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς
εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ
ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν
ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.
10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν
με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταπο-
δώσω αὐτοῖς.
11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τε-
θέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχα-
ρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκα-
κίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς
με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

μβ'. 42.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν
τοῖς υἱοῖς Κορέ.

ὋΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔ-
λαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν
ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυ-
χή μου πρός σε ὁ Θεός.
2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε
ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσ-
ώπῳ τοῦ Θεοῦ;
3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου
ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑ-
κάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ
Θεός σου;
4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξ-
έχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου,
ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκη-
νῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου
τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιά-
σεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου
ἑορτάζοντων.
5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ
ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσ-
σεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
σωτήριον τοῦ προσώπου μου,
6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἐμαυ-
τὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη,
διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ
ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικα-
λεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρ-
ράκτων σου· πάντες οἱ μετε-
ωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά
σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύρι-
ος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς
δηλώσει· παρ' ἐμοὶ προσευ-
χὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου,
9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλή-
πτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελά-
θου; ἱνατί σκυθρωπάζων πο-
ρεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν
ἐχθρόν μου;
10 Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ
ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ
θλίβοντές με· ἐν τῷ λέγειν
αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡ-
μέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
11 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ
ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσ-
σεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ
σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

μγ'. 43.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΡῖνόν με ὁ Θεὸς, καὶ δί-
κασον τὴν δίκην μου, ἐξ
ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου
ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.
2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κρα-
ταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω

με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου.

5 Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

μδ΄. 44.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτοὺς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτοὺς, ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

13 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατέναντί μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με,

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπε-

κάλυψεν

κάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.
20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,
21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
22 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
23 Ἐξεγέρθητι, ἵνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.
26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

με΄. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου,
4 Καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.
5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
8 Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε
9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.
11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριός σου.
12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.
13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἐσεβών, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς
14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.
15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνη-

17 Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

μϛʹ. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ· διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

μζʹ. 47.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησε· διάψαλμα.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραὰμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

μηʹ. 48.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς συνήχθησαν, ἤλθοσαν
ἐπὶ τὸ αὐτό.
5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐ-
θαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐ-
σαλεύθησαν,
6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐ-
τῶν ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.
7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συν-
τρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.
8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως
καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐ-
τὴν εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.
9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ
ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ
Θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ
τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιο-
σύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.
11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος
Σιὼν, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυ-
γατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν
κριμάτων σου Κύριε.
12 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ
περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσα-
σθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.
13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑ-
μῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς,
καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις
αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε
εἰς γενεὰν ἑτέραν.
14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς
ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμα-
νεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

μθʹ. 49.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ ψαλμός.

ΑΚούσατε ταῦτα πάντα
τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην,
2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλού-
σιος καὶ πένης.
3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σο-
φίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου σύνεσιν.
4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν
τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτη-
ρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
5 Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης
μου κυκλώσει με.
6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ
δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ
πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυ-
χώμενοι.
7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυ-
τρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει
τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,
8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυ-
τρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ
ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,
9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· ὅτι
οὐκ ὄψεται καταφθοράν,
10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀπο-
θνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄ-
φρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ
καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν
πλοῦτον αὐτῶν.
11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰ-
κίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκη-
νώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεὰν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόμα-
τα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.
12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τι-
μῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυν-
εβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀ-
νοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ
ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλογήσουσι· διάψαλμα.
14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ
ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ
αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν
αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ, καὶ
ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθή-
σεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης
αὐτῶν.
15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώ-

σεται

σεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χει-
ρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με·
διάψαλμα.
16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτή-
σῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πλη-
θυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνή-
σκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα,
οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ
δόξα αὐτοῦ.
18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ
ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξο-
μολογήσεταί σοι ὅταν ἀγα-
θύνῃς αὐτῷ.
19 Εἰσελεύσεται ἕως γενε-
ᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶ-
νος οὐκ ὄψεται φῶς.
20 Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν,
οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ
ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ν.. 50.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλά-
λησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέ-
χρι δυσμῶν.
2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια
τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ· ὁ Θεὸς
ἐμφανῶς
3 Ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντί-
ον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ
αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.
4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν
ἄνω, καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν
λαὸν αὐτοῦ.
5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσί-
ους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν
διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρα-
νοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι
Θεὸς κριτής ἐστι· διάψαλμα.
7 Ἄκουσον λαός μου καὶ λα-
λήσω σοι, Ἰσραήλ, καὶ δια-
μαρτύρομαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ
Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις
σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυ-
τώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου
σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποι-
μνίων σου χιμάρους.
10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν
τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.
11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης
ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ
σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰ-
κουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύ-
ρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν
αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑ-
ψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡ-
μέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί
σε, καὶ δοξάσεις με· διάψαλμα.
16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶ-
πεν ὁ Θεός, Ἵνατί σὺ διηγῇ
τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀνα-
λαμβάνεις τὴν διαθήκην μου
διὰ στόματός σου;
17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παι-
δείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους
μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην,
συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοι-
χῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνα-
σε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου
περιέπλεκε δολιότητα.
20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ
υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις
σκάνδαλον.
21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐ-
σίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν,
ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐ-
λέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ
πρόσωπόν σου.

22 Συν

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπι-
λανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε
ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.
23 Θυσία αἰνέσεως δοξά-
σει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

να΄. 51.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
2 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας μου καθάρισόν με.
3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐ-
γὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίη-
σα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν
τῷ κρίνεσθαί σε.
5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-
λήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγά-
πησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύ-
φια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι.
7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
8 Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν
καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσον-
ται ὀστᾶ τεταπεινωμένα.
9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσω-
πόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξ-
άλειψον.
10 Καρδίαν καθαρὰν κτί-
σον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦ-
μα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.
11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ.
12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλ-
λίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁ-
δούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.
14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων
ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.
15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀν-
οίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσί-
αν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.
17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συν-
τετριμμένην καὶ τεταπεινω-
μένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰ-
κοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερου-
σαλήμ.
19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁ-
λοκαυτώματα, τότε ἀνοίσου-
σιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

νβ΄. 52.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ
δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην
τὴν ἡμέραν
2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ

γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκο-
νημένον ἐποίησας δόλον.
3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ
ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ
τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην·
διάψαλμα.
4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥή-
ματα καταποντισμοῦ, γλῶσ-
σαν δολίαν.
5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέ-
λοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ
μετοικίσαι σε ἀπὸ σκηνώ-
ματος, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ
γῆς ζώντων· διάψαλμα.
6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φο-
βηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελά-
σονται, καὶ ἐροῦσιν,
7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔ-
θετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ'
ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ
πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη
ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατά-
καρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,
ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς
τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπο-
μενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν
ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

νγ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ
συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΙπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός·
διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθη-
σαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν
ἀγαθόν.
2 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δι-
έκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν,
ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα
ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀ-
γαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου
βρώσει ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπι-
καλέσαντο.
5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον,
οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς
διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέ-
σκων, κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θε-
ὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ
σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ
ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀ-
γαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφραν-
θήσεται Ἰσραήλ.

νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συν-
έσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλ-
θεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰ-
πεῖν τῷ Σαούλ, Οὐκ
ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυ-
πται παρ' ἡμῖν;

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου
σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυ-
νάμει σου κρινεῖς με.
2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου.
3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέ-
στησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ
ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον
αὐτῶν· διάψαλμα.
4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ
μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ
τῆς ψυχῆς μου.
5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς
ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξο-
μολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου
Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.
7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψε-
ως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλ-
μός μου.

νε'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΝώπισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·
2 Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην
3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.
6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· διάψαλμα.
8 Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς
11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.
13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
14 Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
17 Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
19 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· διάψαλμα· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
22 Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

νϛʹ. 56.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμ-
μένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
λογραφίαν, ὁπότε ἐ-
κράτησαν αὐτὸν οἱ
ἀλλόφυλοι
ἐν Γέθ.

ΕΛέησόν με ὁ Θεός, ὅτι
κατεπάτησέ με ἄνθρω-
πος, ὅλην τὴν ἡμέραν πο-
λεμῶν ἔθλιψέ με.
2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐ-
χθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν
ἀπὸ ὕψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ
οἱ πολεμοῦντές με
3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλ-
πιῶ ἐπὶ σοί.
4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς
λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐν τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβη-
θήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ'
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν.
6 Παροικήσουσι καὶ κατα-
κρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν
μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέ-
μειναν τῇ ψυχῇ μου.
7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώ-
σεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις· ὁ Θεὸς
8 Τὴν ζωήν μου ἐξήγγει-
λά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐν-
ώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγ-
γελίᾳ σου.
9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί
μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέ-
ρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔ-
γνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.
10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω
ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω
λόγον.
11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπι-
σα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποι-
ήσει μοι ἄνθρωπος.
12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί,
ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.
13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυ-
χήν μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς
πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος,
τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἐν φωτὶ ζώντων.

νζʹ. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεί-
ρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογρα-
φίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδι-
διδράσκειν ἀπὸ προσώπου
Σαοὺλ εἰς τὸ
σπήλαιον.

ΕΛέησόν με ὁ Θεός, ἐλέη-
σόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέ-
ποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ
σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ,
ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θε-
ὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐερ-
γετήσαντά με· διάψαλμα.
3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνει-
δος τοὺς καταπατοῦντάς με·
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος
αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυ-
χήν μου ἐκ μέσου σκύμνων·
ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐ-
τῶν, ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσ-
σα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.
5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρα-
νοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου.
6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς
ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν
ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ
προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐν-
έπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.
7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ
Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου,
ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.
8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,
ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κι-
θάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
9 Ἐ

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

νη'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.

7 Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

νθ'. 59.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος
αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ Θεός
μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐ-
χθροῖς μου.
11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς,
μή ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου
σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ
δυνάμει σου, ϗ κατάγαγε αὐ-
τοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.
12 Ἁμαρτίαν στόματος αὐ-
τῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, ϗ
συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερη-
φανίᾳ αὐτῶν· ϗ ἐξ ἀρᾶς ϗ
ψεύδους διαγγελήσονται
13 Συντέλεια, ἐν ὀργῇ
συντελείας, ϗ οὐ μὴ ὑπάρξου-
σι· ϗ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων
τῆς γῆς· διάψαλμα.
14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέ-
ραν, ϗ λιμώξουσιν ὡς κύων,
ϗ κυκλώσουσι πόλιν.
15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται
τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτα-
σθῶσι, ϗ γογγύσουσιν.
16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυ-
νάμει σου, ϗ ἀγαλλιάσομαι τὸ
πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενή-
θης ἀντιλήπτωρ μου ϗ κα-
ταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψε-
ώς μου.
17 Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ
Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ ὁ
Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ξ΄. 60.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθη-
σομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφί-
αν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν,
ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Με-
σοποταμίαν Συρίας, ϗ
τὴν Συρίαν Σοβὰλ, ϗ
ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, ϗ ἐ-
πάταξε τὴν φάραγ-
γα τῶν ἁλῶν, δώδε-
κα χιλιάδας.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς ϗ
καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργί-
σθης ϗ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.
2 Συνέσεισας τὴν γῆν ϗ
συνετάραξας αὐτὴν, ἴασαι
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι
ἐσαλεύθη.
3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου
σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως.
4 Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις
σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ
προσώπου τόξου· διάψαλμα.
5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ
ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ
σου ϗ ἐπάκουσόν μου.
6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι ϗ
διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν
κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμε-
τρήσω.
7 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, ϗ ἐ-
μός ἐστι Μανασσῆ, ϗ Ἐφρα-
ὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,
8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος
μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτε-
νῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλ-
λόφυλοι ὑπετάγησαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς Ἰδουμαίας;
10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀ-
πωσάμενος ἡμᾶς; ϗ οὐκ ἐξ-
ελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνά-
μεσιν ἡμῶν;
11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, ϗ ματαία σωτη-
ρία ἀνθρώπου.
12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν, ϗ αὐτὸς ἐξουδενώσει
τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ξα΄. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις
τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δε-
ήσεώς μου, πρόσχες τῇ
προσευχῇ μου.
2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς

γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ
ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου,
ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με· ὁδήγη-
σάς με,
3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου,
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώ-
που ἐχθροῦ.
4 Παροικήσω ἐν τῷ σκη-
νώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,
σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου· διάψαλμα.
5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκου-
σας τῶν προσευχῶν μου, ἔδω-
κας κληρονομίαν τοῖς φοβου-
μένοις τὸ ὄνομά σου.
6 Ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας βα-
σιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη
αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ
γενεᾶς.
7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐν-
ώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀ-
λήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει
αὐτῶν;
8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί
σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ
ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξβʹ. 62.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγή-
σεται ἡ ψυχή μου; παρ᾽
αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ
σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ
μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ᾽
ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες
ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγ-
μῷ ὠσμένῳ.
4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐ-
βουλεύσαντο ἀπώσασθαι· ἔδρα-
μον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐ-
τῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· διά-
ψαλμα.
5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτά-
γηθι ἡ ψυχή μου. ὅτι παρ᾽ αὐ-
τοῦ ἡ ὑπομονή μου.
6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ
σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ
μὴ μεταναστεύσω.
7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτή-
ριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θε-
ὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπὶς
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
8 Ἐλπίσατε ἐπ᾽ αὐτὸν
πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέα-
τε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡ-
μῶν· διάψαλμα.
9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδι-
κῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότη-
τος ἐπὶ τὸ αὐτό.
10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ᾽ ἀδι-
κίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματος μὴ
ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ,
μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θε-
ός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ
κράτος τοῦ Θεοῦ,
12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος,
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ξγʹ. 63.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰδουμαίας.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς
σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ
σοι ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς
σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ
καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,
2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφ-
θην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνα-
μίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός
σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσί σε.
4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν
τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότη-
τος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου,
καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέ-
σει τὸ ὄνομά σου.
6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ.
7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός
μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου
ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ
δεξιά σου.
9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζή-
τησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσε-
λεύσονται εἰς τὰ κατώτατα
τῆς γῆς,
10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖ-
ρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλω-
πέκων ἔσονται.
11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐ-
φρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ,
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λα-
λούντων ἄδικα.

ξδʹ 64.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

ΕΙσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς
προσευχῆς μου ἐν τῷ δέ-
εσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐ-
χθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.
2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συ-
στροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ
πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·
3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομ-
φαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐν-
έτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν,
4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀ-
ποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα
κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ
οὐ φοβηθήσονται.
5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λό-
γον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ
κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς
ὄψεται αὐτούς;
6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξ-
έλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνή-
σει· προσελεύσεται ἄνθρωπος,
καὶ καρδία βαθεῖα,
7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός·
βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ
πληγαὶ αὐτῶν,
8 Καὶ ἐξουθένησαν αὐτὸν αἱ
γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν
πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,
9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄν-
θρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ
ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήμα-
τα αὐτοῦ συνῆκαν.
10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος
ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ'
αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάν-
τες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ξεʹ. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ, ᾠδή.

ΣΟὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θε-
ὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀπο-
δοθήσεται εὐχή.
2 Εἰσάκουσον προσευχῆς
μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.
3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυ-
νάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις
ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.
4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω
καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθη-
σόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴ-
κου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,
5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύ-
νῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ
σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων
τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν
θαλάσσῃ μακράν·
6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου, περιεζωσμένος ἐν
δυναστείᾳ·
7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύ-
τος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυ-
μάτων αὐτῆς.
8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη,
καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοι-
κοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν ση-
μείων

μείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

10 Τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ξε΄. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

3 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου· διάψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ,

7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,

9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,

14 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς

οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ξζ΄. 67.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· διάψαλμα.

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ξη΄. 68.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον· διάψαλμα.

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινά, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ.

11 Ὁ Θεὸς Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τοῦ ἀγαπητοῦ, ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἵνα

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· διάψαλμα.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελίαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

28 Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· διάψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ξθ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τῷ Δαυίδ.

ΣΩσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐ-

βραγχίασεν

ἐβράγχιασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.

5 Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

= 17 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτὴν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦσαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα, καὶ οὐχ εὗρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

24 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν

λθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου.
30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.
31 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεσθε.
33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.
35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.
36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ο'. 70.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
2 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
3 Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.
4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

οα'. 71.

Τῷ Δαυὶδ υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.
3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
4 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.
5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.
7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.
8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
9 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβου-

ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγ-
κατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώ-
ξατε ϗ καταλάβετε αὐτὸν,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
12 Ὁ Θεός μου μὴ μακρύνῃς
ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς βοή-
θειάν μου πρόσχες.
13 Αἰσχυνθήτωσαν ϗ ἐκλι-
πέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες
τὴν ψυχήν μου, περιβαλέ-
σθωσαν αἰσχύνην ϗ ἐντροπὴν οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλ-
πιῶ, ϗ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν
τὴν αἴνεσίν σου.
15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου·
ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας,
16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυ-
ναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνη-
σθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου
μόνου.
17 Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς
ἐκ νεότητός μου, ϗ μέχρι νῦν
ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,
18 Καὶ ἕως γήρους ϗ πρε-
σβείου· ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλί-
πῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν
βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ
τῇ ἐρχομένῃ.
19 Τὴν δυναστείαν σου, ϗ
τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς
ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας με-
γαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός
σοι;
20 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλί-
ψεις πολλὰς ϗ κακάς; ϗ ἐπι-
στρέψας ἐζωοποίησάς με. ϗ
ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με.
21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιο-
σύνην σου, ϗ ἐπιστρέψας παρ-
εκάλεσάς με, ϗ ἐκ τῶν ἀβύσ-
σων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.
22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ
τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός,
ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος
τοῦ Ἰσραήλ.
23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεί-
λη μου ὅταν ψάλλω σοι, ϗ ἡ
ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.
24 Ἔτι δὲ ϗ ἡ γλῶσσά μου
ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰ-
σχυνθῶσι ϗ ἐντραπῶσιν οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

οβʹ. 72.

Εἰς Σαλωμών.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ
βασιλεῖ δὸς, ϗ τὴν
δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ
βασιλέως·
2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δι-
καιοσύνῃ, ϗ τοὺς πτωχούς σου
ἐν κρίσει.
3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰ-
ρήνην τῷ λαῷ σου, ϗ οἱ βου-
νοί ἐν δικαιοσύνῃ
4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ
λαοῦ, ϗ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πε-
νήτων· ϗ ταπεινώσει συκο-
φάντην,
5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡ-
λίῳ, ϗ πρὸ τῆς σελήνης γε-
νεὰς γενεῶν.
6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ
πόκον, ϗ ὡσεὶ σταγόνες στά-
ζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, ϗ πλῆ-
θος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναι-
ρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ
θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ϗ
ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης.
9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπε-
σοῦνται Αἰθίοπες, ϗ οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10 Βασιλεῖς Θαρσὶς ϗ αἱ
νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βα-
σιλεῖς

βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶ-
ρα προσάξουσι.
11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐ-
τῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάν-
τα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
12 Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν
ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ
ὑπῆρχε βοηθός.
13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένη-
τος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας
λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν-
ώπιον αὐτοῦ.
15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται
αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβί-
ας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ
διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν
εὐλογήσουσιν αὐτόν.
16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ
γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπερ-
αρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ
καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν
ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
17 Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐ-
λογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ
τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα
τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος,
19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πλη-
ρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶ-
σα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο. Ἐξ-
έλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ
Ἰεσσαί.

ογʹ. 73.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ
Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέ-
σι καρδίᾳ.
2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐ-
σαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ'
ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήμα-
τά μου.
3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτω-
λῶν θεωρῶν.
4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στε-
ρέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.
5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ
εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μα-
στιγωθήσονται.
6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐ-
τοὺς ἡ ὑπερηφανία, περιεβά-
λοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν
αὐτῶν.
7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέα-
τος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διῆλ-
θον εἰς διάθεσιν καρδίας.
8 Διενοήθησαν, καὶ ἐλάλη-
σαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς
τὸ ὕψος ἐλάλησαν.
9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στό-
μα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λα-
ός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι
πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐ-
τοῖς.
11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ
Θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ
ὑψίστῳ;
12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ
καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα,
κατέσχον πλούτου.
13 Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαί-
ως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν
μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις
τὰς χεῖράς μου.
14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστι-
γωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ
ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.
15 Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι
οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν
σου ἠσυνθέτηκα.
16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶ-
ναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντί-
ον μου,

17 Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁ-
γιαστήριον τοῦ Θεοῦ, συνῶ εἰς
τὰ ἔσχατα.
18 Πλὴν διὰ τὰς δολιό-
τητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρή-
μωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον,
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν.
20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρο-
μένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου
τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
21 Ὅτι ἠνυφράνθη ἡ καρ-
δία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλ-
λοιώθησαν.
22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος,
καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενό-
μην παρὰ σοί.
23 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ
σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς μου,
24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδή-
γησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσ-
ελάβου με.
25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν
τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί
ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρ-
δίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θε-
ὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνον-
τες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορ-
νεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶ-
σθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τί-
θεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπί-
δα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας
τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύ-
λαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

οδʹ. 74.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ἵνα τί ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς
τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός
σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐ-
λυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας
σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατε-
σκήνωσας ἐν αὐτῷ.
3 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου
ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς
τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ
ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου,
4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ
μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορ-
τῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα
αὐτῶν σημεῖα,
5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς
τὴν ἔσοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν
δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέ-
κοψαν
6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτο-
αυτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτη-
ρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ
ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ
ὀνόματός σου.
8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτο-
αυτό, Δεῦτε, καταπαύσωμεν
τὰς ἑορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.
9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴ-
δομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης,
καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
10 Ἕως πότε ὁ Θεὸς, ὀ-
νειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου
εἰς τέλος;
11 Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν
χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
τέλος;
12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡ-
μῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ
δυνάμει σου τὴν θάλασσαν,
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
14 Σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς

κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ.

16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νὺξ, σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.

18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντὸς πρὸς σέ.

οε'. 75.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· διάψαλμα.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,

7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ος'. 76.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν Εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· διάψαλμα.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων,

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες

τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ

12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

οζ΄. 77.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩΝῌ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου·

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην,

6 Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

9 Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου,

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ· διάψαλμα.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι,

17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται,

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι

πολλοῖς,

πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνω-
σθήσονται.
20 Ὡδήγησας ὡς πρόβα-
τα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυ-
σῆ καὶ Ἀαρών.

οζ'. 78.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαός μου τὸν νό-
μον μου, κλίνατε τὸ οὖς
ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός μου.
2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προ-
βλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνω-
μεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡ-
μῶν διηγήσαντο ἡμῖν.
4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέ-
κνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέ-
ραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰ-
νέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστεί-
ας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ ἃ ἐποίησε.
5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον
ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν
Ἰσραήλ, ὃν ἐνετείλατο τοῖς
πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι
αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑ-
τέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ
ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν
αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν
τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπι-
λάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητή-
σωσιν·
8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πα-
τέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις
οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ
Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνον-
τες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστρά-
φησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν
διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νό-
μῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι.
11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐερ-
γετιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
12 Ἐναντίον τῶν πατέρων
αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια,
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ
Τάνεως.
13 Διέῤῥηξε θάλασσαν,
καὶ διήγαγεν αὐτούς, ἔστησεν ὕ-
δατα ὡσεὶ ἀσκόν.
14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν
νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐ-
ρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς
ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς πο-
ταμοὺς ὕδατα.
17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ
ἁμαρτάνειν αὐτῷ· παρεπίκρα-
ναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ,
18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν
Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυ-
χαῖς αὐτῶν.
19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνήσεται
ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν
ἐν ἐρήμῳ;
20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν,
καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρ-
ροι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον
δυνήσεται δοῦναι; ἢ ἑτοιμάσαι
τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος
καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη
ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.
22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν
τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ
σωτήριον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέ-
λαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας
οὐρανοῦ ἀνέῳξε·

24 Καὶ

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐξήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ

θανάτου

θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλώμ, σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήσαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραῒμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

οθʹ. 79.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετει-

πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρ-
κας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρί-
οις τῆς γῆς.
3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν
ὡς ὕδωρ. κύκλῳ Ἰερουσαλήμ,
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρι-
σμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύ-
κλῳ ἡμῶν.
5 Ἕως πότε Κύριε ὀργι-
σθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθή-
σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ
ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ
ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου
οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰα-
κώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρή-
μωσαν.
8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνο-
μιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκα-
ταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρ-
μοί σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ
σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης
τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ῥῦσαι
ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁ-
μαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνό-
ματός σου.
10 Μή ποτε εἴπωσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
ὑμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵμα-
τος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκ-
κεχυμένου.
11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου
ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων,
κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ
βραχίονός σου περιποίησαι
τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐ-
τῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
13 Ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ
πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομο-
λογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγε-
λοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

π΄. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλ-
λοιωθησομένων, μαρτύ-
ριον τῷ Ἀσάφ, ψαλ-
μὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσ-
συρίου.

Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ
πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ
πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμ-
φάνηθι,
2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ
Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ· ἐξέ-
γειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡ-
μᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσω-
πόν σου, καὶ σωθησόμεθα.
4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τοῦ δούλου σου;
5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δα-
κρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.
6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογί-
αν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡ-
μᾶς.
7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπί-
φανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα· διάψαλμα.
8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου
μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ
κατεφύτευσας αὐτήν.
9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς
ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.
10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ
αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες
αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.
11 Ἐξέτεινε τὰ κλήμα-

τα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

πα' 81.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐῤῥυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· διάψαλμα.

8 Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἐὰν ἀκούσῃς μου,

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,

14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

πβ'. 82.
Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.
2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα.
3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχὸν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
4 Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε.
5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.
7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

πγ'. 83.
Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.
8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ· διάψαλμα.
9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σεισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κεισῶν.
10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
12 Οἵτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
13 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη·
15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.
17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.
18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

πδ'. 84.
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ
ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ
μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα.
3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑ-
αυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσ-
σιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου
Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βα-
σιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.
4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε·
διάψαλμα.
5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν
ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ
Κύριε· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ διέθετο,
6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ
κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον
ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώ-
σει ὁ νομοθετῶν,
7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως
εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς
τῶν θεῶν ἐν Σιών.
8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων εἰσάκουσον τῆς προσευ-
χῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰα-
κώβ· διάψαλμα.
9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ
Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα
μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χι-
λιάδας· ἐξελεξάμην παραρ-
ριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκη-
νώμασιν ἁμαρτωλῶν.
11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν
ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χά-
ριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος
οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς
πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
12 Κύριε τῶν δυνάμεων,
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλ-
πίζων ἐπὶ σέ.

πδ'. 85.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ ψαλμός.

Εὐδόκησας Κύριε τὴν
γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας
τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πά-
σας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· δι-
άψαλμα.
3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν
ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀρ-
γῆς θυμοῦ σου.
4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρε-
ψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθήσῃ
ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν
σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
6 Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας
ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔ-
λεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου
δῴης ἡμῖν.
8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν
ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι
λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς
αὐτὸν καρδίαν.
9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβου-
μένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐ-
τοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν
ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια
συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν.
11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέ-
τειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ διέκυψε.
12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώ-
σει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν
δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁ-
δὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

πϛʹ. 86.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ
εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτω-
χὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2 Φύλαξον τὴν ψυχήν
μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν
δοῦλόν σου ὁ Θεὸς, τὸν ἐλπί-
ζοντα ἐπὶ σέ.
3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην
τὴν ἡμέραν.
4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ Κύ-
ριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ
ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν
προσευχήν μου, καὶ πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου
ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσ-
ήκουσάς μου.
8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ
ἔργα σου.
9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐ-
ποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυ-
νήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ
δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ
ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ
Θεὸς μόνος ὁ μέγας.
11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν
τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφραν-
θήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φο-
βεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12 Ἐξομολογήσομαί σοι
Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα
ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυ-
χήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.
14 Ὁ Θεὸς, παράνομοι
ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνα-
γωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν
ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε
ἐνώπιον αὐτῶν.
15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
ἀληθινός.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ
ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου
τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν
υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ ση-
μεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν
οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθή-
τωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς
μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

πζʹ. 87.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύ-
λας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.
3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ·
διάψαλμα.
4 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ
Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί
με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύ-
ρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι
ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρω-
πος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελί-
ωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
6 Κύριος διηγήσεται ἐν
γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τού-
των τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ·
διάψαλμα.
7 Ὡς εὐφραινομένων πάν-
των ἡ κατοικία ἐν σοί.

πηʹ. 88.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κο-

πζ, εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἱμὰν τοῦ Ἰσραηλίτη.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε.

3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· καὶ ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·

17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

πθ'. 89.

Συνέσεως Αἰθὰμ τοῦ Ἰσραηλίτη.

ΤΑ' ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεως σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται,

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

17 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·

31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ δια-

διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ
ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω
τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκ-
πορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁ-
γίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύ-
σομαι.
36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐ-
τοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,
37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρ-
τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ
μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· διά-
ψαλμα.
38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδέ-
νωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.
39 Κατέστρεψας τὴν διαθή-
κην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας
εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
40 Καθεῖλες πάντας τοὺς
φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυ-
ρώματα αὐτοῦ δειλίαν.
41 Διήρπασαν αὐτὸν πάν-
τες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγε-
νήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
αὐτοῦ.
42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν
ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὔφρανας πάν-
τας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
43 Ἀπέστρεψας τὴν βοή-
θειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πο-
λέμῳ.
44 Κατέλυσας ἀπὸ καθα-
ρισμοῦ αὐτὸν, τὸν θρόνον αὐτοῦ
εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας
αὐτοῦ αἰσχύνην· διάψαλμα.
46 Ἕως πότε Κύριε ἀπο-
στρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθή-
σεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
47 Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς
μου· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας
πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον;
ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς ᾅδου; διάψαλμα.
49 Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ
ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ
Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
50 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀ-
νειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ
ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου
πολλῶν ἐθνῶν·
51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί
σου Κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀν-
τάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ς'. 90.

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀν-
θρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενή-
θης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ.
2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ
πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰ-
κουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως
τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον
εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐ-
πιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;
4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς
ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν
νυκτί.
5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη
παρέλθοι·
6 Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρ-
έλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,
σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ
ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
ἐταράχθημεν.
8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς
φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡ-
μῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ

σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν
ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.
10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν
ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη,
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοή-
κοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν
κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλ-
θε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
παιδευθησόμεθα.
11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος
τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ
θυμοῦ σου
12 Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν
δεξιάν σου οὕτως γνώρισον,
καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ
καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
13 Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως
πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ
τοῖς δούλοις σου.
14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ
τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασά-
μεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πά-
σαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.
16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους
σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁ-
δήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

ϟα΄. 91.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ο Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ
ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ
Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντι-
λήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή
μου, ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν.
3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε
ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχώδους.
4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ.
5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φό-
βου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πε-
τομένου ἡμέρας,
6 Ἀπὸ πράγματος δια-
πορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ.
7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου
χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν
σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπό-
δοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.
9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου,
τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ
τῷ σκηνώματί σου.
11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου.
12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λί-
θον τὸν πόδα σου.
13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασι-
λίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπα-
τήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ
ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐ-
τόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
15 Ἐπικαλέσεται πρός με,
καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐ-
τοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι
αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμ-
πλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ
τὸ σωτήριόν μου.

ϟβ΄. 92.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡ-
μέραν τοῦ σαββάτου.

Ἀ Γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι
τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωῒ
τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα,
3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτη-
ρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
4 Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε
ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλι-
άσομαι.
5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔρ-
γα Κύριε; σφόδρα ἐβαθύν-
θησαν οἱ διαλογισμοί σου.
6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται,
καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ δι-
έκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμε-
νοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξ-
ολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰ-
ῶνα Κύριε.
9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθή-
σονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν.
10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μο-
νοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ
γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.
11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλ-
μός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ
ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐ-
μὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ
οὖς μου.
12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ
ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἡ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθή-
σεται.
13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.
14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν
γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔ-
σονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.
15 Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ
Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ.

ϟγ'. 93.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαβ-
βάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ
γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ
Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσα-
το, ἐνεδύσατο Κύριος δύνα-
μιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐ-
στερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.
2 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ
τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
φωνὰς αὐτῶν;
4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων
πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετε-
ωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυ-
μαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώ-
θησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

ϟδ'. 94.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τε-
τράδι σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύρι-
ος, ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων
ἐπαῤῥησιάσατο.
2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν
γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν
τοῖς ὑπερηφάνοις.
3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται;
4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐ-
ταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονο-
μίαν σου ἐκάκωσαν.
6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτει-
ναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.
7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται
Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰακώβ.

8 Συνέτε δὴ ἄφρονες ἐν
τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρο-
νήσατε.
9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ
ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλ-
μὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;
10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ
ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρω-
πον γνῶσιν;
11 Κύριος γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
12 Μακάριος ὁ ἄνθρω-
πος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς
Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου δι-
δάξῃς αὐτόν·
13 Τοῦ πραῢναι αὐτῷ ἀφ'
ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυ-
γῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.
15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπι-
στρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμε-
νοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα.
16 Τίς ἀναστήσεταί μοι
ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμ-
παραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐρ-
γαζομένους τὴν ἀνομίαν;
17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβο-
ήθησέ μοι, παραβραχὺ παρ-
ῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται
ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε
ἐβοήθει μοι.
19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν
τὴν ψυχήν μου.
20 Μὴ συμπροσέσται σοι
θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων
κόπον ἐπὶ προστάγματι.
21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυ-
χὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀ-
θῶον καταδικάσονται.
22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος
εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.
23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν
πονηρίαν αὐτῶν· ἀφανιεῖ αὐ-
τοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ϟε'. 95.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.
2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν
ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.
3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύρι-
ος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πάντας τοὺς θεούς· ὅτι οὐκ ἀ-
πώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη
τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.
5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θά-
λασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐ-
τήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἔπλασαν.
6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν
καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ
κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος ἡμᾶς.
7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς
αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐ-
τοῦ· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ ἀκούσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ
πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασαν,
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
10 Τεσσαράκοντα ἔτη
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκεί-
νῃ, καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται
τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνω-
σαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
μου,

μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου.

ϟϛʹ. 96.

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται
μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν,
ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα
καινόν, ᾄσατε τῷ Κυ-
ρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλο-
γήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγ-
γελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔ-
θνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν
πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ.
4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν
ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.
5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος
τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραι-
ότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγι-
άσματι αὐτοῦ.
7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε
τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν,
8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε
θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ.
9 Προσκυνήσατε τῷ Κυ-
ρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σα-
λευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
πᾶσα ἡ γῆ.
10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, Ὁ Κύριος ἐβασίλευ-
σε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθή-
σεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρα-
νοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σα-
λευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς.
12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀ-
γαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα
τοῦ δρυμοῦ
13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυ-
ρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται
κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ϟζʹ. 97.

Τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ
καθίσταται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐ-
φρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύ-
κλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρί-
μα κατόρθωσις τοῦ θρόνου
αὐτοῦ.
3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προ-
πορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐ-
τοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσα-
λεύθη ἡ γῆ.
5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτά-
κησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου,
ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης
τῆς γῆς.
6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ
εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν
δόξαν αὐτοῦ.
7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ
προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς,
οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰ-
δώλοις αὐτῶν· προσκυνήσα-
τε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.
8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σι-
ών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγα-
τέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου Κύριε.
9 Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕ-
ψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς.
10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύ-

ρον, μισεῖτε πονηρόν· φυ-
λάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς
τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δι-
καίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρ-
δίᾳ εὐφροσύνη.
12 Εὐφράνθητε δίκαιοι
ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης
αὐτοῦ.

ϟη'. 98.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα
καινὸν, ὅτι θαυμαστὰ
ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν
αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βρα-
χίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ
σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ.
3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐ-
τοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀλη-
θείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶ-
σα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε καὶ ψάλατε.
5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν
κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ
ψαλμοῦ,
6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς,
καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατί-
νης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως Κυρίου.
7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμέ-
νη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.
8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χει-
ρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται
9 Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν·
κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δι-
καιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ϟθ'. 99.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ,
σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς.
3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·
4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρί-
σιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐ-
θύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύ-
νην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.
5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.
6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν
τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμου-
ὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν
Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν,
7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλά-
λει πρὸς αὐτούς· ἐφύλασσον
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προ-
στάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.
8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ
ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς εὐί-
λατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκ-
δικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτη-
δεύματα αὐτῶν.
9 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄ-
ρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ρ'. 100.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ,
2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ
ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθετε ἐ-
νώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός
ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν
ἡμᾶς,

ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ρα΄. 101.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι.

4 Καρδία σκαμβὴ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ρβ΄. 102.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις

σεις τὴν Σιὼν, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ·

22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου

24 Ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ργ'. 103.

Τῷ Δαυίδ.

ΕΥλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ·

3 Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,

5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ρδʹ. 104.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορ-

16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λι-
βάνου ἃς ἐφύτευσεν.
17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύ-
σουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖ-
ται αὐτῶν.
18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλά-
φοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
χοιρογρυλλίοις.
19 Ἐποίησε σελήνην εἰς
καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν
δύσιν αὐτοῦ.
20 Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο
νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἁρ-
πάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ
Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ
συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάν-
δραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐρ-
γασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ με-
γάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρ-
πετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύ-
ονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27 Πάντα πρὸς σὲ προσ-
δοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν
αὐτοῖς εὔκαιρον.
28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλ-
λέξουσιν· ἀνοίξαντος δέ σου
τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλη-
σθήσονται χρηστότητος.
29 Ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν,
καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦ-
μά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνα-
καινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
31 Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς
τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύ-
ριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ κα-
πνίζονται.
33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ
ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.
34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ δια-
λογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσο-
μαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτω-
λοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε
μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει
ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ρε'. 105.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε
αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ.
3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόμα-
τι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω
καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.
4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ
κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
5 Μνήσθητε τῶν θαυμασί-
ων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρα-
τα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ.
6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦ-
λοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλε-
κτοὶ αὐτοῦ.
7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ.
8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐν-
ετείλατο

στείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ,
καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.
10 Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ
Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ
Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώ-
νιον,
11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν
γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κλη-
ρονομίας ὑμῶν.
12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθ-
μῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ
παροίκους ἐν αὐτῇ,
13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους
εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας
εἰς λαὸν ἕτερον,
14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρω-
πον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλε-
γξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
15 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν
μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου
μὴ πονηρεύεσθε.
16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ
τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρ-
του συνέτριψεν.
17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν
αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον
ἐπράθη Ἰωσήφ.
18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις
τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλ-
θεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν
λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον τοῦ Κυ-
ρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ
ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαῶν καὶ
ἀφῆκεν αὐτόν.
21 Κατέστησεν αὐτὸν κύρι-
ον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα
πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ,
22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρ-
χοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς
πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ
εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρ-
ῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.
24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν
αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
25 Καὶ μετέστρεψε τὴν
καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν
τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξε-
λέξατο αὐτόν.
27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς
λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ
τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.
28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ
ἐσκότασε, καὶ παρεπίκραναν
τοὺς λόγους αὐτοῦ.
29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα
αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε
τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βα-
τράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν
βασιλέων αὐτῶν.
31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια,
καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρί-
οις αὐτῶν.
32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐ-
τῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέ-
γον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμ-
πέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκὰς
αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύ-
λον ὁρίου αὐτῶν.
34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς,
καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς,
35 Καὶ κατέφαγε πάντα
τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ
κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς
αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρω-
τότοκον ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπ-
αρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.
37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν
ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν
ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.
38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπ-
έπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ'
αὐτούς.

39 Διε-

39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς
σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φω-
τίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
40 Ἤτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυ-
γομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέ-
πλησεν αὐτούς.
41 Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ
ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβρα-
ὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώ-
ρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν
ἐκληρονόμησαν.
45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν
νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ρϛ'. 106.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποι-
ήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
3 Μακάριοι οἱ φυλάσσον-
τες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δι-
καιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπί-
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτη-
ρίῳ σου,
5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότη-
τι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐ-
φρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι
μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠ-
δικήσαμεν.
7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυ-
μάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν
τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου· καὶ
παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνω-
ρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυ-
θρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ
ὡς ἐν ἐρήμῳ.
10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώ-
σατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς
θλίβοντας αὐτοὺς, εἷς ἐξ αὐ-
τῶν οὐχ ὑπελείφθη.
12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς
λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾔνεσαν τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ.
13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθον-
το τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμει-
ναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυ-
μίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπεί-
ρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέ-
στειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶν.
16 Καὶ παρώργισαν Μωϋ-
σῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀα-
ρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.
17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέ-
πιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ
τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν
τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλὸξ
κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.
19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν
Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ
γλυπτῷ.
20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δό-
ξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μό-
σχου ἐσθίοντος χόρτον.
21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ
σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαν-
τος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
22 Θαυ-

22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς·

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν δαιμονίοις,

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,

39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο, γένοιτο.

ρζ'. 107.

ρζ'. 107.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρω-
μένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώ-
σατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,
3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συν-
ήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατο-
λῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βοῤῥᾶ,
καὶ θαλάσσης.
4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως
κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.
5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες,
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξ-
έλιπε.
6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύ-
ριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ
ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύ-
σατο αὐτούς.
7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς
ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι
εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν
κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλη-
σεν ἀγαθῶν.
10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν
πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ
λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν
τοῦ ὑψίστου παρώξυναν·
12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κό-
ποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν,
καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσω-
σεν αὐτούς.
14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ
σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ
τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.
15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
16 Ὅτι συνέτριψε πύλας
χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς
συνέθλασεν.
17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ
ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπει-
νώθησαν.
18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύ-
ξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν
ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἔσωσεν αὐτούς.
20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥύ-
σατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθο-
ρῶν αὐτῶν.
21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ
θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγει-
λάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀ-
γαλλιάσει.
23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς
θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦν-
τες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολ-
λοῖς,
24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα
Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα
καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ
κύματα αὐτῆς.
26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐ-
ρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως
τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
κακοῖς ἐτήκετο,
27 Ἐταράχθησαν, ἐσα-
λεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶ-
σα

σία ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.
28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.
29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.
31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν·
34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας·
37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.
38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.
40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.
43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ρη'. 108.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῒμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,
9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως,

θλίψεως, καὶ ματαία σωτη-
ρία ἀνθρώπου.
13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ρθ. 109.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου
μὴ παρασιωπήσῃς,
2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ
στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη·
ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ
δολίᾳ,
3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν.
4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με, ἐν-
διέβαλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυ-
χόμην.
5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος
ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν
ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος
στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν,
ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω
εἰς ἁμαρτίαν.
8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐ-
τοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.
9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
10 Σαλευόμενοι μεταναστή-
τωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαι-
τησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ
τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
11 Ἐξερευνησάτω δανει-
στὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐ-
τοῦ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλό-
τριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ
ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω
οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐ-
τοῦ.
13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐ-
τοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ
μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυ-
ρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.
15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον
Κυρίου διαπαντὸς, καὶ ἐξολο-
θρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν·
16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη
ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίω-
ξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτω-
χὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ
καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν,
καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν
εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ.
18 Καὶ ἐνεδύσατο κατά-
ραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν
ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐ-
τοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀ-
στέοις αὐτοῦ.
19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱ-
μάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ
ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζών-
νυται.
20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐν-
διαβαλλόντων με παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ
κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε
ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου.
22 Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς
καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία
μου τετάρακται ἐντός μου.
23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκ-
κλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην,
ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.
24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν
ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου
ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καὶ

25 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ρι΄. 110.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ρια΄. 111.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ριβ΄. 112.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται

τὸ

τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέ-
ων εὐλογηθήσεται.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος.
4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει
φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων
καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,
6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σα-
λευθήσεται· εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φο-
βηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία
αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐ-
τοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ
ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν
δόξῃ.
10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀρ-
γισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία
ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

ριγ'. 113.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐ-
λογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.
3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέ-
χρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνο-
μα Κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρα-
νοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ·
7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτω-
χὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν
πένητα,
8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ
ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ
αὐτοῦ·
9 Ὁ κατοικίζων στεῖραν
ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις
εὐφραινομένην.

ριδ'. 114.

Ἀλληλούϊα.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγία-
σμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία
αὐτοῦ.
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔ-
φυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ
κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία
προβάτων.
5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι
ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι
ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε
ὡσεὶ κριοί; καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
νία προβάτων;
7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐ-
σαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου
τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ,
8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν
εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν
ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ριε'. 115.

Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν,
ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου
δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ
τῇ ἀληθείᾳ σου.
2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη,
Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅ-
σα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν,
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔρ-

γα

γα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,

6 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπιζον ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών·

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρις΄. 116.

Ἀλληλούϊα.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην, Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων· ἀλληλούϊα.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς,

σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς
τῆς παιδίσκης σου, διέῤῥη-
ξας τοὺς δεσμούς μου.
17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέ-
σεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.
18 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παν-
τὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυ-
ρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ριζ΄. 117.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙνεῖτε τὸν Κύριον πάντα
τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

ριη΄. 118.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσρα-
ὴλ, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀα-
ρὼν, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι
ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλε-
σάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκου-
σέ μου εἰς πλατυσμόν.
6 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀ-
γὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ
Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄν-
θρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύ-
ριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύ-
θησαν εἰς πῦρ ἐν ἀκάνθαις,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνά-
μην αὐτούς.
13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ
πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντι-
λάβετό μου.
14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς
μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ
σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαί-
ων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε
δύναμιν.
16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ
με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύ-
ναμιν.
17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλ-
λὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι
τὰ ἔργα Κυρίου.
18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ
με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ
οὐ παρέδωκέ με.
19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας
δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐ-
ταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυ-
ρίῳ.
20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυ-
ρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν
αὐτῇ.
21 Ἐξομολογήσομαί σοι
ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου
μοι εἰς σωτηρίαν.
22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας.
23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ριη'. 119.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

ב.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

ג.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,

ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

ד.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

ה.

33 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

ו.

41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

ז.

49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε,

Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

ח.

57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ט.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

י.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

כ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτή-

ριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

ל.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

מ.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

נ.

105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐν-

τολῶν

τιλῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού εἰσιν.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

ס.

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

ע.

121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

פ.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

צ.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

ק.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

ר.

153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

ש.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,

ἐπὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

ת.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ρκ' 120.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου· μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην

7 Ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ρκα'. 121.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΗΡα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρκβ'. 122.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρό-

νοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ρκγʹ. 123.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡός σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ρκδʹ. 124.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ,

2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρκεʹ. 125.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν

2 Ἱερουσαλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ρκϛʹ. 126.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι

ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ρκζ'. 127.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ρκη'. 128.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ρκθ'. 129.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ρλ'. 130.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε,

2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατη-

ρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑπο-
στήσεται;
4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός
ἐστιν· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
5 Ὑπέμεινά σε Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν
λόγον σου,
6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ
τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρω-
ΐας μέχρι νυκτὸς,
7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυ-
ρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
αὐτῷ λύτρωσις.
8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομι-
ῶν αὐτοῦ.

ρλα'. 131.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΚΥ'ριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρ-
δία μου, οὐδὲ ἐμετεωρί-
σθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ
ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν,
ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου·
ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταπό-
δοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.
3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

ρλβ'. 132.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Κύριε τοῦ Δαυ-
ἰδ, καὶ πάσης τῆς πραό-
τητος αὐτοῦ.
2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,
ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκή-
νωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσο-
μαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·
4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλε-
φάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνά-
παυσιν τοῖς κροτάφοις μου·
5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ
Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ.
6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνή-
σομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν
οἱ πόδες αὐτοῦ.
8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβω-
τὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου
ἀγαλλιάσονται.
10 Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου
σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυ-
ὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ
αὐτήν, Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου, θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνου σου.
12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί
σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ
μαρτύριά μου ταῦτα ἃ δι-
δάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθή-
σονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος
τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν
εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς
μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧ-
δε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισά-
μην αὐτήν.
15 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐ-
λογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας
τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον
τῷ χριστῷ μου.
18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν-
δύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν
ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ρλγ΄. 133.
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερ-
πνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;
2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν
πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ κατα-
βαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύ-
ματος αὐτοῦ.
3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ
καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σι-
ών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύ-
ριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕ-
ως τοῦ αἰῶνος.

ρλδ΄. 134.
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου,
οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· ἐν
ταῖς νυξὶν.
2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑ-
μῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖ-
τε τὸν Κύριον.
3 Εὐλογήσει σε Κύριος
ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

ρλε΄. 135.
Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,
αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.
2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡ-
μῶν.
3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀ-
γαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέ-
ξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσ-
ραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι
μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος
ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.
6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ
Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἀβύσσοις.
7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχά-
του τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν
ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους
ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτό-
τοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώ-
που ἕως κτήνους.
9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυ-
πτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ.
10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη
πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς
κραταιούς·
11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν
Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασι-
λέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς
βασιλείας Χαναάν·
12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐ-
τῶν κληρονομίαν, κληρονομί-
αν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ παρακληθήσεται.
15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χει-
ρῶν ἀνθρώπων.
16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λα-
λήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι
καὶ οὐκ ὄψονται·
17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνω-
τισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦ-
μα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιν-
το οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάν-
τες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐ-
λογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος
Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
20 Οἶκος Λευῒ εὐλογήσα-
τε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐ-

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν
Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἱερουσα-
λήμ.

ρλϛʹ. 136.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ
ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ
τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμά-
σια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρα-
νοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν
ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα με-
γάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς
ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀ-
στέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυ-
πτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις
αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαι-
ρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσ-
ραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φα-
ραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς
θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασι-
λεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

18 Καὶ ἀποκτείναντι βα-
σιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν
Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα
τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐ-
τῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ
δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει
ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ·

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πά-
σῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ
τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρλζʹ. 137.

Τῷ Δαυὶδ, Ἱερεμίου.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυ-
λῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν,
καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι
ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέ-

σῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ
ὄργανα ἡμῶν.
3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡ-
μᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡ-
μᾶς, λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπα-
γαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· Ἄσα-
τε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν
Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου
Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δε-
ξιά μου.
6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου
τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου
μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατά-
ξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν
ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν
Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσα-
λήμ· τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦ-
τε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμε-
λίων αὐτῆς.
8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος
ἡ ταλαίπωρος, μακάριος
ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀντα-
πόδομά σου, ὃ ἀνταπέδω-
κας ἡμῖν.
9 Μακάριος ὃς κρατή-
σει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου
πρὸς τὴν πέτραν.

ρλη'. 138.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, Ἀγ-
γαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύ-
ριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ
σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου.
2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν
ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι
τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει
σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι
ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνο-
μα τὸ ἅγιόν σου.
3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου· πολυωρήσεις με
ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός σου.
5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα Κυρίου.
6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος,
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ
ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώ-
σκει.
7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ
θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ'
ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας
χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ
δεξιά σου.
8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑ-
πὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου
εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ρλθ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ
ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν
μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου
ἀπὸ μακρόθεν.
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν
σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας· καὶ πά-
σας τὰς ὁδούς μου προεῖδες,
4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδι-
κος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύ-
ριε σὺ ἔγνως πάντα
5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρ-
χαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθη-
κας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς
σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ
μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.
7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου ποῦ φύγω;
8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν κατα-

σῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

9 Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

11 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.

16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,

20 Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ρμ'. 140.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι· διάψαλμα.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι· διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ρμα'. 141.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπόθησαν ἐχόμενοι πέτρας οἱ κραταιοὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

8 Ὅτι πρὸς σε Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἁμαρτωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

ρμβ'. 142.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

5 Πρὸς σε Κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε·

ριε· ἐμὲ ὑπομένουσι δίκαιοι,
ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ρμγ'. 143.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ, ὅτε
αὐτὸν ὁ υἱὸς κατε-
δίωκε.

ΚΥ'ριε εἰσάκουσον τῆς προσ-
ευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου.
2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρί-
σιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δι-
καιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν.
3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐ-
χθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐτα-
πείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζω-
ήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτει-
νοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος,
4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ
τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ράχθη ἡ καρδία μου.
5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρ-
χαίων· καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι
τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ
ἄνυδρός σοι· διάψαλμα.
7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύ-
ριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσο-
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.
8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ
πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι
Κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν
μου.
9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατ-
έφυγον.
10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ
σὺ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.
11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου.
12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξο-
λοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβον-
τας τὴν ψυχήν μου, ὅτι δοῦ-
λός σου εἰμὶ ἐγώ.

ρμδ'. 144.

Τοῦ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάδ.

ΕΥ'λογητὸς Κύριος ὁ Θεός
μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖ-
ράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς
δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή
μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης
μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων
τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
3 Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος,
ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀν-
θρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;
4 Ἄνθρωπος ματαιότη-
τι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5 Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου
καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων
καὶ καπνισθήσονται.
6 Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ
σκορπιεῖς αὐτοὺς, ἐξαπόστει-
λον τὰ βέλη σου καὶ συνταρά-
ξεις αὐτούς.
7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖ-
ρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ
ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν,
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε
ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐ-
τῶν δεξιὰ ἀδικίας.
9 Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν
ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δε-
καχόρδῳ ψαλῶ σοι.
10 Τῷ διδόντι τὴν σωτη-
ρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυ-
τρουμένῳ

προμφαία Δαυὶδ τ̃ δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥῦσαί με κ̀ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, κ̀ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

12 Ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· ἐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, ἐδὲ διέξοδος, ἐδὲ κραυγὴ ἐν τ̃ ἐπαύλεσιν αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς ἑ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ρμε΄, 145.

Αἴνεσις τοῦ Δαυίδ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός με ὁ βασιλεύς με, κ̀ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σε εἰς τ̃ αἰῶνα κ̀ εἰς τ̃ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, κ̀ αἰνέσω τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα κ̀ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας ὁ Κύριος κ̀ αἰνετὸς σφόδρα, κ̀ τ̃ μεγαλωσύνης αὐτοῦ ἐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ κ̀ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σε, κ̀ τὴν δύναμίν σε ἀπαγγελοῦσι.

5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τ̃ δόξης τ̃ ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, κ̀ τὰ θαυμάσιά σε διηγήσονται.

6 Καὶ τὴν δύναμιν τ̃ φοβερῶν σε ἐροῦσι, κ̀ τὴν μεγαλωσύνην σε διηγήσονται.

7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σε ἐξερεύξονται, κ̀ τῇ δικαιοσύνῃ σε ἀγαλλιάσονται.

8 Οἰκτίρμων κ̀ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος κ̀ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι, κ̀ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, κ̀ οἱ ὅσιοί σε εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σε ἐροῦσι, κ̀ τὴν δυναστείαν σε λαλήσουσι·

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τ̃ ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σε, κ̀ τὴν δόξαν τ̃ μεγαλοπρεπείας τ̃ βασιλείας σε.

13 Ἡ βασιλεία σε βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, κ̀ ἡ δεσποτεία σε ἐν πάσῃ γενεᾷ κ̀ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, κ̀ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, κ̀ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σε, κ̀ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις τ̃ ὁδοῖς αὐτοῦ, κ̀ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, κ̀ τ̃ δεήσεως

σεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ρμϛ΄. 146.

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι· Κύριος λύει πεπεδημένους,

8 Κύριος σοφοῖ τυφλοὺς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ρμζ΄. 147.

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ
Ζαχαρίου.
12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν
Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου
Σιών.
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχ-
λοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε
τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·
14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου
εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμ-
πιπλῶν σε·
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγι-
ον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους
δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·
16 Τοῦ διδόντος χιόνα
ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ
σποδὸν πάσσοντος·
17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐ-
τοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον
ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
18 Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, καὶ τήξει αὐτά, πνεύσει τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕ-
δατα.
19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον
αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα
καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσ-
ραήλ.
20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως
παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα
αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ρμη΄. 148.

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ
Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ
σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα
τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐ-
γενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν.
6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ
παρελεύσεται.
7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ
τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι·
8 Πῦρ, χάλαζα, χιών,
κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγί-
δος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βου-
νοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶ-
σαι κέδροι·
10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ
κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά·
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάν-
τες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ γῆς·
12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων
13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ
αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ
ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ρμθ΄. 149.

Ἀλληλούϊα.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα
καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν
λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς
ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δό-
ξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν
κοιτῶν αὐτῶν.
6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν
λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι
δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς
λαοῖς·
8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς
αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐν-
δόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς·
9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ρν´. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ.
2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύ-
νης αὐτοῦ.
3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγ-
μοῦ.
6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαυίδ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάδ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.

Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.

Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούει.

Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς Κύριος.

Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Παροιμίαι ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α´. 1.

Παροιμίαι Σαλωμῶντος
υἱοῦ Δαυίδ, ὃς ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἰσραήλ,
2 Γνῶναι σοφίαν καὶ παι-
δείαν, νοῆσαί τε λόγους φρο-
νήσεως,
3 Δέξασθαί τε στροφὰς λό-
γων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην
ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·
4 Ἵνα δῷ ἀκάκοις παν-
ουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν
τε καὶ ἔννοιαν.
5 Τῶν γὰρ ἀκούσας σοφὸς

σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν.

8 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.

10 Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῇς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,

12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων·

14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν·

15 Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς.

18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή.

19 Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει.

21 Ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις· ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις ἠπειθήσατε·

26 Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος.

28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου οὐ προείλαντο,

30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.

31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται.

32 Ἀνθ'

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Κεφ. β'. 2.

Υἱὲ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,

2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.

3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου,

4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις.

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν,

8 Τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς.

10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς τὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,

11 Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε,

12 Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.

13 Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους·

14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ·

15 Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,

16 Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης· υἱέ μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλή·

17 Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.

18 Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθούς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας.

21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

Υἱέ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία.

2 Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.

3 Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ,

4 Καὶ εὑρήσεις χάριν· καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ

καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου.

6 Πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·

10 Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτῳ, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν.

11 Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.

15 Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς φρονήσει.

20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους.

21 Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν·

22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις·

23 Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν.

28 Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

29 Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσηται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατά-

33 Κατάρα Θεοῦ ἐν οἴκοις
ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων
εὐλογοῦνται.
34 Κύριος ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δί-
δωσι χάριν.
35 Δόξαν σοφοὶ κληρονο-
μήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψω-
σαν ἀτιμίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀκούσατε παῖδες παιδεί-
αν πατρὸς, καὶ προσέχετε
γνῶναι ἔννοιαν.
2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦ-
μαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ
ἐγκαταλίπητε.
3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ
πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμε-
νος ἐν προσώπῳ μητρός.
4 Οἳ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν
με, Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λό-
γος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε
ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθη.
5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐ-
μοῦ στόματος,
6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐ-
τὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου· ἐράσ-
θητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.
8 Περιχαράκωσον αὐτὴν,
καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν,
ἵνα σε περιλάβῃ.
9 Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ
στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ
τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου.
10 Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς
λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη
ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται
πολλαὶ ὁδοὶ βίου.
11 Ὁδοὺς γὰρ σοφίας δι-
δάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε
τροχιαῖς ὀρθαῖς.
12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγ-
κλεισθήσεταί σου τὰ διαβή-
ματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κο-
πιάσεις.
13 Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παι-
δείας, μὴ ἀφῇς, ἀλλὰ φύλαξον
αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου.
14 Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπ-
έλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁ-
δοὺς παρανόμων.
15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατο-
πεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ,
ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ
παράλλαξον.
16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσω-
σιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσι,
ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ
κοιμῶνται.
17 Οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα
ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ
μεθύσκονται.
18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων
ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προ-
πορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως
κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.
19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν
σκοτειναὶ, οὐκ οἴδασι πῶς
προσκόπτουσιν.
20 Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε,
τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παρά-
βαλε σὸν οὖς.
21 Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε
αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς
ἐν καρδίᾳ.
22 Ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρί-
σκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ
ἴασις.
23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει
σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων
ἔξοδοι ζωῆς.
24 Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν
στόμα, καὶ ἄδικα χείλη μα-
κρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι.
25 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρ-
θὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφα-
ρά σου νευέτω δίκαια.
26 Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει
τοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδούς σου
κατεύθυνε.
27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δε-
ξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ,
ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁ-
δοῦ κακῆς· ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ

δεξιῶν

δεξιὰς οἶδεν ὁ Θεὸς, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κεφ. ε΄. 5.

Υἱὲ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλε σὸν οὖς,

2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι· μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί.

3 Μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

4 Ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου.

5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.

6 Ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωστοι.

7 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσεις ἐμοὺς λόγους.

8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,

9 Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσι·

11 Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,

12 Καὶ ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;

13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου.

14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

15 Πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

16 Μὴ ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα.

17 Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι.

18 Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

19 Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ.

20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας.

21 Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει.

22 Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.

23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. ϛ΄. 6.

Υἱὲ, ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ.

2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκεται

ται χείλεσιν ἰδίου στόματος.
3 Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐν-
τέλλομαι, καὶ σῶζου· ἥκεις γὰρ
εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν
φίλον· ἴθι μὴ ἐκλυόμενος,
παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν
ἐνεγγυήσω.
4 Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμ-
μασι, μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς
βλεφάροις,
5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορ-
κὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρ-
νεον ἐκ παγίδος.
6 Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα
ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου
σοφώτερος.
7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ
ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκά-
ζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δε-
σπότην ὤν,
8 Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν
τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀ-
μητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν·
ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισ-
σαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ,
τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν
ποιεῖται· ἧς τοὺς πόνους βασι-
λεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν
προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐστι
πᾶσι καὶ ἐπίδοξος, καίπερ οὖ-
σα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σο-
φίαν τιμήσασα προήχθη.
9 Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατά-
κεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐ-
γερθήσῃ;
10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀ-
λίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ
νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκα-
λίζῃ χερσὶ στήθη.
11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι
ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πε-
νία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς
δρομεύς· ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥ-
ξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου·
ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρο-
μεὺς ἀπαυτομολήσει.
12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παρά-
νομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀ-
γαθάς.
13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀ-
φθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ,
διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δα-
κτύλων.
14 Διεστραμμένη καρδία
τεκταίνεται κακὰ, ἐν παντὶ
καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς
συνίστησι πόλει.
15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρ-
χεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακο-
πὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς
μισεῖ ὁ Θεὸς, συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.
17 Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ,
γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκ-
χέουσαι αἷμα δικαίου,
18 Καὶ καρδία τεκταινομέ-
νη λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες
ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
19 Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς
ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρί-
σεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
20 Υἱὲ φύλασσε νόμους
πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θε-
σμοὺς μητρός σου.
21 Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ
σῇ ψυχῇ διαπαντὸς, καὶ ἐγ-
κλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.
22 Ἡνίκα ἂν περιπατῇς,
ἐπάγου αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω,
ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασ-
σέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλ-
λαλῇ σοι.
23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ
νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ
ἔλεγχος καὶ παιδεία,
24 Τοῦ διαφυλάσσειν σε
ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ
ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλο-
τρίας.
25 Μή σε νικήσῃ κάλλους
ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς
σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συν-
αρπασθῇς

συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;

28 Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν.

31 Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν.

32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,

33 Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

34 Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφ. ζ΄. 7.

Υἱὲ φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ.

2 Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον· φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων.

3 Περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.

4 Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·

5 Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς, ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,

7 Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ λαλοῦντα

9 Ἐν σκότει ἑσπερινῷ, ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης,

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου.

15 Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.

16 Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου.

17 Διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ.

18 Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακράν,

20 Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς· ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι

23 Πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν.

27 Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Κεφ. η'. 8.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν.

14 Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην.

16 Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι.

18 Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζειν ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρι-

των δικαιώματος ἀναστρέ-
φομαι·
21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ
ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θη-
σαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγα-
θῶν· ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ
καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνη-
μονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀ-
ριθμῆσαι.
22 Κύριος ἔκτισέ με ἀρ-
χὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ,
23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμε-
λίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ
τὴν γῆν ποιῆσαι,
24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσ-
σους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελ-
θεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.
25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆ-
ναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν,
γεννᾷ με.
26 Κύριος ἐποίησε χώ-
ρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰ-
κούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν.
27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐ-
ρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ
ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον
ἐπ' ἀνέμων,
28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ
ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐ-
τίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν,
29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ
θεμέλια τῆς γῆς,
30 Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμό-
ζουσα· ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαι-
ρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινό-
μην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν
παντὶ καιρῷ,
31 Ὅτε εὐφραίνετο τὴν
οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐν-
ευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώ-
πων.
32 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου,
μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσε-
ταί μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς
ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει,
34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς
θύραις καθ' ἡμέραν, τη-
ρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων.
35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξο-
δοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέ-
λησις παρὰ Κυρίου.
36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς
ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν
ψυχάς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀ-
γαπῶσι θάνατον.

Κεφ'. θ'. 9.

Η Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑ-
αυτῇ οἶκον, καὶ ὑπή-
ρεισε στύλους ἑπτά.
2 Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύ-
ματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆ-
ρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμά-
σατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.
3 Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δού-
λους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψη-
λοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆ-
ρα, λέγουσα,
4 Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλι-
νάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι
φρενῶν εἶπεν,
5 Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐ-
μῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν
ἐκέρασα ὑμῖν.
6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην,
ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε·
καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατ-
ορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.
7 Ὁ παιδεύων κακοὺς λή-
ψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγ-
χων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται
ἑαυτόν.
8 Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα
μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σο-
φὸν, καὶ ἀγαπήσει σε.
9 Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν,
καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώρι-
ζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ
δέχεσθαι.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος
Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνε-
σις· τὸ γὰρ γνῶναι νόμον, δια-
νοίας ἐστὶν ἀγαθῆς.
11 Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ
πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ

προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.

12 Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἀντλήσεις κακά. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην.

14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

15 Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

16 Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα,

17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ· ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. 10.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.

2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν· υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται.

5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.

7 Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς, ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.

12 Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία.

13 Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14 Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ.

15 Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρά.

ἰσχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17 Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

18 Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν.

19 Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20 Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει.

21 Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή.

25 Παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβής, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

29 Ὀχύρωμα ὁσίου φόβος Κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν.

31 Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.

32 Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κεφ. ια'. 11.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μεταμέλειαν, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπὶς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9 Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

11 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13 Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια· πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18 Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.

20 Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστόν.

22 Ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24 Εἰσὶν, οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.

25 Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθήν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

Κεφ. ιβ΄. 12.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7 Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβής, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι.

8 Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς,

καὶ

καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν· ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος· ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

18 Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23 Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

24 Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ.

25 Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακά, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27 Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἕξει παρρησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ

δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

9 Φῶς δικαίοις διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10 Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολήν, οὗτος ὑγιαίνει· υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.

22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

25 Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΣΟφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς.

4 Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθη-

πικρὰ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει.

11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.

13 Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.

15 Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

21 Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός.

22 Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.

24 Στέφανος σοφῶν πανοῦργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα.

27 Πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου.

29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός, σὴς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πτωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλαττονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιε'. 15.

Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων

νων

νων ἀναγγέλλει κακά.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς.

4 Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανουργότερος· ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόρριζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται.

6 Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται.

7 Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.

8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11 Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὔσης σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.

15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.

16 Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας.

18 Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας· μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.

19 Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ.

25 Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήρισε δὲ ὅριον χήρας.

26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται· ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά· δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων,

δικαίων, διὰ ἢ αὐτῶν κ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς ἢ δικαίων ἐπακύει· κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας· καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τῦ Θεῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη ἢ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.

32 Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ ἢ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτῦ.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία κ σοφία, κ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

3 ΠΑ'ντα τὰ ἔργα τῦ ταπεινῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ ἢ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρα κακῇ ὀλῦνται.

4] Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως ἐκ ἀθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην.

5] Πάντα τὰ ἔργα τῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

10] Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει ὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτῦ.

11 Ῥοπὴ ζυγῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτῦ στάθμια δίκαια.

12 Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια, λόγους ἢ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.

16 Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου, νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτῦ ψυχήν· ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτῦ, φείσεται στόματος αὐτῦ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.

19 Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν.

20 Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριστός.

21 Τὺς σοφὺς κ συνετὺς φαύλους καλῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

23 Καρδία σοφῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτῦ ἴασις ψυχῆς.

25 Εἰσὶ

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου.

26 Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν· ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους.

29 Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς.

30 Στηρίζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίζεται διεστραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐστι κακίας.

31 Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν.

33 Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζ΄. 17.

Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3 Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δ' ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

7 Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.

16 Ἵνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶ-

ναι, ζητεῖ συντέλειαν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,

20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακά,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.

23 Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.

26 Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.

27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιη'. 18.

Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται.

2 Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ.

3 Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4 Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11 Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστι καὶ ὄνειδος.

14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15 Καρδία φρονίμου κτᾶται

ται

ται αἴσθησιν, ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγηρός, ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθήν, εὗρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ Θεοῦ ἱλαρότητα· ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθήν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.

Κεφ. ιθ'. 19.

3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

4 Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς, ὁ δὲ πτωχὸς ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.

7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται· ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν· ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8 Ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.

9 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν.

11 Ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13 Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.

14 Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί, παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.

15 Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται.

17 Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει.

20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης.

23 Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρί, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσοίσει αὐτάς.

25 Λοιμοῦ μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρός, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

28 Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίζει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29 Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

Κεφ. κʹ. 20.

ἈΚόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

4 Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5 Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7 Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει.

8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν.

9 Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20] Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἴπῃς, Τίσομαι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ὑπόμεινον τὸν Κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10] Στάθμιον μέγα καὶ μικρόν, καὶ μέτρα δισσά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα, καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετ' ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12 Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς· διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

23] Βδέλυγμα Κυρίου δισσὸν στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Παρὰ

24 Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρί, θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26 Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

29 Κόσμος νεανίαις σοφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.

30 Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

Κεφ. κα'. 21.

Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ, οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7 Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεός, ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11 Ζημιουμένου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συνιῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12 Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14 Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.

16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον·

18 Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.

19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.

21 Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22 Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη Σοφός, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατη-

ρῆ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ.
24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ
ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς
δὲ μνησικακεῖ παράνομος.
25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀπο-
κτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κα-
κάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ
οἰκτείρει ἀφειδῶς.
27 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέ-
λυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρα-
νόμως προσφέρουσιν αὐτάς.
28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπο-
λεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυ-
λασσόμενος λαλήσει.
29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑ-
φίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς
αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔ-
στιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ
πρὸς τὸν ἀσεβῆ.
31 Ἵππος ἑτοιμάζεται
εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ
Κυρίου ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΙρετώτερον ὄνομα κα-
λὸν ἢ πλοῦτος πολύς,
ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον
χάρις ἀγαθή.
2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συν-
ήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους
δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.
3 Πανοῦργος ἰδὼν πο-
νηρὸν τιμωρούμενον κραται-
ῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ
ἄφρονες παρελθόντες ἐζημι-
ώθησαν.
4 Γενεὰ σοφίας φόβος
Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα,
καὶ ζωή.
5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν
ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσ-
σων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέ-
ξεται αὐτῶν.
7 Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξου-
σι, καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπό-
ταις δανειοῦσιν.
8 Ὁ σπείρων φαῦλα θε-
ρίσει κακά, πληγὴν δὲ ἔργων
αὐτοῦ συντελέσει· ἄνδρα ἱλα-
ρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ Θεός,
ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ
συντελέσει.
9 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς
διατραφήσεται, τῶν γὰρ ἑαυτοῦ
ἄρτων ἔδωκε τῷ πτωχῷ· νί-
κην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ
δῶρα διδούς, τὴν μέντοι ψυχὴν
ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων.
10 Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου
λοιμόν, καὶ συνεξελεύσεται αὐ-
τῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν
συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει.
11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάν-
τες ἄμωμοι· χείλεσι ποι-
μαίνει βασιλεύς.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
διατηροῦσιν αἴσθησιν, φαυλί-
ζει δὲ λόγος παράνομος.
13 Προφασίζεται, καὶ λέγει
ὀκνηρός, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν
δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.
14 Βόθρος βαθὺς στόμα
παρανόμου, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ
Κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀν-
δρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀπο-
στρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέ-
φειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς
καὶ κακῆς.
15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδί-
ας νέου, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία
μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.
16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα,
πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδω-
σι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.
17 Λόγοις σοφῶν παρά-
βαλε σὸν οὖς, καὶ ἄκουε ἐμὸν
λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν
ἐπίστησον, ἵνα γνῷς,

18 Ὅτι

18 Ὅτι καλοί εἰσι· κἂν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν·

19 Ἵνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν σου.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς, εἰς βουλὴν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.

21 Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαί σε λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γάρ ἐστι, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν.

24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου·

25 Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ.

26 Μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς, λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου.

28 Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου.

29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΕΑ'ν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ,

3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς.

4 Μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου.

5 Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται· κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ.

6 Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ,

7 Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ,

8 Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς.

9 Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.

10 Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια, εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·

11 Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.

12 Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.

13 Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,

16 Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.

17 Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.

19 Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διεῤῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.

24 Καλῶς ἐκθρέψει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου.

32 Τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, Τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ᾽ ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδʹ. 24.

Υἱὲ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ᾽ αὐτῶν.

2 Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ.

5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις· ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρ-

ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ ἀν-
δρὶ λοιμοῦ,
10 Ἐμμολυνθήσεται ἐν ἡ-
μέρᾳ κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ.
11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θά-
νατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους,
μὴ φείσῃ.
12 Ἐὰν δὲ εἴπῃς, Οὐκ
οἶδα τοῦτον· γίνωσκε, ὅτι Κύ-
ριος καρδίας πάντων γινώ-
σκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶ-
σιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς
ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ.
13 Φάγε μέλι υἱὲ, ἀγαθὸν
γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου
ὁ φάρυγξ.
14 Οὕτως αἰσθήσῃ σοφί-
αν τῇ σῇ ψυχῇ, ἐὰν γὰρ εὕ-
ρῃς ἔσται καλὴ ἡ τελευτή σου,
καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει.
15 Μὴ προσαγάγῃς ἀσε-
βῆ νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπα-
τηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.
16 Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται δί-
καιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἀ-
σεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.
17 Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου,
μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ
ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπ-
αίρου.
18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ
οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει
τὸν θυμὸν αὐτοῦ.
19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποι-
οῖς, μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς.
20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγο-
να πονηρῷ, λαμπτὴρ δὲ ἀσε-
βῶν σβεσθήσεται.
21 Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βα-
σιλέα, καὶ μηθ' ἑτέρῳ αὐτῶν
ἀπειθήσῃς.
22 Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται
τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας
ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;
Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς
ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσται, δεχό-
μενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν· μη-
δὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης
βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ οὐδὲν
ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ
μὴ ἐξέλθῃ· μάχαιρα γλῶσ-
σα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη,
ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντρι-
βήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυ-
μὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀν-
θρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὀστᾶ ἀν-
θρώπων κατατρώγει, καὶ συγ-
καίει ὥσπερ φλὸξ, ὥστε ἄβρω-
τα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν· τοὺς ἐ-
μοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι, καὶ
δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει·
τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύ-
ουσι Θεῷ, καὶ παύομαι· ἀφρο-
νέστατος γάρ εἰμι ἁπάντων
ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀν-
θρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί· Θε-
ὸς δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ
γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα· τίς ἀν-
έβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη;
τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλ-
πῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν
ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάν-
των τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄ-
νομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ; πάντες γὰρ λό-
γοι Θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερ-
ασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβου-
μένων αὐτόν· μὴ προσθῇς τοῖς
λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ
σε, καὶ ψευδὴς γένῃ· δύο αἰ-
τοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς
μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν
με· μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ
μακρὰν μου ποίησον, πλοῦτον
δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς,
σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα
καὶ τὰ αὐτάρκη· ἵνα μὴ πλη-
σθεὶς ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴ-
πω, Τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς
κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ· μὴ παραδῷς οἰκέτην
εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε
κατα-

καταρράσσονταί σε καὶ ἀφανι-
σθῇς· ἔκγονον κακὸν πατέρα
καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐ-
λογεῖ· ἔκγονον κακὸν δίκαιον
ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δὲ ἔξοδον
αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν· ἔκγονον
κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔ-
χει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ
ἐπαίρεται· ἔκγονον κακὸν
μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ
τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀνα-
λίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπει-
νοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένη-
τας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

23 Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν
τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰ-
δεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ
καλόν.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, Δί-
καιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λα-
οῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελ-
τίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ
ἥξει εὐλογία.

26 Χείλη δὲ φιλήσουσιν
ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς.

27 Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξ-
οδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρα-
σκευάζου εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ πο-
ρεύου κατόπισθέν μου, καὶ ἀνοι-
κοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρ-
τυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ
πλατύνου σοῖς χείλεσι.

29 Μὴ εἴπῃς, Ὃν τρόπον
ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐ-
τῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠ-
δίκησεν.

30 Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ
ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν
ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἀφῇς αὐτόν, χερ-
σωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅ-
λος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμέ-
νος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων
αὐτοῦ κατασκάπτονται.

32 Ὕστερον ἐγὼ μετενόη-
σα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι
παιδείαν.

33 Ὀλίγον νυστάζω, ὀλί-
γον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐν-
αγκαλίζομαι χερσὶ στήθη.

34 Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει
προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ
ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς
δρομεύς.

Cap. 30. v. 15. Τῇ βδέλ-
λῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγα-
πήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς
αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐ-
τήν, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη
εἰπεῖν, Ἱκανόν.

16 Ἅδης καὶ ἔρως γυναι-
κὸς, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη
ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ
μὴ εἴπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμὸν καταγε-
λῶντα πατρὸς, καὶ ἀτιμάζον-
τα γῆρας μητρὸς, ἐκκόψαισαν
αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγ-
γων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν
νεοσσοὶ ἀετῶν.

18 Τρία δέ ἐστι ἀδύνατα
μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον
οὐκ ἐπιγινώσκω·

19 Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου,
καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ
τρίβους νηὸς ποντοπορούσης, καὶ
ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς
μοιχαλίδος, ἣ ὅταν πράξῃ
ἀπονιψαμένη, οὐδέν φησι πε-
πραχέναι ἄτοπον.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ,
τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύ-
σῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλ-
λῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μι-
σητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα
ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σο-
φώτερα τῶν σοφῶν.

25 Οἱ

25 Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχὺς, καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων.

29 Τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·

30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος·

31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἄμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Cap.31.v.1. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ, βασιλέως χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις Θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν· μετὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν·

5 Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις,

7 Ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς.

9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

Κεφ. κε' 25.

ΑΥται αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα.

3 Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο.

7 Κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι, Ἀνάβαινε πρός με, ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων· ἡνίκα

ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω· μὴ καταφρονῇς,

10 Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θανάτῳ· χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.

11 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.

13 Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατα, οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ.

16 Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανόν, μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς.

17 Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μή ποτε πλησθείς σου μισήσῃ σε.

18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19 Ὁδὸς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥσπερ σὴς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23 Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνές, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κεφ'. κϛ'. 26.

Ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2 Ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3 Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6 Ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι᾽ ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων.

8 Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9 Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11 Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν· ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καί ἐστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ᾽ αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔχε μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

18 Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι παίζων ἔπραξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι δίθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἄνθραξι καὶ ξύλα πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκώπων μαλακοὶ, οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23 Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον· χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24 Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.

(25 Ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς, ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ᾽ ἑαυτὸν κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

Κεφ. κζ. 27.

ΜΗ` καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

2 Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.

3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4 Ἀνελεήμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα

ἐξίλεα ὀργὴ, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος.

5 Κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιστότερά ἐστι τραύματα φίλου, ἢ ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ.

7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται.

8 Ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.

9 Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή.

10 Φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

11 Σοφὸς γίνου υἱὲ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους.

12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν.

13 Ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρῆλθε γὰρ ὑβριστὴς, ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

14 Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον πρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει.

15 Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.

16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου.

18 Ὃς φυτεύει συκῆν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμηθήσεται.

19 Ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ διάνοιαι τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἅδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι· βδέλυγμα Κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμὸν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.

21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐθὴς ζητεῖ γνῶσιν.

22 Ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

23 Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινόν,

26 Ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες.

27 Υἱὲ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη'. 28.

ΦΕύγει ἀσεβὴς μηδενὸς
διώκοντος, δίκαιος
δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.
2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν
κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ
πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς.
3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις
συκοφαντεῖ πτωχούς· ὥσπερ
ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής,
4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλεί-
ποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζου-
σιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶν-
τες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑ-
αυτοῖς τεῖχος.
5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνή-
σουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες
τὸν Κύριον συνήσουσιν ἐν παντί.
6 Κρείσσων πτωχὸς πορευ-
όμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίου
ψευδοῦς.
7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συν-
ετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν
ἀτιμάζει πατέρα.
8 Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον
αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονα-
σμῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς
συνάγει αὐτόν.
9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ
μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς
τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέ-
λυκται.
10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν
ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν
αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνο-
μοι διελεύσονται ἀγαθά, καὶ
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.
11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀ-
νὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοή-
μων καταγνώσεται αὐτοῦ.
12 Διὰ βοήθειαν δικαίων
πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις
ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρω-
ποι.
13 Ὁ ἐπικαλύπτων ἀ-
σέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδω-
θήσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος
ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.
14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς
καταπτήσσει πάντα δι' εὐλά-
βειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρ-
δίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.
15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος
διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς
ὤν, ἔθνους πενιχροῦ.
16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσ-
όδων μέγας συκοφάντης, ὁ
δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρό-
νον ζήσεται.
17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φό-
νου ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔσται
καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ· παίδευε
υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει
κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ
ὑπακούσῃ ἔθνει παρανόμῳ.
18 Ὁ πορευόμενος δικαί-
ως βεβοήθηται, ὁ δὲ σκολι-
αῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμ-
πλακήσεται.
19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν
ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρ-
των, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλη-
σθήσεται πενίας.
20 Ἀνὴρ ἀξιόπιστος πολ-
λὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς
οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται.
21 Ὃς οὐκ αἰσχύνεται
πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγα-
θός, ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου
ἀποδώσεται ἄνδρα.
22 Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ
βάσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι
ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ.
23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου
ὁδούς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ
γλωσσοχαριτοῦντος.
24 Ὃς ἀποβάλλεται πα-
τέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ
ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνός
ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.
25 Ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει ἀ-
κῇ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύρι-
ον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται.
26 Ὃς πέποιθε θρασείᾳ

καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27 Ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. κθ'. 29.

Κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴασις.

2 Ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες.

3 Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5 Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.

6 Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται.

7 Ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνῶσιν, καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων.

8 Ἄνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9 Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει.

10 Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

11 Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ Κύριος.

14 Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχούς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.

15 Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.

17 Παίδευε υἱόν σου, καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου.

18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός.

19 Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός, ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται.

20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

21 Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός, οἰκέτης ἔσται, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.

22 Ἀνὴρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν.

23 Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.

24 Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀ-

κύσαντες μὴ ἀναγγείλωσι,

25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθήσεται· ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.

27 Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

Cap. 31. v. 10. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ᾽ αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.

13 Μηρυομένη ἔρια καὶ λινὸν, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον.

15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καταφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.

19 Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ, πάντες γὰρ οἱ παρ᾽ αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί.

22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23 Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27] Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε.

26] Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως.

28] Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν.

29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α΄. 1.

ΡΗ'ματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

3 Τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκε.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς Βοῤῥᾶν, κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν· καὶ οὐ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως.

9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ, Ἴδε τοῦτο καινόν ἐστιν; ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

14 Εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ελάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τοῦ λέγειν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν.

17 Καὶ καρδία μου εἶδε πολλά, σοφίαν καὶ γνῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καί γε τοῦτό ἐστι προαίρεσις πνεύματος.

18 Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ·

κ) ἰδοὺ καί γε τοῦτο ματαιότης.
2 Τῷ γέλωτι εἶπα Περι-
φοράν, κ) τῇ εὐφροσύνῃ, Τί
τοῦτο ποιεῖς;
3 Καὶ κατεσκεψάμην εἰ ἡ
καρδία μου ἑλκύσει ὡς οἶνον
τὴν σάρκα μου, κ) καρδία
μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, κ) τοῦ
κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην,
ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ
ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθ-
μὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.
4 Ἐμεγάλυνα ποίημά μου,
ᾠκοδόμησά μοι οἴκους, ἐφύ-
τευσά μοι ἀμπελῶνας,
5 Ἐποίησά μοι κήπους κ)
παραδείσους, κ) ἐφύτευσα ἐν
αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ.
6 Ἐποίησά μοι κολυμ-
βήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι
ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶν-
τα ξύλα,
7 Ἐκτησάμην δούλους κ)
παιδίσκας, κ) οἰκογενεῖς ἐγέ-
νοντό μοι, καί γε κτῆσις βουκο-
λίου κ) ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό
μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομέ-
νους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
8 Συνήγαγόν μοι καί γε
ἀργύριον καί γε χρυσίον, κ)
περιουσιασμοὺς βασιλέων κ) τῶν
χωρῶν· ἐποίησά μοι ᾄδον-
τας κ) ᾀδούσας, κ) ἐντρυφή-
ματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνο-
χόον κ) οἰνοχόας.
9 Καὶ ἐμεγαλύνθην κ)
προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς
γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου
ἐν Ἱερουσαλήμ, καί γε Σοφία
μου ἐστάθη μοι.
10 Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ
ὀφθαλμοί μου, οὐκ ἀφεῖλον
ἀπ' αὐτῶν· οὐκ ἀπεκώλυσα
τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης
εὐφροσύνης μου, ὅτι καρδία
μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ
μου· κ) τοῦτο ἐγένετο μερίς μου
ἀπὸ παντὸς μόχθου μου.
11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν
πᾶσι ποιήμασί μου οἷς ἐποί-
ησαν αἱ χεῖρές μου, κ) ἐν μό-
χθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν,
κ) ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης
κ) προαίρεσις πνεύματος, κ)
οὐκ ἔστι περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον.
12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ
ἰδεῖν σοφίαν κ) παραφορὰν
κ) ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἄν-
θρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπί-
σω τῆς βουλῆς; τὰ ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτήν.
13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστι
περισσεία τῇ Σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν
ἀφροσύνην, ὡς περισσεία τοῦ
φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος.
14 Τοῦ Σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, κ) ὁ ἄ-
φρων ἐν σκότει πορεύεται· κ)
ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι συνάν-
τημα ἓν συναντήσεται τοῖς
πᾶσιν αὐτοῖς.
15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρ-
δίᾳ μου, Ὡς συνάντημα τοῦ
ἄφρονος καί γε ἐμοὶ συναν-
τήσεταί μοι, κ) ἱνατί ἐσοφι-
σάμην ἐγώ; περισσὸν ἐλάλη-
σα ἐν καρδίᾳ μου, Ὅτι καί γε
τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄ-
φρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ.
16 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη
τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς
τὸν αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέ-
ραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπι-
λήσθη· κ) πῶς ἀποθανεῖται ὁ
Σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος;
17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν
ζωήν· ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ
ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιό-
της κ) προαίρεσις πνεύμα-
τος.
18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμ-
παντα

παντὶ μόχθῳ μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ.

19 Καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καί γε τοῦτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον·

21 Ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ· καὶ ἄνθρωπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη,

22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ, καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.

24 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ· καί γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστιν·

25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πάρεξ αὐτοῦ;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γ΄. 3.

Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρὸς, τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι τὸ πεφυτευμένον,

3 Καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν,

4 Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως,

6 Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾷν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;

10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καί γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.

12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι

θῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν
ζωῇ αὐτοῦ.
13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος
ὃς φάγεται καὶ πίεται, καὶ ἴδῃ
ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
δόμα Θεοῦ ἐστιν.
14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα
ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσται
εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστι
προσθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἀφελεῖν· καὶ ὁ Θεὸς ἐποί-
ησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ.
15 Τὸ γενόμενον, ἤδη ἐστί,
καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε,
καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκό-
μενον.
16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν
ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ
ὁ ἀσεβής· καὶ τόπον τοῦ δικαίου,
ἐκεῖ ὁ ἀσεβής.
17 Καὶ Εἶπα ἐγὼ ἐν καρ-
δίᾳ μου, Σὺν τὸν δίκαιον καὶ
σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς,
ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγ-
ματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιή-
ματι ἐκεῖ.
18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ
μου, περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀν-
θρώπου, Ὅτι διακρινεῖ αὐ-
τοὺς ὁ Θεὸς, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι
αὐτοὶ κτήνη εἰσί.
19 Καί γε αὐτοῖς συνάντη-
μα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συν-
άντημα τοῦ κτήνους, συνάντη-
μα ἓν αὐτοῖς· ὡς ὁ θάνατος
τούτου, οὕτως καὶ ὁ θάνατος τού-
του· καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι·
καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρω-
πος παρὰ τὸ κτῆνος; οὐδέν·
ὅτι πάντα ματαιότης.
20 Τὰ πάντα εἰς τόπον ἕ-
να, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ
χοὸς, καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει
εἰς τὸν χοῦν.
21 Καὶ τίς εἶδε πνεῦμα
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει
αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
κτήνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ
κάτω εἰς γῆν;
22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται
ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν
αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ· ὅ-
τι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ
ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶ-
δον συμπάσας τὰς συ-
κοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ
τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν
συκοφαντουμένων, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ
χειρὸς συκοφαντούντων αὐ-
τοὺς ἰσχὺς, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
παρακαλῶν.
2 Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σύμ-
παντας τοὺς τεθνηκότας τοὺς
ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς
ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕ-
ως τοῦ νῦν.
3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο
τούτους ὅστις οὔπω ἐγένετο, ὃς
οὐκ εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα τὸ
πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον.
4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαν-
τα τὸν μόχθον, καὶ σύμπασαν
ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος, ὅτι
αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ
ἑταίρου αὐτοῦ· καί γε τοῦτο μα-
ταιότης καὶ προαίρεσις πνεύ-
ματος.
5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔφαγε τὰς
σάρκας αὐτοῦ.
6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρα-
κὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώ-
ματα δύο δρακῶν μόχθου καὶ
προαιρέσεως πνεύματος.
7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶ-
δον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον.
8 Ἔστιν εἷς, καὶ οὐκ ἔστι δεύ-
τερος· καί γε υἱὸς καὶ ἀ-
δελ-

ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ· καὶ οὐκ
ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μό-
χθῳ αὐτοῦ· καί γε ὀφθαλμὸς
αὐτοῦ οὐκ ἐμπίμπλαται πλούτου·
καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ, καὶ στερί-
σκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀ-
γαθωσύνης; καί γε τοῦτο μα-
ταιότης καὶ περισπασμὸς πο-
νηρός ἐστιν.
9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν
ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν.
10 Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ
εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ· καὶ
οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ
καὶ μὴ ᾖ δεύτερος ἐγεῖραι
αὐτόν.
11 Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσι
δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς
πῶς θερμανθῇ;
12 Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι
αὐτοῦ, καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντρι-
τον οὐ ταχέως ἀπορραγήσεται.
13 Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ
σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύ-
τερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ προσέχειν ἔτι.
14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμί-
ων ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦ-
σαι, ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ
αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης.
15 Εἶδον σύμπαντας τοὺς
ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας
ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου
τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀντ'
αὐτοῦ.
16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ
παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐ-
γένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν· καί
γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσον-
ται ἐπ' αὐτῷ· ὅτι καί γε τοῦ-
το ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος.

Κεφ. ε'. 5.

Φύλαξον τὸν πόδα σου, ἐν
ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον
τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν,
ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία
σου, ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ
ποιῆσαι κακόν.
2 Μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί
σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυ-
νάτω τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ· ὅτι ὁ Θε-
ὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ
λόγοι σου ὀλίγοι.
3 Ὅτι παραγίνεται ἐνύ-
πνιον ἐν πλήθει πειρασμοῦ,
καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει
λόγων.
4 Καθὼς εὔξῃ εὐχὴν τῷ
Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀπο-
δοῦναι αὐτήν· ὅτι οὐκ ἔστι θέ-
λημα ἐν ἄφροσι· σὺ οὖν ὅσα
ἐὰν εὔξῃ, ἀπόδος.
5 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί
σε, ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ
ἀποδοῦναι.
6 Μὴ δῷς τὸ στόμα σου τοῦ
ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου,
καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, Ὅτι ἄγνοιά ἐστιν· ἵνα
μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ
σου, καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιή-
ματα χειρῶν σου.
7 Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων
καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολ-
λῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβοῦ.
8 Ἐὰν συκοφαντίαν πένη-
τος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος
καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ,
μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγ-
ματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑ-
ψηλοῦ φυλάξαι, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ'
αὐτοῖς.
9 Καὶ περισσεία γῆς ἐπὶ
παντί ἐστι, βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ
εἰργασμένου.
10 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ
πλησθήσεται ἀργυρίου· καὶ τίς ἠ-
γάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέν-
νημα; καί γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης
ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐ-
τήν· καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ'
αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾷν ὀ-
φθαλμοῖς αὐτοῦ.
12 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δού-
λου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγε-
ται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ
πλουτῆσαι, οὐκ ἔστιν ἀφίων αὐ-
τὸν τοῦ ὑπνῶσαι.
13 Ἔστιν ἀρρωστία ἣν εἶ-
δον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυ-
λασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς
κακίαν αὐτῷ,
14 Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος
ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πο-
νηρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν.
15 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ
γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνός,
ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς
ἥκει, καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μό-
χθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χει-
ρὶ αὐτοῦ.
16 Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀρ-
ρωστία· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο,
οὕτως καὶ ἀπελεύσεται· καὶ τίς
ἡ περισσεία αὐτοῦ ἣ μοχθεῖ εἰς
ἄνεμον;
17 Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέ-
ραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πέν-
θει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρω-
στίᾳ, καὶ χόλῳ.
18 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν,
ὅ ἐστι καλόν, τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ
πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην
ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν
μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν
ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ Θεός, ὅτι αὐτὸ μερὶς
αὐτοῦ.
19 Καί γε πᾶς ἄνθρωπος
ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦ-
τον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσί-
ασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ
τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ
αὐτοῦ, τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν.
20 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθή-
σεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν
ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ἜΣτι πονηρία ἣν εἶδον
ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλή
ἐστιν ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον.
2 Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ
Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα
καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσιά-
σει αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν
ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος
φάγεται αὐτόν· τοῦτο ματαιό-
της καὶ ἀρρωστία πονηρά ἐστι.
3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκα-
τόν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ
πλῆθος ὅ,τι ἔσονται αἱ ἡ-
μέραι ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ψυχὴ αὐ-
τοῦ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγα-
θωσύνης, καί γε ταφὴ οὐκ ἐ-
γένετο αὐτῷ, εἶπα, ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα.
4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλ-
θε, καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ
ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυ-
φθήσεται.
5 Καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ
οὐκ ἔγνω ἀναπαύσεις, τούτῳ
ὑπὲρ τοῦτον.
6 Καὶ εἰ ἔζησε χιλίων ἐτῶν
καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ
εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πο-
ρεύεται τὰ πάντα;
7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου
εἰς στόμα αὐτοῦ, καί γε ἡ ψυχὴ
οὐ πληρωθήσεται.
8 Ὅτι περισσεία τῷ σο-
φῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα, διότι ὁ
πένης οἶδε πορευθῆναι κατ-
έναντι τῆς ζωῆς.
9 Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλ-
μῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυ-
χῇ· καί γε τοῦτο ματαιότης

καὶ προαίρεσις πνεύματος.

10 Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ, πληθύνοντες ματαιότητα· τί περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ;

12 Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

Κεφ. ζ΄. 7.

ΑΓαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.

2 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου· καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ.

3 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία.

4 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

5 Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ᾆσμα ἀφρόνων.

6 Ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως γέλως τῶν ἀφρόνων· καί γε τοῦτο ματαιότης.

7 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ.

8 Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

9 Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

10 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου.

11 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρονομίας, καὶ περισσεία τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.

12 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίου, καὶ περισσεία γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ᾽ αὐτῆς.

13 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;

14 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε, καί γε σὺν τούτῳ συμφώνως τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐδέν.

15 Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἔστι δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καί ἐστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ.

16 Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφίζου περισσὰ, μή ποτε ἐκπλαγῇς.

17 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου.

18 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ, καί γε ἀπὸ τούτου μὴ μιάνῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβουμένοις τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

19 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

20 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι

δίκαιος

δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται.

21 Καί γε εἰς πάντας λόγους οὓς λαλήσουσιν ἀσεβεῖς, μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε.

22 Ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεταί σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὡς καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρους.

23 Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν σοφίᾳ· εἶπα, Σοφισθήσομαι· καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ.

24 Μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;

25 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν.

26 Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτήν, καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμὸς εἰς χεῖρας αὐτῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

27 Ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· μία τῇ μιᾷ τοῦ εὑρεῖν λογισμόν,

28 Ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχή μου, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗρον.

29 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ· καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς.

Κεφ. η'. 8.

Τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος; σοφία φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

2 Στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου ὅρκου Θεοῦ.

3 Μὴ σπουδάσῃς, ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ· μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,

4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ποιεῖς;

5 Ὁ φυλάσσων ἐντολήν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ.

6 Ὅτι παντὶ πράγματί ἐστι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν.

7 Ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα· καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπῃνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καί γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι οὐκ ἔστι γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ, διὰ τοῦτο ἐπλη-

ροφορήθη

ροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

12 Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

14 Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων· εἶπα, Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει· καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν.

Κεφ. θʹ. 9.

Ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο· ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ, καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι· καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ, καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4 Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἐλπίς, ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5 Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς, ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν.

6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐτῶν, καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καί γε μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδό-

ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιή-
ματά σου.
8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν
ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον
ἐπὶ κεφαλῆς σου μὴ ὑστερη-
σάτω.
9 Καὶ ἰδὲ ζωὴν μετὰ γυναι-
κὸς ἧς ἠγάπησας πάσας τὰς
ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός
σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν
ἥλιον, ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν
τῇ ζωῇ σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ
σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10 Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ
χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ
δύναμίς σου ποίησον, ὅτι οὐκ
ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ
γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ, ὅπου
σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.
11 Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ
δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ
πόλεμος, καί γε οὐ τῷ σοφῷ
ἄρτος, καί γε οὐ τοῖς συνε-
τοῖς πλοῦτος, καί γε οὐ τοῖς
γινώσκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς
καὶ ἀπάντημα συναντήσεται
σύμπασιν αὐτοῖς.
12 Ὅτι καί γε καὶ οὐκ ἔγνω
ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ,
ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι
ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς
ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν πα-
γίδι· ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ
υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν
πονηρόν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ'
αὐτοὺς ἄφνω.
13 Καί γε τοῦτο εἶδον σο-
φίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη
ἐστὶ πρός με·
14 Πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες
ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ'
αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ
κυκλώσῃ αὐτήν, καὶ οἰκοδο-
μήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας
μεγάλους·
15 Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄν-
δρα πένητα σοφόν, καὶ δια-
σώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ
σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ
πένητος ἐκείνου.
16 Καὶ εἶπα ἐγώ, Ἀγαθὴ
σοφία ὑπὲρ δύναμιν· καὶ σο-
φία τοῦ πένητος ἐξουδενωμέ-
νη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσ-
ακουόμενοι.
17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀνα-
παύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν
ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.
18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ
σκεύη πολέμου· καὶ ἁμαρτάνων
εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην
πολλήν.

Κεφ. ι' 10.

Μυῖαι θανατοῦσαι σα-
προῦσι σκευασίαν ἐ-
λαίου ἡδύσματος· τίμιον ὀ-
λίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν
ἀφροσύνης μεγάλην.
2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν
αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς
ἀριστερὸν αὐτοῦ.
3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄ-
φρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ
ὑστερήσει, καὶ ἃ λογιεῖται πάντα
ἀφροσύνη ἐστίν.
4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιά-
ζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σέ, τόπον
σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα κατα-
παύσει ἁμαρτίας μεγάλας.
5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν
ἀπὸ προσώπου ἐξουσιάζοντος.
6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι
μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν τα-
πεινῷ καθήσονται.
7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵπ-
πους, καὶ ἄρχοντας πορευομέ-
νους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.
8 Ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς
αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ καθαι-
ροῦντα φραγμόν, δήξεται αὐ-
τὸν ὄφις.

9 Ἐξαί-

9 Ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε· καὶ δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περισσεία τοῦ ἀνδρὶ οὐ σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περισσεία τῷ ἐπᾴδοντι.

12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χείλη ἄφρονος καταποντίσουσιν αὐτόν.

13 Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά.

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους· οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμενον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς, ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν.

16 Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρωῒ ἐσθίουσι.

17 Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι ζῶντας, καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ πάντα.

20 Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

Κεφ. ια'. 11.

Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτά, καί γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσι· καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ Βορρᾷ, τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.

4 Τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει.

5 Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ κυοφορούσης, οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.

6 Ἐν τῷ πρωῒ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου, καὶ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀγαθά.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον.

8 Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται, καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου.

σε· καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τού-
τοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.
10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν
ἀπὸ καρδίας σου, καὶ παράγαγε
πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅ-
τι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια μα-
ταιότης.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός
σε ἐν ἡμέραις νεότητός
σου, ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ
ἡμέραι τῆς κακίας, καὶ φθά-
σωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς, Οὐκ
ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα.
2 Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥ-
λιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ
οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψωσι τὰ
νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ·
3 Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σα-
λευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας,
καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυ-
νάμεως, καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι
ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσου-
σιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·
4 Καὶ κλείσουσι θύρας ἐν
ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς
ἀληθούσης· καὶ ἀναστήσεται εἰς
φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπει-
νωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέ-
ρες τοῦ ᾄσματος.
5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ
θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθή-
σῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυν-
θῇ ἡ ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ
ἡ κάππαρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ
ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος
αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ
οἱ κοπτόμενοι.
6 Ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ
τὸ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου, καὶ συν-
τριβῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου,
καὶ συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τῇ
πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τρο-
χὸς ἐπὶ τὸν λάκκον,
7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ
τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα
ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔ-
δωκεν αὐτό;
8 Ματαιότης ματαιοτή-
των, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής,
τὰ πάντα ματαιότης.
9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο
Ἐκκλησιαστὴς σοφὸς, ὅτι
ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται
κόσμιον παραβολῶν.
10 Πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκ-
κλησιαστὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους
θελήματος, καὶ γεγραμμένον
εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.
11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βού-
κεντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευ-
μένοι, οἳ παρὰ τῶν συνθεμά-
των ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος
ἑνός.
12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
υἱέ μου φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι
βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστι περα-
σμὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπω-
σις σαρκός.
13 Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄ-
κουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐν-
τολὰς αὐτοῦ φύλασσε· ὅτι τοῦ-
το πᾶς ὁ ἄνθρωπος.
14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποί-
ημα ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν
παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀ-
γαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

ᾎΣΜΑ.

Κεφ. α΄. 1.

ΑΣμα ᾀσμάτων, ὅ ἐστι
Σαλωμών.
2 Φιλησάτω με
ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐ-
τοῦ· ὅτι ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ
οἶνον,
3 Καὶ ὀσμὴ μύρων σου ὑπὲρ
πάντα

πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,

4 Εἵλκυσάν σε· ὀπίσω σου εἰς ὀσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σου.

8 Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

9 Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου.

10 Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι;

11 Ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου,

12 Ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ· νάρδος μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ.

13 Ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἀναμέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται.

14 Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐγγαδδί.

15 Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου περιστεραί.

16 Ἰδοὺ εἶ καλὸς ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος· πρὸς κλίνῃ ἡμῶν σύσκιος.

17 Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.

7 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.

9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν,

μῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου.

11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ.

12 Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν· ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου, καὶ ἐλθέ,

14 Σὺ περιστερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσι.

16 Ἀδελφιδὸς μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,

17 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κεφ. γʹ. 3.

Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν, ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν.

3 Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ἴδετε;

4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ᾿ αὐτῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν, ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

5 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;

7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμὼν, ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ.

8 Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου.

10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.

11 Θυγατέρες Σιὼν ἐξέλθατε, καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ

μήτηρ

μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.

2 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.

4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ᾠκοδομημένος εἰς θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.

5 Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,

6 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ λιβάνου.

7 Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμὼν, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.

9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα;

11 Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου· καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.

12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

13 Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων·

14 Νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα, ἀλωθ, μετὰ πάντων πρώτων μύρων,

15 Πηγὴ κήπου, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι Βορρᾶ, καὶ ἔρχου Νότε, καὶ διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου· καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

Εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου. ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε πλησίοι καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν, Ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου, ἀδελφή μου, περιστερά μου, τελεία μου· ὅτι ἡ κεφα-

λή

λή μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ
βόστρυχοί μου ψεκάδων νυ-
κτός.
3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά
μου, πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν;
ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου,
πῶς μολυνῶ αὐτούς;
4 Ἀδελφιδός μου ἀπέστει-
λε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ'
αὐτόν.
5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ
ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔ-
σταξαν σμύρναν, δάκτυλοί
μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖ-
ρας τοῦ κλείθρου.
6 Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελ-
φιδῷ μου· ἀδελφιδός μου
παρῆλθε· ψυχή μου ἐξῆλθεν
ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐ-
τὸν καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν, ἐκά-
λεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπήκου-
σέ μου.
7 Εὕροσάν με οἱ κυκλοῦν-
τες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν
με, ἐτραυμάτισάν με· ἦραν τὸ
θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλα-
κες τῶν τειχέων.
8 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέ-
ρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμε-
σι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τοῦ ἀγροῦ·
ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου,
τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τε-
τρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.
9 Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ
ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναι-
ξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ
ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκι-
σας ἡμᾶς;
10 Ἀδελφιδός μου λευκὸς
καὶ πυῤῥός, ἐκλελοχισμένος
ἀπὸ μυριάδων.
11 Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον
κεφάζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλά-
ται, μέλανες ὡς κόραξ.
12 Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς πε-
ριστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδά-
των, λελουσμέναι ἐν γάλακτι,
καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.
13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιά-
λαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυ-
ρεψικά· χείλη αὐτοῦ κρίνα
στάζοντα σμύρναν πλήρη.
14 Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ
χρυσαῖ πεπληρωμέναι θαρ-
σίς· κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλε-
φάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου.
15 Κνῆμαι αὐτοῦ στῦλοι
μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι
ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς· εἶδος
αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς
ὡς κέδροι.
16 Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκα-
σμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία· οὗτος ἀ-
δελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον
μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΠΟῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφι-
δός σου ἡ καλὴ ἐν γυ-
ναιξί; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀ-
δελφιδός σου; καὶ ζητήσομεν
αὐτὸν μετὰ σοῦ.
2 Ἀδελφιδός μου κατέβη
εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας
τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν
κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
3 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποι-
μαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
4 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου,
ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερου-
σαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.
5 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς
σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐ-
τοὶ ἀνεπτέρωσάν με· τρί-
χωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰ-
γῶν, αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ
Γαλαάδ.
6 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι
τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν
ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι δι-
δυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ
ἔστιν ἐν αὐταῖς· ὡς σπαρ-
τίον τὸ κόκκινον χείλη σου,

καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία.
7 Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς
μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπή-
σεώς σου.
8 Ἑξήκοντά εἰσι βασίλισ-
σαι, καὶ ὀγδοήκοντα παλλα-
καὶ, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός.
9 Μία ἐστὶ περιστερά μου,
τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ
αὐτῆς, ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκού-
σῃ αὐτήν· εἴδοσαν αὐτὴν θυ-
γατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐ-
τὴν βασίλισσαι, καί γε παλ-
λακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
10 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα
ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σε-
λήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος,
θάμβος ὡς τεταγμέναι;
11 Εἰς κῆπον καρύας κατέ-
βην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ
χειμάῤῥου, ἰδεῖν εἰ ἤνθη-
σεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν
αἱ ῥοαί.
12 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς
μου σοί· οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή
μου· ἔθετό με ἅρματα Ἀμι-
ναδάβ.
13 Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ
Σουναμῖτις· ἐπίστρεφε ἐπί-
στρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί· τί
ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ
ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρ-
εμβολῶν;

Κεφ. ζ΄. 7.

Ὡραιώθησαν διαβήμα-
τά σου ἐν ὑποδήμασι
σου θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ
μηρῶν ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔρ-
γον τεχνίτου.
2 Ὀμφαλός σου κρατὴρ
τορευτὸς, μὴ ὑστερούμενος κρά-
ματος· κοιλία σου θημωνία σίτου
πεφραγμένη ἐν κρίνοις.
3 Δύο μαστοί σου, ὡς δύο
νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.
4 Ὁ τράχηλός σου ὡς πύρ-
γος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλ-
μοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβὼν,
ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
μυκτήρ σου, ὡς πύργος τοῦ
Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον
Δαμασκοῦ.
5 Κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς
Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κε-
φαλῆς σου ὡς πορφύρα· βα-
σιλεὺς δεδεμένος ἐν παρα-
δρομαῖς.
6 Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡ-
δύνθης ἀγάπη; ἐν τρυφαῖς σου
7 Τοῦτο μέγεθός σου ὡμοι-
ώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαστοί
σου τοῖς βότρυσιν.
8 Εἶπα, Ἀναβήσομαι ἐπὶ
τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕ-
ψεων αὐτοῦ· καὶ ἔσονται δὴ μα-
στοί σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου,
καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα,
9 Καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶ-
νος ὁ ἀγαθὸς, πορευόμενος
τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύ-
τητα, ἱκανούμενος χείλεσί
μου καὶ ὀδοῦσιν.
10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
καὶ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.
11 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μου,
ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν, αὐλι-
σθῶμεν ἐν κώμαις.
12 Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπε-
λῶνας· ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ
ἄμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρι-
σμὸς, ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώ-
σω τοὺς μαστούς μου σοί.
13 Οἱ μανδραγόραι ἔδω-
καν ὀσμὴν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡ-
μῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα
πρὸς παλαιὰ, ἀδελφιδέ μου
ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η΄. 8.

Τίς δῴη σε ἀδελφιδέ μου
θηλάζοντα μαστοὺς μη-
τρός μου; εὑροῦσά σε ἔξω
φιλήσω σε· καί γε οὐκ ἐξου-
δενώσουσί με.

2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω
σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς
ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με·
ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψι-
κοῦ, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου.
3 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν
κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
περιλήψεταί με.
4 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέ-
ρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύεσι
τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ
ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
ἕως ἂν θελήσῃ.
5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
λελευκανθισμένη, ἐπιστηρι-
ζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐ-
τῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά
σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ
σου, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦ-
σά σε.
6 Θές με ὡς σφραγίδα
ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς
σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου·
ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀ-
γάπη, σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆ-
λος· περίπτερα αὐτῆς περίπτε-
ρα πυρός, φλόγες αὐτῆς.
7 Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποτα-
μοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν· ἐ-
ὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐ-
τοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώ-
σει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.
8 Ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ
καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποι-
ήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν λαληθῇ ἐν
αὐτῇ;
9 Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδο-
μήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλ-
ξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστί,
διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σα-
νίδα κεδρίνην.
10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μα-
στοί μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὑρί-
σκουσα εἰρήνην.
11 Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ
Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἔδω-
κε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς
τηροῦσιν· ἀνὴρ οἴσει ἐν
καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυ-
ρίου.
12 Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐ-
νώπιόν μου, οἱ χίλιοι Σαλω-
μών, καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τη-
ροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
13 Ὁ καθήμενος ἐν κή-
ποις, ἑταῖροι προσέχοντες
τῇ φωνῇ σου, ἀκούτισόν με.
14 Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἢ τῷ
νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν
ἀρωμάτων.

ἩΣΑΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.
ΟΡασις ἣν εἶδεν Ἡ-
σαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν
εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας
καὶ κατὰ Ἱερουσαλήμ, ἐν βασι-
λείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ
Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἳ ἐβα-
σίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.
2 Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτί-
ζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλη-
σεν, Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψω-
σα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.
3 Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμε-
νον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ
κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με
οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ
συνῆκεν.
4 Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτω-
λόν, λαὸς πλήρης ἁμαρτι-
ῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄ-
νομοι,

νησατε, ἐγκατελίπατε τὸν Κύ-
ριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραήλ.
5 Τί ἔτι πληγῆτε προστι-
θέντες ἀνομίαν; πᾶσα κε-
φαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρ-
δία εἰς λύπην·
6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφα-
λῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκλη-
ρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώ-
λωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνου-
σα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπι-
θεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε κα-
ταδέσμους.
7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ
πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν
χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν
ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν,
καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη
ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.
8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ
θυγάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν
ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυ-
λάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πό-
λις πολιορκουμένη.
9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σα-
βαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν
σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγε-
νήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν
ὡμοιώθημεν.
10 Ἀκούσατε λόγον Κυ-
ρίου, ἄρχοντες Σοδόμων·
προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς
Γομόρρας.
11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυ-
σιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος·
πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων
κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα
ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλο-
μαι,
12 Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀ-
φθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζή-
τησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑ-
μῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου
οὐ προσθήσεσθε.
13 Ἐὰν φέρητε σεμίδα-
λιν, μάταιον θυμίαμα, βδέ-
λυγμά μοι ἐστί· τὰς νεομηνί-
ας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ
ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχο-
μαι· νηστείαν, καὶ ἀργίαν,
14 Καὶ τὰς νεομηνίας ὑ-
μῶν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μι-
σεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ
μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀ-
νήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς
χεῖρας, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν
πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ
εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ
χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλή-
ρεις.
16 Λούσασθε, καθαροὶ γέ-
νεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπ-
έναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύ-
σασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,
17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν,
ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε
ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφα-
νῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν,
18 Καὶ δεῦτε, διαλεχθῶ-
μεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦ-
σιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοι-
νικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐ-
ὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔ-
ριον λευκανῶ.
19 Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ
εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς
γῆς φάγεσθε.
20 Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μη-
δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα
ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα
Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.
21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πό-
λις πιστὴ Σιὼν πλήρης κρίσε-
ως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμή-
θη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.
22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀ-
δόκιμον· οἱ κάπηλοί σου μίσ-
γουσι τὸν οἶνον ὕδατι.
23 Οἱ ἄρχοντές σου ἀπει-
θοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀ-

γαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.

24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαὼθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ.

26 Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστή.

27 Σιὼν μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ᾐσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύμησαν.

30 Ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Κεφ. β΄. 2.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ᾽ ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολύν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ᾽ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακὼβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυρίου.

6 Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.

8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν.

9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς.

10 Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ

βου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.

13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασὰν,

14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,

15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν,

16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους.

17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕβρις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,

19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτερίσι,

21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ΄. 3.

Ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος,

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον,

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου.

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες· διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν,

9 Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώ-
που αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς·
τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σο-
δόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνι-
σαν· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν,
διότι βεβούλευνται βουλὴν πο-
νηρὰν, καθ' ἑαυτῶν
10 Εἰπόντες, Δήσωμεν τὸν
δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν
ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν
ἔργων αὐτῶν φάγονται.
11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πο-
νηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.
12 Λαός μου, οἱ πράκτο-
ρες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς,
καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν
ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρί-
ζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν ὑ-
μᾶς, καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν
ὑμῶν ταράσσουσιν.
13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται
εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει
εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.
14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρί-
σιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων
αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσα-
τε τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἁρ-
παγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴ-
κοις ὑμῶν;
15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν
λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν
πτωχῶν καταισχύνετε;
16 Τάδε λέγει Κύριος,
Ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέ-
ρες Σιὼν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψη-
λῷ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν
ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν
ποδῶν ἅμα σύρουσαι τοὺς χι-
τῶνας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα
παίζουσαι,
17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς
ἀρχούσας θυγατέρας Σιών·
καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ
σχῆμα αὐτῶν
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν
τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, τὰ ἐμ-
πλόκια, καὶ τοὺς κοσύμβους, καὶ
τοὺς μηνίσκους,
19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν
κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν,
20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ
κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς χλι-
δῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὸ
ἐμπλόκιον, καὶ τοὺς δακτυλί-
ους, καὶ τὰ περιδέξια,
21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ
περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρ-
φυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ
κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφα-
νῆ Λακωνικὰ, καὶ τὰ βύσσινα,
καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κόκκινα,
καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ
ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ
θέριστρα κατάκλιτα.
24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς
ἡδείας, κονιορτός· καὶ ἀντὶ
ζώνης, σχοινίῳ ζώσῃ· καὶ ἀντὶ
τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυ-
σίου, φαλάκρωμα ἕξεις διὰ
τὰ ἔργα σου· καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶ-
νος τοῦ μεσοπορφύρου, περι-
ζώσῃ σάκκον.
25 Καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος
ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖται
καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, μαχαίρᾳ
πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσον-
ται.
26 Καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆ-
και τοῦ κόσμου ὑμῶν· καὶ κατα-
λειφθήσῃ μόνη, καὶ εἰς τὴν
γῆν ἐδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυ-
ναῖκες ἀνθρώπου ἑνὸς
λέγουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φα-
γόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
περιβαλούμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα
τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄ-
φελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.
2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπι-
λάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ

δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι
καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν
τοῦ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολει-
φθὲν ἐν Σιὼν, καὶ τὸ καταλει-
φθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἅγιοι
κληθήσονται πάντες οἱ γραφέν-
τες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.
4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος
τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέ-
ρων Σιὼν, καὶ τὸ αἷμα ἐκκα-
θαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν
πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύμα-
τι καύσεως.
5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔσται πᾶς τό-
πος τοῦ ὄρους Σιὼν, καὶ πάντα
τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει
νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ
καὶ φωτὸς πυρὸς καιομένου νυ-
κτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκε-
πασθήσεται.
6 Καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ
καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ
ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότη-
τος καὶ ὑετοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

Ἄσω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ
ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου
τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελὼν ἐ-
γενήθη τῷ ἠγαπημένῳ, ἐν κέ-
ρατι, ἐν τόπῳ πίονι·
2 Καὶ φραγμὸν περιέθη-
κα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύ-
τευσα ἄμπελον σωρὴχ, καὶ ᾠ-
κοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ
αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν
αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι στα-
φυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας.
3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ
Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀ-
νάμεσον τοῦ ἀμπελῶνός μου.
4 Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμ-
πελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐ-
τῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι
σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάν-
θας.
5 Νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν
τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί
μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ,
καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν· καὶ
καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται
εἰς καταπάτημα.
6 Καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά
μου, καὶ οὐ τμηθῇ, οὐδὲ μὴ σκα-
φῇ· καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐ-
τὸν, ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι·
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι, τοῦ
μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν.
7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου
σαβαὼθ, οἶκος τοῦ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα
νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα
τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε
δὲ ἀνομίαν, καὶ οὐ δικαιοσύνην,
ἀλλὰ κραυγήν.
8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες
οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν
πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα
τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι· μὴ
οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα
Κυρίου σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν
γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς
ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ κα-
λαὶ, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦν-
τες ἐν αὐταῖς.
10 Οὗ γὰρ ἐργῶνται δέκα
ζεύγη βοῶν, ποιήσει κερά-
μιον ἕν· καὶ ὁ σπείρων ἀρτά-
βας ἓξ, ποιήσει μέτρα τρία.
11 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι
τοπρωῒ, καὶ τὸ σίκερα διώ-
κοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ· ὁ
γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.
12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ
ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ
αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ
ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ
κατανοοῦσι.
13 Τοίνυν αἰχμάλωτος
ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ
εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον· καὶ

πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ
λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος.
14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε
τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλι-
πεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔν-
δοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλού-
σιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.
15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄν-
θρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀ-
νήρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ με-
τέωροι ταπεινωθήσονται.
16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος
σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ
Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται
ἐν δικαιοσύνῃ.
17 Καὶ βοσκηθήσονται οἱ δι-
ηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς
ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρ-
νες φάγονται.
18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι
τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μα-
κρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δα-
μάλεως τὰς ἀνομίας·
19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τά-
χος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα
ἴδωμεν· καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ
ἁγίου Ἰσραήλ, ἵνα γνῶμεν.
20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ
πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν
πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκό-
τος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος,
οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ,
καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν.
21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑ-
αυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπι-
στήμονες.
22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑ-
μῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ
δυνάσται οἱ κεραννύοντες τὸ
σίκερα,
23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσε-
βῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δί-
καιον τοῦ δικαίου αἴροντες.
24 Διατοῦτο ὃν τρόπον
καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄν-
θρακος πυρὸς, καὶ συγκαυ-
θήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμέ-
νης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς
ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς
κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠ-
θέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σα-
βαὼθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁ-
γίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.
25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύ-
ριος σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα
ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη,
καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐ-
τῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ·
καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστρά-
φη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ ὑψηλή.
26 Τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσση-
μον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μα-
κρὰν, καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς· καὶ ἰδοὺ ταχὺ κοῦ-
φως ἔρχονται.
27 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ
κοπιάσουσιν, οὐδὲ νυστάξουσιν,
οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύ-
σουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ
τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ
ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑπο-
δημάτων αὐτῶν·
28 Ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐστὶ,
καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα·
οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς
στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν· οἱ
τροχοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς
καταιγίς.
29 Ὁρμῶσιν ὡς λέοντες,
καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνοι
λέοντος· καὶ ἐπιλήψεται,
καὶ βοήσει ὡς θηρίον, καὶ ἐκ-
βαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμε-
νος αὐτούς.
30 Καὶ βοήσει δι' αὐτοὺς
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ
θαλάσσης κυμαινούσης· καὶ
ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ
ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ, κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον· ταῖς δὲ δυσὶ, κατεκάλυπτον τοὺς πόδας· καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο.

3 Καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος σαβαὼθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ.

5 Καὶ εἶπον, Ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

6 Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,

7 Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

8 Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι· ἀπόστειλόν με.

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

11 Καὶ εἶπα, Ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς,

13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδέκατον καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κεφ. ζ' 7.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀρὰμ, καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων, Συνεφώνησεν Ἀρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραίμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν, Ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου,

πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς
ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.
4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Φύλα-
ξαι τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ,
μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω
ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν
καπνιζομένων τούτων· ὅταν
γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται,
πάλιν ἰάσομαι.
5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύ-
σαντο βουλὴν πονηρὰν·
6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες
αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς
πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν
αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ·
7 Τάδε λέγει Κύριος σα-
βαώθ, Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ
αὕτη, οὐδὲ ἔσται,
8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ,
Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δα-
μασκοῦ, Ῥασίν· ἀλλ' ἔτι ἑξή-
κοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει
ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ
λαοῦ,
9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ
Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σο-
μόρων, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου·
καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ
συνῆτε.
10 Καὶ προσέθετο Κύριος
λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων,
11 Αἴτησαι σεαυτῷ ση-
μεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου
εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος.
12 Καὶ εἶπεν Ἄχαζ, Οὐ
μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω
Κύριον.
13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε
δὴ οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν
ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώ-
ποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέ-
χετε ἀγῶνα;
14 Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος
αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ
παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται,
καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.
15 Βούτυρον καὶ μέλι φά-
γεται πρινὴ γνῶναι αὐτὸν ἢ
προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι
τὸ ἀγαθόν.
16 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ
παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀ-
πειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι
τὸ ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται
ἡ γῆ ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν δύο βασιλέων.
17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου
ἡμέρας, αἳ οὔπω ἥκασιν ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν Ἐφραὶμ
ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσ-
συρίων.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυί-
αις, ὃ κυριεύσει μέρος ποτα-
μοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ,
ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.
19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες
ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ
ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν,
καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς πᾶ-
σαν ῥαγάδα.
20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ξυρήσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ
τῷ μεμεθυσμένῳ πέραν τοῦ
ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρί-
ων, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς
τρίχας τῶν ποδῶν, καὶ τὸν πώ-
γωνα ἀφελεῖ.
21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δά-
μαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα.
22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖ-
στον πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ
μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλει-
φθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.
23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ
ἐὰν ὦσι χίλιαι ἄμπελοι
χιλίων σίκλων, εἰς χέρ-

νήσονται, καὶ εἰς ἄκανθαν.

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἠροτριαμένον ἀροτριαθήσεται· οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου, καὶ καταπάτημα βοός.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρός με, Λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων·

2 Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.

3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον·

4 Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.

5 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι·

6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῆ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥαασὶν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν,

7 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν,

8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἆραι, ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

9 Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες, ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττηθήσεσθε.

10 Καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε βουλὴν, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

11 Οὕτω λέγει Κύριος, Τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγοντες,

12 Μήποτε εἴπωσι, Σκληρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστι· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε, οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε.

13 Κύριον αὐτὸν ἁγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος.

14 Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγιοῦσι, καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ.

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν.

17 Καὶ ἐρεῖ, Μενῶ τὸν Θε-

ὃν τὸν ἀποςρέψαντα τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰα-
κὼβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ᾽
αὐτῷ.
18 Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία
ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔςαι
σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου σαβα-
ὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει
Σιών.
19 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς
ὑμᾶς, Ζητήσατε τοὺς ἐγγαςρι-
μύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φω-
νοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἳ
ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν· οὐκ ἔ-
θνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητή-
σουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν
ζώντων τοὺς νεκρούς;
20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν
ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ
ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔςι δῶ-
ρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ.
21 Καὶ ἥξει ἐφ᾽ ὑμᾶς
σκληρὰ λιμὸς, καὶ ἔςαι ὡς ἂν
πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ
κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ
τὰ πάτρια· καὶ ἀναβλέψονται
εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,
22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω
ἐμβλέψονται· καὶ ἰδοὺ ἀπορία ςε-
νὴ, καὶ σκότος, θλίψις, καὶ
ςενοχωρία, καὶ σκότος, ὥςε
μὴ βλέπειν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν
ςενοχωρίᾳ ὢν ἕως και-
ροῦ· τοῦτο πρῶτον πίε· ταχὺ
ποίει χώρα Ζαβουλὼν, ἡ γῆ
Νεφθαλεὶμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ
τὴν παραλίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.
2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος
ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα·
οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ
θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ᾽
ὑμᾶς.
3 Τὸ πλεῖςον τοῦ λαοῦ, ὃ
κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου·
καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου,
ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμή-
τῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρού-
μενοι σκῦλα.
4 Διότι ἀφῄρηται ὁ ζυγὸς
ὁ ἐπ᾽ αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ
ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου
αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαι-
τούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ.
5 Ὅτι πᾶσαν ςολὴν ἐπι-
συνηγμένην δόλῳ, καὶ ἱμάτι-
ον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι,
καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυ-
ρίκαυςοι.
6 Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη
ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ
ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐ-
τοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος·
ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρ-
χοντας, καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.
7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ
τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔςιν ὅριον
ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι
αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρί-
ματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆ-
λος Κυρίου σαβαὼθ ποι-
ήσει ταῦτα.
8 Θάνατον ἀπέςειλε Κύρι-
ος ἐπὶ Ἰακὼβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ
Ἰσραήλ.
9 Καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λα-
ὸς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἐγκαθή-
μενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ᾽ ὕ-
βρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέ-
γοντες,
10 Πλίνθοι πεπτώκασι,
ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λί-
θους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους
καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν
ἑαυτοῖς πύργον.
11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς
ἐπανιςαμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν

ἐπ' αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ δια-
σκεδάσει.
12 Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνα-
τολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ'
ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίον-
τας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στό-
ματι· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ
ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι
ἡ χεὶρ ὑψηλή.
13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστρά-
φη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον
οὐκ ἐζήτησαν.
14 Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀ-
πὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐ-
ρὰν, μέγαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ,
15 Πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ
πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕ-
τη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην δι-
δάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.
16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρί-
ζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλα-
νῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως
καταπίνωσιν αὐτούς.
17 Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανί-
σκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται
ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ
ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ
πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ
ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ
ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ ὑψηλή.
18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ
ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξη-
ρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ
καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ
δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ
κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα.
19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυ-
ρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ
ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμέ-
νος ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει·
20 Ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ
δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται
ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμ-
πλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς
σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.
21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς
τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ
Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορ-
κήσουσι τὸν Ἰούδαν· ἐπὶ τούτοις
πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς,
ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφ. ι'. 10.

Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πο-
νηρίαν, γράφοντες γὰρ,
πονηρίαν γράφουσιν·
2 Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτω-
χῶν, ἁρπάζοντες κρίμα πε-
νήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐ-
τοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ
ὀρφανὸν εἰς προνομήν.
3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ
θλίψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει·
καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ
βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλεί-
ψετε τὴν δόξαν ὑμῶν,
4 Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπ-
αγωγήν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ
ἀπεστράφη ἡ ὀργὴ, ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ ὑψηλή.
5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥά-
βδος τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ὀργὴ ἐστὶν
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
6 Τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος
ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ
λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦ-
λα καὶ προνομὴν, καὶ καταπα-
τεῖν τὰς πόλεις, καὶ θεῖναι
αὐτὰς εἰς κονιορτόν.
7 Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυ-
μήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως
λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ
νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολο-
θρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.
8 Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ,
Σὺ μόνος εἶ ἄρχων·
9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον
τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βα-
βυλῶνος καὶ Χαλάννης, οὗ ὁ
πύργος ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλα-
βον

βον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ
Σαμάρειαν.
10 Ὃν τρόπον ταύτας ἔ-
λαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς
λήψομαι· ὀλολύξατε τὰ γλυ-
πτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σα-
μαρείᾳ.
11 Ὃν τρόπον γὰρ ἐποίη-
σα Σαμαρείᾳ, καὶ τοῖς χειρο-
ποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω
καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώ-
λοις αὐτῆς.
12 Καὶ ἔσαι ὅταν συντελέ-
σῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν
τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ Ἱερουσαλὴμ,
ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέ-
γαν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυ-
ρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δό-
ξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχύϊ
ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς
συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν,
καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνο-
μεύσω.
14 Καὶ σείσω πόλεις κατ-
οικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην
ὅλην καταλήψομαι τῇ χει-
ρὶ ὡς νοσσιὰν, καὶ ὡς καταλε-
λειμμένα ὠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν
ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντεί-
πῃ μοι.
15 Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη
ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ
ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλ-
κοντος αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ
ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως,
16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος
σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν
ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν
πῦρ καιόμενον καυθήσεται.
17 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐ-
τὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φά-
γεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄ-
ρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ δρυμοὶ,
καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕ-
ως σαρκῶν· καὶ ἔσαι ὁ φεύ-
γων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς
καιομένης.
19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες
ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται,
καὶ παιδίον γράψει αὐτούς.
20 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ
καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ
σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ
πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδι-
κήσαντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἔσονται
πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγι-
ον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.
21 Καὶ ἔσαι τὸ καταλειφθὲν
τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.
22 Καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐ-
τῶν σωθήσεται· λόγον συν-
τελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαι-
οσύνῃ.
23 Ὅτι λόγον συντετμη-
μένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ
οἰκουμένῃ ὅλῃ.
24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος σαβαὼθ, Μὴ φοβοῦ ὁ
λαός μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν
Σιὼν, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν
ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν
γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σὲ, τοῦ ἰδεῖν ὁ-
δὸν Αἰγύπτου.
25 Ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύ-
σεται ἡ ὀργὴ, ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ
τὴν βουλὴν αὐτῶν.
26 Καὶ ἐγερεῖ ὁ Θεὸς ἐπ'
αὐτοὺς, κατὰ τὴν πληγὴν Μα-
διὰμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ
θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν
κατ' Αἴγυπτον.
27 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ
ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου
σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ, καὶ καταφθαρήσεται ὁ
ζυγὸς

ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.
28 Ἥξει γὰρ εἰς τὴν πό-
λιν Ἀγγαὶ, καὶ παρελεύσεται
εἰς Μαγεδδὼ, καὶ ἐν Μαχμὰς
θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ.
29 Καὶ παρελεύσεται φά-
ραγγα, καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαὶ, φό-
βος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν
Σαοὺλ, φεύξεται.
30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ,
ἐπακούσεται Λαϊσα, ἐπακούσεται
ἐν Ἀναθώθ.
31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνὰ,
καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββείρ.
32 Παρακαλεῖτε σήμερον
ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι, τῇ χειρὶ
παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν
θυγατέρα Σιὼν, καὶ οἱ βουνοὶ
οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ.
33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύ-
ριος σαβαὼθ συνταράσσει
τοὺς ἐνδόξους μετ' ἰσχύος, καὶ οἱ
ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβή-
σονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινω-
θήσονται.
34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ
μαχαίρα, ὁ δὲ Λίβανος σὺν
τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος
ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ
ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβή-
σεται.
2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα
βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα
γνώσεως καὶ εὐσεβείας
3 Ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦ-
μα φόβου Θεοῦ· οὐ κατὰ τὴν δό-
ξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λα-
λιὰν ἐλέγξει,
4 Ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ
κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς τα-
πεινοὺς τῆς γῆς, καὶ πατά-
ξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι
διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ.
5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐ-
ζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος
τὰς πλευράς.
6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λύ-
κος μετὰ ἀρνὸς, καὶ πάρδαλις
συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ
μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων
ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παι-
δίον μικρὸν ἄξει αὐτούς.
7 Καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παι-
δία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων
ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα.
8 Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ
τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ
κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν
χεῖρα ἐπιβαλεῖ.
9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσου-
σιν, οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέ-
σαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅ-
γιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ
σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν Κύ-
ριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακα-
λύψαι θαλάσσας.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ
ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν,
ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔ-
σται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.
11 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ
δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ
ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν
ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν κα-
ταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσυρίων,
καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βα-
βυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας,
καὶ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου
ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας.
12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ
ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολο-
μένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς δια-
σπαρμένους Ἰούδα συνάξει
ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων
τῆς γῆς.

13 Καὶ

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆ-
λος Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ
Ἰούδα ἀπολοῦνται· Ἐφραΐμ οὐ
ζηλώσει Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας οὐ
θλίψει Ἐφραΐμ.
14 Καὶ πετασθήσονται ἐν
πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασ-
σαν ἅμα προνομεύσουσι, καὶ
τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰ-
δουμαίαν, καὶ ἐπὶ Μωὰβ πρῶ-
τον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν·
οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι
ὑπακούσονται.
15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος
τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ
ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ·
καὶ πατάξει ἑπτὰ φάραγγας,
ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν
ὑποδήμασι.
16 Καὶ ἔσται δίοδος τῷ
καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν
Αἰγύπτῳ· καὶ ἔσται τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλ-
θεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, Εὐλογῶ σε Κύ-
ριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ
ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, καὶ
ἠλέησάς με.
2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ
μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐ-
τῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι
ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου
Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν.
3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ
μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν
τοῦ σωτηρίου.
4 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βο-
ᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεί-
λατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα
αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώ-
θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν·
ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.
6 Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραί-
νεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιὼν,
ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. ιγ' 13.

ὍΡασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐ-
ας υἱὸς Ἀμὼς, κατὰ Βα-
βυλῶνος.
2 Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε
σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν
αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χει-
ρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.
3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ
ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται
πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαί-
ροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.
4 Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ
τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν,
φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συν-
ηγμένων· Κύριος σαβαὼθ ἐν-
τέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ,
5 Ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρω-
θεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐ-
ρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομά-
χοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην.
6 Ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ
ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ
παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει.
7 Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκ-
λυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀν-
θρώπου δειλιάσει.
8 Ταραχθήσονται οἱ πρέ-
σβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξου-
σιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ
συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς
τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ με-
ταβαλοῦσιν.
9 Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου
ἔρχεται ἀνίατος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς,
θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρη-
μον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπο-
λέσαι ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ.

13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται.

15 Ὃς γὰρ ἂν ἁλῷ, ἡττηθήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶ, πεσοῦνται μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ῥήξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.

17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἳ ἀργύριον οὐ λογίζονται, οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσι.

18 Τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσι, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

19 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἣ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα·

20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἤχου· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται,

22 Καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑὶ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ.

2 Καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου, τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς.

4 Καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, Πῶς ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν,

ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής;

5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων.

6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς.

7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,

8 Καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι· συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν.

10 Πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἐροῦσί σοι, Καὶ σὺ ἑάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

11 Κατέβη εἰς ᾅδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βορρᾶν,

14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ᾅδην καταβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐροῦσιν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

17 Ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ᾅδου· ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν,

20 Οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός· διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.

21 Ἑτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαὼθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατάλειμμα, καὶ σπέρμα· τάδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδὲν καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

24 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

25 Τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς

καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθή-
σεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐ-
τῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται.
26 Αὕτη ἡ βουλὴ ἣν βε-
βούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην
οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ
ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
27 Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος
βεβούλευται, τίς διασκεδάσει;
καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψη-
λὴν τίς ἀποστρέψει;
28 Τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ, ἐγενήθη τὸ
ῥῆμα τοῦτο.
29 Μὴ εὐφρανθείητε οἱ
ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρί-
βη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος
ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄ-
φεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπί-
δων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξε-
λεύσονται ὄφεις πετόμενοι,
30 Καὶ βοσκηθήσονται πτω-
χοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄν-
θρωποι ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύ-
σονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ
σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμ-
μά σου ἀνελεῖ.
31 Ὀλολύξατε πύλαι πό-
λεων, κεκραγέτωσαν πόλεις
τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι
πάντες, ὅτι ἀπὸ Βοῤῥᾶ κα-
πνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι.
32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται
βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος
ἐθεμελίωσε Σιὼν, καὶ δι' αὐτοῦ
σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΤΟ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μω-
αβίτιδος· νυκτὸς ἀπο-
λεῖται ἡ Μωαβῖτις, νυκτὸς γὰρ
ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μω-
αβίτιδος.
2 Λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς,
ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβὼν, οὗ ὁ
βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσε-
σθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς
Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε,
ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλά-
κρωμα, πάντες βραχίονες
κατατετμημένοι.
3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς
περιζώσασθε σάκκους, καὶ κό-
πτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς,
καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ
ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες
ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ.
4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν
καὶ Ἐλεαλὴ, ἕως Ἰασσὰ ἠκού-
σθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ
ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ,
ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.
5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβίτι-
δος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ·
δάμαλις γάρ ἐστι τριετής· ἐπὶ
δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουεὶθ, πρὸς
σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ
ὁδῷ Ἀρονιείμ· βοὴ συν-
τρίμματος καὶ σεισμός.
6 Τὸ ὕδωρ τῆς Νεμηρεὶμ
ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐ-
τῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ
χλωρὸς οὐκ ἔσται.
7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆ-
ναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φά-
ραγγα Ἄραβας, καὶ λήψονται
αὐτήν.
8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὅ-
ριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀ-
γαλείμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς
ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλείμ.
9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν
πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω
γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἄραβας, καὶ
ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωὰβ, καὶ
Ἀριὴλ, καὶ τὸ κατάλοιπον
Ἀδαμά.

Κεφ. ις'. 16.

ἈΠοστελῶ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ
τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔ-
ρημός ἐστι τὸ ὄρος θυγατρὸς
Σιών;
2 Ἔσῃ γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνι-
πταμένου νοσσὸς ἀφῃρημένος,
ἔσῃ

ἔσῃ θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρνῶν πλείονα.

3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους αὐτῇ διαπαντός, ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῇς.

4 Παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἀπὸ τῆς γῆς.

5 Καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυίδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

6 Ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωάβ, ὑβριστὴς σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρας· οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως.

7 Ὀλολύξει Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσι· τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σεὲθ μελετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ.

8 Τὰ πεδία Ἐσεβὼν πενθήσει, ἄμπελος Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκαταλείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν.

9 Διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται.

10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.

11 Διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωὰβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ τὰ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας.

12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωὰβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν.

13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὁπότε ἐλάλησε.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωὰβ παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός, καὶ οὐκ ἔντιμος.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΤΟ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ· ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν

2 Καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραίμ· καὶ οὐκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται.

5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστηκότα, καὶ σπέρμα σταχύων ἀμήσῃ· καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ,

6 Καὶ

6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται,

8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ἔσονται ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι κατέλιπες τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ Κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης· διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον, καὶ σπέρμα ἄπιστον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωῒ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου.

12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτω ταραχθήσεσθε· καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχήσει.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ φερομένου· καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτόν, καὶ πόῤῥω αὐτὸν διώξεται, ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα.

14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν ἢ πρωΐ, καὶ οὐκ ἔσται· αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κεφ. ιη'. 18.

Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν· τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον· νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται.

4 Διότι οὕτως εἶπε Κύριός μοι, Ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμητοῦ ἔσται

5 Πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα· καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει,

6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει.

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσονται δῶρα Κυρίῳ σα-

σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου
καὶ τετιλμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ με-
γάλου ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον
καὶ καταπεπατημένον, ὅ ἐστιν ἐν
μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ,
εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου σαβαὼθ, ὄρος Σιών.

Κεφ. ιθ'. 19.

ὍΡασις Αἰγύπτου· ἰδοὺ
Κύριος κάθηται ἐπὶ
νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς
Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ
χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία
αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.
2 Καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰ-
γύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ
πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν
πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πό-
λιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον.
3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦ-
μα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ
τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδά-
σω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θε-
οὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα
αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φω-
νοῦντας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους.
4 Καὶ παραδώσω τὴν
Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώ-
πων, κυρίων σκληρῶν, καὶ
βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσου-
σιν αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος
σαβαώθ.
5 Καὶ πίονται οἱ Αἰγύ-
πτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασ-
σαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει,
καὶ ξηρανθήσεται.
6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ πο-
ταμοὶ, καὶ αἱ διώρυγες τοῦ
ποταμοῦ· καὶ ξηρανθήσεται
πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος,
καὶ ἐν παντὶ ἕλει καλάμου καὶ
παπύρου,
7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν
πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ
πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ πο-
ταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμό-
φθορον.
8 Καὶ στενάξουσιν οἱ ἁλιεῖς,
καὶ στενάξουσι πάντες οἱ βάλ-
λοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν πο-
ταμὸν, καὶ οἱ βάλλοντες σα-
γήνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πεν-
θήσουσι.
9 Καὶ αἰσχύνη λήψεται τοὺς
ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχι-
στὸν, καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν
βύσσον.
10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζό-
μενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάν-
τες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον λυ-
πηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς
πονέσουσι.
11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ
ἄρχοντες Τάνεως, οἱ σοφοὶ
σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ
βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται·
πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Υἱοὶ
συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέ-
ων τῶν ἐξ ἀρχῆς;
12 Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί
σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν
σοι, καὶ εἰπάτωσαν, Τί βε-
βούλευται Κύριος σαβαὼθ
ἐπ' Αἴγυπτον;
13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχον-
τες Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν
οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ
πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ
φυλάς.
14 Κύριος γὰρ ἐκέρασεν
αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως,
καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς
πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐ-
μῶν ἅμα.
15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰ-
γυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κε-
φαλὴν καὶ οὐρὰν, καὶ ἀρχὴν καὶ
τέλος.
16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσον-
ται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-
κες,

κις, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυ-
ρίου σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπι-
βαλεῖ αὐτοῖς.
17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν
Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς
φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνο-
μάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβη-
θήσονται διὰ τὴν βουλὴν ἣν
βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ
ἐπ' αὐτήν.
18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔ-
σονται πέντε πόλεις ἐν τῇ
Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσ-
σῃ τῇ Χανανίτιδι, καὶ ὀ-
μνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου
σαβαὼθ· πόλις ἀσεδὲκ κλη-
θήσεται ἡ μία πόλις.
19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώ-
ρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς
τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.
20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον
εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ
Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται
πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλί-
βοντας αὐτοὺς, καὶ ἀποστελεῖ αὐ-
τοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐ-
τοὺς, κρίνων σώσει αὐτούς.
21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύ-
ριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώ-
σονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιή-
σουσι θυσίας, καὶ εὔξονται εὐχὰς
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.
22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς
Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται
αὐτοὺς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται
αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει.
23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς
Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται
Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον, καὶ
Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς
Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύσουσιν
Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.
24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰ-
γυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρί-
οις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,
25 Ἣν εὐλόγησε Κύριος
σαβαὼθ, λέγων, Εὐλογη-
μένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύ-
πτῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ
κληρονομία μου Ἰσραήλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΤΟῦ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε
Ταναθὰν εἰς Ἄζωτον, ἡ-
νίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνὰ
βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπο-
λέμησε τὴν Ἄζωτον, καὶ ἔλα-
βεν αὐτὴν,
2 Τότε ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς,
λέγων, Πορεύου καὶ ἄφελε τὸν
σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ
τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι
ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποίησον
οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς
καὶ ἀνυπόδετος.
3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ὃν
τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου
Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδε-
τος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται
εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν·
4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμα-
λωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιό-
πων, νεανίσκους καὶ πρεσβύ-
τας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους,
ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύ-
νην Αἰγύπτου.
5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡτ-
τηθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν,
ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ
Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς
δόξα.
6 Καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἦ-
μεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν
εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ οὐκ
ἠδύ-

ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασι-
λέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς
σωθησόμεθα;

Κεφ. κα΄. 21.

ΤΟ ὅραμα τῆς ἐρήμου· ὡς
καταιγὶς δι᾽ ἐρήμου δι-
έλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ
γῆς φοβερὸν
2 Τὸ ὅραμα, καὶ σκληρὸν
ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθε-
τεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ᾽
ἐμοὶ οἱ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ πρέ-
σβεις τῶν Περσῶν ἐπ᾽ ἐμὲ ἔρ-
χονται· νῦν στενάξω καὶ παρα-
καλέσω ἐμαυτόν.
3 Διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀ-
σφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδῖ-
νες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτου-
σαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκοῦσαι,
ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν.
4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται,
καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ
ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον.
5 Ἑτοίμασον τὴν τράπε-
ζαν, φάγετε, πίετε· ἀναστάν-
τες οἱ ἄρχοντες, ἑτοιμάσα-
τε θυρεούς,
6 Ὅτι οὕτως εἶπε πρός με
Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ
στῆσον σκοπὸν, καὶ ὃ ἂν ἴδῃς
ἀνάγγειλον.
7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱπ-
πεῖς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνου,
καὶ ἀναβάτην καμήλου· ἀκρό-
ασαι ἀκρόασιν πολλὴν,
8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν
εἰς τὴν σκοπιάν· Κύριος
εἶπεν, Ἔστην διαπαντὸς ἡ-
μέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς
ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα,
9 Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀ-
ναβάτης ξυνωρίδος· καὶ ἀπο-
κριθεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτω-
κε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀ-
γάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χει-
ροποίητα αὐτῆς συνετρίβη-
σαν εἰς τὴν γῆν.
10 Ἀκούσατε, οἱ καταλε-
λειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι
ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυ-
ρίου σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.
11 Τὸ ὅραμα τῆς Ἰδου-
μαίας· πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ
τοῦ Σηείρ, φυλάσσετε ἐπάλ-
ξεις.
12 Φυλάσσω τοπρωῒ καὶ τὴν
νύκτα· ἐὰν ζητῇς ζήτει, καὶ
παρ᾽ ἐμοὶ οἴκει,
13 Ἐν τῷ δρυμῷ ἑσπέ-
ρας κοιμηθήσῃ, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ
Δαιδάν.
14 Εἰς συνάντησιν δι-
ψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοι-
κοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμὰν, ἄρ-
τοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι
15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πε-
φονευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ
τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν
διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ
πολέμῳ.
16 Διότι οὕτως εἶπέ μοι
Κύριος, Ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς
ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ
δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ,
17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν
τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν
Κηδὰρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλά-
λησε.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΤΟ ῥῆμα τῆς φάραγγος
Σιών· τί ἐγένετό σοι, ὅτι
νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώ-
ματα μάταια;
2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βο-
ώντων, οἱ τραυματίαι σου οὐ
τραυματίαι ἐν μαχαίραις,
οὐδὲ οἱ νεκροί σου νεκροὶ πο-
λέμων.
3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σου

πεφευ-

πεφεύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες
σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ
οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόῤῥω πε-
φεύγασι.
4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἄφετέ
με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ
κατισχύσητε παρακαλεῖν με
ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγα-
τρὸς τοῦ γένους μου,
5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ
ἀπωλείας καὶ καταπατήμα-
τος, καὶ πλάνη τις παρὰ Κυ-
ρίου σαβαὼθ· ἐν φάραγγι
Σιὼν πλανῶνται, ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ
ὄρη.
6 Οἱ δὲ Ἐλαμῖται ἔλαβον
φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρω-
ποι ἐφ' ἵπποις, καὶ συναγωγὴ
παρατάξεως.
7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ
φάραγγές σου, πλησθήσονται
ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμ-
φράξουσι τὰς πύλας σου,
8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς
πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως·
9 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ
κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας
Δαυίδ· καὶ εἴδοσαν, ὅτι πλεί-
ους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ
ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβή-
θρας εἰς τὴν πόλιν,
10 Καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς
οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώ-
ματα τείχους τῇ πόλει.
11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
ὕδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν
ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς
ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε
εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα
αὐτὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν
οὐκ εἴδετε.
12 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος
Κύριος σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κο-
πετὸν, καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν
σάκκων,
13 Αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο
εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα,
σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες
πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέα-
τα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες,
Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν.
14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα
ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίου
σαβαὼθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται
ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν
ἀποθάνητε.
15 Τάδε λέγει Κύριος σα-
βαὼθ, Πορεύου εἰς τὸ παστο-
φόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν τα-
μίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ,
16 Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί
ἐστιν ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σε-
αυτῷ ὧδε μνημεῖον, καὶ ἐποί-
ησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνη-
μεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν
πέτρᾳ σκηνήν;
17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος σαβα-
ὼθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄν-
δρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν
σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἔν-
δοξον,
18 Καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν
μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ
ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ
ἅρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμί-
αν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου
εἰς καταπάτημα.
19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς
οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στά-
σεώς σου.
20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά
μου Ἐλιακεὶμ τὸν τοῦ Χελκίου.
21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν
στολήν σου, καὶ τὸν στέφανόν
σου δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος,
καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω
εἰς τὰς χεῖράς αὐτοῦ· καὶ ἔσται
ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν
Ἱερου-

Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦ-
σιν ἐν Ἰούδα.
22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν
Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω
αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ
ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων· καὶ
κλείσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων.
23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχον-
τα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται
εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔσται πεποιθὼς
ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μι-
κροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται
ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ.
25 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τά-
δε λέγει Κύριος σαβαὼθ,
Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ
ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ,
καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πεσεῖται,
καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα
ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐ-
λάλησε.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟ ῥῆμα Τύρου· ὀλολύ-
ξατε πλοῖα Καρχηδόνος,
ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται
ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἦκται αἰχ-
μάλωτος.
2 Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν
οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ,
μεταβόλοι Φοινίκης, διαπε-
ρῶντες τὴν θάλασσαν
3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρ-
μα μεταβόλων; ὡς ἀμήτου
εἰσφερομένου, οἱ μεταβόλοι
τῶν ἐθνῶν.
4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶ-
πεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς
θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδι-
νον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρε-
ψα νεανίσκους, οὐδὲ ὕψωσα
παρθένους.
5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται
Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὀ-
δύνη περὶ Τύρου.
6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχη-
δόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.
7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ
ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἢ πα-
ραδοθῆναι αὐτήν,
8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ
Τύρον; μὴ ἥσσων ἐστὶν, ἢ οὐκ
ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔν-
δοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς.
9 Κύριος σαβαὼθ ἐβου-
λεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν
τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ἀτι-
μάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου,
καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ
Καρχηδόνος.
11 Ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι
ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παρ-
οξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος
σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χα-
νάαν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν
ἰσχύν.
12 Καὶ ἐροῦσιν, Οὐκέτι οὐ
μὴ προστεθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ
ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶ-
νος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κι-
τιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔ-
σται σοι·
13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαί-
ων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν
Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐ-
τῆς πέπτωκεν.
14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρ-
χηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀ-
χύρωμα ὑμῶν.
15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύ-
ρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρό-
νος βασιλέως, ὡς χρόνος ἀν-
θρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομή-
κοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς
ᾆσμα πόρνης.
16 Λάβε κιθάραν, ῥέμ-
βευσον πόλις πόρνη ἐπιλε-
λησμένη,

λησμένη, κιθάρισον, πολλὰ ᾆσον, ἵνα σου μνεία γένηται.

17 Καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. κδ΄. 24.

Ἰδοὺ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσει αὐτὴν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

2 Καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς, καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει.

3 Φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

4 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς.

5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν, διότι παρέβησαν τὸν νόμον, καὶ ἤλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον.

6 Διατοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διατοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.

7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν.

8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται φωνὴ κιθάρας.

9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.

10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν.

11 Ὀλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῆ, πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.

12 Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται.

13 Ταῦτα πάντα ἔσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν οὕτως καλαμήσονται αὐτούς· καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητός,

14 Οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

15 Διατοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.

16 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ· καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βό-

θυνον· καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεῴχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 Ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ· κατίσχυσε γὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

22 Καὶ συνάξουσι συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον, καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα· διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν.

23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κεφ. κε'. 25.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.

3 Διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε.

4 Ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι᾽ ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 Καὶ ποιήσει Κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίονται εὐφροσύνην, πίονται οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε.

9 Καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ᾽ ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις.

11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσε τοῦ ἀπολέσαι· καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ᾽ ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΤΗ͂ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τῆς Ἰουδαίας, Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρὰ

καὶ

καὶ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος, καὶ περίτειχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

4 Ἤλπισαν Κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους.

6 Καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν.

7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν καὶ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ

9 Ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτός· ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·

10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

18 Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ

τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιὸν·
ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.
2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπε-
λὼν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξ-
άρχειν κατ᾽ αὐτῆς.
3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πό-
λις πολιορκουμένη, μάτην
ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ
νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται
τεῖχος.
4 Οὐκ ἔστιν, ἣ οὐκ ἐπελά-
βετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυ-
λάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ;
διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην
ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διὰ
τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάν-
τα ὅσα συνέταξε· καταχέ-
καυμαι,
5 Βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην
αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,
6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰα-
κώβ· βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει
Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ
οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ.
7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε,
καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ
ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, οὕτως ἀναι-
ρεθήσεται;
8 Μαχόμενος καὶ ὀνειδί-
ζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ
ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ
σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύ-
ματι θυμοῦ;
9 Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται
ἀνομία Ἰακὼβ, καὶ τοῦτό ἐστιν
ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέ-
λωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅ-
ταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους
τῶν βωμῶν κατακεκομμένους,
ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ
μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ
τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμέ-
να, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.
10 Τὸ κατοικούμενον ποί-
μνιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποί-
μνιον καταλελειμμένον· καὶ
ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκη-
μα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποί-
μνια.
11 Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ
ξηρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχό-
μεναι ἀπὸ θέας δεῦτε· οὐ γὰρ
λαός ἐστιν ἔχων σύνεσιν, διὰ
τοῦτο οὐ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιή-
σας αὐτοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐ-
τοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ.
12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, συμφράξει ὁ Θεὸς ἀ-
πὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ
ἕως Ῥινοκορούρων· ὑμεῖς δὲ
συναγάγετε καθ᾽ ἕνα τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ.
13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, σαλπιοῦσι τῇ σάλ-
πιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἥξουσιν
οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνή-
σουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. κη᾽ 28.

Οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕ-
βρεως, οἱ μισθωτοὶ Ἐ-
φραΐμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν
ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τοῦ ὄρους τοῦ παχέος, οἱ μεθύ-
οντες ἄνευ οἴνου.
2 Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ
θυμὸς Κυρίου, ὡς χάλαζα
καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέ-
πην, βίᾳ καταφερομένη· ὡς
ὕδατος πολὺ πλῆθος σύ-
ρον χώραν, τῇ γῇ ποιήσει
ἀνάπαυμα· ταῖς χερσὶ,
3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπα-
τηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρε-
ως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ.
4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ
ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης,
ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ·
ὡς πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν
αὐτὸ, πρὶν εἰς τὴν χεῖρα αὐ-

τοῦ λαβεῖν αὐτὸ, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν.

5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος σαβαὼθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλακεὶς τῆς δόξης, τῷ καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ.

6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν.

7 Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλημμελημένοι εἰσίν· ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλανήθησαν· τοῦτ᾽ ἔστι φάσμα.

8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλὴν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἕνεκα πλεονεξίας.

9 Τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ.

10 Θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ᾽ ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν,

11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ,

12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα· καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν.

13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον τοῦ Θεοῦ, θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν, ἐλπὶς ἐπ᾽ ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορεύσωνται καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσουσι, καὶ ἁλώσονται.

14 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Ὅτι εἴπατε, Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.

16 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμοὺς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς,

18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς, πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς πονηρά· μάθετε ἀκούειν

20 Στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι.

21 Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἀλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ἃ ποιήσει

ἦσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου.

24 Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν;

25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, καὶ κέγχρον, καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

28 Μετὰ ἄρτου βρωθήσεται· οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα· βουλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κεφ. κθ'. 29.

Οὐαὶ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυΐδ· συναγάγετε γεννήματα ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ,

2 Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριὴλ· καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦτος ἐμοί·

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυῒδ ἐπὶ σὲ, καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους,

4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται·

καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει.

5 Καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρῆμα

6 Παρὰ Κυρίου σαβαὼθ· ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, καταιγὶς φερομένη, καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα.

7 Καὶ ἔσται ὡς ἐνυπνιαζόμενος καθ' ὕπνους νυκτὸς, ὁ πλοῦτος ἁπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν.

8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναστάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον· καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν· οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε, καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα, οὐδὲ ἀπὸ οἴνου,

10 Ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά.

11 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα, λέγοντες, Ἀνά-

γνωθι

γνῶθι ταῦτα· καὶ ἐρεῖ, Οὐ
δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφρά-
γισαι γάρ.
12 Καὶ δοθήσεται βιβλίον
τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ
ἐπισταμένου γράμματα. καὶ ἐ-
ρεῖ αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τοῦτο· καὶ
ἐρεῖ, Οὐκ ἐπίσταμαι γράμ-
ματα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγ-
γίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλε-
σιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει
ἀπ᾽ ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί
με, διδάσκοντες ἐντάλματα
ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας.
14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ προσθήσω
τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ
τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν
σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω.
15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν
ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου· οὐ-
αὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦν-
τες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι, Τίς ἑώ-
ρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώ-
σεται, ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν;
16 Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κε-
ραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ
τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐ-
τὸ, Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ
ποίημα τῷ ποιήσαντι, Οὐ
συνετῶς με ἐποίησας;
17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ με-
τατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ
ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ
εἰς δρυμὸν λογισθήσεται;
18 Καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βι-
βλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ
οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ
τυφλῶν ὄψονται,
19 Καὶ ἀγαλλιάσονται πτω-
χοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ,
καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀν-
θρώπων ἐμπλησθήσονται εὐ-
φροσύνης.
20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ
ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξω-
λοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐ-
πὶ κακίᾳ,
21 Καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρ-
τεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάν-
τας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύ-
λαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅ-
τι ἐπλάγιασαν ἐπ᾽ ἀδίκοις
δίκαιον.
22 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃν
ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραὰμ, Οὐ
νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακὼβ, οὐδὲ
νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ.
23 Ἀλλ᾽ ὅταν ἴδωσι τὰ τέ-
κνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι᾽ ἐ-
μὲ ἁγιάσουσι τὸ ὄνομά μου, καὶ
ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ, καὶ
τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβη-
θήσονται.
24 Καὶ γνώσονται οἱ πλα-
νώμενοι τῷ πνεύματι σύνε-
σιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μα-
θήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ
γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μα-
θήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφ. λ΄. 30.

Οὐαὶ τέκνα ἀποστάται, λέ-
γει Κύριος, ἐποιήσα-
τε βουλὴν οὐ δι᾽ ἐμοῦ, καὶ συν-
θήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός
μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ᾽
ἁμαρτίαις,
2 Οἱ πορευόμενοι κατα-
βῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ
οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ βοηθηθῆ-
ναι ὑπὸ Φαραὼ, καὶ σκεπα-
σθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.
3 Ἔσται γὰρ ὑμῖν σκέπη
Φαραὼ εἰς αἰσχύνην, καὶ τοῖς
πεποιθόσιν ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὄ-
νειδος.
4 Ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρ-
χηγοὶ ἄγγελοι πονηροί.

5 Μάτην κοπιάσουσι πρὸς
λαὸν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύ-
νην καὶ ὄνειδος.
6 Ἡ ὅρασις τῶν τετραπό-
δων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τῇ
θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέ-
ων καὶ σκύμνος λέοντος, ἐκεῖ-
θεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔκγονα ἀ-
σπίδων πετομένων, οἳ ἔφερον
ἐπὶ ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦ-
τον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ
ὠφελήσει αὐτούς.
7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ
κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς· ἀπ-
άγγειλον αὐτοῖς, Ὅτι ματαία
ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη.
8 Νῦν οὖν καθίσας γρά-
ψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς
βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέ-
ρας ταῦτα καιρῶν, καὶ ἕως εἰς
τὸν αἰῶνα.
9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθής
ἐστιν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ οὐκ ἠ-
βούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ
Θεοῦ·
10 Οἱ λέγοντες τοῖς προ-
φήταις, Μὴ ἀναγγέλλετε ἡ-
μῖν, καὶ τοῖς τὰ ὁράματα ὁρῶ-
σι, Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ
ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε
ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν,
11 Καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε
ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον, καὶ
ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον
τοῦ Ἰσραήλ.
12 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ
ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅτι ἠ-
πειθήσατε τοῖς λόγοις τού-
τοις, καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει,
καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποι-
θὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τού-
τῳ,
13 Διατοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁ-
μαρτία αὕτη, ὡς τεῖχος πί-
πτον παραχρῆμα πόλεως ὀ-
χυρᾶς ἑαλωκυίας, ἧς παρα-
χρῆμα πάρεστι τὸ πτῶμα·
14 Καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς
ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου
ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ,
ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρα-
κον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς, καὶ ἐν ᾧ
ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν.
15 Οὕτω λέγει Κύριος,
Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ,
Ὅταν ἀποστραφεὶς στενάξῃς,
τότε σωθήσῃ, καὶ γνώσῃ ποῦ
ἦσθα, ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς
ματαίοις, ματαία ἡ ἰσχὺς ὑ-
μῶν ἐγενήθη· καὶ οὐκ ἠβούλε-
σθε ἀκούειν,
16 Ἀλλ' εἴπατε, Ἐφ' ἵπ-
πων φευξόμεθα· διατοῦτο
φεύξεσθε· καὶ ἐπὶ κούφοις ἀνα-
βάταις ἐσόμεθα· διατοῦτο
κοῦφοι ἔσονται οἱ διώκοντες
ὑμᾶς.
17 Χίλιοι διὰ φωνὴν ἑ-
νὸς φεύξονται, καὶ διὰ φωνὴν
πέντε φεύξονται πολλοὶ, ἕως
ἂν καταλειφθῆτε, ὡς ἱστὸς
ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαίαν φέ-
ρων ἐπὶ βουνοῦ.
18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θε-
ὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, καὶ
διατοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆ-
σαι ὑμᾶς· διότι κριτὴς Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· μακάριοι
οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ.
19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν
Σιὼν οἰκήσει· καὶ Ἱερουσαλὴμ
κλαυθμῷ ἔκλαυσεν, Ἐλέη-
σόν με· ἐλεήσει σε, τὴν φω-
νὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶ-
δεν, ἐπήκουσέ σου.
20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν
ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ στε-
νὸν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι
οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀ-
φθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλα-
νῶντάς σε,
21 Καὶ τὰ ὦτά σου ἀκού-
σονται

σου λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὕτη ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα, καὶ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις, καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης, καὶ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά.

23 Τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λιπαρός· καὶ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα.

25 Καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι.

26 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσηται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται.

27 Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρχεται διὰ χρόνου, καιόμενος θυμός· μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλῆρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθήσεται, τοῦ ταράξαι ἔθνη ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά μου διαπαντὸς, ὡσεὶ ἑορτάζοντας, ὡσεὶ εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ;

30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ φλογὸς κατεσθιούσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ.

31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ αὐτούς.

32 Καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας, ἐφ᾽ ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει, αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ· μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθη βασιλεύειν; φάραγγα βαθεῖαν, ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

Κεφ. λα΄. 31.

Οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ ἐφ᾽ ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ᾽ ἅρμασιν, ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ᾽ ἵπποις πλῆθος σφόδρα· καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.

2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἤγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ᾽ οἴκους ἀνθρώπων

πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν,

3 Αἰγύπτιον, ἄνθρωπον, καὶ οὐ Θεὸν, ἵππων σάρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς· καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται.

4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἣ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως καταβήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος σαβαὼθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει.

6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον, υἱοὶ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν·

8 Καὶ πεσεῖται Ἀσσοὺρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτὸν, καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα,

9 Πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται· τάδε λέγει Κύριος, Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα, καὶ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. λβ΄. 32.

Ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι.

2 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανήσεται ἐν Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι.

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει, τοῦ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις, καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ.

9 Γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰσακούσατε λόγους μου.

10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαυται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἔκστητε, λυπήθητε αἱ

πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας,

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, καὶ ἀμπέλου γενήματος.

13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται.

14 Πόλις πλουσία, οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμήματος· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,

15 Ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ· καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη· καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος,

18 Καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει πεποιθὼς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. λγ' 33.

Οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀθετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται.

2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος, ἕλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ.

10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν· πῦρ κατέδεται ὑμᾶς.

12 Καὶ

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη καὶ κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων. βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόῤῥωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο, οὐδὲ ᾔδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον.

22 Ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεταί με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει.

23 Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδ΄ 34.

Προσαγάγετε ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 Καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσὸρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

7 Καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἁδροὶ μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

9 Καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰν αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολύν.

11 Ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι, καὶ ἴβεις καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα, καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρουθῶν.

14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκενταύροις, καὶ βοήσονται ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, εὑρόντες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῷ παρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο· ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά.

17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε βόσκεσθαι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Κεφ. λε'. 35.

Εὐφράνθητι ἔρημος, διψῶσα· ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον.

2 Καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα.

4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς.

5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται.

6 Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ·

7 Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύ-

λεις

λεις καλάμου καὶ ἕλη.

8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι.

9 Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι,

10 Καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον, καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κεφ. λς'. 36.

ΚΑὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἴπατε Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας; βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὼς εἶ;

5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπιστηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

7 Εἰ δὲ λέγετε, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν,

8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου; οἰκέται εἰσίν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρός με, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωὰχ, Λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστί· καὶ ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κα-

θημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς

15 Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρός με, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς, καὶ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν,

17 Ἕως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς· μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

19 Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Ἐμὰθ καὶ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Ἐπφαρουαίμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου;

20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου, ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου, οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν, ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσάκου.

Κεφ. λζ'. 37.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔσχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνᾶν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.

4 Εἰσακούσαι Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγ-

γελί-

γελίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μα-
χαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασι-
λέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα
Λοβνάν· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆ-
ρεν ἀπὸ Λαχίς.
9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ
βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορ-
κῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέ-
στρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,
10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ
βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μή σε
ἀπατάτω ὁ Θεός σου, ἐφ' ᾧ
πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων,
Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ
ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.
11 Σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποί-
ησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων,
πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν;
καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;
12 Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτοὺς οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπώλεσαν
οἱ πατέρες μου, τήν τε Γω-
ζᾶν, καὶ Χαῤῥὰν, καὶ Ῥαφὲθ,
αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμάθ;
13 Ποῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐ-
μάθ; καὶ ποῦ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ
πόλεως Ἐπφαρουαίμ, Ἀνα-
γουγάνα;
14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ
βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ
ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς οἶ-
κον Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ
ἐναντίον Κυρίου.
15 Καὶ προσηύξατο Ἐζε-
κίας πρὸς Κύριον, λέγων,
16 Κύριος σαβαὼθ ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς
μόνος πάσης βασιλείας τῆς
οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν·
17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου,
εἰσάκουσον Κύριε, ἄνοιξον Κύ-
ριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἴσ-
βλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λό-
γους Σενναχηρεὶμ, οὓς ἀπέστει-
λεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.
18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύ-
ριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυ-
ρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ
τὴν χώραν αὐτῶν,
19 Καὶ ἐνέβαλον τὰ εἴδω-
λα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ
θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ
ἀπώσαντο αὐτούς.
20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασι-
λεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς
μόνος.
21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἤ-
κουσα ἃ προσηύξω πρός με
περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως
Ἀσσυρίων.
22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐ-
λάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ Θεὸς, Ἐ-
φαύλισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε
παρθένος θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ
σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγά-
τηρ Ἱερουσαλήμ.
23 Τίνα ὠνείδισας καὶ παρ-
ώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψω-
σας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ ἦ-
ρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς
σου πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;
24 Ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνεί-
δισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας,
Τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐγὼ
ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ
εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔ-
κοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ,
καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ
εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ
δρυμοῦ,
25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν,
καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶ-

σου συναγωγὴν ὕδατος.
26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας; πά-
λαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμε-
ρῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν
δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη
ἐν ὀχυροῖς, καὶ οἰκοῦντας ἐν
πόλεσιν ὀχυραῖς.
27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ
ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς
χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων,
καὶ ὡς ἄγρωστις.
28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν
σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, καὶ τὴν
εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.
29 Ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἐθυ-
μώθης, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη
πρός με, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν
εἰς τὴν ῥῖνά σου, καὶ χαλινὸν
εἰς τὰ χείλη σου, καὶ ἀποστρέ-
ψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν
αὐτῇ.
30 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖ-
ον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ
ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ
δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ
δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσα-
τε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶ-
νας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν
αὐτῶν.
31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυ-
ήσουσι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιή-
σουσι σπέρμα ἄνω·
32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ
ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ
οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ
ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποι-
ήσει ταῦτα.
33 Διατοῦτο οὕτως λέγει
Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυ-
ρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ
ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ
ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν,
οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν
χάρακα·
34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν,
ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσ-
έλθῃ· τάδε λέγει Κύριος.
35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν
δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν
παῖδά μου.
36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος
Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρ-
εμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν
ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας·
καὶ ἀναστάντες τοπρωΐ, εὗρον
πάντα τὰ σώματα νεκρά.
37 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστρα-
φεὶς Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νι-
νευῆ.
38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσ-
κυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ
τὸν πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμ-
μέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαί-
ραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς
Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀ-
σορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λη'. 38.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐ-
ζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε
πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀ-
μὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος,
Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀπο-
θνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.
2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν
τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς
Κύριον,
3 Λέγων, Μνήσθητι Κύριε,
ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετ'
ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθι-
νῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου
ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζε-
κίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,
5 Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν Ἐ-
ζεκίᾳ,

ζεκίᾳ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου,
Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ
εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ
προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον
σου δεκαπέντε ἔτη,
6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν
πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ
ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.
7 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον
παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ
Θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο·
8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκι-
ὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη
τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀπο-
στρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀ-
ναβαθμούς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος
τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς, οὓς κατ-
έβη ἡ σκιά.
9 Προσευχὴ Ἐζεκίου βασι-
λέως τῆς Ἰουδαίας, ἡνίκα ἐμα-
λακίσθη, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μα-
λακίας αὐτοῦ.
10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει
τῶν ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν
πύλαις ᾅδου, καταλείψω τὰ
ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς
ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σω-
τήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς,
οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.
12 Ἐξέλιπον ἐκ τῆς συγγε-
νείας μου· κατέλιπον τὸ ἐπί-
λοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ ἐμοῦ ὥσπερ ὁ
σκηνὴν καταλύων πήξας· ὡς
ἱστὸς τὸ πνεῦμά μου παρ᾽ ἐμοὶ
ἐγένετο, ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκ-
τεμεῖν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέ-
οντι, οὕτως συνέτριψε πάντα
τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέ-
ρας ἕως νυκτὸς παρεδόθην.
14 Ὡς χελιδὼν, οὕτω φω-
νήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω
μελετῶ· ἐξέλιπον γάρ μου οἱ
ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ
ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύ-
ριον, ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀ-
φείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς
ψυχῆς.
16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ
ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς
μου τὴν πνοὴν, καὶ παρακλη-
θεὶς ἔζησα.
17 Εἵλου γάρ μου τὴν ψυ-
χὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ
ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας
τὰς ἁμαρτίας.
18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέ-
σουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν
οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.
19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί
σε ὃν τρόπον κἀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ
ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
σου
20 Θεὲ τῆς σωτηρίας μου,
καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴ-
κου τοῦ Θεοῦ.
21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς
Ἐζεκίαν, Λάβε παλάθην ἐκ
σύκων, καὶ τρῖψον, καὶ κατά-
πλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.
22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας,
Τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐζεκί-
αν, ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. λθ΄. 39.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέ-
στειλε Μαρωδὰχ Βαλα-
δὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστο-
λὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐ-
ζεκίᾳ· ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλα-
κίσθη ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη.
2 Καὶ ἐχάρη ἐπ᾽ αὐτοῖς
Ἐζ

Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς
τὸν οἶκον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τοῦ ἀρ-
γυρίου, καὶ τοῦ χρυσίου, καὶ τῆς
στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων,
καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους
τῶν σκευῶν τῆς γάζης, καὶ πάντα
ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν
Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ
προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα
Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν,
Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗ-
τοι; καὶ πόθεν ἥκασι πρὸς σέ;
καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς
πόῤῥωθεν ἥκασι πρός με, ἐκ
Βαβυλῶνος.
4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τί
εἴδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶ-
πεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν
τῷ οἴκῳ μου εἴδοσαν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἴδο-
σαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυ-
ροῖς μου.
5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐ-
τῷ, Ἄκουσον τὸν λόγον Κυ-
ρίου σαβαώθ.
6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ
λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ
οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνήγαγον
οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἥξει,
καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν·
εἶπε δὲ ὁ Θεός,
7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου
ὧν γεννήσεις, λήψονται, καὶ ποι-
ήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.
8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡ-
σαΐᾳ, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυ-
ρίου, ὃν ἐλάλησε· γενέσθω δὴ
εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡ-
μέραις μου.

Κεφ. μ'. 40.

ΠΑρακαλεῖτε παρακαλεῖτε
τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός.
2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν
καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρα-
καλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλή-
σθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέ-
λυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐ-
δέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου δι-
πλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁ-
δὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
4 Πᾶσα φάραγξ πληρω-
θήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάν-
τα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ
ἡ τραχεῖα εἰς πεδία.
5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυ-
ρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύρι-
ος ἐλάλησε.
6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον·
καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα
σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου.
8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ
τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆ-
μα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.
9 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνά-
βηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σι-
ών, ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φω-
νήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος
Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ
φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰ-
ούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν.
10 Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος
μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βρα-
χίων μετὰ κυρίας· ἰδοὺ ὁ μι-
σθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔρ-
γον ἐναντίον αὐτοῦ.
11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχί-
ονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας, καὶ
ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακα-
λέσει.
12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χει-
ρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπι-
θαμῇ,

σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ;

13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου; καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν;

14 Ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;

15 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται.

16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐκ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρπωσιν.

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι, καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν.

18 Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον; καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;

20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.

21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν·

23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.

24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς.

25 Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ· οὐδέν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἴπῃς Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε, καὶ ἀπέστη.

28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδέ ἐστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ,

29 Διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην.

30 Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.

31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Κεφ. μα'. 41.

Ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.

2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ

πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐ-
θνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει·
καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαί-
ρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύγανα
ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν.
3 Καὶ διώξεται αὐτοὺς, διε-
λεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.
4 Τίς ἐνήργησε, καὶ ἐποίη-
σε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ
καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρ-
χῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ
εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι.
5 Εἴδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβή-
θησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγι-
σαν, καὶ ἦλθον ἅμα,
6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλη-
σίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆ-
σαι· καὶ ἐρεῖ,
7 Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ
χαλκεὺς τύπτων σφύρᾳ, ἅμα
ἐλαύνων· ποτὲ μὲν ἐρεῖ, Σύμ-
βλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρω-
σαν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν
αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται.
8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰ-
ακὼβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρ-
μα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα·
9 Οὗ ἀντελαβόμην ἀπ'
ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν
σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε,
καὶ εἶπά σοι, Παῖς μου εἶ,
ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέ-
λιπόν σε.
10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ
γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ
γάρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύ-
σας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ
ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ
τῇ δικαίᾳ μου.
11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ
ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ
ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
ἀντίδικοί σου.
12 Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ
μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους οἳ
παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται
γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται
οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε·
13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου,
ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ
λέγων σοι,
14 Μὴ φοβοῦ Ἰακὼβ ὀλι-
γοστὸς Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθη-
σά σοι, λέγει ὁ Θεός σου, ὁ
λυτρούμενός σε Ἰσραήλ.
15 Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς
τροχοὺς ἁμάξης ἀλοῶντας
καινοὺς πριστηροειδεῖς, καὶ ἀ-
λοήσεις ὄρη, καὶ λεπτυνεῖς
βουνοὺς, καὶ ὡς χνοῦν θήσεις,
16 Καὶ λικμήσεις, καὶ ἄνεμος
λήψεται αὐτοὺς, καὶ καταιγὶς δια-
σπερεῖ αὐτούς· σὺ δὲ εὐφρανθή-
σῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραήλ.
17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ
πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς· ζητή-
σουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται,
ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δί-
ψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκα-
ταλείψω αὐτούς,
18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πε-
δίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρη-
μον εἰς ἕλη ὑδάτων, καὶ τὴν δι-
ψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.
19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον
γῆν, κέδρον καὶ πύξον, μυρ-
σίνην καὶ κυπάρισσον, καὶ
λεύκην·
20 Ἵνα ἴδωσι καὶ γνῶσι,
καὶ ἐννοηθῶσι καὶ ἐπιστῶνται ἅ-
μα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε
ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσρα-
ὴλ κατέδειξεν.
21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν,
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν
αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασι-
λεὺς Ἰακώβ.
22 Ἐγγισάτωσαν, καὶ ἀναγ-
γειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμ-
βήσεται,

βήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν, εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,

23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ᾽ ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐστε· εὖ ποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμασόμεθα καὶ ὀψόμεθα ἅμα.

24 Ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.

25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ τὸν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν· κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, οὕτω καταπατηθήσεσθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστιν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.

27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν.

28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ οὐδείς· καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς, Πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ΄ 42.

Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτὸν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

2 Οὐ κεκράξεται, οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ.

3 Κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν.

4 Ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πήξας αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν·

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν,

7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.

9 Τὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.

11 Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ᾽ ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι,

12

12 Δώσουσι τῷ Θεῷ δό-
ξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς
νήσοις ἀναγγελοῦσι.
13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυ-
νάμεων ἐξελεύσεται, καὶ συν-
τρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆ-
λον, καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.
14 Ἐσιώπησα, μὴ καὶ ἀεὶ
σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς
ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστή-
σω καὶ ξηρανῶ ἅμα·
15 Ἐρημώσω ὄρη καὶ βου-
νούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν
ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς
νήσους, καὶ ἕλη ξηρανῶ.
16 Καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁ-
δῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους
ἃς οὐκ ᾔδεισαν, πατῆσαι ποιή-
σω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ
σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήμα-
τα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-
ψω αὐτούς.
17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν
εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰ-
σχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ
τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες
τοῖς χωνευτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε
θεοὶ ἡμῶν.
18 Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ
οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.
19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ
οἱ παῖδές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ
οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυ-
φλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.
20 Εἴδετε πλεονάκις, καὶ
οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ
ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.
21 Κύριος ὁ Θεὸς ἐβου-
λεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ με-
γαλύνῃ αἴνεσιν.
22 Καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο ὁ
λαὸς πεπρονομευμένος, καὶ δι-
ηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν
τοῖς ταμείοις πανταχοῦ, καὶ
ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν
αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνο-
μήν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος
ἅρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέ-
γων, Ἀπόδος.
23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖ-
ται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς
τὰ ἐπερχόμενα.
24 Οἷς ἔδωκεν εἰς διαρ-
παγὴν Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ
τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ
ὁ Θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ,
καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν
τοῦ νόμου αὐτοῦ;
25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐ-
τοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατ-
ίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος, καὶ
οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύ-
κλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐ-
τῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν.

Κεφ. μγʹ. 43.

ΚΑὶ νῦν οὕτως λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰα-
κὼβ, καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσ-
ραὴλ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρω-
σάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄ-
νομά σου, ἐμὸς εἶ σύ.
2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι'
ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ πο-
ταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ
ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ
κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατα-
καύσει σε.
3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός
σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώ-
ζων σε· ἐποίησα ἄλλαγμά σου
Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ
Σοήνην ὑπὲρ σοῦ.
4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐν-
αντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ ἐ-
γώ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀν-
θρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχον-
τας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.
5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰ-
μι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ
σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν
συνάξω σε.

6 Ἐρῶ

6 Ἐρῶ τῷ Βοῤῥᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβὶ, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόῤῥωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς,

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἔπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτόν,

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, καὶ ὀφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται.

11 Ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς

13 Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,

17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον.

18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε.

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ, ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς.

20 Εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρῆνες, καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν,

21 Λαόν μου ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι.

22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακὼβ, οὐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραήλ.

23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά σου τῆς ὁλοκαρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με· οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις, οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ·

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυσίασμα, οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου προέστης μου, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

25 Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας

σε, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι.

26 Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.

27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγιά μου· καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδʹ. 44.

Νῦν δὲ ἄκουσον Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, Ἔτι βοηθηθήσῃ· μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,

4 Καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀνὰ μέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ.

5 Οὗτος ἐρεῖ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακὼβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα· πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγγειλάτω, καὶ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ᾽ οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐκ ἤκουσαν τότε.

9 Οἱ πλάσσοντες, καὶ οἱ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται.

10 Οἱ πλάσσοντες Θεὸν, καὶ γλύφοντες πάντες ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στήτωσαν ἅμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

12 Ὅτι ὤξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτὸ, καὶ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.

14 Ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε Κύριος, πίτυν, καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν,

15 Ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· καὶ λαβὼν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ᾽ αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς·

16 Οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἔπεψεν ἐν τοῖς ἄνθραξιν ἄρτους, καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερ-

ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.

20 Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σὺ, ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου.

22 Ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὴν ἁμαρτίαν σου· ἐπιστράφηθι πρός με, καὶ λυτρώσομαί σε.

23 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ· σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε, καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας; ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων,

26 Καὶ ἱστῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἰερουσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·

27 Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ·

28 Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἰερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

Κεφ. με΄. 45.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω.

3 Καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

4 Ἕνεκεν τοῦ παιδός μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσδέξομαί σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με,

5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θε-
ὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐ-
μοῦ Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ
ᾔδεις με.
6 Ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνα-
τολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν,
ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ
ἔστιν ἔτι.
7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας
φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ
ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κα-
κά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ
ποιῶν πάντα ταῦτα.
8 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς
ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτω-
σαν δικαιοσύνην· ἀνατειλά-
τω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλε-
ος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατει-
λάτω ἅμα· ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ κτίσας σε.
9 Ποῖον βέλτιον κατεσκεύ-
ασα ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ
ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν
γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐ-
ρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ, Τί
ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔ-
χεις χεῖρας; μὴ ἀποκριθή-
σεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλά-
σαντα αὐτό;
10 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ,
Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ,
Τί ὠδίνεις;
11 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ
ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐ-
ρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου,
καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
μου ἐντείλασθέ μοι.
12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ
ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ
χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρα-
νὸν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις
ἐνετειλάμην.
13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ
δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶ-
σαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· οὗτος
οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου,
καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων,
οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος
σαβαώθ.
14 Οὕτω λέγει Κύριος
σαβαώθ, Ἐκοπίασεν Αἴγυ-
πτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιό-
πων, καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες
ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ
σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω
σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι
χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται
πρός σε, καὶ προσκυνήσουσί
σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται·
ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ οὐκ
ἔστι Θεὸς πλήν σου.
15 Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ
ᾔδειμεν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ
σωτήρ.
16 Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντρα-
πήσονται πάντες οἱ ἀντικείμε-
νοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰ-
σχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε πρός με
νῆσοι.
17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ
Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ
αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντρα-
πῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι.
18 Οὕτως λέγει Κύριος
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, οὗτος ὁ
Θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν,
καὶ ποιήσας αὐτὴν, αὐτὸς διώ-
ρισεν αὐτὴν, οὐκ εἰς κενὸν
ἐποίησεν αὐτὴν, ἀλλὰ κατοι-
κεῖσθαι ἔπλασεν αὐτὴν, Ἐγώ
εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.
19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λελά-
ληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκο-
τεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι
Ἰακὼβ, Μάταιον ζητήσατε·
ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀν-
αγγέλλων ἀλήθειαν.
20 Συνάχθητε, καὶ ἥκετε,
βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζό-
μενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνω-

σιν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον
γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσ-
ευχόμενοι πρὸς θεοὺς, οἳ οὐ
σώζουσιν.
21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγι-
σάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς
ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ'
ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν·
ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σω-
τὴρ, οὐκ ἔστι παρὲξ ἐμοῦ.
22 Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ,
καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος.
23 Κατ' ἐμαυτοῦ ὀμνύω,
εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόμα-
τός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι
μου οὐκ ἀποστραφήσονται· ὅτι ἐ-
μοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὀ-
μεῖται πᾶσα γλῶσσα τὸν Θεόν,
24 Λέγων, Δικαιοσύνη καὶ
δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει, καὶ αἰ-
σχυνθήσονται πάντες οἱ διορί-
ζοντες αὐτούς.
25 Ἀπὸ Κυρίου δικαιωθή-
σονται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξα-
σθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱ-
ῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. μϛ'. 46.

Ἔπεσε Βὴλ, συνετρίβη
Ναβὼ, ἐγένετο τὰ γλυ-
πτὰ αὐτῶν εἰς θηρία, καὶ τὰ
κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδε-
δεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι
ἐκλελυμένῳ,
2 Καὶ πεινῶντι, οὐκ ἰσχύ-
οντι ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται σω-
θῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ
αἰχμάλωτοι ἤχθησαν.
3 Ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ
Ἰακὼβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοι-
πον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι
ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι
ἐκ παιδίου
4 Ἕως γήρους· ἐγώ εἰμι,
καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ
εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐ-
γὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω,
ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω
ὑμᾶς.
5 Τίνι με ὡμοιώσατε; ἴδε-
τε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμε-
νοι.
6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυ-
σίον ἐκ μαρσυππίου, καὶ ἀργύ-
ριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθ-
μῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσο-
χόον ἐποίησαν χειροποίητα,
καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν
αὐτοῖς.
7 Αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤ-
μου, καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶ-
σιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ,
μένει, οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὃς ἂν
βοήσῃ πρὸς αὐτὸν, οὐ μὴ εἰσ-
ακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώ-
σῃ αὐτόν.
8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στε-
νάξατε, μετανοήσατε οἱ πε-
πλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ
καρδίᾳ,
9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότε-
ρα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ
εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι
πλὴν ἐμοῦ,
10 Ἀναγγέλλων πρότερον
τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅ-
μα συνετελέσθη· καὶ εἶπα,
Πᾶσα ἡ βουλή μου στήσεται,
καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι,
ποιήσω·
11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν
πετεινὸν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρω-
θεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐ-
λάλησα, καὶ ἤγαγον, ἔκτισα
καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ
εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
12 Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολω-
λεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μα-
κρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
13 Ἤγγισα τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν
παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ· δέδω-

ὡς ἐν Σιὼν σωτηρίαν τῷ Ἰσ-
ραὴλ εἰς δόξασμα.

Κεφ. μζ'. 47.

ΚΑτάβηθι, κάθισον ἐπὶ
τὴν γῆν παρθένος θυ-
γάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον
εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ Χαλ-
δαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθή-
σῃ κληθῆναι ἁπαλὴ καὶ τρυ-
φερά.
2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄ-
λευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατα-
κάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι
τὰς πολιάς, ἀνάσυρε τὰς
κνήμας, διάβηθι ποταμούς·
3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰ-
σχύνη σου, φανήσονται οἱ ὀνειδι-
σμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ
ἀνθρώποις.
4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος
σαβαὼθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος
Ἰσραήλ.
5 Κάθισον κατανενυγμέ-
νη, εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θύ-
γατερ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ
κληθήσῃ ἰσχὺς βασιλείας.
6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ
λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρο-
νομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς
εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔ-
δωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ
πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυ-
γὸν σφόδρα,
7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶ-
να ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόη-
σας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.
8 Νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα τρυ-
φερὰ, ἡ καθημένη, ἡ πεποι-
θυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ
αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν
ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ
γνώσομαι ὀρφανίαν.
9 Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ τὰ
δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἥξει
ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρ-
μακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν
ἐπαοιδῶν σου σφόδρα,
10 Τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας
σου· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγώ εἰμι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι, ὅτι ἡ
σύνεσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορ-
νεία σου σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας
τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγώ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα.
11 Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώ-
λεια, καὶ οὐ μὴ γνῷς· βόθυνος,
καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει
ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ
δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ
ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα ἀπώλεια,
καὶ οὐ μὴ γνώσῃ.
12 Στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοι-
δαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρ-
μακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ
νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφε-
ληθῆναι.
13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βου-
λαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σωσά-
τωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐ-
ρανοῦ, οἱ ὁρῶντες τοὺς ἀστέρας
ἀναγγειλάτωσάν σοι, τί μέλ-
λει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι.
14 Ἰδοὺ πάντες ὡς φρύ-
γανα ἐπὶ πυρὶ κατακαήσον-
ται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν
ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅ-
τι ἔχεις ἄνθρακας πυρὸς, κά-
θισαι ἐπ' αὐτούς,
15 Οὗτοι ἔσονταί σοι βο-
ήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ με-
ταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρω-
πος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη,
σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κεφ. μη'. 48.

ΑΚούσατε ταῦτα οἶκος
Ἰακὼβ, οἱ κεκλημένοι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ
Ἰούδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες
τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀ-
ληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι· Κύριος Σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.

5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν σοι ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς, Ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησε, καὶ εἴπῃς, Ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.

6 Ἠκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας,

7 Νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μὴ εἴπῃς, Ναὶ γινώσκω αὐτά.

8 Οὔτε ἔγνως, οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ᾽ ἀρχῆς ἤνοιξά σου τὰ ὦτα· ἔγνων γὰρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.

9 Ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου, καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σὲ, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε.

10 Ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου· ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας.

11 Ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω.

12 Ἄκουέ μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Καὶ ἡ χείρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα,

14 Καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα, τοῦ ἆραι σπέρμα Χαλδαίων.

15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

16 Προσαγάγετε πρός με, καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέσταλκέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου, δέδειχά σοι τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης.

19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡσεὶ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ.

20 Ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε, Ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ.

21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι᾽ ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθή-

σεται

ται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ,
καὶ πίεται ὁ λαός μου.
22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέ-
γει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφ. μθ΄. 49.

Ἀκούσατέ μου νῆσοι, καὶ
προσέχετε ἔθνη, Διὰ
χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει
Κύριος, ἐκ κοιλίας μητρός
μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,
2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου
ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ
τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ
ἔκρυψέ με· ἔθηκέ με ὡς βέ-
λος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φα-
ρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με,
3 Καὶ εἶπέ μοι, Δοῦλός μου
εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδο-
ξασθήσομαι.
4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐ-
κοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς
οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου·
διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ
Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ μου.
5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύρι-
ος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας
δοῦλον ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν
τὸν Ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν, καὶ Ἰσ-
ραήλ· συναχθήσομαι καὶ δο-
ξασθήσομαι ἐναντίον Κυρίου,
καὶ ὁ Θεός μου ἔσται μοι ἰσχύς.
6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι
ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου,
τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ,
καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς
διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐ-
θνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτη-
ρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
7 Οὕτως λέγει Κύριος,
ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, ἁγιάσατε τὸν φαυλίζον-
τα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδε-
λυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν
δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς
ὄψονται αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται

ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτῷ, ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πι-
στός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ
ἐξελεξάμην σε.
8 Οὕτως λέγει Κύριος,
Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου,
καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθη-
σά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔ-
δωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν
τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ
κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐ-
ρήμους,
9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς,
Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει, ἀνακαλυφθῆναι· ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ
αὐτῶν.
10 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ
διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐ-
τοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος,
ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακα-
λέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων
ἄξει αὐτούς.
11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος
εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
βόσκημα αὐτοῖς.
12 Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν
ἥξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ
θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς
Περσῶν.
13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ,
καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν
τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέη-
σεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
παρεκάλεσεν.
14 Εἶπε δὲ Σιὼν, Ἐγκατέ-
λιπέ με Κύριος, καὶ ὅτι Κύ-
ριος ἐπελάθετό μου.
15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ
παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆ-
σαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐ-
τῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοι-
το γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσο-
μαί σου, εἶπε Κύριος.
16 Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου

ἐζωγράφηκά σου τὰ τείχη, καὶ
ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός,
17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθή-
σῃ ὑφ' ὧν καθῃρέθης, καὶ οἱ
ἐρημώσαντές σε ἐξελεύσονται
ἐκ σοῦ.
18 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ
συνήχθησαν καὶ ἦλθον πρός σε.
Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι
πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐν-
δύσῃ, καὶ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς
κόσμον νύμφη.
19 Ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ
τὰ κατεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτω-
κότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ
τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυν-
θήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπί-
νοντές σε.
20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου
οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας,
Στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν
μοι τόπον ἵνα κατοικήσω.
21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους;
ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τού-
τους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ
δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι
δέ μοι ποῦ ἦσαν;
22 Οὕτως λέγει Κύριος
Κύριος, Ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔ-
θνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς
νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ
ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ,
τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤ-
μων ἀροῦσι.
23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς
τιθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐ-
τῶν τροφοί σου· ἐπὶ πρόσω-
πον τῆς γῆς προσκυνήσουσί
σε, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν
σου λείξουσι, καὶ γνώσῃ,
ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ
αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένον-
τές με.
24 Μὴ λήψεταί τις παρὰ
γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχ-
μαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σω-
θήσεται;
25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος,
Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γί-
γαντα, λήψεται σκῦλα· λαμ-
βάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σω-
θήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου
κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου
ῥύσομαι.
26 Καὶ φάγονται οἱ θλί-
ψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν,
καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται·
καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σάρξ,
ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός
σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰ-
σχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν'. 50.

Οὕτως λέγει Κύριος,
Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀ-
ποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ
ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑ-
πόχρεῳ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ
ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε,
καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστει-
λα τὴν μητέρα ὑμῶν.
2 Τί ὅτι ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν
ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει
ἡ χείρ μου τοῦ ῥύσασθαι; ἢ οὐκ
ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι; ἰδοὺ τῷ ἐ-
λεγμῷ μου ἐξερημώσω τὴν
θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμοὺς
ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ
ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕ-
δωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει.
3 Ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκό-
τος, καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ.
4 Κύριος Κύριος δίδω-
σί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ
γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λό-
γον· ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσ-
έθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν,
5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυ-
ρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ
οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 Ἰδοὺ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να' 51.

1 Ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάῤῥαν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιὼν, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως.

4 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρός με ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν.

6 Ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε.

8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος

ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις
11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ
γὰρ Κυρίου ἀποστραφήσονται, καὶ
ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφρο-
σύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰω-
νίου· ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν
αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη κατα-
λήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύ-
νη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.
12 Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ πα-
ρακαλῶν σε· γνῶθι τίς οὖσα
ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνη-
τοῦ, καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἳ
ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν.
13 Καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν
ποιήσαντά σε, τὸν ποιή-
σαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμε-
λιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἐφό-
βου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ
πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλί-
βοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβου-
λεύσατο τοῦ ἆραί σε, καὶ νῦν
ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;
14 Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί
σε οὐ στήσεται, οὐδὲ χρονιεῖ.
15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ
ταράσσων τὴν θάλασσαν, καὶ
ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς· Κύ-
ριος σαβαὼθ ὄνομά μοι.
16 Θήσω τοὺς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκι-
ὰν τῆς χειρός μου σκεπάσω σε,
ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανόν, καὶ ἐθε-
μελίωσα τὴν γῆν· καὶ ἐρεῖ
Σιών, Λαός μου εἶ σύ.
17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀ-
νάστηθι Ἱερουσαλήμ, ἡ πιοῦσα
ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον
τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· τὸ ποτήριον γὰρ
τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυ-
μοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας.
18 Καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακα-
λῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέ-
κνων σου ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χει-
ρός σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν
υἱῶν σου ὧν ὕψωσας.
19 Διὸ ταῦτα ἀντικείμε-
νά σοι· τίς συλλυπηθήσε-
ταί σοι; πτῶμα καὶ σύντριμ-
μα, λιμὸς καὶ μάχαιρα, τίς
παρακαλέσει σε;
20 Οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορού-
μενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄ-
κρου πάσης ἐξόδου ὡς σευτλί-
ον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυ-
μοῦ Κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
21 Διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπει-
νωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ
οἴνου.
22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου
τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ
κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσ-
θήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό·
23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ
τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶ-
παν τῇ ψυχῇ σου, Κύψον, ἵνα
παρέλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα
τῇ γῇ τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς
παραπορευομένοις.

Κεφ. νβ'. 52.

Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Σιών,
ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σι-
ών, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν
σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία,
οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν
διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκά-
θαρτος.
2 Ἐκτίναξαι τὸν χοῦν, καὶ
ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσα-
λήμ. ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ
τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος
θυγάτηρ Σιών.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ
ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.
4 Οὕτως λέγει Κύριος,
Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λα-
ός μου τὸ πρότερον παροι-

κῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους
βίᾳ ἤχθητε.
5 Καὶ νῦν τί ἐστε ὧδε; τάδε
λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε
καὶ ὀλολύζετε· τάδε
λέγει Κύριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντὸς
τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται
ἐν τοῖς ἔθνεσι.
6 Διὰ τοῦτο γνώσεται ὁ λαός
μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ
λαλῶν, πάρειμι.
7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων,
ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν
εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος
ἀγαθά, ὅτι ἀκουστὴν
ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου,
λέγων, Σιὼν βασιλεύσει σου
ὁ Θεός.
8 Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων
σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ
ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι
ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς
ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος
τὴν Σιών.
9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην
ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλήμ,
ὅτι ἠλέησε Κύριος αὐτήν, καὶ
ἐρρύσατο Ἱερουσαλήμ.
10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος
τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ
ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ
ὄψονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν
σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.
11 Ἀπόστητε, ἀπόστητε,
ἐξέλθατε ἐκεῖθεν, καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅψησθε, ἐξέλθετε
ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε
οἱ φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου·
12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε,
οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε·
προπορεύσεται γὰρ πρότερος
ὑμῶν Κύριος, καὶ ὁ ἐπισυνάγων
ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραήλ.
13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου,
καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται
σφόδρα.
14 Ὃν τρόπον ἐκστήσονται
ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός
σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
15 Οὕτω θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι
βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν·
ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι,
συνήσουσι.

Κεφ. νγ'. 53.

Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
2 Ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον
ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν
γῇ διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος
αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν
αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ
κάλλος·
3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον,
καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος
ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς
φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη.
4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται,
καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα
αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ,
καὶ ἐν κακώσει.
5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν
ἐπ' αὐτόν, τῷ μώλωπι
αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.
6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν·
ἄνθρωπος τῇ
ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος
παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν.
7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι

κῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐ-
τοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ
κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα.
8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρί-
σις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν γενεὰν αὐ-
τοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται
ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν
ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς
θάνατον.
9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς
ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς
πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν,
οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ·
10 Καὶ Κύριος βούλεται
καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς·
ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ
ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μα-
κρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος
11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς,
καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαι-
ῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα
πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν αὐτὸς ἀνοίσει.
12 Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρο-
νομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυ-
ρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ᾽ ὧν
παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυ-
χὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐ-
λογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας
πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδʹ. 54.

Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τί-
κτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον
ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ
τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς
ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ
Κύριος,
2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς
σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλαιῶν
σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυ-
νον τὰ σχοινίσματά σου, καὶ
τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον,
3 Ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ
ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ
σπέρμα σου ἔθνη κληρονομή-
σει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας
κατοικιεῖς.
4 Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατῃσχύν-
θης, μηδὲ ἐντραπῇς, ὅτι ὠ-
νειδίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνι-
ον ἐπιλήσῃ, καὶ ὄνειδος τῆς χη-
ρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.
5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν
σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα
αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐ-
τὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ
γῇ κληθήσεται.
6 Οὐχ ὡς γυναῖκα κατα-
λελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον
κέκληκέ σε ὁ Κύριος, οὐδ᾽ ὡς
γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμι-
σημένην, εἶπεν ὁ Θεός σου.
7 Χρόνον μικρὸν κατέλι-
πόν σε, καὶ μετ᾽ ἐλέους μεγά-
λου ἐλεήσω σε.
8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρε-
ψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ,
καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε,
εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος.
9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ
Νῶε τοῦτό μοι ἐστί· καθότι ὤ-
μοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεί-
νῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι
ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπει-
λῇ σου
10 Τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι,
οὐδ᾽ οἱ βουνοί σου μετακινηθή-
σονται· οὕτως οὐδὲ τὸ παρ᾽ ἐμοῦ
σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ
διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ
μὴ μεταστῇ· εἶπε γὰρ ἵλεώς
σοι Κύριος,
11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστα-
τος οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ
ἑτοιμάζω σοι ἄνθρακα τὸν λί-
θον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου
σάπφειρον,
12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλ-
ξεις

ξεις σου ἴασπιν, καὶ τὰς πύ-
λας σου λίθους κρυστάλλου, καὶ τὸ
περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς.
13 Καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου
διδακτοὺς Θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ
εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου.
14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰ-
κοδομηθήσῃ· ἀπέχου ἀπὸ ἀδί-
κου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος
οὐκ ἐγγιεῖ σοι.
15 Ἰδοὺ προσήλυτοι προσ-
ελεύσονταί σοι δι' ἐμοῦ, καὶ
παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σὲ
καταφεύξονται.
16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε,
οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄν-
θρακας, καὶ ἐκφέρων σκεῦος
εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε,
οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι.
17 Πᾶν σκεῦος σκευαστὸν
ἐπὶ σὲ, οὐκ εὐοδώσω· καὶ πᾶσα
φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς
κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἡττή-
σεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται
ἐν αὐτῇ· ἔστι κληρονομία τοῖς
θεραπεύουσι Κύριον, καὶ ὑ-
μεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει
Κύριος.

Κεφ. νε'. 55.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε
ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ
ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες
ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ
ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ
στέαρ.
2 Ἵνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου,
καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς
πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ
φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει
ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
3 Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑ-
μῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς
ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου,
καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ
ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν
διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια
Δαυὶδ τὰ πιστά.
4 Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνε-
σιν ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ
προστάσσοντα ἔθνεσιν.
5 Ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε,
ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ
οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ κα-
ταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐδόξασέ σε.
6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ
ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπι-
καλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγ-
γίζῃ ὑμῖν,
7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνο-
μος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
στραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλε-
ηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
8 Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί
μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ'
ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί
μου, λέγει Κύριος.
9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς
ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁ-
δός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ
τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
διανοίας μου.
10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑ-
ετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύ-
σῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ
ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα
τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς
βρῶσιν,
11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμα
μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόμα-
τός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως
ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα,
καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ
ἐντάλματά μου.
12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξ-
ελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ δι-
δαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ
οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσ-
δεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ
πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ
ἐπικρο-

ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις.
13 Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀνα-
βήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ
τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρ-
σίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνο-
μα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον,
καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφ'. νϛʹ 56.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος,
Φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ
ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγι-
κε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παρα-
γίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκα-
λυφθῆναι.
2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποι-
ῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ
ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυ-
λάσσων τὰ σάββατα μὴ βε-
βηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα.
3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς
ὁ προσκείμενος πρὸς Κύρι-
ον, Ἀφοριεῖ με ἄρα Κύριος
ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέ-
τω ὁ εὐνοῦχος, Ὅτι ξύλον
ἐγώ εἰμι ξηρόν.
4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς
εὐνούχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται
τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλέξων-
ται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχων-
ται τῆς διαθήκης μου,
5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴ-
κῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου τό-
πον ὀνομαστὸν, κρείττω υἱῶν καὶ
θυγατέρων· ὄνομα αἰώνιον
δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει.
6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς
προσκειμένοις Κυρίῳ δουλεύ-
ειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾷν τὸ ὄνομα
Κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους
καὶ δούλας· καὶ πάντας τοὺς φυ-
λασσομένους τὰ σάββατά μου
μὴ βεβηλοῦν, καὶ ἀντεχομένους
τῆς διαθήκης μου,
7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρα-
νῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσ-
ευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα
αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔ-
σονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν μου· ὁ γὰρ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
8 Εἶπε Κύριος ὁ συνά-
γων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συν-
αγωγήν.
9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄ-
γρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα
τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
10 Ἴδετε ὅτι ἐκτετύφλων-
ται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύ-
νες ἐνεοὶ οὐ δυνήσονται ὑλα-
κτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοί-
την, φιλοῦντες νυστάξαι.
11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς
τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλη-
σμονήν· καί εἰσι πονηροὶ οὐκ
εἰδότες σύνεσιν, πάντες τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕ-
καστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Κεφ. νζʹ. 57.

ἼΔετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλε-
το, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ
καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴ-
ρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ
γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται
ὁ δίκαιος.
2 Ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ
αὐτοῦ, ἦρται ἐκ τοῦ μέσου.
3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε
ὧδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοι-
χῶν καὶ πόρνης.
4 Ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε;
καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα
ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε
τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς
ἐστε τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα
ἄνομον,
5 Οἱ παρακαλοῦντες εἴ-
δωλα ὑπὸ δένδρα δασέα,
σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν
ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν
πετρῶν;

6 Ἐκείνη σου ἡ μερὶς, οὗ-
τός σου ὁ κλῆρος, κἀκείνοις
ἐξέχεας σπονδὰς, καὶ τούτοις
ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τούτοις
οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι;
7 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ με-
τέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ
ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σου,
8 Καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς
θύρας σου ἔθηκας μνημόσυ-
νά σου· ᾤου, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ
ἀποστῇς, πλεῖόν τι ἕξεις; ἠγά-
πησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ
σοῦ,
9 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορ-
νείαν σου μετ' αὐτῶν, καὶ πολ-
λοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις
ὑπὲρ τὰ ὅριά σου, καὶ ἐταπει-
νώθης ἕως ᾅδου.
10 Ταῖς πολυοδίαις σου
ἐκοπίασας, καὶ οὐκ εἶπας, Παύ-
σομαι ἐνισχύσασα, ὅτι ἔπρα-
ξας ταῦτα, διατοῦτο οὐ κατε-
δεήθης μου σύ.
11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐ-
φοβήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ οὐκ
ἐμνήσθης, οὐδὲ ἔλαβές με εἰς
τὴν διάνοιαν, οὐδὲ εἰς τὴν
καρδίαν σου; κἀγώ σε ἰδὼν
παρορῶ, καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης.
12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν
δικαιοσύνην σου, καὶ τὰ κακά
σου, ἃ οὐκ ὠφελήσει σε,
13 Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξ-
ελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει
σου· τούτους γὰρ πάντας ἄνε-
μος λήψεται, καὶ ἀποίσει και-
ταιγίς· οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου
κτήσονται γῆν, καὶ κληρονομή-
σουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου·
14 Καὶ ἐροῦσι, Καθαρί-
σατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁ-
δοὺς, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.
15 Τάδε λέγει ὁ ὕψιστος,
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶ-
να, Ἅγιος ἐν ἁγίοις, ὄνομα
αὐτῷ, ὕψιστος ἐν ἁγίοις ἀνα-
παυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις
διδοὺς μακροθυμίαν, καὶ διδοὺς
ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις
τὴν καρδίαν.
16 Οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδι-
κήσω ὑμᾶς, οὐδὲ διαπαντὸς
ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα
γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ
πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα.
17 Δι' ἁμαρτίαν βραχύ
τι ἐλύπησα αὐτὸν, καὶ ἐπάτα-
ξα αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρα-
κα, καὶ ἰασάμην αὐτὸν, καὶ
παρεκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἔδωκα
αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν,
19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ
τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖ-
σι· καὶ εἶπε Κύριος, Ἰάσο-
μαι αὐτούς,
20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδω-
νισθήσονται, καὶ ἀναπαύσασθαι
οὐ δυνήσονται.
21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς
ἀσεβέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

Κεφ. νη'. 58.

Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ, καὶ
μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγι
ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ
ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁ-
μαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴ-
κῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐ-
τῶν.
2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ζητοῦσι, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁ-
δοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δι-
καιοσύνην πεποιηκὼς, καὶ κρί-
σιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλε-
λοιπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρί-
σιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ
ἐπιθυμοῦσι,
3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνη-
στεύσαμεν,

στεύσαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνως; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε.

4 Εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;

5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν.

6 Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα.

7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει.

8 Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία.

11 Καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται· καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλιά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ Θεῷ· οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ'. 59.

ΜΗ' οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις,

τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν
ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν
ἀδικίαν μελετᾷ.
4 Οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια,
οὐδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή· πε-
ποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ
λαλοῦσι κενά, ὅτι κύουσι πό-
νον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.
5 Ὠὰ ἀσπίδων ἔῤῥηξαν,
καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ
ὁ μέλλων τῶν ὠῶν αὐτῶν φα-
γεῖν, συντρίψας οὔριον, εὗ-
ρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.
6 Ὁ ἱστὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται
εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβά-
λωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐ-
τῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔρ-
γα ἀνομίας.
7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ
πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ
ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογι-
σμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ
φόνων· σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,
8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴ-
δασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι
αὐτῶν διεστραμμέναι, ἃς διο-
δεύουσι, καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρή-
νην.
9 Διατοῦτο ἀπέστη ἡ κρί-
σις ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλά-
βῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπο-
μεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο
αὐτοῖς σκότος, μείναντες
αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.
10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυ-
φλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρ-
χόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφή-
σουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημ-
βρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς
ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν·
11 Ὡς ἄρκτος καὶ ὡς πε-
ριστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνε-
μείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι
σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν
ἀφ᾽ ἡμῶν.
12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνο-
μία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρ-
τίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ
γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν,
καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔ-
γνωμεν.
13 Ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευ-
σάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὄπισθεν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν
ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκύ-
ομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ
καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδί-
κους.
14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω
τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
μακρὰν ἀφέστηκεν· ὅτι κα-
τηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
ἡ ἀλήθεια, καὶ δι᾽ εὐθείας οὐκ
ἐδύναντο διελθεῖν.
15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται, καὶ
μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ
συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος,
καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ
ἦν κρίσις.
16 Καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀ-
νήρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἀντιληψόμενος· καὶ ἠμύνατο
αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ
τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο.
17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιο-
σύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέ-
θετο περικεφαλαίαν σωτηρίου
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιεβά-
λετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ
τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.
18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀν-
ταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπ-
εναντίοις.
19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ
δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ
ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα
τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποτα-
μὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυ-
ρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ.
20 Καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιὼν ὁ
ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσε-
βείας ἀπὸ Ἰακώβ.

21 Καὶ

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὅ ἐστιν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ' 60.

ΦΩτίζου φωτίζου Ἱερουσαλὴμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου.

4 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.

5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἥξουσί σοι

6 Ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἵδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;

9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται.

13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ·

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε Θεὸς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλκὸν, ἀντὶ

δὲ λί-

ἀντὶ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω τοὺς
ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς
ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.
18 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι
ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύν-
τριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν
τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθή-
σεται σωτήριον τὰ τείχη σου,
καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα.
19 Καὶ οὐκ ἔσται σοι ἔτι ὁ
ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ
ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου
τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι Κύ-
ριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς
δόξα σου.
20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός
σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλεί-
ψει· ἔσται γάρ σοι Κύριος φῶς
αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται
αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου.
21 Καὶ ὁ λαός σου πᾶς δί-
καιος, δι' αἰῶνος κληρο-
νομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσ-
σων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν
αὐτοῦ εἰς δόξαν.
22 Ὁ ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς
χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς
ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ
καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Κεφ. ξα'. 61.

ΠΝεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐ-
αγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέ-
σταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συν-
τετριμμένους τὴν καρδίαν,
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφε-
σιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου
δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδό-
σεως, παρακαλέσαι πάντας
τοὺς πενθοῦντας,
3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι
Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σπο-
δοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης
τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δό-
ξης ἀντὶ πνεύματος ἀκη-
δίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ
δικαιοσύνης, φύτευμα Κυ-
ρίου εἰς δόξαν.
4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρή-
μους αἰωνίας, ἐξηρημωμένας
πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ και-
νιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρη-
μωμένας εἰς γενεάς.
5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς
ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά
σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες,
καὶ ἀμπελουργοί.
6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου
κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ,
ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν
τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθή-
σεσθε.
7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κλη-
ρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κε-
φαλῆς αὐτῶν.
8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος
ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ
μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικί-
ας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐ-
τῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην
αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.
9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν,
καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέ-
σῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁ-
ρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐ-
τοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα
ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ,
10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλ-
λιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτι-
ον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐ-
φροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέ-
θηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμ-
φην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
11 Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν
τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆ-
πος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕ-
τως ἀνατελεῖ Κύριος δι-
καιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐν-
αντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κεφ.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ'
ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος·
τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὅ ἐστιν ἐπὶ
σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα
εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ
ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ σπέρματός σου·
εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ' 60.

ΦΩτίζου φωτίζου Ἱερουσα-
λὴμ, ἥκει γάρ σου τὸ
φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ
ἀνατέταλκεν.
2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει
γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη,
ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ
ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.
3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς
τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμ-
πρότητί σου.
4 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ
τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ
υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυ-
γατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθή-
σονται.
5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβηθήσῃ,
καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι με-
ταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θα-
λάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ
ἥξουσί σοι
6 Ἀγέλαι καμήλων, καὶ
καλύψουσί σε κάμηλοι Μα-
διὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ
Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσί-
ον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σω-
τήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.
7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα
Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ
Ναβαιὼθ ἥξουσι, καὶ ἀνενεχθή-
σονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
όν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευ-
χῆς μου δοξασθήσεται.
8 Τίνες οἵδε, ὡς νεφέλαι
πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ
σὺν νεοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;
9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν,
καὶ πλοῖα Θαρσεὶς ἐν πρώτοις,
ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-
θεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυ-
σὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ
τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ
διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ
ἔνδοξον εἶναι.
10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλ-
λογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσον-
ταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου
ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠ-
γάπησά σε.
11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύ-
λαι σου διαπαντὸς, ἡμέρας καὶ
νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσα-
γαγεῖν πρός σε δύναμιν ἐ-
θνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀ-
γομένους.
12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασι-
λεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί
σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐ-
ρημίᾳ ἐρημωθήσεται.
13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου
πρός σε ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ
καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δο-
ξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου.
14 Καὶ πορεύσονται πρός σε
δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάν-
των σε, καὶ παροξυνάντων σε,
καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίου
Ἰσραήλ·
15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε
ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμι-
σημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον,
εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.
16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐ-
θνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων
φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξ-
αιρούμενός σε Θεὸς Ἰσραήλ.
17 Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω
σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου
οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ
ξύλων οἴσω σοι χαλκὸν, ἀντὶ
δὲ λί-

χαλκὸν, σίδηρον· καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα.

19 Καὶ οὐκ ἔσται σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει· ἔσται γάρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου.

21 Καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Κεφ. ξα'. 61.

ΠΝεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς.

5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοί.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε.

7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ,

10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ξϐ'. 62.

ΔΙὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.

2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκόμενοι Κυρίου.

7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος· ἐὰν διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὤμοσε Κύριος κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Εἰ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου, καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας.

9 Ἀλλ' οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ, καὶ αἰνέσουσι Κύριον, καὶ οἱ συνάγοντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἁγίαις μου.

10 Πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη.

11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, Ἰδοὺ ὁ σωτήρ σοι παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ.

12 Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Κεφ. ξγ'. 63.

ΤΙς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ; οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος; Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου.

2 Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;

3 Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι.

5 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη.

6 Καὶ

6 Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν

9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾷν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

13 Ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἀβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασε,

14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;

16 Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν· ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι.

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου,

18 Ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ'. 64.

ΕΑν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται,

3 Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.

4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται· ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν,

6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι

θαρτοι

θαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥά-
κος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ
δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξεῤῥύ-
ημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν· οὕτως ἄνεμος οἴ-
σει ἡμᾶς.
7 Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλού-
μενος τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνη-
σθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι
ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου
ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡ-
μᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡ-
μῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα
τῶν χειρῶν σου πάντες.
9 Μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα,
καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλε-
ψον, ὅτι λαός σου σου πάντες
ἡμεῖς.
10 Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐ-
γενήθη ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔ-
ρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ
εἰς κατάραν.
11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡ-
μῶν, καὶ ἡ δόξα ἣν εὐλόγησαν
οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυ-
ρίκαυστος, καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα
ἡμῶν συνέπεσε.
12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις
ἀνέχου Κύριε, καὶ ἐσιώπησας,
καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφό-
δρα.

Κεφ. ξε'. 65.

Ἐμφανὴς ἐγενήθην τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑ-
ρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν·
εἶπα, Ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει, οἳ
οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα.
2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς
μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς
λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέ-
γοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ
οὐ καλῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτι-
ῶν αὐτῶν.
3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύ-
νων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαν-
τὸς· αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς
κήποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς
πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ
οὐκ ἔστιν·
4 Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν
τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ
ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕ-
ειον, καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμο-
λυμμένα πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν,
5 Οἱ λέγοντες, Πόῤῥω
ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσῃς μοι,
ὅτι καθαρός εἰμι· οὗτος κα-
πνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται
ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.
6 Ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν
μου, οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀπο-
δώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύ-
ριος· οἳ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν
ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδι-
σάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα
αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.
8 Οὕτως λέγει Κύριος,
Ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὰξ
ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι, Μὴ
λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία
ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω
ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι,
τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω
πάντας.
9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ
σπέρμα καὶ ἐξ Ἰούδα, καὶ κλη-
ρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν
μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκ-
λεκτοί μου, καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ
κατοικήσουσιν ἐκεῖ.
10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυ-
μῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ
φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυ-
σιν βουκολίων τῷ λαῷ μου,
οἳ ἐζήτησάν με.
11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκατα-
λιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανό-
μενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου,
καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ

τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ
τύχῃ κέρασμα,
12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς
εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν
σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλε-
σα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε·
ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ
ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντί-
ον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην
ἐξελέξασθε.
13 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντες
μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πει-
νάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές
μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσε-
τε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰ-
σχυνθήσεσθε·
14 Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν
πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ
ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος
ὑμῶν ὀλολύξετε.
15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄ-
νομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν
τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ
ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δου-
λεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα
καινόν,
16 Ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν
τὸν ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀμνύοντες
ἐπὶ τῆς γῆς, ὀμοῦνται τὸν Θεὸν
τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ
τὴν θλίψιν τὴν πρώτην,
καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν
καρδίαν.
17 Ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς και-
νὸς, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνη-
σθῶσι τῶν προτέρων, οὐδ᾽ οὐ μὴ
ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,
18 Ἀλλ᾽ εὐφροσύνην καὶ
ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐ-
τῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλ-
λίαμα Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὸν λα-
όν μου εὐφροσύνην.
19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ
Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσο-
μαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκέτι
μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ
κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς,
20 Οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται ἔτι
ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης, ὃς
οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ·
ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν,
ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς
ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρα-
τος ἔσται.
21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰ-
κίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· καὶ
καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶ-
νας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεν-
νήματα αὐτῶν.
22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι,
καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ
φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται·
κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ
μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐ-
τῶν παλαιώσουσιν.
23 Οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κο-
πιάσουσιν εἰς κενὸν, οὐδὲ τε-
κνοποιήσουσιν εἰς κατάραν,
ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ
Θεοῦ ἐστι, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν
μετ᾽ αὐτῶν.
24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κε-
κράξαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακού-
σομαι αὐτῶν· ἔτι λαλούντων
αὐτῶν, ἐρῶ, Τί ἐστι;
25 Τότε λύκοι καὶ ἄρνες
βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων
ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ
γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν,
οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. ξϛʹ. 66.

Ὕτως λέγει Κύριος, Ὁ
οὐρανός μου θρόνος, καὶ ἡ
γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς κα-
ταπαύσεώς μου;

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποί-
ησεν ἡ χείρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ
πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος·
καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ
ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ
τρέμοντα τοὺς λόγους μου;
3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι
μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτέννων κύνα·
ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν, ὡς
αἷμα ὕειον· ὁ διδοὺς λίβανον
εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφη-
μος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠ-
θέλησε,
4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ
ἐμπαίγματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἁ-
μαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς·
ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ
ὑπήκουσάν μου· ἐλάλησα καὶ
οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονη-
ρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβου-
λόμην, ἐξελέξαντο.
5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου
οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ·
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσο-
μένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου
δοξασθῇ, καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐ-
φροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰ-
σχυνθήσονται.
6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλε-
ως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυ-
ρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπό-
δοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.
7 Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τε-
κεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον
τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτε-
κεν ἄρσεν.
8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς
ἑώρακεν οὕτως; εἰ ὤδινε γῆ ἐν
ἡμέρα μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος
εἰς ἅπαξ, ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε
Σιὼν τὰ παιδία αὐτῆς.
9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσ-
δοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνή-
σθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ
ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν
ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεὸς σου.
10 Εὐφράνθητι Ἱερουσα-
λήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐ-
τῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐ-
τήν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χα-
ρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ'
αὐτῇ.
11 Ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμ-
πλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρα-
κλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλά-
σαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου
δόξης αὐτῆς.
12 Ὅτι τάδε λέγει Κύρι-
ος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐ-
τοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ
ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δό-
ξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐ-
τῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ
ἐπὶ γονάτων παρακληθήσον-
ται.
13 Ὡς εἴ τινα μήτηρ πα-
ρακαλέσει, οὕτω κἀγὼ παρα-
καλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ παρακληθήσεσθε.
14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρή-
σεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ
γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλή-
σει τοῖς ἀπειθοῦσιν.
15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς
πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ
ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ
ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλο-
γὶ πυρός.
16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου
κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ·
πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑ-
πὸ Κυρίου.
17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ κα-
θαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους,
καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες
κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγ-
ματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐ-

καὶ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύ-
ριος.
18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχο-
μαι συναγαγεῖν πάντα τὰ
ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ
ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν
μου.
19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐ-
τῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ
ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ
ἔθνη, εἰς Θαρσὶς, καὶ Φοὺδ,
καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὸχ, καὶ εἰς
Θοβὲλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω,
οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα,
οὐδὲ ἑωράκασί μου τὴν δόξαν·
καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου
ἐν τοῖς ἔθνεσι,
20 Καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελ-
φοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐ-
θνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵπ-
πων καὶ ἁρμάτων ἐν λαμπή-
ναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσα-
λὴμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἀνε-
νέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς
θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλ-
μῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψο-
μαι ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, εἶπε
Κύριος.
22 Ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρα-
νὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐ-
γὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ,
λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται
τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνο-
μα ὑμῶν.
23 Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μη-
νὸς, καὶ σάββατον ἐκ σαββά-
του, ἥξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσ-
κυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, εἶπε Κύριος.
24 Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄ-
ψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώ-
πων τῶν παραβεβηκότων ἐν
ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ
σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὅρα-
σιν πάσῃ σαρκί.

ἹΕΡΕΜΙ'ΑΣ.

Κεφ. α'. 1.
ΤΟ' ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγέ-
νετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν
τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱε-
ρέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ
ἐν γῇ Βενιαμίν.
2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ
Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασι-
λέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδε-
κάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδε-
κάτου ἔτους τοῦ Ζεδεκία υἱοῦ
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕ-
ως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερου-
σαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς αὐτόν·
5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν
κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ
τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡ-
γίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη
τέθεικά σε.
6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσποτα
Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λα-
λεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,
Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγώ
εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν
ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώ-
που αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι
τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύ-
ριος.
9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν
χεῖρα αὐτοῦ πρός με, καὶ ἥψατο
τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος
πρός με, Ἰδοὺ δέδωκα τοὺς
λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου·
10 Ἰδοὺ καθέστακά σε σή-
μερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασι-
λείας, ἐκριζοῦν, καὶ κατασκά-
πτειν, καὶ ἀπολλύειν, καὶ ἀνοικο-
δομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων, Τί σὺ
ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Βακτηρίαν κα-
ρυΐνην.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Καλῶς ἑώρακας. διότι ἐ-
γρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους
μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.
13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου ἐκ δευτέρου πρός με, λέ-
γων, Τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα,
Λέβητα ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώ-
που Βορρᾶ.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκ-
καυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκα-
λῶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς
γῆς ἀπὸ Βορρᾶ, λέγει Κύριος·
καὶ ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος
τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυ-
ρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πό-
λεις Ἰούδα.
16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐ-
τοὺς μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης
τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέ-
λιπόν με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλ-
λοτρίοις, καὶ προσεκύνησαν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.
17 Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν
ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ
εἰπὸν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλω-
μαί σοι· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοη-
θῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ
σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε,
λέγει Κύριος.
18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ
σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυ-
ρὰν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν,
ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦ-
σιν Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν
αὐτοῦ, καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.
19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρός σε, διότι
μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖ-
σθαί σε, εἶπε Κύριος.

Κεφ. β. 2.

ΚΑὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύ-
ριος.
2 Ἐμνήσθην ἐλέους νεότη-
τός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσε-
ως σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε
τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύ-
ριος.
3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ
Κυρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐ-
τοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν
πλημμελήσουσι, κακὰ ἥξει
ἐπ' αὐτοὺς, φησὶ Κύριος.
4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου
οἶκος Ἰακὼβ, καὶ πᾶσα πα-
τριὰ οἴκου Ἰσραήλ.
5 Τάδε λέγει Κύριος,
Τί εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι
ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν μα-
ταίων, καὶ ἐματαιώθησαν;
6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι
Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδη-
γήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν
γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ
ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ
οὗ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ

θὲν καὶ οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ,

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.

9 Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα·

11 Εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

12 Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενής ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, καὶ κατέπαιζον.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρείῳ, καὶ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες

οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριοῦμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίους, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτου ὅταν ἁλῷ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πατήρ μου εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου· ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθυον τῇ Βάαλ.

29 Ἵνατί λαλεῖτε πρός με; πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ οὐχ ἥξομεν πρός σε ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδούς σου,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σου εὑρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῴων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῷός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρός σε, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἥμαρτον.

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ἀσσούρ.

37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ' 3.

Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρός με, λέγει Κύριος.

2 Ἆρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς

λοὺς εἰς προσκόμμα σεαυτῇ·
ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπ-
ηναισχύντησας πρὸς πάντας.
4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκά-
λεσας, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν
τῆς παρθενίας σου;
5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶ-
να, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος;
ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας
τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυ-
νάσθης.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βα-
σιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ
μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραήλ;
ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑ-
ψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς
ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐπόρνευ-
σαν ἐκεῖ.
7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορ-
νεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα,
Πρός με ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ
ἀνέστρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυν-
θεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος
Ἰούδα.
8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάν-
των ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐ-
μοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν, καὶ
ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστα-
σίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ
οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰ-
ούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρ-
νευσε καὶ αὐτή.
9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ
πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευ-
σε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.
10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ
ἐπεστράφη πρός με ἡ ἀσύνθε-
τος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐπὶ ψεύδει.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν
αὐτῆς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυν-
θέτου Ἰούδα.
12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς Βορ-
ῥᾶν, καὶ ἐρεῖς, Ἐπιστράφηθι
πρός με ἡ κατοικία τοῦ Ἰσ-
ραήλ, λέγει Κύριος· καὶ μὴ
στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ᾽
ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι,
λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑ-
μῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Πλὴν, γνῶθι τὴν ἀ-
δικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν
Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχε-
ας τὰς ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλ-
σώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ
ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.
14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφε-
στηκότες, λέγει Κύριος, διό-
τι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν,
καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πό-
λεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών,
15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμέ-
νας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ
ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνον-
τες μετ᾽ ἐπιστήμης.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν πληθυν-
θῆτε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς,
λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Κιβω-
τὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραήλ;
οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν,
οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπι-
σκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθή-
σεται ἔτι.
17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέ-
σουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Θρό-
νον Κυρίου· καὶ συναχθήσονται
πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ
οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν
ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐ-
τῶν τῆς πονηρᾶς.
18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις συνελεύσονται ὁ οἶκος
Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ
γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατε-

κληρονόμησαν τοῖς πατράσιν
αὐτῶν.
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο
Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα,
καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν,
κληρονομίαν Θεοῦ παντοκρά-
τορος ἐθνῶν· καὶ εἶπα, Πατέρα
καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσεσθε.
20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ
εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠ-
θέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, λέγει Κύριος.
21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκού-
σθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν
Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν.
22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπι-
στρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συν-
τρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦ-
σαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν
ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.
24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνά-
λωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν,
τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μό-
σχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰ-
σχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι
ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτο-
μεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης· καὶ οὐχ ὑπη-
κούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ' 4.

ΕΑν ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος, πρός με,
ἐπιστραφήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ
τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στό-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσ-
ώπου μου εὐλαβηθῇ,
2 Καὶ ὀμόσῃ, Ζῇ Κύριος,
μετ' ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δι-
καιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν
αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσου-
σι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νε-
ώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ
μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.
4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ
ὑμῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες
Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰε-
ρουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ
ὁ θυμός μου, καὶ ἐκκαυθήσεται,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ
προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευ-
μάτων ὑμῶν.
5 Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰού-
δα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσα-
λήμ· εἴπατε, Σημάνατε ἐπὶ
τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκράξατε
μέγα· εἴπατε, Συνάχθητε,
καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις
τὰς τειχήρεις.
6 Ἀναλαβόντες φεύγετε
εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆ-
τε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ
Βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγά-
λην.
7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάν-
δρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη
ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς
ἐρήμωσιν· καὶ αἱ πόλεις καθ-
αιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατ-
οικεῖσθαι αὐτάς.
8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε
σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλα-
λάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη
ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.
9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται
ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ
καρδία

καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὦ δέσποτα Κύριε, ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθαρόν, οὐδ᾽ εἰς ἅγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλήμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ᾽ αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

20 Καὶ ταλαιπωρίας, σύντριμμον ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

21 Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

22 Διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τάδε λέγει Κύριος, Ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

28 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ᾽ αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση

ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας
ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγ-
καταλέλειφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν
αὐταῖς ἄνθρωπος.
30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; ἐὰν
περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμή-
σῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρί-
σῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου,
εἰς μάταιον ὁ ὡραϊσμός σου·
ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου,
τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν.
31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινού-
σης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου,
ὡς πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυ-
γατρὸς Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ
παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς·
Οἴμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ
ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημέ-
νοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕριδράμετε ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴ-
δετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν
εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα,
καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσο-
μαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.
2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διὰ
τοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι;
3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου
εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτούς,
καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας
αὐτούς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι
παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.
4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἴσως
πτωχοί εἰσι, διότι οὐκ ἠδυνά-
σθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν
Κυρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ.
5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁ-
δρούς, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι
αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου,
καὶ κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυ-
μαδὸν συνέτριψαν ζυγόν,
διέρρηξαν δεσμούς.
6 Διατοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς
λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ λύκος
ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐ-
τούς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν
ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν
θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν
ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς
ἀποστροφαῖς αὐτῶν.
7 Ποία τούτων ἵλεως γένω-
μαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλι-
πόν με, καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ
οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐ-
τούς, καὶ ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴ-
κοις πορνῶν κατέλυον.
8 Ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγε-
νήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐ-
χρεμέτιζον.
9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπι-
σκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ
ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει
ἡ ψυχή μου;
10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προ-
μαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκά-
ψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποι-
ήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑπο-
στηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσίν.
11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν
εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, οἶκος
Ἰσραήλ, καὶ οἶκος Ἰούδα.
12 Ἐψεύσαντο τῷ Κυρίῳ
αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Οὐκ ἔστι
ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κα-
κά, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ
ὀψόμεθα.
13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν
εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου
οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.
14 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ'
ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο,
ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους
μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν
λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφά-
γεται αὐτούς.
15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς

ὑμᾶς ἔθνος πόῤῥωθεν οἶκος
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος
οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς
γλώσσης αὐτοῦ.
16 Πάντες ἰσχυροὶ,
17 Καὶ κατέδονται τὸν θερι-
σμὸν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἄρτους ὑ-
μῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑ-
μῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν,
καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑ-
μῶν, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ
κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑ-
μῶν, καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν,
καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀ-
λοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυ-
ρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πε-
ποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομ-
φαίᾳ.
18 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θε-
ός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς
συντέλειαν.
19 Καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε,
Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύρι-
ος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα
ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνθ'
ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρί-
οις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δου-
λεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ
οὐχ ὑμῶν.
20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς
τὸν οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω
ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.
21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα
λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀ-
φθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπου-
σιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.
22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε,
λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώ-
που μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν
τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θα-
λάσσῃ, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ
οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ ταρα-
χθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται· καὶ ἠχή-
σουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ
ὑπερβήσονται αὐτό.
23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενή-
θη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπει-
θὴς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλ-
θοσαν,
24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν δι-
δόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόϊμον καὶ
ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσε-
ως προστάγματος θερισμοῦ,
καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.
25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέ-
κλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ'
ὑμῶν.
26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ
λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας
ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας,
καὶ συνελαμβάνοσαν.
27 Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη
πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶ-
κοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ
τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλού-
τησαν,
28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν,
οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ
κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν.
29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπι-
σκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ
ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδι-
κήσει ἡ ψυχή μου;
30 Ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐ-
γενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.
31 Οἱ προφῆται προφη-
τεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,
καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕ-
τως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ
μετὰ ταῦτα;

Κεφ. ϛʹ. 6.

ἘΝισχύσατε υἱοὶ Βενιαμὶν
ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνα-
τε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαι-
θαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅ-
τι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ Βοῤ-
ῥᾶ, καὶ συντέλεια μεγάλη
γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πήξουσιν ἐπ᾽ αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσασθε ἐπ᾽ αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλινεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ πόλις ψευδὴς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μάστιγι

8 Παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθήσεται.

9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.

11 Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοαυτό· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ ποῦ ἐστιν εἰρήνη;

15 Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ᾽ ὡς καταισχυνόμενοι κατῃσχύνθησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διατοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.

16 Τάδε λέγει Κύριος, Στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίους· καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὑρήσετε ἁγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, Οὐ πορευσόμεθα.

17 Καθέστακα ἐφ᾽ ὑμᾶς σκοπούς· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀκουσόμεθα.

18 Διατοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη, καὶ καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

19 Ἄκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον,

καὶ

τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.

20 Ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι.

21 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται.

22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς·

23 Τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ, ὡς θάλασσα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵπποις καὶ ἅρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ Σιών.

24 Ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

26 Θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον, κατάπασαι ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

Κεφ'. ζ'. 7.

2 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ, καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν οὐκ οἴδατε,

10 Τοῦ

10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα.

11 Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλώ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ.

15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραίμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτούς, καὶ μὴ εὔχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

17 Ἢ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἑαυτούς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας.

23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν.

24 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχον τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν,

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δού-

λους

λας μου, τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,
26 Καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.
28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον, Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν.
29 Κεῖραι τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἀπόρριπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.
30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὸν, τοῦ μιᾶναι αὐτόν.
31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφὲθ, ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Βωμὸς τοῦ Ταφὲθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ' Ἡ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων· καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.
33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.
34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. η'. 8.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,
2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
3 Ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.
4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;
5 Διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;
6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος καθιδρῶν ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρα-
νῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς,
τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρου-
θία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσό-
δων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μου
τοῦτο οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα
Κυρίου.
8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί
ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυ-
ρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην
ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμ-
ματεῦσιν.
9 Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ
ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν
νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν·
σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;
10 Διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς
ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονό-
μοις, καὶ συνάξουσι τὰ γεννή-
ματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.
13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς
ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν
ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα
κατερρύηκεν.
14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμε-
θα; συνάχθητε, καὶ εἰσέλ-
θωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀ-
χυρὰς, καὶ ἀπορριφῶμεν ἐκεῖ,
ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς,
καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χο-
λῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον
αὐτοῦ.
15 Συνήχθημεν εἰς εἰρή-
νην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς και-
ρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή.
16 Ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα
φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐ-
τοῦ· ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ
ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη
πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ κατα-
φάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξ-
αποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θα-
νατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐ-
πᾶσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς
18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης
καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης.
19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυ-
γατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μα-
κρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν
ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν
ματαίοις ἀλλοτρίοις.
20 Διῆλθε θέρος, παρ-
ῆλθεν ἀμητὸς, καὶ ἡμεῖς οὐ διε-
σώθημεν.
21 Ἐπὶ συντρίμματι θυ-
γατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἐν
ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες
ὡς τικτούσης.
22 Καὶ μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν
ἐν Γαλαάδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἴασις
θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κεφ. θ'. 9.

ΤΙ'ς δώσει κεφαλῇ μου ὕ-
δωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου
πηγὴν δακρύων; καὶ κλαύσο-
μαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας
καὶ νυκτὸς, τοὺς τετραυματι-
σμένους θυγατρὸς λαοῦ μου.
2 Τίς δῴη μοι ἐν τῇ ἐρή-
μῳ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ κατα-
λείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύ-
σομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες
μοιχῶνται, σύνοδος ἀθε-
τούντων.
3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσ-
σαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος,
καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλ-
θοσαν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φη-
σὶ Κύριος.
4 Ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελ-
φοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅ-
τι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερ-
νιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως
πορεύσεται.
5 Ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου
αὐτοῦ

αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ
μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ
γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ,
ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ
ἐπιστρέψαι.
6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι
με, φησὶ Κύριος.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐ-
τοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτούς· Ὅτι
ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονη-
ρίας θυγατρὸς λαοῦ μου;
8 Βολὶς τιτρώσκουσα ἡ
γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥή-
ματα τοῦ στόματος αὐτῶν·
τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρη-
νικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν
ἔχθραν.
9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπι-
σκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ
ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει
ἡ ψυχή μου;
10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε
κοπετὸν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους
τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· οὐκ
ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἕως
κτηνῶν, ἐξέστησαν, ᾤχοντο.
11 Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσα-
λὴμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κα-
τοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν
θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοι-
κεῖσθαι.
12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συν-
ετὸς, καὶ συνέτω τοῦτο; καὶ ὁ
λόγος στόματος Κυρίου πρὸς
αὐτὸν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν, ἕ-
νεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ,
ἀνήφθη, ὡς ἔρημος, παρὰ
τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν;
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν
αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔ-
δωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,
14 Ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω
τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν
τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων
ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες
αὐτῶν·
15 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰ-
δοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνά-
γκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
χολῆς,
16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐ-
γίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ'
αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.
17 Τάδε λέγει Κύριος,
Καλέσατε τὰς θρηνούσας, καὶ
ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σο-
φὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγξά-
σθωσαν,
18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς
θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ
τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕ-
δωρ,
19 Ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκού-
σθη ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπω-
ρήσαμεν, κατῃσχύνθημεν σφό-
δρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν
τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ
σκηνώματα ἡμῶν;
20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες
λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ
ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος
αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγα-
τέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ
τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.
21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος
διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκ-
τρίψαι νήπια ἔξωθεν, καὶ νεα-
νίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.
22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν
ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς
ὑμῶν,

ὑμῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν·

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδώμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά· θήσουσιν αὐτά, καὶ οὐ κινηθήσονται.

5 Ἀργύριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐστιν.

9] Ἀπὸ Θαρσεὶς ἥξει χρυσίον Μωφάζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά.

5] Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

11] Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, καὶ κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, καὶ οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.

16 Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς καται-

κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου· κἀγὼ εἶπα, Ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά σου, καὶ κατέλαβέ σε.

20 Ἡ σκηνή σου ἐταλαιπώρησεν, ὤλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις σου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσίν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέρρεών μου.

21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομή, καὶ διεσκορπίσθησαν.

22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται, καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην στρουθῶν.

23 Οἶδα Κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.

24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.

25 Ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Κεφ. ια'. 11.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης,

4 Ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλαμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν·

5 Ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα, Γένοιτο Κύριε.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτούς.

8 Καὶ οὐκ ἐποίησαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

10 Ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς· καὶ διεσκέδασαν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

11 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν·

αὐτῶν· καὶ κεκράξονται πρός
με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.
12 Καὶ πορεύσονται πόλεις
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰε-
ρουσαλὴμ, καὶ κεκράξονται πρὸς
τοὺς θεοὺς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν
αὐτοῖς, οἱ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.
13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰού-
δα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων
τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐτάξατε βω-
μοὺς θυμιᾷν τῇ Βάαλ.
14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου
περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσ-
ευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν
τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί
με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐ-
τῶν.
15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ
οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα;
μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦ-
σιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου,
ἢ τούτοις διαφεύξῃ;
16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον
τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ
ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτο-
μῆς αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ'
αὐτὴν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ
σὲ, ἠχρειώθησαν οἱ κλάδοι
αὐτῆς·
17 Καὶ Κύριος ὁ κατα-
φυτεύσας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ
σὲ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου
Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅ, τι
ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργί-
σαι με ἐν τῷ θυμιᾷν αὐτοὺς
τῇ Βάαλ.
18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ
γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν·
19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκα-
κον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ
ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο
λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες,
Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον
εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρί-
ψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζών-
των, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ
μνησθῇ οὐκέτι.
20 Κύριε κρίνων δίκαια,
δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδί-
ας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκ-
δίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρός
σε ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά
μου.
21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀνα-
θὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυ-
χήν μου, τοὺς λέγοντας, Οὐ
μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθα-
νῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν·
22 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι
ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐ-
τῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται,
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέ-
ρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν
λιμῷ.
23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔ-
σται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ,
ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι
ἀπολογήσομαι πρός σε·
πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς
σε· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐο-
δοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀ-
θετοῦντες ἀθετήματα;
2 Ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ
ἐρριζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαν-
το, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς
εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ
πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.
3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις
με, δεδοκίμακας τὴν καρ-
δίαν μου ἐναντίον σου· ἅγνι-
σον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς
αὐτῶν.
4 Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ,
καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξη-
ρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν

κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν.

5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά.

7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοί, ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί.

13 Σπείρατε πυροὺς, καὶ ἀκάνθας θερίζετε, οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος, Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν, καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.

3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βάδιζον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ

ἐκεῖ

ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς
πέτρας.
5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυ-
ψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, κα-
θὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας
πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν
Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν
τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην
σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.
7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐ-
φράτην ποταμὸν, καὶ ὤρυξα,
καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ
τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ,
καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ
μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν.
8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕ-
τω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα
καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλὴμ,
10 Τὴν πολλὴν ταύτην
ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπα-
κούειν τῶν λόγων μου, καὶ πο-
ρευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλο-
τρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ
τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἔσον-
ται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο,
ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.
11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται
τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀ-
σφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως
ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα
οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι
εἰς λαὸν ὀνομαστὸν, καὶ εἰς καύ-
χημα, καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ
εἰσήκουσάν μου.
12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθή-
σεται οἴνου· καὶ ἔσται ἐὰν εἴ-
πωσι πρὸς σε, Μὴ γνόντες οὐ
γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς
πληρωθήσεται οἴνου;
13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βα-
σιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους
υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προ-
φήτας, καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, μεθύσματι·
14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς
ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐκ ἐπιπο-
θήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ
φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτειρήσω
ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.
15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσα-
σθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύ-
ριος ἐλάλησε.
16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ
ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκο-
τάσαι, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι
πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτει-
νά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ
ἐκεῖ σκιὰ θανάτου, καὶ τεθή-
σονται εἰς σκότος.
17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κε-
κρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως,
καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑ-
μῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη
τὸ ποίμνιον Κυρίου.
18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ
τοῖς δυναστεύουσι, Ταπεινώ-
θητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθη-
ρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέ-
φανος δόξης ὑμῶν.
19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον,
συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀν-
οίγων· ἀπῳκίσθη Ἰούδας, συν-
ετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν.
20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς
σου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρ-
χομένους ἀπὸ Βοῤῥᾶ· ποῦ ἐστι
τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρό-
βατα δόξης σου;
21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέ-
πτωνταί σε; καὶ σὺ ἐδίδα-

ξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν· οὐκ ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν;

22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Διατί ἀπήντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά.

24 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον.

25 Οὗτος ὁ κλῆρός σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει Κύριος· ὡς ἐπελάθου μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι,

26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου,

27 Καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου· ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ βδελύγματά σου· οὐαί σοι Ἱερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος ἔτι;

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τῆς ἀβροχίας.

2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.

3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ᾽ ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐχ εὕροσαν ὕδωρ, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά.

4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ᾐσχύνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

6 Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας, καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος.

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· Κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοι ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ᾽ ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν Κύριε, ἰδοὺ

ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφη-
τεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄ-
ψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς
ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ
εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ψευδῆ οἱ προφῆται προ-
φητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ
ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐ-
λάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁ-
ράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας,
καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέ-
σεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν.
15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ
ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἳ λέγουσι,
Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται
ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θα-
νάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, καὶ
ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται,
16 Καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ
προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔ-
σονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν,
καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κα-
κὰ αὐτῶν.
17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
τὸν λόγον τοῦτον, Καταγάγετε
ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα
ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μὴ δια-
λιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι
συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου,
καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα.
18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πε-
δίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μα-
χαίρας· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς
τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λι-
μοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης
ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ
ᾔδεισαν.
19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπ-
εδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ
Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱνατί
ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρή-
νην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά, εἰς και-
ρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή.
20 Ἔγνωμεν Κύριε ἁμαρ-
τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πα-
τέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν
ἐναντίον σου.
21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά
σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δό-
ξης σου· μνήσθητι, μὴ δια-
σκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου
τὴν μεθ' ἡμῶν.
22 Μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν
ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς
δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ
σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε
Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάν-
τα ταῦτα.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ
Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου,
οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐ-
τούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦ-
τον, καὶ ἐξελθέτωσαν.
2 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι
πρός σε, Ποῦ ἐξελευσόμεθα;
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε
λέγει Κύριος, Ὅσοι εἰς θά-
νατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι
εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν·
καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμόν·
καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς
αἰχμαλωσίαν.
3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐ-
τοὺς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύρι-
ος· τὴν μάχαιραν εἰς σφα-
γὴν, καὶ τοὺς κύνας εἰς δια-
σπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς
γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ

εἰς βρῶσιν καὶ διαφθοράν.

4 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω πορεύσῃ· καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς.

7 Καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ, ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτά, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας, κατῃσχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἴμοι ἐγὼ μῆτερ, ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ; οὔτε ὠφείλησα, οὔτε ὠφείλησέ με οὐδείς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος, καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου.

13 Καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα, διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

14 Καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μου, καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθῴωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμὸν

16 Ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς· καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ Κύριε παντοκράτωρ.

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου· κατὰ μόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην.

18 Ἱνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ πληγή μου στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γενομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς, οὐκ ἔχον πίστιν.

19 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρόν, χαλκοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σε,

σε, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς
σε, διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώ-
ζειν σε,
21 Καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε
ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώ-
σομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

2 ΚΑὶ σὺ μὴ λάβῃς γυ-
ναῖκα,
1] Λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ,
2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι
υἱὸς, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγα-
τέρων γεννωμένων ἐν τῷ τό-
πῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέ-
ρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐ-
τοὺς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ,
4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀπο-
θανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ τα-
φήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς ἔσονται· καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται
καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λι-
μῷ συντελεσθήσονται.
5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ
μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ
μὴ πενθήσῃς αὐτοὺς, ὅτι ἀφέ-
στακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ
τοῦ λαοῦ τούτου.
6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτοὺς,
οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι,
καὶ οὐ ξυρηθήσονται,
7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος
ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλη-
σιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν
αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλη-
σιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.
8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσ-
ελεύσῃ σὺ, συγκαθίσαι μετ᾽
αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν,
9 Διότι τάδε λέγει Κύρι-
ος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἐγὼ
καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐν-
ώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν
χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφρο-
σύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ
φωνὴν νύμφης.
10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεί-
λῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι
πρὸς σε, Διατί ἐλάλησε Κύ-
ριος ἐφ᾽ ἡμᾶς πάντα τὰ κα-
κὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡ-
μῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν,
ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ
πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύρι-
ος, καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλ-
λοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐ-
τοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς,
καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νό-
μον μου οὐκ ἐφυλάξαντο·
12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσα-
σθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν·
καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκα-
στος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρ-
δίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ
ὑπακούειν μου.
13 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν
γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ
πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἳ οὐ δώ-
σουσιν ὑμῖν ἔλεος.
14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀν-
αγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου,
15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς
ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ
γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς

γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν.
16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς
ἁλιεῖς τοὺς πολλούς, λέγει Κύ-
ριος, καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς·
καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς
πολλοὺς θηρευτάς, καὶ θηρεύ-
σουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄ-
ρους, καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ,
καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πε-
τρῶν.
17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα
αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου.
18 Καὶ ἀνταποδώσω δι-
πλᾶς τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς
ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν
τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγ-
μάτων αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνο-
μίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημ-
μέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.
19 Κύριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ
βοήθειά μου, καὶ καταφυγή μου
ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ
ἔθνη ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς
γῆς, καὶ ἐροῦσιν, Ὡς ψευδῆ
ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἴδωλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς
ὠφέλημα;
20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄν-
θρωπος θεούς, καὶ οὗτοι οὐκ
εἰσὶ θεοί.
21 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώ-
σω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ
αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ
γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύ-
ριος.

Κεφ. ιζ'. 17.

5 ΕΠικατάρατος ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς τὴν ἐλ-
πίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον,
καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυ-
ρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.
6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυ-
ρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄψεται
ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθά, καὶ κατα-
σκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ ἐν ἐ-
ρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις οὐ
κατοικεῖται.
7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος
ἐλπὶς αὐτοῦ·
8 Καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐ-
θηνοῦν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ
ἰκμάδα βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ· οὐ
φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦ-
μα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη
ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχί-
ας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλεί-
ψει ποιοῦν καρπόν.
9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ
πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ
τίς γνώσεται αὐτόν;
10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων
καρδίας, καὶ δοκιμάζων νε-
φρούς, τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς
τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.
11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συν-
ήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε, ποιῶν
πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν
ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκατα-
λείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.
12 Θρόνος δόξης ὑψω-
μένος, ἁγίασμα ἡμῶν,
13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ·
Κύριε, πάντες οἱ καταλι-
πόντες σε καταισχυνθήτω-
σαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς
γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγ-
κατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν
Κύριον.
14 Ἴασαί με Κύριε, καὶ ἰα-
θήσομαι· σῶσόν με, καὶ σω-
θήσομαι, ὅτι καύχημά μου
σὺ εἶ.
15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς

με, Ποῦ ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ἐπίστῃ· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.

18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοί, καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέραν πονηράν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βάδισον, καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,

20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ.

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου, καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούσητέ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ᾽ ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, κἀκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.

4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ; ἰδοὺ, ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως, ὑμεῖς ἐστὲ ἐν χερσί μου.

7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν,

16 Τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 Διατοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς

αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟ'τε εἶπε Κύριος πρός με, Βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσεὶθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σε,

3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων,

5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέ

γει Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσονται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι· καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαὸν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτὴν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑὶ ἤκουσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεὺς· καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου· τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταῤῥάκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ καταῤῥάκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ᾽ ἢ Μέτοικον.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

5 Καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος.

8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλό-

θεν, Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυ-
στῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄν-
δρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε
τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατη-
θήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ,
καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν
ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐ-
μοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων·
διατοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι
οὐκ ἠδύναντο· ᾐσχύνθησαν σφό-
δρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας
αὐτῶν, αἳ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπι-
λησθήσονται.
12 Κύριε δοκιμάζων δί-
καια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρ-
δίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ
ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς
σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογή-
ματά μου.
13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰ-
νέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο
τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χει-
ρὸς πονηρευομένων.
14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέ-
ρα, ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ
ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτικτέν με ἡ μήτηρ
μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή.
15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρω-
πος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ
πατρί μου λέγων, Ἐτέχθη
σοι ἄρσην· εὐφραινόμενος.
16 Ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέ-
στρεψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ
οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω
κραυγῆς τὸ πρωΐ, καὶ ἀλα-
λαγμοῦ μεσημβρίας,
17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ
με ἐν μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό
μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου,
καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰ-
ωνίας.
18 Ἵνατί τοῦτο ἐξῆλθον
ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κό-
πους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν
αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα'. 21.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος
παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰε-
ρεμίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας
τὸν Πασχὼρ υἱὸν Μελχίου, καὶ
Σοφονίαν υἱὸν Βασαίου τὸν ἱε-
ρέα, λέγων,
2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν
τὸν Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡ-
μᾶς· εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ
ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱε-
ρεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα,
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰ-
δοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα
τὰ πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πο-
λεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς
Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας
ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους· καὶ
συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον
τῆς πόλεως ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς
ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ, καὶ ἐν
βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ
καὶ ὀργῆς μεγάλης.
6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ
κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ
ἀποθανοῦνται.
7 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως
λέγει Κύριος, Δώσω τὸν Σε-
δεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαί-
ρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐ-
τῶν, τῶν ζητούντων τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν
αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ
φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ
οἰκτειρήσω αὐτούς.

8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, ϗ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ ϗ ἐν λιμῷ· ϗ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρῆσαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς, ζήσεται, ϗ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, ϗ ζήσεται.

10 Διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακά, ϗ οὐκ εἰς ἀγαθά· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, ϗ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί.

11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

12 Οἶκος Δαυίδ, τάδε λέγει Κύριος, Κρίνατε πρωῒ κρίμα, ϗ κατευθύνατε, ϗ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, ϗ καυθήσεται, ϗ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σὸρ, τὴν πεδεινήν, τοὺς λέγοντας, Τίς πτοήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, ϗ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος, Πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ϗ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,

2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκουε λόγον Κυρίου βασιλεῦ Ἰούδα, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, σὺ ϗ ὁ οἶκός σου ϗ ὁ λαός σου, ϗ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποιεῖτε κρίσιν ϗ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν, ϗ προσήλυτον ϗ ὀρφανὸν ϗ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, ϗ μὴ ἀσεβεῖτε, ϗ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον, ϗ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, ϗ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων ϗ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, ϗ ὁ λαὸς αὐτῶν.

5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα, Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, ϗ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, ϗ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διατί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, ϗ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, ϗ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν·

κλαύσατε κλαυθμὸν τὸν ἐκπο-
ρευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει
ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πα-
τρίδος αὐτοῦ.
11 Διότι τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰω-
σία, τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰω-
σίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλ-
θεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀ-
ναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,
12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ
ἀποθανεῖται, καὶ τὴν γῆν ταύ-
την οὐκ ὄψεται ἔτι.
13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν
αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ
τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίμα-
τι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐρ-
γᾶται δωρεὰν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.
14 Ὠκοδόμησας σεαυτῷ
οἶκον σύμμετρον, ὑπερῷα ῥι-
πιστὰ διεσταλμένα θυρίσι, καὶ
ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ, καὶ κε-
χρισμένα ἐν μίλτῳ.
15 Μὴ βασιλεύσεις, ὅτι
σὺ παροξύνῃ ἐν Ἄχαζ τῷ
πατρί σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ
πίονται· βέλτιόν σε ποιεῖν κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην.
16 Οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔ-
κριναν κρίσιν ταπεινῷ, οὐδὲ
κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτό ἐστι τὸ
μὴ γνῶναί σε ἐμὲ, λέγει Κύ-
ριος;
17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλ-
μοί σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου κα-
λὴ, ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν
σου, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον
τοῦ ἐκχέαι αὐτὸ, καὶ εἰς ἀδική-
ματα καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν
αὐτά.
18 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰω-
σία βασιλέα Ἰούδα, Καὶ ἐπὶ
τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐ κόψονται αὐ-
τὸν, Ὦ ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύ-
σονται αὐτὸν, Οἴμοι Κύριε.
19 Ταφὴν ὄνου ταφήσεται,
συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκει-
να τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.
20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβα-
νον, καὶ κέκραξον, καὶ εἰς τὴν
Βασὰν δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ
βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς θα-
λάσσης, ὅτι συνετρίβησαν
πάντες οἱ ἐρασταί σου.
21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν
τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶπας,
Οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός
σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας
τῆς φωνῆς μου.
22 Πάντας τοὺς ποιμένας
σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ
ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ
ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθή-
σῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάν-
των τῶν φιλούντων σε.
23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λι-
βάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέ-
δροις, καταστενάξεις ἐν τῷ
ἐλθεῖν σοι ὠδῖνας ὡς τικτού-
σης.
24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχο-
νίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν
ἐκσπάσω σε,
25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυ-
χήν σου, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας
τῶν Χαλδαίων,
26 Καὶ ἀπορρίψω σε καὶ
τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦ-
σάν σε εἰς γῆν, οὗ οὐκ ἐ-
τέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀπο-
θανεῖσθε.
27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐ-
τοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν,
οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.
28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς
σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ,

τι ἐξεῤῥίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς
γῆν ἣν οὐκ ᾔδει.
29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυ-
ρίου,
30 Γράψον τὸν ἄνδρα τοῦ-
τον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι
οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Δαυίδ, ἄρχων ἔτι ἐν
τῷ Ἰούδα.

Κεφ. κγʹ. 23.

Ὦ Ποιμένες οἱ ἀπολλύον-
τες καὶ διασκορπίζον-
τες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς
αὐτῶν.
2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν
λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπί-
σατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξ-
ώσατε αὐτά, καὶ οὐκ ἐπεσκέ-
ψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ
ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπι-
τηδεύματα ὑμῶν.
3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς
καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ
πάσης τῆς γῆς, οὗ ἐξώσα αὐτοὺς
ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς
τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξη-
θήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.
4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς
ποιμένας, οἳ ποιμανοῦσιν αὐ-
τούς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ
πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.
5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, καὶ ἀναστήσω
τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν,
καὶ βασιλεύσει βασιλεύς, καὶ
συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.
6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ
σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ
κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ
τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέ-
σει αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδὲκ
ἐν τοῖς προφήταις.
9 Συνετρίβη ἡ καρδία μου
ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθη πάντα τὰ
ὀστᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ
συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄν-
θρωπος συνεχόμενος ἀπὸ
οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ
ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δό-
ξης αὐτοῦ.
10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τού-
των ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράν-
θησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ
ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πο-
νηρός, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως.
11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφή-
της ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴ-
κῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.
12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς
αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν
γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται,
καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακά, ἐν
ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ, καὶ
ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.
14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτά,
μοιχωμένους, καὶ πορευομένους
ἐν ψεύδεσι, καὶ ἀντιλαμβανο-
μένους χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ
ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐγενή-
θησάν μοι πάντες ὡς Σόδο-
μα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν,
ὥσπερ Γόμορρα.
15 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ
αὐτοὺς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐ-
τοὺς ὕδωρ πικρόν, ὅτι ἀπὸ τῶν
προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε
μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.
16 Οὕτως λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς
λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι μα-
ταιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ
καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ
ἀπὸ στόματος Κυρίου.
17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθου-

μένοις τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρή-
νη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς
πορευομένοις τοῖς θελήμασιν
αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομέ-
νῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ, εἴ-
παν, Οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.
18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστή-
ματι Κυρίου, καὶ εἶδε τὸν λό-
γον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο, καὶ
ἤκουσεν;
19 Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ
Κυρίου, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς
συσσεισμὸν, συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.
20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ
θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ
αὐτὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ,
ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας
αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν
νοήσουσιν αὐτό.
21 Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς
προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον·
οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ
αὐτοὶ ἐπροφήτευον.
22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑπο-
στάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τὸν λόγον
μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρε-
φον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπι-
τηδευμάτων αὐτῶν.
23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰ-
μι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ
Θεὸς πόρρωθεν.
24 Εἰ κρυβήσεταί τις ἐν
κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι
αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει
Κύριος.
25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ
προφῆται, ἃ προφητεύουσιν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ
λέγοντες, Ἠνυπνιασάμην ἐν-
ύπνιον.
26 Ἕως πότε ἔσται ἐν καρ-
δίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφη-
τευόντων ψευδῆ, ἐν τῷ προ-
φητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα
τῆς καρδίας αὐτῶν,
27 Τῶν λογιζομένων τοῦ
ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν
τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διη-
γοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον
αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ
πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός
μου ἐν τῇ Βάαλ;
28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ
ἐνύπνιόν ἐστι, διηγησάσθω τὸ
ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λό-
γος μου πρὸς αὐτὸν, διηγη-
σάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀλη-
θείας· τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν
σῖτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέ-
γει Κύριος.
29 Οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου,
ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ
ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;
30 Ἰδοὺ ἐγὼ διατοῦτο πρὸς
τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, τοὺς κλέπτοντας τοὺς
λόγους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ
πλησίον αὐτοῦ.
31 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προ-
φήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προ-
φητείας γλώσσης, καὶ νυστά-
ζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.
32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς
τοὺς προφήτας τοὺς προφη-
τεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ
οὐ διηγοῦντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν
τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν
αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάναις
αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην
αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠ-
φελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον.
33 Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁ
λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφή-
της, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου;
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε
τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς,
λέγει Κύριος.
34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς,
καὶ ὁ λαὸς, οἱ ἂν εἴπωσι, Λῆμ-
μα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄν-
θρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίου,

39 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλά, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κδ'. 24.

Ἔδειξέ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα· καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Τί σὺ ὁρᾷς Ἱερεμία; καὶ εἶπα, Σῦκα· σῦκα τὰ χρηστά, χρηστὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρά, πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά.

6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθά, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτούς, καὶ καταφυτεύσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμέ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.

8 Καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρά, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς

βασι-

βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς παραβολὴν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. κε΄. 25.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,

2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων,

3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία, υἱοῦ Ἀμὼς, βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ λέγων,

4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὄρθρου ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν,

5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.

8 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι πατριὰν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον.

10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης· ὀσμὴν μύρου, καὶ φῶς λύχνου.

11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ἃ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη.

15 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου, καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς.

16 Καὶ πίονται, καὶ ἐξεμοῦνται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν.

17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με Κύριος πρὸς αὐτά,

18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τ

θῆναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ
εἰς ἄβατον, καὶ εἰς συριγμόν,
19 Καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
20 Καὶ πάντας τοὺς συμ-
μίκτους, καὶ πάντας τοὺς βασι-
λεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀ-
σκάλωνα, καὶ τὴν Γάζαν, καὶ
τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοι-
πον Ἀζώτου,
21 Καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ
τὴν Μωαβῖτιν, καὶ τοὺς υἱοὺς
Ἀμμών,
22 Καὶ βασιλεῖς Τύρου, καὶ
βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βα-
σιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς
θαλάσσης,
23 Καὶ τὴν Δαιδὰν, καὶ
τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς,
καὶ πάντα περικεκαρμένον κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ,
24 Καὶ πάντας τοὺς συμ-
μίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν
τῇ ἐρήμῳ,
25 Καὶ πάντας βασιλεῖς
Αἰλάμ, καὶ πάντας βασιλεῖς
Περσῶν,
26 Καὶ πάντας βασιλεῖς
ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ
τοὺς ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βα-
σιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς.
27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Οὕ-
τως εἶπε Κύριος παντοκρά-
τωρ, Πίετε, μεθύσθητε, καὶ
ἐξεμέσατε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ
οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλ-
λω ἀναμέσον ὑμῶν.
28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βού-
λωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον
ἐκ τῆς χειρός σου, ὥστε πιεῖν,
καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Πιόντες πίεσθε,
29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνο-
μάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐ-
τὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι,
καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ κα-
θαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐ-
γὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς κα-
θημένους ἐπὶ τῆς γῆς.
30 Καὶ σὺ προφητεύσεις
ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους,
καὶ ἐρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψη-
λοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λό-
γον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου
αὐτοῦ· καὶ οἱ δὲ ὥσπερ τρυγῶν-
τες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ
καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἥκει
ὄλεθρος
31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι
κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνε-
σι· κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν
σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθη-
σαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύ-
ριος.
32 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους
ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαῖλαψ μεγά-
λη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς.
33 Καὶ ἔσονται τραυματί-
αι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυ-
ρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕ-
ως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ
κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.
34 Ἀλαλάξατε ποιμένες,
καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ
κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐ-
πληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν
εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ
οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί,
35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ
ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σω-
τηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προ-
βάτων.
36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποι-
μένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν
προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι
ὀλό-

ἀλόθρευσε Κύριος τὰ βο-
σκήματα αὐτῶν·
37 Καὶ παύσεται τὰ κατά-
λοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσ-
ώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.
38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ
λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐ-
γενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον
ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς
μεγάλης.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλέως Ἰω-
ακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία, ἐγενή-
θη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Κυρίου·
2 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ
χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰου-
δαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομέ-
νοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς
συνέταξά σοι χρηματίσαι
αὐτοῖς, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα.
3 Ἴσως ἀκούσονται, καὶ
ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς,
καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κα-
κῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ
ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐ-
τῶν.
4 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ
μου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νο-
μίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ
πρόσωπον ὑμῶν,
5 Εἰσακούειν τῶν λόγων
τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν,
οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠ-
κούσατέ μου,
6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον
ὥσπερ Σηλώ, καὶ τὴν πόλιν
δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς,
καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου λα-
λοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν
οἴκῳ Κυρίου.
8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου
παυσαμένου λαλοῦντος πάν-
τα ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ
λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ
συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱε-
ρεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται,
καὶ πᾶς ὁ λαός, λέγων, Θανά-
τῳ ἀποθανῇ,
9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ
ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὥσ-
περ Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος,
καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται
ἀπὸ κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλη-
σιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερε-
μίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχον-
τες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βα-
σιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης
τῆς καινῆς.
11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ
οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς
ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ,
Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κα-
τὰ τῆς πόλεως ταύτης, κα-
θὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν.
12 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας
πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ
τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέ-
στειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πό-
λιν ταύτην πάντας τοὺς λό-
γους οὓς ἠκούσατε.
13 Καὶ νῦν βελτίους ποι-
ήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ
ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς
φωνῆς Κυρίου, καὶ παύσεται
Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐ-
λάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν
ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμ-
φέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

15 Ἀλλ᾽ ἢ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ,

18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

19 Μὴ ἀνῄρων ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ᾽ αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου·

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον.

23 Καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

24 Πλὴν ἡ χεὶρ Ἀχεικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἱερεμίου, τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, μὴ ἀνῃρεῖν αὐτόν.

Κεφ. κζ΄. 27.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ κλοιοὺς, καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου.

3 Καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωὰβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

6 Ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβά-

λασι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ
τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶ-
νος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λι-
μῷ ἐπισκέψομαι αὐτοὺς, εἶ-
πε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐν-
υπνιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰ-
ωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρ-
μακῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων,
Οὐ μὴ ἐργάζησθε τῷ βασι-
λεῖ Βαβυλῶνος.
10 Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προ-
φητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μα-
κρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑ-
μῶν.
11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν
εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
βυλῶνος, καὶ ἐργάσηται αὐτῷ,
καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, καὶ
ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.
12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βα-
σιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέ-
γων, Εἰσαγάγετε τὸν τράχη-
λον ὑμῶν, καὶ ἐργάζεσθε τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
15 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προ-
φητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέ-
στειλα αὐτοὺς, φησὶ Κύριος,
καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί
μου ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπο-
λέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑ-
μεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ
προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀ-
δίκῳ ψευδῆ.
16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ
λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν
ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶ-
πε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν
λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προ-
φητευόντων ὑμῖν, λεγόντων,
Ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπι-
στρέψει ἐκ Βαβυλῶνος· ὅτι
ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν.
17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
18 Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ
εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς,
ἀπαντησάτωσάν μοι, ὅτι οὕ-
τως εἶπε Κύριος· καὶ τῶν ἐπι-
λοίπων σκευῶν, ὧν οὐκ ἔλαβε
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτι
ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἰε-
ρουσαλὴμ, εἰς Βαβυλῶνα
εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Κεφ. κη' 28.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρ-
τῳ ἔτει Σεδεκία βασι-
λέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμ-
πτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς
Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ
Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βα-
σιλέως Βαβυλῶνος.
3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ
ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,
4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν
ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συνέτρι-
ψα τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
βυλῶνος.
5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς
παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλ-
μοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων
ἐν οἴκῳ Κυρίου,
6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀ-
ληθῶς οὕτω ποιῆσαι Κύριος,
στῆσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προ-
φητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ
σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν
τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶ-
νος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν
λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέ-
γω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς

ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.
9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.
10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.
11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾤχετο Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων,
13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς·
14 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.
15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.
16 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.
17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Κεφ. κθ'. 29.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν,
2 Ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς βασιλίσσης, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς ἐλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱοῦ Σαφὰν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα· λέγων,
4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ,
5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν,
6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε·
7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.
8 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ

μάντεις

μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε
εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς
ἐνυπνιάζεσθε,
9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστει-
λα αὐτούς.
10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Ὅταν μέλλῃ πληρωθῆναι Βαβυ-
λῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπι-
σκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω
τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς
τὸν τόπον τοῦτον.
11 Καὶ λογιοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς
λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κα-
κά, τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.
12 Καὶ προσεύξασθε πρός
με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν.
13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ
εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ
με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,
14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν·
15 Ὅτι εἴπατε, Κατέστη-
σεν ἡμῖν Κύριος προφήτας
ἐν Βαβυλῶνι·
21 Οὕτως εἶπε Κύριος
ἐπὶ Ἀχιάβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκί-
αν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυ-
λῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ'
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.
22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐ-
τῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ
ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶ-
νι, λέγοντες, Ποιήσαι σε
Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποί-
ησε, καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπε-
τηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν πυρί,
23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομί-
αν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο
τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν
αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτι-
σαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν
οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ
μάρτυς, φησὶ Κύριος.
24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν
Αἰλαμίτην ἐρεῖς,
25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀ-
νόματί μου· καὶ πρὸς Σοφονίαν
υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα εἰπέ,
26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα
ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι
ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύ-
οντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαι-
νομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς
τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν
καταῤῥάκτην.
27 Καὶ νῦν διατί συν-
ελοιδορήσατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ
Ἀναθὼθ, τὸν προφητεύσαν-
τα ὑμῖν;
28 Οὐ διατοῦτο ἀπέστειλεν;
ὅτι διὰ τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέστει-
λε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶ-
να, λέγων, Μακράν ἐστιν, οἰ-
κοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατ-
οικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ
βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου.
30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
31 Ἀπόστειλον πρὸς τὴν
ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶ-
πε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν
Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπρο-
φήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ
ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ
πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς
ἐπ' ἀδίκοις,
32 Διατοῦτο οὕτως εἶπε
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέ-
ψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ
γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν
ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ
ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιή-
σω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

Κεφ. λ'. 30.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος
πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
Κυρίου, εἰπεῖν,

2 Ο

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτι-
σα πρός σε ἐπὶ βιβλίου.
3 Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀπο-
στρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν
ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.
4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐ-
λάλησε Κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα.
5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φω-
νὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος,
καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.
6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε,
εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ
φόβου, ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν
καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα
πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ· ἐστράφησαν πρόσωπα
εἰς ἴκτερον.
7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι
τοιαύτη· καὶ χρόνος στενός
ἐστι τῷ Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τού-
του σωθήσεται.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν
ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
διαρρήξω· καὶ οὐκ ἐργῶνται
αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,
9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν· καὶ τὸν Δαυὶδ βα-
σιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
12 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγη-
ρὰ ἡ πληγή σου,
13 Οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν
σου, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης,
ὠφέλεια σοι οὐκ ἔστι.
14 Πάντες οἱ φίλοι σου
ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερω-
τήσουσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ
ἔπαισά σε, παιδείαν στερεὰν
ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλή-
θυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.
16 Διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔ-
σθοντές σε βρωθήσονται, καὶ
πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας
αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλῆ-
θος ἀδικιῶν σου ἐπληθύν-
θησαν αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποί-
ησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται
οἱ διαφοροῦντές σε εἰς δια-
φόρημα, καὶ πάντας τοὺς προ-
νομεύσαντάς σε δώσω εἰς
προνομήν.
17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά
σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰα-
τρεύσω σε, φησὶ Κύριος·
ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θή-
ρευμα ὑμῶν ἐστιν, ὅτι ζητῶν
οὐκ ἔστιν αὐτήν.
18 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποι-
κίαν Ἰακὼβ, καὶ τὴν αἰχμα-
λωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκο-
δομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕ-
ψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ
κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.
19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐ-
τῶν ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων·
καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ
ἐλαττωθῶσι.
20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσω-
πόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ
ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας
αὐτούς,
21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι
αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ὁ ἄρχων
αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ
συνάξει αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέ-
ψουσι πρός με· ὅτι τίς ἐστιν
οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρός με;
φησὶ Κύριος.
23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλ-
θε

τὸ θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ
στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει.
24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀρ-
γὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσει,
καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα
καρδίας αὐτοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λα'. 31.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶ-
πε Κύριος, ἔσομαι εἰς
Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
2 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ
ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βα-
δίσατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσ-
ραήλ,
3 Κύριος πόρρωθεν ὤφθη
αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγά-
πησά σε· διὰ τοῦτο εἵλκυσά
σε εἰς οἰκτείρημα.
4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ
οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσ-
ραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν
σου, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συνα-
γωγῆς παιζόντων.
5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμ-
πελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας,
φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,
6 Ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλή-
σεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν
Ἐφραὶμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνά-
βητε εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ὑμῶν.
7 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος
τῷ Ἰακὼβ, Εὐφράνθητε, καὶ
χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν
ἐθνῶν· ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ
αἰνέσατε· εἴπατε, Ἔσωσε Κύ-
ριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατά-
λοιπον τοῦ Ἰσραήλ.
8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ
Βορρᾶ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φα-
σέκ· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον
πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.
9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον,
καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐ-
τοὺς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας
ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ
μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι
ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πα-
τέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότο-
κός μου ἐστίν.
10 Ἀκούσατε λόγους Κυ-
ρίου ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς
νήσους τὰς μακρόθεν· εἴπα-
τε, Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ
καὶ συνάξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει
αὐτὸν, ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον
αὐτοῦ.
11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύ-
ριος τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο
αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων
αὐτοῦ.
12 Καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφραν-
θήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ
ἥξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ
γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρ-
πῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβά-
των· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον, καὶ
πεινάσουσιν ἔτι.
13 Τότε χαρήσονται παρ-
θένοι ἐν συναγωγῇ νεανί-
σκων, καὶ πρεσβῦται χαρή-
σονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος
αὐτῶν εἰς χαρμονὴν, καὶ ποι-
ήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους.
14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω
τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν
Λευΐ, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγα-
θῶν μου ἐμπλησθήσονται,
εἶπε Κύριος.
15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη
θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ
ὀδυρμοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιο-
μένη οὐκ ἤθελε παύσασθαι ἐ-
πὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ
εἰσίν.
16 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Διαλειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ
κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί
σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι

μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.

18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου, Ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου·

19 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με, ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν, φησὶ Κύριος.

21 Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους· ὁδὸν ἣν ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

22 Ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη.

27 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν, σπέρμα ἀνθρώπου, καὶ σπέρμα κτήνους.

28 Καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος·

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ

ἕκαστος

ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων, Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ
αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ
μὴ μνησθῶ ἔτι.
37] Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς
εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύρι-
ος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδα-
φος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ
οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσ-
ραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ
πάντων ὧν ἐποίησαν.
35] Οὕτως εἶπε Κύρι-
ος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς
τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέ-
ρας εἰς φῶς τῆς νυκτὸς, καὶ
κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐ-
βόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς,
Κύριος παντοκράτωρ ὄνο-
μα αὐτῷ·
36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νό-
μοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου,
φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος
Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔ-
θνος κατὰ πρόσωπόν μου πά-
σας τὰς ἡμέρας.
38] Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομη-
θήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ
πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως πύλης
τῆς γωνίας·
39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ δια-
μέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐ-
τῶν ἕως βουνῶν Γαρὴβ, καὶ πε-
ρικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκ-
λεκτῶν λίθων,
40 Καὶ πάντες ἀσαρημὼθ
ἕως ναχαλ Κέδρων, ἕως γω-
νίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς,
ἁγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι
οὐ μὴ ἐκλίπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαι-
ρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λβ'. 32.

Ο Λόγος ὁ γενόμενος
παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰε-
ρεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκά-
τῳ βασιλεῖ Σεδεκία, οὗτος
ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος
τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
2 Καὶ δύναμις βασιλέως
Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐ-
πὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερεμίας
ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυ-
λακῆς, ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ βασι-
λέως,
3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων,
Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων,
Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐ-
γὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην
ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶ-
νος, καὶ λήψεται αὐτὴν,
4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σω-
θῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι
παραδοθεὶς παραδοθήσεται εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶ-
νος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ
πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὄψονται·
5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδε-
κίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ
καθιεῖται.
6 Καὶ ὁ λόγος Κυρίου ἐ-
γενήθη πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
7 Ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σα-
λὼμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχε-
ται πρὸς σὲ, λέγων, Κτῆσαι
σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν
Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις πα-
ραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.
8 Καὶ ἦλθε πρός με Ἀ-
ναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀ-
δελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐ-
λὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε,
Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου
τὸν ἐν γῇ Βενιαμὶν τὸν ἐν Ἀ-
ναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτή-
σασθαι αὐτὸν, καὶ σὺ πρε-
σβύτερος· καὶ ἔγνων, ὅτι λό-
γος Κυρίου ἐστὶ,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν
Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός
μου, καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σί-
κλους καὶ δέκα ἀργυρίου,
10 Καὶ ἔγραψα εἰς βι-
βλίον, καὶ ἐσφραγισάμην,
καὶ διεμαρτυράμην μάρτυ-
ρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον
ἐν ζυγῷ.
11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλί-
ον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγι-
σμένον,
12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ
Βαρούχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μαα-
σαίου, κατ᾽ ὀφθαλμοὺς Ἀνα-
μεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου,
καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν ἀν-
δρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ
γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
κτήσεως, καὶ κατ᾽ ὀφθαλ-
μοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ
αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
13 Καὶ συνέταξα τῷ Βα-
ρούχ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
λέγων,
14 Οὕτως εἶπε Κύριος
παντοκράτωρ, Λάβε τὸ βι-
βλίον τῆς κτήσεως τοῦτο, καὶ τὸ
βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον, καὶ
θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστρά-
κινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας
πλείους.
15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἔτι κτηθήσονται ἀ-
γροὶ, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπελῶνες
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
16 Καὶ προσηυξάμην πρὸς
Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βι-
βλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρούχ
υἱὸν Νηρίου, λέγων,
17 Ὁ ὢν Κύριε, σὺ ἐποί-
ησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ
μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ
ἀπὸ σοῦ οὐθὲν,
18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλι-
άδας, καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας
πατέρων εἰς κόλπους τέκνων
αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ
μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,
19 Κύριος μεγάλης βου-
λῆς, καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις,
ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκρά-
τωρ, καὶ μεγαλώνυμος Κύριος·
οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, δοῦναι
ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
20 Ὃς ἐποίησας σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕ-
ως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν
Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι·
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα,
ὡς ἡμέρα αὕτη,
21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν
σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν
χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχί-
ονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι
μεγάλοις,
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι.
23 Καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔ-
λαβον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκου-
σαν τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς
προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύ-
θησαν· ἅπαντα ἃ ἐνετείλω
αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίη-
σαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα
τὰ κακὰ ταῦτα.
24 Ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς
τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτὴν,
καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας
Χαλδαίων τῶν πολεμούντων
αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαί-
ρας, καὶ τοῦ λιμοῦ· ὡς ἐλάλη-
σας, οὕτως ἐγένετο.
25 Καὶ σὺ λέγεις πρός με,
Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀρ-
γυρίου· καὶ ἔγραψα βι-
βλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ
ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας,
καὶ

καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεταί τι;

28 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς τῇ Βαὰλ, καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικρᾶναί με·

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῆς.

31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργήν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου,

32 Διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί με, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ,

33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρός με νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

36 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βαὰλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξαμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.

36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας·

38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,

Καὶ

ρεσα ἐπήγαγον ὀπὶ τὸ λαὸν τῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, ὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτός.
43 Καὶ κληθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ᾗ σὺ λέγεις, ἄβατός ἐςι ἀπὸ ἀνθρώπων ἢ κτήνυς, ἢ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
44 Καὶ κτήσονται ἀγρὸς ἐν ἀργυρίῳ ἢ γράψεις βιβλίον ἢ σφραγιῇ, ἢ διαμαρτύρῃ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν, ἢ κύκλῳ τῆς Ἱερυσαλὴμ, ἢ ἐν πόλεσι Ἰέδα, καὶ ἐν πόλεσι τῦ ὄρυς, καὶ ἐν πόλεσι τῆ σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, ὅτι ἀποςρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, ἢ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, ἢ πλάσσων αὐτὴν, τῦ ἀνορθῶσαι αὐτὴν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
3 Κέκραξον πρός με, ἢ ἀποκριθήσομαί σοι, ἢ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα ἢ ἰσχυρὰ, ἃ ὐκ ἔγνως αὐτά.
4 Ὅτι ὕτως εἶπε Κύριος περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης, ἢ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰέδα τῶν καθῃρημένων εἰς χάρακας ἢ προμαχῶνας,
5 Τῦ μάχεσθαι πρὸς τὸς Χαλδαίυς, ἢ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, ὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μυ, ἢ ἐν θυμῷ μυ· καὶ ἀπέςρεψα τὸ πρόσωπόν μυ ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.
6 Ἰδὲ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνέλωσιν ἢ ἴαμα, ἢ φανερώσω αὐτοῖς, ἢ ἰατρεύσω αὐτὴν, ἢ ποιήσω καὶ εἰρήνην ἢ πίςιν.
7 Καὶ ἀποςρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰέδα, ἢ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτὸς καθὼς καὶ τοπρότερον.
8 Καὶ καθαριῶ αὐτὸς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ ὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, καὶ ἀπέςησαν ἀπ' ἐμῦ.
9 Καὶ ἔςαι εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκύσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται ἢ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.
10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἀκυσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τύτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἔρημός ἐςιν ἀπὸ ἀνθρώπων ἢ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰέδα, ἢ ἔξωθεν Ἱερυσαλὴμ, τῶν ἠρημωμένων, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνη·
11 Φωνὴ εὐφροσύνης, ἢ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίυ, ἢ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηςὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ· ἢ εἰσοίσυσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίυ, ὅτι ἀποςρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.
12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἔτι ἔςαι ἐν τῷ τόπῳ τύτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον ἢ κτῆνος, ἐν πάσαις τῆς πόλεσιν

αὐτῇ καταλύματα ποιμένων
κοιταζόντων πρόβατα,
13 Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς,
καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλᾶ, καὶ ἐν
πόλεσι τῆς ναγέβ, καὶ ἐν γῇ
Βενιαμὶν, καὶ ἐν τῷ κύκλῳ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰού-
δα ἔτι παρελεύσεται πρόβα-
τα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος,
εἶπε Κύριος.

Κεφ. λδʹ. 34.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς
Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου
καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατό-
πεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρ-
χῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς
πόλεις Ἰούδα λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βα-
σιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ.
Οὕτως εἶπε Κύριος, Παρα-
δόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις
αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐ-
τήν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί,
3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χει-
ρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψει συλλη-
φθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δο-
θήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς
Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.
4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον
Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰού-
δα· Οὕτως λέγει Κύριος,
5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ
ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου
τοὺς βασιλεύσαντας πρότε-
ρόν σου, κλαύσονται καὶ σέ,
Οὐαὶ κύριε, καὶ ἕως ᾅδου κό-
ψονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐ-
λάλησα, εἶπε Κύριος.
6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας
πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκί-
αν πάντας τοὺς λόγους τούτους
ἐν Ἱερουσαλήμ.
7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέ-
ως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχὶς, καὶ ἐπὶ
Ἀζηκά, ὅτι αὗται κατελεί-
φθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πό-
λεις ὀχυραί.
8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς
Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ
συντελέσαι τὸν βασιλέα Σε-
δεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν
λαὸν, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,
9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκα-
στον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον
τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑ-
βραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευ-
θέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν
ἄνδρα ἐξ Ἰούδα.
10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες
οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ
ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδί-
σκην αὐτοῦ, καὶ ἔδωσαν
11 Αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ
παιδίσκας.
12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
13 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου
δουλείας, λέγων,
14 Ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη,
ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν
Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι,
καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, καὶ
ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθε-
ρον· καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ
ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπέστρεψαν σήμε-
ρον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀ-
φθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄ-
φεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐ-
τοῦ· καὶ συνετέλεσαν διαθή-
κην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν

οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά
μου ἐπ' αὐτῷ.
16 Καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐ-
βεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου,
τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖ-
δα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παι-
δίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστεί-
λατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ
αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας
καὶ παιδίσκας.
17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ
μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐ-
γὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μά-
χαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ
εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς
διασπορὰν πάσαις ταῖς βασι-
λείαις τῆς γῆς·
18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς
παρεληλυθότας τὴν διαθήκην
μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν δια-
θήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ
πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐ-
ποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,
19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα, καὶ
τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς,
καὶ τὸν λαὸν,
20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ
θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς.
21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασι-
λέα τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς ἄρχον-
τας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δυνάμεις
βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς
ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.
22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ
Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμή-
σουσιν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λήψονται
αὐτὴν, καὶ κατακαύσουσιν
αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρή-
μους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

Κεφ. λε'. 35.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος
πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ
βασιλέως Ἰούδα, λέγων,
2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρ-
χαβεὶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς
οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐ-
λῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.
3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχο-
νίαν υἱὸν Ἱερεμὶν υἱοῦ Χαβα-
σὶν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκίαν Ἀρχαβεὶν,
4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς
οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφό-
ριον υἱῶν Ἰωνὰν, υἱοῦ Ἀνα-
νίου, υἱοῦ Γοδελίου ἀνθρώπου τοῦ
Θεοῦ, ὅς ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν
ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου
Μαασαίου υἱοῦ Σελώμ, τοῦ φυ-
λάσσοντος τὴν αὐλήν.
5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν κεράμιον οἴνου, καὶ πο-
τήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.
6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πίωμεν
οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥη-
χὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο
ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πίητε
οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
ἕως αἰῶνος,
7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδο-
μήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπεί-
ρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσται
ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε
πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως
ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑ-
μεῖς ἐπ' αὐτῆς.
8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,
πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας
τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,
9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδο-
μεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ,

καὶ

καὶ ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ
σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.
10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκη-
ναῖς, καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλα-
το ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ
ἡμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη
Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσ-
ήλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ
προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν
Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ
ᾠκοῦμεν ἐκεῖ.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
13 Οὕτως λέγει Κύριος,
Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ
Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ, Οὐ μὴ λάβη-
τε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς
λόγους μου;
14 Ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετεί-
λατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς
τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπί-
οσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἠκούσατε.
15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑ-
μᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προ-
φήτας, λέγων, Ἀποστράφητε
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιήσατε
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ
πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων
τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκή-
σετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑ-
μῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν·
καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν,
καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.
16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωνα-
δὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς
οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου.
17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ
Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ,
ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.
18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ
Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐν-
τολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν
καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ
πατὴρ αὐτῶν,
19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ
τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ
παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. λϛ'. 36.

ΕΝ τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τε-
τάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱοῦ
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐγε-
νήθη λόγος Κυρίου πρός με,
λέγων,
2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον
βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλά-
λησα πρός σε ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας
λαλήσαντός μου πρός σε, ἀφ'
ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰού-
δα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της.
3 Ἴσως ἀκούσονται ὁ οἶκος
Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐ-
γὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐ-
τοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐ-
τῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν.
4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας
τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔ-
γραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερε-
μίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου,
οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, εἰς
χαρτίον βιβλίου.
5 Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμί-
ας τῷ Βαροὺχ, λέγων, Ἐγὼ
φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι
εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.
6 Καὶ ἀναγνώσῃ ὁ

χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

8 Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα.

10 Καὶ ἀνέγνωσε Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου. ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βιβλίου,

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σεμείου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀκχοβὼρ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες·

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσὶ, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἧκε· καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ.

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 Καὶ εἶπε Βαροὺχ, Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαροὺχ, Βάδιζον, καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν, λαβεῖν τὸ χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκά-
θητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ,
καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώ-
σκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας
καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς
τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ
ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ
χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐ-
σχάρας.
24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ
οὐ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς
λόγους τούτους.
25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γο-
δολίας ὑπέθεντο τῷ βασι-
λεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ
χαρτίον.
26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βα-
σιλεὺς τῷ Ἰερεμεὴλ υἱῷ τοῦ
βασιλέως, καὶ τῷ Σαραίᾳ
υἱῷ Ἐσριὴλ, συλλαβεῖν τὸν
Βαρούχ, καὶ τὸν Ἰερεμίαν, καὶ
κατεκρύβησαν.
27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ κα-
τακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρ-
τίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς
ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος
Ἰερεμίου, λέγων,
28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον
ἕτερον, καὶ γράψον πάντας
τοὺς λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ
χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βα-
σιλεὺς Ἰωακείμ,
29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί
ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων,
Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσε-
ται βασιλεὺς Βαβυλῶνος,
καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύ-
την, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς
ἄνθρωπος καὶ κτήνη;
30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε
Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ βασι-
λέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ
καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ,
καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται
ἐῤῥιμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς
ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ
τῆς νυκτός·
31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ'
αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ
ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐπὶ γῆν Ἰούδα, πάντα τὰ κα-
κὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς,
καὶ οὐκ ἤκουσαν.
32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρ-
τίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ'
αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἅ-
παντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου,
οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ
ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι
πλείονες, ὡς οὗτοι.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας
υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωα-
κεὶμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεύειν τῷ
Ἰούδα.
2 Καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς
τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλη-
σεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου.
3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σε-
λεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν
Μαασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερε-
μίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ
περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.
4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ
διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως,
καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸ
οἶκον τῆς φυλακῆς.
5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξ-
ῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ
Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ
ἀνέβησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρός σε, ἐκζητῆσαί με, Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουΐα υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε Σαρουΐα τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερὲθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς παῖδάς σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνέβαλλον αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. λη'. 38.

ΚΑὶ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας

υἱὸς Πασχώρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σεμελίου, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα, καὶ ζήσεται·

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν·

4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ᾽ ἢ πονηρά.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ᾽ ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων, Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελεισὴλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου;

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ζῇ Κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβ-

λεῖον, ζήσεται ἡ ψυχή σου,
καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατα-
καυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ
ἡ οἰκία σου.
18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς,
δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς
χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ
καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ
σὺ οὐ μὴ σωθῇς.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω
τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων
πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώ-
σουσί με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
καταμωκήσονταί μου.
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας,
Οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκου-
σον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ
λέγω πρὸς σὲ, καὶ βέλτιον ἔ-
σται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου.
21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ
ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν
ἔδειξέ μοι Κύριος·
22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυ-
ναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν
οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξή-
γοντο πρὸς ἄρχοντας βασι-
λέως Βαβυλῶνος· καὶ αὗται
ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, καὶ
δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρη-
νικοί σου· καὶ καταλύσουσιν ἐν
ὀλισθήματι πόδας σου, ἀπέ-
στρεψαν ἀπὸ σοῦ,
23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου,
καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς
τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ
σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέ-
ως Βαβυλῶνος συλληφθή-
σῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατα-
καυθήσεται.
24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γνώ-
τω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ
οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀ-
κούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι,
καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ, καὶ εἴπωσί
σοι, Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλά-
λησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύ-
ψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέ-
λωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς
σὲ ὁ βασιλεύς;
26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥί-
πτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀ-
φθαλμοὺς τοῦ βασιλέως, πρὸς
τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκί-
αν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με
ἐκεῖ.
27 Καὶ ἤλθοσαν πάντες οἱ
ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ
ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους
τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
βασιλεύς· καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι
οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.
28 Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμί-
ας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς,
ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱε-
ρουσαλήμ.

Κεφ. λθ'. 39.

ΚΑὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ
ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βα-
σιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Να-
βουχοδονόσορ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύνα-
μις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐπολιόρκουν αὐτήν.
2 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔ-
τει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ
τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μη-
νὸς, ἐρράγη ἡ πόλις,
3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ
ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶ-
νος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ
τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ, καὶ
Σαμαγὼθ, καὶ Ναβουσάχαρ,
καὶ Ναβουσαρεὶς, Ναγαργὰς,
Νασεῤῥαβαμὰθ, καὶ οἱ κα-
τάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως
Βαβυλῶνος.
14 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔ-
λαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς
τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν
πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχει-

κὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον
αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ.
15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐ-
γένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ
αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,
16 Πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς
Ἀβδαμέλεχ τὸν Αἰθίοπα,
Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω
τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πό-
λιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ
εἰς ἀγαθά.
17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώ-
σω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώ-
πων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν,
18 Ὅτι σώζων σώσω σε,
καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς·
καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς εὕρη-
μα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί,
φησὶ Κύριος.

Κεφ. μ'. 40.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος πα-
ρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερε-
μίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν
Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγει-
ρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν
αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέ-
σῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἠγμέ-
νων εἰς Βαβυλῶνα.
2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχι-
μάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλη-
σε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν
τόπον τοῦτον·
3 Καὶ ἐποίησε Κύριος,
ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠ-
κούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν
χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖ-
ρας σου· εἰ καλὸν ἐναντίον
σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τοὺς ὀ-
φθαλμούς μου ἐπὶ σέ· εἰ δὲ
μὴ, ἀπότρεχε.
5 Ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γο-
δολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱοῦ
Σαφὰν, ὃν κατέστησε βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰού-
δα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα,
εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀ-
φθαλμοῖς σου τοῦ πορεύεσθαι
ἐκεῖ, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.
6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ κατα-
λειφθέντος ἐν τῇ γῇ.
7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς
ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδο-
λίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέ-
θεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖ-
κας αὐτῶν, οὓς οὐ κατῴκισεν
εἰς Βαβυλῶνα.
8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολί-
αν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱ-
ὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς
Κάρηε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θα-
ναεμὲθ, καὶ υἱοὶ Ἰαφὲ τοῦ Νε-
τωφαθὶ, καὶ Ἐζονίας υἱὸς τοῦ
Μαχαθὶ, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτῶν.
9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γο-
δολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐ-
τῶν, λέγων, Μὴ φοβηθῆτε
ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν
Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν
τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βα-
σιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλ-
τιον ἔσται ὑμῖν.
10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι
ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ,
στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλ-
δαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑ-
μᾶς· καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον
καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βά-
λετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ

οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωὰβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ, Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σε, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαήλ.

Κεφ. μα' 41.

ΚΑὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεασὰ, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

3 Καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφᾷ, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω.

5 Καὶ ἤλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχὲμ, καὶ ἀπὸ Σαλὴμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι πώγωνας, καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαήλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν.

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ, Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαὶ, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε, καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμα-
ὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλει-
φθέντα εἰς Μασσηφὰ, καὶ τὰς
θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς
παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγει-
ρος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχει-
κὰμ, καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν
υἱῶν Ἀμμάν.
11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν
υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡ-
γεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ'
αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐ-
ποίησεν Ἰσμαὴλ,
12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ
στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ᾤχοντο
πολεμεῖν αὐτὸν, καὶ εὗρον αὐ-
τὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γα-
βαών.
13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν
Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς
δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,
14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς
Ἰωάναν.
15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν
ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμάν.
16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνά-
μεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας
τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς
ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυ-
νατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ
τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ,
καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν
ἀπὸ Γαβαὼν,
17 Καὶ ᾤχοντο, καὶ ἐκάθι-
σαν ἐν Γαβηρωχαμαὰ, τῇ
πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆ-
ναι εἰς Αἴγυπτον
18 Ἀπὸ προσώπου τῶν
Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθη-
σαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν
Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν
τῇ γῇ.

Κεφ. μβ'. 42.

ΚΑὶ προσῆλθον πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως,
καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς
Μαασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ
μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,
2 Πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προ-
φήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέ-
τω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ
πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι
πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ
τῶν καταλοίπων τούτων· ὅτι
κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ
πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί
σου βλέπουσι.
3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν
Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν
ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ
λόγον ὃν ποιήσομεν.
4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερε-
μίας, Ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ
προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται,
ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται
Κύριος ὁ Θεὸς, ἀναγγελῶ
ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν
ῥῆμα.
5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱε-
ρεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν
εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστὸν,
εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν
ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς
ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.
6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν
κακὸν, τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλο-
μέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμε-
θα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται,
ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέ-
ρας δέκα, ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν.
8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωά-
ναν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς
δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν

ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕ-
τως εἶπε Κύριος,
10 Ἐὰν καθίσαντες κα-
θίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰ-
κοδομήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ
καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς,
καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀνα-
πέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς
οἷς ἐποίησα ὑμῖν.
11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
προσώπου βασιλέως Βαβυ-
λῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε·
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβη-
θῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ'
ὑμῶν ἐγὼ, ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς,
καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτῶν.
12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος,
καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέ-
ψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς,
Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι
φωνῆς Κυρίου,
14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου
εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδω-
μεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλ-
πιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ
ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν,
καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν·
15 Διατοῦτο ἀκούσατε λό-
γον Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύρι-
ος, Ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσ-
ωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,
16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν
ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς, εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ
Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς
λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπί-
σω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ
ἀποθανεῖσθε.
17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ
ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἀλλο-
γενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου
ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λι-
μῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς
σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν,
ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.
18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύρι-
ος, Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός
μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱε-
ρουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυ-
μός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόν-
των ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· καὶ
ἔσεσθε εἰς ἄβατον, καὶ ὑπο-
χείριοι, καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς
ὀνειδισμὸν, καὶ οὐ μὴ ἴδητε
οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον.
19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος
ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους
Ἰούδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴ-
γυπτον· καὶ νῦν γνόντες γνώ-
σεσθε,
20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν
ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποστείλαντές
με, λέγοντες, Πρόσευξαι πε-
ρὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ
πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι Κύ-
ριος, ποιήσομεν·
21 Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς
φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ
με πρὸς ὑμᾶς.
22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τό-
πῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελ-
θεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. μγ'. 43.

ΚΑὶ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσα-
το Ἱερεμίας λέγων πρὸς
τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους
Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν
Κύριος πρὸς αὐτοὺς, πάντας
τοὺς λόγους τούτους,
2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς
Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς
Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες,
οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέ-
γοντες, Ψεῦδη, οὐκ ἀπέστειλέ
σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέ-

γων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴ-
γυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,
3 Ἀλλ' ἢ Βαρὺχ υἱὸς Νη-
ρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡ-
μᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖ-
ρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶ-
σαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡ-
μᾶς εἰς Βαβυλῶνα.
4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν,
καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυ-
νάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς
φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν
γῇ Ἰούδα.
5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνά-
μεως πάντας τοὺς καταλοίπους
Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας κατ-
οικεῖν ἐν τῇ γῇ,
6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ
τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια
τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας
τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς
ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν
μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικὰμ, καὶ
Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βα-
ροὺχ υἱὸν Νηρίου,
7 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυ-
πτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φω-
νῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς
Τάφνας.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας,
λέγων,
9 Λάβε σεαυτῷ λίθους με-
γάλους, καὶ κατάκρυψον αὐ-
τοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ
τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας,
κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,
10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶ-
πε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ
θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπά-
νω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέ-
κρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ'
αὐτούς,
11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ
πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς
θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς
εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικι-
σμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς
ῥομφαίαν.
12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰ-
κίαις τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμ-
πυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ
αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰ-
γύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποι-
μὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἐξ-
ελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,
13 Καὶ συντρίψει τοὺς στύ-
λους Ἡλιουπόλεως, τοὺς ἐν Ὢν,
καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατα-
καύσει ἐν πυρί.

Κεφ. μδ'. 44.

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος
πρὸς Ἰερεμίαν ἅπασι
τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦ-
σιν ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ, καὶ
ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθού-
ρης, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἑωρά-
κατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπή-
γαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ
τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν
ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων
3 Ἀπὸ προσώπου πονη-
ρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν πα-
ραπικρᾶναί με, πορευθέν-
τες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς
οὐκ ἔγνωτε.
4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑ-
μᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προ-
φήτας ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,
λέγων, Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶ-
γμα τῆς μολύνσεως ταύτης,
ἧς ἐμίσησα.
5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ
ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέ-
ψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν,
πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑ-
τέροις.
6 Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου

καὶ ὁ θυμός μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν
πύλαις Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐ-
ρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη.
7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ἱνατί ὑ-
μεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑ-
μῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα,
νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου
Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλει-
φθῆναι ὑμῶν μηδένα,
8 Παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυ-
μιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, εἰς ἣν ἤλθετε κατοι-
κεῖν ἐκεῖ, ἵνα κοπῆτε, καὶ ἵνα
γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀ-
νειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τῆς γῆς.
9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν, τῶν πατέρων ὑμῶν,
καὶ τῶν κακῶν, τῶν βασιλέων
Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν, τῶν ἀρ-
χόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν, τῶν
γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν
ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλήμ;
10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀν-
τείχοντο τῶν προσταγμάτων
μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
τῶν πατέρων αὐτῶν.
11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ
πρόσωπόν μου τοῦ ἀπολέσαι
12 Πάντας τοὺς καταλοί-
πους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πε-
σοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ,
καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδι-
σμὸν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς
κατάραν.
13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ
τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύ-
πτῳ, ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ.
14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος
οὐδεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν
παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα,
ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι τῇ ψυ-
χῇ αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ·
οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ
ἀνασεσωσμένοι.
15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ
Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυ-
ναῖκες αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ
γυναῖκες, συναγωγὴ μεγά-
λη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθή-
μενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Πα-
θουρῇ, λέγοντες,
16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλη-
σας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι
Κυρίου, οὐκ ἀκουσόμεθά σου,
17 Ὅτι ποιοῦντες ποιή-
σομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς
ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος
ἡμῶν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσ-
σῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν
αὐτῇ σπονδὰς, καθὰ ἐποι-
ήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡ-
μῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν
πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρ-
των, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ, καὶ
κακὰ οὐκ εἴδομεν.
18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυ-
μιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ
οὐρανοῦ, ἠλαττώθημεν πάν-
τες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἐξελίπομεν.
19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶ-
μεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ
σπονδὰς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν
ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυ-
ῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ
σπονδάς;
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας

παντὶ

παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνα-
τοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ
τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν
αὐτῷ λόγους, λέγων,
21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος
οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσα-
λὴμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑ-
μῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν,
καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ
λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύρι-
ος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν αὐτοῦ;
22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύ-
ριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώ-
που πονηρίας πραγμάτων ὑ-
μῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμά-
των ὑμῶν ὧν ἐποιήσατε· καὶ
ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρή-
μωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς
ἀρὰν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐ-
θυμιᾶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ
Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς
φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προσ-
τάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νό-
μῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις
αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπε-
λάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.
24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ
λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξὶν, Ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου·
25 Οὕτως εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυ-
ναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλα-
λήσατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν
ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποι-
οῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογί-
ας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν,
θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπον-
δάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε
ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποι-
οῦσαι ἐποιήσατε.
26 Διατοῦτο ἀκούσατε λό-
γον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ κα-
θήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ
ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ
μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν
γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ
στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν,
Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ
Αἰγύπτῳ.
27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ'
αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ
οὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψουσι
πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσι.
28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς
γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ,
καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι
Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, κατοικῆσαι ἐκεῖ,
λόγος τίνος ἐμμενεῖ.
29 Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑ-
μῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ'
ὑμᾶς εἰς πονηρά·
30 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῆ
βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖ-
ρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖ-
ρας ζητοῦντος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδε-
κίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖ-
ρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέ-
ως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ,
καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ.

Κεφ. με'. 45.

Ὁ Λόγος ὃν ἐλάλησεν
Ἱερεμίας ὁ προφήτης
πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε
ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ
βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερε-
μίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τε-
τάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα·
2 Οὕτως εἶπε Κύριος
ἐπὶ σοὶ Βαρούχ,
3 Ὅτι εἶπας, Οἴμοι οἴ-
μοι, ὅτι προσέθηκε Κύριος
κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοι-

μόχθῳ ἐν στεναγμοῖς, ἀνά-
παυσιν οὐχ εὗρον.

4 Εἰπὸν αὐτῷ, Οὕτως εἶ-
πε Κύριος, Ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠ-
κοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ
οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκ-
τίλλω.

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυ-
τῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅ-
τι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ
πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος·
καὶ δώσω τὴν ψυχήν σου εἰς
εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν
βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. μς'. 46.

2 ΤΗ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύ-
ναμιν Φαραὼ Νεχαὼ
βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ
τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν
Χαρμείς, ὃν ἐπάταξε Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τε-
τάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀ-
σπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς
πόλεμον,

4 Καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππ-
ους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ
κατάστητε ἐν ταῖς περικεφα-
λαίαις ὑμῶν, προβάλετε
τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς
θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται,
καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω;
διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπή-
σονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ
ἀπέστρεψαν περιεχόμενοι κυ-
κλόθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος,
καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς
ἐπὶ Βοῤῥᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐ-
φράτην ἠσθένησε, καὶ πεπτώ-
κασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς
ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυ-
μαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὕδατα Αἰγύπτου ὡς πο-
ταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν,
Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύ-
ψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολῶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους,
παρασκευάσατε τὰ ἅρματα,
ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθι-
όπων, καὶ Λίβυες καθωπλι-
σμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ
ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον.

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρα ἐκ-
δικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ καταφάγεται
ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλη-
σθήσεται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ ἐπὶ
ποταμοῦ Εὐφράτη.

11 Ἀνάβηθι Γαλαάδ, καὶ
λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ
θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κε-
νὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠ-
φέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

12 Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν
σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη
ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μα-
χητὴν ἠσθένησαν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἔπεσαν ἀμφότεροι.

13 Ἃ ἐλάλησε Κύριος
ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν
τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ
κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μα-
γδωλόν, καὶ παραγγείλατε εἰς
Μέμφιν· εἴπατε, Ἐπίστηθι,
καὶ ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε
μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.

15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ
ὁ Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός
σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι Κύριος
παρέλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠ-
σθένησε, καὶ ἔπεσε· καὶ ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει,
Ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν

πρὸς

πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν
πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώ-
που μαχαίρας Ἑλληνικῆς.
17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φα-
ραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύ-
πτου, Σαὼν ἐσβειὲ μωήδ.
18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον
ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμη-
λος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἥξει.
19 Σκεύη ἀποικισμοῦ ποίη-
σον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγα-
τερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς
ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ κληθή-
σεται Οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρ-
χειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
20 Δάμαλις κεκαλλωπι-
σμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα
ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,
21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευ-
τοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διό-
τι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν, καὶ ἔ-
φυγον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστη-
σαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλ-
θεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καιρὸς ἐκ-
δικήσεως αὐτῶν.
22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως
συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πο-
ρεύονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ'
αὐτὴν ὡς κόπτοντες ξύλα.
23 Ἐκκόψουσι τὸν δρυ-
μὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος,
ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πλη-
θύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς ἀριθμός.
24 Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ
Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖ-
ρας λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ.
25 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν
Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ
Φαραὼ, καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθό-
τας ἐπ' αὐτῷ.
27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς
δοῦλός μου Ἰακὼβ, μηδὲ
πτοηθῇς Ἰσραήλ· διότι ἐγὼ
ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν, καὶ
τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει
Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώ-
σει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν
αὐτόν.
28 Μὴ φοβοῦ παῖς μου
Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι
μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπλόη-
τος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη·
ὅτι ποιήσω ἔθνει συντέλει-
αν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἐξ-
ωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποι-
ήσω ἐκλιπεῖν, καὶ παιδεύσω
σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῷον οὐκ
ἀθωώσω σε.

Κεφ. μζ' 47.

Ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους.
2 Τάδε λέγει Κύρι-
ος· Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει
ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χει-
μάρρουν κατακλύζοντα, καὶ
κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κε-
κράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀ-
λαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοι-
κοῦντες τὴν γῆν
3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ,
ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμά-
των αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ
οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ'
υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χει-
ρῶν αὐτῶν
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχο-
μένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς
ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιῶ τὴν
Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ
πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς
βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολο-
θρεύσει Κύριος τοὺς κατα-
λοίπους τῶν νήσων.
5 Ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ
Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων,
καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.
6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μά-
χαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος

ἢ ἡσυχάσεις; ἀποκατάςηθι
εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι,
ϗ ἐπάρθητι.
7 Πῶς ἡσυχάσει, ϗ Κύ-
ριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ
τὴν Ἀσκάλωνα, ϗ ἐπὶ τὰς
παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς κα-
ταλοίπους ἐπεγερθῆναι;

Κεφ. μη'. 48.

ΤΗ Μωὰβ οὕτως εἶπε
Κύριος, Οὐαὶ ἐπὶ Να-
βαῦ, ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Κα-
ριαθαὶμ, ᾐσχύνθη ἀμαθ ϗ
ἀτάθ.
2 Οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία
Μωὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν,
ἐλογίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά·
ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, ϗ
παῦσιν παύσεται· ὄπισθέν σου
βαδιεῖται μάχαιρα,
3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων
ἐξ Ὠρωναὶμ, ὄλεθρον καὶ
σύντριμμα μέγα.
4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀν-
αγγείλατε εἰς Ζογόρα,
5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλὼθ
ἐν κλαυθμῷ· ἀναβήσεται
κλαίων ἐν ὁδῷ Ὠρωναὶμ,
κραυγὴν συντρίμματος ἠ-
κούσατε.
6 Φεύγετε ϗ σώσατε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, ϗ ἔσεσθε ὥσπερ
ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.
7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν
ὀχυρώματί σου, καὶ σὺ
συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσε-
ται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, ϗ οἱ
ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ ἅμα.
8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ
πᾶσαν πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, ϗ
ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, ϗ ἐξολο-
θρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς
εἶπε Κύριος.
9 Δότε σημεῖα τῇ Μωὰβ,
ὅτι ἁφῇ ἀφθήσεται, ϗ πᾶ-
σαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄ-
βατον ἔσονται· πόθεν ἐνοι-
κος αὐτῇ;
10 Ἐπικατάρατος ὁ ποι-
ῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, ἐξ-
αίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵ-
ματος.
11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ
ἐκ παιδαρίου, ϗ πεποιθὼς ἦν
ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχε-
εν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον, καὶ
εἰς ἀποικισμὸν οὐχ ᾤχετο·
διατοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ, καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξ-
έλιπε.
12 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
αὐτοῦ ἔρχονται, φησὶ Κύριος,
ϗ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, ϗ
κλινοῦσιν αὐτὸν, ϗ τὰ σκεύη
αὐτοῦ λεπτυνοῦσι, ϗ τὰ κέρα-
τα αὐτοῦ συγκόψουσι,
13 Καὶ καταισχυνθήσεται
Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ
κατῃσχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ
ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν
πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροί
ἐσμεν, ϗ ἄνθρωπος ἰσχύων
εἰς τὰ πολεμικά;
15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις
αὐτοῦ, ϗ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐ-
τοῦ κατέβησαν εἰς σφαγήν.
16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ
ἐλθεῖν, ϗ πονηρία αὐτοῦ τα-
χεῖα σφόδρα.
17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες
κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες
ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε, Πῶς συν-
ετρίβη βακτηρία εὐκλεὴς,
ῥάβδος μεγαλώματος;
18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, ϗ
κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη·
Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλε-
το Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυ-
μαινόμενος ὀχυρώματά σου.
19 Ἐφ' ὁδοῦ στῆθι, ϗ ἔπι-
δε καθημένη ἐν Ἀρὴρ, ϗ ἐ-
ρώτησον φεύγοντα, καὶ σω-
ζόμενον,

ζόμενον, καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;

20 Καὶ ᾐσχύνθη Μωὰβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνὼν, ὅτι ὤλετο Μωάβ.

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ Ῥεφὰς, καὶ Μωφὰς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ, καὶ ἐπ' οἶκον Μαών,

24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωὰβ τὰς πόῤῥω καὶ τὰς ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρας Μωὰβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη.

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς χλευασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σου εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωάβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνου.

29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωὰβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ; οὐχ οὕτως ἐποίησε;

31 Διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κεφαλὰς αὐχμοῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Ἀσερημὰ, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σου, ἐπὶ τρυγητὰς σου ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωῒ οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δείλης οὐκ ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Ἀιταὶμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναΐμ, καὶ ἀγγελίαν σαλισία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νιβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσται.

35 Καὶ ἀπολῶ τὴν Μωὰβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ.

36 Διὰ τοῦτο καρδία τῆς Μωὰβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα, φησὶ Κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ.

39 Πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ᾐσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

40 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,

41 Ἐλήφθη Καριὼθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη.

42 Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ
ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον
ἐμεγαλύνθη.
43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βό-
θυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος
Μωάβ.
44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώ-
που τοῦ φόβου, ἐμπεσεῖται εἰς
τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων
ἐκ τοῦ βοθύνου, καὶ συλληφθήσε-
ται ἐν τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω
ταῦτα ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. μθ'. 49.

ΤΟῖς υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως
εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ
οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παρα-
λαμβάνων οὐκ ἔστιν αὐτοῖς;
διατί παρέλαβε Μελχὸλ τὴν
Γαλαάδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν
πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;
2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀ-
κουτιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον
πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβα-
τον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βω-
μοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυ-
θήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσ-
ραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.
3 Ἀλάλαξον Ἐσεβὼν, ὅ-
τι ἀπώλετο Γαΐ· κεκράξατε θυ-
γατέρες Ῥαββὰθ, περιζώ-
σασθε σάκκους καὶ κόψασθε, ὅ-
τι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποι-
κίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτοῦ ἅμα.
4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς
πεδίοις Ἐνακεὶμ; θύγατερ
ἰταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θη-
σαυροῖς, ἡ λέγουσα, Τίς εἰσ-
ελεύσεται ἐπ' ἐμέ;
5 Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον
ἐπὶ σὲ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ
πάσης τῆς περιοίκου σου, καὶ
διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ὁ συνάγων.

7 Τῇ Ἰδουμαίᾳ τάδε λέγει
Κύριος, Οὐκ ἔστιν ἔτι σο-
φία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βου-
λὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία
αὐτῶν,
8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐ-
τῶν· βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ
κατοικοῦντες ἐν Δαιδὰν, ὅτι
δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ'
αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκε-
ψάμην ἐπ' αὐτόν.
9 Ὅτι τρυγηταὶ ἦλθον, οἳ
οὐ καταλείψουσί σοι καταλείμ-
ματα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπι-
θήσουσι χεῖρα αὐτῶν.
10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν
Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυ-
πτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ
δύνωνται, ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, γείτονός μου, καὶ
οὐκ ἔστιν
11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν
σου, ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζή-
σομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ
πεποίθασιν.
12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύρι-
ος, Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν
τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀ-
θωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς,
13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤ-
μοσα, λέγει Κύριος, ὅτι
εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν,
καὶ εἰς κατάραν ἔσῃ ἐν μέσῳ
αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰ-
ῶνα.
14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ
Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη
ἀπέστειλε· Συνάχθητε, καὶ
παραγένεσθε εἰς αὐτὴν, ἀνά-
στητε εἰς πόλεμον.
15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν
ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν
ἀνθρώποις.
16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχεί-
ρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου
κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν,
συν-

συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψη-
λοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀε-
τὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθ-
ελῶ σε.
17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία
εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπο-
ρευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.
18 Ὥσπερ κατεστράφη Σό-
δομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πάρ-
οικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος
παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσῃ
ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατ-
οικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀνα-
βήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου
εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχὺ
ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ
τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπι-
στήσατε· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ;
καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ
τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται
κατὰ πρόσωπόν μου;
20 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε βου-
λὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογι-
σμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας Θαιμάν, Ἐ-
ὰν μὴ συμψησθῶσι τὰ ἐλά-
χιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ
ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυ-
σις αὐτῶν,
21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσε-
ως αὐτῶν ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ
κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.
22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄ-
ψεται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυ-
γας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς·
καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν
τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς
ὠδινούσης.
23 Τῇ Δαμασκῷ· Κατῃ-
σχύνθη Ἡμὰθ, καὶ Ἀρφάθ·
ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν,
ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀνα-
παύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.
24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς,
ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρό-
μος ἐπελάβετο αὐτῆς.
25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε
πόλιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπησαν;
26 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεα-
νίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί
σου πεσοῦνται, φησὶ Κύριος.
27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τεί-
χει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδέρ.
28 Τῇ Κηδὰρ τῇ βασι-
λίσσῃ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπά-
ταξε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος, οὕτως εἶ-
πε Κύριος, Ἀνάστητε, καὶ
ἀνάβητε ἐπὶ Κηδὰρ, καὶ πλή-
σατε τοὺς υἱοὺς Κεδέμ.
29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῶν λήψονται·
ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλους
αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς· καὶ
καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλει-
αν κυκλόθεν.
30 Φεύγετε, λίαν ἐμβα-
θύνατε εἰς κάθισιν, καθή-
μενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβου-
λεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς
Βαβυλῶνος βουλὴν, καὶ ἐλο-
γίσατο λογισμόν.
31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι
ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν, καθήμε-
νον εἰς ἀνάψυχιν, οἷς οὐκ εἰσὶ
θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί,
μόνοι καταλύουσι.
32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐ-
τῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύ-
ματι κεκαρμένους πρὸ προσ-
ώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν
αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν αὐ-
τῶν, εἶπε Κύριος.
33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ δια-
τριβὴ στρουθῶν, καὶ ἄβατος ἕως
αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ
ἄνθρω-

ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοική-
σῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
34 Ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος
Σεδεκίου βασιλέως, ἐγένετο ὁ
λόγος οὗτος περὶ Αἰλάμ.
35 Τάδε λέγει Κύριος,
Συντετρίβη τὸ τόξον Αἰλάμ,
ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ
τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσ-
σάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς
ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται
ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ οἱ ἐξ-
ωσμένοι Αἰλάμ.
37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐν-
αντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζη-
τούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀρ-
γὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστε-
λῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαι-
ράν μου, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτούς.
38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου
ἐν Αἰλάμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐ-
κεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας.
39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω
τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ,
λέγει Κύριος.

Κεφ. ν'. 50.

ΛΟγος Κυρίου ὃν ἐλά-
λησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα.
2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔ-
θνεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ
μὴ κρύψητε· εἴπατε, Ἑάλω-
κε Βαβυλὼν, κατῃσχύνθη Βῆ-
λος, ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφε-
ρὰ παρεδόθη Μαιρωδάχ.
3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν
ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, οὗτος θή-
σει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφα-
νισμὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν
ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως
κτήνους.
4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πο-
ρεύσονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐ-
τῶν ζητοῦντες.
5 Ἕως Σιὼν ἐρωτήσουσι
τὴν ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἥξουσι,
καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύρι-
ον τὸν Θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώ-
νιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.
6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐ-
γενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες
αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ
ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτοὺς, ἐξ
ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο, ἐπ-
ελάθοντο κοίτης αὐτῶν.
7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες
αὐτοὺς, ἀνήλισκον αὐτούς· οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶ-
μεν αὐτοὺς, ἀνθ' ὧν ἥμαρ-
τον τῷ Κυρίῳ· νομὴ δικαιο-
σύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς
πατέρας αὐτῶν.
8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέ-
σου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς
Χαλδαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ
γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ
πρόσωπον προβάτων.
9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν
ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάξον-
ται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώσεται,
ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ
ἐπιστρέψει κενή.
10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία
εἰς προνομὴν, πάντες οἱ
προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλη-
σθήσονται.
11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε, καὶ
κατεκαυχᾶσθε, διαρπάζον-
τες τὴν κληρονομίαν μου,
διότι ἐσκιρτᾶτε, ὡς βοΐδια
ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε
ὡς ταῦροι.
12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν
σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα
ὑμᾶς

ὑμῶν μήτηρ ἐπ' ἀγαθά, ἐσχάτη ἐθνῶν, ἔρημος.

13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, οὐ κατοικηθήσεται· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν,

15 Καὶ κατακρατήσατε αὐτῆς· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστιν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.

16 Ἐξολοθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραήλ, λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσύρ, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσύρ.

19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν τῷ Γαλαάδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραήλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις

21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος· πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν· ἐκδίκησον μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι.

22 Φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.

23 Πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσι;

24 Ἐπιβήσονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὦ Βαβυλών, καὶ ἁλώσῃ· εὑρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

29 Πα

29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

30 Διατοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται, εἶπε Κύριος.

31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα.

35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς·

36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν·

37 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισθήσονται.

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππεύσονται, παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον, πρός σε θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαιθὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν
βουλὴν Κυρίου ἣν βεβούλευται
ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς
αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατ-
οικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ
διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβά-
των αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ
νομὴ ἀπ' αὐτῶν.
46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώ-
σεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται
ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν
ἀκουσθήσεται.

Κεφ. να'. 51.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βα-
βυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Χαλδαίους ἄνεμον καύ-
σωνα διαφθείροντα.
2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βα-
βυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυ-
βρίσουσιν αὐτὴν, καὶ λυμα-
νοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· καὶ ἐπὶ
Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡ-
μέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.
3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τό-
ξον αὐτοῦ, καὶ περιθέσθω ᾧ ἐστιν
ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσησθε ἐ-
πὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ
ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς.
4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι
ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κατα-
κεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.
5 Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ
αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκρά-
τορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλή-
σθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων
Ἰσραήλ.
6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βα-
βυλῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕ-
καστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ
μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσε-
ως αὐτῆς ἐστι παρὰ Κυρίου,
ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταπο-
δίδωσιν αὐτῇ.
7 Ποτήριον χρυσοῦν Βα-
βυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου, με-
θύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ
τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη,
διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν.
8 Καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυ-
λὼν, καὶ συνετρίβη· θρηνεῖ-
τε αὐτὴν, λάβετε ῥητίνην τῇ
διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴπως ἰα-
θήσεται.
9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βα-
βυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκα-
ταλίπωμεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλ-
θωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν
τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως
τῶν ἄστρων.
10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ
κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγ-
γείλωμεν ἐν Σιὼν τὰ ἔργα
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
11 Παρασκευάζετε τὰ το-
ξεύματα, πληροῦτε τὰς φα-
ρέτρας· ἤγειρε Κύριος τὸ
πνεῦμα βασιλέως Μήδων,
ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐ-
τοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν,
ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστιν, ἐκ-
δίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν.
12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶ-
νος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστή-
σατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυ-
λακὰς, ἑτοιμάσατε ὅπλα,
ὅτι ἐγχειρεῖ, καὶ ποιήσει Κύ-
ριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,
13 Κατασκηνοῦντας ἐφ'
ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθει
θησαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέ-
ρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγ-
χνα σου.
14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι
πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ
ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ
οἱ καταβαίνοντες.
15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐ-
τῇ

τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰ-
κουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε
τὸν οὐρανόν,
16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦ-
χος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν
ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ
τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.
17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄν-
θρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατ-
ησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ
τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευ-
δῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦ-
μα ἐν αὐτοῖς.
18 Μάταιά ἐστιν ἔργα με-
μωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.
19 Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ
Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ
πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία
αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
20 Διασκορπίζεις σύ μοι
σκεύη πολέμου, καὶ διασκορ-
πιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ
σοῦ βασιλεῖς.
21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ
ἀναβάτας αὐτῶν.
22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ δια-
σκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυ-
ναῖκα.
23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ,
καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν
καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ δια-
σκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ
στρατηγούς σου.
24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ
Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατ-
οικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς
κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν
ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑ-
μῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε τὸ ὄ-
ρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ δια-
φθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ,
καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πε-
τρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος
ἐμπεπυρισμένον·
26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ
σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λί-
θον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀ-
φανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος.
27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ
τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι
σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ' αὐ-
τὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ'
αὐτὴν, βασιλεῖς Ἀραρὰτ παρ'
ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις·
ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελο-
στάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ'
αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων
πλῆθος.
28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐ-
τὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μή-
δων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡ-
γουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς
στρατηγοὺς αὐτοῦ.
29 Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπό-
νεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βα-
βυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ
θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοι-
κεῖσθαι αὐτήν.
30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βα-
βυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, κα-
θήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐ-
θραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν,
ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες·
ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα
αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχ-
λοὶ αὐτῆς.
31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν
διώκοντος διώξεται, καὶ ἀν-
αγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀν-
αγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖ-
λαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῆς διαβά-
σεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συ-
στήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν
πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πο-
λεμισταὶ ἐξέρχονται.
33 Διότι τάδε λέγει Κύ-
ριος, Οἶκοι βασιλέως Βα-
βυλῶνος, ὡς ἅλων ὥριμος
ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν, καὶ
ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.
34 Κατέφαγέ με, ἐμερί-
σατό με, κατέλαβέ με σκό-
τος λεπτὸν, Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέ-
πιέ με, ὡς δράκων ἔπλησε
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
τρυφῆς μου· Ἐξῶσάν με οἱ
μόχθοι μου
35 Καὶ αἱ ταλαιπωρίαι
μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατ-
οικοῦσα Σιὼν, καὶ τὸ αἷμά μου
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλ-
δαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ.
36 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν
ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω
τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ ἐρημώ-
σω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ
ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.
37 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ οὐ κατοικηθή-
σεται.
38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες
ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι
λεόντων.
39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐ-
τῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ
μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρω-
θῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον
αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι,
λέγει Κύριος.
40 Καὶ καταβίβασον αὐ-
τοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ
ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.
41 Πῶς ἑάλω καὶ ἐθηρεύ-
θη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς;
πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀ-
φανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι;
42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ
θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων
αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη.
43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις
αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄ-
βατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐ-
τῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ κατα-
λύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.
44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βα-
βυλῶνα, καὶ ἐξοίσω ἃ κατέ-
πιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς,
καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐ-
τὴν ἔτι τὰ ἔθνη, καὶ ἐν Βαβυ-
λῶνι πεσοῦνται τραυματίαι
πάσης τῆς γῆς.
50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς
πορεύεσθε, καὶ μὴ ἵστασθε· οἱ
μακρόθεν μνήσθητε τοῦ Κυρίου,
καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ
τὴν καρδίαν ὑμῶν.
51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκού-
σαμεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κα-
τεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσ-
ωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογε-
νεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶ-
κον Κυρίου.
52 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδι-
κήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς,
καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πε-
σοῦνται τραυματίαι.
53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυ-
λὼν ὡς ὁ οὐρανὸς, καὶ ὅτι ἐὰν
ὀχυρώσῃ τὰ τείχη ἰσχύι αὐ-
τῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξο-
λοθρεύοντες αὐτὴν, λέγει
Κύριος.
54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βα-
βυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγά-
λη ἐν γῇ Χαλδαίων,
55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύ-
ριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀ-
πώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν
μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα
πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον
φωνὴν αὐτῆς.

56 Ὅτι

56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται. καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κενὸν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

59 Ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο Κύριος Ἱερεμίᾳ τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηρίου, υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων.

60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους,

62 Καὶ ἐρεῖς, Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου,

64 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

Κεφ. νβ'. 52.

ΟΝΤΟΣ εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχὼ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐ-

τοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτη τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσαλήμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς.

17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέκοψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 Καὶ τὴν στεφάνην, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,

19 Καὶ τὰς ἀπφώθ, καὶ τὰς μασμαρώθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίου, οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ στύλοι τριακονταπέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,

22 Καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἑνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι.

23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενήκοντα ἓξ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὴν ὁδόν,

25 Καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστούς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν

ἐν πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·
26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, ὁ βασιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά.
27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ, ἐν γῇ Ἀιμάθ.
31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξέκειρεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο,
32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,
33 Καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.
34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διαπαντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

ΘΡΗ͂ΝΟΙ ἹΕΡΕΜΙΌΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

א 1 Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

ב 2 Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

ג 3 Μετῳκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

ד 4 Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

ה 5 Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς

αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμα-
λωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλί-
βοντος.
ו 6 Καὶ ἐξῆρθη ἐκ θυγα-
τρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια
αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκον-
τες νομήν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν
οὐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώ-
κοντος.
ז 7 Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ
ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς,
καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάντα
τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα
ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ
πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖ-
ρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐ-
χθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ
κατοικεσίᾳ αὐτῆς.
ח 8 Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν
Ἱερουσαλήμ, διὰ τοῦτο εἰς σά-
λον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξά-
ζοντες αὐτήν, ἐταπείνωσαν
αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημο-
σύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στε-
νάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.
ט 9 Ἀκαθαρσία αὐτῆς
πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνή-
σθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβί-
βασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ
παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε Κύ-
ριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι
ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.
י 10 Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε
θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυ-
μήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη
εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα
αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελ-
θεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.
כ 11 Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς
καταστενάζοντες, ζητοῦντες
ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμή-
ματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπι-
στρέψαι ψυχήν· ἴδε Κύριε καὶ
ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτι-
μωμένη.
ל 12 Οἱ πρὸς ὑμᾶς,
πάντες παραπορευόμενοι ὁ-
δόν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ
ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου,
ὃ ἐγενήθη· φθεγξάμενος ἐν
ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος
ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.
מ 13 Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέ-
στειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου
κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε
δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέ-
στρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδω-
κέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν
ἡμέραν ὀδυνωμένην.
נ 14 Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ
ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου
συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν
τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς
μου· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί
μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στῆναι.
ס 15 Ἐξῆρε πάντας τοὺς
ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου
μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν
τοῦ συντρῖψαι ἐκλεκτούς μου·
ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρ-
θένῳ θυγατρὶ Ἰούδα· ἐπὶ τού-
τοις ἐγὼ κλαίω.
ע 16 Ὁ ὀφθαλμός μου
κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμα-
κρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακα-
λῶν με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν
μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠ-
φανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώ-
θη ὁ ἐχθρός.
פ 17 Διεπέτασε Σιὼν
χεῖρας αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ πα-
ρακαλῶν αὐτήν· ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλῳ
αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν· ἐ-
γενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπο-
καθημένην ἀναμέσον αὐτῶν.
צ 18 Δίκαιός ἐστι Κύριος,
ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα·
ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοί,
καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρ-
θένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐ-
πορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
ק 19 Ἐκ

ק 19 Ἐκάλεσα τοὺς ἐρα-
στάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογί-
σαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ
πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει
ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶ-
σιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι
ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον.
ר 20 Ἴδε Κύριε, ὅτι
θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐ-
ταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐ-
στράφη ἐν ἐμοὶ, ὅτι παραπι-
κραίνουσα παρεπικράνθην,
ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα,
ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.
ש 21 Ἀκούσατε δὴ, ὅτι
στενάζω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρα-
καλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί
μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐ-
χάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας·
ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας
καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.
ת 22 Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κα-
κία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου,
καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρό-
πον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ
πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου,
ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου,
καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. 2.

א Πῶς ἐγνόφωσεν ἐν
ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος
τὴν θυγατέρα Σιών; κατέρ-
ριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δό-
ξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνή-
σθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.
ב 2 Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
κατεπόντισε Κύριος, οὐ φει-
σάμενος πάντα τὰ ὡραῖα Ἰα-
κὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ,
τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς
Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς,
καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.
ג 3 Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ
θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσ-
ραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δε-
ξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐ-
χθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς
πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε
πάντα τὰ κύκλῳ.
ד 4 Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ
ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστε-
ρέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναν-
τίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα
τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς
Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυ-
μὸν αὐτοῦ.
ה 5 Ἐγενήθη Κύριος ὡς
ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσρα-
ὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις
αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώ-
ματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ
θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην
καὶ τεταπεινωμένην.
ו 6 Καὶ διεπέτασεν ὡς
ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, δι-
έφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελά-
θετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν
Σιὼν ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ
παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀρ-
γῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ
ἄρχοντα.
ז 7 Ἀπώσατο Κύριος θυ-
σιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν
ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν
ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρε-
ων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴ-
κῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.
ח 8 Καὶ ἐπέστρεψε δια-
φθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σι-
ών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέ-
στρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ κατα-
πατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ
προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁ-
μοθυμαδὸν ἠσθένησεν.
ט 9 Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν
πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ
συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς,
βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχον-
τας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
οὐκ ἔστι νόμος, καί γε προ-
φῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρα-
σιν παρὰ Κυρίου.

ט 10 Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.

כ 11 Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

ל 12 Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, Ποῦ σῖτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

מ 13 Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἱερουσαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντελείας σου, τίς ἰάσεταί σε;

נ 14 Προφῆταί σου εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

ס 15 Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ· Αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς;

ע 16 Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

פ 17 Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥήματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

צ 18 Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς· μὴ δῷς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

ק 19 Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

ר 20 Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως· εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην;

ש 21 Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω.

ת 22 Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμ

καὶ καταλελειμμένος, ὡς
ἐπικράτησε, καὶ ἐπλήθυνα ἐ-
χθροὺς μου πάντας.

Κεφ. γ'. 3.

א Ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων
πτωχείαν, ἐν ῥά-
βδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.
2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγα-
γέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.
3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε
χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,
4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ
δέρμα μου, ὀστέα μου συνέτριψεν
ב 5 Ἀνῳκοδόμησε κατ'
ἐμοῦ, καὶ ἐκύκλωσε κεφαλήν
μου, καὶ ἐμόχθησεν
6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθι-
σέ με ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
7 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ,
καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε
χαλκόν μου.
ג 8 Καί γε κεκράξομαι
καὶ βοήσω, ἀπέφραξε προσ-
ευχήν μου.
ד 9 Ἀνῳκοδόμησεν ὁδούς
μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐ-
τάραξεν
10 Ἄρκτος ἐνεδρεύουσα,
αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις,
11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκό-
τα, καὶ κατέπαυσέ με, ἔθετό
με ἠφανισμένην.
ה 12 Ἐνέτεινε τόξον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν
εἰς βέλος.
13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νε-
φροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ.
14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ
λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅ-
λην τὴν ἡμέραν.
ו 15 Ἐχόρτασέ με πικρί-
ας, ἐμέθυσέ με χολῆς,
16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόν-
τας μου· ἐψώμισέ με σποδόν,
17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρή-
νης ψυχήν μου· ἐπελαθόμην
ἀγαθά.
18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μου,
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ Κυρίου.
ז 19 Ἐμνήσθην ἀπὸ πτω-
χείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ πι-
κρία καὶ χολή μου
20 Μνησθήσεται, καὶ καταδο-
λεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μου.
21 Ταύτην τάξω εἰς τὴν
καρδίαν μου, διὰ τοῦτο ὑπομενῶ.
ח 22 Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι
οὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετε-
λέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ·
καινὰ εἰς τὰς πρωΐας ἐλέη-
σον Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθη-
μεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.
23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας,
πολλὴ ἡ πίστις σου.
24 Μερίς μου Κύριος, εἶ-
πεν ἡ ψυχή μου· διὰ τοῦτο ὑπο-
μενῶ αὐτῷ.
ט 25 Ἀγαθὸς Κύριος
τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν, ψυχῇ
ἣ ζητήσει αὐτόν,
26 Ἀγαθὸν καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡ-
συχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.
ט 27 Ἀγαθὸν ἀνδρί, ὅταν
ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ,
28 Καθήσεται κατὰ μόνας,
καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ'
ἑαυτῷ.
י 30 Δώσει τῷ παίοντι
αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται
ὀνειδισμῶν·
31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀ-
πώσεται Κύριος.
כ 32 Ὅτι ὁ ταπεινώσας
οἰκτειρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ,
33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ
καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπείνω-
σεν υἱοὺς ἀνδρός.
ל 34 Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δε-
σμίους γῆς,
35 Τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς
κατέναντι προσώπου ὑψίστου,
36 Κατὰ

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος οὐκ εἶπε.

37 Τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

מ 39 Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

נ 40 Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης.

ס 43 Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθῆναι. ע Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφέσεις ὑδάτων καταξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

פ 49 Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 Ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

51 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

צ 52 Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον· πάντες οἱ ἐχθροί μου δωρεάν.

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, Ἀπῶσμαι.

ק 55 Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου·

56 Φωνήν μου ἤκουσας· μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέησίν μου·

57 Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε εἶπάς μοι, Μὴ φοβοῦ.

ר 58 Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου.

60 Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

ש 61 Ἤκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ,

62 Χείλη ἐπανισταμένων μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,

63 Καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

ת 65 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου μόχθον.

66 Σὺ αὐτοὺς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ Κύριε.

Κεφ. δ'. 4.

א Πῶς ἀμαυρωθή-
σεται χρυσίον, ἀλ-
λοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀ-
γαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι
ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.
ב 2 Οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τί-
μιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ,
πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀ-
στράκινα, ἔργα χειρῶν κερα-
μέως;
ג 3 Καί γε δράκοντες ἐξ-
έδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύ-
μνοι αὐτῶν· θυγατέρας λαοῦ μου
εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐ-
ρήμῳ.
ד 4 Ἐκολλήθη ἡ γλῶσ-
σα θηλάζοντος πρὸς τὸν φά-
ρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ᾔ-
τησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς.
ה 5 Οἱ ἔσθοντες τὰς
τρυφὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς
ἐξόδοις, οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ
κόκκων, περιεβάλλοντο κο-
πρίας.
ו 6 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνο-
μία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ
ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατε-
στραμμένης ὥσπερ σπουδῇ, καὶ
οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.
ז 7 Ἐκαθαριώθησαν Να-
ζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔ-
λαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρρώ-
θησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου
τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.
ח 8 Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀ-
σβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ
ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις·
ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀ-
στέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγε-
νήθησαν ὥσπερ ξύλον.
ט 9 Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυ-
ματίαι ῥομφαίας, ἢ οἱ τραυ-
ματίαι λιμοῦ· ἐπορεύθησαν
ἐκκεντημένοι ἀπὸ γεννημά-
των ἀγρῶν.

י 10 Χεῖρες γυναικῶν οἰ-
κτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία
αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν
αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι
τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.
כ 11 Συνετέλεσε Κύριος
θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε θυμὸν
ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν
Σιὼν, καὶ κατέφαγε τὰ θε-
μέλια αὐτῆς.
ל 12 Οὐκ ἐπίστευσαν βα-
σιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι
εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλί-
βων διὰ τῶν πυλῶν Ἰερου-
σαλήμ.
מ 13 Ἐξ ἁμαρτιῶν προ-
φητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων
αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δί-
καιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.
נ 14 Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγο-
ροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμο-
λύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ
δύνασθαι αὐτοὺς, ἥψαντο ἐνδυ-
μάτων αὐτῶν.
ס 15 Ἀπόστητε ἀκαθάρ-
των, καλέσατε αὐτοὺς, ἀπόστη-
τε, ἀπόστητε, μὴ ἅπτεσθε, ὅτι
ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν·
εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ
μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.
ע 16 Πρόσωπον Κυρίου
μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπι-
βλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱε-
ρέων οὐκ ἔλαβον, προφήτας
οὐκ ἠλέησαν.
פ 17 Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξ-
έλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μά-
ταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν.
צ Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔ-
θνος οὐ σῶζον.
18 Ἐθηρεύσαμεν μικροὺς
ἡμῶν, τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν. ק Ἤγγι-
κεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν,
πάρεστιν

πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

ר 20 Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς Κυρίου συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

ש 21 Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς.

ת 22 Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιὼν, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε· ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΝήσθητι Κύριε, ὅ, τι ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις.

3 Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατὴρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι.

4 Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.

6 Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.

8 Δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.

10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ.

11 Γυναῖκας ἐν Σιὼν ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

12 Ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν.

14 Καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν·

16 Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς· οὐαὶ δὴ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκοτάσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὄρος Σιὼν, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

20 Ἵνα τί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;

21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα· καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν.

22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ΚΕΦ. α'. 1.
ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ τρια-
κοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρ-
τῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ
ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμα-
λωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χο-
βέρ· καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ,
καὶ ἴδον ὁράσεις Θεοῦ.
2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός· τοῦτο τὸ
ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλω-
σίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ·
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βου-
ζεὶ, τὸν ἱερέα, ἐν γῇ Χαλ-
δαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ
χεὶρ Κυρίου.
4 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦ-
μα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βορ-
ῥᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ,
καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ
πῦρ ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ
μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου
ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος
ἐν αὐτῷ.
5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοί-
ωμα τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη
ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀν-
θρώπου ἐπ' αὐτοῖς.
6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα
τῷ ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυ-
γες τῷ ἑνί.
7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρ-
θὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐ-
τῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξα-
στράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑπο-
κάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.
9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο
ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκα-
στον ἀπέναντι τοῦ προσώπου
αὐτῶν ἐπορεύοντο.
10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσ-
ώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀν-
θρώπου, καὶ πρόσωπον λέον-
τος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι,
καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀρι-
στερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσ-
ωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσ-
σαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνε-
ζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ
δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ
σώματος αὐτῶν.
12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ
ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμε-
νον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέ-
στρεφον.
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων
ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς
καιομένων, ὡς ὄψις λαμπά-
δων συστρεφομένων ἀναμέσον
τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς,
καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο
ἀστραπή.
15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τρο-
χὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν
ζώων τοῖς τέσσαρσι.
16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τρο-
χῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς· καὶ
ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ
τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν
εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.
17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρε-
φον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,
18 Οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν·
καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον
αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλή-
ρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς
τέσσαρσι.
19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι
τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ
ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ
ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς

γῆς, ἐξήρεντο οἱ τροχοί.
20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη,
ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι,
ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξή-
ρεντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦ-
μα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.
21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ
ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ
ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξ-
ήρεντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦ-
μα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.
22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κε-
φαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ
στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλ-
λου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτε-
ρύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν.
23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ
στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐ-
τῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσό-
μεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκά-
στῳ δύο ἐπικαλύπτουσαι τὰ
σώματα αὐτῶν.
24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν
τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτά, ὡς φωνὴν ὕ-
δατος πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστά-
ναι αὐτά, κατέπαυον αἱ πτέ-
ρυγες αὐτῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνω-
θεν τοῦ στερεώματος
26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφα-
λῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου
σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώμα-
τος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς
εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.
27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέ-
κτρου ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ
ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύ-
ος καὶ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν
πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ
κύκλῳ.
28 Ὡς ὅρασις τόξου ὅταν
ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑ-
ετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγ-
γους κυκλόθεν· αὕτη ἡ ὅρα-
σις ὁμοιώματος δόξης Κυ-
ρίου· καὶ ἴδον, καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φω-
νὴν λαλοῦντος.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς
πόδας σου, καὶ λαλήσω πρός σε.
2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦ-
μα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξῆρέ
με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας
μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦν-
τος πρός με.
3 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ
σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ,
τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵ-
τινες παρεπίκρανάν με, αὐ-
τοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας.
4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Τάδε λέγει Κύριος,
5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ
πτοηθῶσι· διότι οἶκος πα-
ραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσον-
ται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ
φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι
παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστή-
σονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέ-
σῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς·
τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβη-
θῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος πα-
ραπικραίνων ἐστί.
7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους
μου πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἄρα ἀ-
κούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶ-
κος παραπικραίνων ἐστί.
8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄ-
κουε τοῦ λαλοῦντος πρός σε,
μὴ γίνου παραπικραίνων, καθ-
ὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραί-
νων· χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φά-
γε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρός με, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

3 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς.

5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρδιοι.

8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νεῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκους αὐτῶν·

9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

10 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε.

11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἴδον φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

17 Υἱὲ

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ παράπτωμα, καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου· καὶ εἶπε πρός με, Ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σε.

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἱστήκει, καθὼς ἡ ὅρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρός με, καὶ εἶπέ μοι, Εἴσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοὶ, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σε, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμοὺς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν, καὶ κέγχρον, καὶ ὄλυραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἱν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρός με, Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται.

17 Ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς.

2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ

τέταρ-

τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.

4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραήλ,

5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

10 Διατοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅγια μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς, κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω.

12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος.

15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου.

17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽
αὐτὰ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσ-
ραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου·
τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρε-
σι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγ-
ξι καὶ ταῖς νάπαις, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐφ᾽ ὑμᾶς ῥομφαίαν,
καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψη-
λὰ ὑμῶν.
4 Καὶ συντριβήσονται τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τε-
μένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ
τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν
εἰδώλων ὑμῶν,
5 Καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρί-
ων ὑμῶν,
6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοι-
κίᾳ ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐξερη-
μωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀ-
φανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευ-
θῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ
συντριβήσονται τὰ εἴδωλα
ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμέ-
νη ὑμῶν·
7 Καὶ πεσοῦνται τραυματί-
αι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.
8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν
ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ δια-
σκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώ-
ραις,
9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ
ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύ-
θησαν ἐκεῖ· ὀμώμοκα τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ
ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀ-
πίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐ-
τῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα
αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγ-
μασιν αὐτῶν.
10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι
ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος,
Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφη-
σον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὖγε
εὖγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγ-
μασιν οἴκου Ἰσραήλ· ἐν ῥομ-
φαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λι-
μῷ πεσοῦνται.
12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ
πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θα-
νάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιε-
χόμενος ἐν λιμῷ συντελε-
σθήσεται· καὶ συντελέσω τὴν
ὀργήν μου ἐπ᾽ αὐτούς.
13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰ-
δώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυ-
σιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα
βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω
δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐ-
κεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν.
14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ θήσομαι
τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς
ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλα-
θὰ ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας
αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ-
πὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ
γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ
πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας
πτέρυγας τῆς γῆς.
6] Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ
7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν
γῆν· ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ
ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ
μετὰ ὠδίνων.

8 Νῦν

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν
ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντε-
λέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ
κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ
δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδε-
λύγματά σου,
9 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς
ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ
βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου
ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.
3] Νῦν τὸ πέρας πρὸς
σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ,
καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς
σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
βδελύγματά σου.
4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι
τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ
τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ
σου ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι
ἐγὼ Κύριος.
5 Διότι τάδε λέγει Κύρι-
ος, Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει.
10] Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου·
εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,
11 Ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε·
καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνό-
μου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ
μετὰ σπουδῆς.
12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ
ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ
χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ
θρηνείτω·
13 Διότι ὁ κτώμενος
πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ
ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος
ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ
κρατήσει.
14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγ-
γι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.
15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομ-
φαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ
ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ
πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει,
τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς
καὶ θάνατος συντελέσει.
16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ
ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ
ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ πάν-
τας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτοῦ.
17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθή-
σονται, καὶ πάντες μηροὶ μο-
λυνθήσονται ὑγρασίᾳ.
18 Καὶ περιζώσονται σάκ-
κους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμ-
βος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον
αἰσχύνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.
19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥι-
φήσεται ἐν ταῖς πλατείαις,
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπερο-
φθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ
μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοι-
λίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶ-
σι, διότι βάσανος τῶν ἀδι-
κιῶν αὐτῶν ἐγένετο.
20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑ-
περηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ
εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν·
ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ
αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.
21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ
εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ δι-
αρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοι-
μοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βε-
βηλώσουσιν αὐτά.
22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ
μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου,
καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ
ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσου-
σιν αὐτά·
23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν·
διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ
πόλις πλήρης ἀνομίας.
24 Καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύ-
αγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μι-
ανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.
25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ
ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.

26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ
ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται·
καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφή-
του, καὶ νόμος ἀπολεῖται
ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρε-
σβυτέρων.
27 Ἄρχων ἐνδύσεται ἀφα-
νισμὸν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐ-
τοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐ-
τῶν ἐκδικήσω αὐτοὺς, καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕ-
κτῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ,
πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκα-
θήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ
πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθην-
το ἐνώπιόν μου· καὶ ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.
2 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοί-
ωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀ-
σφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω
πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις
ἠλέκτρου.
3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα
χειρὸς, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς
κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ
με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς
καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυ-
ρα τῆς πύλης τῆς βλεπού-
σης εἰς Βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη
τοῦ κτωμένου.
4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυ-
ρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅ-
ρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.
5 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς σου πρὸς Βοῤ-
ῥᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς μου πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ
ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐπὶ τὴν πύλην
τὴν πρὸς ἀνατολάς.
6 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι
ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας
ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ
τῶν ἁγίων μου· καὶ ἔτι ὄψει ἀνο-
μίας μείζονας.
7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς αὐλῆς.
8 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ὄρυξον· καὶ ὤρυξα,
καὶ ἰδοὺ θύρα.
9 Καὶ εἶπε πρός με, Εἴσ-
ελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας, ἃς
οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε.
10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ μάταια βδελύγματα,
καὶ πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσ-
ραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐ-
τοῦ κύκλῳ.
11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄν-
δρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ
τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατή-
ριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ,
καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος
ἀνέβαινε.
12 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑ-
ώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ
πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ
ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν
τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐ-
τῶν, διότι εἶπαν, Οὐχ ὁρᾷ
ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε
Κύριος τὴν γῆν.
13 Καὶ εἶπε πρός με, Ἔτι
ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗ-
τοι ποιοῦσι.
14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου
Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς
Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖ-
κες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν
Θαμμούζ.
15 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ ἔτι

ἐπὶ ἐπιτηδεύματα μείζονα
τούτων.
16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἐσω-
τέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ
ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰ-
λὰμ, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσια-
στηρίου, ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ
ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐ-
τῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσ-
κυνοῦσι τῷ ἡλίῳ.
17 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑ-
ώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μὴ μι-
κρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ ποιεῖν
τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκα-
σιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν
ἀνομίας· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυ-
κτηρίζοντες.
18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐ-
τοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀ-
φθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑὶ ἀνέκραξεν εἰς τὰ ὦ-
τά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέ-
γων, Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς
πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ
σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν
χειρὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρ-
χοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς
ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς
Βοῤῥᾶν, καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν
μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς πο-
δήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ
τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθο-
σαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ χαλκοῦ.
3 Καὶ δόξα Θεοῦ τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβὶμ, ἡ
οὖσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον
τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα
τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη, ὃς
εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
τὴν ζώνην,
4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ,
καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτω-
πα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστενα-
ζόντων καὶ τῶν κατοδυνωμένων
ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γι-
νομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν.
5 Καὶ τούτοις εἶπεν ἀκού-
οντός μου, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐ-
τοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε,
καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.
6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον
καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖ-
κας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλει-
ψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὕς ἐστι
τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ
τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρ-
ξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρε-
σβυτέρων οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ
οἴκῳ.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσα-
τε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευ-
όμενοι, καὶ κόπτετε.
8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν
αὐτοὺς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶ-
πα, Οἴμοι Κύριε, ἐξαλεί-
φεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν
θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ;
9 Καὶ εἶπε πρός με, Ἀ-
δικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰού-
δα μεμεγάλυνται σφόδρα
σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ
λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐ-
πλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσί-
ας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκαταλέλοι-
πε Κύριος τὴν γῆν, οὐχ ἐφο-
ρᾷ ὁ Κύριος.
10 Καὶ οὐ φείσεταί μου ὁ ὀ-
φθαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω,
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδε-
δυκὼς τὸν ποδήρη, καὶ ἐζω-
σμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν

αὐτοῦ,

αὐτῷ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, Πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Κεφ. ι' 10.

Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβὶμ, ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν, Εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβὶμ, καὶ πλῆσον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.

3 Καὶ τὰ χερουβὶμ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.

5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδδαΐ λαλοῦντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβίμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός· καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἀκούοντός μου.

15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυ-

ρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐ-
πὶ τὰ χερουβίμ.
19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χε-
ρουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν,
καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς
ἐνώπιον ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν
αὐτά, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι
αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρό-
θυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου
τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.
20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ
ἴδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ, καὶ
ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι.
21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ,
καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώ-
πων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύ-
γων αὐτῶν.
22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσ-
ώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ
πρόσωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκά-
τω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χο-
βάρ· καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύ-
λην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατ-
έναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ
ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν
προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴ-
κοσι καὶ πέντε ἄνδρες· καὶ ἴδον
ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν
τὸν τοῦ Ἐζὲρ, καὶ Φαλτίαν τὸν
τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους
τοῦ λαοῦ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ
ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μά-
ταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν
πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ·
3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ
προσφάτως ᾠκοδόμηνται αἱ
οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης,
ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα.
4 Διὰ τοῦτο προφήτευσον
ἐπ' αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου.
5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ
πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρός
με, Λέγε, Τάδε λέγει Κύριος,
Οὕτως εἴπατε οἶκος Ἰσρα-
ὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.
6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑ-
μῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ
ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς
τραυματιῶν.
7 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς
ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς,
οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ
λέβης ἐστὶ, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω
ἐκ μέσου αὐτῆς.
8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς,
λέγει Κύριος.
9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέ-
σου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑ-
μᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων,
καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε,
ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ Κύριος.
13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προ-
φητεύειν με, καὶ Φαλτίας ὁ
τοῦ Βαναίου ἀπέθανεν· καὶ πίπτω
ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβό-
ησα φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα,
Οἴμοι οἴμοι Κύριε, εἰς συν-
τέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς κατα-
λοίπους τοῦ Ἰσραήλ;
14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀ-
δελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέ-
λεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, Μα-

μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου,
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρο-
νομίαν.
16 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ὅτι ἀπώσο-
μαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ
διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν
γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
ἁγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώ-
ραις οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.
17 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Καὶ εἰσδέ-
ξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ
συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χω-
ρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐ-
ταῖς· καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ,
καὶ ἐξαροῦσι πάντα τὰ βδε-
λύγματα αὐτῆς, καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.
19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρ-
δίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα και-
νὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκ-
σπάσω τὴν καρδίαν τὴν λι-
θίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ δώ-
σω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην·
20 Ὅπως ἐν τοῖς προστάγ-
μασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάσσωνται
καὶ ποιῶσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονταί
μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεόν.
21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ
τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ
καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος.
22 Καὶ ἐξῆραν τὰ χερου-
βὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ
οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ
ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐ-
τὰ ὑπεράνω αὐτῶν.
23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυ-
ρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ ἔ-
στη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι
τῆς πόλεως.
24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦ-
μα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλ-
δαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν
ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ· καὶ ἀν-
έβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἴδον.
25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν
αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λό-
γους τοῦ Κυρίου οὓς ἔδειξέ μοι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ
τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατ-
οικεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς
τοῦ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσι,
καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ
οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος πα-
ραπικραίνων ἐστί.
3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποί-
ησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλω-
σίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ
αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου
σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον
αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶ-
κος παραπικραίνων ἐστί.
4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη
σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέ-
ρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας, ὡς
ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος ἐν-
ώπιον αὐτῶν.
5 Διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν
τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ.
6 Ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὤ-
μων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμ-
μένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν
σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς
τὴν γῆν, διότι τέρας δέδω-
κά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι·
καὶ σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμα-
λωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας
διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον,
καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον,
ἐπ' ὤμων ἀνελήφθην ἐνώπι-
ον αὐτῶν.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τὸ πρωῒ πρός με, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρός σε ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων, Τί σὺ ποιεῖς;
10 Εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,
11 Εἰπὸν, Ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.
12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται.
13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.
14 Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.
15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ, καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι.
19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετ' ἀφανισμοῦ πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,
22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, μακραὶ αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;
23 Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως.
24 Ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὅρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν

ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, Ἡ ὅρασις ἣν οὗτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλάς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει.

28 Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ μὴ μηκυνθῶσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω· λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφῆταί σου Ἰσραήλ.

5 Οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι· καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου.

6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια, οἱ λέγοντες, Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι λόγον.

7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε;

8 Καὶ διὰ τοῦτο εἰπὲν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ, καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος·

10 Ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη· καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται.

11 Εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας, Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον, καὶ ῥαγήσεται.

12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος, καὶ οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς, Ποῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠλείψατε;

13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται· καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν.

14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς,

Οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν,

16 Προφῆται τοῦ Ἰσραήλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς,

18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς, καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο.

19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς· καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν.

21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτόν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν·

23 Διατοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἦλθον πρός με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἄνδρες τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο πρός με λόγος Κυρίου, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, Τάδε

λέγει

λέγει Κύριος Κύριος, Ἐ-
πιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε
ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑ-
μῶν, ϗ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσε-
βειῶν ὑμῶν, ϗ ἐπιστρέψατε
τὰ πρόσωπα ὑμῶν.
7 Διότι ἄνθρωπος ἄν-
θρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσρα-
ὴλ, ϗ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν
προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ
ἀπ' ἐμοῦ, ϗ θῆται τὰ ἐνθυ-
μήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν αὐτοῦ, ϗ τὴν κόλασιν
τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, ϗ ἔλθῃ πρὸς
τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι
αὐτὸν ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος
ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐν-
έχεται ἐν αὐτῷ.
8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ϗ
θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον ϗ
εἰς ἀφανισμὸν, ϗ ἐξαρῶ αὐ-
τὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, ϗ ἐπι-
γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλα-
νηθῇ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύ-
ριος πεπλάνηκα τὸν προ-
φήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ
τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν, ϗ
ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ
μου Ἰσραήλ.
10 Καὶ λήψονται τὴν ἀ-
δικίαν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκη-
μα τοῦ ἐπερωτῶντος, ϗ κατὰ
τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προ-
φήτῃ ἔσται·
11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι
ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ,
ϗ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶ-
σι τοῖς παραπτώμασιν αὐ-
τῶν· ϗ ἔσονταί μοι εἰς λα-
ὸν, ϗ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
Θεὸν, λέγει Κύριος.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
13 Υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἣ
ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπε-
σεῖν παράπτωμα, ϗ ἐκτενῶ
τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν,
ϗ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα
ἄρτου, ϗ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐ-
τὴν λιμὸν, ϗ ἐξαρῶ ἐξ αὐ-
τῆς ἄνθρωπον ϗ κτῆνη.
14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς
ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς,
Νῶε ϗ Δανιὴλ ϗ Ἰὼβ, αὐ-
τοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν
σωθήσονται, λέγει Κύριος.
15 Ἐὰν ϗ θηρία πονηρὰ
ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ τιμω-
ρήσομαι αὐτὴν, ϗ ἔσται εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ ἔσται ὁ διοδεύ-
ων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων.
16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗ-
τοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ
ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ
θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ
αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ
γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον.
17 Ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν
ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην,
ϗ εἴπω, Ῥομφαία διελθέτω
διὰ τῆς γῆς, ϗ ἐξαρῶ ἐξ αὐ-
τῆς ἄνθρωπον ϗ κτῆνος,
18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗ-
τοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσωνται
υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ
αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.
19 Ἢ ϗ θάνατον ἐπαπο-
στείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην,
ϗ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ'
αὐτὴν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον
ϗ κτῆνος,
20 Καὶ Νῶε ϗ Δανιὴλ ϗ
Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ
λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυ-
γατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐ-
τοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν
ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
21 Τάδε λέγει Κύριος,

Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκ-
δικήσεις μου τὰς πονηρὰς,
ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θη-
ρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξ-
αποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄν-
θρωπον καὶ κτῆνος,
22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμέ-
νοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσωσμέ-
νοι αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ
αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,
ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ
τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ με-
ταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ
ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον
ἐπ' αὐτήν.
23 Καὶ παρακαλέσουσιν
ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁ-
δοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήμα-
τα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε δι-
ότι οὐ μάτην πεποίηκα πάν-
τα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ,
λέγει Κύριος.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί
ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμ-
πέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν
κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;
3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς
ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασί-
αν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσ-
σαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν
πᾶν σκεῦος;
4 Πάρεξ ὁ πυρὶ δέδοται
εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνι-
αυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς
ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει
εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔ-
σται ἔτι εἰς ἐργασίαν;
5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος
ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασί-
αν· μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ
ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔσται
εἰς ἐργασίαν;
6 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον
τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα
αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕ-
τως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας
Ἱερουσαλήμ.
7 Καὶ δώσω τὸ πρόσω-
πόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ
πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ
αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπι-
γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν
τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν
μου ἐπ' αὐτούς.
8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀ-
φανισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον
παραπτώματι, λέγει Κύριος.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑὶ ἐγένετο ὁ λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρ-
τυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀ-
νομίας αὐτῆς,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα
σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χα-
ναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖ-
ος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.
4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησαν
τοὺς μαστούς σου, καὶ ἐν ὕδατι
οὐκ ἐλούσθης, οὐδὲ ἁλὶ ἡλί-
σθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ
ἐσπαργανώθης,
5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλ-
μός μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί
σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ
παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπερρί-
φης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου
τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐτέχθης.
6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ
ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵ-
ματί σου· καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ
αἵματός σου ζωή,

7 Πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.

8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ ἴδον σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου, καὶ καιρὸς καταλυόντων· καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος· καὶ ἐγένου μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτῳ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου·

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου, καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ τρίχαπτα, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον·

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα ῥαπτά, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθης οὐδὲ μὴ γένηται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικάς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτάς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν.

19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,

21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς.

22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος,

24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ.

25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης

ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά
σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος
σου, καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου
παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας
τὴν πορνείαν σου.
26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς
σοι τοὺς μεγαλοσάρκους,
καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ
παροργίσαι με.
27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας.
28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ
τὰς θυγατέρας Ἀσσοὺρ, καὶ οὐδ᾽ οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.
29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς
διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.
30 Τί διαθῶ τὴν θυγα-
τέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου·
31 Τὸ πορνεῖον ᾠκοδόμη-
σας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.
32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμέ-
νη ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα.
33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύ-
σασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα, καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ
ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ δι-
εστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.
35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε
λόγον Κυρίου.
36 Τάδε λέγει Κύριος,
Ἀνθ᾽ ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἐδωκας αὐτοῖς·
37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐ-
πισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου.
38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδι-
κήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου.
39 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονοῦσαν.
40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄ-
χλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.
41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴ-

κες σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν
ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυ-
ναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέ-
ψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώ-
ματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι.
42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν
μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθή-
σεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ
ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ με-
ριμνήσω οὐκέτι.
43 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης
τὴν νηπιότητός σου, καὶ ἐλυ-
πεῖς με ἐν πᾶσι τούτοις· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδούς σου εἰς κε-
φαλήν σου δέδωκα, λέγει
Κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας
τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς
ἀνομίαις σου.
44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα
εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ,
λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ
θυγάτηρ·
45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μη-
τρός σου σὺ εἶ, ἡ ἀπωσα-
μένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέ-
κνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς
ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετ-
ταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος.
46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ
πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐ-
τὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐ-
τῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐω-
νύμων σου· καὶ ἡ ἀδελφή σου
ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα
ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς.
47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐ-
δὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐ-
ποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑ-
πέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς σου.
48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύρι-
ος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὐ-
τὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν
τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυ-
γατέρες σου.
49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμη-
μα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου,
ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ
ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατά-
λων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ
καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ
χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ
ἀντελαμβάνοντο.
50 Καὶ ἐμεγαλαύχουν, καὶ
ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον
ἐμοῦ· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς κα-
θὼς ἴδον.
51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς
ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ
ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς
ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ
ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου
ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου
αἷς ἐποίησας.
52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσα-
νόν σου, ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς
ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ
αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας αὐ-
τὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ
αἰσχύνθητι, καὶ λάβε τὴν ἀτι-
μίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε
τὰς ἀδελφάς σου.
53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀ-
ποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀπο-
στροφὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγα-
τέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ
τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀπο-
στρέψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν
μέσῳ αὐτῶν·
54 Ὅπως κομίσῃ τὴν βά-
σανόν σου, καὶ ἀτιμωθήσῃ,
ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ
παροργίσαι με.
55 Καὶ ἡ ἀδελφή σου Σό-
δομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐ-
τῆς ἀποκατασταθήσονται κα-
θὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ
καὶ

καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατα-
σταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρ-
χῆς ἦτε.
56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα
ἡ ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν
τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑπερηφανίας σου,
57 Πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον
νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων
Συρίας, καὶ πάντων τῶν κύκλῳ
αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων
τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ.
58 Τὰς ἀσεβείας σου καὶ
τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι
αὐτάς, λέγει Κύριος.
59 Τάδε λέγει Κύριος,
Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐ-
ποίησας, ὡς ἠτίμωσας ταῦ-
τα τοῦ παραβῆναι τὴν δια-
θήκην μου.
60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ
τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ
ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου,
καὶ ἀναστήσω σοι διαθήκην
αἰώνιον.
61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν
σου, καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ
ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς
σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν
ταῖς νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐ-
τάς σοι εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ
ἐκ διαθήκης σου.
62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν
διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπι-
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·
63 Ὅπως μνησθῇς καὶ αἰ-
σχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀνοῖ-
ξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου
τῆς ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλά-
σκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησας, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι
διήγημα καὶ εἰπὸν παραβο-
λὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ
μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς
τῇ ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων,
ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς
τὸν Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπι-
λεκτὰ τῆς κέδρου,
4 Τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος
ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ
εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν
τετειχισμένην ἔθετο αὐτά.
5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρ-
ματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕ-
δατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον
ἔταξεν αὐτό.
6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένε-
το εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μι-
κρὰν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐ-
τό· καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκά-
τω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς
ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπο-
ρυγάς, καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀνα-
δενδράδα αὐτῆς.
7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτε-
ρος μέγας, μεγαλοπτέρυγος,
πολὺς ὄνυξι· καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπε-
λος αὕτη περιπεπλεγμένη
πρὸς αὐτόν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς
πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ
ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βώλῳ
τῆς φυτείας αὐτῆς.
8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ'
ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται,
τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς, καὶ φέρειν
καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον
μεγάλην.
9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Εἰ κατευ-
θυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁ-
παλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρ-
πὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθή-
σεται πάντα τὰ προανα-
τέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν
βραχί-

βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἱστάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀρὰν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ᾽ αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων, τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς.

18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται.

19 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν μου ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ᾽ αὐτὸν τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν,

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν, καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ ξηραίνων ξύ-

λον

λον χλωρὸν, καὶ ἀναθάλλων
ξύλον ξηρόν· ἐγὼ Κύριος
λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πα-
τέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ
ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;
3 Ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος,
ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ πα-
ραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·
4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐ-
μαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ
τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυ-
χὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυ-
χὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀπο-
θανεῖται.
5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔ-
σται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην,
6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπ-
άρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴ-
κου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ·
καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ
οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-
ταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν
ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἅρ-
παγμα οὐχ ἁρπᾶται, τὸν ἄρ-
τον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει,
καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,
8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐ-
πὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονα-
σμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ ἀδι-
κίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα
αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει
ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,
9 Καὶ τοῖς προστάγμασί
μου πεπόρευται, καὶ τὰ δι-
καιώματά μου πεφύλακται,
τοῦ ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος
οὗτός ἐστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει
Κύριος.
10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν
λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ
ποιοῦντα ἁμαρτήματα,
11 Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἐμίανε,
12 Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα
κατεδυνάστευσε, καὶ ἅρπαγμα
ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἔ-
θετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀ-
νομίαν πεποίηκε,
13 Μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ
πλεονασμὸν ἔλαβεν· οὗτος ζωῇ
οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας
ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θα-
νατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτὸν ἔσται.
14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, καὶ
ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ'
αὐτὰς,
15 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέ-
βρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυ-
μήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐ-
τοῦ οὐκ ἐμίανε,
16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατε-
δυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν
οὐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα
οὐχ ἥρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ
τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν
περιέβαλε,
17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέ-
στρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον
οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δι-
καιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς
προστάγμασί μου ἐπορεύθη· οὐ
τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς
αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται.
18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν
θλίψῃ

θλίψει θλίψῃ, καὶ ἁρπάσῃ ἅρ-
παγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἀποθα-
νεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.
19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι
οὐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς
τοῦ πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δι-
καιοσύνην καὶ ἔλεος πεποί-
ηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου
συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐ-
τά, ζωῇ ζήσεται.
20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνου-
σα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λή-
ψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός, οὐ-
δὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδι-
κίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δι-
καίου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία
ἀνόμου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται.
21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀπο-
στρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομι-
ῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυ-
λάξεται πάσας τὰς ἐντολάς
μου, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην
καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ
μὴ ἀποθάνῃ.
22 Πάντα τὰ παραπτώ-
ματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ
μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύ-
νῃ αὐτοῦ, ᾗ ἐποίησε, ζήσεται.
23 Μὴ θελήσει θελήσω
τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει
Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι
αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς,
καὶ ζῆν αὐτόν;
24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι
δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύ-
νης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδι-
κίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας
ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶ-
σαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς
ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν·
ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ
παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐ-
ταῖς ἀποθανεῖται.
25 Καὶ εἴπατε, Οὐ κατ-
ευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκούσατε
δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ
ἡ ὁδός μου οὐ κατευθύνει; οὐχὶ
ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει;
26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν
δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα,
καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώ-
ματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀ-
ποθανεῖται.
27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι
ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ
ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα,
καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε,
28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πα-
σῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποί-
ησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ
ἀποθάνῃ.
29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ
Ἰσραήλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁ-
δὸς Κυρίου· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ
κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ
ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;
30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσ-
ραήλ, λέγει Κύριος· ἐπι-
στράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ
πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλα-
σιν ἀδικίας.
31 Ἀποῤῥίψατε ἀφ᾽ ἑαυ-
τῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν
ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ
ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν
καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν·
καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος
Ἰσραήλ;
32 Διότι οὐ θέλω τὸν θά-
νατον τοῦ ἀποθνήσκοντος,
λέγει Κύριος.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ
τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ,
2 Καὶ ἐρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σου
σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐ-
γενήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐ-
πλήθυνε σκύμνους αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν
σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο,
καὶ ἔμαθε τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάσ-
ματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.
4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔ-
θνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν
κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.
5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται
ἀπ' αὐτῆς, ἀπόλετο ἡ ὑπό-
στασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλ-
λον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς,
λέοντα ἔταξεν αὐτόν.
6 Καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ
λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔ-
μαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα,
ἀνθρώπους ἔφαγε,
7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει
αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν
ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν,
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ
φωνῆς ὠρύματος αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν
ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ
ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα
αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήφθη.
9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν
κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλ-
θε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶ-
νος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
εἰς φυλακήν, ὅπως μὴ ἀ-
κουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄ-
ρη τοῦ Ἰσραήλ.
10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπε-
λος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν
ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς
αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐ-
γένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.
11 Καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥά-
βδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων,
καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς
ἐν μέσῳ στελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ
μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει
κλημάτων αὐτῆς.
12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν
θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ
ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε
τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδική-
θησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος
ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν
αὐτήν.
13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν
αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ
ἀνύδρῳ.
14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ
ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ
κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν
ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυ-
λὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστί,
καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ
ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαι-
δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον
ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ἰσραήλ, ἐπερωτῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου.
2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ
οἴκου Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρ-
χεσθε; Ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθή-
σομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος.
4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκ-
δικήσει, υἱὲ ἀνθρώπου; τὰς ἀ-
νομίας τῶν πατέρων αὐτῶν
διαμάρτυραι αὐτοῖς,
5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφ'
ἧς ἡμέρας ᾑρέτισα τὸν οἶ-
κον Ἰσραήλ, καὶ ἐγνωρί-
σθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰα-
κώβ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν
γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμην
τῇ χειρί μου αὐτῶν, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀν-
τελαβόμην τῇ χειρί μου αὐ-
τῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς

γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν
ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέ-
ουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον
ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
Ἕκαστος βδελύγματα τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀποῤῥιψά-
τω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε, ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί
μου. τὰ βδελύγματα τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέῤῥι-
ψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα
Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον· καὶ
εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου
ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντελέσαι ὀρ-
γήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς
Αἰγύπτου.
9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ
ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
ὧν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς
αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου.
10 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς
τὴν ἔρημον,
11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ
προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώ-
ματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς,
ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος,
καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
12 Καὶ τὰ σάββατά μου
ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς ση-
μεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀνα-
μέσον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐ-
τοὺς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁ-
γιάζων αὐτούς.
13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν
τοῖς προστάγμασί μου πορεύ-
εσθε· καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ
δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ
ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ
ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα·
καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου
ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ
ἐξαναλῶσαι αὐτούς.
14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ
ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖ-
ρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸ παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγα-
γεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔ-
δωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι· κηρίον ἐστὶ πα-
ρὰ πᾶσαν τὴν γῆν·
16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώ-
ματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν
τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐ-
πορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀ-
πίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας
αὐτῶν ἐπορεύοντο.
17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀ-
φθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ
ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐ-
ποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ.
18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέ-
κνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν
τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑ-
μῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δι-
καιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσ-
σεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγε-
σθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε.
19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν· ἐν τοῖς προστάγμασί
μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώ-
ματά μου φυλάσσεσθε, καὶ ποι-
εῖτε αὐτά·
20 Καὶ τὰ σάββατά μου
ἁγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γι-
νώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρεπίκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλων· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

23 Ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις,

24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλων, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλά, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.

27 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει Κύριος, Ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Τί ἐστιν Ἀβαμά, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμά, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

30 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε, καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραήλ; Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

32 Καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις.

33 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν

ἔρημον

ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακρι-
θήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ
πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.
36 Ὃν τρόπον διεκρίθην
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως
κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.
37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ
τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑ-
μᾶς ἐν ἀριθμῷ,
38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν
τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκό-
τας, διότι ἐκ τῆς παροικε-
σίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ
εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ
εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.
39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἕκαστος τὰ ἐπιτη-
δεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ
μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακού-
ετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς
δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν ὑμῶν·
40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ
ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ,
λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ
δουλεύσουσί μοι πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ
προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπι-
σκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑ-
μῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀ-
φορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς
ἁγιάσμασιν ὑμῶν.
41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας
προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ
ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν
λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς
ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορ-
πίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθή-
σομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλ-
μοὺς τῶν λαῶν.
42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγα-
γεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν
ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι
αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.
43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε
ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ
πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς
κακίαις ὑμῶν.
44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆ-
σαί με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄ-
νομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ
τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς,
καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑ-
μῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει
Κύριος.
45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμὰν,
καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὼμ, καὶ
προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡ-
γούμενον Ναγὲβ,
47 Καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ
Ναγὲβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου·
τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ,
καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν
ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον
ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ
ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσε-
ται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον
ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ.
48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέ-
καυσα αὐτὸ, οὐ σβεσθήσεται.
49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς
Κύριε Κύριε· αὐτοὶ λέγουσι
πρός με, Οὐχὶ παραβολή
ἐστι λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Διατοῦτο προφήτευσον
υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ,

σαλὴμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐ-
πὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προ-
φητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ,
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς
σε, καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρί-
διόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον
καὶ ἄδικον.
4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω
ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕ-
τως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδι-
όν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ
πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου
ἕως Βορρᾶ,
5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξ-
έσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου
ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέ-
ψει οὐκέτι.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου κα-
ταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀ-
σφύος σου, καὶ ἐν ὀδύναις στε-
νάξεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
7 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι
πρὸς σε, Ἕνεκα τίνος σὺ
στενάζεις; καὶ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ
ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, καὶ
θραυσθήσεται πᾶσα καρδία,
καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθή-
σονται, καὶ ἐκψύξει πᾶσα
σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάν-
τες μηροὶ μολυνθήσονται ὑ-
γρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει
Κύριος.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς με, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου προφή-
τευσον, καὶ ἐρεῖς, τάδε λέ-
γει Κύριος, Εἰπὸν, Ῥομ-
φαία, ῥομφαία ὀξύνου καὶ θυ-
μώθητι,
10 Ὅπως σφάξῃς σφά-
για, ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς
στίλβωσιν, ἑτοίμη εἰς παρά-
λυσιν· σφάζε, ἐξουδένει, ἀπω-
θοῦ πᾶν ξύλον.
11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑ-
τοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα
αὐτοῦ· ἐξηκονήθη ἡ ῥομφαία,
ἐστὶν ἑτοίμη, τοῦ δοῦναι αὐτὴν
εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος.
12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον
υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγέ-
νετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν
πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ
Ἰσραὴλ· παροικήσουσιν, ἐπὶ
ῥομφαία ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ
μου· διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ
τὴν χεῖρά σου,
13 Ὅτι δεδικαίωται, καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται,
λέγει Κύριος Κύριος.
14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
προφήτευσον, καὶ κρότησον
χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλα-
σίασον ῥομφαίαν· ἡ τρίτη
ῥομφαία τραυματιῶν ἐστι,
ῥομφαία τραυματιῶν ἡ με-
γάλη· καὶ ἐκστήσεις αὐτοὺς,
15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ
καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ
ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην,
παραδέδονται εἰς σφάγια
ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφα-
γὴν, εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν.
16 Καὶ διαπορεύου, ὀξύ-
νου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου
ἐξεγείρηται.
17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω
χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου,
καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ
Κύριος λελάληκα.
18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς με, λέγων,
19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ-
που, διάταξον σεαυτῷ δύο
ὁδοὺς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομ-
φαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος,
ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται
αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ
πόλεως,

πάσαις, ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ δια-
τάξεις,
20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν
ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ
ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἰε-
ρουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.
21 Διότι στήσεται βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν
ὁδὸν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν,
τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ
ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερω-
τῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ ἡ-
πατοσκοπήσασθαι.
22 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένε-
το τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρα-
κα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν
βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ
κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα
ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βα-
λεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι
βελοστάσεις.
23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς
μαντευόμενος μαντείαν ἐν-
ώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀ-
ναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ
μνησθῆναι.
24 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἀνεμνή-
σατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν
τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀ-
σεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι
ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις
ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν,
ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τού-
τοις ἁλώσεσθε.
25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνο-
με, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ,
ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδι-
κίας, πέρας,
26 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀ-
φείλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθου
τὸν στέφανον, αὕτη οὐ τοιαύτη
ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψη-
λὸν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν.
27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδι-
κίαν θήσομαι αὐτὴν, καὶ αὕ-
τη, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ
καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.
28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε
λέγει Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν
αὐτῶν· καὶ ἐρεῖς, Ῥομφαία,
ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφά-
για, καὶ ἐσπασμένη εἰς συν-
τέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβῃς,
29 Ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ μα-
ταίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί
σε ψευδῆ, τοῦ παραδοῦναί σε
ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν
ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν και-
ρῷ ἀδικίας, πέρας.
30 Ἀπόστρεφε, μὴ κατα-
λύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ
γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ
σου κρινῶ σε.
31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀρ-
γήν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμ-
φυσήσω ἐπὶ σὲ, καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβά-
ρων τεκταινόντων διαφθοράς.
32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατά-
βρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν
μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γέ-
νηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ
κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμά-
των; καὶ παράδειξον αὐτῇ
πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς.
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ὦ
πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν
μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἐλθεῖν και-
ρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυ-
μήματα καθ' ἑαυτῆς, τοῦ μι-
αίνειν αὐτήν,
4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν
οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας,

καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς
ἐποίεις, ἐμιαίνου· καὶ ἤγγισας
τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες
καιρὸν ἐτῶν σου· διὰ τοῦτο δέ-
δωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πά-
σαις ταῖς χώραις,
5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς
σε, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις
ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίξονται ἐν σοὶ,
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ, καὶ
πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις.
6 Ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴ-
κου Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς
τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνεφύ-
ροντο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν
αἷμα.
7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκα-
κολόγουν ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν
προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν
ἀδικίαις ἐν σοὶ, ὀρφανὸν, καὶ
χήραν κατεδυνάστευον,
8 Καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουδέ-
νουν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβε-
βήλουν ἐν σοί.
9 Ἄνδρες λῃσταὶ ἐν σοὶ,
ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα,
καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἤσθιον ἐπὶ
σοὶ, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέ-
σῳ σου.
10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπε-
κάλυψαν ἐν σοὶ, καὶ ἐν ἀκαθαρ-
σίαις ἀποκαθημένην ἐταπεί-
νουν ἐν σοί.
11 Ἕκαστος τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ ἕ-
καστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαι-
νεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί.
12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν
σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τό-
κον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβά-
νοσαν ἐν σοὶ, καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν
ἐν καταδυναστείᾳ, ἐμοῦ δὲ
ἐπελάθου, λέγει Κύριος.
13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά
μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι
οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵ-
μασί σου τοῖς γεγενημένοις ἐν
μέσῳ σου,
14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία
σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές
σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ
ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάλη-
κα, καὶ ποιήσω.
15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε
ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀ-
καθαρσία σου ἐκ σοῦ.
16 Καὶ κατακληρονομή-
σω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γε-
γόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ
ἀναμεμιγμένοι πάντες χαλ-
κῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασσιτέ-
ρῳ, καὶ μολίβῳ, ἐν μέσῳ ἀρ-
γυρίου ἀναμεμιγμένος ἐστί.
19 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος,
Ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε εἰς σύγ-
κρασιν μίαν, διατοῦτο ἐγὼ
εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον
Ἰερουσαλήμ.
20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄρ-
γυρος, καὶ χαλκὸς, καὶ σί-
δηρος, καὶ κασσίτερος, καὶ μό-
λιβος εἰς μέσον καμίνου, τοῦ
ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ
χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξο-
μαι ἐν ὀργῇ μου, καὶ συνάξω
καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,
21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑ-
μᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χω-
νευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὃν τρόπον χωνεύεται
ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου,
οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ
αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ

ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν
μου ἐφ' ὑμᾶς.
23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν
αὐτῇ, Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομέ-
νη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ
ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς.
25 Ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν
μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυ-
όμενοι ἁρπάζοντες ἁρπάγ-
ματα, ψυχὰς κατεσθίοντες
ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμ-
βάνοντες· καὶ χῆραί σου ἐ-
πληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.
26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠ-
θέτησαν νόμον μου, καὶ ἐβεβή-
λουν τὰ ἅγιά μου· ἀναμέσον
ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελ-
λον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου
καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον,
καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου
παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν.
27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν
μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπά-
ζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκ-
χέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ
πλεονεκτῶσι.
28 Καὶ οἱ προφῆται αὐ-
τῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦν-
ται, ὁρῶντες μάταια, μαν-
τευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες,
Τάδε λέγει Κύριος· καὶ Κύ-
ριος οὐκ ἐλάλησε.
29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιέζον-
τες ἀδικίᾳ, καὶ διαρπάζοντες
ἁρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένη-
τα καταδυναστεύοντες, καὶ
πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀνα-
στρεφόμενοι μετὰ κρίματος.
30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρ-
θῶς, καὶ ἑστῶτα πρὸ προσ-
ώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ
καιρῷ τῆς ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς
τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν· καὶ
οὐκ εὗρον.
31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐ-
τὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀρ-
γῆς μου τοῦ συντελέσαι· τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν δέδωκα, λέγει Κύριος
Κύριος.

Κεφ. κγ'. 23.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυ-
ναῖκες ἦσαν θυγατέρες μη-
τρὸς μιᾶς,
3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰ-
γύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν,
ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν,
ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν.
4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ
Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς·
καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ
ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια
ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ
ἦν Ὀολιβά.
5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀ-
ολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο
ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ
τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας
αὐτῇ,
6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθι-
να, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς·
νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάν-
τες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ'
ἵππων.
7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν
αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι
υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ
πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι
τοῖς ἐνθυμήμασιν, αὐτοῖς ἐ-
μιαίνετο.
8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς
ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλι-
πεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοι-
μῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ
αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτήν,
καὶ

κ) ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβά, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς, ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

13 Καὶ ἴδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι,

15 Ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παραβαπτὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτῶν.

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν.

21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

22 Διατοῦτο Ὀολιβά, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν,

23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακούκ, καὶ Σουέ, καὶ Ὑχουέ, καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας πελαστοὺς καὶ ὀνομαστούς, ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων.

24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ Βορρᾶ, ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται, καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.

25 Καὶ

25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοὶ, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν· αὐτοὶ υἱούς σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται.

26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου.

27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπ᾿ αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς οὐκέτι.

28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἐφ᾿ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ᾿ αὐτῶν.

29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ αἰσχύνουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου· καὶ ἀσέβειά σου, καὶ ἡ πορνεία σου

30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.

32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην

33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ, καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ, ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας,

34 Πίεσαι αὐτό· καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.

35 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾿ ὧν ἐπελάθου μου, καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ σὺ λάβε τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὀολὰν καὶ τὴν Ὀολιβὰν, καὶ ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι᾿ ἐμπύρων.

38 Ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν,

39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγιά μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά· καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς, εὐθὺς ἐλούου, καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμου κόσμῳ,

41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδί-

δοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχήσεως
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τού-
τοις μοιχεύουσι; καὶ ἔργα πόρ-
νης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;
44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς
αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύ-
ονται πρὸς γυναῖκα πόρνην,
οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀ-
ολὰν, καὶ πρὸς Ὀολιβὰν, τοῦ
ποιῆσαι ἀνομίαν.
45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι
αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς
ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ
ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοι-
χαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερ-
σὶν αὐτῶν.
46 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς
ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς τα-
ραχὴν καὶ διαρπαγὴν,
47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ'
αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ κα-
τακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφε-
σιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυ-
γατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ
τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι.
48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβει-
αν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθή-
σονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ
οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσε-
βείας αὐτῶν.
49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέ-
βεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς
ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑ-
μῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε δι-
ότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, ἐν τῷ ἔ-
τει τῷ ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ
τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μη-
νὸς, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον
σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπ-
ηρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς σήμερον·
3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον
τὸν παραπικραίνοντα παρα-
βολὴν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπίστη-
σον τὸν λέβητα, καὶ ἔγχεον εἰς
αὐτὸν ὕδωρ,
4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ
διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα καλὸν, σκέλος καὶ
ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν
ὀστῶν,
5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν
εἰλημμένων· καὶ ὑπόκαιε τὰ
ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν· ἔζεσε
καὶ ἥψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν
μέσῳ αὐτῆς.
6 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ὦ πόλις αἱμά-
των, λέβης, ἐν ᾧ ἐστιν ἰὸς ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν
ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς
ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ'
αὐτὴν κλῆρος.
7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπε-
τρίαν τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέ-
χυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ
καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν,
8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς
ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέ-
δωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ
λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύ-
ψαι αὐτό.
9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύρι-
ος, Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλόν,
10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύ-
λα, καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅ-
πως τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλατ-
τωθῇ ὁ ζωμὸς,
11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρα-
κας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερ-
μανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τα-
κῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐ-
τῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς,

12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.

13 Καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ· καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Κύριος· διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῇς,

17 Στεναγμὸς αἵματος, ὀσφὸς πένθος ἔστη· οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσί σου· οὐ μὴ παρακληθῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωΐ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι.

19 Καὶ εἶπε πρός με ὁ λαὸς, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;

20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρός με, λέγων,

21 Εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,

23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν· οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν,

26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;

27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς ἔτι, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κε'. 25.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον

τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτοὺς,

3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρποὺς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου.

5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν εἶπε Μωὰβ, Ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Βεθασιμοὺθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας,

10 Τοὺς υἱοὺς κεδὲμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην,

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνὸς,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος,

ἐν

ἐν τῷ δῦναι τὴν ἐκδίκησιν
μου ἐπ' αὐτούς.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδε-
κάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μη-
νὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ἀνθ' ὧν
εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εὖγε
συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ
ἔθνη, ἐπεστράφη πρός με, ἡ
πλήρης ἠρήμωται·
3 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ,
καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ,
ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς
κύμασιν αὐτῆς.
4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεί-
χη Σὸρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς
πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν
χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώ-
σω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.
5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται
ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐ-
γὼ λελάληκα, λέγει Κύ-
ριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν
τοῖς ἔθνεσι.
6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς
αἱ ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθή-
σονται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐ-
γὼ Κύριος.
7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ
τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ,
βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ'
ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων
καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν
σφόδρα.
8 Οὗτος τὰς θυγατέρας
σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαί-
ρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ
προφυλακὴν, καὶ περιοικοδο-
μήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύ-
κλῳ χάρακα, καὶ περιστήσει
ὅπλα, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ
ἀπέναντί σου δώσει.
9 Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς
πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς
μαχαίραις αὐτοῦ.
10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε
ὁ κονιορτὸς αὐτῶν· καὶ ἀπὸ
τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ
καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ
σεισθήσεται τὰ τείχη σου, εἰσ-
πορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας
σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς
πόλιν ἐκ πεδίου.
11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵπ-
πων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου
πάσας τὰς πλατείας· τὸν λα-
όν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ
τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου
ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.
12 Καὶ προνομεύσει τὴν
δύναμίν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ
ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβα-
λεῖ τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους
σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ·
καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα
σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς
θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.
13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆ-
θος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ
φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ
μὴ ἀκουσθῇ ἔτι.
14 Καὶ δώσω σε λεωπε-
τρίαν, ψυγμὸς σαγηνῶν ἔ-
σῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι,
ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα,
λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος τῇ Σὸρ, Οὐκ
ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου,
ἐν τῷ στενάξαι τραυματί-
ας, ἐν τῷ σπάσαι μάχαι-
ραν ἐν μέσῳ σου, σεισθήσον-
ται αἱ νῆσοι;
16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ
ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς
θαλάσσης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς
μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐ-

τῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποι-
κίλον αὐτῶν ἐκδύσονται· ἐκστά-
σεις ἐκστήσονται, ἐπὶ γῆν καθ-
εδοῦνται, καὶ φοβηθήσονται
τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ στε-
νάξουσιν ἐπὶ σέ,
17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ
θρῆνον, καὶ ἐροῦσί σοι, Πῶς κατε-
λύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις
ἡ ἐπαινετὴ, ἡ δοῦσα τὸν φό-
βον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοι-
κοῦσιν αὐτήν;
18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆ-
σοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου·
19 Ὅτι τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ὅταν δῶ
πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς
πόλεις τὰς μὴ κατοικισθη-
σομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν
με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον,
καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδωρ
πολύ,
20 Καὶ καταβιβάσω σε
πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς
βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ
κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς
ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ κατα-
βαινόντων εἰς βόθρον, ὅπως
μὴ κατοικηθῇς, μηδὲ ἀνα-
στῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς,
21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶ-
να, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λά-
βε ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,
3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατ-
οικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θα-
λάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν,
ἀπὸ νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σὸρ, Σὺ εἶπας, Ἐγὼ
περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου,
4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης
τῷ Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθη-
κάν σοι κάλλος.
5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκο-
δομήθη σοι, ταινίαι σανίδων
κυπαρίσσους ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐ-
λήφθησαν, τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς
ἐλατίνους,
6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐ-
ποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ
ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαν-
τος, οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ
νήσων τῶν Χεττιείμ.
7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας
ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι
στρωμνὴ, τοῦ περιθεῖναί σοι
δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑ-
άκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν
νήσων Ἐλεισαὶ, καὶ ἐγένετο
περιβόλαιά σου.
8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ
κατοικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀ-
ράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου·
οἱ σοφοί σου Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ,
οὗτοι κυβερνῆταί σου.
9 Οἱ πρεσβύτεροι Βι-
βλίων, καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν,
οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι ἐνίσχυον
τὴν βουλήν σου· καὶ πάντα τὰ
πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κω-
πηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ
δυσμὰς δυσμῶν.
10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ
Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει
σου, ἄνδρες πολεμισταί σου
πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐ-
κρέμασαν ἐν σοὶ, οὗτοι ἔδω-
καν τὴν δόξαν σου.
11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ
δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέ-
ων σου· φύλακες ἐν τοῖς πύρ-
γοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας
αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρ-
μων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελεί-
ωσάν σου τὸ κάλλος.
12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί
σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος
σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μό-
λιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

13 Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 Ἐξ οἴκου Θοργαμὰ ἵπποι καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου,

16 Ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ, ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου, ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου, οἶνος ἐκ Χελβὼν, καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχὸς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί.

20 Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἀμνοὺς καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονταί σε.

22 Ἔμποροι Σαβὰ, καὶ Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

23 Χαρρὰ, καὶ Χαναὰ, οὗτοι ἔμποροί σου· Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου,

24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις, καὶ κυπαρίσσινα.

25 Πλοῖα ἔμποροί σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάταί σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ κωπηλάταί σου, καὶ οἱ κυβερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,

30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται.

32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα Σόρ· Πόσον τινά

33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετρίβης ἐν θα-
λάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμ-
μικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συνα-
γωγή σου ἐν μέσῳ σου· ἔπεσον
πάντες οἱ κωπηλάται σου.
35 Πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ
σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκ-
στάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυ-
σε τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐ-
σύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου,
καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ-
πὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑ-
ψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας,
Θεός εἰμι ἐγώ, κατοικίαν Θεοῦ
κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσ-
σης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος,
καὶ οὐ Θεός, καὶ ἔδωκας τὴν
καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ·
3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ
Δανιήλ; σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευ-
σάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν.
4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου
ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας
σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον
καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυ-
ροῖς σου;
5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ
σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλή-
θυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ
καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.
6 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν
καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,
7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπ-
άγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς
ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς
μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ
ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης
σου, καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος
σου εἰς ἀπώλειαν,
8 Καὶ καταβιβάσουσί σε,
καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυμα-
τιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός
εἰμι ἐγώ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούν-
των σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος,
καὶ οὐ Θεός.
10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμή-
των ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρί-
ων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέ-
γει Κύριος.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου,
καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος, Σὺ ἀπο-
σφράγισμα ὁμοιώσεως, καὶ
στέφανος κάλλους.
13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ πα-
ραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης·
πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδε-
σαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον,
καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα,
καὶ σάπφειρον, καὶ ἴασπιν,
καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ
λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀ-
μέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βη-
ρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου
ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου,
καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.
14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης
σὺ μετὰ τοῦ χερουβ, ἔθηκά σε ἐν
ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν
μέσῳ λίθων πυρίνων.
15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος
ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη
τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.
16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπο-
ρίας σου ἔπλησας τὰ ταμεῖά
σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες, καὶ ἐ-
τραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἤγαγέ σε τὸ χερουβ ἐκ
μέσου λίθων πυρίνων.
17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου
ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη

ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν
σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψά σε,
ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε
παραδειγματισθῆναι.
18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁ-
μαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν
τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσα
τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ
μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί
σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ
τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν
ὁρώντων σε.
19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστά-
μενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενά-
ξουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐ-
γένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι
εἰς τὸν αἰῶνα.
20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρι-
σον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σι-
δῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτήν.
22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σὲ Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι
ἐν σοὶ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰ-
μι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί
με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγια-
σθήσομαι ἐν σοί.
23 Αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς
πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τε-
τραυματισμένοι μαχαίραις
ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γνώ-
σονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.
24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πι-
κρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ
τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀτιμα-
σάντων αὐτοὺς, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
25 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Καὶ συνάξω τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπί-
σθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ
τῶν ἐθνῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐ-
πὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα
τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ,
26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδο-
μήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσου-
σιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοική-
σουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω
κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμά-
σασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ
αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν
καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθ' 29.

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν
τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ
μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προ-
φήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ'
Αἴγυπτον ὅλην,
3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φα-
ραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν
τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ πο-
ταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐ-
μοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ
ἐποίησα αὐτούς.
4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας
εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσ-
κολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποτα-
μοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς
σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ
ποταμοῦ σου,
5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τά-
χει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ
ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συνα-
χθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς,
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πε-
τεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε
εἰς κατάβρωμα.
6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ
κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ' ὧν

 ἐγενή-

ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
7 Ὅτι ἐπελάβοντό σου τῇ
χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ
ὅτι ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτι ἐπανε-
παύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρί-
βης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν
πᾶσαν ὀσφύν.
8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ
ἀνθρώπους καὶ κτήνη.
9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου
ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος·
ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποτα-
μοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποί-
ησα αὐτούς,
10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σὲ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποτα-
μούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰ-
γύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαί-
αν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώ-
λου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων
Αἰθιόπων.
11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐ-
τῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ πούς
κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν,
καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσα-
ράκοντα ἔτη.
12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐ-
τῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠ-
ρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐ-
τῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημω-
μένων ἔσονται τεσσαράκοντα
ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.
13 Τάδε λέγει Κύριος,
Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συν-
άξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,
14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθω-
ρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθη-
σαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ
15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρ-
χάς· οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ
ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποι-
ήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλεί-
ονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.
16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀ-
ναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν
τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδό-
μῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει, μιᾷ τοῦ μη-
νὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρός με, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος κατεδουλώσατο τὴν
δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ
ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ
φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος
μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενή-
θη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ
ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς
ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν.
19 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι
τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου,
καὶ προνομεύσει τὴν προνο-
μὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ
σκῦλα αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς
τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
20 Ἀντὶ τῆς λειτουργί-
ας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ
Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν
Αἰγύπτου· τάδε λέγει Κύριος
Κύριος.
21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνα-
τελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀ-
νεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,

2 Υἱ

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὦ ὦ ἡμέρα,
3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἐθνῶν ἔσται.
4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.
5 Πέρσαι, καὶ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι, καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μου, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.
7 Καὶ ἐρημωθήσονται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται.
8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.
9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἥκει.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,
11 Αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.
12 Καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.
14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.
15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.
16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.
17 Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.
18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται.
19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,
21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ

ου κατισθένησαν ἐν σθενῶσαι ἴασιν, τῦ σθενῶσαι ἐπ' αὐτὴν μάλαγμα, τῦ σθενῶσαι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τὰς βραχίονας αὐτοῦ τὰς ἰσχυρὰς, καὶ τὰς τεταμένας, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν με εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δῦναι τὴν ῥομφαίαν με εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ τῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ, Τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;

3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ καλὸς τῇ παραφυάδι, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,

4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τὰς ποταμὸς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τῦ πεδίου.

5 Ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ.

6 Ἐν τῇ παραφυάδι αὐτῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολύ.

8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν τῷ παραδείσῳ τῦ Θεοῦ, καὶ αἱ πίτυες οὐχ ὅμοιαι τῇ παραφυάδι αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ,

9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τῦ Θεοῦ.

10 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν,

11 Καὶ

11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσον οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,

14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος· καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας· οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ΄ 32.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σύ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ.

7 Καὶ

7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος Κύριος.

9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.

10 Καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.

11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι.

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ποὺς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό.

14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

16 Θρῆνός ἐστι, καὶ θρηνήσεις αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτὸν, ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον·

21] Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες, Ἐν βάθει βόθρου γίνου,

19] Τίνος κρείττων εἶ; καὶ κατάβηθι, καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων,

20 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22] Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,

23 Καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδωκότες αὐτοῦ φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς· καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον,

25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν.

26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ,
καὶ Θοβὲλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς
αὐτῶν περικύκλῳ τοῦ μνήματος
αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι
αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι
τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας,
οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν
ἐπὶ γῆς ζωῆς.
27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν
γιγάντων τῶν πεπτωκότων
ἀπ' αἰῶνος, οἳ κατέβησαν
εἰς ᾅδου ἐν ὅπλοις πολεμι-
κοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ
ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων
αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν πάν-
τας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.
28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπερι-
τμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τε-
τραυματισμένων μαχαίρᾳ.
29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχον-
τες Ἀσσοὺρ, οἱ δόντες τὴν
ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαί-
ρας· οὗτοι μετὰ τραυματιῶν
ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαι-
νόντων εἰς βόθρον.
30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βορ-
ρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοὺρ,
οἱ καταβαίνοντες τραυματί-
αι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ
τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπε-
ρίτμητοι μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας, καὶ ἀπήνεγκαν τὴν
βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν κατα-
βαινόντων εἰς βόθρον.
31 Ἐκείνους ὄψεται βασι-
λεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθή-
σεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος Κύριος.
32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμη-
θήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων
μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας
Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος
Κύριος.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γῆ ἐφ' ἣν
ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ
ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα
ἐξ αὐτῶν, καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑ-
αυτοῖς εἰς σκοπὸν,
3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαί-
αν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ
σημάνῃ τῷ λαῷ,
4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος, καὶ μὴ φυ-
λάξηται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία,
καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἔσται·
5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλ-
πιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξα-
το, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἔ-
σται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο,
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.
6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ
τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην,
καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι,
καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ
ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ
αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν
αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ
αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκ-
ζητήσω.
7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου,
σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόμα-
τός μου λόγον.
8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁ-
μαρτωλῷ, Θανάτῳ θανατω-
θήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυ-
λάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ
ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ
δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου
ἐκζητήσω.
9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγεί-
λῃς

λῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξῄρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλάναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζησόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, τάδε λέγει Κύριος, Οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῆν αὐτόν· ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, Δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ· καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ, καὶ ἅρπαγμα ἀποτίσῃ, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύηται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.

17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἀνομίας, καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται.

20 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρός με ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Ἑάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν, καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα, ὡς ἦλθε πρός με τὸ πρωΐ· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου, οὐ συνεσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσιν, Εἷς ἦν Ἀβραὰμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

27 Διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρη-

μωμέναις

μωμένας μαχαίρας πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.

28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, λέγοντες, Συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.

31 Ἔρχονται πρὸς σὲ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, καὶ κάθηνται ἐναντίον σου, καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.

32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου, εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά.

33 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦσιν, Ἰδοὺ ἥκει· καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφ. λδʹ. 34.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσι ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες;

3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε.

4 Τὸ ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 Διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν·

9 Ἀντὶ τούτου ποιμένες,

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατα

βάλε μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ.

15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.

18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε;

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομὴν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς, τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν.

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα.

25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώ-

σουσιν

συσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.
26 Καὶ δώσω αὐτοὺς περικύ-
κλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν ὑ-
ετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.
27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ
πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν,
καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐ-
τῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος, ἐν τῷ συντρίψαι με
τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδου-
λωσαμένων αὐτούς,
28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν
προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φά-
γωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσου-
σιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἐκφοβῶν αὐτούς.
29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς
φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ
ἐνέγκωσιν ἔτι.
30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ
αὐτοὶ λαός μου· Οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,
31 Πρόβατά μου καὶ πρό-
βατα ποιμνίου μου ἐστὲ, καὶ ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει
Κύριος Κύριος.

Κεφ. λε'. 35.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρε-
ψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄ-
ρος Σηείρ, καὶ προφήτευσον
εἰς αὐτὸ,
3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ ὄρος Σηείρ, καὶ ἐκ-
τενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ
δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρη-
μωθήσῃ,
4 Καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐ-
ρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος
ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος.
5 Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἔχθραν
αἰωνίαν, καὶ ἐνεκάθισας τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν χερσὶ
ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀ-
δικίας, ἐπ' ἐσχάτων,
6 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέ-
γει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν
εἰς αἷμα ἥμαρτες, καὶ αἷμα
διώξεταί σε.
7 Καὶ δώσω ὄρος Σηεὶρ
εἰς ἔρημον, καὶ ἠρημωμένον,
καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους
καὶ κτήνη,
8 Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυμα-
τιῶν βουνούς σου καὶ τὰς φάραγ-
γάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδί-
οις σου τετραυματισμένοι
μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.
9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσο-
μαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ
κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε,
Τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο
χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κλη-
ρονομήσω αὐτὰς, καὶ Κύριος
ἐκεῖ ἐστι·
11 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέ-
γει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι
κατὰ τὴν ἔχθραν σου, καὶ
γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν
κρινῶ σε,
12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν
βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας,
Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν
δέδονται εἰς κατάβρωμα,
13 Καὶ ἐμεγαλορρημόνη-
σας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου,
ἐγὼ ἤκουσα.
14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν
τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς
ἔρημον ποιήσω σε.
15 Ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηείρ,
καὶ

καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία, καὶ ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΚΑὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς, Εὖγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη·

3 Διατοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν, τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ, καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι,

4 Διατοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμάρροις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, αἳ ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ,

5 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ·

6 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς·

7 Διατοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν· οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.

8 Ὑμῶν δὲ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου, ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν.

9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,

10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται.

11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

12 Καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπάν σοι, Κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ, καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου.

14 Διατοῦτο ἀνθρώπους οὐκ ἔτι φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν,

καὶ ὀνειδισμὸς λαῶν οὐ μὴ
ἀνενέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος
Κύριος.
16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρός με, λέγων,
17 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος
Ἰσραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐ-
τὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ
κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀπο-
καθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐ-
τῶν πρὸ προσώπου μου·
18 Καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν
μου ἐπ' αὐτοὺς,
19 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.
20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔ-
θνη, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβε-
βήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοὺς, Λαὸς Κυ-
ρίου οὗτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ
ἐξεληλύθασι.
21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν
διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον,
ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλ-
θοσαν ἐκεῖ.
22 Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴ-
κῳ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει
Κύριος, Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ
ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ
διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ
ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ.
23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά
μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλωθὲν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε
ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ
ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν
τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ
πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑ-
μᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν,
25 Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς κα-
θαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσε-
σθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρ-
σιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθα-
ριῶ ὑμᾶς·
26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδί-
αν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν
δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν
καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς
σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν
καρδίαν σαρκίνην·
27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώ-
σω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν
τοῖς δικαιώμασί μου πορεύη-
σθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυ-
λάξησθε, καὶ ποιήσητε.
28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λα-
όν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν.
29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ
πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν,
καὶ καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πλη-
θυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ'
ὑμᾶς λιμόν.
30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρ-
πὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννή-
ματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ
λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν
τοῖς ἔθνεσι.
31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁ-
δοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ
ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομί-
αις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδε-
λύγμασιν αὐτῶν.
32 Οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ,
λέγει Κύριος Κύριος, γνω-
στόν ἐστιν ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ
ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν
οἶκος Ἰσραήλ.

33 Τάδε

33 Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι,

34 Καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται, ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος.

35 Καὶ ἐροῦσιν, Ἡ γῆ ἐκείνη ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν.

36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ᾠκοδόμησα τὰς καθῃρημένας, καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, Ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους,

38 Ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων,

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστᾶ ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρός με, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρός με, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν.

10 Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραήλ ἐστι, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν.

12 Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ·

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραΐμ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσθέντας πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας σεαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι ἑαυτὰς, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραΐμ, καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν.

21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ,

22 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν, οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 Ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτοὺς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἷς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται, καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, οὗ κατῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί· καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνω-

σίς

σις μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοί μου ἔ-
σονται λαός.
28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔ-
θνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι
τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. λη'. 38.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν
γῆν τοῦ Μαγὼγ, ἄρχοντα Ῥὼς
Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προ-
φήτευσον ἐπ' αὐτόν.
3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα Ῥὼς Με-
σὸχ, καὶ Θοβὲλ,
4 Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶ-
σαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους
καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρα-
κας πάντας συναγωγὴ πολ-
λὴ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι
καὶ μάχαιραι·
5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες,
καὶ Λίβυες, πάντες περικεφα-
λαίαις καὶ πέλταις,
6 Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτὸν, οἶκος τοῦ Θο-
γαρμὰ, ἀπ' ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ ἔθνη
πολλὰ μετὰ σοῦ.
7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμα-
σον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἡ συνηγμένη
μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προ-
φυλακήν.
8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἑ-
τοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐ-
τῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν
γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ
μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ
ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσρα-
ὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅ-
λου· καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυ-
θε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰ-
ρήνης ἅπαντες.
9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς,
καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακα-
λύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ
πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ ἔθνη
πολλὰ μετὰ σοῦ.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ
τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῇ
λογισμοὺς πονηροὺς,
11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσο-
μαι ἐπὶ γῆν ἀπεῤῥιμμένην,
ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡ-
συχίᾳ, καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰ-
ρήνης, πάντας κατοικοῦντας
γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρχει τεῖ-
χος, οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ θύραι
οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,
12 Προνομεῦσαι προνο-
μὴν, καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι
αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖ-
ράς μου εἰς τὴν ἠρημωμένην
ἣ κατῳκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος
συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολ-
λῶν, πεποιηκότας κτήσεις,
κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφα-
λὸν τῆς γῆς.
13 Σαββὰ, καὶ Δαιδὰν,
καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦ-
σί σοι, Εἰς προνομὴν τοῦ
προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ, καὶ
σκυλεῦσαι σκῦλα. Συνήγα-
γες συναγωγήν σου λαβεῖν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπ-
ενέγκασθαι κτῆσιν, τοῦ σκυλεῦ-
σαι σκῦλα.
14 Διὰ τοῦτο προφήτευσον
υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γὼγ,
Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ
κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσ-
ραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγερθήσῃ;
15 Καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου
σου ἀπ' ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη
πολλὰ

πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται ἵπ-
πων πάντες, συναγωγὴ μεγά-
λη καὶ δύναμις πολλή.
16 Καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λα-
όν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη κα-
λύψαι γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡ-
μερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ
τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα
τὰ ἔθνη ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆ-
ναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.
17 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῷ Γὼγ, Σὺ εἶ περὶ
οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν
ἔμπροσθεν, διὰ χειρὸς τῶν
δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν
σε ἐπ' αὐτούς.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ
Γὼγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος Κύριος, ἀνα-
βήσεται ὁ θυμός μου,
19 Καὶ ὁ ζῆλός μου· ἐν
πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλη-
σα, Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας
ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ·
20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ
προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου,
καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρ-
ποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες
οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς· καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄ-
ρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες,
καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν
πεσεῖται.
21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ
πᾶν φόβον λέγει Κύριος·
μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ ἔσται.
22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανά-
τῳ, καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ
κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χα-
λάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέ-
ξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔθνη
πολλὰ μετ' αὐτοῦ.
23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι,
καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξα-
σθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐν-
αντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λθ'. 39.

ΚΑὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον ἐπὶ Γὼγ, καὶ εἰ-
πὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥὼς,
Μεσὸχ, καὶ Θοβέλ.
2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθ-
οδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ'
ἐσχάτου τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀνάξω σε
ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου
ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστε-
ρᾶς, καὶ τὰ τοξεύματά σου
ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς,
καὶ καταβαλῶ σε
4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ,
καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ
σὲ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δο-
θήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων,
παντὶ πετεινῷ, καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε
καταβρωθῆναι.
5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πε-
δίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα,
λέγει Κύριος.
6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Γὼγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ
νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσον-
ται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου
Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσε-
ται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκ-
έτι, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν
Ἰσραήλ.
8 Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔ-
σται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη
ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατ-
οικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσρα-
ὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅ-
πλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς,
καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι, καὶ
ῥάβδοις χειρῶν, καὶ λόγ-
χαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς
πῦρ ἑπτὰ ἔτη·
10 Καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύ-
λα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κό-
ψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ
τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρί·
καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνο-
μεύσαντας αὐτοὺς, καὶ σκυ-
λεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας
αὐτοὺς, λέγει Κύριος.
11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον
ὀνομαστὸν, μνημεῖον ἐν Ἰσ-
ραὴλ, τὸ πολυάνδρειον τῶν
ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσ-
σῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι
τὸ περιστόμιον τῆς φάραγ-
γος, καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν
Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ,
καὶ κληθήσεται τότε Τὸ πολυ-
άνδριον τοῦ Γώγ.
12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς
οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρι-
σθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ.
13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς
πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐ-
τοῖς ὀνομαστὸν, ᾗ ἡμέρᾳ ἐδο-
ξάσθη, λέγει Κύριος.
14 Καὶ ἄνδρας διαπαντὸς
διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους
τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλε-
λειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς, καθαρίσαι αὐτὴν με-
τὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζη-
τήσουσι.
15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευό-
μενος τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὀστοῦν
ἀνθρώπου, οἰκοδομήσει παρ'
αὐτὸ σημεῖον, ἕως ὅτου θά-
ψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς
γαῖ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ.
16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως, Πολυάνδρειον· καὶ κα-
θαρισθήσεται ἡ γῆ.
17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ,
καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ
πεδίου, Συνάχθητε καὶ ἔρχε-
σθε, Συνάχθητε ἀπὸ πάν-
των τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν
θυσίαν μου, ἣν τέθυκα ὑμῖν,
θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ
πίεσθε αἷμα.
18 Κρέα γιγάντων φάγε-
σθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς
γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους
καὶ τράγους· καὶ οἱ μόσχοι ἐσ-
τεατωμένοι πάντες.
19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς
πλησμονὴν, καὶ πίεσθε αἷμα
εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου
ἧς ἔθυσα ὑμῖν.
20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐ-
πὶ τῆς τραπέζης μου, ἵπ-
πον καὶ ἀναβάτην καὶ γίγαν-
τα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμι-
στὴν, λέγει Κύριος.
21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν
μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάν-
τα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου
ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρα
μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ γνώσονται οἶκος
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα.
23 Καὶ γνώσονται πάντα
τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁ-
μαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύ-
θη ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ'
ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα
αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν, καὶ ἔπεσον πάντες μα-
χαίρᾳ.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσί-
ας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνο-
μήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐ-
τοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.
25 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Κύριος, Νῦν ἀπο-
στρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰα-
κώβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄ-
νομα τὸ ἅγιόν μου.
26 Καὶ λήψονται τὴν ἀτι-
μίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν
ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικι-
σθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν
αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔσται
ὁ ἐκφοβῶν,
27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνα-
γαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν
τῶν ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι
ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.
28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν,
ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς
ἐν τοῖς ἔθνεσι.
29 Καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐ-
κέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐ-
τῶν, ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυ-
μόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ
καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμα-
λωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ
τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἤγα-
γέ με.
2 Ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν
γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με
ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα,
καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ
πόλεως ἀπέναντι,
3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν
ὡσεὶ ὅρασις χαλκοῦ στίλβον-
τος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν
σπαρτίον οἰκοδόμων, καὶ κά-
λαμος μέτρου, καὶ αὐτὸς εἱ-
στήκει ἐπὶ τῆς πύλης.
4 Καὶ εἶπε πρός με ὁ ἀ-
νὴρ, Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώ-
που ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσί σου ἄκουε,
καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου
πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι,
διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι
εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις
πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ
τοῦ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξω-
θεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ
μέτρον πηχῶν ἓξ ἐν πήχει καὶ
παλαιστῆς· καὶ διεμέτρησε τὸ
προτείχισμα, πλάτος ἴσον
τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ
ἴσον τῷ καλάμῳ.
6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀ-
νατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς,
καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ τῆς
πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ·
7 Καὶ τὸ θεὲ ἴσον τῷ κα-
λάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ
καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰ-
λὰμ ἀναμέσον τοῦ θεηλὰθ
πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ θεὲ τὸ
δεύτερον, ἴσον τῷ καλάμῳ
πλάτος, καὶ ἴσον τῷ κα-
λάμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἰλὰμ
πηχέων πέντε·
8 Καὶ τὸ θεὲ τὸ τρίτον,
ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ
ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος.
9 Καὶ τὸ αἰλὰμ τοῦ πυλῶ-
νος, πλησίον τοῦ αἰλὰμ τῆς
πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰ-
λεῦ πηχῶν δύο· καὶ τὸ αἰλὰμ
τῆς πύλης ἔσωθεν,
10 Καὶ τὰ θεὲ τῆς πύλης

τοῦ θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν
καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἐν
τοῖς τρισί· μέτρον ἐν τοῖς αἰ-
λαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-
τος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πη-
χῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυ-
λῶνος πηχῶν δεκατριῶν·
12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγό-
μενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θε-
ειμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ
πηχῶν ἓξ ἔνθεν καὶ πηχῶν
ἓξ ἔνθεν.
13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύ-
λην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεὲ ἐπὶ
τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ, πλάτος πή-
χεις εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύ-
λη ἐπὶ πύλην.
14 Καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αἰλὰμ
τῆς πύλης ἔξωθεν, πήχεις εἴ-
κοσι θεεὶμ τῆς πύλης κύκλῳ.
15 Καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης
ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον αἰλὰμ
τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν
πεντήκοντα.
16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐ-
πὶ τὰ θεεὶμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλὰμ
ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐ-
λῆς κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως
τοῖς αἰλὰμ θυρίδας κύκλῳ ἔ-
σωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ φοί-
νικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν,
καὶ ἰδοὺ παστοφόρια, καὶ περί-
στυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς, τρι-
άκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς
περιστύλοις.
18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου
τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος
τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑ-
ποκάτω.
19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-
τος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου
τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν
ἐπὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης ἔξω, πήχεις ἑ-
κατὸν τῆς βλεπούσης κατ' ἀ-
νατολάς· καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ
Βορρᾶν.
20 Καὶ ἰδοὺ πύλη βλέ-
πουσα πρὸς Βορρᾶν τῇ αὐ-
λῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρη-
σεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐ-
τῆς καὶ τὸ πλάτος,
21 Καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἔν-
θεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὸ
αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ
τοὺς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγέ-
νετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς, πη-
χῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος
αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε
τὸ εὖρος αὐτῆς·
22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς,
καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοί-
νικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ
βλέπουσα κατ' ἀνατολάς· καὶ
ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέ-
βαινον ἐπ' αὐτὴν, καὶ τὰ αἰ-
λαμμὼν ἔσωθεν·
23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ
ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύ-
λην τοῦ Βορρᾶ, ὃν τρόπον
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατ'
ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τὴν
αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύ-
λην, πήχεις ἑκατόν.
24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νό-
τον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα
πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν
αὐτὴν, καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰ-
λεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ
μέτρα ταῦτα.
25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς,
καὶ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν,
καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλὰμ,
πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος
αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε
τὸ εὖρος αὐτῆς,
26 Καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες
αὐτῇ, καὶ αἰλαμμὼν ἔσωθεν,
καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἷς ἔνθεν καὶ
εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας
πρὸς Νότον· καὶ διεμέτρησε
τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ
πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖ-
ρος πρὸς Νότον.
28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς
πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ διε-
μέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ
μέτρα ταῦτα,
29 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰ-
λεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ
μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες
αὐτῇ, καὶ τοῖς αἰλαμμὼν κύ-
κλῳ, πήχεις πεντήκοντα τὸ
μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος
πήχεις εἰκοσιπέντε
31 Τὸ αἰλὰμ εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοί-
νικες τῷ αἰλεῦ, καὶ ὀκτὼ
ἀναβαθμοὶ κλιμακτῆρες.
32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνα-
τολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν
κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
33 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰ-
λεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ
τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρί-
δες αὐτῇ καὶ αἰλαμμὼν κύ-
κλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆ-
κος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς
πήχεις εἰκοσιπέντε·
34 Καὶ αἰλαμμὼν εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνι-
κες ἐπὶ τοῦ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔν-
θεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ
35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
πύλην τὴν πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ
διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
36 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰ-
λεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ θυρί-
δες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰ-
λαμμὼν αὐτῆς, πήχεις πεντή-
κοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖ-
ρος πήχεις εἰκοσιπέντε·
37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν,
καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν
καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμα-
κτῆρες αὐτῇ.
38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ
τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰ-
λαμμὼν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης
τῆς δευτέρας ἔκρυσις,
39 Ὅπως σφάζωσιν ἐν
αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ
ὑπὲρ ἀγνοίας.
40 Καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥύα-
κος τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς
βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, δύο
τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς
κατὰ νώτου τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ
αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπε-
ζαι κατ' ἀνατολάς.
41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσ-
σαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύ-
λης, ἐπ' αὐταῖς σφάζουσι τὰ
θύματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ
τραπεζῶν τῶν θυμάτων.
42 Καὶ τέσσαρες τράπε-
ζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθι-
ναι λελαξευμέναι, πήχεος καὶ
ἡμίσεος τὸ πλάτος, καὶ πήχεων
δύο ἡμίσεος τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ
πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰς
ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς
σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ τὰ θύματα.
43 Καὶ παλαιστὴν ἕξουσι
γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν
κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέ-
ζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ κα-
λύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ
τῆς ξηρασίας.
44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ
ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νώτου
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης
πρὸς Βοῤῥᾶν, φέρουσα πρὸς
Νότον, καὶ μία κατὰ νώτου τῆς
πύλης τῆς πρὸς Νότον, βλε-
πούσης δὲ πρὸς Βοῤῥᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρός με, Ἡ
ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα
πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλα-
κὴν τοῦ οἴκου,
46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέ-
πουσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν
φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐ-
κεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοὺκ,
οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς
Κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ.
47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐ-
λὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ
εὖρος πήχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ
τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.
48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὸ αἰλὰμ τοῦ οἴκου· καὶ δι-
εμέτρησε τὸ αἲλ τοῦ αἰλὰμ
πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔν-
θεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν,
καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος
πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ
ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλὰμ
πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πη-
χῶν τριῶν ἔνθεν.
49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰ-
λὰμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ
ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀν-
έβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ στῦλοι
ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλὰμ, εἷς ἔνθεν
καὶ εἷς ἔνθεν.

Κεφ. μα'. 41.

ΚΑὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν να-
ὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰ-
λὰμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος
ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἓξ τὸ εὖ-
ρος τοῦ αἰλὰμ ἔνθεν,
2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος
πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες
τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔν-
θεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν·
καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ
πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν εἴκοσι.
3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ
διεμέτρησε τὸ αἲλ τοῦ θυρώ-
ματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ
θύρωμα πηχῶν ἓξ, καὶ τὰς
ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πη-
χῶν ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ πηχῶν
ἑπτὰ ἔνθεν.
4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆ-
κος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσ-
σαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πη-
χῶν εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τοῦ
ναοῦ· καὶ εἶπε, Τοῦτο τὸ ἅγιον
τῶν ἁγίων.
5 Καὶ διεμέτρησε τὸ τοῖ-
χον τοῦ οἴκου πηχῶν ἓξ, καὶ
τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν
τεσσάρων κυκλόθεν,
6 Καὶ πλευρὰ πλευρὰ ἐ-
πὶ πλευρὰν τριάκοντα τρεῖς
δίς· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοί-
χῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς
κύκλῳ, τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμ-
βανομένοις ὁρᾷν, ὅπως τὸ
παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν
τοίχων τοῦ οἴκου.
7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας
τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα
ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνω-
τέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως
διαπλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ
τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ
τὰ ὑπερῷα, καὶ ἐκ τῶν γεισῶν
ἐπὶ τὰ τριώροφα,
8 Καὶ τὸ θραὲλ τοῦ οἴκου
ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν
πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ
πηχῶν ἓξ, διαστήματα,
9 Καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς
πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέν-
τε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀνα-
μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου,
10 Καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξε-
δρῶν εὖρος πηχῶν εἴκοσι,
τὸ περίφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ.
11 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξε-
δρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θυ-

ια τῆς μιᾶς τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν· ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, ὡς πρὸς θάλασσαν, πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος, τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἐννενήκοντα.

13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.

14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τοῦ κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆκος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἰλὰμ τὸ ἐξώτερον, πεφατνωμένα.

16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταὶ, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν, ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν.

17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν,

18 Γεγλυμμένα χερουβὶμ, καὶ φοίνικες ἀναμέσον χερουβ καὶ ἀναμέσον χερουβ· δύο πρόσωπα τῷ χερουβ·

19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν.

20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος, τὰ χερουβὶμ καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμέναι.

21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρασις ὡς ὄψις

22 Θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε πρός με, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου.

23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ,

24 Τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἑνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβίμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλὰμ ἔξωθεν,

26 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλὰμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.

Κεφ. μβ'. 42.

ΚΑὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν κατ' ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με· καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βοῤῥᾶν,

2 Ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆ-
κος πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ πλά-
τος πεντήκοντα,
3 Διαγεγραμμέναι ὃν τρό-
πον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐ-
σωτέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ
περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξω-
τέρας ἐστοιχισμέναι, ἀντι-
πρόσωποι στοαὶ τριστεαί.
4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξε-
δρῶν περίπατος πηχῶν δέκα
τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν
τὸ μῆκος, καὶ τὰ θυρώματα
αὐτῶν πρὸς Βοῤῥᾶν,
5 Καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷ-
οι ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ
περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑπο-
κάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διά-
στημα· οὕτως περίστυλον καὶ
διάστημα, καὶ οὕτως στοαὶ δύο.
6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ
στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στύ-
λοι τῶν ἐξωτέρων· διὰ τοῦτο ἐξ-
είχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν
μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.
7 Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν
τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς
τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι
ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
Βοῤῥᾶν, μῆκος πηχῶν πεν-
τήκοντα.
8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξε-
δρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πη-
χῶν πεντήκοντα, καὶ αὗταί εἰ-
σιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις·
τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.
9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξε-
δρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς
πρὸς ἀνατολάς, τοῦ εἰσπορεύ-
εσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας,
10 Κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρ-
χῇ περιπάτου, καὶ τὰ πρὸς Νό-
τον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νό-
του, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπο-
λοίπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ
διορίζοντος, καὶ αἱ ἐξέδραι:
11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέ-
τρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν,
καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὸ εὖρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πά-
σας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ
πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν,
καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ
καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,
12 Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα
ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς
ἐπὶ φῶς διαστήματος καλά-
μου, καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ εἰσ-
πορεύεσθαι δι' αὐτῶν.
13 Καὶ εἶπε πρός με. Αἱ
ἐξέδραι αἱ πρὸς Βοῤῥᾶν,
καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νό-
τον, αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν
διαστημάτων, αὗταί εἰσιν αἱ
ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φά-
γονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδ-
δοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύ-
ριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ
ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοί-
ας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.
14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ
παρὲξ τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύσον-
ται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαν-
τὸς ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγον-
τες, καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ
αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν
αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι· καὶ ἐν-
δύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν
ἅπτωνται τοῦ λαοῦ.
15 Καὶ συνετελέσθη ἡ δια-
μέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν·
καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης
πρὸς ἀνατολάς, καὶ διεμέτρη-
σε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυ-
κλόθεν ἐν διατάξει.
16 Καὶ ἔστη κατὰ νώτου τῆς πύ-

κατὰ τὸ βλέπουσης καὶ ἀνατο-
λάς, καὶ διεμέτρησε πεντακοσί-
ους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.
17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ
κατὰ πρόσωπον τοῦ Βορρᾶ, πή-
χεις πεντακοσίους ἐν τῷ κα-
λάμῳ τοῦ μέτρου.
18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θά-
λασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ
κατὰ πρόσωπον θαλάσσης,
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου.
19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νό-
τον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι
τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ
καλάμῳ τοῦ μέτρου,
20 Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ
αὐτοῦ καλάμου· καὶ διέταξεν
αὐτόν, καὶ περίβολον αὐτῶν κύ-
κλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀ-
νατολάς, καὶ πεντακοσίων πη-
χῶν εὖρος, τοῦ διαστέλλειν ἀ-
νάμεσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν
διατάξει τοῦ οἴκου.

Κεφ. μγʹ. 43.

ΚΑὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύ-
λην τὴν βλέπουσαν κατ'
ἀνατολάς, καὶ ἐξήγαγέ με.
2 Καὶ ἰδοὺ δόξα Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
πρὸς ἀνατολάς, καὶ φωνὴ τῆς
παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ δι-
πλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ
γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος
ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν.
3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν ἴδον,
κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον, ὅτε
εἰσεπορευόμην τοῦ χρῖσαι τὴν
πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρ-
ματος οὗ ἴδον, κατὰ τὴν
ὅρασιν ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποτα-
μοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου.
4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατ'
ἀνατολάς.
5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦ-
μα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ
πλήρης δόξης ὁ Κυρίου οἶκος.
6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φω-
νὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος
πρός με, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει
ἐχόμενός μου.
7 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ
θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ
ἴχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κα-
τασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν
μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα·
καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι
οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅ-
γιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι
αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων
ἐν μέσῳ αὐτῶν,
8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς
τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προ-
θύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς
μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐ-
τῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου
ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐ-
τῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις
αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξ-
έτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ
ἐν φόνῳ.
9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν
πορνείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους
τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν τὸν αἰῶνα.
10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου,
δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν
οἶκον· καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὅρασιν
αὐτοῦ, καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ.
11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν
κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν
ἐποίησαν· καὶ διαγράψεις τὸν
οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ

τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν· καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσουσιν αὐτά·

12 Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πήχει τοῦ πήχεως, καὶ παλαιστῆς, κόλπωμα βάθους ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν, σπιθαμῆς· καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου.

14 Ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τοῦτο, ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πήχεως· καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πήχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆχυς.

15 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ, καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς.

16 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδεκα, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν, καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς.

18 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδοὺκ τοῖς ἐγγίζουσι πρός με, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων.

22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν, προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,

24 Καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιήσουσιν

26 Ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐξι-

κλείσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ
καθαριοῦσιν αὐτό· καὶ πλήσου-
σι χεῖρας αὐτῶν.
27 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέ-
ρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα,
ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου
ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑ-
μᾶς, λέγει Κύριος.

Κεφ. μδ΄. 44.

ΚΑὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων
τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπού-
σης κατ᾽ ἀνατολάς· καὶ αὕτη
ἦν κεκλεισμένη.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἡ πύλη αὕτη κεκλει-
σμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται,
καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐ-
τῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς,
καὶ ἔσται κεκλεισμένη.
3 Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος
καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φα-
γεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου·
κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύ-
λης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤ-
ῥᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ
ἴδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης
ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου· καὶ πί-
πτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.
5 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον
εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσί
σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ
μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγ-
ματα τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα
τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν
καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ
οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους
αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.
6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον
τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς, Ἱκανού-
σθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομι-
ῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ,
7 Τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱ-
οὺς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους
καρδίᾳ, καὶ ἀπεριτμήτους
σαρκὶ, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς
ἁγίοις μου, καὶ βεβήλουν αὐ-
τὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς
ἄρτους, στέατα, καὶ αἷμα·
καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθή-
κην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομί-
αις ὑμῶν,
8 Καὶ διετάξατε τοῦ φυ-
λάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁ-
γίοις μου.
9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς, Πᾶς υἱὸς ἀλλο-
γενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ
ἀπερίτμητος σαρκὶ, οὐκ εἰσ-
ελεύσεται εἰς τὰ ἅγιά μου ἐν
πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄν-
των ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ·
10 Ἀλλ᾽ ἢ οἱ Λευῖται, οἵτι-
νες ἀφήλαντο ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ
πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ᾽
ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμη-
μάτων αὐτῶν· καὶ λήψονται ἀ-
δικίαν αὐτῶν,
11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγί-
οις μου λειτουργοῦντες, θυρω-
ροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ
λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι
σφάξουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὁ-
λοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗ-
τοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ,
τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.
12 Ἀνθ᾽ ὧν ἐλειτούργουν
αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰ-
δώλων αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀ-
δικίας· ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν
χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς,

13 Καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρός με τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν.

14 Καὶ τάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδοὺκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσι πρός με, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακάς μου.

17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινὰς ἐνδύσονται· καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς.

18 Καὶ κιδάρεις λινᾶς ἕξουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ περισκελῆ λινᾶ ἕξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βία.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς· καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσονται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν, ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ.

27 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμὸν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς.

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κλη-

ρονομίαν

ρισμένων· ἐγὼ κληρονομία αὐ-
τοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ
δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν.
29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας, οὗτοι φάγονται· καὶ
πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσρα-
ὴλ αὐτοῖς ἔσται,
30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ
τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ
ἀφαιρέματα πάντα· ἐκ πάν-
των τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς
ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ πρωτο-
γεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ
ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν
ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν.
31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ
θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν,
καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ φάγονται
οἱ ἱερεῖς.

Κεφ. με'. 45.

ΚΑὶ ἐν τῷ καταμετρεῖ-
σθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν
κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρ-
χὴν τῷ Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ
τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χι-
λιάδας μῆκος, καὶ εὖρος
εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ
κυκλόθεν.
2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγί-
ασμα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεν-
τακοσίους, τετράγωνον κυκλό-
θεν, καὶ πεντήκοντα πήχεις
διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν.
3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς δια-
μετρήσεως διαμετρήσεις μῆ-
κος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιά-
δας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλι-
άδας· καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια
τῶν ἁγίων.
4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν
τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγ-
γίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ·
καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴ-
κους ἀφωρισμένους τῷ ἁγια-
σμῷ αὐτῶν,
5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιά-
δας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκο-
σι χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευί-
ταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴ-
κῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν
πόλεις τοῦ κατοικεῖν.
6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς
πόλεως δώσεις πέντε χιλιά-
δας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε
καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον
ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴ-
κῳ Ἰσραὴλ ἔσονται.
7 Καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τού-
του καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπ-
αρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατά-
σχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσ-
ωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων,
καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατα-
σχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς
θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς·
καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν
μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆ-
κος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς
ἀνατολὰς τῆς γῆς.
8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κα-
τάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι
οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ
τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατα-
κληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσ-
ραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
9 Τάδε λέγει Κύριος Θε-
ός, Ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφη-
γούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν
καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε,
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποι-
ήσατε· ἐξάρατε καταδυνα-
στείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει
Κύριος Θεός.
10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέ-
τρον δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δι-
καία ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου,
11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως

μία

μία ἔσται τῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον τῦ γομὸρ, χοῖνιξ, κ) τὸ δέκατον τῦ γομὸρ, πρὸς τὸ γομὸρ ἔσται τὸ ἴσον.
12 Καὶ τὰ σάθμια, εἴκοσι ὀβολοὶ, πέντε Cίκλοι, πέντε καὶ Cίκλοι δέκα, κ) πεντήκοντα Cίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.
13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε, ἕκτον μέτρε ἀπὸ τῦ γομὸρ τῦ πυρῦ, καὶ τὸ ἕκτον αὐτῦ τῦ οἴφι ἀπὸ τῦ κόρυ τῶν κριθῶν.
14 Καὶ τὸ πρόςαγμα τῦ ἐλαίυ κοτύλην ἐλαίυ ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομόρ.
15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τῦ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας, κ) εἰς ὁλοκαυτώματα, κ) εἰς σωτηρίυ τῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος Θεός.
16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγυμένῳ τῦ Ἰσραήλ.
17 Καὶ διὰ τῦ ἀφηγυμένυ ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα, κ) αἱ θυσίαι, κ) αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, κ) ἐν ταῖς νυμηνίαις, κ) ἐν τοῖς σαββάτοις, κ) ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκυ Ἰσραήλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τῦ σωτηρίυ, τῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τῦ οἴκυ Ἰσραήλ.
18 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, μιᾷ τῦ μηνὸς, λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, τῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.
19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῦ αἵματος τῦ ἐξιλασμῦ, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τῦ οἴκυ, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῦ ἱερῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.
20 Καὶ ὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ τῦ μηνὸς λήψῃ παρ' ἑκάςυ ἀπόμοιραν· καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.
21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγύμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτῦ, καὶ τῦ οἴκυ, καὶ ὑπὲρ παντὸς τῦ λαῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.
23 Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ μόσχυς καὶ ἑπτὰ κριὺς ἀμώμυς καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν.
24 Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, κ) πέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίυ τὸ εἶν τῷ πέμματι.
25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ, πεντεκαιδεκάτῃ τῦ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, κ) καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ μαναὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κεφ. μϛ΄. 46.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος Θεὸς, Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπυσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργύς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῦ σαββάτυ ἀνοιχθήσεται, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νυμηνίας ἀνοιχθήσεται.
2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγύμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῦ αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς ἔσωθεν, κ)

σονται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς
τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ
τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ· καὶ
προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύ-
ρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύ-
σεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλει-
σθῇ ἕως ἑσπέρας.
3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λα-
ὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα
τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς
σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεομηνί-
αις, ἐναντίον Κυρίου.
4 Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα
προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους,
καὶ κριὸν ἄμωμον,
5 Καὶ μαναά, πέμμα τῷ
κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν,
δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου
τὸ εἶν τῷ πέμματι.
6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νεομη-
νίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἓξ ἀ-
μνούς, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται,
7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ
πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μα-
ναά, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς
ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐ-
λαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.
8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν
τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσ-
ελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης ἐξελεύσεται.
9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ
λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου
ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμε-
νος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν
προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κα-
τὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευό-
μενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
πρὸς Βορρᾶν· οὐκ ἀναστρέψει
κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσ-
ελήλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐ-
τῆς ἐξελεύσεται.
10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν
μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύ-
εσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ'
αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
αὐτοὺς ἐξελεύσεται.
11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ
ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ
μαναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ,
καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς
ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ
πέμματι.
12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφ-
ηγούμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύ-
τωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην
τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολάς,
καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύτωμα
αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ,
ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ
ἐξελθεῖν αὐτόν·
13 Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄ-
μωμον ποιήσει εἰς ὁλοκαύτω-
μα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ,
πρωῒ ποιήσει αὐτόν.
14 Καὶ μαναὰ ποιήσει
ἐπ' αὐτῷ τοπρωΐ, ἕκτον τοῦ
μέτρου, καὶ ἐλαίου τρίτον τοῦ εἶν
τοῦ ἀναμῖξαι τὴν σεμίδαλιν
μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα
διαπαντός.
15 Ποιήσετε τὸν ἀμνόν, καὶ
τὸ μαναά, καὶ τὸ ἔλαιον ποι-
ήσετε τοπρωΐ, ὁλοκαύτωμα
διαπαντός.
16 Τάδε λέγει Κύριος
Θεός, Ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγούμε-
νος δόμα ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐ-
τοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται
κατάσχεσις κληρονομία·
17 Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν
παίδων

παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος·

20 Καὶ εἶπε πρός με, Οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναὰ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς,

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ, αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἓν τῶν τεσσάρων.

23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ τῶν τεσσάρων· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.

24 Καὶ εἶπε πρός με, Οὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μαγείρων, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

Κεφ. μζ'. 47.

ΚΑὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου· καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολάς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε κατ' ἀνατολάς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

2 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας· καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥου ὃ οὐ διαβήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρός με, Εἰ ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρός με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα·

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφ᾽ ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάζει, καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλλεὶμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ᾽ ἑαυτὴν ἔσται· καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν, εἰς ἅλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ᾽ αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ προσθέσεις σχοινίσματος.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμασελδὰμ,

16 Μαβθηρὰς Ἐβραμηλὶμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεὶ, αὐλὴ τοῦ Σαυνὰν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν.

18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Αὐρανίτιδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς.

19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ Λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμὼθ Καδὴμ, παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· τοῦτο τὸ μέρος Νότου καὶ Λιβός.

20 Τοῦτο τὸ μέρος θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρίζει, ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμαθ.

21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ.

22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραήλ· μεθ᾽ ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ᾽ αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

Κεφ.

Κεφ. μη'. 48.

ΚΑὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
πρὸς Βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς
καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος
ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμὰθ αὐ-
λῆς τοῦ Αἰλὰμ, ὅριον Δαμα-
σκοῦ πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος
Ἡμὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς
θάλασσαν, Δὰν, μία.
2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δὰν
τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Ἀσὴρ, μία.
3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσ-
σὴρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Νε-
φθαλείμ, μία.
4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νε-
φθαλείμ, ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Μα-
νασσῆ, μία.
5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Μα-
νασσῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασ-
σαν, Ἐφραὶμ, μία.
6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐ-
φραὶμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς, ἕως τῶν πρὸς θά-
λασσαν, Ῥουβὴν, μία.
7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ῥου-
βὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασ-
σαν, Ἰούδα, μία.
8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰού-
δα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφ-
ορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλι-
άδες εὖρος, καὶ μῆκος, καθ-
ὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσται τὸ
ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.
9 Ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριοῦσι
τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος
εἴκοσι πέντε χιλιάδες.
10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ
τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς
Βορρᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι χιλι-
άδες· καὶ πρὸς θάλασσαν,
δέκα χιλιάδες· καὶ πρὸς
Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλι-
άδες· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων
ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡ-
γιασμένοις υἱοῖς Σαδδοὺκ,
τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλα-
κὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐ-
πλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱ-
ῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλα-
νήθησαν οἱ Λευῖται.
12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπ-
αρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν
τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Λευιτῶν.
13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ
ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν ἱερέων,
μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλι-
άδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιά-
δες· πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴ-
κοσι χιλιάδες.
14 Οὐ πραθήσεται ἐξ
αὐτοῦ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται,
οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγι-
όν ἐστι τῷ Κυρίῳ.
15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας
τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει
ἐπὶ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιά-
σι, προτείχισμα ἔσται τῇ πό-
λει εἰς τὴν κατοικίαν, καὶ εἰς
διάστημα αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἡ πό-
λις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς·
ἀπὸ τοῦ πρὸς Βορρᾶν, πεντα-
κόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ
τοῦ πρὸς Νότον, πεντακόσιοι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ
τῶν πρὸς θάλασσαν, τετρα-
κισχιλίους πεντακοσίους.

17 Καὶ

17 Καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς Βοῤῥᾶν διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον· ἀφοριεῖτε αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὶν, καὶ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὶν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Βενιαμὶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Συμεὼν, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰσσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἰσσάχαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλὼν, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία.

28 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γὰδ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβα· καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ὕδατος Βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς Βοῤῥᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.

31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ᾽ ὀνόμασι φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς Βοῤῥᾶν, πύλη Ῥουβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰούδα, μία, καὶ πύλη Λευΐ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμὶν, μία, καὶ πύλη Δὰν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον

τετρα-

τετρακισχίλιοι ϗ πεντακόσιοι
μέτρῳ· ϗ πύλαι τρεῖς, πύ-
λη Συμεὼν, μία, ϗ πύλη
Ἰσσάχαρ, μία, καὶ πύλη
Ζαβουλὼν, μία.
34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασ-
σαν τετρακισχίλιοι ϗ πεντα-
κόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς,
πύλη Γάδ, μία, καὶ πύ-
λη Ἀσὴρ, μία, ϗ πύλη
Νεφθαλεὶμ, μία.
45 Κύκλωμα, δέκα καὶ
ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄ-
νομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς
ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ
ὄνομα αὐτῆς.

ΔΑΝΙΗ'Λ.

Κεφ. α'. 1.

Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βα-
σιλείας Ἰωακεὶμ βασι-
λέως Ἰούδα, ἦλθε Να-
βουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ϗ
ἐπολιόρκει αὐτήν.
2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν
χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακεὶμ βασι-
λέα Ἰούδα, ϗ ἀπὸ μέρους τῶν
σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ· ϗ ἤνεγ-
κεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ
οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ϗ τὰ σκεύη
εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη-
σαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνού-
χῳ αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ,
καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
βασιλείας, ϗ ἀπὸ τῶν φορ-
θομμὶν,
4 Νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτοῖς μῶμος, ϗ καλοὺς
τῇ ὄψει, ϗ συνιέντας ἐν πά-
σῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας
γνῶσιν, ϗ διανοουμένους φρό-
νησιν, ϗ οἷς ἐστὶν ἰσχὺς ἐν αὐ-
τοῖς ἑστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως, ϗ διδάξαι
αὐτοὺς γράμματα ϗ γλῶσσαν
Χαλδαίων.
5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ
βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ'
ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ
βασιλέως, ϗ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ
πότου αὐτοῦ, ϗ θρέψαι αὐτοὺς
ἔτη τρία, ϗ μετὰ ταῦτα στῆναι
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς
ἐκ τῶν Ἰούδα, Δανιὴλ, καὶ
Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, ϗ
Μισαήλ.
7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ
ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα· τῷ Δα-
νιὴλ Βαλτάσαρ, ϗ τῷ Ἀνανίᾳ
Σεδρὰχ, ϗ τῷ Μισαὴλ Μι-
σὰχ, ϗ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδε-
ναγώ.
8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισ-
γηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασι-
λέως, ϗ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ πότου
αὐτοῦ· ϗ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦ-
χον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.
9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δα-
νιὴλ, εἰς ἔλεον ϗ οἰκτιρμὸν
ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.
10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦ-
χος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐ-
γὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα,
τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑ-
μῶν ϗ τὴν πόσιν ὑμῶν, μή-
ποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδά-
ρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, ϗ
καταδικάσητε τὴν κεφαλήν
μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσὰδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποίησον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὤφθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθίοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσὰδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.

17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ᾽ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς· καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ᾽ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἑνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Κεφ. β.' 2.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας, ἠνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαοιδοὺς, καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστὶ, βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ᾽ ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται.

6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ᾽ ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν

τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεί-
λατέ μοι.
7 Ἀπεκρίθησαν δὲ δεύτερον,
καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰ-
πάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παι-
σὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν
ἀναγγελοῦμεν.
8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας
οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξ-
αγοράζετε· καθότι ἴδετε ὅτι
ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.
9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον
μὴ ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα
ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ δι-
εφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν
ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ και-
ρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου
εἴπατέ μοι, καὶ γνώσομαι
ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ
ἀναγγελεῖτέ μοι.
10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλ-
δαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς,
ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
δυνήσεται γνωρίσαι, καθ-
ότι πᾶς βασιλεὺς μέγας
καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ
ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ
Χαλδαῖον.
11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕ-
τερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ
αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
ἀλλ' οἱ θεοὶ, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατ-
οικία μετὰ πάσης σαρκός.
12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν
θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπ-
ολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βα-
βυλῶνος.
13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε,
καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ
ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φί-
λους αὐτοῦ ἀνελεῖν.
14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρί-
θη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀρι-
ὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βα-
σιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν
τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος,
15 Ἄρχων τοῦ βασιλέως,
περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη
ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ
βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀ-
ριὼχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.
16 Καὶ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν
βασιλέα ὅπως χρόνον δῷ
αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ
ἀναγγελῇ τῷ βασιλεῖ.
17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνα-
νίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀ-
ζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ
ῥῆμα ἐγνώρισε.
18 Καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν
παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ
τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν
μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ καὶ οἱ
φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων
σοφῶν Βαβυλῶνος.
19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁρά-
ματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον
ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ,
20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄ-
νομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνε-
σις αὐτοῦ ἐστι.
21 Καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ και-
ροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασι-
λεῖς, καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σο-
φίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν
τοῖς εἰδόσι σύνεσιν,
22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει
βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώ-
σκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστι.
23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι
σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς
μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξι-
ώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὅραμα
τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς
Ἀριὼχ, ὃν κατέστησεν ὁ
βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σο-
φοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶ-
νος μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε
δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ
ἀναγγελῶ.
25 Τότε Ἀριὼχ ἐν σπου-
δῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν
υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰου-
δαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ
βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.
26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ,
οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ
δύνασαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ
ἐνύπνιον ὃ ἴδον, καὶ τὴν σύγ-
κρισιν αὐτοῦ;
27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε,
Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς
ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μά-
γων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν
ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ·
28 Ἀλλ' ἢ ἔστι Θεὸς ἐν οὐ-
ρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια,
καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ
Ναβουχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέ-
σθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν·
τὸ ἐνύπνιόν σου καὶ αἱ ὁράσεις
τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης
σου, τοῦτό ἐστι.
29 Βασιλεῦ· οἱ διαλογι-
σμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου
ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι με-
τὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύ-
πτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι
ἃ δεῖ γενέσθαι.
30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ
τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας
τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τοῦ-
το ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν
τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ
γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογι-
σμοὺς τῆς καρδίας σου γνῷς.
31 Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις,
καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ
εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις
αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ
προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις
αὐτῆς φοβερά.
32 Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ
χρυσίου χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ
στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς
ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ
χαλκοῖ,
33 Αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ
πόδες μέρος μέν τι σιδηροῦν,
καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον.
34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχί-
σθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χει-
ρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα
ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ
ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐ-
τοὺς εἰς τέλος.
35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσ-
άπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος,
ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυ-
σός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς
ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξ-
ῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύ-
ματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη
αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
ξας τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄ-
ρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν
τὴν γῆν.
36 Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον,
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦ-
μεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς
βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ
βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραται-
ὰν καὶ ἔντιμον δέδωκεν,
38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου
κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων· θηρία τε ἀγροῦ, καὶ πετει-
νὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσ-
σης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σου, καὶ
κατέστησέ σε κύριον πάντων·
σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ.
39 Καὶ

39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκὸς, ἣ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μέν τι ὀστράκινον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διῃρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας,

45 Ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐστι Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος τῶν βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

49 Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γ'. 3.

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπ-
άρχαι, ὕπατοι, στρατηγοὶ,
ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι,
οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς
τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος,
ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεύς· καὶ εἱστήκεισαν ἐν-
ώπιον τῆς εἰκόνος.
4 Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν
ἰσχύϊ, Ὑμῖν λέγεται λαοὶ, φυ-
λαὶ, γλῶσσαι,
5 Ἡ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε φω-
νῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε,
καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε,
καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γέ-
νους μουσικῶν, πίπτοντες
προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣ ἔστησε Ναβουχοδο-
νόσορ ὁ βασιλεύς.
6 Καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν
προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
7 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουον
οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος, σύριγγός τε, καὶ κι-
θάρας, σαμβύκης τε, καὶ
ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν, πίπτοντες πάντες
οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι,
προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδο-
νόσορ ὁ βασιλεύς.
8 Τότε προσήλθοσαν ἄν-
δρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον
τοὺς Ἰουδαίους
9 Τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ,
εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.
10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας
δόγμα, πάντα ἄνθρωπον ὃς
ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθά-
ρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίου,
καὶ παντὸς γένους μουσικῶν,
11 Καὶ μὴ πεσὼν προσκυ-
νήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ,
ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι,
οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς
χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ,
Μισάχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ οὐχ
ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί
σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύ-
ουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ
ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.
13 Τότε Ναβουχοδονόσορ
ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγα-
γεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ
Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως.
14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχο-
δονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ
ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ,
Ἀβδεναγὼ, τοῖς θεοῖς μου οὐ
λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;
15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως,
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς
τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ
κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ
ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ
παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόν-
τες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι
τῇ χρυσῇ ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ
μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομέ-
νην· καὶ τίς ἐστι Θεὸς ὃς ἐξελεῖ-
ται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;
16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σε-
δράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ,
λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ, Οὐ χρείαν ἔχομεν
ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου
ἀποκριθῆναί σοι.
17 Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν
οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν,
δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομέ-
νης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βα-
σιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς.
18 Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν

ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ.

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης,

22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὧδε ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς; καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία Υἱῷ Θεοῦ.

26 Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθησαν ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ᾽ ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἣ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτοὺς, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων

πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΝΑβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

2 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

3 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

4 Ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν.

5 Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.

6 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.

7 Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοί, μάγοι, γαζαρηνοί, Χαλδαῖοι· καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,

8 Ἕως ἦλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει· ᾧ εἶπα,

9 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὅρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ ἴδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἰπόν μοι.

10 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολύ.

11 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς τὰ πέρας ἁπάσης τῆς γῆς,

12 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολύς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατῴκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἲρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη,

14 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ.

15 Πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.

16 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν.

17 Διὰ συγκρίματος εἲρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτήν, καὶ ἐξου-

ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσῃ ἐπ' αὐτήν.

18 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

19 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη, ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάραττον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

20 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

21 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

22 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

23 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν·

24 Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ, βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα Ὑψίστου ἐστὶν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα,

25 Καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ Ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσῃ αὐτήν.

26 Καὶ ὅτι εἶπαν, Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.

27 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

28 Ταῦτα πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα

29 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

30 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;

31 Ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο,

Σοὶ

Σοὶ λέγεται Ναβουχοδονόσορ
βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρ-
ῆλθεν ἀπὸ σοῦ,
32 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων
ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ
χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε,
καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται
ἐπὶ σέ, ἕως γνῷς ὅτι κυρι-
εύει ὁ Ὕψιστος τῆς βασιλείας
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δό-
ξῃ, δώσει αὐτήν.
33 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος
συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονό-
σορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξ-
εδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤ-
σθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως αἱ
τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμε-
γαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες
αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.
34 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν
ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονό-
σορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν
οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ
φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστρά-
φησαν, καὶ τῷ Ὑψίστῳ ηὐ-
λόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν
αἰῶνα ᾔνεσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι
ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνι-
ος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν,
35 Καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλο-
γίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς
γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιή-
σεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ
αὐτῷ, Τί ἐποίησας;
36 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ
φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ'
ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασι-
λείας μου ἦλθον· καὶ ἡ μορφή
μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ
τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστᾶνές
μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν μου ἐκραταιώθην,
καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα
προσετέθη μοι.
37 Νῦν οὖν ἐγὼ Ναβου-
χοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερ-
υψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασι-
λέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά, καὶ
αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ
πάντας τοὺς πορευομένους ἐν
ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπει-
νῶσαι.

Κεφ. ε'. 5.

ΒΑλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐ-
ποίησε δεῖπνον μέγα
τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλί-
οις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων
ὁ οἶνος, καὶ πίνων
2 Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ
γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνέγκειν τὰ
σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυ-
ρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονό-
σορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πιέτωσαν
ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ
μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλ-
λακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοι-
τοι αὐτοῦ.
3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη
τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ,
ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπι-
νον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ
οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλ-
λακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοι-
τοι αὐτοῦ
4 Ἔπινον οἶνον· καὶ ᾔνε-
σαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ
ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ
σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ
λιθίνους.
5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλ-
θον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώ-
που, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα
τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασι-
λέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώ-

ρα τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

6 Τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτὸν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνούς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος, Ὃς ἂν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι.

13 Τότε Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ, Σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου;

14 Ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοὶ, καὶ γρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις.

17 Καὶ εἶπε Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἑτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι,

18 Βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβου-

χοδονόσορ τῷ πατρί σου.

19 Καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῄρει, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου.

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτοῦ,

21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ ὢν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὗ πάντα ταῦτα ἔγνως;

23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου, καὶ αἱ παλλακαί σου, καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι, καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν Θεὸν οὗ ἡ πνοή σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρός, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη, Μανή, Θεκέλ, Φάρες.

26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανή, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.

27 Θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα.

28 Φάρες, διῄρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσε τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ, εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος,

31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς τρεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτούς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν πρόφασιν

εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν
πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ
ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ᾽
αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.
5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοί,
Οὐχ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ
πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις
Θεοῦ αὐτοῦ.
6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ
οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ
βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ,
Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας ζῆθι.
7 Συνεβουλεύσαντο πάντες
οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρα-
τηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ
τοπάρχαι, τοῦ στῆσαι στάσει
βασιλικῇ, καὶ ἐνισχῦσαι ὁρι-
σμόν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἴ-
τημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ
ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριά-
κοντα, ἀλλ᾽ ἢ παρὰ σοῦ βασι-
λεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκ-
κον τῶν λεόντων.
8 Νῦν οὖν βασιλεῦ στῆσον
τὸν ὁρισμόν, καὶ ἔκθες γραφήν,
ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα
Περσῶν καὶ Μήδων.
9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δα-
ρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ
δόγμα.
10 Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω
ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυ-
ρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς
ὑπερῴοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς
ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμε-
νος καὶ ἐξομολογούμενος ἐν-
αντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς
ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.
11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
παρετήρησαν, καὶ εὗρον τὸν
Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον
τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
12 Καὶ προσελθόντες λέ-
γουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ,
οὐχ ὁρισμὸν ἔταξας, ὅπως
πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ
παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου
αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκον-
τα, ἀλλ᾽ ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ,
ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεύς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος,
καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περ-
σῶν οὐ παρελεύσεται.
13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέ-
γουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχ-
μαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ
ὑπετάγη τῷ δόγματί σου, καὶ
καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰ-
τεῖ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰ-
τήματα αὐτοῦ.
14 Τότε ὁ βασιλεύς, ὡς
τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυ-
πήθη ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ
Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξ-
ελέσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἑσπέ-
ρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξ-
ελέσθαι αὐτόν.
15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνῶθι
βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μή-
δοις καὶ Πέρσαις, τοῦ πᾶν ὁρι-
σμὸν καὶ στάσιν ἣν ἂν ὁ βασι-
λεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.
16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε·
καὶ ἤγαγον τὸν Δανιήλ, καὶ ἐν-
έβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν
λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τῷ Δανιήλ, Ὁ Θεός
σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελε-
χῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.
17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον,
καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα
τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγί-
σατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δα-
κτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δα-
κτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ,
ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα
ἐν τῷ Δανιήλ.

18 Καὶ

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασι-
λεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέ-
σματα οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτῷ·
καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ·
καὶ ἀπέκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ στόμα-
τα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρ-
ηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.
19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀν-
έστη τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτί, καὶ
ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκ-
κον τῶν λεόντων.
20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐ-
τὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ
ἰσχυρᾷ, Δανιήλ, ὁ δοῦλος τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου
ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ
ἠδυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόμα-
τος τῶν λεόντων;
21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ
βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς
αἰῶνας ζῆθι.
22 Ὁ Θεός μου ἀπέστει-
λε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐν-
έφραξε τὰ στόματα τῶν λε-
όντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό
με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐ-
θύτης εὑρέθη ἐμοί, καὶ ἐνώπιον
δὲ σοῦ βασιλεῦ παράπτω-
μα οὐκ ἐποίησα.
23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ
ἠγαθύνθη ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ τὸν
Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ
τοῦ λάκκου· καὶ ἀνηνέχθη ἐκ
τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα δια-
φθορὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐ-
τῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ
αὐτοῦ.
24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς,
καὶ ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς
διαβαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ
εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐν-
εβλήθησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν·
καὶ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδα-
φος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐ-
κυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες,
καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐλέ-
πτυναν.
25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασι-
λεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λα-
οῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς
οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰ-
ρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.
26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέ-
θη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρ-
χῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι
τρέμοντας καὶ φοβουμένους ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δα-
νιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς
ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ
διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία
αὐτοῦ ἕως τέλους.
27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ
ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν
Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λε-
όντων.
28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν
ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν
τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Βαλ-
τάσαρ βασιλέως Χαλ-
δαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε,
καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐν-
ύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν.
2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν· καὶ
ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐ-
ρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν μεγάλην·
3 Καὶ τέσσαρα θηρία με-
γάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσ-
σης, διαφέροντα ἀλλήλων.
4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαι-
να, καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀε-
τοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ
πτερὰ αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώ-
που ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώ-
που ἐδόθη αὐτῇ.

5 Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλάς.

6 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις· καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον, ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτῦνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ.

8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα.

9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιὼν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρὸς, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

10 Ποταμὸς πυρὸς εἷλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνῃρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχὴ, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ προσηνέχθη αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσι· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με.

16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑστηκότων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἱ ἀρθήσονται· καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ, ἐσθίον, καὶ λε-

λεπτῦνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει·

20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς,

22 Ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει αὐτὴν καὶ κατακόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καί γε ἥμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται.

28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου· ἐγὼ Δανιήλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάραττόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὅρασις ὤφθη πρός με· ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχήν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ· καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ.

3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.

4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ Νότον· καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιών, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἁπτόμενος τῆς γῆς· καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστῶτος ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη

πρὸς

πρὸς αὐτὸν, ϗ ἔπαισε τὸν κριὸν, ϗ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· ϗ οὐκ ἦν ἰσχὺς τῷ κριῷ, τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ϗ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ συνεπάτησεν αὐτὸν, ϗ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· ϗ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα· ϗ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

9 Καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρὸν, ϗ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς τὴν δύναμιν,

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· ϗ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρων, ϗ συνεπάτησαν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσηται τὴν αἰχμαλωσίαν, ϗ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατευωδώθη αὐτῷ· ϗ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, ϗ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· ϗ ἐποίησε, ϗ εὐωδώθη.

13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος· ϗ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἕως πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, ϗ τὸ ἅγιον ϗ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕως ἑσπέρας ϗ πρωῒ ἡμέραι δισχίλιαι ϗ τετρακόσιαι, ϗ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὅρασιν, καὶ ἐζήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀναμέσον τοῦ Οὐβὰλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν.

17 Καὶ ἦλθε, ϗ ἔστη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπε πρός με, Σύνες υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἥψατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων ϗ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· ϗ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ ἔστη τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, ϗ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, ϗ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ,

ῷ, καὶ θαυμαςὰ διαφθερεῖ,
καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει,
καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λα-
ὸν ἅγιον.
25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐ-
τοῦ κατευθυνεῖ, δόλος ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ δια-
φθερεῖ πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπω-
λείας πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς
ὠὰ χειρὶ συντρίψει.
26 Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέ-
ρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης
ἀληθὴς ἐστι· καὶ σὺ σφρά-
γισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡ-
μέρας πολλάς.
27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοι-
μήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ
ἀνέστην, καὶ ἐποίουν τὰ ἔρ-
γα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθαύ-
μαζον τὴν ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ
συνιών.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δα-
ρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσσουήρου,
ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μή-
δων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βα-
σιλείαν Χαλδαίων,
2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα
ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προ-
φήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐ-
ρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἑβδο-
μήκοντα ἔτη.
3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν
μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, τοῦ
ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεή-
σεις, ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.
4 Καὶ προσηυξάμην πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐξωμο-
λογησάμην, καὶ εἶπα, Κύριε
ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαςὸς,
ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην
σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγα-
πῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι
τὰς ἐντολάς σου,
5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσα-
μεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπ-
έστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν
κριμάτων σου,
6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν
δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ
ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου
πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ
ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας
ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
τῆς γῆς.
7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη,
καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσ-
ώπου, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀν-
δρὶ Ἰούδα, καὶ τοῖς ἐνοικοῦ-
σιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ
Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς
μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ
διέσπειρας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀ-
θεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησαν.
8 Ἐν σοὶ Κύριε ἐστὶν ἡμῶν
ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύ-
νη τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασι-
λεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν
ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡ-
μῶν, οἵτινες ἡμάρτομεν
9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλα-
σμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν,
10 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις
αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσ-
ωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ τῶν προφητῶν.
11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρ-
έβησε τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέκλι-
ναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
σου· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ
κατάρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμ-
μένος ἐν νόμῳ Μωσέως δού-
λου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
12 Καὶ ἔστησε τοὺς λόγους
αὐτοῦ οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔ-
κρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ'
ἡμᾶς

ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέ-
γονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐ-
ρανοῦ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ,
13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κα-
κὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀπο-
στρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡ-
μῶν, καὶ τοῦ συνιέναι ἐν πάσῃ
ἀληθείᾳ σου.
14 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος,
καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς,
ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν
αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσ-
ηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ
κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ
ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡ-
μάρτομεν, ἠνομήσαμεν.
16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεη-
μοσύνη σου, ἀποστραφήτω δὴ
ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ
τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄ-
ρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν,
καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν
πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδι-
σμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς πε-
ρικύκλῳ ἡμῶν.
17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς προσ-
ευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν
δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγί-
ασμά σου τὸ ἔρημον, ἕνεκεν
σου Κύριε.
18 Κλῖνον ὁ Θεός μου τὸ
οὖς σου, καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε
τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν, καὶ τῆς
πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπικέκλη-
ται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς·
ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις
ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν
ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ
τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς
Κύριε.
19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλά-
σθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε·
μὴ χρονίσῃς ἕνεκεν σου ὁ
Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου
ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν
σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου.
20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος,
καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγο-
ρεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ
τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσ-
ραήλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἔλεόν
μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,
21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος
ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
Γαβριήλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁρά-
σει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος,
καὶ ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυ-
σίας ἑσπερινῆς.
22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε,
Δανιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμ-
βιβάσαι σε σύνεσιν.
23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς
σου, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ
ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ, καὶ ἐν-
νοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες
ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.
24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομά-
δες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν
σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁ-
γίαν, τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτί-
αν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτί-
ας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικί-
ας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικί-
ας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιο-
σύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγί-
σαι ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ
τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων.
25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις
ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκρι-
θῆναι,

θῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξήκοντα δύο· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα, καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί μου θυσία καὶ σπονδὴ, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις Ἐδδεκέλ.

5 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφάζ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσὶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὀπτασίαν· ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθορὰν· καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρός με, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρός σε, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρός σε· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρός με, Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν

καρδίαν

καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην.

16 Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα, ἐναντίον μου, Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με,

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα, καὶ εἶπα, Λαλείτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν, Εἰ οἶδας ἵνα τί ἦλθον πρός σε; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ εἰσεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο.

21 Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν.

2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ.

4 Καὶ ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέροις ἐκτὸς τούτων.

5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου· καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρείαν πολλήν.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσει

τήσει

τήσει ἰσχὺν βραχίονος, καὶ
ἐν στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
καὶ παραδοθήσεται αὐτὴ, καὶ οἱ
φέροντες αὐτὴν, καὶ ἡ νεᾶνις,
καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς
καιροῖς.
7 Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς
ῥίζης αὐτῆς, τῆς ἑτοιμασίας
αὐτοῦ, καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύνα-
μιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ
ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως
τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ κατισχύσει.
8 Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ
τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦ-
ος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυ-
ρίου καὶ χρυσίου, μετ' αἰχμα-
λωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον,
καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασι-
λέα τοῦ Βορρᾶ.
9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ
Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ.
10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνά-
ξουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολ-
λῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος
καὶ κατακλύζων, καὶ παρ-
ελεύσεται, καὶ καθίεται, καὶ
συμπροσπλακήσεται ἕως τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασι-
λεὺς τοῦ Νότου, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ
πολεμήσει μετὰ τοῦ βασιλέως
τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον πο-
λὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄ-
χλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον,
καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐ-
τοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας,
καὶ οὐ κατισχύσει.
13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἄξει ὄ-
χλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρό-
τερον· καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν
καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσε-
ται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγά-
λῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.
14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσον-
ται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ
οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου
ἐπαρθήσονται, τοῦ στῆσαι ὅρα-
σιν, καὶ ἀσθενήσουσι.
15 Καὶ εἰσελεύσεται βα-
σιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἐκχεεῖ
πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται
πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχί-
ονες τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου
στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ
ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται
ἰσχὺς τοῦ στῆναι.
16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπο-
ρευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔ-
στιν ἑστὼς κατὰ πρόσωπον αὐ-
τοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ
σαβεὶ, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.
17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεῖα
πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει·
καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν
δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐ-
τὴν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ, καὶ
οὐκ αὐτῷ ἔσται.
18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ
συλλήψεται πολλὰς, καὶ κατα-
παύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ
αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐ-
τοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.
19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν
τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενή-
σει, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐχ εὑ-
ρεθήσεται.
20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥί-
ζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς βασιλείας
ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ πα-
ραβιβάζων, πράσσων δόξαν
βασιλείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται,
καὶ

καὶ οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουδενώθη, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι,

22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος διαθήκης.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτῶν ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὕπαρξιν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμοὺς καὶ ἕως καιροῦ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιοῦνται ἐπ' αὐτὸν λογισμούς,

26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντρίψουσιν αὐτόν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί.

27 Καὶ ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρόν.

28 Καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

29 Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἥξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη.

30 Καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισμένον,

32 Καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι,

33 Καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλά, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογί, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτούς, βοηθήσονται βοήθειαν μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτούς, καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι, καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρόν.

36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀρ-

γή

γὴ, εἰς τὸ συντέλειαν γένηται.

37 Καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει, καὶ ἐπιθυμίᾳ γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

38 Καὶ θεὸν μαωζεὶμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι.

39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν. καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.

40 Καὶ ἐν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἱππεῦσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν γῆν, καὶ συντρίψει, καὶ παρελεύσεται.

41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβαεὶμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. Ἐδὼμ, καὶ Μωὰβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.

42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.

43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ Αἰθιόπων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.

44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ Βορρᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλούς.

45 Καὶ πήξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφαδανὼ, ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὄρος σαβαεὶμ ἅγιον, ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλῖψις οἵα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες λάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι.

5 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμφραξον τοὺς λόγους, καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἱστήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, Ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας τῶν θαυμασίων;

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς

τοῦ

τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς
ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ πο-
ταμοῦ· καὶ ὕψωσε τὴν δεξι-
ὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐ-
τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὤμοσεν
ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἥμισυ
καιροῦ, ἐν τῷ συντελεσθῆναι
διασκορπισμὸν γνώσονται πάν-
τα ταῦτα.
8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ
συνῆκα· καὶ εἶπα, Κύριε, τί
τὰ ἔσχατα τούτων;
9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δα-
νιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ
ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως
καιροῦ πέρας.
10 Ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευ-
κανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ
ἁγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομή-
σωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνή-
σουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νο-
ήμονες συνήσουσι.
11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλ-
λάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ
δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρη-
μώσεως, ἡμέραι χίλιαι δια-
κόσιαι ἐνενήκοντα.
12 Μακάριος ὁ ὑπομέ-
νων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας
χιλίας τριακοσίας τριακον-
ταπέντε.
13 Καὶ σὺ δεῦρο, καὶ
ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ
ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντε-
λείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν
κλῆρόν σου εἰς συντέλειαν
ἡμερῶν.

ὨΣΗΕ.

Κεφ. α'. 1.

Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγε-
νήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ
Βεηρεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου, καὶ
Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζε-
κίου βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡ-
μέραις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωὰς
βασιλέως Ἰσραήλ.
2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν
Ὠσηέ· καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ὠσηὲ, Βάδιζε, λάβε
σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ
τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορ-
νεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ
ὄπισθεν τοῦ Κυρίου.
3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε
τὴν Γόμερ θυγατέρα Δεβη-
λαΐμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτε-
κεν αὐτῷ υἱόν.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἰεζραὴλ, διότι ἔτι μι-
κρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ
Ἰεζραὴλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα,
καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴ-
κου Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέ-
ρα ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τό-
ξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ
Ἰεζραήλ.
6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔ-
τεκε θυγατέρα· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς,
Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ
προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμε-
νος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.
7 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλε-
ήσω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυ-
ρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ
σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ, οὐ-
δὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πο-
λέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, οὐδὲ ἐν
ἱππεῦσι.
8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν
Οὐκ ἠλεημένην· καὶ συν-

ἔλαβεν

ἐγαλακτίσθη? —
ἐλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν.
9 Καὶ εἶπε, Κάλεσον τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ, Οὐ λαός μου, δι-
ότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐ-
γὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν.
10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμ-
μος τῆς θαλάσσης, ἡ οὐκ
ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξ-
αριθμηθήσεται· καὶ ἔσται, ἐν
τῷ τόπῳ, οὗ ἐῤῥέθη αὐ-
τοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς,
κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
ζῶντος.
11 Καὶ συναχθήσονται υἱ-
οὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐπιτοαυτὸ, καὶ θήσον-
ται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ
ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅ-
τι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζ-
ραήλ.

Κεφ. β'. 2.

Εἴπατε τῷ ἀδελφῷ ὑ-
μῶν, Λαός μου, καὶ τῇ
ἀδελφῇ ὑμῶν, Ἠλεημένη.
2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέ-
ρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὐτη
οὐ γυνή μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ
αὐτῆς· καὶ ἐξαρῶ τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου,
καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ
μέσου μαστῶν αὐτῆς,
3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐ-
τὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστή-
σω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέ-
σεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν
ἔρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς
γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ
αὐτὴν ἐν δίψει.
4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ
μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορ-
νείας ἐστίν.
5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μή-
τηρ αὐτῶν, κατῄσχυνεν ἡ τε-
κοῦσα αὐτά· ὅτι εἶπε, Πο-
ρεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν
μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρ-
τους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ
ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου,
τὸ ἔλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα
μοι καθήκει.
6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ
φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν
σκόλοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω
τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον
αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ.
7 Καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐρα-
στὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ κατα-
λάβῃ αὐτούς· καὶ ζητήσει αὐ-
τοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς·
καὶ ἐρεῖ, Πορεύσομαι, καὶ ἐ-
πιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου
τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι
ἦν τότε, ἢ νῦν.
8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐ-
γὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον, καὶ
τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀρ-
γύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὐ-
τὴ δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποί-
ησε τῇ Βάαλ.
9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ
κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ'
ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνόν μου
ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ ἀφελοῦμαι
τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθό-
νιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω
τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐν-
ώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ
οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὴν
ἐκ χειρός μου.
11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας
τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑ-
ορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νουμη-
νίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββα-
τα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς
πανηγύρεις αὐτῆς.
12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον
αὐτῆς, καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς,
ὅσα εἶπε, Μισθώματά μου
ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ
ἐρασταί μου· καὶ θήσομαι αὐτὰ
εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγε-
ται

ται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς.
13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐ-
τὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ,
ἐν αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς· καὶ πε-
ριετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς,
καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ
ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν
αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέ-
γει Κύριος.
14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλα-
νῶ αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν
ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτῆς,
15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ
κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ
τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῖ-
ξαι σύνεσιν αὐτῆς· καὶ ταπει-
νωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας
νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ
τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
16 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, κα-
λέσει με Ὁ ἀνήρ μου, καὶ οὐ κα-
λέσει με ἔτι Βααλείμ.
17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόμα-
τα τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόματος
αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν
οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
18 Καὶ διαθήσομαι αὐ-
τοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ,
καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς· καὶ τόξον, καὶ
ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρί-
ψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικιῶ
σε ἐπ' ἐλπίδι.
19 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐ-
μαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνη-
στεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δι-
καιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ
ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,
20 Καὶ μνηστεύσομαί σε
ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώ-
σῃ τὸν Κύριον.
21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακού-
σομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς
ἐπακούσεται τῇ γῇ,
22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται
τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ
ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται
τῷ Ἰεζραήλ.
23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐ-
μαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπή-
σω τὴν οὐκ ἠγαπημένην, καὶ
ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ μου, Λαός μου
εἶ σύ. καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος
ὁ Θεός μου εἶ σύ.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρός με,
Ἔτι πορεύθητι, καὶ ἀγά-
πησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πο-
νηρὰ, καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀ-
γαπᾷ ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσρα-
ήλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ
θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ φιλοῦσι
πέμματα μετὰ σταφίδος.
2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ
πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ
γομὸρ κριθῶν, καὶ νέβελ οἴνου.
3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν,
Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ'
ἐμοὶ, καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς,
οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ
ἐπὶ σοί.
4 Διότι ἡμέρας πολλὰς
καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ
ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος
ἄρχοντος, οὐδὲ οὔσης θυσίας,
οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ
ἱερατείας, οὐδὲ δήλων.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέ-
ψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπι-
ζητήσουσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
τῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐ-
τῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Κεφ. δʹ. 4.

ΑΚούσατε λόγον Κυρίου υἱ-
οὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις

τῷ

τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀρὰ, καὶ ψεῦδος, καὶ φόνος, καὶ κλοπὴ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ᾽ αἵμασι μίσγουσι.

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

4 Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς· ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου.

6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μου, ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νόμου Θεοῦ σου, κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

8 Ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ ὁ ἱερεύς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσι· διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία

12 Λαός μου· ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς, καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι.

14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον, καὶ ὁ λαὸς ὁ μὴ συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὤν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν Ἰσραήλ· νῦν νεμήσει αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ.

17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐφραῒμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,

18 Ἡρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς.

19 Συστροφὴ πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Κεφ. ε΄. 5.

Ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος

κος Ἰσραήλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ
βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι
πρὸς ὑμᾶς ἐστι τὸ κρίμα, ὅτι
παγὶς ἐγενήθητε τῇ Σκοπιᾷ,
καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον
ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,
2 Ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θή-
ραν κατέπηξαν· ἐγὼ δὲ παι-
δευτὴς ὑμῶν,
3 Ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραΐμ, καὶ
Ἰσραὴλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ·
διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐ-
φραΐμ, ἐμιάνθη Ἰσραήλ.
4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβού-
λια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα
πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστι· τὸν δὲ
Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.
5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕ-
βρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσ-
ωπον αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ καὶ
Ἐφραΐμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀ-
δικίαις αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει
καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν.
6 Μετὰ προβάτων καὶ μό-
σχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆ-
σαι τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕ-
ρωσιν αὐτόν· ὅτι ἐκκέκλικεν
ἀπ' αὐτῶν,
7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατ-
έλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια
ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν κατα-
φάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς
κλήρους αὐτῶν.
8 Σαλπίσατε σάλπιγγι
ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἠχήσατε ἐ-
πὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε
ἐν τῷ οἴκῳ Ὤν, ἐξέστη Βεν-
ιαμίν,
9 Ἐφραΐμ εἰς ἀφανι-
σμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐ-
λέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἔδειξα πιστά.
10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες
Ἰούδα ὡς μετατιθέντες ὅρια.
ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ
ὅρμημά μου.
11 Κατεδυνάστευσεν Ἐ-
φραΐμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ,
κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι
ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν
ματαίων.
12 Καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ
Ἐφραΐμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ
οἴκῳ Ἰούδα.
13 Καὶ εἶδεν Ἐφραΐμ τὴν
νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύ-
νην αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφρα-
ΐμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπ-
έστειλε πρέσβεις πρὸς βασι-
λέα Ἰαρείμ· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνή-
θη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ
διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη.
14 Διότι ἐγώ εἰμι ὡς παν-
θὴρ τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ὡς
λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐ-
γὼ ἁρπῶμαι, καὶ πορεύσο-
μαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.
15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω
εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ ἀφανι-
σθῶσι, καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσ-
ωπόν μου· ἐν θλίψει αὐτῶν
ὀρθριοῦσι πρός με, λέγοντες,

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΠΟρευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέ-
ψωμεν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἥρπα-
κε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει,
καὶ μοτώσει ἡμᾶς,
2 Ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο
ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
τῃ ἐξαναστησόμεθα, καὶ ζη-
σόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ,
3 Καὶ γνωσόμεθα· διώξο-
μεν τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον· ὡς
ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐ-
τόν, καὶ ἥξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν
πρώϊμος καὶ ὄψιμος γῇ.
4 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ;
τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ
ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρω-
ϊνή, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ
πορευομένη.

5 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν· ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου· καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται.

6 Διότι ἔλεος θέλω ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὁλοκαυτώματα.

7 Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου

8 Γαλαὰδ πόλις, ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,

9 Καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν

10 Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ· εἶδον φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ Ἐφραίμ· ἐμιάνθη Ἰσραὴλ

11 Καὶ Ἰούδα· ἄρχου τρυγᾷν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραίμ, καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λῃστὴς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,

2 Ὅπως συνᾴδωσιν ὡς ᾄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο.

3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὔφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.

4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογὸς, ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.

5 Ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν.

6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη, πρωῒ ἐγενήθη, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος.

7 Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος, καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρός με.

8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφόμενος.

9 Κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω· καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

10 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις.

11 Καὶ ἦν Ἐφραὶμ ὡς περιστερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 Καθὼς ἂν πορεύωνται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτοὺς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς,

αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.

14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρός με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο.

15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά.

16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδέν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κεφ'. η'. 8.

ΕΙς κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου ἠσέβησαν.

2 Ἐμὲ κεκράξονται, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε.

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθά, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 Ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἦρξαν, καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.

5 Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 Ἐν τῷ Ἰσραήλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεός ἐστι· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια·

7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραήλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραίμ· δῶρα ἠγάπησαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι· νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, καὶ ᾠκοδόμησε τεμένη· καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΜΗ χαῖρε Ἰσραήλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου.

2 Ἅλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς.

3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ

τοῦ Κυρίου· κατῴκησεν Ἐφρα-
ὶμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρί-
οις ἀκάθαρτα φάγονται.
4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυ-
ρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἥδυναν
αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρ-
τος πένθους αὐτοῖς· πάντες
οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μιανθήσον-
ται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται
εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις
πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑ-
ορτῆς τοῦ Κυρίου;
6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται
ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ
ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ
θάψει αὐτοὺς Μαχμάς· τὸ ἀρ-
γύριον αὐτῶν ὄλεθρος κλη-
ρονομήσει αὐτό, ἄκανθαι ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.
7 Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς
ἐκδικήσεως, ἥκασιν αἱ ἡμέ-
ραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου,
καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσ-
περ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστη-
κώς, ἄνθρωπος ὁ πνευμα-
τοφόρος· ὑπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη
μανία σου.
8 Σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ
Θεοῦ· προφήτης παγὶς σκο-
λιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ, μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατ-
έπηξαν.
9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡ-
μέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται
ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁ-
μαρτίας αὐτῶν.
10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ
εὗρον τὸν Ἰσραήλ, καὶ ὡς σκο-
πὸν ἐν συκῇ πρόϊμον πατέ-
ρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσ-
ῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγώρ, καὶ
ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην,
καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι,
ὡς οἱ ἠγαπημένοι.
11 Ἐφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξ-
επετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τό-
κων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων.
12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέ-
ψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτε-
κνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων·
διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστι· σάρξ
μου ἐξ αὐτῶν.
13 Ἐφραΐμ, ὃν τρόπον εἶ-
δον, εἰς θήραν παρέστησαν τὰ
τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραΐμ,
τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν
τὰ τέκνα αὐτοῦ.
14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί
δώσεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτε-
κνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς.
15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν
ἐν Γαλγάλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα
αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπι-
τηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ οἴ-
κου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ
προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐ-
τούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῶν ἀπειθοῦντες.
16 Ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ·
τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη,
καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ·
διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀπο-
κτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοι-
λίας αὐτῶν.
17 Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεός,
ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κεφ. ι'. 10.

Ἄμπελος εὐκληματοῦσα
Ἰσραήλ, ὁ καρπὸς εὐθη-
νῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ
θυσιαστήρια· κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς
γῆς αὐτοῦ, ᾠκοδόμησε στήλας.
2 Ἐμέρισαν καρδίας αὐ-
τῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐ-
τὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστή-
ρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν
αἱ στῆλαι αὐτῶν.
3 Διότι νῦν ἐροῦσιν, Οὐκ
ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ

ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βα-
σιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,
4 Λαλῶν ῥήματα προφά-
σεις ψευδεῖς; διαθήσεται δια-
θήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις
κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.
5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὢν
παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦν-
τες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθη-
σε λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ
καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν,
ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν
αὐτοῦ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ'
αὐτοῦ.
6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρί-
ους δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξέ-
νια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν
δόματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ
αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ
βουλῇ αὐτοῦ.
7 Ἀπέρριψε Σαμάρεια βα-
σιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ
προσώπου ὕδατος·
8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ
Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραήλ,
ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβή-
σονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐ-
τῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, Κα-
λύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βου-
νοῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.
9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοί, ἥμαρ-
τεν Ἰσραήλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ
μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ
βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ἀδικίας
10 Παιδεῦσαι αὐτούς· καὶ
συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς
λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐ-
τοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις
αὐτῶν.
11 Ἐφραὶμ δάμαλις δε-
διδαγμένη ἀγαπᾷν νεῖκος,
ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ
κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς·
ἐπιβιβῶ Ἐφραίμ, παρασιω-
πήσομαι Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐ-
τῷ Ἰακώβ.

12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς
δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς
καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑ-
αυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκ-
ζητήσατε τὸν Κύριον ἕως
τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιο-
σύνης ὑμῖν.
13 Ἵνα τί παρεσιωπήσατε
ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐ-
τῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε
καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας
ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν
πλήθει δυνάμεώς σου.
14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀ-
πώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα
τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχή-
σεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, ἐν ἡμέ-
ραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέ-
κνοις ἠδάφισαν,
15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσ-
ώπου ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν·
ὄρθρου ἀπερρίφησαν, ἀπερρίφη
βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Κεφ. ια'. 11.

Ὅτι νήπιος Ἰσραήλ, καὶ
ἐγὼ ἠγάπησα αὐτόν, καὶ
ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ
τέκνα αὐτοῦ.
2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐ-
τούς, οὕτως ἀπῴχοντο ἐκ προσ-
ώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βα-
αλεὶμ ἔθυον, καὶ τοῖς γλυ-
πτοῖς ἐθυμίων.
3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα
τὸν Ἐφραίμ, ἀνέλαβον αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου,
καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι
αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων
ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς
ἀγαπήσεώς μου, καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος
ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπι-
βλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνή-
σομαι αὐτῷ.

5 Κατῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλη-
σεν ἐπιστρέψαι.
6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομ-
φαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ,
καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ· καὶ φάγονται ἐκ τῶν δια-
βουλίων αὐτῶν,
7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρε-
μάμενος ἐκ τῆς κατοικίας
αὐτοῦ· καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια
αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑ-
ψώσῃ αὐτόν.
8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφρα-
ίμ; ὑπερασπιῶ σου Ἰσρα-
ήλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδα-
μὰ θήσομαί σε, καὶ ὡς Σε-
βωίμ· μετεστράφη ἡ καρδία
μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη
ἡ μεταμέλειά μου.
9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν
ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου· οὐ μὴ ἐγ-
καταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι
τὸν Ἐφραίμ· διότι Θεὸς
ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος,
ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύ-
σομαι εἰς πόλιν.
10 Ὀπίσω Κυρίου πορεύ-
σομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι
αὐτὸς ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται
τέκνα ὑδάτων.
11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ
γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστή-
σω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος.
12 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει
Ἐφραίμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶ-
κος Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδας· νῦν
ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ λαὸς
ἅγιος κεκλήσεται Θεοῦ.

Κεφ. ιβʹ. 12.

Ὁ Δὲ Ἐφραὶμ πονηρὸν
πνεῦμα, ἐδίωξε καύ-
σωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κε-
νὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ
διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων δι-
έθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυ-
πτον ἐνεπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ
πρὸς Ἰούδαν, τοῦ ἐκδικῆσαι
τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁ-
δοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει
αὐτῷ.
3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις
αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.
4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου,
καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν, καὶ ἐ-
δεήθησάν μου· ἐν τῷ οἴκῳ
Ὢν εὕροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐ-
λαλήθη πρὸς αὐτούς.
5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυ-
νον αὐτοῦ.
6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπι-
στρέψεις, ἔλεον καὶ κρίμα φυ-
λάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν
σου διαπαντός.
7 Χαναὰν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύ-
ειν ἠγάπησε.
8 Καὶ εἶπεν Ἐφραίμ,
Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα
ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες
οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθή-
σονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἃς
ἥμαρτεν.
9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θε-
ός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ἔτι κατοικιῶ σε
ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι
ἑορτῆς.
10 Καὶ λαλήσω πρὸς προ-
φήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλή-
θυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν
ὡμοιώθην.
11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἔστιν, ἄ-
ρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρ-
χοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυ-
σιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι
ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑτὰ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι, Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος, καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν, καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ.

6 Κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.

7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων.

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, καὶ διαῤῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς.

9 Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ.

13 Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥξουσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων.

14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

15 Διότι οὗτος ἀναμέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν

γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.
16 Ἀφανισθήσεται Σαμά-
ρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πε-
σοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίτ-
θια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται,
καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν
διαῤῥαγήσονται.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ
πρὸς Κύριον τὸν Θεόν
σου, διότι ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀ-
δικίαις σου.
2 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λό-
γους, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἴπα-
τε αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀ-
δικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθά, καὶ
ἀνταποδώσομεν καρπὸν χει-
λέων ἡμῶν.
3 Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡ-
μᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβη-
σόμεθα· οὐκέτι μὴ εἴπωμεν,
Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεή-
σει ὀρφανόν.
4 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας
αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμο-
λόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν
ὀργήν μου ἀπ' αὐτοῦ.
5 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ
Ἰσραήλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον,
καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς
ὁ Λίβανος.
6 Πορεύσονται οἱ κλάδοι
αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατά-
καρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ
ὡς Λιβάνου.
7 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦν-
ται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ,
ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σί-
τῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπε-
λος· μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς
οἶνος Λιβάνου.
8 Τῷ Ἐφραΐμ· τί αὐτῷ
ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐτα-
πείνωσα αὐτόν, καὶ κατισχύ-
σω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος
πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός
σου εὕρηται.
9 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει
ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπι-
γνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖ-
αι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δί-
καιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς,
οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν
αὐταῖς.

ἸΩΗ'Λ.

Κεφ. α'. 1.

Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγε-
νήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ
Βαθουήλ.
2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρε-
σβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς
ἡμέραις ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ὑμῶν;
3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐ-
τῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς
γενεὰν ἑτέραν.
4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμ-
πης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ
τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος
κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ
κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατ-
έφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες
ἐξ οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύ-
σατε· θρηνήσατε πάντες οἱ
πίνοντες οἶνον εἰς μέθην,
ὅτι ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑ-

μῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.

7 Ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰς συκᾶς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν, καὶ ἔρριψεν· ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.

9 Ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθείτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε κλήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ.

12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξατε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς,

15 Οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει.

16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροὶ, κατεσκάφησαν ληνοὶ, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος.

18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρός σε, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

Κεφ. β'. 2.

ΣΑλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς

2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν

ἀπὸ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀ-
νασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.
4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὄ-
ρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕ-
τως καταδιώξονται.
5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ
τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦν-
ται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς
κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς
λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρα-
τασσόμενος εἰς πόλεμον.
6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
συντριβήσονται λαοί, πᾶν
πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα
χύτρας.
7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται,
καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀνα-
βήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕ-
καστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πο-
ρεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι
τὰς τρίβους αὐτῶν,
8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· κα-
ταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις
αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς
βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ
μὴ συντελεσθῶσι.
9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται,
καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται,
καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται,
καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται
ὡς κλέπται.
10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγ-
χυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ
οὐρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
συσκοτάσουσι, καὶ ἄστρα δύσου-
σι τὸ φέγγος αὐτῶν.
11 Καὶ Κύριος δώσει φω-
νὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνά-
μεως αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐστι
σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ,
ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ·
διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔ-
σται ἱκανὸς αὐτῇ;
12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστράφητε
πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν
κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ,
13 Καὶ διαῤῥήξατε τὰς
καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστρά-
φητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρ-
μων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πο-
λυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
κακίαις.
14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει,
καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται
ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυ-
σίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ὑμῶν;
15 Σαλπίσατε σάλπιγγι
ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν,
κηρύξατε θεραπείαν,
16 Συναγάγετε λαὸν, ἁ-
γιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξα-
σθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε
νήπια θηλάζοντα μαστοὺς,
ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοι-
τῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ
παστοῦ αὐτῆς.
17 Ἀναμέσον τῆς κρηπῖδος
τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε
τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κλη-
ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ
κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ
εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐ-
στιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος
τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ
εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν
οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμ-
πλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω
ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδισμὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσι.
20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδι-
ώξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐ-

τὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφα-
νιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ
ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ
σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ
βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε
τὰ ἔργα αὐτοῦ.
21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ
εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύ-
ριος τοῦ ποιῆσαι.
22 Θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πε-
δίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ
πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύ-
λον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ,
συκῆ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν
χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ
τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι
ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει
ὑμῖν ὑετὸν πρόϊμον καὶ ὄψι-
μον, καθὼς ἔμπροσθεν,
24 Καὶ πλησθήσονται αἱ ἅ-
λωνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται
αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.
25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν
ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ
ἀκρὶς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐ-
ρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύνα-
μίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέ-
στειλα εἰς ὑμᾶς.
26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες,
καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰ-
νέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ'
ὑμῶν εἰς θαυμάσια· καὶ οὐ
μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου
εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ
οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ
μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λα-
ός μου εἰς τὸν αἰῶνα.
28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφη-
τεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐ-
νυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι
ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.
29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου.
30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐ-
ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ
πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.
31 Ὁ ἥλιος μεταστρα-
φήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ
σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἐλ-
θεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν
μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ.
32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπι-
καλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σω-
θήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζό-
μενος, καθότι εἶπε Κύριος,
καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς Κύρι-
ος προσκέκληται.

Κεφ. γ'. 3.

Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέ-
ψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα
καὶ Ἱερουσαλήμ,
2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς
τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, καὶ
διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ
τῆς κληρονομίας μου Ἰσρα-
ὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κα-
τεδιείλαντο,
3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔ-
βαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν
τὰ παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ
κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴ-
νου, καὶ ἔπινον.
4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρε,

καὶ Σιδὼν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὀξέως, καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν,

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,

8 Καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι ὁ Κύριος ἐλάλησε.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισταί,

10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγώ.

11 Συναθροίζεσθε, καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πραῢς ἔστω μαχητής.

12 Ἐξεγειρέσθωσαν, καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰασαφάτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν.

14 Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης.

15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν.

16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν σχοίνων.

19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

ΑΜΩ'Σ.

᾽Α Μ Ω´ Σ.

Κεφ. α´. 1.

ΛΟ΄γοι Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ᾽ ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ.

5 Καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὢν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ᾽ ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμήνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῖκος.

12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ᾽ ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὅρια ἑαυτῶν.

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχη Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς.

15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασι-

λεῖς

λεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγει Κύριος.

Κεφ. β'. 2.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν.
2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωὰβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.
3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.
5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ.
6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,
7 Τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλώσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.
8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις, παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.
9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.
10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.
11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος.
12 Καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ προφητεύσητε.
13 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλάμης.
14 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται

ται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέ-
γει Κύριος.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον,
ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ κατὰ
πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, λέγων,
2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, δια-
τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πά-
σας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπι-
τοαυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνω-
ρίσωσιν ἑαυτούς;
4 Εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ
δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ
δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ
ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου,
ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τι;
5 Εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τῆς
γῆς ἄνευ ἰξευτοῦ; εἰ σχασθήσε-
ται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ
συλλαβεῖν τι;
6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν
πόλει, καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται;
εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἣν
Κύριος οὐκ ἐποίησε;
7 Διότι οὐ μὴ ποιήσῃ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν
μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προ-
φήτας.
8 Λέων ἐρεύξεται, καὶ
τίς οὐ φοβηθήσεται; Κύριος
ὁ Θεὸς ἐλάλησε καὶ τίς οὐ προ-
φητεύσει;
9 Ἀναγγείλατε χώραις ἐν
Ἀσσυρίοις, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας
τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε,
Συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σα-
μαρείας, καὶ ἴδετε θαυμα-
στὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ.
10 Καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐν-
αντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος,
οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν
καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώ-
ραις αὐτῶν.
11 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός, Τύρος κυκλόθεν
ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται, καὶ κα-
τάξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου, καὶ διαρ-
παγήσονται αἱ χῶραί σου.
12 Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν
τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποι-
μὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος
δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕ-
τως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Σαμαρείᾳ κατέναντι τῆς φυ-
λῆς, καὶ ἐν Δαμασκῷ.
13 Ἱερεῖς ἀκούσατε, καὶ ἐπι-
μαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ,
λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ.
14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅ-
ταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκδική-
σω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαι-
θήλ· καὶ κατασκαφήσεται τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πε-
σοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν.
15 Συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν
οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν
οἶκον τὸν θερινόν. καὶ ἀπο-
λοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ
προστεθήσονται ἕτεροι οἶκοι
πολλοί, λέγει Κύριος.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον
δαμάλεις τῆς Βασανί-
τιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σα-
μαρείας, αἱ καταδυναστεύ-
ουσαι πτωχούς, καὶ καταπατοῦ-
σαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς
κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν
ὅπως πίωμεν.
2 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν
ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέ-
ραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ
τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας
ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμ-
πυροι λοιμοί.

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ
κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀποῤ-
ῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομ-
μάν, λέγει Κύριος.
4 Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ,
καὶ ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα
ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι· καὶ
ἠνέγκατε εἰς τὸ πρωῒ θυσίας
ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ
ἐπιδέκατα ὑμῶν.
5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νό-
μον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμο-
λογίας· ἀναγγείλατε, ὅτι ταῦ-
τα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος.
6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομ-
φιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδειαν ἄρ-
των ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν·
καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με,
λέγει Κύριος.
7 Καὶ ἰδοὺ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν
τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ
τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν
μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ
βρέξω· μερὶς μία βραχήσε-
ται, καὶ μερὶς, ἐφ᾽ ἣν οὐ βρέ-
ξω, ξηρανθήσεται.
8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο
καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μί-
αν τοῦ πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμ-
πλησθῶσι· καὶ οὐκ ἐπεστράφητε
πρός με, λέγει Κύριος.
9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυ-
ρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε
κήπους ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑ-
μῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν, καὶ ἐ-
λαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ
κάμπη· καὶ οὐδ᾽ ὧς ἐπεστρέψα-
τε πρός με, λέγει Κύριος.
10 Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς
θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ
ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νε-
ανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλω-
σίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον
ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν
τῇ ὀργῇ ὑμῶν· καὶ οὐδ᾽
ὧς ἐπεστρέψατε πρός με, λέ-
γει Κύριος.
11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθ-
ὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδο-
μα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ ἐγένεσθε ὡς
δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυ-
ρός· καὶ οὐδ᾽ ὧς ἐπεστρέψατε
πρός με, λέγει Κύριος.
12 Διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω
σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕ-
τως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου
τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου
Ἰσραήλ.
13 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν
βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα,
καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους
τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρ-
θρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιβαί-
νων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς·
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. ε΄. 5.

Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου
τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω
ἐφ᾽ ὑμᾶς, θρῆνον· οἶκος Ἰσ-
ραήλ.
2 Ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ προσ-
θήσει τοῦ ἀναστῆναι· παρθέ-
νος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐ-
πὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνα-
στήσων αὐτήν.
3 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύρι-
ος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξ-
επορεύοντο χίλιοι, ὑπολει-
φθήσονται ἑκατόν· καὶ ἐξ ἧς ἐξ-
επορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθή-
σονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.
4 Διότι τάδε λέγει Κύριος
πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκ-
ζητήσατέ με καὶ ζήσεσθε.
5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαι-
θὴλ, καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπο-
ρεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρ-
κου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλ-
γαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχ-
μαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ
ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρωῒ σκιὰν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχὺν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο.

11 Διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχοὺς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξεστοὺς ᾠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πίνητε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διὰ τοῦτο ὁ συνιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἴπατε,

15 Μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλά· καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσήφ.

16 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετὸς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαὶ, οὐαί· κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν, καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετὸς, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε Κύριος.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίου· ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου; καὶ αὐτή ἐστι σκότος καὶ οὐ φῶς.

19 Ὃν τρόπον ἐὰν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ;

21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν.

22 Διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι, καὶ σωτηρίους ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι.

23 Μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάῤῥους ἄβατος.

25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ;

26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν
σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ
ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥαιφὰν,
τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς ἐποιήσατε
ἑαυτοῖς.
27 Καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς
ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει Κύ-
ριος· ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. ς'. 6.

Οὐαὶ τοῖς ἐξουθενοῦσι
Σιὼν καὶ τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρεί-
ας, ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐ-
θνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοί·
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ
2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδε-
τε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν
εἰς Ἐμαθραββὰ, καὶ κατά-
βητε ἐκεῖθεν εἰς Γὲθ ἀλλο-
φύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πα-
σῶν τῶν βασιλειῶν τούτων,
εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστι
τῶν ὑμετέρων ὁρίων.
3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέ-
ραν κακὴν οἱ ἐγγίζοντες καὶ
ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευ-
δῶν,
4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλι-
νῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπα-
ταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμναῖς
αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ
ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ
μέσου βουκολίων γαλαθηνὰ,
5 Οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς
τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς
ἑστηκότα ἐλογίσαντο, καὶ οὐχ
ὡς φεύγοντα,
6 Οἱ πίνοντες τὸν διυλισμέ-
νον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μύρα
χριόμενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν
ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.
7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλω-
τοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυνα-
στῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετι-
σμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραΐμ·
8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος καθ'
ἑαυτοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐ-
γὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακὼβ,
καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα,
καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν.
9 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολει-
φθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ
μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται
10 Καὶ ὑπολειφθήσονται
οἱ κατάλοιποι, καὶ λήψον-
ται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ πα-
ραβιῶνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ
ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἐ-
ρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰ-
κίας, Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ
σοί; καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι. καὶ ἐρεῖ,
Σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι
τὸ ὄνομα Κυρίου.
11 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐν-
τέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν
μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶ-
κον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.
12 Εἰ διώξονται ἐν πέτραις
ἵπποι; εἰ παρασιωπήσονται ἐν
θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς
θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δι-
καιοσύνης εἰς πικρίαν,
13 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες,
Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχο-
μεν κέρατα;
14 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγερῶ
ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔ-
θνος, λέγει Κύριος τῶν δυνάμε-
ων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ
μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἱμὰθ, καὶ
ὡς τοῦ χειμάῤῥου τῶν δυσμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύ-
ριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ
ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἑ-
ωθινὴ, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς
Γὼγ ὁ βασιλεύς.
2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ
καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς
γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε,
ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει
τὸν

τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.
3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ
τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέ-
γει Κύριος.
4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύρι-
ος· καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην
ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε
τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν, καὶ
κατέφαγε τὴν μερίδα Κυρίου.
5 Καὶ εἶπα, Κύριε κόπα-
σον δή, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰα-
κώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.
6 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ
τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται,
λέγει Κύριος.
7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύ-
ριος· καὶ ἰδοὺ ἑστηκὼς ἐπὶ τεί-
χους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; καὶ εἶ-
πα, Ἀδάμαντα. καὶ εἶπε Κύ-
ριος πρός με, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν-
τάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ
λαοῦ μου Ἰσραήλ, οὐκ ἔτι μὴ
προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.
9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ
τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ
Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ
ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱε-
ροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.
10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμα-
σίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱε-
ροβοὰμ βασιλέα Ἰσραήλ,
λέγων, Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ
σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσ-
ραήλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ
ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λό-
γους αὐτοῦ.
11 Διότι τάδε λέγει Ἀ-
μώς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτή-
σει Ἱεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ
αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτοῦ.
12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας
πρὸς Ἀμώς, Ὁ ὁρῶν βάδι-
ζε, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν
Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου, καὶ
ἐκεῖ προφητεύσεις,
13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι
προσθήσεις τοῦ προφητεῦσαι,
ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐστί, καὶ
οἶκος βασιλείας ἐστί.
14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ
εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ
ἤμην προφήτης ἐγώ, οὐδὲ υἱὸς
προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἤ-
μην, καὶ κνίζων συκάμινα.
15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύ-
ριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ
εἶπε Κύριος πρός με, Βά-
διζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν
λαόν μου Ἰσραήλ.
16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον
Κυρίου· σὺ λέγεις, Μὴ προ-
φήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ οὐ
μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶ-
κον Ἰακώβ.
17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ
πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί
σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ
σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθή-
σεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ
τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ
αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτοῦ· οὕτως ἔδειξέ
μοι Κύριος Κύριος.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἰδοὺ ἄγγος ἰξευτοῦ.
2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ βλέ-
πεις Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἄγγος
ἰξευτοῦ. καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραήλ, οὐ προσθήσω ἔτι
τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.
3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-
ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος·
πολὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ
τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπήν.
4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ
ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρωῒ πένη-

πι, καὶ καταδυναστεύοντες
πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,
5 Λέγοντες, Πότε διελεύ-
σεται ὁ μὴν, καὶ ἐμπολήσο-
μεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀν-
οίξομεν θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι
μέτρον μικρὸν, καὶ τοῦ μεγα-
λῦναι στάθμιον, καὶ ποιῆσαι
ζυγὸν ἄδικον.
6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ
πτωχοὺς, καὶ πένητα ἀντὶ ὑπο-
δημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεν-
νήματος ἐμπορευσόμεθα.
7 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῆς
ὑπερηφανίας Ἰακὼβ, εἰ ἐπι-
λησθήσεται εἰς νῖκος πάντα
τὰ ἔργα ὑμῶν.
8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταρα-
χθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς
ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ; καὶ ἀνα-
βήσεται ὡς ποταμὸς συντέ-
λεια, καὶ καταβήσεται ὡς πο-
ταμὸς Αἰγύπτου.
9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος,
δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας,
καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡ-
μέρᾳ τὸ φῶς,
10 Καὶ μεταστρέψω τὰς ἑ-
ορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ
πάσας τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς
θρῆνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶ-
σαν ὀσφὺν σάκκον, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρω-
μα· καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πέν-
θος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐ-
τοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.
11 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ ἐξαπο-
στελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ
λιμὸν ἄρτου, οὐδὲ δίψαν ὕδα-
τος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι
τὸν λόγον Κυρίου.
12 Καὶ σαλευθήσονται ὕ-
δατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως
θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἕως
ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζη-
τοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ
οὐ μὴ εὕρωσιν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ
καλαὶ, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν
δίψει,
14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλα-
σμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγον-
τες, Ζῇ ὁ Θεός σου Δὰν, καὶ ζῇ
ὁ Θεός σου Βηρσαβεέ· καὶ πε-
σοῦνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Κεφ. θʹ. 9.

Εἶδον τὸν Κύριον ἐφεστῶτα
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστή-
ριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυ-
λα, καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς
πάντων· καὶ τοὺς καταλοίπους
αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ,
οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύ-
γων, καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐ-
τῶν ἀνασωζόμενος.
2 Ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς
ᾅδου, ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνα-
σπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶ-
σιν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐκεῖθεν κατ-
άξω αὐτούς.
3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου,
ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψο-
μαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσω-
σιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ
βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐν-
τελοῦμαι τῷ δράκοντι, καὶ δή-
ξεται αὐτούς.
4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν
αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντε-
λοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπο-
κτενεῖ αὐτούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀ-
φθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς
κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά.
5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θε-
ὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτό-
μενος τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐ-
τὴν, καὶ πενθήσουσι πάντες οἱ
κατοικοῦντες αὐτὴν, καὶ ἀνα-
βήσεται

βήσεται ὡς ποταμὸς συντέ-
λεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται
ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.
6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν
ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς
θεμελιῶν, ὁ προσκαλούμε-
νος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον
τῆς γῆς· Κύριος παντοκρά-
τωρ ὄνομα αὐτῷ.
7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων
ὑμεῖς ἐστὲ ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραήλ;
λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀν-
ήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς
ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας,
καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;
8 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν
ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶ-
κον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.
9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι,
καὶ λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔ-
θνεσι τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ὃν
τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικ-
μῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα
ἐπὶ τὴν γῆν.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευ-
τήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ
λαοῦ μου, οἱ λέγοντες,
Οὐ μὴ ἐγγίσῃ, οὐδὲ μὴ γέ-
νηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ
τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοι-
κοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐ-
τῆς, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐ-
τῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομή-
σω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι
τοῦ αἰῶνος·
12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ
κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων
καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποι-
ῶν πάντα ταῦτα.
13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ καταλήψε-
ται ὁ ἀμητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ
περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ
σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄ-
ρη γλυκασμόν, καὶ πάντες οἱ
βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται.
14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσρα-
ήλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις
τὰς ἠφανισμένας, καὶ κατοική-
σουσι, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπε-
λῶνας, καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν,
καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φά-
γονται τὸν καρπὸν αὐτῶν.
15 Καὶ καταφυτεύσω αὐ-
τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ
ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς
γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

ΟΒΔΙΟΥ.

Κεφ. α'. 1.
Ὅρασις Ὀβδιοῦ. Τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
τῇ Ἰδουμαίᾳ, Ἀκοὴν
ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ περι-
οχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστει-
λεν· Ἀνάστητε, καὶ ἐξαναστῶ-
μεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον.
2 Ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά
σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος
εἶ σὺ σφόδρα.
3 Ὑπερηφανία τῆς καρδίας
σου ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα
ἐν ταῖς ὀπαῖς τῶν πετρῶν,
ὕψων κατοικίαν αὐτοῦ, λέ-
γων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Τίς

καπάξει με ὄπὶ τὴν γῆν;
4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς ἀε-
τὸς, καὶ ἐὰν ἀναμέσον τῶν ἄςρων
θῇς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν κατ-
άξω σε, λέγει Κύριος.
5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον
πρός σε, ἢ λῃςαὶ νυκτὸς,
ποῦ ἂν ἀπεῤῥίφης, οὐκ ἂν ἔ-
κλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ
εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς
σε, οὐκ ἂν ἐπελείποντο ὄπι-
φυλλίδα;
6 Πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ,
καὶ κατελήφθη τὰ κεκρυμ-
μένα αὐτοῦ;
7 Ἕως τῶν ὁρίων ἐξαπέ-
ςειλάν σε· πάντες οἱ ἄνδρες
τῆς διαθήκης σου ἀντέςησάν
σοι, ἠδυνάσθησαν πρός σε ἄν-
δρες εἰρηνικοί σου, ἔθηκαν
ἔνεδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔςι
σύνεσις αὐτοῖς.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει Κύριος, ἀπολῶ σο-
φοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ σύν-
εσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.
9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μα-
χηταί σου οἱ ἐκ Θαιμὰν, ὅ-
πως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ
ὄρους Ἡσαῦ.
10 Διὰ τὴν σφαγὴν, καὶ
τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου Ἰα-
κὼβ, καλύψει σε αἰσχύνη, καὶ
ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντ-
έςης ἐξεναντίας, ἐν ἡμέ-
ραις αἰχμαλωτευόντων ἀλ-
λογενῶν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἀλ-
λότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας
αὐτοῦ, καὶ ὄπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔ-
βαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς ὡς
εἷς ἐξ αὐτῶν.
12 Καὶ μὴ ὄπίδῃς ἡμέ-
ραν ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ
ἀλλοτρίων, καὶ μὴ ὄπιχα-
ρῇς ὄπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡ-
μέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ
μὴ μεγαλοῤῥημονῇς ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως,
13 Μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύ-
λας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων
αὐτῶν, μηδὲ ὄπίδῃς καὶ σὺ τὴν
συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ὀλέθρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπι-
θῇ ὄπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν
ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,
14 Μηδὲ ὄπιςῇς ὄπὶ τὰς
διεκβολὰς αὐτῶν, ἐξολο-
θρεῦσαι τοὺς ἀνασωζομένους
αὐτῶν, μηδὲ συγκλείσῃς
τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως·
15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυ-
ρίου ὄπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρό-
πον ἐποίησας, οὕτως ἔςαι σοι·
τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταπο-
δοθήσεται εἰς κεφαλήν σου.
16 Διότι ὃν τρόπον ἔπιες
ὄπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πί-
ονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πί-
ονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται
καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες.
17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔςαι
σωτηρία, καὶ ἔςαι ἅγιον· καὶ
κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος
Ἰακὼβ τοὺς κατακληρονομή-
σαντας αὐτούς.
18 Καὶ ἔςαι ὁ οἶκος Ἰα-
κὼβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰω-
σὴφ φλὸξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡ-
σαῦ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυ-
θήσονται εἰς αὐτοὺς, καὶ κατα-
φάγονται αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔςαι πυ-
ροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, δι-
ότι Κύριος ἐλάλησε.
19 Καὶ κατακληρονομή-
σουσιν οἱ ἐν ναγὲβ τὸ ὄρος
τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ σε-
φηλᾷ τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ κα-
τακληρονομήσουσι τὸ ὄρος
Ἐφραὶμ, καὶ τὸ πεδίον Σα-
μαρείας, καὶ Βενιαμὶν, καὶ τὴν
Γαλααδῖτιν.
20 Καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρ-
χὴ

καὶ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῆ
τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν·
καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ
ἕως Ἐφραθὰ· κληρονομήσου-
σι τὰς πόλεις τοῦ ναγέβ.
21 Καὶ ἀναβήσονται ἀ-
νασωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν,
τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡ-
σαῦ, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἡ
βασιλεία.

ἸΩΝΑΣ.

Κεφ. α΄. 1
ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ
Ἀμαθὶ, λέγων,
2 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι
εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐ-
τῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς
κακίας αὐτῆς πρός με.
3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυ-
γεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσ-
ώπου Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς
Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βα-
δίζον εἰς Θαρσὶς, καὶ ἔδω-
κε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
εἰς αὐτὸ, τοῦ πλεῦσαι μετ'
αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσ-
ώπου Κυρίου.
4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε
πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ
θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκιν-
δύνευε τοῦ συντριβῆναι.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτι-
κοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος
πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβο-
λὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν
τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θά-
λασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ'
αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς
τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθ-
ευδε, καὶ ἔρεγχε.
6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα,
καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅ-
πως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς,
καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.
7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε βά-
λωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶ-
μεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία
αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν· καὶ ἔβαλον
κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
ἐπὶ Ἰωνᾶν.
8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ
ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ,
καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου
λαοῦ εἶ σύ;
9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ
τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ
σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηράν.
10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ
ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶ-
πον πρὸς αὐτὸν, Τί τοῦτο ἐ-
ποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ
ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυ-
ρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγει-
λεν αὐτοῖς·
11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Τί ποιήσωμέν σοι, καὶ κοπάσει
ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ
θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξ-
ήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς
αὐτοὺς, Ἄρατέ με, καὶ ἐμβά-
λετέ με εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ'
ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι
δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος
ἐφ' ὑμᾶς ἐστι.

13 Καὶ

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν, Μηδαμῶς Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας.

15 Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς.

17 Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,

2 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου, ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου.

3 Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

5 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου

6 Εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου Κύριε ὁ Θεός μου.

7 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

8 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

9 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ.

10 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν·

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐξανέστη

ἀνέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ'
ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλλετο σάκ-
κον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.
7 Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρ-
ρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ
βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγι-
στάνων αὐτοῦ, λέγων, Οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ
βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ
γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθω-
σαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.
8 Καὶ περιεβάλλοντο σάκ-
κους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτή-
νη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν
Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν
τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀ-
δικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν,
λέγοντες,
9 Τίς οἶδεν εἰ μετανοή-
σει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ
ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἀπολώμεθα;
10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ
τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ
κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι
αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην
μεγάλην· καὶ συνεχύθη,
2 Καὶ προσεύξατο πρὸς
Κύριον, καὶ εἶπεν, Ὦ Κύ-
ριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου,
ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου;
διατοῦτο προέφθασα τοῦ φυ-
γεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων ὅ-
τι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.
3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύ-
ριε, λάβε τὴν ψυχήν μου
ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀπο-
θανεῖν με ἢ ζῆν με.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπη-
σαί σύ;
5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέν-
αντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν
αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο
ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπί-
δῃ τί ἔσται τῇ πόλει.
6 Καὶ προσέταξε Κύριος
ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη
ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι
σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ
τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰω-
νᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν
μεγάλην.
7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς
σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύρι-
ον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολόκυν-
θαν, καὶ ἀπεξηράνθη.
8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀ-
νατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσ-
έταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύ-
σωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάτα-
ξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύ-
χησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Καλόν μοι
ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.
9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς
Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπη-
σαί σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ
εἶπε, Σφόδρα λελύπημαι ἐ-
γὼ ἕως θανάτου.
10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐ-
φείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑ-
πὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ'
αὐτὴν, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐ-
τὴν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ
ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·
11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ
Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγά-
λης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ
δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων,
οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν
αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ
κτήνη πολλά;

ΜΙΧΑΙ-

ΜΙΧΑΙ'ΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαίαν τὸν τοῦ Μωρασθεί, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.

3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,

4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει.

5 Δι' ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκου Ἰσραήλ· τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακώβ; οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχὶ Ἱερουσαλήμ;

6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω.

7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν.

8 Ἕνεκεν τούτου κόψεται, καὶ θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπόδετος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων.

9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ.

10 Οἱ ἐν Γὲθ μὴ μεγαλύνεσθε, καὶ οἱ Ἐνακεὶμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν,

11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, οὐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.

12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ,

13 Ψόφος ἁρμάτων καὶ ἱππευόντων· κατοικοῦσα Λαχείς, ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραήλ.

14 Διὰ τοῦτο δώσει ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γέθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραήλ,

15 Ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγωσι, κατοικοῦσα Λαχείς· κληρονομία ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει, ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραήλ.

16 Ξύρησαι, καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς ἀετός, ὅτι ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά, διότι οὐκ ἦραν πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπεθύμουν ἀγρούς, καὶ διήρπαζον ὀρφανούς, καὶ οἴκους κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακά, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή, καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει, λέγων, Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν.

5 Διατοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου

6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐ δὲ γὰρ ἀπώσεται ὀνείδη,

7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακὼβ παρώργισε πνεῦμα Κυρίου· εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται;

8 Καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη, κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ· τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας, συντριμμὸν πολέμου.

9 Ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις.

10 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοι αὕτη ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,

11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεῦδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· καὶ ἔσται, ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου

12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραήλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν, καὶ διῆλθον πύλην, καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ ἐρεῖ, Ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ· οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;

2 Μισοῦντες τὰ καλά, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρά, ἁρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας

μέλη ὡς εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν,

4 Οὕτως κεκράξονται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ᾽ ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.

5 Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ᾽ αὐτὸν πόλεμον·

6 Διὰ τοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις, καὶ καταλαλήσουσι κατ᾽ αὐτῶν πάντες αὐτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αὐτῶν·

8 Ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς κακά.

12 Διὰ τοῦτο δι᾽ ὑμᾶς Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἔσται ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί,

2 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ᾽ ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα

ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θύγατερ Σιὼν, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ νῦν ἱνατί ἔγνως κακά; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες ὡς τικτούσης;

10 Ὤδινε καὶ ἀνδρίζου, καὶ ἔγγιζε θύγατερ Σιὼν ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες· Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἅλωνος.

13 Ἀνάστηθι, καὶ ἀλόα αὐτοὺς θύγατερ Σιὼν, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ κατατήξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

Νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφραγμῷ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐφραθὰ, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

3 Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

5 Καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη, Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δήγματα ἀνθρώπων.

6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρὼδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια ὑμῶν.

7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ Κυρίου πίπτουσα, καὶ

ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωστιν, ὅπως
μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ
ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.
8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμ-
μα Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν
μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων
ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ, καὶ
ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προ-
βάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλ-
θῃ, καὶ διαστείλας ἁρπάσῃ, καὶ
μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος.
9 Ὑψωθήσεται ἡ χείρ σου
ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ
πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολο-
θρευθήσονται.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολο-
θρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου
σου, καὶ ἀπολῶ τὰ ἅρματά σου,
11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς
πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἐξαρῶ
πάντα τὰ ὀχυρώματά σου·
12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν
σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔ-
σονται ἐν σοί·
13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
γλυπτά σου, καὶ τὰς στήλας
σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι
μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου.
14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση
ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανιῶ τὰς
πόλεις σου.
15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ
ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΑΚούσατε δὴ λόγον· Κύρι-
ος Κύριος εἶπεν, Ἀνάστη-
θι, κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀ-
κουσάτωσαν βουνοὶ φωνήν σου.
2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν
τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θε-
μέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ
Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.
3 Λαός μου, τί ἐποίη-
σά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε,
ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀπο-
κρίθητί μοι.
4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου
δουλείας ἐλυτρωσάμην σε,
καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσ-
ώπου σου τὸν Μωυσῆν, καὶ Ἀα-
ρὼν, καὶ Μαριάμ.
5 Λαός μου μνήσθητι δὴ, τί
ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ
βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπ-
εκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τοῦ
Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ
Γαλγὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δι-
καιοσύνη τοῦ Κυρίου.
6 Ἐν τίνι καταλάβω τὸν
Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου
ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐ-
τὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἐν μό-
σχοις ἐνιαυσίοις;
7 Εἰ προσδέξεται Κύριος
ἐν χιλιάσι κριῶν, ἢ ἐν μυ-
ριάσι χειμάρρων πιόνων; εἰ δῶ
πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσε-
βείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑ-
πὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;
8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε
τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζη-
τεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν
κρίμα, καὶ ἀγαπᾷν ἔλεον, καὶ
ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ
Κυρίου Θεοῦ σου;
9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει
ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φο-
βουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμή-
σει πόλιν;
10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου
θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνό-
μους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;
11 Εἰ δικαιωθήσεται ἐν
ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίπ-
πῳ στάθμια δόλου,
12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐ-
τῶν ἀσεβείας ἔπλησαν, καὶ

οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανιῶ σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ συσκοτάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς, σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμὸν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

Κεφ. ζ'. 7.

Οἴμοι, ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμητῷ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· οἴμοι ψυχή,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σὴς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς· οὐαὶ οὐαὶ, αἱ ἐκδικήσεις σου ἥκασι, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις· ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακούσεταί μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.

9 Ὀργὴν Κυρίου ὑποίσω, ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, Ποῦ Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτὴν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμὸν, καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους.

13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀ-
φανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦ-
σιν αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπι-
τηδευμάτων αὐτῶν.
14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν
ῥάβδῳ σου, πρόβατα κλη-
ρονομίας σου, κατασκηνοῦν-
τας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν
μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νεμήσον-
ται τὴν Βασανῖτιν, καὶ τὴν Γα-
λααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ
αἰῶνος.
15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας
ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄ-
ψεσθε θαυμαστά.
16 Ὄψονται ἔθνη καὶ καται-
σχυνθήσονται, ἐκ πάσης τῆς
ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖ-
ρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦ-
τα αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται,
17 Λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις
σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν
συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται,
καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.
18 Τίς Θεὸς ὥσπερ σὺ,
ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαί-
νων ἀσεβείας τοῖς καταλοί-
ποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ;
καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύρι-
ον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς
ἐλέους ἐστίν.
19 Ἐπιστρέψει, καὶ οἰκτειρήσει
ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας
ἡμῶν, καὶ ἀπορριφήσονται εἰς
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ
Ἰακὼβ, ἔλεον τῷ Ἀβραὰμ,
καθότι ὤμοσας τοῖς πατρά-
σιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς
ἔμπροσθεν.

ΝΑΟΥ'Μ.

Κεφ. α'. 1.
ΛΗ͂μμα Νινευὴ, βιβλίον
ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ Ἐλ-
κεσαίου.
2 Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ἐκδι-
κῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος
μετὰ θυμοῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς
ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων
αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ
μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῶον
οὐκ ἀθωώσει Κύριος· ἐν συν-
τελείᾳ, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁ-
δὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κονιορ-
τὸς ποδῶν αὐτοῦ·
4 Ἀπειλῶν θαλάσσῃ, καὶ
ξηραίνων αὐτὴν, καὶ πάντας
τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν· ὠ-
λιγώθη ἡ Βασανῖτις, καὶ ὁ
Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα
τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε.
5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ
ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς
αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς
ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐ-
τοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήκει ἀρ-
χὰς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβη-
σαν ἀπ' αὐτοῦ.
7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς
ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς
εὐλαβουμένους αὐτόν.
8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πο-
ρείας συντέλειαν ποιήσεται,
τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος.
9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν Κύ-
ριον; συντέλειαν αὐτὸς ποι-
ήσεται,

ἀσεῖ), ἐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἐν θλίψει.
10 Ὅτι ἕως θεμελίε αὐ-
τῆ χερσωθήσεται· καὶ ὡς
σμίλαξ περιπλεκομένη βρω-
θήσεται, καὶ ὡς καλάμη ξη-
ρασίας μεστή.
11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λο-
γισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίε πονηρὰ,
βελευόμενος ἐναντία.
12 Τάδε λέγει Κύριος
κατάρχων ὑδάτων πολλῶν,
Καὶ ὅτως διασταλήσονται,
καὶ ἡ ἀκοή σε ἐκ ἐνακεσθήσε-
ται ἔτι.
13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν
ῥάβδον αὐτῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τὸς
δεσμὸς διαῤῥήξω.
14 Καὶ ἐντελεῖται περὶ σε
Κύριος, ἐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ
ὀνόματός σου ἔτι· ἐξ οἴκε
Θεοῦ σε ἐξολοθρεύσω τὰ
γλυπτὰ, καὶ χωνευτὰ θήσομαι
ταφήν σε, ὅτι ταχεῖς.
15 Ἰδὲ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πό-
δες εὐαγγελιζομένε, καὶ ἀπαγ-
γέλλοντος εἰρήνην· ἑόρταζε
Ἰέδα τὰς ἑορτάς σε, ἀπόδος
τὰς εὐχάς σε, διότι ἐ μὴ
προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν
διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν· συν-
τετέλεσται, ἐξῆρται.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΝέβη ἐμφυσῶν εἰς
πρόσωπόν σε, ἐξαιρέ-
μενος ἐκ θλίψεως· σκόπευ-
σον ὁδὸν, κράτησον ὀσφύος,
ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα.
2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος
τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καθὼς ὕ-
βριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτι-
νάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτὸς, καὶ
τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν.
3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν
ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνα-
τὸς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ
ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡ-
μέρα ἑτοιμασίας αὐτῦ, καὶ οἱ
ἱππεῖς θορυβηθήσονται
4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγ-
χυθήσονται τὰ ἅρματα, καὶ
συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλα-
τείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν ὡς
λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς
ἀστραπαὶ διατρέχεσαι.
5 Καὶ μνησθήσονται οἱ με-
γιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξον-
ται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσεσιν
ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύ-
σεσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς,
καὶ ἑτοιμάσεσι τὰς προφυ-
λακὰς αὐτῶν.
6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοί-
χθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε,
7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκα-
λύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ
αἱ δᾶλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς
περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρ-
δίαις αὐτῶν.
8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμ-
βήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐ-
τῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες ἐκ ἔ-
στησαν, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.
9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον,
διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ ἐκ
ἦν πέρας τοῦ κόσμε αὐτῆς· βε-
βάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.
10 Ἐκτιναγμὸς, καὶ ἀ-
νατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς,
καὶ καρδίας θραυσμὸς, καὶ
ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδῖνες
ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν· καὶ τὸ
πρόσωπον πάντων ὡς πρόσ-
καυμα χύτρας.
11 Ποῦ ἐστι τὸ κατοικητή-
ριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ
ἡ ἔσα τοῖς σκύμνοις; ἔ ἐ-
πορεύθη λέων, τοῦ εἰσελθεῖν
ἐκεῖ σκύμνον λέοντος, καὶ ἐκ
ἦν ὁ ἐκφοβῶν;
12 Λέων ἥρπασε τὰ ἱκα-
νὰ τοῖς σκύμνοις αὐτῦ, καὶ
ἀπέπνιξε τοῖς λέεσιν αὐτῦ,

καὶ

καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ
ἁρπαγῆς.
13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆ-
θός σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου
καταφάγεται ῥομφαία, καὶ
ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν
θήραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ
οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

Κεφ. γ΄. 3.

Ω Πόλις αἱμάτων, ὅλη
ψευδὴς, ἀδικίας πλή-
ρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.
2 Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ
σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου δι-
ώκοντος, καὶ ἅρματος ἀνα-
βράσσοντος,
3 Καὶ ἱππέως ἀναβαί-
νοντος, καὶ στιλβούσης ῥομ-
φαίας, καὶ ἐξαστραπτόντων ὅ-
πλων, καὶ πλήθους τραυματ-
ιῶν, καὶ βαρείας πτώσεως,
καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν
αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς
σώμασιν αὐτῶν
4 Ἀπὸ πλήθους πορνείας·
πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις
ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πω-
λοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐ-
τῆς, καὶ λαοὺς ἐν τοῖς φαρμά-
κοις αὐτῆς.
5 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ
ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν
σου, καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰ-
σχύνην σου, καὶ βασιλείαις τὴν
ἀτιμίαν σου.
6 Καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπὶ σὲ
βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρ-
σίας σου, καὶ θήσομαί σε εἰς
παράδειγμα.
7 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ὁρῶν σε
καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐρεῖ,
δειλαία Νινευή· τίς στενά-
ξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω πα-
ράκλησιν αὐτῇ;
8 Ἑτοιμάσαι μερίδα, ἁρ-
μόσαι χορδὴν, ἑτοιμάσαι με-
ρίδα Ἀμμών· ἡ κατοικοῦσα
ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλῳ
αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα,
καὶ ὕδωρ τὰ τείχη αὐτῆς,
9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχὺς αὐ-
τῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ οὐκ ἔστι
πέρας τῆς φυγῆς· καὶ Λίβυες ἐ-
γένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.
10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικε-
σίαν πορεύσεται αἰχμάλω-
τος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐ-
δαφιοῦσιν ἐπ᾽ ἀρχὰς πασῶν
τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι
κλήρους· καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶ-
νες αὐτῆς δεθήσονται χειρο-
πέδαις.
11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ
ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις
σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.
12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά
σου συκαῖ σκοποὺς ἔχουσαι, ἐ-
ὰν σαλευθῶσι, πεσοῦνται εἰς
στόμα ἔσθοντος.
13 Ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυ-
ναῖκες ἐν σοὶ, τοῖς ἐχθροῖς σου
ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύ-
λαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται
πῦρ τοὺς μοχλούς σου.
14 Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπα-
σαι σεαυτῇ, καὶ κατακράτη-
σον τῶν ὀχυρωμάτων σου· ἔμ-
βηθι εἰς πηλὸν, καὶ συμπατή-
θητι ἐν ἀχύροις, κατακράτη-
σον ὑπὲρ πλίνθον.
15 Ἐκεῖ καταφάγεταί σε
πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομ-
φαία, καταφάγεταί σε ὡς ἀ-
κρὶς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.
16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμ-
πορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ
ἐξεπετάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ συμμικτός σου, ὡς ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ πάγους· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφήλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· οὐαὶ αὐτοῖς.

18 Ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισε τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σου, πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου, κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός;

ἈΜΒΑΚΟΥ´Μ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης.

2 Ἕως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις;

3 Ἵνα τί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἐξ ἐναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.

4 Διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.

5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται.

6 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ.

7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς αἰετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν·

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα, καὶ κρατήσει αὐτοῦ.

11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ μου.

12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν· Κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους ὀδύνης· ἵνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ κατα-

φρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἑρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἕνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.

Κεφ. β΄. 2.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρός με Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὅρασιν, καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοιόμενος, καὶ καταφρονητὴς, ἀνὴρ ἀλαζὼν, οὐθὲν μὴ περάνῃ· ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται, καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσί σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχή σου.

11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά.

12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.

14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.

15 Ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν.

16 Πλη-

16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ καρδία σαλεύθητι, καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.

17 Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

18 Τί ὠφελεῖ γλυπτόν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά.

19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, Ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι· καὶ τῷ λίθῳ, Ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι φαντασία· τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. γ'. 3.

Προσευχὴ Ἀμβακοὺμ τοῦ προφήτου, μετὰ ᾠδῆς.

2 Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαράν κατασκίου δασέος· διάψαλμα· ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

4 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία· κατὰ πόδας αὐτοῦ

6 Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη· διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι πορείας αἰωνίας αὐτοῦ.

7 Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.

9 Ἐντείνων ἐνέτεινας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· διάψαλμα· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

10 Ὄψονταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου.

12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου· βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου· διάψαλμα.

14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.

15 Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θά-
λασσαν τοὺς ἵππους σου, τα-
ράσσοντας ὕδωρ πολύ.
16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτο-
ήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς
προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσ-
ῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου,
καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη
ἡ ἕξις μου· ἀναπαύσομαι ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως, τοῦ ἀναβῆναι
εἰς λαὸν παροικίας μου.
17 Διότι συκῆ οὐ καρποφο-
ρήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν
ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον
ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιή-
σει βρῶσιν· ἐξέλιπον ἀπὸ
βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ
ὑπάρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀ-
γαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
19 Κύριος ὁ Θεὸς δύνα-
μίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας
μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ
ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆ-
σαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ.

Κεφ. α΄. 1.
ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χου-
σί, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ
Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ
Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.
2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀ-
πὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει
Κύριος.
3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος
καὶ κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες
τῆς θαλάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν
οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀ-
νόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
λέγει Κύριος.
4 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ
ὀνόματα τῆς Βάαλ, καὶ τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἱερέων,
5 Καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦν-
τας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ
Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ
τοῦ βασιλέως αὐτῶν,
6 Καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ
τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας
τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχο-
μένους τοῦ Κυρίου.
7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσ-
ώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγ-
γὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοί-
μακε Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ,
καὶ ἡγίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυ-
σίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐ-
πὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάν-
τας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύμα-
τα ἀλλότρια.
9 Καὶ ἐκδικήσω ἐμφα-
νῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν
οἶκον Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσε-
βείας καὶ δόλου.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, φωνὴ
κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεν-
τούντων, καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς
δευτέρας, καὶ συντριμμὸς
μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν.
11 Θρηνήσατε οἱ κατοι-
κοῦντες τὴν κατακεκομμένην,
ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς
Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν

πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.

12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ·

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς· καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνόφου καὶ σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης,

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου· καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. 2.

Συνάχθητε, καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον,

2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου.

3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτά, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.

4 Διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμὸν, καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναὰν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων.

7 Καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰούδα, ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωὰβ, καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμμὼν, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου.

9 Διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γόμορρα, καὶ Δαμασκὸς

ἐκλελειμμένη ὡς θημωνία ἅ-
λωνος, καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ
μου διαρπῶνται αὐτοὺς, καὶ οἱ
κατάλοιποι ἔθνους μου κληρο-
νομήσουσιν αὐτούς.
10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς
ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδι-
σαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν
Κύριον τὸν παντοκράτορα.
11 Ἐπιφανήσεται Κύριος
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξολοθρεύσει
πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς
γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ
ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ-
σαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.
12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες
τραυματίαι ῥομφαίας μου ἐστέ.
13 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορῥᾶν, καὶ ἀπο-
λεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν
Νινευὴ εἰς ἀφανισμὸν ἄν-
υδρον, ὡς ἔρημον.
14 Καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ
αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ
θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέον-
τες, καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώ-
μασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ
θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγ-
μασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν
τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι
κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.
15 Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυ-
λίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλ-
πίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ
αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. πῶς ἐγενήθη
εἰς ἀφανισμὸν, νομὴ θηρίων;
πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι'
αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς
χεῖρας αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

Ω Ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπο-
λελυτρωμένη πόλις,
ἡ περιστερά.
2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς· οὐκ
ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει, καὶ πρὸς
τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν.
3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν
αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι,
οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς
Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς
τὸ πρωΐ.
4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευ-
ματοφόροι, ἄνδρες καταφρο-
νηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι
τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον.
5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος
ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
ποιήσῃ ἄδικον· πρωῒ πρωῒ
δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς,
καὶ οὐκ ἀπεκρύβη, καὶ οὐκ ἔγνω
ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ οὐκ
εἰς νεῖκος ἀδικίαν.
6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα
ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν
γωνίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τοπαράπαν, τοῦ
μὴ διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ
πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μη-
δένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατ-
οικεῖν.
7 Εἶπα, Πλὴν φοβεῖσθέ
με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ
οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀ-
φθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα
ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν· ἑτοί-
μαζου, ὄρθρισον, ἔφθαρται
πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν.
8 Διατοῦτο ὑπόμεινόν με,
λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀ-
ναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον·
διό τὸ κρίμα μου εἰς συναγω-
γὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βα-
σιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· διό-
τι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταν-
αλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.
9 Ὅτι τότε μεταστρέψω
ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν
αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάν-
τας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δου-
λεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα.

10 Ἐκ

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν
Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν
διεσπαρμένοις μου, οἴσουσι θυ-
σίας μοι.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάν-
των τῶν ἐπιτηδευμάτων σου,
ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τό-
τε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυ-
λίσματα τῆς ὕβρεώς σου,
καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς, τοῦ
μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ ἅγιόν μου.
12 Καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ
λαὸν πραῢν καὶ ταπεινὸν, καὶ
εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνό-
ματος Κυρίου
13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν,
καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ
νεμήσονται, καὶ κοιτασθήσονται,
ἐν οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.
14 Χαῖρε θύγατερ Σιὼν,
κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ·
εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας σου θύγατερ
Ἱερουσαλήμ.
15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀ-
δικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς
Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ
σου, οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι.
16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
ρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ,
Θάρσει Σιὼν, μὴ παρείσθωσαν
αἱ χεῖρές σου.
17 Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί,
ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ
σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε
ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐ-
φρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει
ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.
18 Καὶ συνάξω τοὺς συν-
τετριμμένους σου· οὐαὶ, τίς ἔ-
λαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;
19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕ-
νεκεν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν
ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπ-
ωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσο-
μαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ
ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
καταισχυνθήσονται
20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ
ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξω-
μαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς
ὀνομαστοὺς, καὶ εἰς καύχημα ἐν
πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ
ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλω-
σίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέ-
γει Κύριος.

ἉΓΓΑΙΟΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ
Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν
τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τοῦ μη-
νὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν
χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέ-
γων, Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ
τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰού-
δα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσε-
δὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,
2 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς
οὗτος λέγουσιν, Οὐχ ἥκει ὁ
καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶ-
κον Κυρίου.
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προ-
φήτου, λέγων,
4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστι τοῦ
οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλο-

σαθμοῖς, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρήμωται;

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τάξατε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

6 Ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά· διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

10 Διατοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ, Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν,

15 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

Κεφ. β'. 2.

ΤΩ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

2 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

3 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

4 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

5 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντο-

παντο-

παντοκράτωρ, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ
σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν,
7 Καὶ συσσείσω πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάν-
των τῶν ἐθνῶν· καὶ πλήσω τὸν
οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ.
8 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐ-
μὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
9 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δό-
ξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑ-
πὲρ τὴν προτέραν, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ
εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίη-
σιν παντὶ τῷ κτίζοντι, τοῦ ἀνα-
στῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.
10 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ
ἐνάτου μηνὸς, ἔτους δευτέ-
ρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λό-
γος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν
προφήτην, λέγων,
11 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐπερώτησον δὴ
τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων,
12 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος
κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἑψήμα-
τος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παν-
τὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθή-
σεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς,
καὶ εἶπαν, Οὔ.
13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος,
Ἐὰν ἅψηται μεμιασμένος ἀ-
κάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παν-
τὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶ-
παν, Μιανθήσεται.
14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος,
καὶ εἶπεν, Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος,
καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐν-
ώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ
οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν· καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ
ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν
λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν,
ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου
πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν
πύλαις ἐλέγχοντας.
15 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τοῦ
θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ
ναῷ Κυρίου τίνες ἦτε,
16 Ὅτι ἐνεβάλλετε εἰς κυ-
ψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα,
καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σά-
τα· καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ
ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεν-
τήκοντα μετρητὰς, καὶ ἐγέ-
νοντο εἴκοσι.
17 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφο-
ρίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε
πρός με, λέγει Κύριος.
18 Ὑποτάξατε δὴ τὰς
καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τε-
τράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου
μηνὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τε-
θεμελίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
19 Εἰ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ
τῆς ἅλω, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος,
καὶ ἡ συκῆ, καὶ ἡ ῥοά, καὶ τὰ
ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέρον-
τα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης εὐλογήσω.
20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον
τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰ-
κάδι τοῦ μηνὸς, λέγων,
21 Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ
τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν,
22 Καὶ καταστρέψω θρό-
νους βασιλέων, καὶ ὀλοθρεύσω
δύναμιν

δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἅρματα καὶ ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

23 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγῖδα, διότι σὲ ᾑρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

Κεφ. α΄. 1.

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ, ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,

2 Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην·

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπιστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων.

4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι; καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται;

6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται Κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν.

7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι, τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ, οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,

8 Ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυῤῥὸν, καὶ οὗτος εἱστήκει ἀναμέσον τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρός με, ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστι ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρός με, Οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεῦσαι τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον, Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχάζει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος

λος Κυρίου, καὶ εἶπε, Κύριε
παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ
ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες,
τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος;
13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος
παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ
λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ, ῥήματα κα-
λὰ καὶ λόγους παρακλητικούς.
14 Καὶ εἶπε πρός με ὁ ἄγ-
γελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἀ-
νάκραγε λέγων, Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἐζή-
λωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν
Σιὼν ζῆλον μέγαν,
15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην
ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν
μὲν ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγα, αὐ-
τοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά.
16 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἰε-
ρουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ὁ
οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσε-
ται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.
17 Ἔτι, καὶ εἶπε πρός με
ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ,
Ἔτι ἀνάκραγε λέγων, Τά-
δε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, Ἔτι διαχυθήσονται πό-
λεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει
Κύριος ἔτι τὴν Σιὼν, καὶ αἱ-
ρετιεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ.
18 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσ-
σαρα κέρατα.
19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγ-
γελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ,
Τί ἐστι ταῦτα Κύριε; καὶ εἶ-
πε πρός με, Ταῦτα τὰ κέρα-
τα τὰ διασκορπίσαντα τὸν
Ἰούδαν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
Ἱερουσαλήμ.
20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος
τέσσαρας τέκτονας.
21 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι ἔρ-
χονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε, Ταῦ-
τα τὰ κέρατα τὰ διασκορπί-
σαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ
κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦ-
ρε κεφαλήν· καὶ ἐξήλθοσαν οὗ-
τοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα κέρα-
τα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα
κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου, τοῦ
διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀ-
νὴρ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοι-
νίον γεωμετρικόν.
2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν,
Ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρός
με, Διαμετρῆσαι τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, τοῦ ἰδεῖν πηλίκον
τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστι, καὶ
πηλίκον τὸ μῆκος.
3 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἱστήκει, καὶ ἄγ-
γελος ἕτερος ἐξεπορεύετο
εἰς συνάντησιν αὐτῷ,
4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
λέγων, Δράμε, καὶ λάλη-
σον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον,
λέγων, Κατακάρπως κατοι-
κηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν
ἐν μέσῳ αὐτῆς·
5 Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ,
λέγει Κύριος, τεῖχος πυ-
ρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἔ-
σομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς.
6 Ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορ-
ρᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ
συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,
7 Εἰς Σιὼν, ἀνασώζεσθε
οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βα-
βυλῶνος.
8 Διότι τάδε λέγει Κύρι-
ος παντοκράτωρ, Ὀπίσω δό-
ξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ
ἔθνη

ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς,
διότι ὁ ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς
ὁ ἁπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ αὐτοῦ.
9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω
τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύου-
σιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅ-
τι Κύριος παντοκράτωρ ἀπ-
έσταλκέ με.
10 Τέρπου καὶ εὐφραίνου
θύγατερ Σιὼν, διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν
μέσῳ σου, λέγει Κύριος.
11 Καὶ καταφεύξονται ἔ-
θνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται
αὐτῷ εἰς λαὸν, καὶ κατα-
σκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ
ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύριος παν-
τοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με
πρὸς σέ.
12 Καὶ κατακληρονομήσει
Κύριος τὸν Ἰούδαν τὴν μερί-
δα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἁ-
γίαν, καὶ αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ.
13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι
ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγί-
ων αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν
Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέ-
γαν, ἑστῶτα πρὸ προσώπου
ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβο-
λος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ
ἀντικεῖσθαι αὐτῷ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
τὸν διάβολον, Ἐπιτιμήσαι
Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐ-
πιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκ-
λεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ·
οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξ-
εσπασμένος ἐκ πυρός;
3 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυ-
μένος ἱμάτια ῥυπαρὰ, καὶ εἱστή-
κει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.
4 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς
τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου
αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ
ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἀφ-
ήρηκα τὰς ἀνομίας σου· καὶ ἐν-
δύσατε αὐτὸν ποδήρη,
5 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν κα-
θαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ· καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν κα-
θαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια·
καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἱστήκει.
6 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγ-
γελος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν,
λέγων,
7 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς
μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προσ-
τάγμασί μου φυλάξῃ, καὶ
σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου·
καὶ ἐὰν διαφυλάξῃς τὴν αὐ-
λήν μου, καὶ δώσω σοι ἀνα-
στρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἑστη-
κότων τούτων.
8 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱε-
ρεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλη-
σίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ
προσώπου, διότι ἄνδρες τε-
ρατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνα-
τολήν.
9 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔ-
δωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα
ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδοὺ
ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ
ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδι-
κίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέ-
ρᾳ μιᾷ.
10 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου,
καὶ ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐξήγειρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ,

2 Καὶ εἶπε πρός με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἑώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς,

3 Καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων.

4 Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, λέγων, Τί ἐστι ταῦτα κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρός με, λέγων, Οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ κύριε.

6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρός με, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλ' ἐν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθῶσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρός σε.

10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαροῦνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων;

12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς;

13 Καὶ εἶπε πρός με, Οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος παρεστήκασι Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. εʹ. 5.

ΚΑὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρός με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον μήκους πήχεων εἴκοσι, καὶ πλάτους πήχεων δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρός με, Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξοίσω αὐτὸ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ,

αὐτῆ, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς.
5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρός
με, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σου, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευ-
όμενον τοῦτο.
6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστι; καὶ
εἶπε, Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ
ἐκπορευόμενον. καὶ εἶπεν,
Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πά-
σῃ τῇ γῇ.
7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μο-
λίβδου ἐξαιρόμενον· καὶ ἰδοὺ
γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ
μέτρου.
8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν
ἡ ἀνομία. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν
εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἔρρι-
ψε τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς
τὸ στόμα αὐτῆς.
9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἴδον καὶ ἰδοὺ δύο γυ-
ναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ
πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν,
καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἔπο-
πος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον
ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ οὐρανοῦ.
10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον
τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Ποῦ αὗται
ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;
11 Καὶ εἶπε πρός με, Οἰ-
κοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ
Βαβυλῶνος, καὶ ἑτοιμάσαι,
καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ
τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ
ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευ-
όμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ
τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.
2 Ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώ-
τῳ ἵπποι πυρροὶ, καὶ ἐν τῷ
ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι
μέλανες,
3 Καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ
τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ, καὶ ἐν
τῷ ἅρματι τῷ τετάρτῳ ἵπ-
ποι ποικίλοι ψαροί.
4 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα
πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
ἐμοὶ, Τί ἐστι ταῦτα κύριε;
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγε-
λος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶ-
πε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες
ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύ-
ονται παραστῆναι τῷ Κυρίῳ
πάσης τῆς γῆς.
6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ
μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ
γῆν Βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ
ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐ-
τῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπο-
ρεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου,
7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύ-
οντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πο-
ρεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν
γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ
περιοδεύσατε τὴν γῆν. καὶ πε-
ριώδευσαν τὴν γῆν.
8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλη-
σε πρός με, λέγων, Ἰδοὺ οἱ
ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βορ-
ρᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν
μου ἐν γῇ Βορρᾶ.
9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων,
καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς,
καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐ-
τὴν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰω-
σίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ
Βαβυλῶνος,
11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ
χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφά-
νους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰασεδὲκ
τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου·
12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν,
Τάδε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, Ἰδοὺ, ἀνὴρ, Ἀνατολὴ
ὄνομα

ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὑποκάτω-
θεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδο-
μήσει τὸν οἶκον Κυρίου,
13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρε-
τὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατάρξει
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται
ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ
βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον
ἀμφοτέρων.
14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται
τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς
χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν, καὶ εἰς
χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς
ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ'
αὐτῶν ἥξουσι, καὶ οἰκοδομή-
σουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ
γνώσεσθε διότι Κύριος παν-
τοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς
ὑμᾶς· καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακού-
οντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρ-
τῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ
βασιλέως, ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι
τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου, ὅς ἐστι
Χασελεῦ.
2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαι-
θὴλ, Σαρασὰρ καὶ Ἀρβεσεὲρ
ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τοῦ, ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον,
3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς
τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παν-
τοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς
προφήτας, λέγων, Εἰσελή-
λυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ
πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα, καθότι
ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν
δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέγων,
5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν
λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηστεύ-
σητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις
ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἑβδο-
μήκοντα ἔτη, μὴ νηστείαν νε-
νηστεύκατέ μοι;
6 Καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίητε,
οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε;
7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς
ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν
προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅ-
τε ἦν Ἱερουσαλὴμ κατοικουμέ-
νη, καὶ εὐθηνοῦσα, καὶ αἱ πό-
λεις κυκλόθεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὀ-
ρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο;
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαι-
ον κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰ-
κτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
10 Καὶ χήραν, καὶ ὀρφα-
νὸν, καὶ προσήλυτον, καὶ πέ-
νητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ
κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν.
11 Καὶ ἠπείθησαν τοῦ προσ-
έχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον παρα-
φρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐ-
βάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν.
12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐ-
τῶν ἔταξαν ἀπειθῆ, τοῦ μὴ εἰσ-
ακούειν τοῦ νόμου μου, καὶ τοὺς
λόγους, οὓς ἐξαπέστειλε Κύ-
ριος παντοκράτωρ ἐν πνεύ-
ματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προ-
φητῶν τῶν ἔμπροσθεν· καὶ ἐγένε-
το ὀργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίου
παντοκράτορος.
13 Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶ-
πε, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, οὕτως κε-
κράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
14 Καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνω-
σαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται
κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύ-
οντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος·
καὶ

καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν
εἰς ἀφανισμόν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
παντοκράτορος, λέγων,
2 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐζήλωκα τὴν
Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆ-
λον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ
ἐζήλωκα αὐτήν.
3 Τάδε λέγει Κύριος,
Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιὼν, καὶ κα-
τασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ πόλις ἀληθινὴ, καὶ
τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτο-
ρος, ὄρος ἅγιον.
4 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἔτι καθήσονται
πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι
ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ,
ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔ-
χων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ
πλήθους ἡμερῶν.
5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πό-
λεως πλησθήσονται παιδαρί-
ων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν
ταῖς πλατείαις αὐτῆς.
6 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Εἰ ἀδυνατήσει
ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ
λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν μου ἀ-
δυνατήσει; λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
7 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ σώζω τὸν
λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ
ἀπὸ γῆς δυσμῶν,
8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κα-
τασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαὸν,
κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν
ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.
9 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Κατισχυέτωσαν
αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λό-
γους τούτους ἐκ στόματος τῶν
προφητῶν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας τε-
θεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου
παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς
ἀφ᾽ οὗ ᾠκοδόμηται.
10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων
οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς
τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ
ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευ-
ομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς
θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκα-
στον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.
11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς
ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ
ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ
λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ,
12 Ἀλλ᾽ ἢ δείξω εἰρήνην·
ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ
γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρα-
νὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ
κατακληρονομήσω τοῖς κα-
ταλοίποις τοῦ λαοῦ μου τούτου
ταῦτα πάντα.
13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦ-
τε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος
Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑ-
μᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ·
θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν.
14 Διότι τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ὃν τρό-
πον διενοήθην τοῦ κακῶσαι
ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με
τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ
μετενόησα·
15 Οὕτως παρατέταγμαι,
καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον
Ἰούδα· θαρσεῖτε.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθει-
αν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησί-
ον ἀυτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα
εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύ-
λαις ὑμῶν,
17 Καὶ ἕκαστος τὴν κα-
κίαν τοῦ πλησίον ἀυτοῦ μὴ λο-
γίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀ-
γαπᾶτε· διότι ταῦτα πάν-
τα ἐμίσησα, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου παντοκράτορος πρός με,
λέγων,
19 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετράς,
καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νη-
στεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δε-
κάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα
εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ
εἰς ἑορτὰς ἀγαθάς· καὶ εὐφραν-
θήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ
τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.
20 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἔτι ἥξουσι λαοὶ
πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πό-
λεις πολλάς,
21 Καὶ συνελεύσονται κατοι-
κοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν
πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶ-
μεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου
Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσ-
ωπον Κυρίου παντοκράτορος·
πορεύσομαι κἀγώ·
22 Καὶ ἥξουσι λαοὶ πολ-
λοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆ-
σαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παν-
τοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον
Κυρίου.
23 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέ-
κα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσ-
σῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβων-
ται τοῦ κρασπέδου Ἰουδαίου, λέ-
γοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ,
διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς
μεθ' ὑμῶν ἐστι.

Κεφ. θ'. 9.

ΛΗῆμμα λόγου Κυρίου ἐν γῇ
Σεδράχ, καὶ Δαμασκοῦ
θυσία ἀυτοῦ, διότι Κύριος ἐφ-
ορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυ-
λὰς τοῦ Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐν Ἡμὰθ ἐν τοῖς ὁ-
ρίοις ἀυτῆς Τύρος καὶ Σιδών,
διότι ἐφρόνησαν σφόδρα.
3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀ-
χυρώματα ἀυτῇ, καὶ ἐθησαύρι-
σεν ἀργύριον ὡς χοῦν, καὶ συν-
ήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν.
4 Καὶ διὰ τοῦτο Κύριος κλη-
ρονομήσει ἀυτὴν, καὶ πατάξει
εἰς θάλασσαν δύναμιν ἀυ-
τῆς, καὶ ἄυτη ἐν πυρὶ κατ-
αναλωθήσεται.
5 Ὄψεται Ἀσκάλων, καὶ
φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυ-
νηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκά-
ρων, ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τὸ παρα-
πτώματι ἀυτῆς· καὶ ἀπολεῖται
βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀ-
σκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ.
6 Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλο-
γενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ
ὕβριν ἀλλοφύλων,
7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα ἀυ-
τῶν ἐκ στόματος ἀυτῶν, καὶ
τὰ βδελύγματα ἀυτῶν ἐκ
μέσου ὀδόντων ἀυτῶν· καὶ ὑπο-
λειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ Θεῷ
ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρ-
χος ἐν Ἰούδᾳ, καὶ Ἀκκάρων
ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος.
8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ
μου ἀνάστημα, τοῦ μὴ διαπο-
ρεύεσθαι, μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ
οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' ἀυτοὺς οὐκέτι
ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
9 Χαῖρε σφόδρα θύγατερ
Σιών,

Σιὼν, κήρυσσε θύγατερ Ἱε-
ρουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς
σου ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ
σώζων, αὐτὸς πραῢς, καὶ ἐπι-
βεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ
πῶλον νέον.
10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρ-
ματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵπ-
πον ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξ-
ολοθρευθήσεται τόξον πολε-
μικὸν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ
ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων
ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν
διεκβολὰς γῆς.
11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι δια-
θήκης σου ἐξαπέστειλας δε-
σμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχον-
τος ὕδωρ.
12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώ-
ματι δέσμιοι τῆς συναγω-
γῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας
παροικεσίας σου διπλᾶ ἀντ-
αποδώσω σοι,
13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰού-
δα ἐμαυτῷ τόξον, ἔπλησα τὸν
Ἐφραὶμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέ-
κνα σου Σιὼν ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν
Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε
ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ,
14 Καὶ Κύριος ἔσται ἐπ᾽
αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀ-
στραπὴ βολὶς, καὶ Κύριος παν-
τοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλ-
πιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ
ἀπειλῆς αὐτοῦ.
15 Κύριος παντοκράτωρ
ὑπερασπιεῖ αὐτούς· καὶ κατ-
αναλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κατα-
χώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις
σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς
ὡς οἶνον, καὶ πλήσουσι τὰς φι-
άλας ὡς θυσιαστήριον.
16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐ-
τοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίον-
ται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ.
17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ,
καὶ εἴ τι καλὸν αὐτοῦ, σῖτος
νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιά-
ζων εἰς παρθένους.

Κεφ. ι΄. 10.

ΑΙτεῖσθε παρὰ Κυρίου ὑε-
τὸν καθ᾽ ὥραν, πρώϊ-
μον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐ-
ποίησε φαντασίας, καὶ ὑετὸν
χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἑ-
κάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ.
2 Διότι οἱ ἀποφθεγγό-
μενοι ἐλάλησαν κόπους, καὶ
οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς,
καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλά-
λουν, μάταια παρεκάλουν·
διὰ τοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς πρό-
βατα, καὶ ἐκακώθησαν, διότι
οὐκ ἦν ἴασις.
3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρ-
ωξύνθη ὁ θυμός μου, καὶ ἐπὶ
τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι· καὶ ἐ-
πισκέψεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐ-
τοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει
αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐ-
τοῦ ἐν πολέμῳ,
4 Καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐπέβλεψε,
καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἀπ᾽
αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων
ἐν τῷ αὐτῷ.
5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχη-
ταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς
ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρα-
τάξονται, διότι Κύριος μετ᾽
αὐτῶν· καὶ καταισχυνθήσονται
ἀναβάται ἵππων.
6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον
Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ
σώσω, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς,
ὅτι ἠγάπησα αὐτοὺς, καὶ ἔσον-
ται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπεῤῥί-
ψαμεν αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπ-
ακούσομαι αὐτοῖς,
7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ

τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ χαρήσονται ἡ
καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ εὐ-
φρανθήσονται, καὶ χαρεῖται ἡ
καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέ-
ξομαι αὐτοὺς, διότι λυτρώσο-
μαι αὐτοὺς, καὶ πληθυνθήσονται,
καθότι ἦσαν πολλοί.
9 Καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λα-
οῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσον-
ταί μου· ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι.
10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσ-
συρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ
εἰς τὴν Γαλααδῖτιν, καὶ εἰς
τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ
οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν
οὐδὲ εἷς.
11 Καὶ διελεύσονται ἐν θα-
λάσσῃ στενῇ, πατάξουσιν ἐν
θαλάσσῃ κύματα, καὶ ξηραν-
θήσονται πάντα τὰ βάθη ποτα-
μῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα
ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον
Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.
12 Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν
Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσον-
ται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. 11.

Διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς
θύρας σου, καὶ καταφα-
γέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.
2 Ὀλολυξάτω πίτυς, δι-
ότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι
μεγάλως μεγιστᾶνες ἐταλαι-
πώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς
Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπά-
σθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.
3 Φωνὴ θρηνούντων ποι-
μένων, ὅτι τεταλαιπώρη-
κεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν· φω-
νὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι
τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα
τοῦ Ἰορδάνου.
4 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ποιμαίνετε τὰ
πρόβατα τῆς σφαγῆς,
5 Ἃ οἱ κτησάμενοι κατέ-
σφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ
οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον, Εὐ-
λογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτή-
καμεν· καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν
οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς.
6 Διατοῦτο οὐ φείσομαι οὐ-
κέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν, λέγει Κύριος· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασι-
λέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν
γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ
χειρὸς αὐτῶν·
7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβα-
τα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χανα-
ανῖτιν· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ
δύο ῥάβδους, τὴν μὲν μίαν ἐ-
κάλεσα Κάλλος, καὶ τὴν ἑτέ-
ραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ
ποιμανῶ τὰ πρόβατα.
8 Καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς
ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνὶ, καὶ βα-
ρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐ-
τοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπ-
ωρύοντο ἐπ' ἐμέ.
9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ
ὑμᾶς· τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνη-
σκέτω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλι-
πέτω, καὶ τὰ κατάλοιπα
κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς
σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον
μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποῤῥίψω
αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν
διαθήκην μου, ἣν διεθέμην
πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς,
11 Καὶ διασκεδασθήσεται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώ-
σονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρό-
βατα τὰ φυλασσόμενά μοι,
διότι λόγος Κυρίου ἐστί.
12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς, Εἰ

καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε
τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε·
καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τρι-
άκοντα ἀργυροῦς.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
με, Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χω-
νευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δό-
κιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκι-
μάσθην ὑπὲρ αὐτῶν· καὶ ἔλα-
βον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ
ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον
Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.
14 Καὶ ἀπέῤῥιψα τὴν ῥά-
βδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοί-
νισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν
κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰούδα,
καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.
15 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,
Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ποι-
μενικὰ ποιμένος ἀπείρου·
16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω
ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκ-
λιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται,
καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζη-
τήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ
μὴ ἰάσηται, καὶ τὸ ὁλόκληρον
οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν
ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ τοὺς
ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.
17 Ὦ οἱ ποιμαίνοντες τὰ
μάταια, καὶ καταλελοιπότες τὰ
πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοὺς
βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀ-
φθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ
βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος
ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ
δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος
ἐκτυφλωθήσεται.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Λῆμμα λόγου Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ· λέγει Κύρι-
ος, ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμε-
λιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦ-
μα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ,
2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἰε-
ρουσαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλευ-
όμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύ-
κλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται
περιοχὴ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ.
3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἰερουσα-
λὴμ λίθον καταπατούμενον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ κα-
ταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων
ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθή-
σονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ
ἔθνη τῆς γῆς.
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκ-
στάσει, καὶ τὸν ἀναβάτην αὐ-
τοῦ ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ
τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τοὺς
ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας
τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω
ἐν ἀποτυφλώσει.
5 Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι
Ἰούδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Εὑρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἰερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ
παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.
6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θή-
σομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα
ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ
ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλά-
μῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξι-
ῶν, καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας
τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοι-
κήσει Ἰερουσαλὴμ ἔτι καθ' ἑ-
αυτὴν ἐν Ἰερουσαλήμ.
7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκη-
νώματα Ἰούδα, καθὼς ἀπ'
ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται
καύχημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπ-
αρσις τῶν κατοικούντων Ἰερου-
σαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα.
8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑ-
πὲρ τῶν κατοικούντων Ἰερουσα-
λὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς
Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ
ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγελος
Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

10 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπιβλέψονται πρός με, ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς·

13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολελειμμέναι φυλαὶ, φυλὴ καθ' ἑαυτὴν, καὶ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμόν.

2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδύσονται δέῤῥιν τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο.

5 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγὼ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου.

6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.

8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ.

9 Καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτοὺς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ,

λαός μου οὗτός ἐστι· καὶ αὐτὸς ἐ-
ρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΙΔοὺ ἡμέραι ἔρχονται Κυρίου,
καὶ διαμερισθήσονται τὰ
σκῦλά σου ἐν σοί·
2 Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ
ἔθνη ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ εἰς πό-
λεμον, καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις,
καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι,
καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσον-
ται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμι-
συ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλω-
σίᾳ, οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ
λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶ-
σιν ἐκ τῆς πόλεως.
3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύρι-
ος, καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡ-
μέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡ-
μέρᾳ πολέμου.
4 Καὶ στήσονται οἱ πόδες
αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέν-
αντι Ἰερουσαλὴμ ἐξ ἀνατο-
λῶν· καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, τὸ ἥμισυ αὐ-
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ θάλασ-
σαν, χάος μέγα σφόδρα· καὶ
κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς
τὸν Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
πρὸς Νότον.
5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φά-
ραγξ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγκολ-
ληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως
Ἰασὸδ, καὶ ἐμφραχθήσεται
καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ συσσεισμοῦ, ἐν ἡμέραις
Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἥ-
ξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ.
6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψῦχη
καὶ πάγος
7 Ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡ-
μέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νὺξ,
καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς.
8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἰερου-
σαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἐν
θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως.
9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βα-
σιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος
εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν,
10 Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν,
καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὲε ἕως
Ῥεμμὼν κατὰ Νότον Ἰερουσα-
λήμ· Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου με-
νεῖ· ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὶν
ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς
πρώτης, ἕως τῆς πύλης τῶν
γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀ-
ναμεὴλ, ἕως τῶν ὑποληνίων
τοῦ βασιλέως
11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ,
καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ
κατοικήσει Ἰερουσαλὴμ πε-
ποιθότες.
12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶ-
σις ἣν κόψει Κύριος πάντας
τοὺς λαοὺς, ὅσοι ἐπεστράτευσαν
ἐπὶ Ἰερουσαλήμ· τακήσονται
αἱ σάρκες αὐτῶν, ἑστηκότων
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται
ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν.
13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἔκστασις Κυρίου μεγά-
λη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐπιλήψονται
ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ
αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ.
14 Καὶ Ἰούδας παρατάξε-
ται ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ συνά-
ξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λα-
ῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀρ-

γύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται καθ' ἐνιαυτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τούτους ἔσται ἡ πτῶσις, ἣν πατάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν, ὃς ἂν μὴ ἀναβῇ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα ἅγιος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙ'ΑΣ

Κεφ. α'. 1.

ΛΗ῀μμα λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ, Θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος. καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαῦ τοῦ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακὼβ,

3 Τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου.

4 Διότι ἐρεῖ, Ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους. τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσονται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου;

7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους, καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε.

8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄῤῥωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενωμένα βρώματα αὐτοῦ.

13 Καὶ εἴπατε, Ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶ· καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε ἁρπάγματα, καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατὸς, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν.

6 Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν

εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη
μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρε-
ψεν ἀπὸ ἀδικίας.

7 Ὅτι χείλη ἱερέως φυ-
λάξεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκ-
ζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ,
διότι ἄγγελος Κυρίου παν-
τοκράτορός ἐστιν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ
τῆς ὁδοῦ, καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς
ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν
διαθήκην τοῦ Λευὶ, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ.

9 Κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξ-
ουδενωμένους καὶ ἀπερριμμένους
εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ᾽ ὧν
ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁ-
δούς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε
πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐχὶ πατὴρ εἷς πάν-
των ὑμῶν; οὐχὶ Θεὸς εἷς ἔ-
κτισεν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελί-
πετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν δια-
θήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

11 Ἐγκατελείφθη Ἰού-
δας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν
τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰού-
δας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠ-
γάπησε, καὶ ἐπετήδευσεν εἰς
θεοὺς ἀλλοτρίους.

12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος
τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦ-
τα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκη-
νωμάτων Ἰακὼβ, καὶ ἐκ
προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυ-
ρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν,
ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυ-
σι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ
κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ
κόπων· ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι
εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν
ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;

14 Καὶ εἴπατε, Ἕνεκεν τί-
νος; ὅτι Κύριος διεμαρτύ-
ρατο ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀνα-
μέσον γυναικὸς νεότητός σου,
ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοι-
νωνός σου, καὶ γυνὴ διαθήκης
σου.

15 Καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε;
καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος
αὐτοῦ· καὶ εἴπατε, Τί ἄλλο ἢ
σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; καὶ φυ-
λάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑ-
μῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός
σου μὴ ἐγκαταλίπῃς·

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξ-
αποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καλύ-
ψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμή-
ματά σου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν
τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
ἐγκαταλίπητε

17 Οἱ παροξύναντες τὸν
Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν·
καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι παρωξύ-
ναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑ-
μᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, κα-
λὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐ-
τοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ
ἐστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κεφ. γ᾽. 3.

Ἰδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγε-
λόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν
πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφ-
νης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύ-
ριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ
ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑ-
μεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ.

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέ-
ραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑπο-
στήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ;
διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς
πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποία
πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ
καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον,
καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρι-
εῖ τοὺς υἱοὺς Λευὶ, καὶ χεῖ

αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ
ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυ-
ρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν
δικαιοσύνῃ.
4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυ-
σία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθ-
ὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ
καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.
5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑ-
μᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρ-
τυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς φαρμακοὺς,
καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ
ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόμα-
τί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ,
καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας
χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζον-
τας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλί-
νοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ
τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.
6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι·
καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ
ἀπέχεσθε
7 Ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέ-
ρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμι-
μά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐ-
πιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπι-
στραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἴ-
πατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;
8 Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρω-
πος Θεόν; διότι ὑμεῖς πτερ-
νίζετέ με. καὶ ἐρεῖτε, Ἐν
τίνι ἐπτερνίσαμέν σε; ὅτι τὰ
ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ'
ὑμῶν εἰσι.
9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς
ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς
πτερνίζετε.
10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη,
καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκ-
φόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔ-
σται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴ-
κῳ αὐτοῦ· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν
τούτῳ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν
τοὺς καταῤῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν,
ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι.
11 Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς
βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ
οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ.
12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς
πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε
ὑμεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ.
13 Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ
τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύρι-
ος. καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι κατ-
ελαλήσαμεν κατὰ σοῦ;
14 Εἴπατε, μάταιος ὁ
δουλεύων Θεῷ, καὶ τί πλέον,
ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγ-
ματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπο-
ρεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου
Κυρίου παντοκράτορος;
15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακα-
ρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοι-
κοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες
ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ,
καὶ ἐσώθησαν.
16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ
προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκου-
σε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημο-
σύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φο-
βουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλα-
βουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
17 Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡ-
μέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς
περιποίησιν, καὶ αἱρετιῶ αὐ-
τοὺς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄν-
θρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δου-
λεύοντα αὐτῷ.
18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ
ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ
ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον

τῷ δουλεύοντι Θεῷ, καὶ τῷ
μὴ δουλεύοντι.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙότι ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται
καιομένη ὡς κλίβανος,
καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάν-
τες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες
οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλάμη,
καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρ-
χομένη, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ
ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.
2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥ-
λιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις
ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ
ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε
ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀν-
ειμένα.
3 Καὶ καταπατήσετε ἀ-
νόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑ-
ποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.
5] Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ
ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην,
πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυ-
ρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,
6 Ὃς ἀποκαταστήσει καρ-
δίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ
καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ
πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.
4] Μνήσθητε νόμου Μωυ-
σῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐν-
ετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ
πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσ-
τάγματα καὶ δικαιώματα.

Τέλος τῶν Προφητῶν.